www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း

အတ္ထုပ္ပတ္တိ (ဒုတိယအကြိမ်)

စာအုပ်မူပိုင်ရှင်၊ ရှာဖွေစုဆောင်းရေးသားပြုစုသူ

ဗိုလ်သိမ်းဆွေ (ဥက္ကဋ္ဌ - ဗိုလ်ချုပ်စာကြည့်တိုက်)

အလင်္ကာကျော်စွာသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းဆည်းဖြတ်၍

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ စာရေးဆရာ၊ ရဲဘော်၊ သခင်နှင့် ကျောင်းနေဘက်များ စုပေါင်းရေးသားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး — ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး — ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး — ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

ပြည်ပအားကိုးပုဆိန်ရိုး၊ အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ၊
နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ၊
နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ၊
ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး၊
အမျိုးသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု ခိုင်မာရေး၊
စည်းကမ်းပြည့်ဝသော ဒီမိုကရေစီစနစ် ရှင်သန်ခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရေး၊
ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တည်ဆောက်ရေး၊

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

စိုက်ပျိုးရေးကို ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီစက်မှုနိုင်ငံ ထူထောင်ရေးနှင့် အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး၊

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး၊
အမျိုးဂုဏ်ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး၊
စစ်မှန်သောမျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး၊
တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး။

BURMESE CLASSIC .com

ဗိုလ်သိမ်းဆွေ (ဥက္ကဋ္ဌ - ဗိုလ်ချုပ်စာကြည့်တိုက်)

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအတ္ထုပ္ပတ္တိ

ဗိုလ်ချုပ်ကတော် ဒေါ်ခင်ကြည်က စာမူပိုင်ခွင့်နှင့် ရှာဖွေစုဆောင်း
ရေးသားထုတ်ဝေခွင့် ပေးအပ်ခံရသော
ဗိုလ်သိမ်းဆွေ (ဥက္ကဋ္ဌ-ဗိုလ်ချုပ်စာကြည့်တိုက်)၏
ညီမ၊ ညီတို့ထံမှ စနစ်တကျ ခွင့်ပြုချက်ရ၍ စီစဉ်ထုတ်ဝေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

Synergy Publications
အမှတ် (၉၄)၊ ၃-လွှာ၊ ၃၉ လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၂၅၄၂၇၊ ၀၁၀-၃၀၀၁၃၃၂၊ ၀၉-၅၀၃၃၉၄၁

စာမူခွင့်ပြုချက်	၃၁၀၂၁၁၀၉၁၁
အဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်	၃၁၀၁၉၂၁၀၁၁
ပုံနှိပ်ခြင်း	ပထမအကြိမ် (၁၉၅၁၊ နိုဝင်ဘာ)
	ဒုတိယအကြိမ် (၂၀၁၁၊ ဒီဇင်ဘာ)
အုပ်ရေ	၅၀၀
မျက်နှာဖုံး	CHEN HMINE AUNG
ကွန်ပျူတာစာစီ	Synergy
စာအုပ်ချုပ်	မေသူဝင်း
ထုတ်ဝေသူ	ဒေါ်ခင်မာချို၊ ပန်းဝေဝေစာပေ၊
	အမှတ် ၃၆၀၊ ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်း၊ ရန်ကုန်။
အဖုံး/အတွင်းပုံနှိပ်	ရွှေရောင်လင်းပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် (၄၂၃)၊ အောက်ပုဇွန်တောင်လမ်း၊
	၁၄-ရပ်ကွက်၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
တန်ဖိုး	၂၅၀၀

၉၂၃.၂
ဗိုလ်သိမ်းဆွေ
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအတ္ထုပ္ပတ္တိ/
ဗိုလ်သိမ်းဆွေ။ -ရန်ကုန်။
ပန်းဝေဝေစာပေ၊ ၂၀၁၁။
၃၆၃-စာ၊ ၁၃ စင်တီမီတာ၊ ၂၀.၃ စင်တီမီတာ။
(၁) ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ

မာတိကာ

နိဒါန်း ၁

(အလက်ာကျော်စွာ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း)

ဝန်ကြီးချုပ် သခင်နုမှတ်ချက် ၅

ဗိုလ်ချုပ်ကတော် ဒေါ်ခင်ကြည်ခွင့်ပြုချက် ၇

ဗိုလ်သိမ်းဆွေ (ရှာဖွေစုဆောင်းရေးသားထုတ်ဝေသူ) အစီရင်ခံစာ ၈

ဦးလှဒင် (အမျိုးသားပုံနှိပ်တိုက်ပိုင်ရှင်) ၏ထင်မြင်ချက် ၁၈

အခန်း (၁)

(ဗိုလ်ချုပ်ကိုယ်တိုင်ရေး)

၁) ဇာတိ ၂၁

၂) ကျောင်းသားဘဝ ၃၃

၃) ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ ၃၉

(ကိုယ်တိုင် အင်္ဂလိပ်လိုရေးသည်ကို ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးဘို ဘာသာပြန်ထားခြင်းဖြစ်သည်။)

အခန်း (၂)

ဗိုလ်ချုပ်၏ ဘဝလမ်းစဉ်

(ဗိုလ်ချုပ်နှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး နေထိုင်ခဲ့ဖူးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သိမှတ်ချက်များကို စုစည်း၍ ပြန်လည်ရေးသားထားခြင်းဖြစ်သည်။)

၁) မျိုးရိုးနွယ်လာ ၄၁

၂) သူငယ်အရွယ် ၄၈

၃) ကျောင်းသားဘဝ ၅၁

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၄) လူငယ့်အရွယ် ၅၄

၅) ပျော်တတ်လို့ပါ ၆၂

၆) အပြောကောင်း၍ ချီးမွမ်းခြင်း ၆၅

၇) ကောလိပ်ကျောင်းသား ကိုအောင်ဆန်း ၇၀

၈) ထိုစဉ်က တက္ကသိုလ် ၇၅

၉) တောက်မည့်မီးခဲ ၈၁

၁၀) စာတည်း ကိုအောင်ဆန်း ၈၈

၁၁) အိုးဝေနှင့် သပိတ်ကြီး ၉၄

၁၂) နယ်ကျောင်းသား သမဂ္ဂများသို့ ၉၆

၁၃) မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားညီလာခံကြီး ၁၀၀

၁၄) ဝက်ခြေထောက်စွပ်ပြုတ် ၁၀၃

၁၅) ဝိဇ္ဇာတန်းတွင် ၁၀၅

၁၆) ဖွတ်သမား ၁၀၈

၁၇) ဌတိုက်လေပြီ ၁၁၂

၁၈) သခင်အောင်ဆန်း ၁၁၈

၁၉) ဒုတိယကျောင်းသားသပိတ်ကြီး ၁၂၄

၂၀) ရဲဘော်သုံးကျိပ် ၁၃၅

၂၁) ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ တပ်မတော်သမိုင်း ၁၄၇

အခန်း (၃)

သူတို့မှတ်မိသမျှ ဗိုလ်ချုပ်

၁) ကျွန်တော်တို့မှတ်မိသမျှ ဗိုလ်ချုပ် ၁၅၃

(သခင်တင်ဦး)

၂) တိမ်ဖုံးသောလပမာ ၁၆၃

(ဦးအုန်းမြင့်)

၃) ကျွန်တော်သိသော ဗိုလ်ချုပ် ၁၇၅

(သခင်ဗဒေါ)

၄) တို့ဗမာအစည်းအရုံးခေတ်က သခင်အောင်ဆန်း ၁၈၆

(သခင်တင်မောင်(ကျူပင်း))

၅) သခင်အောင်ဆန်းနိုင်ငံခြားသို့ ခွန့်ထွက်ပုံ ၁၉၃

(ဗိုလ်ရန်အောင်ပြောပြချက်ကို ဆရာစိန် ဓါးစိန်မင်းသား ပြန်ရေး)

၆) နိုင်ငံခြားသို့မထွက်မီ ဖလွန်၌ တရားဟောသွားခြင်း ၁၉၉

(ဟံသာဝတီသတင်းထောက် သခင်တင်အောင်)

၇) ချင်းအမြင်နှင့် ဗိုလ်ချုပ် ၂၁၅

(ဝန်ကြီးဦးဝမ်ကိုဟော)

၈) နေရှူး၊ အိန္ဒြာနှင့် ကိုအောင်ဆန်း ၂၁၆

(စာရေးဆရာမန်းတင်)

၉) ဗိုလ်ချုပ်ကျေးဇူး ၂၁၉

(ဗိုလ်ကျော်ဇော ပြောပြချက်)

၁၀) ဗိုလ်ချုပ်၏ ဇာတိဂုဏ် ၂၂၇

(တက္ကသိုလ်ဆုဖြိုး)

၁၁) မြန်မာ့သမိုင်း၌ အံ့ဖွယ်သူရဲ ထူးကဲခြင်း ၂၆၂

(ဆရာဇော်ဂျီ)

၁၂) ဗိုလ်ချုပ် စစ်သားတွေသက်ညှာပုံ ၂၆၆

(စာနယ်ဇင်းကိုယ်စားလှယ် ကိုခင်မောင်)

အခန်း (၄)

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား ဝေဖန်ကြပုံ

၁) အောင်ဆန်းဘာလဲ ၂၇၁

(မြခေါင်းညို)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂) အောင်ဆန်း၊ သို့မဟုတ် အရှိန်း ၂၈၄
(ဒဂုံတာရာ)

၃) ကျွန်ုပ်သိသော ဗိုလ်ချုပ် ၂၉၂
(တက္ကသိုလ်နေဝင်း)

၄) အောင်ဆန်းဦးတို့အဖေ ၃၀၄
(တက္ကသိုလ်နေဝင်း)

၅) အနုပညာနှင့် ဗိုလ်ချုပ် ၃၁၂
(တက္ကသိုလ်နေဝင်း)

အခန်း (၅)

ကြေကွဲဝမ်းနည်းခြင်း

၁) ကြေကွဲဝမ်းနည်းကြောင်းအဆို ၃၂၄
(သခင်နု၏အဆို)

၂) သခင်နု၏ အဆိုကို ဦးကျော်ငြိမ်း၏ ထောက်ခံချက် ၃၄၂

ပြင်ဆင်ချက်

ဗိုလ်ချုပ်၏ ဇာတိဂုဏ်ပြင်ဆင်ချက် ၃၄၉
(ရှေ့တော်ရှေ့နေကြီး ဦးတာင်လှ)

ပြုစုထုတ်ဝေသူ ဗိုလ်သိမ်းဆွေ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း ၃၅၁

BURMESE CLASSIC .com

နိဒါန်း

(လက်ဝဲကျော်စွာ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း)

လူမျိုးခြားတို့၏ လက်အောက်၌ကျွန်သပေါက်ဖြစ်နေရသည့် ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာလူမျိုးတို့ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် အသက်နှင့် လဲလှယ်ကာယ်တင်ခဲ့ပါပေသော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ အရေးတော်ပုံရာဇဝင်ဟု ခေါ်ဝေါ်လောက်သည့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်ကို ကြပ်မတ်ကြည့်ရှုပြင်ဆင်ရိုက်နှိပ်နေသူ ဗိုလ်ချုပ်၏ လက်ရုံးတစ်ဆူဟူစလောက်သဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်စာကြည့်တိုက်နှင့် "အောင်ဆန်းလီ" အသင်းကြီး၏ ဦးစီးဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ်ကြီးသိမ်းဆွေသည် ဤအဆိုပါ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ ရိုက်နှိပ်ပြီးသမျှ(ဖိုင်)တွဲကိုပါ ဆောင်ယူလာ၍ ဆရာအား ပြသသည့်ပြင် အကြင်သို့သော "ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ" စာအုပ်၏ အကြောင်းအရာနိဒါန်းကို ရေးသားပေလိုကြောင်းနှင့် တောင်းပန်ခြင်းအဘိယာစကာပြုလေသည်။

ဤသို့ တောင်းပန်သမျှပြုသည့်အတိုင်း မဆိုင်းမတွ ထိုနိဒါနကထာကို ရေးသားမည်ဟု ကြံစည်ရိုးရင်း နှလုံးသွင်းသဖော ယောနိသောမနသိကာရဖြင့် ယင်းသို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သော ရိုက်နှိပ်ပြီး အတ္ထုပ္ပတ္တိ (ဗိုင်) တွဲကို အစကအဆုံးထိ သုံးသပ်ကြည့်စမ်းရာ အခန်းကြီး (၂)၊ စာမျက်နှာ (၂၄) (၂၅) များတွင် အောင်ဆန်းသည် သူငယ်အရွယ် လူမမယ်သေးဟု ဆိုအပ်သော ၃ – ၄ နှစ်အရွယ်ကပင် . . .

(တ) သူ၏မိခင်ဒေါ်စုက အကြွေးရစရာရှိသော လူများအား အကြွေးကို မြန်မြန်ပြန်ဆပ်မှ ကောင်းမယ်။ ကြာလည်းကြာပြီ၊ ယခုတစ်ပတ်မှ မပေးဆပ်လျှင် စိတ်ပျက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် အပူတပြင်း ကြွေးတောင်းနေသည်ကို အနားမှာရှိသော အောင်ဆန်းကလေးက "အမရာ၊ ရှိမှ ပေးနိုင်မှာပေါ့ဗျ" ဟု ဝင်ရောက်ပြောဆိုဖူးကြောင်း

(ခ) ၎င်းအပြင် တစ်နေ့သောအခါ တောလက်ကျေးရွာမှ စပါးဝယ်သူများ ရောက်လာ၍ သူ၏မိခင် ဒေါ်စုက ကဲ . . . ကဲ . . . မင်းတို့လိုချင်ရင်လည်း ယူသွားကြပေါ့၊ ငါဝယ်တုန်းက (၆၀) ကျပ်ဈေးနဲ့ ဝယ်ထားတယ်၊ မင်းတို့လိုချင်ရင်တော့ အရှုံးခံပြီး ပေးလိုက်မယ်၊ (၅၀) ကျပ်ဈေးထားပေါ့ဟု "မှသားမပါ လက်ာမချော" ဆိုသလို ပြောဆိုနေတုန်း ထိုအောင်ဆန်းကလေးက သူ၏မိခင် ဒေါ်စုကို မျက်စောင်းထိုးပြီး အမ၊ ခင်ဗျား မဟုတ်တာတွေ ပြောရော့မယ်၊ ဒီစပါး (၅၀) ကျပ်ဈေး နဲ့ ယူထားတာဗျ။ ကျုပ် သိတယ်၊ လိမ်ပြောတာ မကောင်းဘူးဟု တထူးတဆန်း အံ့မခန်းပြောဆိုဖူးကြောင်းနှင့် ဖတ်ရှုတွေ့မြင်ရပေကြောင်း။

၎င်းကဲ့သို့သော အကြောင်းအရာတို့ကို ကောင်းစွာဖတ်ရှု တွေ့မြင်ရကားရေးဖျားကာလ သူရိယသတင်းစာ ပေါ်ထွန်းထွက်လာသည့် နှစ်ပေါင်း (၄၀) လောက်မှာ အချို့သော အင်္ဂလိပ်စာတတ်တို့သည် မိမိတို့အမည်နာမကို (မောင်)၊ (ကို)၊ (ဦး) စသည်ဖြင့် မသုံးစွဲတော့ဘဲ (မစ္စတာ) ဟူသော အမြီးတစ်၍ ဂုဏ်ဒြပ်လုပ်နေခြင်းကို ပယ်ရှင်းသုတ်သင်ကြစိမ့်သောငှာ "ဗိုလ်ဋီကာ" ဟူသော စာအုပ်တစ်အုပ်ပြုလုပ်ရေးသားစဉ်ကထိုစာအုပ်အတွင်းမှာ သမ္မာကမ္မဋ္ဌာ၊ သမ္မာအာဇီဝမဟုတ်ဘဲ လူဆင်းရဲတို့အပေါ်မှာ မတော်လောဘဖြင့် မနရှင်လူယုတ်မာတို့ကို လွန်စွာစက်ဆုပ်ရွံရှာမုန်းတီးစရာကောင်းကြောင်းဖော်ထုတ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ စီကုံးနှုန်းဖွဲ့ခဲ့ဖူးသည့် တစ်ပုဒ်သောလေးချိုးကြီးမှာလည်း အောက်ပါအတိုင်းပင်ဟူ၏။

နယ်ချဲ့မနရှင်၊ အမြတ်ကြီးစား အတိုးကြီးစားတို့ကြောင့် တောင်သူလယ်သမား ဆင်းရဲသား ကျောမွဲတို့ဖြစ်ရပုံ။

အညာမင်္ဂလာဆောင်ဘွဲ့ လေးချိုးကြီး

၁။ ကျုပ်တို့အညာမှာ – မင်္ဂလာတစ်မျိုးသာပ၊ အဟုတ်ဗျို့မေ့တာ – အစဉ်အလာမညှိုးခဲ့ပေဘု၊ အရိုးသမကျ့ ရှေးလိုပ – အဘွားကလည်း – ကျည်တစ်ဆောင်။ (ကိုမင်းရာရယ်) အမျိုးကလည်း မသေးပေဘု၊ အဘိုးအဘနှင့်တကွ – မေးကြပါတော့၊ တစ်မျိုးငှါမြေတို့ရယ်လို့၊ (အိုကွယ်) အဘိုးကပေးလိုက်ပါတဲ့ နွားညီနောင်။ ။

၂။ ဩော် – အမိအဘတို့ကလည်း ပြည်ပြည့်ဝဝပေမို့ ရှိသမျှ ကုန်ချင်ကုန်ရောဟဲ့လို့ မယုံရင် ကြုံလျှင်မေးပါတော့၊ အလုံတစ်ခွင်မှာ ဂုဏ်အင်ကလည်း မသေးပါဘူး၊ မုံရွေးကြေးမုံ – ချောင်းဦးနယ်တလွှားဆီက၊ အလုံကျေး အကုန်မှာ – ပြောင်းဖူးသည်တွေကလည်း – များလိုက်ပါဘိသနှင့်၊ ဆွေသားရင်းချာ – ညာတကာ မိတ်တို့ကိုလ၊ အဖေသွားရင်းသာ – လာစရာဖိတ်ခဲ့တာနှင့်၊ ညအိပ်ညနေ – အစုံလာကြတော့၊ ခြုံစရာအတွက် ဖျင်စောင်နှစ်ခုရဲ့ပြင် ဂုံပဝါ တဘက်နဲ့ ခြင်ထောင်ကလည်း တစ်ခုပါပဲ၊ လုပ်မှုကိုင်တွယ် – တောလယ် – ယာတစ်ခင်းရဲ့ပြင်၊ ပြောင်းခင်းတစ်စလယ်ဝင်နှင့်၊ လယ်တစ်ရှင် – စပါးနှစ်ဆယ်ထွက်ကိုလ။ (ကိုမင်းရာရယ်) ရှေးအဆက်ဆက်၊ အကြွေးတက်ပြီး အဝေးမထွက်ရအောင်လို့တဲ့ကွယ်၊ ပေးလက်ဖွဲ့နှောင်။ ။

၃။ လမ်းချိုးအရှေ့က၊ စမ်းရိုးအကွေ့ – ခရောင်း(ယာ)မှာ၊ (ဟောသည်က) အထုပ်တွေဖြည်ဖြည်ပြီးအကုန်သာ ကြဲလေရော့ဟဲ့လို့၊ ခရမ်းမျိုးစေ့ကောင်းစွာ ငရုတ်၊ ဂုံ့၊ ကုလားပဲသာပ၊ နှမ်းမျိုးသွေ့သွေ့ – ပြောင်း၊ ဝါ၊ ပြောင်းဖူးပါ ဖရဲငုံပြင်၊ ထမ်းပိုး၍ရောင်းစရာ – အထုပ်မှလာ – ခဲဝဲတွေနှင့်၊ အလုပ်စုံစရာကပဲရယ်လို့ – များလက်ဆောင်၊ . . . (အို . . . ကိုမင်းရာရဲ့) သားအတွက်ဆိုတော့၊ တအားတက်အောင်ရယ်လို့၊ (ကျုပ်တို့) အမေအိုကလည်း၊ မားမရှည် – မားမတိုတွေနှင့်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခြေကိုနင်း၊ (ကိုမင်းရာရယ်) မယားဘက်က မောင်တွေကလည်း ပလွေတို နှစ်စင်း။ ။

၄။ မျိုးဆက်ခါခြုံ၊ အိုးခွက် – ပန်းကန်အစုံနှင့်၊ ပြေတစ်ခွင်သထုံ – ရောက်ရာကာပဲ လွှမ်းမိပါရဲ့၊ မြေအင်တုံ – သောက်စရာဖွန်းငုံ့ပြင်၊ ကွမ်းအစ်ပါ – လွယ်အိတ် တစ်လုံးငယ်နှင့်၊ (သခင်သာဒင်ကြီးတို့ရဲ့) ပဲခူးဘူတာမှာလေ – နေ့သူခိုးလူညာ တွေမွှံးလိုက်ပါတဲ့၊ …ပျောက်သဟာ – ထမ်းခေါက်ဖာကလည်းတစ်လုံးပါတဲ့၊ စုရုံးလိုက်လျှင် တစ်အိတ်ထောင်ပ၊ လူ့ထုံးစရိုက်တွင် တသိမ်ပြောင်လောက် တဲ့၊ မင်္ဂလာဆောင်မှာ ခန်းဝင်ကလည်း မနည်းပါဘု၊ မွဲဖို့ရာ ကံကြမ္မာနှင့်၊ ဖန် လာပုံ ကုသိုလ်ကလည်း မကောင်းချင်တော့၊ …(အို – စိန်ဝင်းရဲ့)အထက် ဟိုအညာလေ – ကြက်ဆိုတာမှလည်းမလောင်းခဲ့ပါဘူး၊…အညာမြေ – ဌာနေ ဟောင်းဆီက၊ …အကြွေး(တစ်ရာ)ကို ဒွေးခါကလည်း တောင်းပြန်ပေါ့တဲ့၊ …(အမယ်မင်း) မောင်းစရာရယ်လို့များ တပ်လိုက်မှဖြင့်၊ ခေါင်းတခါခါနှင့် ဆပ်လှစွာသော – လှလှစွေ့စွေ့ရယ်နှင့်၊ ဝဝပြည့်ပြည့် – နပြာတရှင်းကိုလ၊ … ကျောင်းဒကာကိုသာ အပ်လိုက်ပေရော့ – ရသ၍ ဘာဘာညာညာရယ်လို့ မငြင်းလေနှင့်၊ …(မလေးရယ်) ရောင်းတာသာ ဆပ်လိုက်ပေတော့ – ရွှာရှေ့ ယာတခင်း။ ။

ယင်းအထက်အဆိုပါ အလင်္ကာကဗျာသည်ကား အခြားမဟုတ်၊ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းတည်းဟူသော တိုင်းပြုပြည်ပြု၊ သာသနာပြုအစစ်၊ သမုဒရာဇ် ဖြစ်ပေါ် သတ္တဝါသော ယမိုက်အလာ၊ သိုက်စာတစ်မျိုးပင်လောဟု၊ တွေးတောဒွိဟ၊ သံသယဖြစ် ရောပါတကား။

အို…တို့ဗမာအမျိုးသားအပေါင်းတို့၊ ၎င်းအဆိုပါအကြောင်းတို့အပြင်၊ အကြင် သို့သော တတစ်အုပ်လုံး၌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ အံ့မခန်းသော သတ္တိဗျတ္တိတို့ကို ကြည့်ရှု၍ သာဓုနမော် ခေါ်ကြပါစေတမ့်။

အလင်္ကာကျော်စွာ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း။

၂၅-၉-၅၁

ဝန်ကြီးချုပ်သခင်နု မှတ်ချက်

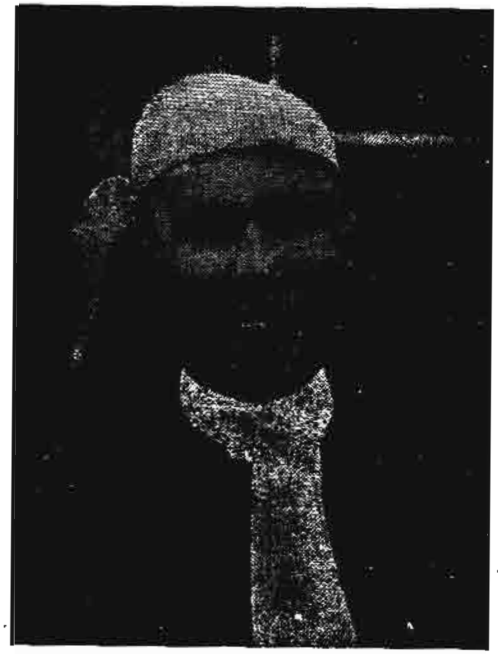

ဝုလချုဝအောင်ဆန်းကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိအပြည့်အစုံကို ရေးဖို့ရာမှာ အလွန်ကြီးလေးသော တာဝန်ဖြစ်ပေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်သည် ရန်သူ့လက် ချက်ကြောင့် ကွယ်လွန်သည်အထိ၊ လူအမျိုးမျိုးနှင့် ဆက်ဆံခဲ့ဖူးသည်၊ လူကြီးလူငယ် ကျားမရွေးနှင့် ဆက်ဆံခဲ့ဖူးသည်၊ မြောက်များစွာသော လူတို့နှင့် ဆက်ဆံခဲ့ဖူးသည်။ လူတန်းစားအမျိုးမျိုးနှင့် ဆက်ဆံခဲ့ဖူးသည်၊ ကလေးသူငယ်ဘဝ၊ ကျောင်းသားငယ် ဘဝ၊ ကျောင်းသားကြီးဘဝ၊ နိုင်ငံရေးသမားဘဝ၊ စစ်ဗိုလ်ဘဝ၊ ခေါင်းဆောင်ဘဝ စသော ဘဝအမျိုးမျိုး၌ ကျင်လည်ခဲ့ဖူးသည်။ ဤသို့ အဘက်ဘက်မှကြည့်၍ ဗိုလ်ချုပ်အောင် ဆန်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြန်လည်ထူထောင်ရေးသားလိုလျှင်၊ လူအမျိုးမျိုး၏ မှတ်သား ချက်၊ လူကြီးလူငယ်၊ ကျားမရွေးတို့၏ မှတ်သားချက်၊ လူတန်းစားအမျိုးမျိုးတို့၏ မှတ် သားချက်အပြင် ဗိုလ်ချုပ်ပြောဟော ရေးသားခဲ့သော အချက်တို့နှင့်ပါ ပြည့်စုံနိုင် သလောက် ပြည့်စုံအောင် ရှာဖွေရမည်မှာ ပထမတာဝန်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤစာစောင်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကိုယ်တိုင် ပြောဟောရေးသားချက်လည်း ပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကို ခင်သူ၊ ဗိုလ်ချုပ်ကို သိသူအချို့၏ မှတ်သားချက်များလည်း ပါသည်။ ထိုအချက်တို့သည် ပြည့်စုံပြီဟု ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မဆိုနိုင်သေးသော်လည်း အစပထမ ပွဲဦးထွက်အနေနှင့် သင့်တော်သည်ဟုဆိုချင်သည်။ ဤစာစောင်ဖြင့် အရှိန်ယူ၍ ဤစာစောင်ထုတ်ဝေသူတို့သည် ကျကျနန လုံ့လထုတ်ကာ ဗိုလ်ချုပ်နှင့်သိသူ၊ ဗိုလ်ချုပ်နှင့်ခင်သူ၊ ဗိုလ်ချုပ်နှင့် ဆက်ဆံခဲ့သူဟူသမျှကို အယုတ်၊ အလတ်၊ အမြတ်မရွေး ရှာဖွေတွေ့ဆုံ၍ အပြောခိုင်း အရေးခိုင်းကြလိမ့်ဦးမည်ဟု ကျွန်တော် မျှော်လင့်လျက်ရှိပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကိုသိသူ၊ ဗိုလ်ချုပ်ကို ခင်သူ၊ ဗိုလ်ချုပ်နှင့် ဆက်ဆံခဲ့သူအပေါင်းကလည်း မိမိတို့မြင်ခဲ့သမျှ၊ ကြားခဲ့သမျှ၊ မှတ်မိသမျှတို့ကို အလဟဿမဖြစ်စေဘဲ၊ ပြန်ပြောခြင်း၊ ပြန်ရေးခြင်းတို့ကို ပြုကြပါကုန်ဟူ၍လည်း ကျွန်တော် တိုက်တွန်းပါသည်။

ဤသို့ ကြိုးစားကြလျှင် တစ်နေ့နေ့၌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းအချက်မျိုးစုံကို အခြေပြုလေ့လာရေးသားသော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသမိုင်းအပြည့်အစုံ ခန့်ခန့်ညားညား ထည်ထည်ဝါဝါ တစ်စောင်ပေါ်ထွက်လာမည်မှာ ဧကန်မုချဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါသတည်း။

(ပုံ)သခင်နု။
၄-၁၀-၅၁
ဝန်ကြီးချုပ်
ပြည်ထောင်စုဗမာနိုင်ငံတော်အစိုးရ

ဗိုလ်ချုပ်ကတော်-ဒေါ်ခင်ကြည် ခွင့်ပြုချက်

သို့... ဗိုလ်သိမ်းဆွေ (ဥက္ကဋ္ဌ)
ဗိုလ်ချုပ်စာကြည့်တိုက်၊ နန္ဒဝန်လမ်း၊ စမ်းချောင်း။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ် ထုတ်ဝေရန် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး ဦးမအောင်၊ ဗိုလ်ဘုန်းကျော်တို့ ရေးသားထားသောစာမူနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကိုယ်တိုင် အတ္ထုပ္ပတ္တိအချို့တို့ကို ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ကြီးကြပ်ပြင်ဆင်တည်းဖြတ် ဗိုလ်သိမ်းဆွေ ရှာဖွေစုဆောင်း ရေးသားထုတ်ဝေရန် ခွင့်ပြုပါသည်။ ဤဗိုလ်ချ အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်မူပိုင် ပုံနှိပ်ရောင်းချခွင့်ကို ဗိုလ်သိမ်းဆွေအား လွှဲအပ်၍ အမြတ် ရရှိသမျှကို ဗိုလ်ချုပ်စာကြည့်တိုက် ရံပုံငွေအဖြစ် အသုံးပြုရန် လှူဒါန်းလိုက်ပါသည ဗိုလ်ချုပ် စာကြည့်တိုက်ပြုစုအားပေးချီးမြှင့်ကြလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မိပါ၏။

"ဗိုလ်ချုပ်စာကြည့်တိုက် တည်မြဲပါစေ"

(ပုံ) ခင်ကြ
ဗိုလ်ချုပ်ကတေ
မဟာသီရိသုဓ
ညွှန်ကြားရေးဝန် မိခင်နှင့် ကလေးများစောင့်ရှောက်ရေးအ

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်သိမ်းဆွေ (ထုတ်ဝေသူ)အစီရင်ခံစာ
ပဥ္စဂုဏ် အဟံဝန္ဒာမိ

န်ခံချက်နှင့် မေတ္တာရပ်ခံစာ။ ။ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကဲ့သို့သော ကမ္ဘာ ကျော် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်ကြီး၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိအပြည့်အစုံကို ရှာဖွေစုဆောင်း ရေး သားထုတ်ဝေရန်မှာ အလွန်ကြီးလေးလှသော တာဝန်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်လိုလူက ထုတ်ဝေမည်ဆိုသော် အံ့စရာပင်ဖြစ်တော့မည်။ မှန်ပါသည်။ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်အောင် ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိအကြောင်းအရာများကို ကျွန်တော်ပင်လျှင် အမှတ်မထင် ၁၉၄၅ – ခုနှစ် တွင် **အောင်ဆန်း ဘာလဲ** စာအုပ်ငယ်ကလေးကို မြဒေါင်းညို ရေးသဖြင့် ရဲဘော် စာအုပ်အသင်းမှစတင်၍ ပထမအကြိမ် ၅၀၀၀ – ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ၁၉၄၇ – ခုနှစ်တွင် **ရဲဘော်စာစောင်**တွင် တစ်ဖန် နတ်မောက်ဗိုလ်ဖုန်းကျော်အား သေချာလေ့လာစုံစမ်း စေမြန်း ရေးသားဖော်ပြ၍ ၃၀၀၀ – ထုတ်ဝေခဲ့ပြန်၏။ ယခု ၁၉၅၁ – ခုနှစ်တွင် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိကြီးကို ဘယ်သူမှ မထုတ်ဝေဘဲ လေးနှစ်တိုင်တိုင် ပျောက် ကွယ်နေသဖြင့်၊ မဖြစ်မနေ ရှတ်ရှာဖွေစုဆောင်း ထုတ်ဝေလိုက်ရပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ် အတ္ထုပ္ပတ္တိထုတ်ဝေရန် ကျွန်တော်မှာ အလွန်ပင် တိုက်ဆိုင်ခဲ့၏။ အခန်းအစီအစဉ် တအမှားများ အစရှိသည်တို့မှာ ကျွန်တော်၏ ချို့ယွင်းချက်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ အချိန်မရ သဖြင့် တက္ကသိုလ်ဆုမြိုင်ရေးသည့် **ဗိုလ်ချုပ်ဇာတိဂုဏ်**ကို နောက်ဆုံးမှ ထည့်သွင်း လိုက်ရပါသည်။ ၎င်းပြင်ဆင်ချက်ကို တစ်ဖန် ရရှိပြန်၍ နောက်ဆုံးမှ ဖော်ပြလိုက်ရပါ ကြောင်း။ အပြစ်အနာအဆာများမှာ ကျွန်တော့်တာဝန်ဖြစ်ပါ၍ ကျွန်တော့်ထံ ဝေဖန်စာ ပြင်ဆင်ချက်များ လိုအပ်သည်တို့ကို စီစဉ်ပေးကြပါရန် အကြံဉာဏ်များ ညွှန်ကြားချက် များကို လက်ခံလိုက်နာပြင်ဆင်ပြီး၊ နောက် ထပ်ရိုက်ရမည့် စာအုပ်များတွင် ဖော်ပြ သွားပါမည်ဖြစ်ပါ၍ မပျက်မကွက် ပေးပို့ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

ဝန်ကြီးချုပ်သခင်နု မှတ်ချက်ကဲ့သို့ပင် သမ္မတ၊ ဝန်ကြီးချုပ်မှအစ ရဲဘော်၊ စ်သား၊ ပြည်သူလူထု၊ အညတြဆင်းရဲသားအထိ မည်သူမဆို ဗိုလ်ချုပ်နှင့်ပတ်သက်

၍ ထူးခြားစွာ မှတ်တမ်းတင်သင့်သော ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပုံ အကြောင်းအရာများ ရေးသားပေးပို့ကြပါရန် ထပ်မံနှိုးဆော် တိုက်တွန်းလိုက်ရပါကြောင်း၊ ကူညီအားပေး ရေးသားကြလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်လျက်ရှိပါသည်။ ဤစာအုပ်ကို အပြစ်တင်ခံ၍ **စံနမူ** နာပြ ပထမရှေ့ဦးစွာ ပွဲဦးထွက်ပဏာမအနေဖြင့် ထုတ်ဝေလိုက်ပါသည်။ မညာမတာ သက်သေခံအထောက်အထားများဖြင့် ဝေဖန်ပြုပြင်ပေးကြစေလိုပါသည်။ ထိုသူများ ကိုသာ ပညာရှင်များအဖြစ် ကျွန်တော် လက်ခံရန် အသင့်ရှိပေသည်။ ကျွန်တော် တတ် သိနားလည်၍ ထုတ်ဝေခြင်းမဟုတ်ပါ။ အားပေးကူညီ ထောက်ခံကြသောကြောင့် ကျွန်တော်၏ ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း မဖြစ်မနေ ထမြောက်အောင်မြင်စေရန် စေတနာ နှင့် ထုတ်ဝေလိုက်ရပါကြောင်း အစီရင်ခံပါသည်။

ရေးသားသူများနှင့် ကော်မတီ။ ။အမှန်မှာ ချီးမွမ်းထောပနာပြုလိုကြပါလျှင် ဤဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိတွင် ပါဝင်ရေးသားကြသူများကိုသာ ချီးမွမ်းကြပါ ကုန်။ ရှေ့ဦးပထမ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးဘို၊ နတ်မောက်ဗိုလ်ဖုန်းကျော်၊ ဦးမေအောင်တို့ အများဆုံးရေးသား၍ အခြားသူများ ရေးသားပေးပို့သမျှကို မှတည်၍ ထုတ်ဝေရပါ သည်။ ထို့ကြောင့် ဤရေးသူပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးအား ကျွန်တော် အထူးပင် လေးစားချီးကျူးပါ ၏။ အခြားသူများလည်း ထိုနည်းတူပင်။ ဗိုလ်ချုပ်တို့ ကျဆုံးပြီးသည့်နောက် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ် ရေးသားထုတ်ဝေရန် ၁၉၄၇ – ခုနှစ်ကစ၍ ကော်မတီ ဖွဲ့ခဲ့လေသည်။ ဝန်ကြီးချုပ်သခင်နု ဗိုလ်မှူးအောင်၊ ဦးအောင်သန်း၊ ဦးဗဆွေ၊ ဒေါ်ခင် ကြည်၊ ဗိုလ်ထွန်းလှ၊ ဦးပုလေး၊ ဗိုလ်ဖုန်းကျော်တို့ကို သတင်းစာတွင် ခန့်အပ်ကြောင်း ကြေညာခဲ့လေသည်။ ၎င်းကော်မတီမှတစ်ပါး အခြား မည်သူမျှ မထုတ်ဝေရဟု ကြေ ညာခဲ့ပြန်ရာ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း အစရှိသော စာရေးဆရာများရေးချင်လျက်၊ စည်း ကမ်းလိုက်နာ၍ဗိုလ်ချုပ်ကို လေးစားသောအားဖြင့် မရေးခဲ့ကြရပေ။ တိုင်းပြည်အတွင်း ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်အသီးသီးထံသို့ ကော်မတီက ဗိုလ်ချုပ်အကြောင်း ရေးသားပေးပို့ရန် တောင်း ဆိုခဲ့လေသည်။

သို့သော် ၎င်းကော်မတီမှာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ အစည်းအဝေး မ…ဖြစ်ခဲ့ချေ။ …သ်ထွန်းလှ ရာထူးပြောင်းရွှေ့သွားရာ ဗိုလ်အောင်သန်း လွှဲအပ်ခဲ့၏။ …တ်လပ်ရေးပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်နှစ်အတွင်း ထွက်မည်ကြေညာခဲ့ပြန်၏။ သို့သော် အတ္ထုပ္ပတ္တိကား ထွက်ပေါ်မလာခဲ့ချေ။ နောက်ဆုံး ကော်မတီဖျက်သိမ်းပြီးကြောင်း သတင်းစာတွင် ကြေညာ၍ ဒေါ်ခင်ကြည်၊ ဗိုလ်ဖုန်းကျော်၊ ဦးပုလေးတို့အား ထုတ်ဝေရန်၊ ၎င်းတို့စုဆောင်းရဖသော ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးဘို၊ နတ်မောက်ဗိုလ်ဖုန်းကျော်၊ ဦးဖမအောင်တို့ ရေးသားထားခဲ့သည့် စာမူတို ပေးအပ်ခဲ့လေသည်။ ဤတွင် ဦးပုလေးသည် ဇါတို့ဗိုလ်ချုပ် ဘာတွေလုပ်ခဲ့သလဲ ပထမ – ဒုတိယ – တတိယ ထုတ်ဝေပြီး သခင်နုအရေးတော်ပုံ ထုတ်ခဲ့သော်လည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိကိုမူ မထုတ်ဝေဖြစ်ခဲ့ပေ။ မည်သူမျှ ဂရုမစိုက်နိုင်သော အခြေရောက်နေသဖြင့် လွတ်လပ်ရေး တတိယနှစ်ပတ်လည်တော့မည်ဖြစ်ရာ ကျွန်တော်မှာ မနေနိုင်ဘဲ သတင်းစာမှနေ၍ ဗိုလ်ချုပ်အတ္ထုပ္ပတ္တိ ဘယ်မှာလဲဟု ရေးသားမေးမြန်းရာတွင် မရေမရာအဖြေသာ ပြန်ကြားခဲ့လေသည်။

သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း၊ ဒေါ်ခင်ကြည်နှင့် ကျွန်တော်။ ။ ဤတွင် သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းသည် စိတ်ပါဝင်စားစွာနှင့် ကျွန်တော်နှင့်အတူ ဗိုလ်ချုပ်ကတော် ဒေါ်ခင်ကြည်အိမ် သွားရောက်မေးမြန်းကြ၏။ တအုပ်ထုတ်ဝေရန် တာဝန်ယူခဲ့ကြ၏။ စာမူကို ဦးပုလေးမသေမီ ကျွန်တော် ရရှိခဲ့လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယခုကဲ့သို့ ထုတ်ဝေနိုင်သောကြောင့် ဦးပုလေးကို ကျေးဇူးတင်မိပါ၏။

အလက်ာကျော်စွာ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းသည် မော်စီတုံး၊ ပြည်သူ့အစိုးရအောင်ပွဲမသွားမီ ၎င်းစာမူများကို ကြီးကြပ်ပြင်ဆင် တည်းဖြတ်ပေး၍ နိဒါန်းကိုလည်း ရေးသားခဲ့လေသည်။ အထူးအားပေးတိုက်တွန်းဆောင်ရွက်ပေးသောကြောင့်သာ ကျွန်တော် ထုတ်ဝေနိုင်ပါသည်။ ထို့ပြင် ဗိုလ်ချုပ်ကတော် ဒေါ်ခင်ကြည် (မဟာသီရိသုဓမ္မာ)ကလည်း ၎င်းစာအုပ်ကို မူပိုင်ထုတ်ဝေရောင်းချခွင့် အမြတ်ငွေများကို ဗိုလ်ချုပ်စာကြည့်ပိဋကတ်တိုက် ရံပုံငွေအဖြစ် စေတနာထက်သန်စွာ လှူဒါန်း၍ မှတ်တမ်းတင်ပြီး ကျေးဇူးတင်မဆုံးနိုင်တော့ချေ။ ကျွန်တော်မှာ စာမူရရှိပြီး ပြဿနာဦးခေါင်း ကိုင်ထားရသကဲ့သို့ အလွန်ပင် တာဝန်ကြီးစွာနှင့် အချိန်ကုန်ခဲ့ရပြန်၏။ ရှေးဦးစွာ စာအုပ်ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေရန် ငွေ ၅၀၀၀ လှူဒါန်းလိုသူ စေတနာရှင်ကို သတင်းစာမှ ရှာဖွေခဲ့သော်လည်း မရရှိခဲ့ပေ။

ဤဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိကြီးကို ကျကျနန ထုတ်ဝေလိုသော်လည်း ငွေ မရှိခဲ့ချေ။ မဖြစ်မနေ ဖွတ်ထုတ်ဝေရန် အခွင့်ကောင်း ရှာဖွေရာ၊ ပထမရှေ့ဆောင် ဦးသန်းထွန်းနှင့် စီစဉ်ခဲ့သေး၏။ အခြေမလှ၍ ဒုတိယအမျိုးသားစာပုံနှိပ်တိုက်ပိုင်ရှင် ဦးလှဒင်၏ စေတနာထက်သန်စွာနှင့် လက်ခံလာသောကြောင့်၊ ဤစာအုပ်ကို ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေဖြစ်ပါသတည်း။ ဤစာအုပ်တွင်ပါရှိသည့် ဗိုလ်ချုပ်ကိုယ်တိုင်ရေး ၎င်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိမှာ ဗမာတပ်မတော် စစ်ဝန်ကြီး စစ်သေနာပတိဘဝက ရေးသားခဲ့ရာ ၁၉၄၃ – ခုနှစ်ကဖြစ်၍ ၈ – နှစ်ပင် ကြာခဲ့လေပြီ။ ရှေးဦးစွာ ဂျပန်ခေတ်တွင် မြဒေါင်းညိုသည် ဗိုလ်ချုပ်ထံမှ အကူအညီနှင့် ရဲဘော်သုံးကျိပ်ပထမပိုင်း ရေးသားထုတ်ဝေရာ၊ ဗိုလ်ချုပ်အတ္ထုပ္ပတ္တိ တစ်ပိုင်းတစ်စ ဖော်ပြခဲ့လေသည်။ ဤမျှလောက်ကြာခဲ့ပြီး တစ်ဖန် ဗိုလ်ချုပ်ကွယ်လွန်ပြီးနောက် သေသေချာချာ ထုတ်ဝေရန် စီစဉ်ခဲ့ရာ လေးနှစ်နီးပါးကြာသော်လည်း ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် မဖြစ်မနေ အပြစ်တင်အပြောဆိုခံ၍ ကျွန်တော် ထုတ်ဝေလိုက်ရပါသည်။

ဦးလှဒင်၊ ဦးလှဖေနှင့် ဦးထွန်းဖေ။ ။ စာမူများ ရရှိပြီးနောက် ဗိုလ်ချုပ်ဓာတ်ပုံများကို ဓာတ်ပုံဘလောက်ပိုင်ရှင် ဦးလှဖေထံမှ ရှာဖွေတောင်းယူ၍ စေတနာဝန်ထမ်း အမျိုးသားဘလောက်တိုက်ပိုင်ရှင် ဦးထွန်းဖေ၏ စေတနာအလျောက် လှူဒါန်းပြုလုပ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်အတ္ထုပ္ပတ္တိ ထွက်ပေါ်ရေး ပါဝင်ကူညီကြသူများဖြစ်၍ အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ ဤသည်တို့ကို အမျိုးသားစာပုံနှိပ်တိုက်၌ စက္ကူမှအစ စာအုပ်အပြီးအထိ တာဝန်ခံဆောင်ရွက်ပေးသော ဦးလှဒင်အား ချီးမွမ်းရပေမည်။ ၅၀၀၀ မှ ၁၀၀၀၁ အထိ တိုး၍ ရိုက်ခဲ့လေသည်။ တို့ကြောင့် အသားတင်အမြတ်ငွေများမှ ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းကို ဦးလှဒင်အား ပေးရန် သဘောတူလက်ခံခဲ့ရပါသည်။ ကျန် ၇၅ ရာခိုင်နှုန်းအား ဗိုလ်ချုပ်စာကြည့်တိုက် ရံပုံငွေဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ ဝယ်ယူချီးမြှင့်ခြင်းအားဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်အား ရှိသေလေးစား၍ စာကြည့်တိုက်ကြီး ထူထောင်ရေးတွင် ပါဝင်ကူညီထောက်ပံ့သူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

စတင်ပုံနှိပ်ရာတွင် စက္ကူပါမစ် လျှောက်ထားခဲ့ရ၏။ စက္ကူဈေးပါးချိန်ဖြစ်၍ မှိုင်းဆိုဒ်နှင့် စက္ကူအကောင်း ဝယ်ရိုက်ရလေသည်။ ထိုနောက်တစ်ဖန် စက္ကူများ ပေါ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လာပြန်၏။ သို့ရာတွင် ငွေမလိုက်နိုင်၍ စက္ကူအကောင်းစား ၄ - ဖောင်သာရိုက်ပြီး နောက်ဖောင်များ သတင်းစာစက္ကူအကြမ်းစားနှင့်ပင် ရိုက်ခဲ့ရလေသည်။ စာပုံနှိပ်တိုက် အလုပ်သမားများအခက်အခဲ၊ ပုံနှိပ်စက်အခက်အခဲ မြောက်များစွာတို့ကြောင့် သုံးလ နှင့်အပြီး ရည်မှန်းထားသော်လည်း ၇ - လကြာခဲ့လေသည်။ သို့သော် မဖြစ်မနေ ရှာဖွေ စုဆောင်းထုတ်ဝေခဲ့ရာ ဖြစ်မြောက်အောင်မြင်လာသဖြင့် ဤရေးသူများ၊ ပုံနှိပ်သူများ၊ ဓာတ်ပုံဘလောက်များနှင့်တကွ ကျွန်တော်ပါ ဗိုလ်ချုပ်အား ကျေးဇူးဆပ်ရာတွင် တာဝန်အချို့ကျေပွန်ပြီဟု ယူဆမိပါ၏။

ပထမပိုင်းမှူသာ။ ။ ယခုထုတ်ဝေလိုက်သော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အထ္ထုပ္ပတ္တိမှာ ရှေးဦးစွာ ဇာတိဂုဏ်၊ ကလေးဘဝ၊ ကျောင်းသားဘဝ၊ စစ်သူရဲကောင်းဘဝ အစမှုသာ ပါရှိသဖြင့် ပထမပိုင်းဟု ခေါ်ဆိုနိုင်ပေသည်။ အထူးသဖြင့် ပြည်သူလူထုနှင့် လူငယ် ကျောင်းသားကလေးများကို ကျွန်တော် ရည်ညွှန်းပါသည်။ ကျောင်းသုံးအဖြစ် ပြန် လည်စိစစ်ပြီး ရေးသားထုတ်ဝေရန် ရည်ရွယ်ထားပါ၏။ ထို့ပြင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်ဆို ရေးသားထုတ်ဝေရန် စီစဉ်နေဆဲဖြစ်ပါကြောင်း။ ဒုတိယပိုင်းတွင် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး တပ်မတော်မှ မျိုးချစ်ဗမာ့တပ်မတော်ဘဝအထိ စစ်သူရဲကောင်း အာဇာနည်ဘဝကို အထူးရှာဖွေရေးသားဖော်ပြလိုပါသည်။ တတိယပိုင်းကိုမူ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်ကြီး အဖြစ် နိုင်ငံရေးဆောင်ရွက်ခဲ့ပုံကို အထူးရေးသားလိုပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရေးဖော် ရေးဖက်များ၊ မိတ်ဆွေနိုင်ငံရေးသမားများ၊ စစ်သည်တော်သားများအားလုံး ဗိုလ်ချုပ် အထ္ထုပ္ပတ္တိ ပါဝင်ရေးသားသင့်သော တကယ့်ကိုယ်တွေ့အဖြစ်အပျက်များ ရေးသား ပေးပို့ကြစေလိုပါကြောင်းကို ထပ်မံတိုက်တွန်း နှိုးဆော်လိုက်ပါကြောင်း။

ဤကဲ့သို့ စုပေါင်းရှာဖွေ စုဆောင်းထုတ်ဝေခြင်းမှာ ပဏာမသဘောသာဖြစ် ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ရှာဖွေရရှိသမျှတို့ကို အားလုံးချုံ့ပြီး ပြန်လည်စစ်ဆေး သုံးသပ်ရှင်း လင်းပြီးမှ တကယ့်ပညာကျော် စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦးအား စနစ်တကျ ရေးသား ထုတ်ဝေရန် လွှဲအပ်ဆောင်ရွက်ရန် ရည်ရွယ်ထားပါကြောင်း။

ထို့ကြောင့် သခင်နု၊ ဦးကျော်ငြိမ်း၊ ဦးဗဆွေ၊ ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်း၊ ဗိုလ်စကြာ၊ ဗိုလ်မှူးအောင်၊ ဟသ်ာတဦးမြ၊ ပျော်ဘွယ်ဦးမြ၊ ဒေါ်ခင်ကြည်၊ ဦးဝမ်းသူမောင်၊ ဆမား

ဆင်ဝါးနှောင်၊ ဦးအောင်ဖုံဝေ၊ ဦးတင့်ဆွေ (သံအမတ်)၊ ဗိုလ်မှူးကြီးလက်ျာ၊ စော ဦးသိန်းဟန် (ဇော်ဂျီ)၊ ဦးဝဏ်(မင်းသုဝဏ်)၊ ဦးထွန်းအုံ (မြို့နီဝပယ်မင်းကြီး)၊ ယာ (ညွှန်ကြားရေးဝန်)၊ ဦးသန့် (အတွင်းဝန်)၊ ဇဝန၊ မြမျိုးလွင်၊ တက်ဘုန်းကြီးသိန်း ဦးအောင်မြင် (မြို့မှမောင်)၊ ဦးထင်ဖတ်၊ ဒဂုန်နတ်ရှင်၊ တက်တိုး၊ ဦးအောင်သန်း တာဆရာများ၊ စာရေးဆရာများကို ဗိုလ်ချုပ်အထ္ထုပ္ပတ္တိအတွက် ရေးသားပေးပို့ ရန် အထူးတောင်းပန် မေတ္တာရပ်ခံလိုပါကြောင်း။ အချို့ကိုမူ မေတ္တာရပ်ခံ၍ ကတိ ကြပါသည်။ လိုက်လံစုဆောင်း၍ ပြောသမျှ ရေးကူးယူရန် အဆင်သင့်ရှိပါသည်။

အထူးရည်ရွယ်ချက်။ ။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အထ္ထုပ္ပတ္တိထုတ်ဝေရန် တော်၌ အထူးရည်ရွယ်ချက် အကြောင်းရင်းတစ်ခု ရှိလေသည်။ ထိုရည်ရွယ်ချက် အခြားမဟုတ်ချေ။ ပြည်ထောင်စု ဗမာတစ်နိုင်ငံလုံး၏ ခေါင်းဆောင်ကြီးကို မမေ့ ကောင်း၊ ရာဇဝင်စာတင်ထားသင့်သည်ကတစ်ကြောင်း၊ ကျွန်တော်ကိုယ် အထူးလေ့လာဆောင်ရွက်လိုသော ဗမာနိုင်ငံတွင် ခေါင်းဆောင်ကြီးပီသသော အချင်း ပြည့်စုံသည့် ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး ရှိလေသည်။ ပထမမှာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ၌ ခွဲဝမ်းသတ္တိရှိခြင်း၊ စွန့်စားခြင်း၊ တော်လှန်ခြင်း၊ ရိုးသားဖြောင့်မတ် မဟုတ်မခံ ရွက်ခြင်း၊ ဆင်းရဲအပင်ပန်းခံခြင်း၊ အာဇာနည်သူရဲကောင်းအရည်အချင်းနှင့် ဆောင်ပီသ၏။ ဒုတိယမှာ သခင်နုဖြစ်၏။ လိမ္မာပါးနပ်စွာ ဆက်ဆံခြင်း၊ ရိုးသား စိတ်ရှည်ခြင်း၊ သာယာညင်းပြောင်းစွာ အပြောအဟောကောင်းခြင်း၊ ခေါင်းဆောင် အပ်သော အရည်အချင်းတို့ရှိ၏။ ထိုခေါင်းဆောင်နှစ်ဦးရှိ တကယ့်အကောင်းဆုံး အချင်းများ စုပေါင်းထုတ်နုတ်ယူ၍ ရရှိနိုင်အောင် လေ့ကျင့်ကြိုးစား ဆောင်ရွက် ဗမာနိုင်ငံ၌ ပထမတန်းခေါင်းဆောင်ကြီး ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မိပါ၏။ ထို ကျွန်တော် အထူးလေ့လာခဲ့၏။ ရှာဖွေခဲ့၏။ ဤအကြောင်းရင်းကြီးကြောင့် တောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အထ္ထုပ္ပတ္တိကို မဖြစ်မနေ ရှာဖွေထုတ်ဝေလိုက်ရ သည်။ ရဲဘော်ဗိုလ်ပီ သစ္စာရှိရှိ ဘယ်သူမပြု မိမိမူဆိုသကဲ့သို့ ဘယ်သူမှ မပြုလုပ်ခဲ့ ခြင်းသလို အစွမ်းကုန် အတတ်နိုင်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံး ရသမျှနှင့် ဗိုလ်ချုပ်အား ဆပ်ရင်း ထုတ်ဝေလိုက်ရပါကြောင်း။ ကျွန်တော်၏ စေတနာ၊ ရည်ရွယ်ချက်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရည်ညွှန်းချက်များကို သတိပြု၍ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြည်သူလူထုနှင့် အထူးသဖြင့် လူငယ်လူရွယ် ကျောင်းသားများ ဖတ်ရှုလေ့လာပြီး တိုးတက်ပြုပြင်နိုင်သော နိုင်ငံတော်ကြီး၏ ခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ကြပါစေသတည်း။ အများပြည်သူလူထု တောင့်တနေသောဆန္ဒကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဖြည့်စွမ်းနိုင်ခဲ့သည်ရှိသော် ကျွန်တော်၏ တာဝန်တချို့တစ်ဝက် ကျေပွန်ပြီဟု ယုံကြည်မိပါ၏။

ဗိုလ်ချုပ်သမိုင်းနှင့် အစိုးရတာဝန်။ ။ဤဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအတ္ထုပ္ပတ္တိသည် ဗိုလ်ချုပ်အကြောင်း ပထမပိုင်းအဖြစ် စုဆောင်းရရှိသမျှ ဖော်ပြလိုက်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ "ဗိုလ်ချုပ်သမိုင်း" ကျကျနန မဟုတ်သေးပါ။ နမူနာမျှသာ ဖြစ်ပါကြောင်း အစီရင်ခံပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်သမိုင်းကို အမှန်မှာ အစိုးရအဖွဲ့မှ ကော်မတီဖွဲ့၍သာ ပြုစုသင့်ပါ၏။ ငွေကုန်မည်ကို မစိုးရိမ်သင့်ပါ။ အစိုးရက ဂရုစိုက်ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် ဂုဏ်ရှိလှပါပေ၏။ အစိုးရအဖွဲ့ တာဝန်ကျေပွန်ပါပေ၏။ အစိုးရဝါဒဖြန့်လျှင် အကောင်းဆုံးအချက်လည်း ဖြစ်ပေ၏။ အစိုးရလုပ်ထိုက်၍ ပထမလုပ်ပြီး ပျက်ပြယ်ခဲ့ရသည်မှာ ဝမ်းနည်းစရာပင်။ ဤကဲ့သို့အစိုးရအဖွဲ့က ဌာနသီးခြားဖွင့်လှစ်မပြုလုပ်သဖြင့် ကျွန်တော် မနေနိုင်၍ ရေးမိပြောမိသည်နှင့်အတူ တာဝန်ယူ၍ ထုတ်သာထုတ်ဝေလိုက်ရပါသည်။ စိတ်ထဲတွင်ကား ကျေနပ်မှုမရှိပါ၊ အားလည်းမရ၊ လူလည်း ပန်း၊ ငွေလည်းမရှိ၊ စိတ်ညစ်စရာပင်။ စေတနာ့ဝန်ထမ်း ကိုယ့်အိတ်ထဲကငွေ အကုန်အကျခံ၍ ရှာဖွေစုဆောင်းပြီး ငွေစိုက်မည့်ဒါယကာ ရှာဖွေရရှိသဖြင့်သာ ထုတ်ဝေခဲ့ရပေသည်။ လုံးဝကျေနပ်စရာမဟုတ်ကြောင်း ဝန်ခံပါသည်။ တာဝန်လည်းကြီးလေးလှပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤဗိုလ်ချုပ်သမိုင်းကို အစိုးရအဖွဲ့က ကျကျနန ရှာဖွေဆောင်ရွက်ပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လိုက်ရပါသည်။

ဗိုလ်ချုပ်သမိုင်းပြီးလျှင် သခင်မြသမိုင်းကိုလည်း ဆက်လက်ပြုစုသင့်ပါသည်။ ထို့နောက် ကျဆုံးသော ခေါင်းဆောင်ကြီးများကိုလည်း ပြုစုသင့်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ရာဇဝင်သမိုင်းမှတ်တမ်းတင်ခြင်းအားဖြင့် ဗမာ့သားကောင်း ရတနာအာဇာနည်ကြီးများအား ကျေးဇူးဆပ်ရာ ဂုဏ်ပြုရာရောက်ရှိပါသည်။ အစိုးရအဖွဲ့အား အထူးကျေးဇူးတင်ကြပေမည်။ ဝါဒဖြန့်ရာတွင် အလွန်အရေးပါလှပေ၏။ ဗိုလ်ချုပ်တို့ သေပြီးနောက် ရုပ်ပုံကိုပင် အသုံးပြုနေကြရကြောင်း။ ဖ-ဆ-ပ-လ အမတ်၏ မဲပုံးပေါ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ပုံထည့်ထားခြင်းဖြင့် ထင်ရှားပါသည်။ ထို့ပြင် တကယ့်အရေးထဲရောက်လျှင် ဗိုလ်ချုပ်ကို တမ်းတကြရပါသည်။ လူထုအစည်းအဝေးတွင် ထုတ်ဖော်ညီးကျူးကြပါသည်။ ကျွန်တော်လိုလူက မနေနိုင်၍ လုပ်ရပါသော်လည်း အခက်အခဲတွေကြားမှ ရုန်းကန်၍သာ လုပ်နေရပါသည်။ ဒုက္ခကြီးမားလှပါသည်။ ထွက်လာသော်လည်း အားမရနိုင်ပါ၊ မကျေနပ်နိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် အစိုးရအဖွဲ့ကသာ တာဝန်ယူလုပ်ကိုင်ပါလျှင် ကျွန်တော် စိတ်မပျက်ပါ၊ ကူညီပါမည်၊ လေးလေးနက်နက် တိုက်တွန်းပါသည်။ အမေရိကန်ခေါင်းဆောင်သမ္မတကြီး အေဘရာဟမ်လင်ကွန်းအတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြုစုနေသည်မှာ ယခုထက်တိုင်ပင် တစ်အုပ်ပြီးတစ်အုပ် ထွက်ပေါ်လာနေသည်မှာ အတုယူဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။ ငွေမရှိဟု မငြင်းဆိုနိုင်ပါ။ အစိုးရဘတ်ဂျက် ယခုနှစ် တိုးတက်လာလေပြီ။ သိန်း ၄၀-သုံးခြင်း၊ သိန်း ၃၉၀-လေယာဉ်ပျံကွင်းပြီးအောင် မဆောက်လုပ်ခဲ့သော်လည်း ငွေ ၁၀-သိန်းလောက်နှင့် ပြုစုလျှင် မုချ ဗိုလ်ချုပ်သမိုင်းကြီးကို ဝန်ကြီးချုပ်သခင်နု မှတ်ချက်ချသကဲ့သို့ ကျကျနန ထွက်ပေါ်လာနိုင်မည်ဖြစ်ပါ၍ ထပ်မံတိုက်တွန်းလိုက်ရပါကြောင်း။

ဤကဲ့သို့ ထုတ်ဝေနိုင်သည်ကို အောက်ဖော်ပြပါ ပုဂ္ဂိုလ်များအား အထူးကျေးဇူးတင်ကြောင်းမှတ်တမ်းတင်လိုက်ရပါသည်။

၁။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုယ်တိုင်ရေးခဲ့၏။
၂။ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း (အလင်္ကာကျော်စွာ) တည်းဖြတ်သူ။
၃။ သခင်နု (ဝန်ကြီးချုပ်)။ မှတ်ချက်ရေးသူ။ အဆိုသွင်းချက်
၄။ ဒေါ်ခင်ကြည် (ဗိုလ်ချုပ်ကတော်)။ တမူပိုင်ပေး၍ ရိုက်ခွင့်ပြုသူ အမြတ်ငွေများကို စာကြည့်တိုက်သို့ လှူဒါန်းသူ။
၅။ ဦးထွန်းဖေ (အမျိုးသားဘလောက်တိုက်)။ ဘလောက်များ လှူသူ။
၆။ ဦးလှဖေ (ဓာတ်ပုံသတင်းထောက်)။ ဓာတ်ပုံများလှူသူ။
၇။ ဦးလှဒင် (အမျိုးသားပုံနှိပ်တိုက်)။ တပုံနှိပ်ပေးသူ။ ငွေစိုက်၍ရိုက်နှိပ်ပေးသူ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အထွေထွေပွဲကြီးကို စာမူရေးပေးသူများ

၈။ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးဘို။
၉။ ဗိုလ်ဖုန်းကျော်။ (နတ်မောက်)
၁၀။ ဦးမေအောင်။ ဤသုံးဦး၏ စာမူများကို မှတည်၍ ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့၏။
၁၁။ ဦးသိန်းဟန်။ (ဇော်ဂျီ)
၁၂။ တက္ကသိုလ်ဆုမြိုင်။
၁၃။ တက္ကသိုလ်နောင်။ (ဗိုလ်ထွန်းလှ)
၁၄။ ဒဂုန်တာရာ။
၁၅။ မြဒေါင်းညို (ဦးအောင်သိန်း)
၁၆။ စိန်မင်းသား။ (ကျည်တောင်ကန် - ဆရာစိန်)
၁၇။ မန်းတင်။
၁၈။ သခင်တင်မောင်။ (ကျုံမငေး)
၁၉။ သခင်တင်အောင်။ (ဟံသာဝတီ)
၂၀။ သခင်ဗဒေး။ (သူရဲ) သရက်
၂၁။ သခင်အုန်းမြင့်။ (ရန်ကျော်)
၂၂။ သခင်တင်ဦး။ (အသံလွှင့်ဌာန)
၂၃။ ကိုခင်မောင်။ (ပြည်)
၂၄။ ဦးတင်လှ။ (လွှတ်တော်ရှေ့နေကြီး)
၂၅။ ဦးဝမ်းကိုဟော။ (ချင်း) (နိုင်ငံခြားရုံးအတွင်းဝန်)
၂၆။ ဦးကျော်ညိမ်း။ (သမဝါယမဝန်ကြီး) အဆိုတောက်ခံချက်။
၂၇။ ဗိုလ်ကျော်ဇော။ (တပ်မှူးချုပ်)

အချို့စာမူများကို တစ်ဖန် အောက်ဖော်ပြပါ မဂ္ဂဇင်း၊ သတင်းစာ၊ စာအုပ်များမှ ထုတ်နုတ်ယူရသဖြင့် ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း။

ဂျာနယ်ကျော်၊ တာရာ၊ အောင်ဆန်း ဘာလဲ၊ ရှုမဝ၊ ပဒေသာ၊ ဒိုးဝေ၊ ဟံသာဝတီသတင်းစာ၊ သခင်အစည်းအရုံးမှတ်တမ်း၊ သခင်ငှိကာ၊ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်မှတ်တမ်းတို့အပြင် ပဟာမမှတည်သည့် စာမူများကို လက်နိပ်စက်နှင့် ရိုက်ပေးသော ဒေါ်ပင်မြတို့အား ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

ရှေ့ဆက်လုပ်လုပ်ဆောင်နိုင်ရန် ဗိုလ်ချုပ်နှင့် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပုံများအား ရေးသားပေးပို့၍ ကူညီကြပါရန် လေးစားစွာ မေတ္တာရပ်ခံလိုက်ရပါကြောင်း။ ဗိုလ်ချုပ်နှင့်ဆိုင်သော ဓာတ်ပုံ၊ ပစ္စည်းများတို့ကိုလည်း ပေးပို့နိုင်ပါကြောင်း အစီရင်ခံပါသည်၊

ဗိုလ်ချုပ်အား ထာဝစဉ်လေးစားလျက်

ဗိုလ်သိမ်းဆွေ(ဥက္ကဋ္ဌ)

ထုတ်ဝေသူ(စာမူပိုင်ရှင်)

ဗိုလ်ချုပ်စာကြည့်တိုက်ဋ္ဌကတ်တိုက်။

www.burmeseclassic.com

(ဦးလှခင်) ပုံနှိပ်သူ၏ ထင်မြင်ချက်

ကျွန်ုပ်တို့ဗမာလူမျိုးများတွင် အစဉ်အလာ စွဲယူမှတ်သားခဲ့သော အယူအဆတစ်ခုရှိသည်။ ထိုအယူအဆသည်ကား၊ အမိကရကိစ္စများ၌ အနှောင့်အယှက် အဖျက်အဆီး ရှိတတ်ကြောင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့သော သဘောအယူအဆကို အချို့ကား "အယူသီး" သို့မဟုတ် "ယုံတမ်း" စကားဟု ပြောဆိုကြသည်။

သို့ရာတွင် ဗမာရာဇဝင်အစောင်စောင်၌ ကန်စတေးခြင်း၊ ဆည်စတေးခြင်း၊ မြို့စတေးခြင်း စသည်တို့ကို အထင်အရှား ဖော်ပြထားရာ အဘယ်ကြောင့် စတေးခြင်း အမှု ပြုကြသနည်းဟူသော အကြောင်းရင်းကိုရှာသော်၊ ထိုကဲ့သို့သော တိုင်းပြည်အတွက် အမိကရလုပ်ငန်းများကို တည်ဆောက်ကြစဉ်အခါ၊ အနှောင့်အယှက်များ တွေ့ကြုံပြီးလျှင် အခက်အခဲမျိုးစုံနှင့် ဖင့်နွှေးကြန့်ကြာမှုများကို ရင်ဆိုင်နေကြရသောကြောင့် ချောမောစွာ ပြီးမြောက်အောင်မြင်စေရန် ဗေဒင်၊ ယတြာ၊ ကိန်းခန်း၊ ဒသာတို့ ညွှန်လာသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်သမှု ပြုကြရခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိကြရပေသည်။

အကျဉ်းအားဖြင့် ဆိုရသော် နိုင်ငံတွင် အမိကရကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ရာ၌ အနှောင့်အယှက်၊ အဖျက်အဆီးများ ကြုံရတတ်ကြောင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ အလားတူပင် ဖြစ်လေရော့သလား မသိပါ၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ၁၃၁၃-ခုနှစ်၊ နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့တွင် အစပြု၍ စတင်ပုံနှိပ်ခဲ့ပါသည်။ မူလက သုံးလနှင့်ပြီးစီးရန် ရည်မှန်းခဲ့သော်လည်း ခုနစ်လကြာခဲ့ရပါသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိစာဖောင်ကို စက်တင်ပုံနှိပ်သည့်အခါတိုင်း တစ်ဖောင်မျှ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း တိုက်ရိုက်ပြီးဆုံးခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ တစ်ခါတစ်ရံ စက်ချွတ်ယွင်းသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ မင်လုံးပျက်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ စာလုံးများသည် စသည်ဖြင့် တစ်နည်းမဟုတ်လျှင်တစ်နည်း လှည့်၍လှည့်၍ ကြန့်ကြာစေခဲ့သည်။

အလုပ်သမားတွေ ညံ့ဖျင်း၍လား၊ ထိုသို့စွပ်စွဲရန်လည်း ခက်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤစာအုပ်ထက်ပို၍ ခက်ခဲသော ကျောင်းသုံးစာအုပ်နှင့်

ဒဿနသာကျမ်းစာအုပ် လေးငါးအုပ်ကိုပင်လျှင် ဤလက်ရှိရက်အတွင်း ရိုက်နှိပ်ပြီးစီးခဲ့၍ အမှားအယွင်း မတွေ့ရသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အတ္ထုပ္ပတ္တိတွင် ကွက်၍ အခက်အခဲတွေ့နေရပါသနည်း။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် အမိကရပုဂ္ဂိုလ်ကြီး မဟုတ်ပါလော။ ... ဓိကရ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိတည်းဟူသော မော်ကွန်းစာကို ရိုက်နှိပ်ရခြင်းသည်လည်း အနှောင့်အယှက်ကင်းအံ့လော - ရာဇဝင်အစဉ်အလာအတိုင်း တွေ့ရပေမည်။

ကျွန်ုပ်တို့ကား မည်သို့သော အနှောင့်အယှက် အခက်အခဲတို့နှင့် ရင်ဆိုင်ရသော်လည်း မလျှော့သောဇွဲနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ စေတနာကိုသာ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီးလျှင် မပြီး ... နေအောင် ထုတ်လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြပါသည်။

လှခင်

အမျိုးသားပုံနှိပ်တိုက်ပိုင်ရှင်။

၂၂-၁၁-၅၇

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁)

ဗိုလ်ချုပ် ကိုယ်တိုင်ရေး

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် သူ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဤစာများကိုဂျပန်ခေတ်–ဗမာ့တပ်မတော်စစ်ဝန်ကြီးနှင့်စစ်သေနာပတိဘဝတွင် ရေးသားခဲ့လေသည်။ သူရေးသားခဲ့သော စာမူများကိုဆက်လက် ရှာဖွေသော်လည်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးထားသည်များကိုသာ တွေ့ရသည်။ မြန်မာဘာသာဖြင့် ဤမျှသာ တွေ့ရသဖြင့် ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

၁

ဇာတိ

မြေလတ်ဟုခေါ်သော ဗမာပြည်၏ အပူပိုင်းဒေသဖြစ်သော မကွေးခရိုင်၊ ယနှင့် ... နေ့ ... ချောင်းခရိုင်အတွင်း၊ ပျဉ်းမနား၊ ကျောက်ပန်းတောင်းရထားလမ်း ... တစ်ဘက်ခြမ်းတွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပ္ပိုင်းဖုံ ကုန်းမြေပြင်များဖြစ်သော နမ်း၊ ပဲနှင့် ရင်းဆီအများထွက်၍ ကုန်ရောင်း ကုန်ဝယ်အတော်တွင်ကျယ်သော မြို့ကလေးတစ်မြို့ ရှိလှေသည်။ မီးရထား ဘူတာရုံ အနီးအနားတွင် မီးရထားဘက်မှ ဆောက်ထားသော အိမ်တန်းလျားများနှင့် ပွဲစား တုန်သည်ဆိုင်များ အနည်းငယ်ရှိလေသည်။ ဘူတာ၏ ဝဲယာပတ်လည်တို့တွင် မြေပဲ၊ နမ်းခင်းတို့ ရှိလေသည်။ ထိုယာခင်းများမှ ကျော်လွန်၍ အရှေ့ရှုးရှုးသို့ကြည့်လျှင် ရေးရေးထင်သော တောင်တန်းများကို နောက်ခံကား တောရကျောင်းနှင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်သူတို့၏ ဂူလိုဏ်များကို တွေ့နိုင်ပေသည်။ ထိုဘူတာ၏အနောက်မြောက်ယွန်းကိုက် ၄၀၀ – ခန့်အကွာတွင်ကား၊ မိုင်ဝက်ခန့်ကျယ်သော သဲချောင်းရိုးကမ်းစပ်ပေါ်၌ "ခေါင်းတုန်း" (သို့မဟုတ်) န – ကျားထွေးခေါ်သော အိမ်ခြေတစ်ရာခန့်ရှိ ရွာကလေးရှိလေသည်။ ယင်းချောင်းဟုခေါ်သော သဲချောင်းကြီး၏ တဘက်ကမ်း (အနောက်ဘက်ကမ်း)၌ကား ယာခင်း၊ လယ်ကွင်းပြင်များနှင့် ဥယျာဉ်အချို့ကို တွေ့ရပေသည်။ ထိုမှလွန်လျှင် တောင်ကုန်းကျကျနေရာတွင် အရှေ့ဘက်မှ တာမြောင်းခံထားသော အိမ်ခြေ ၂၀၀ ခန့်ရှိ ရွာတစ်ရွာရှိလေသည်။ ထိုရွာ၏ အနောက် ကိုက် – ၃၀၀ ခန့်တွင် အိမ်ခြေ ၁၀၀ – ခန့်ရှိ ရွာတစ်ရွာရှိလေသည်။ ရွာ၏မြောက်ဘက်တွင်ကပ်လျက် (ရေးလူကြီးများပြောသလို) လောကမာတ် မြန်မာအထက်တန်းသင် ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်း ရှိလေသည်။ ထိုမှ ယာတစ်ခင်းအလွန်တွင် ငါးရက်တစ်ဈေးဖွင့်ရာ ဈေးဝိုင်းရှိလေသည်။ ထိုမှ လွန်လျှင် ပုလိပ်ဂါတ်တန်းလျားများ ရှိလေသည်။ ထိုအနီးတွင် စာတိုက်ရှိလေသည်။ ထိုစာတိုက်၏ အနောက်မြောက် စောင်းစောင်း မလှမ်းမကမ်းတွင် အိမ်ခြေ ၁၅၀ – ခန့် ရွာတစ်ရွာရှိပြန်လေသည်။ စာတိုက်နှင့် ရှေ့တည့်တည့်ပေတစ်ရာလမ်းနှင့် မြေတာလင်းပြောင်ပြောင်ကို ကျော်လွန်၍ ကိုက် ၁၀၀ – ခန့်အကွာတွင် ဘုန်းကြီးကျောင်း တစ်ကျောင်းနှင့် ကပ်၍ မြို့အုပ်ရုံး ရှိလေသည်။ ထိုဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့် ဆက်၍ ထောင့်မှန် (Right angle) ကျကာ၊ ၁၅ – ပေခန့်မြင့်သော အုတ်တံတိုင်းကြီး လေးဘက်လေးတန် ခြံရံလျက်၊ စေတီငယ်များအလယ်တွင် ရွှေရောင်တပြောင်ပြောင် တောက်နေသော စေတီတော်ကြီးတစ်ဆူနှင့် သပ်သယ်ခမ်းနားသော ဇရပ်၊ တန်ဆောင်း၊ ကျောင်းကန်များ ရှိလေသည်။ ထိုမှ မြောက်မလှမ်းမကမ်းတွင်ကား အိမ်ခြေ ၁၀၀ – ကျော်ရှိ

ရွာတစ်ရွာ ရှိပြန်လေသည်။ ထိုရွာများအနက် ရွာမကြီးသဖွယ် အိမ်ကောင်းအများဆုံးနှင့် ဆိုင်ကန္နားအတော်အတန်ရှိ၍ စာရေး၊ စာချီ၊ မြို့အုပ်၊ ရှေ့နေ၊ ကုန်သည်များ နေကြသော ရွာကားဆိုခဲ့ပြီးသည့် သဲချောင်းကြီးအနောက်ဘက်ကမ်း တောင်တုန်းခေါ်တွင် တည်လျက်ရှိသော ရွာပင်ဖြစ်လေသည်။ ထိုရွာကို နတ်မောက်ဟူ၍လည်း ကောင်း၊ တောင်ရွာဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ကြလေသည်။ ထိုရွာကို သမိုင်းစာအရကား ဝိဋူယကွမင်း တည်ထောင်သွားသည်ဟု ဆိုလေသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်၏ ဘေးမှတ်တမ်းအရကား ပုဂံခေတ် အနော်ရထာ မင်းစော အချိန်အခါလောက်တွင် ထိုရွာကို တောင်တည်ထောင်ခဲ့သည်ဟု မှတ်သားဖူးသည်။ ထိုရွာ၏ မြောက်ဘက်စွန်း၌ တစ်ရွာလုံးရှိအိမ်ဝိုင်းများအနက် အကျယ်ဆုံးအိမ်ဝိုင်းကြီးထဲတွင် ဇရာမအိမ်ကြီးရှိလေသည်။ မူလက ဆင်တစ်ရပ်ခန့် ဝင်နိုင်အောင်မြင့်၍ အဆောင်ပေါင်းများစွာရှိသော်လည်း၊ ထိုအခါကား အတောင်ရှစ်တောင်ခန့်မျှသာ ရှိတော့သည်။ အိမ်အမြင့်မှာလည်း သုံးပေခွဲမျှသာ ရှိတော့သည်။ ထိုအိမ်ကြီးကား ရေးဇမာမင်းလက်ထက်က နတ်မောက်မြို့ မြို့သူကြီးအိမ်ပင်ဖြစ်လေသည်။ ယခုကား အိမ်မရှိတော့ပြီ။ အိမ်နောက်ဖေးဆောင်ငယ်တွင် ဘွန်းပ်အား ဖွားမြင်ခဲ့လေသည်။ ကျွန်တော့်ကို မွေးဖွားစဉ်အခါက ကျွန်တော်တို့ နတ်မောက်သို့ မီးရထားလမ်းမပေါက်သေး၊ သို့သော် ရည်ရွယ်ချက်ကား ထားပြီးဖြစ်လေသည်။ ယခုအခါကဲ့သို့ အနည်းငယ်မျှမြို့မဆန်ဘဲ တောရွာစုကြီးတစ်ရွာမျှသာ ဖြစ်လေသည်။ နံနက်ညနေခင်းများတွင် ခလောက်သံ တဒေါက်ဒေါက်၊ နေ့လည်နေ့ခင်းများတွင် ယက္ကန်းသံ တချွင်ချွင်နှင့်ကြားရတုန်းပင် ရှိလေသည်။

အချိန်ကား ၁၉၁၅ – ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလဖြစ်၍ ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ ဒုတိယနှစ်ထဲပင် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအချိန်အခါကား ဂျာမနီသည် ရေငုပ်သင်္ဘောများဖြင့် ဗြိတိသျှရေတပ်တို့အား အကြီးအကျယ် ဒုက္ခပေးနေသည့် အချိန်အခါ ဖြစ်လေသည်။ အနောက်စစ်မျက်နှာပြင်ဟုခေါ်သော ပြင်သစ်နှင့် ဂျာမဏီတို့ စစ်ခင်းရာ မျက်နှာ၌ကား ထထမအကြိမ် တိုက်ပွဲကြီးများမှာ မပြီးမဆုံးနိုင်သော သောင်မတင်ရေမကျ ရှေ့မတိုးနောက်မဆုတ် အခြေအနေပင်ရှိလေသည်။ အရှေ့မျက်နှာပြင်ဟုခေါ်သော ရုရှားစစ်ခင်းရာ မျက်နှာမှာကား မဆုတ်ရှိရာနှင့် ဝါဇနစ်ရှစ်ပွဲကြီးဖြစ်ပွားလျက် ရှိကြလေသည်။ (ထို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ - ရက်နေ့၊ ၁၂၇၆ - ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ဘစ်ရက်၊ စနေနေ့ နံနက် လင်းအားကြီးအချိန်တွင် ကျွန်တော်သည် လူ့ပြည်သို့ ပထမဆုံး ရောက်ရှိလာခဲ့ရပေသည်။) ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ - ရက်နေ့ကား နာမည်ကျော် နက္ခတ္တဗေဒင်ဆရာကြီး ကီရို၏ ဟောပြောချက်အရဆိုလျှင် တိုင်းပြည်တစ်ပြည်၏အစိုးရထီးနန်းတို့ကို ဖြိုဖျက်နိုင်စွမ်းသောသူများကို မွေးဖွားတတ်သော ဇာတာဟု ဟောထားလေသည်။ ထိုနေ့တွင် မွေးဖွားသော ကျွန်တော်မှာ သူပုန်လောင်းကလေးဖြစ်သည်ကို ထိုအခါက မည်သူမျှ ထူးထူးခြားခြား ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်း မပြုခဲ့ကြချေ။ ကျွန်တော် မွေးဖွားသည်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်၏ဇာတာနာမည်မှာ (ထိန်လင်း)ဖြစ်လေသည်။ သို့သော်ကျွန်တော့အထက် အစ်ကိုကိုအောင်သန်းနှင့် နာမည်လိုက်အောင် "အောင်ဆန်း" ဟုခေါ်တွင်ခဲ့လေသည်။ မွေးဖွားစဉ်က ကျွန်တော် မထူးဆန်းလှသော်လည်း ထိုင်နိုင်တနိုင်သောကလေးဘဝမှ စ၍ ကျွန်တော်သည် ထူးခြားခဲ့သည်။ ခွကျခဲ့သူဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ကျွန်တော် ငယ်ငယ်တုန်းက တော်တော်နဲ့ စကားမပြောတတ်ရကား၊ လူကြီးမိဘများမှာ ဆွံ့အ၍ပင် နေသလားဟု စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခဲ့ကြရသည်ဟု သိရလေသည်။ အနာအဖျားထူသည်။ အစားကြူးသည်။ အမဲသား၊ ငါးကို အလွန်ကြိုက်သည်။ ကျွန်တော်၏ မိခင် ဈေးဝယ်သွားရာ ရံဖန်ရံခါ ကျွန်တော့်ကို ချီ၍သွားလေသည်။ တစ်ခါသော် အမဲသားဗိမ်းကို အတင်းလု၍ စားမည်ပြုသည်ဟု ကျွန်တော့်မိခင်က ပြန်၍ ပြောသဖြင့် သိရပေသည်။ လူရိုင်းဘဝက ကျွန်တော်လာသလားမသိ။ ယနေ့အထိ လူရိုင်းသဘောမျိုးနေချင်သည့် စိတ်ထားများရှိသည်။ ရံဖန်ရံခါ လူ့ယဉ်ကျေးမှုများနှင့် အသားမကျခဲ့ချေ။ မျက်စိနောက် မြင်ပြင်းကပ်လာသည်။ ထိုအခါ လူ့ယဉ်ကျေးမှုများနှင့် ငါလူရိုင်းဟု ဇာတ်ခွဲပစ်ချင်သည့် စိတ်များရှိသည်။ လူရိုင်းတား ကြမ်း၏၊ ခက်ထန်၏။ သို့သော် ဖြူဖြောင့်၏။ ဘည် ကြည်၏။ လွတ်လပ်၏။ ကျန်းမာ၏။ သန်စွမ်း၏။ ငါ့မြင်းငါစိုင်း စင်ကိုင်းရောက်ရောက် ဆိုသည်ကို ကျွန်တော် ကြိုက်သည်။ ကျွန်တော်၏ဘိပ်တွင် အင်မတန် မိုခြေ လတ်ဆတ်သော ဘဝဟု ယူဆသည်။ ဗမာပြည်ရှိသည့် လူသည် လူရိုင်းမျိုးဘဝ ရောက်ချင် ရောက်သွားပါစေ၊ လွတ်လပ်ချမ်းသာစွာ ခေါင်းထောင်နေနိုင်မည်ဆိုလျှင် မလွတ်လပ်သော လူ့ယဉ်ကျေးဘဝထက် ကျွန်တော် အဆပေါင်းများစွာ ကြိုက်သည်။ နှစ်

သတ်သည်။ စိမ်းလန်းစိုပြေကျယ်ပြန့်သော လွင်ပြင်ရိုင်းပေါ်တွင် လက်ပန်းပေါက်ခတ်၍ လွတ်လွတ်လပ်လပ် မြူးထူးအော်ဟစ်နေလိုသည်။

ငယ်ငယ်တုန်းက ကျွန်တော် အထိမ်းအမှတ် အကအခုန် အတော်ဝါသနာ ပါ၏။ အထူးသဖြင့် ဆိုင်းတီးအတော်ဝါသနာပါသည်။ စာပွဲဖြစ်စေ၊ ခေါက်စရာတွေ့လျှင် အမြဲခေါက်လေ့ရှိရာ ကျွန်တော်၏လက်မှာ ယနေ့တိုင် အချိန်မှန်မှန် လက်ရည်ကွဲကျခဲ့လေသည်။ သို့သော် ကျွန်တော် အနည်းငယ် ကြီးပြင်းလာသည်နှင့် လူကြီးမိဘများက ကျွန်တော်အား အတီးအမှုတ် ဝါသနာကို ခွင့်မပြု၊ နှိုဝါသနာမပာတ်၍မသိ၊ ယခုစိတ်မျိုး ပျောက်သလောက် ရှိခဲ့သည်။ ကျွန်တော်ကား ငယ်ငယ်ကလေးက ယနေ့တိုင် လူ့ရေး စိတ်ရော ပျော့ပျောင်းသည်ဆိုသည့်အချက်ကို သက်သက် နားမလည်ခဲ့။ နားလည်အောင်လည်း မကြိုးစားခဲ့၊ ကြိုးလည်း မကြိုးစားချင်၊ ကျွန်တော်ကား စကားပြောလျှင် မဖွယ်မရာ မယဉ်ကျေး။ အသက်ရှစ်နှစ်ထဲရောက်၍ ကျောင်းနေသည့်အချိန်၌ပင် ဘုန်းကြီးကို ဘုန်းကြီးစကားနှင့် မလျှောက်တတ်၊ အမူအရာလည်း ကြမ်း၏။ အလိုက်လည်း မသိ။ ညစ်လည်းညစ်ပတ်သည်။ ကိုယ်စည်းကမ်းဟူ၍လည်း တစ်ခုမျှ မရှိ။ အသက် လေး ငါး ခြောက်နှစ်တိုင်အောင် ညအိပ်ရာတွင် သေးပါ၏။ မီးဖိုကို ညည ရှိန်း၍ "အရှင်စဖို ညာ ကျွန်တော်မ၊ နေ့ ဟု ဆိုခဲ့ရသည်ကို အမှတ်ရသေးသည်။ အသက် ဆယ့်ငါးနှစ်ထဲ ရောက်သည့်အခါ၌ပင် အခြားအိမ်တစ်အိမ်၌ တစ်ညသေးပါဖူးသေးသည်။ ထိုအခါကား ကျွန်တော်သည် ရေနံချောင်းမြို့ အမျိုးသား အထက်တန်းကျောင်းမှာ ခြောက်တန်း အောင်၍ ခုနစ်တန်းအဝင် ကျောင်းအပြန်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်၏ အစ်ကို အကြီးဆုံး မှာလည်း ၎င်းနှစ်တွင် ဘီအက်စ် သချ်ာ ဂုဏ်ထူးတန်းကို အောင်ခဲ့၍ ရေနံချောင်း ကျွန်တော်တို့ကျောင်းတွင် မိမိကျောင်းဟောင်းဖြစ်သည့်အတိုင်း ကျောင်းဆရာ ဝင် လောက်လုပ်ကိုင်ရန် ကျွန်တော်နှင့်အတူပင် လာခဲ့ပေသည်။ ထိုအခါ ရေနံချောင်းမြို့သို့ နတ်မောက်မှ သွားသည့်နည်းမှာ တောင်တွင်းကြီးမြို့သို့ ရထားစီး တောင်တွင်းကြီးမှ မိချောင်းရဲသို့ ကားစီး၊ မိချောင်းရဲမှ ရေနံချောင်းသို့ သင်္ဘောစီး။ သို့မဟုတ်လျှင် မကွေး သို့ ဘတ်(စ်)ကားစီး မကွေးမှ သင်္ဘောစီးရလေသည်။ ၂ - ရက်ကြာလေသည်။ နောက် ၌ကား ကျောက်ပန်းတောင်းမှတစ်ဆင့် မီးရထားတစ်တန်၊ မော်တော်ကား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်တန်သွား၍ ရေနံချောင်းသို့ နေ့ချင်းပေါက်လေသည်။ ထိုနှစ်တွင် ကျွန်တော်တို့ မကွေးမှတစ်ဆင့် သွားကြသည်။ မကွေးမြို့တွင် အပိုပေါက်စ ခပ်ချောချော မိန်းကလေး ရှိသော အသိအိမ်တွင် တည်းခိုကြသည်၊ လူပျိုပေါက်စဖြစ်သော ကျွန်တော်မှာ တစ်မိုး တစ်ရံအိမ်တွင် မနေတတ်၊ အထူးရှက်တတ်သည်။ မိန်းကလေးနှင့် ဆိုလျှင် သာ၍ပင် ရှက်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုည အိပ်ခါနီး ရှက်လွန်း၍ သေးမပေါက်မိရာ၊ ညအိပ် သည့်အခါ မအောင့်နိုင်တော့ဘဲ သေးပါကျလေသည်။ ကျွန်တော်လည်း ပါပြီးမှ သိပေသည်။ ဤမျှ ကျွန်တော်သည် ငယ်သိမ်မွေ့ ညီအစ်ကို မောင်နှမများထဲတွင် ကျွန် တော် အငယ်ဆုံးဖြစ်၍၊ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ အိမ်စံချိန်နှင့်ကြည့်လျှင် ကျွန်တော် အလိုလိုက်ခံရဆုံး ဖြစ်၍။ အဆိုးဆုံးဟုလည်း အိမ်နားနီးချင်းပါမက ရွာနီးနားချင်းများ ကပါ အသိအမှတ်အပြုခံရ၏။

ကျွန်တော်၏အထက် အစ်ကို ကိုအောင်သန်းနှင့် ကျွန်တော်မှာ အသက် သုံးနှစ်ခွဲလေးနှစ်မျှသာ ကွာ၏၊ သူနှင့်ကျွန်တော်ကား ငယ်ငယ်က ရန်ဖြစ်ဘက် ဖြစ်၏။ သူကား လက်မြန်၏၊ ကျွန်တော်ကား အားကြီး၏။ မချိန်မဆ လက်လွတ်စပယ် လုပ် တတ်သည်။ သူကား နု၏။ မင်းသား ကျချေသည်။ ကျွန်တော်ကား ကြမ်း၏။ သူသည် အစားအသောက် အနေအထိုင်မှစ၍ သပ်ယပ်၏။ အစားဆိုလည်း အစားတိုင်းမစား။ စားသောက်နေသည့်အခါ မြေကြီးပေါ်သို့ ကျသွားလည်း သူသည် မစားတော့ချေ။ ကျွန်တော်သည် ကျသွားသော အစာကို ဖုတ်ဖတ်ခါ၍ စားနိုင်လျှင် ကောက်စား၏။ သူကား အဝတ်များကို သပ်သပ်ယပ်ယပ် ဝတ်တတ်၏။ သူသည် မြေကြီးနှင့် ကြမ်းများ ပေါ်တွင် မည်သည့်အခါမှ တုံးလုံးမလှဲ၊ ကျွန်တော်ကား ကြိမ်ဖန်များစွာ လှဲဖူး၏၊ သူကား ပါး၏၊ လျှင်သည်၊ ကျွန်တော်ကား ထူ၏၊ အ၏၊ ကျွန်တော်၏မြို့ကား ရွာသာသာ တောအရပ်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ငယ်စဉ်က ယခုထက်ပင် ကျွန်တော်တို့အရပ်မှာ တော ကျ၏။ ထိုအခါက (ကာလီဖား)ခေါ် ဆံပင်ညှပ်ကုလားတစ်ယောက်တလေသာ ရှိ၏။ သို့ဖြစ်ရာ ၎င်းက ကာလီဖားမှာ လက်မလည်၊ ကျွန်တော်တို့အား ခေါင်းတုံးရိတ်ရန် တစ်ခါတစ်ခါ ရိတ်တတ်သည့် အိမ်နီးနားချင်းတို့ကို ခိုင်းရလေသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ ကျွန်တော့်ဖခင်ကိုယ်တိုင် ရိတ်ပေးလေသည်။ ကျွန်တော်၏ ဖခင်ကား ယခု ကွယ်လွန်

သည်မှာ ၁၅ - နှစ်ကျော် လွန်လေပြီ။ ကျွန်တော်၏ ဖခင်သည် ကျွန်တော်နှင့် အမူအရာ မှာ အတော်ဆင်သည်။ တစ်နေ့နေ့၌ စကားတစ်ခွန်းမပြော၊ မျက်နှာထားဆိုး၏။ ဆိုခဲ့ သည့်အထဲ ကျောက်ပေါက်မများလည်း ရှိ၏။ လောကွတ်မရှိ၊ ဟန်မရှိ၊ ဘာသိဘာသာ နေတတ်သည်။ အကိုင်အတွယ်၊ အသွားအလာ၊ အမူအရာ ကြမ်းတမ်း၏။ ငြင်းမိလျှင် လျှော့မပေးတတ်။ သို့သော် စိတ်နှလုံးကား အထူးဖြောင့်စင်း၏။ စကားတည်၏။ အဝို မပြော၊ ထို့ကြောင့် ရှေ့နေ စာမေးပွဲ ဝင်ထားသော်လည်း ရှေ့နေလိုက်၍ စားသည်ကို ကျွန်တော်တို့ မမှတ်မိ။ ယာလုပ်၊ ကုန်ကူး၊ ငွေချေး၍သာ စီးပွားဖြစ်၏။ စီးပွားဖြစ်ခြင်းမှာ လည်း ကျွန်တော်တို့၏ မိခင်၏ ဒိုးတူပေါင်ဘက် ကူညီမှုကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်တော်တို့အား အခြားသူတစ်ဦးက ခေါင်းရိတ်ပေးလျှင် အင်မတန် ညင်သာ၏။ ကျွန်တော်တို့ ဘေဘေကား ဓားမထက်ထက်ကို ကောင်းကောင်းမသွေးဘဲ အတင်း တွန်းချ၍ ရိတ်ချ၏။ အထူးပင် ခေါင်းရှည်နာ၏။ ကျွန်တော်တို့သည် ၎င်းခေါင်းရိတ်မည့် အခါ ရွံ့၏၊ တွန့်၏။ သို့သော် ခေါင်းရိတ်သည့်အခါတိုင်း ကျွန်တော့်အစ်ကိုကား အမြဲငို၏။ ငိုတိုင်း ခေါင်းပုတ်ခံရ၏။ ကျွန်တော်ကား မငို၊ ကျိတ်ခံ၏။ ထို့ကြောင့် ခေါင်းပုတ်လွတ် သည်၊ ကျွန်တော်၏ အစ်ကိုကား စိတ်မြန်၏။ ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုလေးယောက် ရှိသည့်အနက်၊ ဒုတိယ အစ်ကိုကြီးကိုနေအောင်သာလျှင် စိတ်ရှည်၏။ ကျွန်တော့် အစ်ကို ကိုအောင်သန်းကား သူများအကျောမခံ။ သူကသာ ဦးအောင်ကျောခဲ့သည်။ ကျွန်တော်ကား သူများအကျောခံရ၏။ မြောက်လို့ မြောက်မှန်းမသိ၊ ခြောက်လို့ခြောက် မှန်းမသိ ထုံပေပေ အလွန်နိုင်၏။ တစ်ခါသော် ဆယ်မိုင်ခန့်အကွာ ရွာတစ်ရွာသို့ ကျွန်တော့်မိဘများနှင့် လိုက်သွား၍ သူကြီးအိမ်တွင် တည်းခိုနေစဉ်၊ ထိုရွာမှ ရွယ်တူ ယောက် ကလေးတစ်ယောက်က ကျွန်တော့်အားမြောက်၍ "ဗိုလ်ကြီး - ဗိုလ်ကြီး" ဟု ခေါ်ရာ ကျွန်တော့်မှာ များစွာ သဘောကျကာ ထန်းလျက် အဖြူဆုတ်ကို ခေါ်တိုင်း ခေါ် တိုင်း ပေးခဲ့လေသည်။ ကျွန်တော်သည် လိမ်လည်လှေ့မရှိ၊ မလိမ်တတ်၊ လိမ်မိခဲ့သော် လည်း ခဏချက်ခြင်း ဖြောင့်ချက်ပေး၏။ ကျွန်တော်တို့နေသည့် ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ဥပုသ်နေ့တိုင်း ပိတ်၏။ သို့သော် ယောက်ျားကလေးများကို ဥပုသ်နေ့ပင် ဖြစ်သော် လည်း ကျောင်းသို့သွား၍ ရေခပ်၊ မြက်နုတ်လုပ်ရသည်။ တစ်နေ့သော် နံနက်ခင်းတွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောင်းသားများအလုပ်မရှိ၍ "အလုပ်မရှိလျှင် အိပ်နေကြ၊ မကစားကြနဲ့" ဟု ဘုန်းကြီးက အမိန့်ရှိလေသည်။ အားလုံး ကျောင်းသားများအား "မအိပ်ချင်ဘူးလား" ဟု မေးသောအခါ မအိပ်ချင်ကြသော်လည်း အိပ်ချင်သည်ဟု ဘုန်းကြီးအလိုကျ လျှောက်ကြသည်။ ကျွန်တော့်အား ဘုန်းကြီးက "အောင်ဆန်းကော မအိပ်ချင်ဘူးလား" ဟု အထူးတလည်မေးရာ၊ ကျွန်တော်က "မအိပ်ချင်ပါဘုရား" ဟုပြန်လျှောက်ရာ၊ ဘုန်းကြီးကား ပြုံး၍ နေလေတော့သည်။

ကျွန်တော်သည် ငယ်စဉ်က ချောင်တစ်ချောင်တွင် ကပ်၍ မှိုင်တွေကာ စဉ်းစားနေသော်လည်း နေတတ်သည်။ ကလေးနှင့် မလိုက် အများအားဖြင့် ဏ္ဍနွေကြီးသည်။ ကစားခုန်စားဆိုလျှင် များစွာ မလေ့ကျင့်။ သို့သော် ကစားသည့်အခါ ကြမ်းတမ်း၏။ ကြမ်းတမ်းသော ကစားမျိုးကိုမှ နှစ်သက်သည်။ တွတ်ထိုးခြင်း၊ ကြည်းသားရိုက်ခြင်း စသည်တို့ကို ဝါသနာပါသည်။ ခြင်းလုံးခတ်ခြင်းကိုကား မကြိုက်၊ ရှုရှုကလေး လုပ်ကိုင်သော အလုပ်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်နှင့် မဖြစ်၊ အချုပ်ဆိုရလျှင် ကျွန်တော်၏ ကလေးဘဝမှာ ချီးမွမ်းစရာ အလွန်နည်း၏။ ညစ်ပတ်၊ ပေရေ၊ ရှုံ့မြောင်း၊ ချောက်စောင်းကဲ့သို့ အဖုအထစ်၊ အပြစ်အနာအဆာများသည် စိမ်းလန်းစိုပြေ ညီညာသော မြက်ခင်းသဖွယ် ရှုချင်စရာ မဟုတ်ပေ။ အသက်ဆယ်နှစ်ခန့် အထိအနာ ရောဂါကင်းသည်ဟူ၍ မရှိ၊ သေလုမတတ် အကြိမ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ဝဲနာ အကြီးအကျယ် စွဲခဲ့ဖူး၏။ ထိုအခါ ကျွန်တော်သည်ဘယ်တော့များမှ ငါကျန်းကျန်းမာမာ အမြဲနေရပါမည်နည်းဟု တမ်းတမိသည်။ ကျွန်တော်သည် ထိုကလေးဘဝကပင် သူပုန်စိတ်ထားရှိလေသည်။ အကြံကြီးသူ ဖြစ်လေ၏။ ဗမာပြည်အား အင်္ဂလိပ်လက်မှ ပြန်ရရန် သူပုန်ထနည်း အမျိုးမျိုးကို စဉ်းစားခဲ့ဖူးလေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံလည်း ဟုတ်တိပတ်တိ စိတ်ကူး၏။ တစ်ခါတစ်ခါလည်း ပြဒါးရှင်လုံး စသည်များကို ရှာဖွေလိုသော စိတ်များ ပေါ်ပေါက်၏။ ပြဒါးရှင်လုံးစသော အစွမ်းအားဖြင့် ဗမာပြည်ကို ကယ်တင်လို၏။ ကျွန်တော် ရန်မဖြစ်တတ်။ သို့သော်ကျွန်တော်သည် သတ္တိထူးချွန်သည်ဟု မဆိုနိုင်။ ငယ်ငယ်က သူရဲဘဇော်အလွန်ကြောက်တတ်သည်။ ရန်ဖြစ်ခဲ၏။ ကျွန်တော့်အစ်ကို ဦးအောင်သန်းကား ခဏခဏ ရန်ဖြစ်၏။ ဦးအောင်ရိုက်နက်၍ အိမ်ပြေးလာခဲ့၏။ သို့နှင့် မကြာမကြာ အတိုင်ခံရ၍ မိဘ

များ၏ အရိုက်ခံရ၏၊ ကျွန်တော်ကား ဤကဲ့သို့ မဖြစ်ဘူး။ ရန်တစ်ခါသာ အကြီးအကျယ် ဖြစ်ဖူးသည်။ ထိုအခါ လူချင်းလည်း ထိုးသတ်ပုတ်ခတ်စဉ်က ကျွန်တော်က နိုင်
လူချင်း ဖြန်ဖြေသည့်အခါ မရှောင်မတိမ်း ထုံပေပေနေသဖြင့် ခုံဗိနပ်နှင့် အပေါက်ခံရ
ခေါင်းပေါက်ဖူး၏။ ထိုအခါမှ ကျွန်တော်၏ ရန်ဖြစ်ဘက်ကို လိုက်လေရာ ခေါင်း
မိ၊ ထိုးလိုက်သည့်အချိန်အထိကား သတ္တိကောင်းပါ၏။ ခေါင်းမူးလာ၍ ခေါင်း
ကြည့်မှ သွေးတွေမြင်သဖြင့် ခေါင်းပေါက်မှန်း သိသောအခါ ကျွန်တော် ငိုလေတော့
သည်။ သတ္တိခေသွားလေတော့သည်။ ရှယ်တူကလေးချင်းများပေါ်တွင် တစ်ခါတလေ
အနိုင်ကျင့်ချင်သည့် စိတ်ကားရှိလေသည်။ တစ်ခါတွင်လည်း ဘုန်းကြီးကျောင်း
နေဖုသားများကို ကြက်တောင်စိုက်၍ ကြက်တောင်ရိုက်ကစားနေရင်းမှ ကျောင်းသား
နှစ်ယောက် ရန်ဖြစ်ရာ ကျောင်းသားတစ်ယောက် ထိပ်ပေါက်၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိပ်ပေါက်
ခံရသော ကျောင်းသားမိဘများက ဘုန်းကြီးအား လာရောက်တိုင်တန်းရာ ဘုန်းကြီး
ဤကစားနည်းမျိုးကို အားလုံးကျောင်းသားများသည် ကျောင်းဝင်းအတွင်းမှာသော်
လည်းကောင်း၊ အပြင်မှာသော်လည်းကောင်း၊ မကစားရဟု ပညတ်ရလေသည်။
ညတ်ချက်ကို ကျွန်တော်နှင့် ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲများက သဘောမကျကြသဖြင့် အာ
ဇီဆန်ကာ ရွာထဲတွင် ကစားကြလေသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကစားနေသည်ကို အခြာ
ကျောင်းသားတစ်ဦးနှစ်ဦးက မြင်သဖြင့် ဘုန်းကြီးအား သွားရောက်တိုင်တန်းသော
အခါ ဘုန်းကြီးက ကျွန်တော်၏ မိခင်နှင့် ဦးလေးများကိုခေါ်၍ ၎င်းတို့ရှေ့တွင်
ကျွန်တော်တို့အား ပြင်းထန်စွာ ရိုက်နက်လေတော့၏။ ကျွန်တော်မှာ ပထမကြိတ်မှိတ်
၍ ခံသော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် သတ္တိမကောင်းနိုင်တော့ဘဲ ငိုလေတော့သည်
ကျွန်တော်သည် ထိုသို့သွားရောက်တိုင်တန်းသူကျောင်းသားကို ယနေ့တိုင် အခဲ
မကျေချင်လှ၊ ဤကဲ့သို့ အလုပ်ပိုမေတ္တာရိ၊ မျက်နှာလို၊ မျက်နှာရ အထက်လူကြီးအား
တိုင်ခြင်း၊ ပေါ်ခြင်းကို ငယ်ငယ်ကလေးကစ၍ ယနေ့တိုင် ကျွန်တော် အထူး
ဆုပ်လှသည်။ ယခုခေတ်သစ်ကျောင်းများတွင် ကျောင်းသားများအား ဤအကျင့်
တို အားမပေးဘဲ ဖျောက်ဖျက်စေသင့်ပေသည်။ ဤအကျင့်မျိုးကား အကျင့်ပုတ်
ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်တော်တို့မိဘကား ပစ္စည်းဥစ္စာ အတော်အတန်ရှိ၏။ ကြွေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြေရှင်ဖြစ်ရာ ဆင်းရဲသားများနှင့် အများအပြား ဆက်ဆံရလေသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ မိခင်မှာ ဓနရှင်ကလေး အတန်းအစားထဲတွင် သမာသမတ်ရှိ၍ စိတ်ကောင်းရှိလေသည်။

သို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း ရံဖန်ရံခါ ဆင်းရဲသားများက ကြွေးများမဆပ်နိုင်၍ ကြိမ်းမောင်းသောအခါ ကျွန်တော် အထူးပင် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။ ထိုအခါက ကျွန်တော်ကား ငွေတိုးကြီးစနစ် ဆိုးရွားပုံကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့ခဲ့ရလေသည်။ များစွာသော ဆင်းရဲသားတို့မှာ ကြွေးတစ်ခါယူမိလျှင် ကျေနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိပေ။ ဤစနစ်ကို ယခု ခေတ်သစ်တွင် အလျင်အမြန် ပြင်ဆင်သင့်သည်။ ၎င်းပြင် ယခုလက်ရှိ ဆင်းရဲသား ကြွေးမြီများကို အားလုံးလျှော်ပစ်ရန် သင့်လေသည်။ ထိုကြွေးများမှာ အတိုး၏ အညွန့်ကြွေးများသာ ရှိတော့မည်မှာ ကျွန်တော် ယုံမှားသံသယ မရှိပေ။ ကျွန်တော်ကား ကြွားရမည်ဆိုလျှင် မျိုးကြီးဆွေကြီးမှ ပေါက်ဖွားသူဖြစ်သည်။ (ဂျင်ဂျစ်ခံ) အမှူးရှိသော တရုတ်တို့ ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်သောအခါတွင် နိုင်ငံခြားသားတို့၏ လက်အောက်တွင် မနေလို၍ လွတ်ရာကျွတ်ရာ ယခု ကျွန်တော့်မွေးဖွားရာဒေသသို့ စုန်ဆင်းခဲ့လေသည်ဟု ဦးလေးတစ်ယောက်က ပြောပြဖူးလေသည်။ အလောင်းဘုရား တတိယနိုင်ငံတော် ထူထောင်စဉ်အခါက တိုင်းပြည်မှာ ဖရိုဖရဲဖြစ်၍နေရာ ရွှေဘိုမြို့မှ ဦးအောင်ဇေယျကထ၍ ကျွန်တော်တို့၏ အဆက်အနွယ် ပင်းမင်းကြီး ဦးမြ (ဘွဲ့မည်ကောင်းကောင်း မမှတ်မိ) ဆိုသူမှာလည်း မိမိနယ်ကို အုပ်စီးခေါင်းဆောင်၍ ဝမော့ထီးနန်း ထူထောင်ရန် ကြံလေသည်။ နောက်မှ အလောင်းဘုရား၏ အကြောင်း ကြားသဖြင့် လူများစေလွှတ် စုံစမ်းစေ၍ အလောင်းဘုရား၏ ဘုန်းလက်ရုံး အကြောင်း ကြားသိသည့်အခါ အလောင်းဘုရားထံ ဝင်ရောက်၍ သက်စွန့်ကြိုးပမ်း အမှုထမ်းလေသည်ဟုလည်း မှတ်သားရဖူးသည်။

မင်းတုန်းဘုရင်လက်ထက်တွင် သက်တော်ရှည် အမတ်ဖြစ်သော ခမ်းပတ်မင်းကြီးမှာ ကျွန်တော်တို့၏ အမျိုးအနွယ်ပင် ဖြစ်သည်ဟု ကြားဖူးသည်။ မင်းတုန်းဘုရင်၏ သမားတော်တစ်ဦး (လူမည်မှာ ဦးကျော်ဇံ ဖြစ်လေသည်။ ဘွဲ့ကိုကား မသိ) မှာလည်း ကျွန်တော်တို့ အမျိုးအဆွေပင် ဖြစ်လေသည်။ စုံနံ့သာမြိုင်ရေးသော ဆရာ

ကြော့မှာ ဦးကျော်ဇံ၏ မြေးပင်တည်း။ ရှင်အဂ္ဂသမာဓိမှာလည်း ကျွန်တော်တို့ အမျိုးဟုပင် သိရသည်။ ကျွန်တော်တို့ဘေးမှာ နတ်မောက်မြို့သူကြီး ဖြစ်လေသည်။ စာတတ်သည်၊ ဉာဏ်ထက်သည်၊ လက်မြောက်သည်၊ စိတ်ထက်သည်ဟူ၍ ကြားနာဖူးလေသည်။ မိမိအထက် မြို့ဝန်နှင့်မတည့်၍ အလုပ်ပြုတ်သဖြင့်၊ မန္တလေးရွှေမြို့တော်သို့ တက်၍ အရာခံနေဆဲ အနိစ္စရောက်သည်ဟု တစ်ခါက ပုရပိုက်မှတ်တမ်းတွင် ဖတ်ရဖူးသည်။

(စကားအလျဉ်းသင့်၍ ရေးရဦးမည်။ ရေးကလည်း ဒိုင်ယာရီခေါ် နေ့စဉ်မှတ်တမ်း ရှိလေသည်။ အခေါ်အဝေါ်ကိုကား မေ့သွားလေပြီ။ ကျွန်တော်တို့ (ဘေး) အိမ်ကြီးတွင် တွေ့ဖူးသော ပုရပိုက်များတွင် ကျွန်တော်တို့ဘေး နေ့စဉ် ဘာလုပ်သည်၊ ဘယ်သွားသည် စသည်ကို မှတ်ထားချက်များ တွေ့ရလေသည်။) ကျွန်တော်တို့ ဘေးတွင် အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်နှင့် ညီနှစ်ယောက်ရှိသည်ဟု သိရသည်။ အစ်ကိုကြီးမှာ ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းအုပ်ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။ ညီအငယ်တစ်ယောက်မှာ အလုပ်မြို့ဝန်ဦးဘွားယူ ခေါ်၏။ မြင်းကွန်း-မြင်းခုံတိုင်တို့၏ ငယ်ဆရာ ဖြစ်သည်။ မင်းသားများအထဲတွင် မြင်းကွန်းမင်းသားတို့အတွက် ဓားပြတိုက်၍ ငွေရှာပေးရလေသည်။ ထိုအခိုက်ကို နေပြည်တော်က သိလေ၍ ဦးဘွားယူရာထူးမှ ကျလေသည်။ ကျွန်ယုံ၏ သစ္စာကြီးမှုကြောင့်လည်းကောင်း၊ အမှုမထင်ရှား၍လည်းကောင်း၊ မင်းတုန်းမင်းကဲ့သို့ သိမ်မွေ့သော မင်းလက်ထက်ဖြစ်၍လည်းကောင်း အသက်ချမ်းသာရလေသည်။

နာမည်ကျော် ဦးမင်းရောင် (ဗိုလ်လရောင်) မှာ ကျွန်တော်တို့ အဘွား၏ ဘကြီးတော်သည်။ ဦးမင်းရောင်ကား လက်ရုံးအားကိုးဖြစ်သည်။ အမိုက်ဆုံးဆိုသူများကို တပည့်လုပ်ထားသည်။ ၎င်း၏ တပည့်တစ်ယောက် (နာမည်ကား မမှတ်မိ) သည် ဇာတ်ပွဲများတွင် လူပြက် ပြက်သည့်အခါ လူများရယ်တုန်း မရယ်။ အများရယ်ပြီးမှ တစ်ယောက်တည်း ကျယ်လောင်စွာ အကြာကြီး ရယ်တတ်သည်ဟု သိရသည်။ ဤကဲ့သို့ အရွဲ့တိုက်ရယ်သည်ကို ဗိုလ်လရောင်တွေ့၍ အားရကာ ဆုချလေတော့သည်။ တစ်ခါလည်း ၎င်း၏ တပည့်နှင့် ၎င်း၏ညီ သုံးမြို့ဝန် ဦးမင်းမောင်၏ တပည့်တို့သည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရင်းတို့၏ ဘွားမမယ်တော်ပျံတွင် လက်ဖွဲ့ထိုးကြသည်။ ဦးမင်းရောင်၏ တပည့်ရှုံးသည်။ ညီဖြစ်သူ ဦးမင်းမောင်က မိမိတပည့်နိုင်သဖြင့် ပုဝါတပိုင် ဆုချလေသည်။

တစ်ခါလည်းကြက်သားဟင်း စားလို၍ ညီဦးမင်းမောင်အားကြက် အသတ်ခိုင်းလေသည်။ ဦးမင်းမောင်ကားဗိုလ်လရောင်နှင့်မတူ လူပျော့ဖြစ်လေသည်။ စောင်းစည်သီချင်းဆိုတော်သည်။ စကားပြော ချိုသာသည်။ အထက်လူကြီးများ၏ အချစ်တော်တစ်ဦးဟု သိရသည်။ ဦးမင်းမောင်ကြက်မသတ်နိုင်။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်လရောင်က သူကိုယ်တိုင်သတ်၍ ချက်စားလေသည်။ ပိုသည့်ဟင်းကို ညီအားမကျွေးဘဲ ခွေးကျွေးပစ်သည်ဟူ၏။

(ဤကား ကျွန်တော်၏ အမျိုးအနွယ် အကြောင်းသိသမျှပင်တည်း...)

* * *

၂

ကျောင်းသားဘဝ

ကျွန်တော်၏ မိခင်၊ ဖခင်နှစ်ဦးစလုံးမှာ ဉာဏ်ကောင်းသော အမျိုးဖြစ်လေသည်။ ကျွန်တော်၏ ဖခင်သည် ရှေ့နေ စာမေးပွဲတွင် ဗမာတစ်ပြည်လုံး ဒုတိယရခဲ့လေသည်။ ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုအားလုံးလည်း ဉာဏ်ကောင်းကြသည်။ သို့သော် ဒုတိယအစ်ကိုကြီးကား စာသင်အထူးပျင်းလှ၍ အခြားညီအစ်ကိုများကဲ့သို့ ပေါက်ခေါက်ရောက်ရောက် ပညာမတတ်ပေ။ ကျွန်တော်၏ အစ်ကိုများ၊ ဝမ်းကွဲညီအစ်ကိုများ ဦးလေးများမှာ မိမိတို့ဆိုင်ရာ ကျောင်းစာမေးပွဲများတွင် ထိပ်တန်းကျကျ အောင်မြင်ကြသူများချည်းဖြစ်လေသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ မိဘများသည် ပညာကိုလည်း အထူးလိုလားသည်။ ကျွန်တော်၏အစ်ကိုများကို ငါးနှစ်သားအရွယ်မှစ၍ ကျောင်းထားခဲ့လေသည်။ ကျွန်တော် တစ်ယောက်သာ အငယ်ဆုံးဖြစ်၍ အလိုလိုက်ကာထားသဖြင့် အသက် ၈ - နှစ် ရောက်မှသာလျှင် ကျောင်းစနေရပေသည်။ ကျွန်တော် ကျောင်းနေသာရင်း ပြောပြဦးမည်။ ကျွန်တော်၏ အထက်အစ်ကို ကိုအောင်သန်းအား အသက် ၁၁ - နှစ်ခန့်တွင် ရှင်ပြုလေသည်။ ထိုအခါ ကိုအောင်သန်းမှာ မြန်မာ ၆ - တန်းတွင်ရှိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ ကျွန်တော်မှာ အသက် ၈ - နှစ်ထဲ ရောက်သော်လည်း ကျောင်းတွင် မနေရသေးချေ။ ရှင်ပြု အခမ်းအနားဖြင့် ကိုအောင်သန်းတို့ ရှင်လောင်းဆင်သောအခါ ကျွန်တော်လည်းရှင်လောင်းဖြစ်ချင်သဖြင့် မိခင်အားပူဆာလေသည်။ ထိုအခါမိခင်က ရှင်လောင်းလုပ်တဲ့လူသည် စာတတ်မှ ဖြစ်သည်ဟု ပြောပြသဖြင့် ကျောင်းနေပါတော့မည်ဟု ကတိပေးကာ (ထိုတွင်မှ ကျောင်းစနေ ဖြစ်လေသည်။ တန်းကျော်တက်ခဲ့ရပြန်သဖြင့် လေးနှစ်နှင့် ၁၀ - တန်း အောင်မြင်သည်။ အင်္ဂလိပ်၊ မြန်မာ၊ သတ္တမတန်း စာမေးပွဲတွင် ဗမာတစ်ပြည်လုံးတွင် နဝမစွဲခဲ့၍ အထက်တန်း စကောလားရှစ် ရခဲ့သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာကျောင်းနှင့် အမျိုးသားကျောင်းများတွင် ပထမစွဲခဲ့၍ ဦးရွှေမိုဆုကို ရရှိခဲ့ပြီးသည့်နောက်၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် ၆ နှစ်ခွဲမျှ နေခဲ့သည်။ နိုင်ငံရေးစိတ်သန်မှုကြောင့် ကျောင်းစာများကို မလေ့ကျင့်သဖြင့် (ဘီ - အေ) အထက်တန်း အထိ အောင်ရုံသာ အောင်ခဲ့သည်။ (ဘီ - အေ) အထက်တန်းနှစ်တွင် ကျောင်းသား သပိတ်မှောက် ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်၍ အလုပ်ရှုပ်သဖြင့် (ဘီ - အေ) စာမေးပွဲကို တစ်နှစ်မဖြေဘဲ နေခဲ့ရသည်။ နောက် (ဘီ၊ အယ်လ်) အတန်းကို တက်ခဲ့သည်။ အတန်းလည်း မှန်မှန်မတက်၊ စာအုပ်လည်း မရှိ၊ မှတ်စုလည်း မထား၊ စာလည်း မကြည့် မိမိစိတ်သန်ရာ နိုင်ငံရေးကိုသာ လိုက်စားသဖြင့် (ဘီ၊ အယ်လ်) ပထမနှစ် စာမေးပွဲတွင် ကျရှုံးလေသည်။) ဤကား ကျွန်တော်တစ်သက်တွင် လိုက်စားသဖြင့် စာမေးပွဲ ပထမဆုံးနှင့် နောက်ဆုံး ကျရှုံးခြင်းပေတည်း။ ကျရှုံးသော်လည်း ဥပဒေရာဇဝင်ဖြစ်သော ပထမမေးခွန်းစာတွင် ကျွန်တော် ပထမရခဲ့သည်။ ဒုတိယ (ဘီ၊ အယ်လ်) နှစ်တွင် နှစ်ဝေ့အောင် ကျွန်တော် မနေတော့ပေ။ ဥရောပတိုက်တွင် မြူးနစ်တချုပ်မချုပ်ဆိုမီ စစ်ဖြစ်မတတ် အခြေအနေနှင့် ဗမာပြည်တွင် အဓိကရုဏ်း အခြေအနေများကို ထောက်ဆ၍ တိုင်းပြည်အတွက် ကိုယ်ထိလက်ရောက် လုပ်ကိုင်ရန် ကျောင်းမှ နှစ်ဝက်တွင်ထွက်၍ သခင်ဘဝသို့ ပြောင်းခဲ့သည်။ မြန်မာစာသင် ဘုန်းကြီးကျောင်းနေရစဉ်က ကျွန်တော် အထူးမမေ့ပိုက်သည့် အချက်တစ်ချက်ရှိလေသည်။ ထိုအချက်မှာ ကစားခုန်စားခြင်း၊ ကလေးဘဝ သစ်ပင်တက်၊ ရေကူးအလုပ်မျိုး ဝိတ်ပင်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ဤအချက်တွင် ကျွန်တော်တို့ မိဘများလည်း တစ်သဘော

တည်းလောက်ပင် ရှိသည်။ ကျွန်တော်တို့မှာ သစ်ပင်တက်ခြင်း၊ ရေကူးခြင်းစသော ကိုယ်လက်ကျန်းမာ ကျင်လည်မှုကို လေ့လာခွင့်မရ၊ သစ်ပင်တက်သည်ကိုမြင်လျှင် အဆိုအမည်ခံရသည်။

ရေကူးသည်ကိုမြင်လျှင်အရိုက်ခံရသည်။ ထို့ကြောင့်ယနေ့ထိကျွန်တော်မှာ ဉာဏ်ပညာဘက်မှ အခွင့်အလမ်းရခဲ့၍ ပေါက်မြောက်ခဲ့သလောက် ကိုယ်လက်ကျန်းမာကျင်လည်ရေးတွင် အခွင့်အလမ်းမရခဲ့၍ များစွာချို့ယွင်းနေပေသည်။ ရေနံချောင်းအမျိုးသားကျောင်းနေစဉ်ကလည်း အခွင့်အလမ်း မရခဲ့၊ မရခဲ့သည်မှာ အမျိုးသားကျောင်းဖြစ်သည့်အတိုင်း ဆင်းရဲသဖြင့် ကစား၊ ခုန်စား၊ လေ့ကျင့်ရာနေရာ၊ ကိရိယာ၊ တန်ဆာပလာများ မထားနိုင်၍ပင် ဖြစ်သည်။ မြန်မာပြည်တွင် ဘုန်းကြီးများနှင့် ရေးလူကြီးများ၏ အချို့အယူအဆများကို ခေတ်နှင့်လျော်အောင် ပြုပြင်သင့်သေးသည်။ သို့မဟုတ်လျှင် မြန်မာပြည်နှင့် မြန်မာလူမျိုးတို့ အခြေအနေသည် တိုးသင့်သလောက် တိုးတက်မည် မဟုတ်ချေ။

ပညာဆိုသည်မှာ စာအုပ်စာတမ်းဖတ်၍စာသိမှုကို ပညာဟု မဆိုပေ။ ပညာသည် "အတိုင်းအဆမထင်" အလွန်ကျယ်ပြော နက်နဲလှပေသည်။ ကမ္ဘာရှိ စာအုပ်အားလုံးပင်လျှင် ပညာအားလုံးကို လောကပြင်ကျယ်တည်းဟူသော ကျောင်းကြီး၌ အုန်းပ်တို့သည် ပုခက်တွင်းမှ မြေကြီးထဲသို့ရောက်သည်အထိ ပညာသင်သားများ ဖြစ်နေကြစေသည်။ ထို့ကြောင့် ပညာသင်ကြားမှုသည် အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် သူ၏ တစ်သက်ပန်တွင် ကုန်ဆုံးသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ပညာတတ်သူသည် လောကရှိအရာရာတို့ အခွင့်အလမ်းလိုက် ဆင်ခြင်သုံးသပ်နိုင်စွမ်းသော ဉာဏ်အားကိုလည်းကောင်း၊ ဉာဏ်အမြင်အရ စိတ်နေ၊ စိတ်ထား၊ စိတ်ဓာတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ (Emotion of The Education) ပြုပြင်ပြုစု စီမံထားခဲ့သူသာလျှင်ဖြစ်သည်။ ဘီအေပင် အောင်စေကာမူ ပါရဂူဘွဲ့ကြီးပင် ရစေကာမူ ပထမကျော်ကြီးပင်ဖြစ်စေကာမူ အသက်အရွယ်ကြည့်ရှုပင် ကြီးရင့်စေကာမူ၊ ပညာဆိုသော သဘာဝအဓိပ္ပာယ်ကို ကောင်းစွာသုံးသပ်နားလည်ခြင်းမရှိခဲ့သော် တကယ်အရာမရောက် မသုံးမဝင်ပေ။ ပညာသည် စာအုပ်များထဲ၌သာ ရှိသည်မဟုတ်။ စာအုပ်ကိုကျော်၍မြင်စွမ်းနိုင်ခြင်းကိုဆောင်နိုင်ရပေမည်။ ပညာသည် လူ၏ဉာဏ်ကိုသာ ပြုပြင်တိုးချဲ့ရုံသာမဟုတ် လူ၏ စိတ်နေစိတ်ထား အယူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဆများကိုလည်း တိုးတက်စေရမည်၊ လူထု၏ ဆန္ဒအား လုပ်အားကို နှုးညွတ်စေရမည်၊ ရာဇဝင်သိရုံသာမဟုတ်၊ ရာဇဝင်ကို ဖန်တီးစေရမည်။ လောကဓာတ်ပညာကို သိရုံသာမဟုတ်၊ လောကဓာတ်ပညာကို တိုးချဲ့နိုင်ရမည်၊ ပထမပညာကို သိရုံသာမဟုတ်၊ မြေသစ်၊ ရေသစ်၊ တော၊ တောင်တို့ကို ရှာဖွေစုံစမ်းနိုင်စွမ်း ရှိစေရမည်၊ လောက အကြောင်းကို နားလည်စေရုံသာ မဟုတ်၊ သည့်ထက်ကောင်းသော လောကကို ဖန်ဆင်းနိုင်စေရမည်။ ဤကား ပညာ၏ သရုပ်အကျဉ်းမျှပင်တည်း။ ပညာသည် ကာလ၊ ဒေသ၊ ပယောဂနှင့် ယှဉ်ရမည် လောက၌ လက်တွေ့လည်း အသုံးကျရမည်၊ ပညာတွင် သညာလည်းပါသည်။ ဉာဏ်နှင့်လည်း ယှဉ်ရမည်။ ဉာဏ်ချည်းသာ တိုးတက်၍ "သညာ" မရှိပါမူလည်း ဤမျှ ပိုမိုဆန်းကျယ် အပြောကျယ်လှသော ခေတ်သစ်အကြောင်းကို နားမလည်နိုင်ပေ။ လောကဓာတ်ပညာကို မတတ်မသိဘဲ လောကဓာတ်ပညာဉာဏ်ကို သာရလျှင်၊ လောကဓာတ်ပညာ၏ တန်ဖိုးကို ဒင်ပြည့် မသုံးနိုင်ပေ။ တိုင်းပြည်အခြေအနေပြဿနာ၊ ခေတ်၏ အခြေအနေနှင့် မယှဉ်ပါမူ တိုင်းပြည်ထောင်ခြင်း၊ ခေတ်ပြင်ခြင်း မပြုနိုင်ပေ၊ မွေးကတည်းက သေသည့်အထိ အယူဝါဒ အပြောင်းအလဲမရှိသူသည် ပညာတတ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ လူတစ်ယောက်၏ သက်တမ်းတွင် အစပထမက သိမြင်လာသော စိတ်နေစိတ်ထားဝါဒတို့သည် အမှန်ချည်းမဟုတ်၊ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရမည်သာတည်း။

ယနေ့ အယူအဆနှင့် နက်ဖြန်အယူအဆတို့မှာ တူချင်မှ တူပေမည်၊ အမှန်ကား လူတစ်ဦး၏ တစ်ဘဝတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အယူဝါဒ ပြောင်းလဲခြင်းများကို တွေ့သောအခါ ထိုလူသည် သမာဓိမတည် ရှေ့နောက်မညီဟု ထင်မှတ်မှားလေသည်။ သမာဓိမတည်ခြင်းသည် ကိုယ်ကျင့်တရား ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန် ဖြစ်ခြင်းပေတည်း။ ဝါဒပြောင်းမှုမှာ ဉာဏ်အမြင်၏ ပြောင်းလဲမှုကြောင့် သမာဓိမတည်ခြင်း မဟုတ်ပေ၊ တစ်နည်း - တိုးတက်ခြင်းပေတည်း။

အမှန်အားဖြင့် သမာဓိဆိုသော စကားကို နက်နက်နဲနဲ ဆင်ခြင်လျှင်၊ လောကရှိ လူအပေါင်းတို့မှာ သမာဓိလက်ကိုင်ရကြသူ ရှားပေသည်၊ သမာဓိဆိုသည်မှာ လောက၏ အကောင်းအဆိုး၊ အကျိုး၊ အပြစ်၊ အပျက်၊ သနစ်အစုံကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်၍ ဆင်းရဲလည်း ဝမ်းမနည်း၊ ချမ်းသာလည်း ဝမ်းမသာ၊ ပကတိ

စိတ်ထားဉာဏ်အမြင်အရ လူချီးမွမ်း၊ လူကဲ့ရဲ့မှု ဘေးဒုက္ခ အန္တရာယ်တို့အဖို့ မထိတ်မလန့် တသမတ်တည်း တည်ငြိမ်စွာရှိခြင်းကို ဆိုလေသည်၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့၏ စိတ်တည် နေပုံမျိုးတည်း။ သို့ဖြစ်ရာ သာမန်ကိုယ်ကျင့် အမူအရာ ဖန်းပြ တည်ငြိမ်မှုကို လူအပေါင်းတို့က သမာဓိဟု သာမည ပြောစမှတ်ပြုကြလေသည်၊ အမှန်စင်စစ်ကား - ထိုဖန်းပြတည်ငြိမ်မှုနောက်တွင် မည်မျှအတွင်းဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်မှုများ တိုးပွားများပြားသည်ကို လူအပေါင်းတို့ မစဉ်းစားမိကြချေ။ ကျွန်တော်သည် ဣန္ဒြေကြီး၍ မျက်နှာထား အလွန်တည်သူတစ်ယောက်ဟု အသိအမှတ်ပြုခံရလေသည်၊ ကျွန်တော်၏ ကိုယ်အမူအရာ၊ စိတ်ထား၊ သရုပ်တို့သည် ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်သဘောကို မပြပေ။ သို့သော် - အကယ်ပင် ကျွန်တော်သည် သမာဓိရှိ၏၊ မည်မျှသမာဓိတရားကို ပိုင်ဆိုင်ပေသနည်း။ ကျွန်တော်သာလျှင် ကျွန်တော်၏ အတွင်းလှုပ်ရှားမှုတို့ကို ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရင်းဖတ်ရင်း တွေ့မြင်ကြပေလိမ့်မည်။

အသိဆုံးဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်တော်၏ အတွင်းလှုပ်ရှားမှုများကား သမာဓိတရားကို လုံးဝမပိုင်ဆိုင်သေးခြင်း၏ အမှတ်လက္ခဏာပင်တည်း။ ယခုလည်း ကျွန်တော် သမာဓိတရားကို ပိုင်ပြီလော၊ လုံးဝမပိုင်ဆိုင်သေးပေ။ ထို့ကြောင့် လူတိုင်း ပိုင်ဆိုင်ခြင်းမရှိသေးသော သမာဓိတရားကို စကားလုပ်၍ မဆိုကြပါနှင့်ဦး။ လူတစ်ယောက်၏ ဉာဏ်အမြင် လှုပ်ရှားပြောင်းလဲမှု ဝါဒပြောင်းလဲမှုကို သမာဓိမတည်ဟု တံဆိပ်အရိုက်မခံသင့်ပေ။ ဥပမာအားဖြင့် လွန်ခဲ့သောနှစ်များက အရှင်အာဒိစ္စဝံသဆိုသော ဘုန်းတော်အား သာသနာတော်တွင် ဘိက္ခုနီမများ ရှိသင့်သည်ဟု စာအုပ်တစ်အုပ်ရေးသားမှုကြောင့် ဝိုင်းပယ်ကြ၏။ သပိတ်မှောက်ကြ၏။ အမှန်ကား သူ၏ပြောင်းလဲမှုသည် မှားချင်လည်းမှားပေမည်။ သို့သော်လည်း ပုထုဇဉ်တို့၏ ဂတိအလားဖြင့် အမှားမရှိသူမရှိ၊ အမှားသိမှ အမှန်မြင်လေသည်၊ အမှားတစ်ခါလုပ်မိလျှင်၊ အမှားနှစ်ခါလုပ်မိသောအခါ မှန်လာပေလိမ့်မည်။

သို့သော်လည်း မှားပင်မှားစေကာမူ၊ မိမိဉာဏ်အမြင် အလျောက်ပြောင်းလဲမှုမှာ ရှိအပ်သည်သာတည်း။ လေ့နံ့ခါးထစ်ဆိုသောအလုပ်၊ အပြော၊ အသွားတို့မှာ သော၏ အဓိပ္ပါယ်ဆန့်ကျင်ဘက်ပေတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗုဒ္ဓဂေါတမသည် သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်ကို ခြောက်နှစ်တိုင်တိုင် အမှားအမျိုးမျိုးကိုကျော်ကာ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့လေသည်။ ထိုဉာဏ်တော်ရှာဖွေရန် စိတ်ဝိုင်းဖြတ်သောအစ၌ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် မိမိဉာဏ်အမြင်အရ၊ အနုမာန မျက်ရမ်းဆ၍ ပြောင်းလဲမှုရှိလာလေသည်။ အလှယ်လှယ်အပြောင်းပြောင်း အသောင်းမကသော မောင်းမမိဿံ ရွှေရုံပရိတ်သတ်တို့နှင့်တကွ၊ နန်းသုံးဆောင်ဝယ် မင်းစည်းစိမ်တို့ စွန့်ပယ်၍ သောင်မမြင်၊ ကမ်းမမြင်ရသေး၊ ရဟန်းအသွင် လျှော်တေသင်္ကန်းကို ဝတ်ဆင်၍ "ဘိက္ခုနသီလော တိယာစန သီလောတိဘိက္ခု" ဟူသည်နှင့်အညီ၊ သူတောင်းစားဘဝမျိုးသို့ ပြောင်းလဲမှုသည် သာမန်ပကတိမျက်စိအားဖြင့် ကြည့်လျှင် ရူးသည်၊ မိုက်မဲသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ မိမိ၏ မင်းစိတ် မင်းဝါဒကို ဆန့်ကျင်သော လောကစိတ်၊ လောကဝါဒအား ဤသို့ ပြောင်းလွှဲခဲ့လေသည်။

* * *

၃

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ

အထူးမှတ်ချက်

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် အင်္ဂလိပ်စာ အရေးအသား အထူးကောင်းမွန်သဖြင့် သူ၏အတ္ထုပ္ပတ္တိကို အင်္ဂလိပ်လိုအခန်းနှစ်ခန်းရေးသားခဲ့ရာ၊ မည်မျှစိတ်ဝင်စားရာ နှင့်အသေးစိတ် သဘာဝသရုပ်ဖော်ပြထားသည်ကို ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးဘို ဘာသာပြန်ဆိုပေးရာ ဒီးဒုတ်ဦးဘချိုပြင်ဆင်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုယ်တိုင် သဘောတူလက်ခံသည်။ ဤဘာသာပြန် အတ္ထုပ္ပတ္တိနမူနာပိုင်းကို တိုင်းပြည်အားတင်ပြလိုက်ရပါကြောင်း။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း မှတ်ချက်ကား "ကဗျာဆန်လိုက်တာဗျာ" ဟု ဗိုလ်မှူးကြီးဘိုအား ပြောခဲ့သေး၏။ ဗိုလ်မှူးကြီးဘိုက "ဗိုလ်ချုပ်ရေးထားတဲ့အတိုင်း ဘာသာပြန်ဆိုရတာကို" လို့ ဖြေဆိုခဲ့လေသည်။

ဗမာ့တပ်မတော် စစ်ဝန်ရုံးစစ်ပညာဌာန၌ ဗိုလ်ဘိုးကွန်းနှင့်အတူ ကိုဘိုသည် ဆောင်ရွက်ခဲ့စဉ် အထူးရင်းနှီးစွာ တက္ကသိုလ်ကျောင်းဆောင်တွင် အတူနေခဲ့ကြသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သူ၏အတ္ထုပ္ပတ္တိကို အင်္ဂလိပ်လိုရေးရန် ဗိုလ်ချုပ်စတင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေးသားရာ၊ အမေရိကန်မှ ထုတ်ဝေရန်လည်းကောင်း၊ ဘာသာပြန်၍ ဗမာနိုင်ငံတွင် ထုတ်ဝေရန်လည်းကောင်း ထိုစဉ်က ရေးသားခဲ့လေသည်။

ဤအဆင့်အတန်း နမူနာထက် မနိမ့်ကျစေဘဲ၊ ဗိုလ်ချုပ်အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ခန့်ခန့် ညားညား၊ တိကျမှန်ကန်သော ရာဇဝင်သမိုင်းနေ့ရက်တို့အရ ရေးသားကြရန် အထူးတိုက်တွန်းလိုပါသည်။ မည်သူမဆို ဗိုလ်ချုပ်နှင့် ကိုယ်တွေ့ရင်းနှီးစွာ ပူးကပ်ဆောင် ရွက်ခဲ့သည့် အချက်အလက်များကို ရေးသားပေးပို့ပါက အခန်းကဏ္ဍသင့်ရာ သင့်ရာတွင် ဖော်ပြစီစဉ်ထုတ်ဝေခြင်းအားဖြင့်၊ ဗိုလ်ချုပ်အတ္ထုပ္ပတ္တိကြီး ပြည့်စုံကောင်းမွန်ခြင်းသို့ရောက်ရန် ဖန်တီးကြပါဟု မေတ္တာရပ်ခံပါသည်ခင်ဗျား။

ရှာဖွေစုဆောင်းထုတ်ဝေရေးသားသူ

* * *

အခန်း (၂)

ဗိုလ်ချုပ်၏ ဘဝလမ်းစဉ်

ဤအခန်းမှစ၍ ဗိုလ်ချုပ်နှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး နေထိုင်ခဲ့ဖူးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သိမှတ်ချက်များကို စုပေါင်းရေးသားထားသည်ဖြစ်ရာ ဘဝလမ်းစဉ်အလိုက် အခန်းစဉ်ခွဲ၍ ဖော်ပြလိုက်ပါသတည်း။ (တတည်း)

၁

မျိုးရိုးနွယ်လာ

ခေတ်သစ် တို့ဗမာနိုင်ငံ အရေးတော်ပုံ ရာဇဝင်သမိုင်း၌ အကြီးအကျယ် အထင်အရှားဆုံးသော နာမည်မှာ "ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း" ပင် ဖြစ်တော့၏။ ဤဗိုလ်ကြီးမှာ အဘတိုင်းပြည်ကို မိမိ၏ကိုယ်ထက် အဆပေါင်းများစွာ ပိုမိုချစ်ခင်၍ တိုင်းပြည်ကောင်းစားရေးအတွက် စွမ်းစွမ်းတမံ ထမ်းရွက်နေစဉ် မသမာသော နယ်ချဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကူအညီနှင့် ယုတ်မာလှသော လူသတ်သမား၏ လက်ချက်ဖြင့် ရက်ရက်စက်စက် စက်သေနတ်ဖြင့် ပစ်သတ်လုပ်ကြံခြင်း ခံရကာ သေဆုံးခဲ့ရလေသောကြောင့် ကြီးကျယ်ခြင်း၊ မြင့်မြတ်ခြင်း၊ အဖတိုင်းပြည်အား ချစ်ခင်မြတ်နိုးလှခြင်းတည်းဟူသော ဂုဏ်ပုဒ်များ အစုံအလင် ပြည့်ဝစွာ ခံယူထိုက်လှပေသည်။

ဤပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ မိမိ၏ ဂုဏ်ကျက်သရေ ကြီးမြင့်မှုနှင့် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အကျိုး ခံစားလိုခွင့် ဟူသမျှကို မည်သည့်အခါမျှ သတိမရ။ နှံမင်နှစ်သက်ခြင်းလည်း မရှိဘဲ အသက်၏အဆုံးသို့တိုင်အောင် ရိုးရိုးနှင့် တည်ကြည်မြင့်မြတ် ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်သူ ဖြစ်ခဲ့လေ၏။ မြန်မာပြည်သူ မြန်မာပြည်သားများသည် ဤမျိုးချစ်သူရဲကောင်း "ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း" ကြောင့် အကယ်ပင် ဂုဏ်ထူးယူလောက်ပါပေ၏။ ကြီးကျယ်ခြင်း၊ မြင့်မြတ်ခြင်း၊ ရိုးသားတည်ကြည်ခြင်း၊ ကိုယ်ကျိုးမငဲ့ကွက်ခြင်း၊ အဖတိုင်းပြည်အား အဆမတန် မြတ်နိုးခြင်းဆိုသည်တို့မှာ မည်သို့သော အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်ဟု ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးထံမှ သင်ခန်းစာ ခံယူရရှိနိုင်ပေသည်။

ဤအတ္ထုပ္ပတ္တိတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ မျိုးရိုးစဉ်ဆက်ကို အလျဉ်းသင့်၍ ဖော်ပြရသော်လည်း ကွယ်လွန်သူ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကမူကား ၎င်းအား ကြီးကျယ်ထင်ရှားသောမျိုးရိုးဟု ချီးမြှင့်ပြောဆို ရေးသားခြင်းကို အနည်းငယ်မျှ စုံမက်နှစ်သက်ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

၁၉၄၇ - ခု၊ မတ်လ ၂၆ ရက်နေ့က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ဗမာတစ်ပြည်လုံးသို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲအတွက် သူဦးစီးသော ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးမှ ရွေးချယ်ထားသော အမတ်လောင်းများကိုသာ မဲဆန္ဒပေးရန် တရားလိုက်လံဟောပြောရင်း မိမိမွေးဖွားရာ ဇာတိဖြစ်သော တောင်တွင်းကြီးခရိုင် နတ်မောက်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပေသည်။ ထိုစဉ်အခါက ဆွေမျိုးတစ်စုတို့သည် ရှေးဖြစ်နောက်ကြောင်းများကို ဝိုင်းဝန်းစုရုံးကာ စကားပြောနေရင်း သူ၏ဦးလေးတော်သူ တစ်ဦးက -

"ဟာ . . . ကျွန်တော်တို့မျိုးရိုးက ဒီလိုကလားဗျ" ဟု သတိုးသုဓမ္မရာဇာ သာလွန်မင်းတရားကြီးလက်ထက် ဦးပိန် (ဘွဲ့အမည် - သီရိဇေယျ) မှာပင် နတ်မောက်

တျာက်ပန်းတောင်းသုံးမြို့ဝန်ဖြစ်ကြောင်းမှစ၍ ဗမာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၅၊ အင်္ဂလိပ်ဗမာ တတိယစစ်ပွဲတွင် တောင်ငူစစ်ကြောင်း၌ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့ရသော ဦးပုံမြိမ်းနှင့်တူတော် "ရွှေလရောင်" ဘွဲ့ခံမြို့လုလင်သူကြီး ဦးမင်းရောင်တို့အကြောင်းများကိုပါ ပြောပြရာ များစွာစိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ကောင်းလေသည်။

ထိုအခါ "ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း" က လှောင်ပြုံးပြုံးလျက် " ဒါဖြင့် ကျွန်တော်တို့ဟာ ဘုရင်မျိုးတွေပါကလားဗျ၊ သိပ်ကြီးကျယ်တာပေါ့" ဟု ပြက်လုံးထုတ်လိုက်ရာ အားလုံးက ဝိုင်းရယ်ရသောအဖြစ်သို့တိုင် ရောက်ခဲ့ရဖူးလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင်ပင် ဗိုလ်ချုပ်နှင့် ရင်းနှီးစွာ အတူနေထိုင်ရစဉ်က မျိုးရိုးဟူသည်မှာ ထားရှိအပ်သည်မှန်သော်လည်း ရိုးသားဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ဖွဲ့သတ္တိနိုင်မာခြင်းသာ ပဓာနဖြစ်ကြောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ ထွန်းကားတိုးတက်ရေးနှင့် နိမ့်ကျရေးများမှာ မျိုးရိုးနှင့် သက်ဆိုင်သည်ဟု မိမိ မယူဆကြောင်း၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အရွတ္တစိတ်ထားသဏ္ဍာန်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ထောက်ပံ့မှုသာ ပဓာနဖြစ်ကြောင်းသို့ မကြာခဏ ပြောပြခဲ့ဖူးလေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား လေးစားသောအားဖြင့် သူမကြိုက်သော အဓိပ္ပာယ်မရှိသည့် ကြီးကျယ်ခြင်းမျိုးကို ရေးသားခြင်း မပြုတော့ဘဲ အဆက်မပြတ်လောက်ရုံသာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအမေ၏အမေ (ဘွားအေ) ဒေါ်သုဇာ၏ မောင်ဖြစ်သူ ဦးမင်းရောင် (ဘွဲ့အမည် - ရွှေလရောင်) ၏ အကြောင်းများမှ စ၍ ရေးသားပါအံ့။

ဗမာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၇ - ခုနှစ်တွင် လူမျိုးခြား အင်္ဂလိပ်ဗိုလ်ဖြင့် ငါတို့ဘုရားဆူး "သေလျှင်မြေကြီး - ရှင်လျှင်ရွှေထီး" ငါတို့လူမျိုးအား ငါသည် ကယ်တင်အံ့ဟူသော ရည်စူးချက်ဖြင့် ဗမာပြည်အရပ်ရပ်မှ မျိုးချစ်သူရဲကောင်းများဖြစ်သည့် -

(၁) ပုဂံနယ် ဗိုလ်ချို၊
(၂) ဝန်းသိုစော်ဘွား၊
(၃) ပုပ္ပားက ဗိုလ်နက်ကျော်၊
(၄) ခလောင်နယ် မောင်ရန်ညွှန့်၊
(၅) ကျွန်းမင်းကြီး လှကျော်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၆) ဆီးပင်းကြီးက မြင်းစိုင်းမင်းသား၊
(၇) မင်းတုန်းဗိုလ်ရွှေ၊
(၈) ဆင်ဖြူကျွန်းဗိုလ်ဥတ္တမ၊
(၉) ရွှေဘိုက မင်းသားထိပ်တင်မှတ်၊
(၁၀) တောတွင်းက ဗိုလ်လရောင်ဘွဲ့ခံ မြို့လုလင်သူကြီး ဦးမင်းရောင်၊
(၁၁) ချောင်းဆွမင်းသား စောရန်ပိုင်၊
(၁၂) ကြေးစည်ရွာ ဗိုလ်သာကွန်း၊

စသည်တို့သည် အင်္ဂလိပ်တို့အား စစ်ဘက်ပြိုင်ဆိုင်၍ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြလေသည်။ ရွှေလရောင်ဘွဲ့ခံ နတ်မောက်မြို့နယ်မှ မြို့လုလင်သူကြီး ဦးမင်းရောင်သည်လည်း ထိုစစ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်သော မျိုးချစ်ခေါင်းဆောင်များအနက်တွင် တစ်ဦးအပါအဝင်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ထိုရွှေလရောင်ဘွဲ့ခံ ဦးမင်းရောင်သည်ကား ယခု ကျွန်ုပ်တို့ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ အဘိုးဖြစ်ပေသတည်း။

ဦးမင်းရောင်သည် အင်္ဂလိပ်အလံအောက်သို့ မဝင်ဘဲ ရွှေလရောင်ဟူသော ဘွဲ့ကို ခံယူ၍ ၃–နှစ်တိုင်တိုင် မင်းခမ်းမင်းနားတို့ဖြင့် ထီးဖြူဖွင့်ပြီးလျှင် နတ်မောက်၊ ကျောက်ပန်းတောင်း၊ ပုပ္ပါး စသော တောင်တွင်းကြီး၊ မြေလတ်တစ်ခွင်၌ ဘုရင်ပြုလုပ်ပြီးနောက် ရဲမက်ဗိုလ်ခြေ သိမ်းသွင်း၍ အင်္ဂလိပ်တို့အား အကြိတ်အနယ် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့လေသည်။ ၃–၄ နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ ဗမာစစ်တပ်များမှာ လက်နက်ကိရိယာ ရိက္ခာရှားပါးမှုကြောင့် ရန်အောင်မြင်တန်ခိုးကြီးဘုရား တည်ရှိရာ နတ်မောက်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ အရှေ့ဘက် မိုင် ၂၀ အကွာရှိ မြင်းမဂိုတောင်တန်း၌ ခံတွင်းတပ်သစ် မြို့သစ်တည်နေပြီး လိုအပ်သော လက်နက်ရိက္ခာ၊ လူသူဆင်မြင်း စသည်တို့ကို ထပ်မံစုဆောင်းကာ နေလေသည်။ ယင်းသောကာလ ညတစ်ညဉ့်၌ ဦးမင်းရောင်သည် သူ၏ ဗောင်းတော်က အလိုအလျောက် မီးတောက်သည့်အပြင်၊ နတ်မောက်မြို့တောင်ဘက် ၂–မိုင်ကွာရှိသော ရှင်ပင်ငါးမျက်နှာဘုရားကိုလည်း ငါးမာန်အောင်ဘွဲ့သမုတ်ရသည်ဟု အိပ်မက်မြင်မက်ရလေသည်။

မြင်းမဂိုတောင်တန်းရှိ သစ်တပ်မြို့ကို မကြာမီပင် အင်္ဂလိပ်တို့ဘက်မှ ရဲမက်အင်အား၊ လက်နက်အင်အားများစွာနှင့် ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်ကြသည်နှင့် ပျက်စီး

သွားရချေသည်။ ထိုအခါ ဦးမင်းရောင်သည် မိမိ၏ ဆင်တော်ကို စီးလျက်၊ နတ်မောက်မြို့ အနောက်တောင် တောင်တွင်းကြီးမြို့ အနောက်ဘက်သို့ ဆုတ်ခွာလာခဲ့ရာ၊ နတ်မောက်မြို့မှ ခရီး ၂၂–မိုင်ခန့် ကွာဝေးသော လေးတိုင်စင်ရွာသို့ တပ်စခန်းချရပ်နေပြန်၏၊ ဤသို့ တပ်စခန်းချ၍ နားနေစဉ်၊ လက်နက်လူသူ ရိက္ခာများ ထပ်မံစုဆောင်းရင်း အင်္ဂလိပ် စစ်တပ်ကို တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်ရန် အခါအခွင့်ကို စောင့်ဆိုင်းခဲ့လေသည်။ သို့ပင် ကြိုးစားငြားသော်လည်း ရန်သူစစ်တပ်များထက် လက်နက်များ နည်းပါးညံ့ဖျင်း၍ နောက်လိုက်ငယ်သားများ၏ စစ်ဆင်စစ်တပ်ညံ့ဖျင်းခြင်း၊ အတွင်းလူများ သစ္စာဖောက်ခြင်း စသော အကြောင်းအမျိုးမျိုးတို့ကြောင့် စခန်းချနားနေသော လေးတိုင်စင်ရွာ စစ်စခန်းကို အင်္ဂလိပ်တို့က လာရောက်တိုက်ခိုက်သောအခါ မရှုမလှရှုံး၍ ဗိုလ်မင်းရောင်မှာ ရန်သူ အင်္ဂလိပ်တို့၏ လက်တွင်းသို့ သက်ဆင်းကျရောက်လေ၏။ ထိုအချိန် ထိုအခါသည်ကား စစ်မက်အရေး ရှုပ်ထွေးလျက် စစ်အုပ်ချုပ်ရေးအချိန်ပင် ဖြစ်ရကား –အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်အကြီးအကဲများက ၎င်းတောင်တွင်းကြီးမြို့အပိုင် တစ်နယ်လုံးတွင် တန်ခိုးသြဇာ အာဏာသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသော ဦးမင်းရောင်ကို အုပ်ချုပ်ခေ မည်ဟု တောင်တွင်းကြီးမြို့ဝန်အဖြစ်နှင့် ခန့်ထားရာ၊ လူမျိုးခြားလက်အောက်၌ အမှုထမ်းလိုဟု ငြင်းပယ်သဖြင့်၊ ဦးခေါင်းဖြတ်၍ အသတ်ခံရရှာလေသည်။ ထို့နောက် ဗိုလ်မင်းရောင်၏ ဦးခေါင်းပြတ်ကို နတ်မောက်မြို့သို့ ယူခဲ့ပြီးလျှင် သိမ်တော်ကျောင်းတိုက်၏တောင်ဘက်၊ ယခုမြို့ပိုင်ရုံးအနောက်ဘက်ရေကန်၊ ကန်တော်ရိုးရှိ ထနောင်းပင်တွင် ဆွဲထားကာ၊ လူအများ လာရောက်ကြည့်စေလေ၏။ ဤနည်းအားဖြင့် ဗမာနိုင်ငံအလယ်ပိုင်းမှ အမျိုးသားအပေါင်းတို့၏ အားထားရာ သူရဲကောင်းအာဇာနည်ဗိုလ်မင်းရောင်သည် လူအများတို့၏ ကောင်းကျိုးချမ်းသာနှင့် တိုင်းပြည်၏ဂုဏ်ရောင် ပြောင်လင်းစေမှုအလို့ငှာ တော်လှန်ပုန်ကန်ဆောင်ရွက်ရင်းပင် နောက်ဆုံး၌ သူရဲကောင်းတို့၏ သွားရာလမ်းဖြစ်သော စစ်မြေပြင်ဝယ်၊ အသက်ကို စွန့်လှူခဲ့ရရှာလေသည်။

ထိုသို့သော အကြောင်းတို့ကို ရည်ရော်၍ ရတနာပုံမန္တလေးခေတ်တွင် ကျော်ကြားထင်ရှားသော စုံနွံသာမြိုင်ဦးကြော့စပ်ဆိုခဲ့သော ထိုရွှေလရောင်ခေါ် ဦးမင်းရောင်ဘွဲ့ကဗျာသံချို တစ်ပုဒ်ကို ဗမာစာပေ၌ ထင်ရှားသော စာရေးဆရာကြီး သခင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုလ်တော်မှိုင်းသည် အာဇာနည်ဗိမာန်စာအုပ်တွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့ဖူးသည့်ပြင် ၎င်း၏ သခင်ဋီကာစာအုပ်တွင်လည်း အောက်ပါလေးချိုး ကဗျာတစ်ပုဒ်ကို စပ်ဆိုလာခဲ့လေသေးသည်။

(၁) မြို့လုလင်သာတဲ့ ကွန်းဆီသို့၊ တို့သခင် စာဖွဲ့လို့ညွှန်းလိုက်မကွယ့်။ (ကေသာရယ်) ဒါနဲ့ လွမ်းကြပေတော့ကွာ။

(၂) ဩော် . . . မြို့သူကြီးရယ်လို့ တို့ထီးနေတမျှပေပေါ့၊ ရွှေလရောင်ဘွဲ့သတင်းရယ်နဲ့ ဦးမင်းရောင် ဗိုလ်ဝင်စံလို့မို့၊ ဟိုအရင်ယမန်စစ်အင်ကျင်းတယ်ကွယ် - ခင်းတဲ့ဇူးဟား။

(၃) မြွတ်လောကီသဘာဝတွင်ဖြင့်၊ ဓာတ်ကောဋီ ခါမရတာမို့၊ မြန်မာများ ဘုန်းသမ္ဘာ၊ အို . . . ရှုံးမှာပေါ့ ကံတစ်မျိုး။

(၄) မန်းပျက်မှာ စန်းလင်မသာယာဖို့၊ မြန်မာမြန်မာချင်းတောင်မှ အတင်းရန်မူလို့ ရန်သူရန်ဟူ၍ မမှတ်တဲ့အပြင်၊ ကိုယ့်တပ်ကိုယ်ပြန်နင်းကြတဲ့ ဖျင်းလှတဲ့ ကမြင်းမအကောင်ဗိုလ်တချို့ရယ်က ကိုယ်ဖို့အလွတ်ရန်းတော့မယ်လို့တောင် ကုန်းသာသာယာယာ မြင်းမဏီစခန်းဆီက တရောင်ရောင်ပုန်းကာ အတွင်းသိတဲ့မင်းကို၊ အမိဖမ်းချင်ကြတဲ့အပြင်၊ ပရမ်းပတာ တော်ရာရော်ရာ ပြေးကြတော့၊ အရေးရှင် မကြသာသနင့် ကံကြမ္မာရှေးဝဋ်ကြွေးပေထင့်၊ လေးတိုင်စင်ရွာအတွင်းတွင်ဖြင့် အင်္ဂလိပ်တွေကို အတင်းကြိတ်မလေလို့စမ်းတဲ့ (ဩော်) တဖောင်ဖောင်သတင်းတွေနဲ့၊ တပြောင်ပြောင်လင်းခဲ့တဲ့၊ တောင်တွင်းကသခင်ကို အောင်ခြင်းမရခင် အသေသတ်ကြသတဲ့၊ မကျေနပ်ရှာသူ ချောင်တပဲ့တပန်းတို့ရဲ့ပြေရပ်မှာ တပေါင်နင့် လွမ်းရပါတော့၊ (အမယ်မင်း) တောင်တမန်းမြို့ နေလနစ်ဆောင် အညိုးတွင်းမှ ပြည်မြန်မာတောင် မစိုးရရှာတဲ့ (ဩော်) အခေါင်မမြန်း အပေါင်သန်းသမို့၊ အောင်ပန်းညှိုးခဲ့ရတဲ့၊ (အောင်ဆန်း)တို့ရဲ့ရွှေလရောင်အသိုး။

ဗိုလ်မင်းရောင် မေးမှိန်သွားပြီးနောက်၊ ၎င်း၏အရီး (မယ်စိုး)ဆိုသူနှင့် (မယ်သုဇာ)ဆိုသူတို့မှာ ယခု ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့အထိ အဆက်အနွယ်များအနက်ထင်ရှားသူများဖြစ်ပြီး အချို့ဆွေစဉ်မျိုးဆက်များမှာ ယခုတိုင်ပင် နတ်မောက်၊ ကျောက်ပန်းတောင်း၊ မြို့လုလင်တစ်ခွင်တွင် ကျန်ရှိရစ်သေး၏။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ သခင်မျိုးများမှာ ဗိုလ်မင်းရောင်ကဲ့သို့ ထင်ရှားခြင်းမရှိသော်လည်း နတ်မောက်၊ ပင်း-ပုပ္ပားတစ်ဝိုက်တွင် အပေါင်းအသင်းကောင်းခြင်း၊ မဟုတ်မခံတတ်ခြင်း၊ ရပ်ရွာတွင် ဝင်ဆန့်တာ သြဇာရှိခြင်းစသော လူရည်ချွန်များ ဖြစ်ကြလေသည်။ မိခင်ဘက်မှ ဆွေမျိုးများတွင် ဗိုလ်မင်းရောင်သာမက နတ်မောက်မြို့သူကြီး ဦးရွှေနီနှင့် (ခမ်းပတ်မင်းကြီး) စသူများပါ ပါဝင်ကြလေသည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂

သူငယ်အရွယ်

သက္ကရာဇ် ၁၂၇၆ - ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၁ - ရက်။ (၁၉၁၅ - ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ - ရက်) စနေနေ့တွင်၊ မကွေးခရိုင် နတ်မောက်မြို့၌ ဒုတိယတန်းရှေ့နေ ဦးဖာ - ဒေါ်စု တို့တွင် အထွေးဆုံးဖြစ်သော သားရတနာကလေးတစ်ဦးကို ဖွားမြင်ခဲ့လေသည်။

စနေသားဖြစ်၍ ရက်ချုပ်ဇာတာတွင် "ထိန်လင်း" ဟု မှည့်ခေါ်ကြသော်လည်း မွေးချင်းပေါက်ဖော် ၉ - ဦးအနက် ၎င်းထက်အကြီးသားမှာ (အောင်သန်း) ဟု မှည့်ခေါ်ထား၍ ၎င်းစနေသားကလေးအား အောင်ဆန်းဟူ၍ပင် အများက ခေါ်ဝေါ် သမုတ်လာခဲ့ကြလေသည်။

အခြားကလေးများမှာ ၃ - နှစ်သားအရွယ်တွင် စကားနည်းနည်းပါးပါး ပြော တတ်သော်လည်း၊ အောင်ဆန်းကလေးမှာ အင်း - အဲမှလွဲ၍ ဘာမျှပြောလေ့ပြောထ မရှိခဲ့ပေ။ လူကြီးများကဲ့သို့ ရှုတည်တည်နှင့် မိဘများထားခဲ့သောနေရာတွင် ကစား နေလေ့ရှိပေသည်။ တစ်နေ့တွင် ၎င်း၏ဖခင်က တာရင်းအင်းများ၊ ရေးမှတ်နေဆဲ မိခင် မှာလည်း ကြွေးဆပ်လာသူများရောက်လာ၍ ညှိနှိုင်းစကားပြောနေကြလေသည်။

၎င်းမိခင်က ကြွေးပေးရန်ရှိသူများအား ချေးယူထားသော ငွေများ အမြန် ပေးဆပ်မှ ကောင်းမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိတို့ချေးထားသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်၍ ယခု

တစ်ပတ်မှ မပေးဆပ်လျှင် မိတ်ပျက်သွားစရာရှိကြောင်း စသည်ဖြင့် ပြောကြားနေ စဉ်၊ ပိတ်ဖြူအင်္ကျီကလေးနှင့် ဘာမျှမပြောဘဲ ငြိမ်သက်နေသော အောင်ဆန်းကလေး က "အမ ... ရာ ရှိမှပေးနိုင်မှာပေါ့ဗျာ" တစ်ခွန်းချင်း ပီပီသသ ကြားကဝင်ပြောသဖြင့် ပရိသတ်အားလုံးက အံ့ဩသွားခဲ့ရဖူးလေသည်။ စကားပြောလေ့ပြောထမရှိသော အောင်ဆန်းကလေးသည် ပြုံးသည်၊ ရယ်သည်လည်း မရှိလှဘဲ အမြဲတစေ တစ် နေရာတည်းတွင်ထိုင်ကာ တုံ့ကို့ဘာဝေ ဆိတ်ဆိတ်စဉ်းစားနေလေ့ရှိတတ်၏။ ၎င်း အား လူကြီးများက ချစ်စနိုး၍ သွားရောက်ချော့မြူကြသော်လည်း မကြားသလိုနေရာမှ ထ၍ သွားတတ်လေသည်။ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုလည်း ပြောလေ့ပြောထ မရှိသည့်ပြင်၊ အခြားသူများ မဟုတ်မမှန်ပြောလျှင်လည်း မကြိုက်မနှစ်သက်ချေ။

အသက် ၄ - နှစ်သားအရွယ်က အဖြစ်အပျက်ကလေးတစ်ရပ်မှာ ရယ်ဖို့ လည်းကောင်း၊ မှတ်ဖို့လည်း ကောင်းလေသည်။

တစ်နေ့တွင် တောမှ စပါးဝယ်သူများ ရောက်လာ၍ ၎င်း၏မိခင်က "ကဲ ... ခင်းတို့လိုချင်ရင်လည်း ယူသွားကြပေါ့၊ ငါဝယ်တုန်းကတော့ ၆၀ - ဈေးဝယ်ထားတာ ခဲ မင်းတို့လိုချင်ရင် ၅၀ - ဈေးထားပေါ့" ဟု ပြောဆိုနေခိုက် အိမ်လှေခါးနားတွင် ကစား နေသော အောင်ဆန်းကလေးက မျက်စောင်းထိုး၍ "အမ၊ ခင်ဗျား မဟုတ်တာတွေ ပြောရော့မယ်၊ ဒီစပါး (၅၀) ဈေးနဲ့ ဝယ်ယူထားတာဗျ၊ ကျုပ်သိတယ်၊ ဟုတ်တာပြောမှ ဖြစ်မှာပေါ့တယ်၊ လိမ်ပြောတာ မကောင်းဘူး" ဟု ဝင်ရောက်ပြောလိုက်သဖြင့် အနီးရှိ လူများမှာ အံ့ဩရယ်မောကြလေသည်။

ညှိသည်များ ပြန်သွားသောအခါ ၎င်း၏မိခင်က အနားသို့ခေါ်ပြီး ပေါင် ဘွင်းကြောကို လက်နှင့်လိမ်ဆွဲကာ "ညှိသည်တွေနှင့် စကားပြောနေတုန်း လူကြီး တွေပြောနေတဲ့အထဲ မင်း ဘာလို့ဝင်ပြောရသလဲ၊ နောက် မပြောနဲ့" ဟု ဆုံးမရာ၊ "အမ လိမ်ပြောတာကိုး" ဟု ဆင်ခြေကန်ခဲ့ဖူးလေသည်။

အောင်ဆန်းကလေးတွင် အားလုံး မွေးချင်းပေါက်ဖော် ၉ - ယောက်ရှိရာ ၎င်းမှာ အငယ်ဆုံးဖြစ်လေသည်။ အစ်မ ၃ - ယောက်၊ အစ်ကို ၅ - ယောက်ရှိ၏။ ၎င်းအစ် အစ်မများသည် မိန်းကလေးတို့ဘာဝ ဗိုင်းငင်ရက်ကန်းရက်ကြရသည်။ အစ်ကိုများမှာ ထိုအခါက ကိုနေအောင်မှတစ်ပါး ကိုဘဝင်း (နောင်သောအခါ ကျောင်းနှင်းရောင်းဝယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေး ဝန်ကြီးဖြစ်၍ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့အား လုပ်ကြံသောအခါတွင် ၎င်းပါ သေဆုံးသွားရရှာသည်)မှာ၊ ကောလိပ်ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိနေ၍ ကိုအောင်သန်း (ယခု ဗ-ဆ-ပ-လ တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော် နတ်မောက်မြို့နယ်အမတ်)မှာ တန်းမြင့်ကျောင်းတွင် ရှိသေးသည်။ အင်္ဂလိပ်ကျောင်းတွင် မနေသော ကိုနေအောင်မှာ ရှေ့နေစာမေးပွဲတွင် ဝင်ရောက်ဖြေဆို၍ အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။ အောင်ဆန်းကလေးမှာ နွေခင်းနေ့လယ်များတွင် အိပ်ကာစားကာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ၎င်း၏ဘွားအေ ဒေါ်သူဇာ၏ (ဒေါ်သူဇာမှာ ရွှေလရောင်ဘွဲ့ခံ ဦးမင်းရောင်၏နှမဖြစ်ကြောင်းကို ယခင်အခန်းက ရေးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။) သီပေါနန်းတွင်းရေးများ ဗိုလ်လရောင်၏ အရေးတော်ပုံများ၊ ရှေးဟောင်းအဏ္ဏာရီများကို နားထောင်ရင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ တစ်ယောက်တည်း အိမ်ဝင်းထဲတွင် လက်နောက်ပစ်ခါပုဆိုးမပါဘဲ၊ ခန့်ခန့်ညားညားလမ်းလျှောက်၍လည်းကောင်း နေတတ်လေသည်။ ၎င်း၏အစ်ကိုများ ကျောင်းမပိတ်သောရာသီများတွင် များစွာ ပျင်းရိဖွယ်ကောင်းသော်လည်း ၎င်းအောင်ဆန်းကလေးမှာ အဖော်မရှိဘဲနှင့် ပျော်ရွှင်ကာ ကစားနေလေ့ရှိပေသည်။

တစ်နေ့တွင် ၎င်း၏ အစ်မတစ်ဦး ရက်လုပ်ထားသော အိမ်အောက်ရှိ ရက်ကန်းစင်မှ ပိုးယောလုံချည်စကို ဓားနှင့်ထိုး၍ ကစားပစ်ရာ အားလုံး အသုံးပြုမရလောက်အောင် ပျက်စီးသွားလေသည်။ ရက်ကန်းစင်ကို ဖျက်ဆီးပြီးနောက် သူမဟုတ်သလို တစ်နေရာတွင် ဆက်လက်ကစားနေရာ ၎င်း၏မိခင်ကသိ၍ ခေါ်ရိုက်၏။ ကြောက်ပါပြီဟုလည်း မပြော၊ ငိုလည်း မငိုချေ။ "အောင်ဆန်း၊ မင်းလုပ်တာမဟုတ်လား"ဟု မေးရာ "ဟုတ်တယ်"ဟု ဖြေလေသည်။ ငယ်ပင်ငယ်သော်လည်း ၎င်းမှာ မိမိတွင် အပြစ်ရှိက ရဲဝံ့စွာခံရဲကြောင်းနှင့် ရိုးသားစွာ ဝန်ခံခြင်းကို ၎င်း၏မိခင်မှာ ရယ်လည်းရယ်ချင်သော်လည်း မျက်နှာပိုးသတ်၍ မရိုက်တော့ပေ။

* * *

၃

ကျောင်းသားဘဝ

အောင်ဆန်းကလေး အသက် ၇-နှစ်သားအရွယ်တွင် နတ်မောက်မြို့ ဆရာတော် ဦးသောဘိတ၏ အထက်တန်းကျောင်းသို့ ပညာသင်ရန် စတင်အပ်နှံထားလေသည်၊ ငယ်စဉ်က အစားအသောက်ကို များစွာစုံမက်၍ ကြောက်လန့်တတ်လေသည်၊ တစ္ဆေ-သူရဲနှင့် ခြောက်လျှင် သေးများပါအောင်ပင် ကြောက်ရှာလေသည်၊ စာပေဘက်တွင်ကား များစွာကြိုးစား၍ ဉာဏ်လည်း အတော်ပင်ကောင်းလေသည်၊ ကျောင်းခဏဆင်းချိန်များတွင် အိမ်သို့ ဒုန်းစိုင်းပြန်လာကာ အစားအသောက်ထည့်သော ဗီရိုကို အရင်ဦးအောင်ဖွင့်ပြီး သူစားချင်သလောက် စားပြီးမှ ကျောင်းသို့ပြန်သွားတတ်လေသည်။ တခြားကလေးများ ကစားနေသော်လည်း၊ ၎င်းမှာ ဖတ်စာအုပ်များဖတ်ခြင်း၊ ကျောက်သင်ပုန်းပေါ်တွင် လက်ရေးကျင့်ခြင်းတို့ဖြင့် အနားပေးချိန်ကုန်လွန်သည့်တိုင်အောင် အပျင်းဖြေလေ့ရှိ၏။ ကျောင်းတွင်နေစဉ်ကာလ အခြားကလေးငယ်များနှင့်အတူ ရောနှောကစားလေ့မရှိချေ။ စိတ်တို၍ ဒေါသကြီးသဖြင့်လည်း အောင်ဆန်းကလေးအား ရွယ်တူများက ကြောက်ရွံ့ကြသည်၊ နေရောင်ခြည်ဆွက်ဘဲ မျက်နှာထား အလွန်တည်သောကြောင့် သူ့ထက်ကြီးသူများကလည်း သူ့အား စကားမပြောရဲကြချေ။ သွား၍ စကားပြောလျှင်လည်း ပြန်မပြောချင်မှ ပြော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တတ်လေသည်၊ အခါများစွာ မကြားသလို မထီမဲ့မြင်လုပ်နေတတ်လေသည်။ နေရာတိုင်းတွင် ဗိုလ်ဆွဲချင်သော စိတ်ဓာတ်ရှိသည်။

ပုဆိုးကို ခုနစ်နှစ်သားလောက်အထိ မည်သည့်အခါကမှ ဝတ်ထားသည်ဟူ၍ မရှိဘဲ၊ ကျောင်းသွားသောအခါ လည်ပင်းကွင်းသိုင်း၍ သွားတတ်၏။ စာပေပညာဘက်တွင် ချီးမွမ်းရလောက်အောင် မှတ်ဉာဏ်ထိုးထွင်းဉာဏ်များ ကောင်းလေသည်။ အသက် ၁၂-နှစ်သားတွင် ဗမာစာ ၄-တန်းသို့ရောက်၏။ ၎င်း၏အစ်ကိုများနည်းတူ အင်္ဂလိပ်ကျောင်းသို့ နေလိုသောဆန္ဒရှိသဖြင့် ၄-တန်း စကောလားရှစ်ကို ဝင်ရောက်ဖြေဆိုရန် ကြိုးစားရာ၊ ဆိုင်ရာပညာအုပ်က အသက်ငယ်သေး၍ ဝင်ခွင့်မပြု၊ ငြင်းပယ်သဖြင့် အိမ်သို့စိတ်ဆိုးကာပြန်ခဲ့ဖူး၏။ အိမ်အဝင်ဝတွင် "ခင်းတို့ တစ်နေ့သိစေ့မယ်၊ မသင်ရတော့ ဘာဖြစ်မှာတုန်း၊ သိမယ်" စသည်ဖြင့် စိတ်ဆိုးလာသော အောင်ဆန်းကလေးကို ၎င်း၏မိခင်ကတွေ့၍ ဖြားယောင်းချော့မော့ထားရဖူးလေသည်။ ထိုအခါမှစ၍ အင်္ဂလိပ်ကျောင်းသို့ ပညာသင်ကြားရန် သွားလိုသောစိတ်ဆန္ဒများစွာ သူ့တွင် ကိန်းအောင်းလာရှာခဲ့၏။ လူအများက "ဒါတော့ မဖြစ်ပါဘူး" ဟုပြောလျှင် မဆုတ်မနစ် မဖြစ်ဖြစ်အောင် လုပ်ပြတတ်၍ သူလုပ်ချင်သောအလုပ်ကိုလည်း ဇွတ်တရွတ်လုပ်တတ်သော အကျင့်ရှိလေသည်။ ၎င်းငယ်စဉ်က "ဒီကောင်ကလေး၊ ရှင်မပြုနဲ့ဦး၊ မြင်းလည်းမစီးစေနဲ့၊ စာတတ်တာမှမဟုတ်ဘဲ၊ ကိုရင်ဝတ်တော့ ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ" ဟု နောက်ပြောင်ဖူး၍ ကျောင်းနေဖြစ်သွားခြင်း၊ စာကြိုးစားခြင်းဖြစ်လေသည်။ နောက်-စာရေးစာဖတ် တတ်လာသောအခါ "ကဲ . . . စာတတ်ပြီ၊ ရှင်ပြုပေး" ဟုဇွတ်ပူဆာ၍ ရှင်ပြုပေးခဲ့ရဖူးလေသည်။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် ထူးချွန်ကြီးပွားသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသမျှတွင် စိတ်နေသဘောထား မြင့်မြတ်ကြီးမားသော မိခင်များ ရှိကြသည်ဟု ပြောလေ့ပြောထရှိခဲ့ကြပေသည်။ "အောင်ဆန်းကလေး" ၏မိခင် (ဒေါ်စု)မှာ စိတ်နှလုံးအေးဆေး၍ ကြင်နာတတ်သော သဘောရှိကာ စကားကို အခါခပ်သိမ်း ပြောလေ့ပြောထမရှိချေ။ ခင်ပွန်းသည်မှာ ပညာဘက်တွင် ထူးချွန်သကဲ့သို့ အောင်ဆန်းကလေး၏ မိခင်မှာ စီးပွားရှာဖွေကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဘက်တွင် ကျွန်စေ့စပ်သေချာလေသည်။ အောင်ဆန်းကလေး၏ဖခင် (ဦးဖာ)မှာ လူအများ အတုယူရလောက်အောင်ပင် ဉာဏ်ပညာ ထူးချွန်သူဖြစ်

လေသည်။ ရှေ့နေစာမေးပွဲကို ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး ပွဲစားအလုပ်လုပ်ကိုင်နေခြင်းဥပဒေစာအုပ်များကိုကြည့်ကာ ဝင်ရောက်ဖြေဆိုရာ ကောင်းစွာအောင်မြင်ခဲ့လေသည်။ အောင်ဆန်းကလေး၏ မွေးချင်းများမှာ ဖခင်၏ ထူးချွန်သော လုံ့လဝီရိယ နှိုးနှိုးလောက်သော ဉာဏ်ပညာအတိုင်း ဖခင်ထက်မလျော့သော အရည်အချင်း ဖွံ့ဖြိုးသတ္တိများရှိကြလေသည်။ ၎င်း၏အစ်ကိုကြီး အကြီးဆုံးမှာ ရေနံချောင်းအမျိုးသားကျောင်းတွင် အထက်တန်းပြဆရာ လုပ်ကိုင်ပေရာ၊ တစ်နေ့သောအခါတွင် အခြားအကြောင်းကိစ္စတစ်ခုနှင့် ရေနံချောင်းမှ နတ်မောက်သို့ လာခဲ့လေသည်၊ ၎င်းအစ်ကိုအကြီးဆုံးနှင့်အတူ ရေနံချောင်းမှ နတ်မောက်သို့ လာခဲ့လေသည်။ ၎င်းအစ်ကိုအကြီးဆုံးနှင့်အတူ ရေနံချောင်း အမျိုးသားကျောင်းဆရာကြီး ဦးကျော်ဖုံလည်း ပါလာ၏။ အောင်ဆန်းကလေးမှာ နဂိုကပင် ပညာရှာမှီးရာ၌ အားမရနိုင်ဘဲရှိရာ မိမိအစ်ကိုကြီး လာရောက်သောအခါ အပြန်တွင် တစ်ခါတည်း ရေနံချောင်းသို့ လိုက်ပါသွားပြီး အမျိုးသားကျောင်းတွင် နေရပါမည့်အကြောင်း ခွင့်ပြုရန် ဖခင်နှင့်မိခင်အား အတန်တန်ပူဆာနေလေသည်။ ၎င်း၏ဖခင်နှင့် မိခင်ကလည်း ငယ်သေး၍ တခြားမြို့သို့ မသွားသင့်သေးကြောင်း၊ နည်းနည်းကြီးလာသောအခါမှ ပို့ပေးမည်ဟု ချော့မော့ပြောဆိုသော်လည်း မရချေ။ ၃-ရက်တိုင်တိုင် ထမင်းမစား၊ ရေမသောက် အမြဲငိုနေကာ ပူဆာလှသဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် အောင်ဆန်းကလေး၏ဇွဲကိုသိ၍ သူ၏အလိုသို့လိုက်လျောကာ သူ၏အစ်ကိုကြီး ပြန်သွားပြီးနောက် မကြာမီပင် ရေနံချောင်းသို့ ပို့လိုက်ရ၏။ ထိုအခါတွင် အောင်ဆန်းကလေးမှာ အသက် ၁၄-နှစ်အရွယ်ပင် ရှိချေလေပြီ။

မည်သည့်ထူးချွန်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများမဆို၊ ထွန်းကားကြီးကျယ်ခြင်းမရှိမီ ငယ်ရွယ်စဉ်ကလေးဘဝကပင် အခြားကလေးတို့ထက် ထူးချွန်ထင်ရှားသော အပြုအမူတရိတ္တ၊ စိတ်နေစိတ်ထား တစ်ခုခုတည်ရှိပြီး ပါလာတတ်ပေရာ၊ ယခု ကျွန်ုပ်တို့၏ ခေါင်းဆောင် အောင်ဆန်းကလေးမှာ မိမိမှန်သည်ထင်က မဆုတ်မဆိုင်း ပြုလုပ်တတ်ခြင်း၊ တစ်ဦးတည်း စဉ်းစားဝေဖန်၍ နေတတ်ခြင်း၊ မှန်ကန်ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို လိုလားခြင်း စသည်တို့မှာ ငယ်ရွယ်စဉ်ကာလကပင် အခြားကလေးသူငယ်တို့ထက် သာလွန်ထင်ရှားကြောင်းကို တွေ့ရှိခဲ့ရပေသည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၄

လူငယ့်အရွယ်

အောင်ဆန်းကလေးသည် ရေနံချောင်းအမျိုးသားကျောင်းတွင် ရောက်ရှိနေလေပြီ။ သူသည် သူ့အစ်ကိုကြီး အမျိုးသားကျောင်းဆရာ ဦးဘဝင်းအိမ်မှနေ၍ ကျောင်းတက်ရ၏။ နဂိုကပင် ပညာကို လိုလားသောစိတ်ရှိရကား၊ အတန်းစာပေများတွင် ထူးချွန်သော ကျောင်းသားတစ်ဦးအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။

ကျောင်းတွင် အတန်းစာပေများကို လေ့လာပြီးနောက်၊ ညအခါများတွင် သူ၏အစ်ကိုကြီးထံတွင် ဖတ်စာနှင့် ပထဝီ၊ ရာဇဝင်ဘာသာများကို သင်ကြားရလေသည်။ ဤနည်းအားဖြင့် အတန်းတိုင်းအတန်းတိုင်း အောင်ဆန်းကလေးမှာ ခက်ခဲခြင်းမရှိဘဲ အောင်မြင်လာခဲ့သည်။ ၇-တန်းသို့ရောက်သောအခါ ကျောင်းစာမေးပွဲတွင် အမှတ်အများဆုံး ရရှိခဲ့သဖြင့်၊ အလယ်မှ မိုးကြိုးသေးမှ ငွေပတ်လည်ဝိုင်းထားသော ညောင်ရွက်ဒိုင်းပုံတွင် "မောင်အောင်ဆန်း ၇-တန်းအမျိုးသားအထက်တန်းကျောင်း ရေနံချောင်းမြို့" ဟု စာလုံးများထွင်းကာ ဌင်းတံဆိပ်ကိုလည်း အမှတ်အများဆုံးရအောင် ဖြေဆိုနိုင်သဖြင့် ပေးအပ်ကြောင်းများပါပါသော တံဆိပ်ကို ရရှိလေတော့သည်။

အောင်ဆန်းကလေးသည် ယခုအခါ ၈-ဆင့်သို့ရောက်ရှိခဲ့သည်နှင့် အလားတူအရွယ်လည်း တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းလဲကာ ကြီးပြင်းလာခဲ့ချေပြီ၊ သူကား "အောင်ဆန်းကလေး" ဘဝမှ "ကိုအောင်ဆန်း" ဘဝသို့ဝင်ရောက်ခဲ့လေပြီ။

ကိုအောင်ဆန်း ၈-ဆင့်သို့ရောက်ကာ ပညာသင်ကြားနေချိန်မှာပင် နတ်မောက်မြို့ရှိ ၎င်း၏ ဖခင်ကြီးမှာ ရုတ်တရက် သေဆုံးသွားရှာလေသည်။ ဖခင် သေဆုံးကြောင်း ကြားသိရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်၊ ၎င်း၏အစ်ကို "ဦးဘဝင်း" နှင့်အတူ ရေနံချောင်းမှ ပြန်လာကြပြီးလျှင် ဖခင်၏ ဈာပနမပြီးမချင်း နတ်မောက်တွင်နေကာ ကျန်ရစ်ခဲ့သော မိခင်အား ညီအစ်ကိုတစ်စုတို့သည် ဝိုင်းဝန်းအားပေးကြကုန်၏။

ကိုအောင်ဆန်းမှာ ကျောင်းတွင် တစ်ယောက်ထီးတည်း စဉ်းစားတွေးတောခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ စာအုပ်နှင့်မျက်နှာအပ်လျက်သော်လည်းကောင်း၊ အမြဲရှိတတ်လေသည်။ လမ်းသွားသောအခါများတွင် ရှေ့မျက်စိတစ်ဆုံးသို့လည်းကောင်း၊ အောက်သို့လည်းကောင်း၊ မည်သည့်အခါမှ မကြည့်ဘဲ မြေကြီးကို စိုက်ကြည့်တွေးစားလျက်ကြည့်ရှုသွားတတ်သည်။ တစ်ရံတစ်ခါ စာအုပ်ကို လမ်းလျှောက်ရင်း ဖတ်သွားတတ်၏။ မည်သူက လှမ်း၍နောက်ပြောင်သည်ဖြစ်စေ၊ နှုတ်ဆက်ခေါ်ငင်သည်ဖြစ်စေ၊ ထိုင်းမှာကား မကြားသကဲ့သို့သာ သွားမြဲသွားလျက်ရှိခဲ့လေသည်။ အပျော်အပါး ပွဲလမ်းသဘင် ကစားခုန်စားခြင်းများကို ဝါသနာမစူးစိုက်ဘဲ စာပေနှင့်အစားကိုသာ ဂရုစိုက်တတ်လေသည်။

အိမ်သို့ပြန်လာသောအခါတွင် သရေစာတစ်ခုခုကို ရှာစားပြီး လူရှင်းသောတစ်နေရာရာတွင် တင်ပလ္လင်ချိတ်ကာ အချိန်များစွာပင် စာအုပ်ကို စွဲလမ်းစွာ ကြည့်ရှုတတ်သည်။ ကိုအောင်ဆန်းနှစ်သက်သော စာအုပ်များမှာ ဗမာရာဇဝင်များနှင့် ဗိုလ်ဘထွန်းလင်္ကာစာအုပ်များ ဖြစ်လေသည်။ ပို့ကဗျာလင်္ကာစာအုပ်များကို အာဂုံဆောင်နိုင်သည့်တိုင်အောင် ကြည့်ရှုတတ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ၎င်းနှင့်အတူ နေထိုင်သော နတ်မောက်မြို့သားများဖြစ်ကြသည့် အမိန့်တော်ရ ဦးဘသက်နှင့် ဦးဘဂျမ်းတို့အား စာအုပ်ပါအကြောင်းအရာများကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြန်ပြောနေတတ်လေသည်။ မည်သူမှ အားမထောင်ချင်စေကာမူ ကိုအောင်ဆန်းမှာကား ကြမ်းပြင်ကို စူးစိုက်၍လည်းကောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျက်နှာပြင်ကိုမှောက်ကာ ဦးခေါင်းကို ကုလားထိုင်နောက်မှီတွင်တင်၍လည်းကောင်း၊ သူပြောချင်သမျှကို တောက်လျှောက်ပြောပြီးနောက် "ဒါပဲပဲ" ဟုဆိုကာ ၎င်း၏အခန်းဆီသို့ မည်သူ့ကိုမျှ နှုတ်မဆက်ဘဲ ထသွားတတ်လေသေးသည်။

ကိုအောင်ဆန်းအား သိကျွမ်းသူများကမူကား "ဤသူငယ်သည် စိတ်ကူးအဆန်းအပြားများကို တွေးတောတတ်သူတစ်ယောက်" ဟု ပြောရသည်ချည်းပင်ဖြစ်ခဲ့သည်၊ တစ်ဦးတည်းနေထိုင်ရင်း ပျင်းရိသောအခါများတွင် ပါးစပ်ဆိုင်းတီးကာ မိမိကိုယ်ကိုမိမိ ဖြေဖျော်လေ့ရှိလေသည်။ တစ်ရံတစ်ခါ မိမိနှင့်အတူနေသူများရှိသည်ဟူ၍ပင် အမှတ်မထားဘဲ ညဥ့်နက်သန်းခေါင်အချိန်မရွေး ၎င်း၏ စည်းဝါးကျနလှသော အသံနက်ကြီးဖြင့် သီချင်းများကိုလည်း အော်ဟစ်၍ သီဆိုတတ်ပေသေး၏။ အဝတ်အစားဝတ်ရာတွင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်းမှတစ်ပါး လှပရေး၊ အချိုးအစား ကျနသေသပ်ရေး စသည်တို့ကို လုံးဝဂရုမစိုက်တတ်ပေ။ ၎င်း၏မိခင်ထံမှ အနီရောင်ပိုးရေချည်ပါလုံချည်များကို ရက်၍ ပို့လေ့ရှိရာ၊ ၎င်းအနီရောင်လုံချည်ကို များစွာစုံမက်လေသည်။ ဝတ်နေစဉ် အောက်အနားက စုတ်ပြတ်ခဲ့သော် ထိုအစုတ်အပြတ်ကို ထုံးပတ်ချည်နှောင်၍ပင် ဝတ်ဆင်ခဲ့၏။

လူတစ်ဦးက ကစ်ဦးကို အနိုင်အထက်ကျင့်ခြင်း၊ မတရားညစ်ပတ်ခြင်းများကို ကိုအောင်ဆန်းသည် များစွာ စက်ဆုပ်မုန်းတီးလေ့ရှိပေသည်။ မုန်ကန်ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုလည်း အထူးနှစ်သက်တတ်၍ တစ်ရံသောအခါက ၎င်းနှင့်အတူနေထိုင်သူ အမိန့်တော်ရများဖြစ်သော ဦးဘသက်နှင့် ဦးဘဂျမ်းတို့ထံ အမှုသည်တစ်ဦးက လာ၍ ရှေ့နေငှားရမ်း၏။ "တရားသူကြီးအား ငွေပေးရချင် ပေးရပါစေ၊ ဝန်မလေးပါဘူး" ဟု ပြောမိရာ၊ အနီးတွင် စာကြည့်နေသော ကိုအောင်ဆန်းက "မမှန်တာ ဘာလို့လုပ်မလဲ၊ လာဘ်ပေးဖို့ မကောင်းပါဘူး၊ အမှုရှုံးချင်ရှုံးပါစေပေါ့" ဟု ရှုံ့ကာမဲ့ကာနှင့် ဝင်ပြောလိုက်ရကား အမှုသည်မှာ နောက်ဆုံးတွင် လာဘ်ပေးဖို့ကိစ္စအတွက် လက်လျှော့ခဲ့ရရှာလေသည်။

ထိုအိမ်တွင် စားပွဲတစ်လုံးတည်းရှိရာ၊ ရှေ့နေငှားလာသူများ ရှုပ်ထွေးနေသော်လည်း ကိုအောင်ဆန်းမှာ အနားတွင် ဆူညံနေသောအထဲမှပင် စိတ်မပျံ့လွင့်ဘဲ

စာထဲတွင် စိတ်ပါဝင်စားစွာ ကြည့်ရှုနေတတ်လေသည်။ အတူနေထိုင်သူတို့၏ ကိစ္စများတွင် မိမိနှင့်မသက်ဆိုင်က မည်သည့်အခါမှ ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်ခြင်း မရှိတတ်ချေ။

ကိုအောင်ဆန်းသည် အားလပ်သောအချိန်များတွင် စာကို စွဲမြဲစွာ ဖတ်လေ့ဖတ်ထရှိခဲ့ပေသည်။ စာဖတ်သောအခါများတွင် စာလုံးတိုင်းစာလုံးတိုင်းကို သာမန်ဘာလျှံကာ မဖတ်ဘဲ၊ မိမိရရ စဉ်းစားကာ ဖတ်တတ်၏။ စာအုပ်က ဒီလိုဆိုလျှင် မိမိက ဘယ်လိုယူဆမလဲဟူ၍ စိန်ခေါ်ကာစိတ်ကို အလားစဉ်းစားမြဲဖြစ်လေသည်။

နံနက်ခင်းအချိန်များတွင် ကျောင်းနှင့် မနီးမဝေးရှိ ရွှေကြာငုံရပ်ထဲမှ ဦးချမ်းမြဆိုသူ အဘိုးကြီး၏ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် အမြဲထိုင်ကာ လက်ဖက်ရည်သောက်တတ်၏။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ချောင်အကျဆုံး၊ လူသူအရှင်းဆုံးနေရာတွင်သာ ထိုင်လေ့ရှိသဖြင့်၊ ဆိုင်ရှင်အဘိုးကြီးသည် ကိုအောင်ဆန်း၏ နေပုံထိုင်ပုံ စိတ်ဓာတ်ကို သိပ်မိကာ၊ ချောင်ကျသောနေရာတွင် ကိုအောင်ဆန်းအတွက် စားပွဲတစ်လုံး သီးသန့်ထားပေးရလေသည်။ ဆိုင်ရှင်ဦးချမ်းမြမှာ စကားနည်း၍ ကိုအောင်ဆန်းကဲ့သို့ပင် ဘည်တည်နေတတ်လေရကား၊ ကိုအောင်ဆန်းသည် ၎င်းအဘိုးကြီးနှင့်မူကား လက်ဖက်ရည်သောက်ရန်လာတိုင်း အေးဆေးငြိမ်သက်စွာ စကားစမြည်ပြောလေ့ရှိပေသည်။ သူတို့နှစ်ဦး စကားပြောနေသည့်ဝိုင်းသို့ အခြားလူစိမ်းတစ်ဦးတစ်ယောက်ဝင်လာပါက ကိုအောင်ဆန်းသည် စကားပြောရာက ရပ်လိုက်တတ်လေသည်။

၁၉၄၆ – ခု၊ မတ်လ ၂၄ – ရက်နေ့တွင် ကိုအောင်ဆန်းသည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဘဝဖြင့် ရေနံချောင်းသို့ရောက်လာရာ ရှေးဦးစွာ နှစ်ပေါင်းများစွာကွဲကွာနေသော သူ၏မိတ်ဆွေ အဘိုးကြီးဦးချမ်းမြကို ရှာခဲ့လေသည်။ ဦးချမ်းမြမှာ ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်သဖြင့် ထိုမိတ်ဆွေဟောင်းကြီးနှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးရန် မတွေ့ဆုံရတော့ပေ။

ကိုအောင်ဆန်းမှာ ၎င်း၏အဘွားထံမှ မောင်ဖြစ်သူ ရွှေလရောင်ဘွဲ့ခံ ဦးမင်းခေါင်၏အကြောင်း ပုံပြင်သဖွယ် မှတ်သားခဲ့ရသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇာမာရာဇင်ကို သေ့လာခဲ့ရခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမျိုးသားကျောင်းတွင် နေထိုင်ရသဖြင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်းကောင်း၊ လူမျိုးနှင့်တိုင်းပြည်ကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးသောစိတ်မျိုး ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရပေသည်။

ထို့ပြင် အများအားဖြင့် နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် နေရပ်သို့ ပြန်လာရင်း၊ ၎င်း၏ သူရင်းငှားများနှင့် ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံမှုမှ လူဆင်းရဲများအား သနားမိခြင်းနှင့် လူတန်းမစေ့ရှာသော ထိုတောင်သူလယ်ယာသမားများကိုကြည့်ကာ လူအများ၏ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ရှက်ဆောင်ရန် စိတ်ဓာတ်များ ဝင်စားလာခဲ့သည်ဟု သူ၏အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းသိရှိသူတို့က ပြောပြ၍ သိရှိခဲ့ရဖူး၏။

ကိုအောင်ဆန်းသည် အများနှင့်မတူ တစ်မူကွဲပြားစွာ နေထိုင်ရုံတွင်မဟုတ် စကားကိုလည်း အဆစ်အပိုင်းကျနစွာ တိကျသော စကားလုံးများကို ပြောတတ်လေသည်။ အမျိုးသားကျောင်းတွင်နေစဉ် ၎င်းမှာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂအသင်းတွင် အရေးပါအရာရောက်သော ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်လာလေသည်။ ကျွန်တော်တော့ "ဘယ်သူက မြှောက်လို့မှလည်း မမြောက်ဘူး၊ ဘယ်သူက ချောက်သော်လည်း မကြောက်ဘူး" ဟု ကိုအောင်ဆန်းသည် ပြောလေ့ပြောထရှိ၏။

တစ်ရံရောအခါ ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂအစည်းအဝေးတစ်ခုတွင် ကိုအောင်ဆန်းအား စကားအနည်းငယ်ပြောပါရန် ကျောင်းသားအချို့က တိုက်တွန်းသဖြင့် ထပြော၏။ ၎င်းပြောပြသော စကားများမှာ ကျောင်းသားများသည် ကျောင်းစာကို ကုန်းဖတ်နေရုံမျှဖြင့် အမျိုးသားကျောင်းသားတို့၏ တာဝန်ကျေပွန်သည်ဟု မဆိုနိုင်သေး၊ တိုင်းပြည်အား ကျွန်သံသရာဝဲဂယက်မှ မည်သို့ကယ်တင်ရပါမည်နည်းဆိုသော ပြဿနာကိုလည်း စဉ်းစားသင့်ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ပြင် ရာဇဝင်သင်ခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို အသစ်တစ်မျိုး အဓိပ္ပာယ်ကောက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအဓိပ္ပာယ်မှာ ရာဇဝင်သင်သူသည် ရာဇဝင်အကြောင်းကို သိနားလည်ရုံသာမဟုတ် ရာဇဝင်ကို ဖန်တီးသူ (ဝါ) ရာဇဝင်ကို ပြုလုပ်သူအဖြစ်သို့လည်း ရောက်စေရမည်ဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် နာရီဝက်မျှ ပြောကြားသွားလေသည်။

ကိုအောင်ဆန်း၏ စကားကို ကျောင်းသားများသည် များစွာနှစ်မြို့က်လေရကား စကားရပ်သည်၏အဆုံး၌ လက်ခုပ်သံများ ကျောင်းခန်းမကြီးအတွင်း ဆူညံဟိန်းမြည်လျှက်ရှိလေသည်။

ကိုအောင်ဆန်းသည် ၎င်းအမျိုးသားကျောင်းဖွင့်ခြင်းနေစဉ်၌ ကျောင်းဆရာများအချင်းချင်း ညီညွတ်စေရန်နှင့် အင်္ဂလိပ်ကျောင်းသားဟု ကွာခြားဝါမည်ကို စိုးရိမ်၍ (SCHOOL DRESS) ခေါ် အမျိုးသားကျောင်းအဝတ်အစားကို သူ၏ ကျောင်းသားအမှုဆောင်များနှင့် စတင်တီထွင်ခဲ့လေသည်။ ကိုအောင်ဆန်း စတင်တည်ထောင်ခဲ့သော အမျိုးသားကျောင်းအဝတ်အစားမှာ ရွှေတောင်ပိုးလုံချည်အနက်နှင့် ပင်နီအင်္ကျီများ ဖြစ်လေသည်။ ထို့ပြင် ကိုအောင်ဆန်း၏ နှစ်မြို့က်ထိုက်သော စာရိတ္တအမူတစ်ခုမှာ အမြဲတမ်း ဘယ်သူက ဘာပြောပြော၊ သူလုပ်လိုရာအလုပ်ကို မဆုတ်မနစ် မဖြစ်ဖြစ်အောင် လုပ်ဆောင်တတ်သော အလေ့ပင်ဖြစ်လေသည်။

အောင်ဆန်းသည် ရေနံချောင်းအမျိုးသားကျောင်း၌ နေစဉ်အခါက ၎င်း၏ စကားအပြောအဆို နှုတ်နည်းမှုနှင့် အဝတ်အစား ဝတ်ကျမှုတို့အတွက် ရယ်စရာမောစရာအဖြစ် နောက်ပြောင်ခြင်းခံရသည့်တိုင်အောင် ပမာမထား ဖြုံရုံမျှပင် မဖြုံ၊ မည်သူတို့မျှ အရေးတဝင်မပြု၊ ရှုတင်း၍သာရှိနေခြင်းမှာ နောက်ပြောင်သူများအား ပွဲကျစေရုံမျှသာ ဖြစ်ပေသည်။ ဂိုက်ပေးခြင်း၊ ဆိုက်ပေးခြင်း၊ ကိုယ်ကာယအလှပြုပြင်မှုတို့တွင် စိတ်မဝင်စား၊ အာရုံမထားသည့် ကိုအောင်ဆန်းသည် အဝတ်အစားကို ဝတ်တတ်သလို ဖြစ်ကတတ်ဆန်း ဝတ်လေ့ရှိ၍ ကတုံးဆံဘောက်ကို ဆီမလိမ်းဘဲနှင့် ဆယ်ဘန်းအောင်သွားသည့်အချိန်တိုင်အောင်ပင် ထားခဲ့လေသည်။ ဤအကျင့်ဤစရိုက်ကား သေရာပင် ပါသွားကြောင်းကို ထူးခြားစွာ ချွန်နေသောဦးခေါင်းနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ခါတ်ပုံကို တိုင်းပြည်က ကောင်းစွာသိရှိမြင်တွေ့ကြရပေသည်။

ပျင်းပျင်းရှိလျှင် အမြဲလုပ်တတ်သည့် သူ့ဝါသနာတစ်ခုမှာ သွားစေ့၍ နှုတ်ခမ်းကိုဖွင့်လိုက်ပိတ်လိုက်နှင့် "ပြီ . . . ပြီ" ဟု လေကိုမြည်အောင် စုပ်ယူခြင်း၊ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် စားပွဲစောင်းကို ဆိုင်းဝိုင်းတီးသည့်ပမာ တီးလေ့တီးထရှိပေသည်။ တီးဖန်များလတ်၍ အကျင့်သားရလာသည့်အချိန်၌ သီချင်းသွားကဲ့သို့ နားထောင်ကောင်းလောက်သည်အထိသို့ပင် ဆိုက်ခဲ့ရောက်ခဲ့လေသည်။ တခြားသူများအိပ်နေသည်ကို ကြည့်နေသည်ဟု အမှတ်မထားဘဲ သူတီးလိုသည့်ဆန္ဒရှိသည့်အတွင်း အနည်းငယ်ဖြစ်ဖြစ် တီးလိုက်ပြီးမှ ရယ်မောကာ ရပ်သွားတော့လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တရံတခါ တစ်ယောက်တည်းထိုင်လျက် တကယ့်ဆိုင်းဆရာကြီးများ၏ မျက်နှာပေးအမူအရာနှင့် သဲသဲမဲမဲ ဖြစ်နေသည်မှာ မြင်ရသူများအဖို့ မည်သည့်နည်းနှင့် ဣန္ဒြေဆည်နိုင်ဖွယ်ရာမရှိအောင်ပင် ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ သို့သော် သူ့အစ်ကိုရှိသည့်အချိန်၌ကား အထူးသဖြင့် ဆင်ခြင်လေ့ရှိ၏။ ဝါသနာမှာ စွဲနေသည့်အတွက် ဆိုင်းတီးရင်း အမိခံရသည်မှာလည်း ခဏခဏပင်။ အမိခံရသည့်အခါတွင်လည်း "မင်း ဒါဘာလုပ်တာလဲ" ဟူသောအမေးကြောင့် အာရုံမပြေသေးဘဲလျက် ရပ်ဆိုင်းထားခဲ့ရသည်မှာလည်း အခါခါဖြစ်၏။ အခြားအချိန်ဖြုန်းတီးမှုလည်း သူ့မှာ ရှိသေးသည်။ လုံချည်ဖြစ်စေ၊ အင်္ကျီဖြစ်စေ၊ ဘောလုံးကဲ့သို့ လုံးပြီးနောက် အထက်သို့ မြှောက်လိုက်၊ လက်နှင့်ဖမ်းလိုက်၊ ခြေထောက်နှင့်ခတ်လိုက်နှင့် မောပန်းလာသည့်အချိန်အထိ အတော်ကြာအောင် အချိန်ကိုဖြုန်းလေ့ရှိလေသည်။ ကိုအောင်ဆန်းနှင့် တစ်တန်းတည်းတွင် "ဖိုးခက်" ဆိုသော ကျောင်းသားတစ်ယောက်လည်း ရှိသည်။ ဖိုးခက်ကား မည်သူနှင့်မှ အရောတဝင် ခင်မင်ပြောဆိုခြင်းမရှိ၊ ဘာသိဘာသာ တစ်ယောက်တည်းနေတတ်သည့် အကျင့်စရိုက်ရှိလင့်ကစား၊ ကိုအောင်ဆန်းနှင့်တွေ့သည့်အခါမှာမူ သိက္ခာပျက်တော့သည်။ လုပ်စရာဟူ၍ ဘာမျှမရှိသည့်အချိန်အခါများ၌ စားပွဲစောင်းကို ဆိုင်းတီးလျက်ရှိနေသည့် ကိုအောင်ဆန်းအား ဆတ်ခနဲ ခေါင်းကို လက်နှင့်လှမ်းပုတ်လိုက်ပြီး ဣန္ဒြေကြီးစွာနှင့် သူမဟုတ်သယောင် စာဖတ်ဟန်ပြု၍ နေတတ်လေသည်။

ကိုအောင်ဆန်းကား ဤသို့ပြုမူခြင်းခံရသည့်အခါတိုင်း ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ နောက်ခုံတွင်ထိုင်နေသော ဖိုးခက်ကိုသာ ထထိုးလေ့ရှိသည်။ ထိုအခါတွင် ဖိုးခက်သည် မရယ်မပြုံးမျက်နှာထားနှင့်ပင် "ဟ...ဘာတုန်းဟ၊ ဒီကောင် ရူးပြီထင်တယ်" ဟူ၍သာ ပြောတတ်သည်။ လက်သီးနှင့်ထိုးပြီး ကျေနပ်မှ ပြန်ထိုင်သွားသည့် ကိုအောင်ဆန်းအား ချက်ချင်းဆိုသလို လှမ်းပုတ်လိုက်လေသည်။ တဖန် အထိုးခံရပြန်သည်တွင် အထက်ပါအတိုင်း ဖိုးခက်က မှတ်ချက်ချသည်။ ဤနည်းအားဖြင့် ဖိုးခက်နှင့် ကိုအောင်ဆန်းတို့မှာ ကျောင်းတွင် အခြားကျောင်းသားများ၏ ပျော်ဖြေစရာ ဇာတ်လိုက်နှစ်ဦးသဖွယ် ဖြစ်နေခဲ့လေသည်။ ကိုအောင်ဆန်းသည် နေ့စဉ်

ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်သမျှ ကိစ္စများအပြင် တွေ့ကြုံဖြစ်ပျက်သမျှတို့ကို သူ၏ဒိုင်ယာရီတွင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် အရေးကျင့်ခဲ့လေသည်။

တစ်ညကား . . . သူ၏အစ်ကို ကိုအောင်သန်း (ယခု - တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်မကွေးအရှေ့မြောက်ပိုင်းအမတ်) သည် ကိုအောင်ဆန်းရေးထားသည့် မှတ်တမ်းများကို သူ၏ အင်္ဂလိပ်အဆင့်အတန်း မည်မျှတိုးတက်နေကြောင်း သိလိုသည့်အတိုင်း တစ်ရွက်ချင်း လှန်လှောဖတ်ကြည့်နေလေသည်။ တစ်နေရာတွင် I sak my debt ဟူသော စာပိုဒ်၏အဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်သော ဆယ်တန်းသမား ကိုအောင်သန်းမှာ ကိုအောင်ဆန်းအား မေးရလေတော့သည်။ ကိုအောင်ဆန်းကား စာကို ကုန်း၍ကြည့်နေရာမှ ရယ်မောလိုက်ကာ "အကြွေးဆပ်တာ ရေးတာပါကွာ" ဟု ရှင်းပြလေသည်။ "ဟ . . . မင်းဥစ္စာကလည်း ဘယ်လိုရေးတာလဲ" "ဆပ်တာကို အင်္ဂလိပ်လိုမသိတာနဲ့ ဒါလည်း ဖြစ်သလိုရေးထားတာ" ဟု ကိုအောင်ဆန်းက ဆက်ပြောသည်။ "ဟာ . . . မင်း သိပ်ရော်တာပဲ၊ ဆပ်တယ်ဆိုတာ တိုက်ရိုက်မသိရင် ကြံဖန်သုံးစရာစကား ရှားသလားကွ၊ I pay my debt ဒါမှမဟုတ်လို့ရှိရင် I clear my debt ပေါ့၊ မင်း သိပြီးစကားနဲ့ကိုပဲ ထွင်ပြီးရေးနိုင်တယ်။ နောက် ဒီလိုမလုပ်နဲ့" ဟု ကိုအောင်သန်းက သင်ပြသည်တွင် ကိုအောင်ဆန်းမှာ ကျိတ်၍ရယ်မောနေတတ်လေသည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၅

ပျော်တတ်လို့ပါ

တစ်ညတွင် ကိုအောင်ဆန်းတို့နေထိုင်ရာအိမ်၏ အရှေ့မြောက်ဘက်တွင် ချောက်ကြီးရှိလေသည်။ ၎င်းချောက်ကြီးထဲတွင် မြူနီစပါယ်မှ အခွင့်တောင်းခါ သူနှင့် သူငယ်ချင်းများသည် ဘောလုံးကစားလေ့ရှိကြသည်။ ချောက်ကြီးအရှေ့ဘက် တောင်ထိပ်ပေါ်ရှိအိမ်တစ်အိမ်တွင် (ဘီ-အို-စီ) ကုမ္ပဏီတွင်အလုပ်လုပ်နေကြသည့် ကုလားစာရေးများ စု၍ ငှားရမ်းနေထိုင်ကြလေသည်။ ၎င်းကုလားများမှာ လူပျိုလူလွတ်တွေချည်း ဖြစ်နေသည်နှင့်အညီ၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ရယ်စရာမောစရာများကို ပြောဆိုကာ တဟားဟားနှင့် ပျော်ပွဲဆင်နေကြသည်ကို ကောင်းစွာကြားနိုင်ပေသည်။ ထိုအတွင်း တစ်ယောက်က ကုလားသီချင်းတစ်ပုဒ်ကို အသံနေအသံထားနှင့်အော်ကာ ဆိုလိုက်သည်တွင် ကျောင်းသားမျှသာဖြစ်သော ကိုအောင်ဆန်းသည် အူထဲမှယားလာအောင် ပြောင်လှောင်လိုသည့်စိတ် ပြင်းပြလာဟန်ရှိသည်။ ကုလားစကား မတတ်ဘဲနှင့် သံယောင်လိုက်ကာ ဆိုလိုက်သည်။ တကယ်သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို ကုလားခံကျွဲသို့ "ဟတာပါး . . . ဟတာပါး" ဟု အော်လိုက်သည့်အခိုက်၊ အိမ်အပေါ်ခန်း၌ အိမ်

ပျော်နေသော ၎င်း၏အစ်ကို ဦးဘဝင်း နိုးလာသည်နှင့် ကြုံးကြိုက်သွားသဖြင့် "ဒီကောင်ကလေး၊ ရူးနေသလား" ဟု လှမ်းကာ မာန်လိုက်မှ ရပ်တန့်သွားတော့၏။ သူ၏ဓလေ့ကား တစ်ခါတစ်ခါ အနားတွင် မည်သူရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မရှိသည်ဖြစ်စေ ၎င်းလုပ်လိုသော အခြားကိစ္စရှိသမျှကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် စိတ်ထင်တိုင်းလုပ်လေ့ရှိတတ်လေသည်။

ကိုအောင်ဆန်းမှာ ကျောင်းသားဘဝကပင်လျှင် တိုင်းပြည်အတွက် ကောင်းသောကိစ္စများကို စိတ်ဝင်စားခဲ့လေသည်။ တစ်နေ့တွင် ဆုတိုက်ရပ်ရှိ လယ်ဝေါကျောင်းတိုက်အတွင်း၌ ကျင်းပသည့် သမ္မတကြီး ဦးစိုးသိန်း၏ ဝံသာနုတရားပွဲသို့ သွားရောက်ကြားနာခဲ့သည်။ သို့သွားခြင်းမှာလည်း သဘောကျ၍မဟုတ်ဘဲ၊ နိုင်ငံနှင့် တိုင်းပြည်ရေးရာများကို နားလည်လိုသောဆန္ဒဖြင့် သွားရောက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။ အိမ်သို့ပြန်ရောက်သည့်အခါတွင် ကိုအောင်ဆန်းသည် "စိုးသိန်း၊ စိုးသိန်း၊ စိုးသိန်းကို ဘူနယ်တစ်စောင်က ရေနံသည်သားလို့ ခေါ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ရေနံသည်ဆိုတဲ့အလုပ်ဟာ သမ္မာအာဇီဝဖြစ်တယ်ဆိုတာ သူတို့ နားမလည်ဘူး" ဟု စားပွဲကို တူကလေးနှင့် ထုကာထုကာ ဦးစိုးသိန်းဂိုဏ်းမျိုးနှင့်လည်း ပြောဆိုတတ်လေသည်။

ကိုအောင်ဆန်းသည် ကျန်းမာရေးအတွက် ဘောလုံးကစားခြင်းမှအစ အခြားကစားနည်းတွင် စိတ်ဝင်စားခြင်းမရှိ၊ ဘော်လီဘောကစားခြင်းတွင် တစ်ခါတစ်ရံပါဝင်သော်လည်း၊ ဘတ်(စ်)ကတ်ဘောကစားခြင်းကိုကား တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးပေ။ ကျောင်းသူမိန်းကလေးများနှင့် ပတ်သက်၍ ဆက်ဆံရာတွင် မည်သည့်အခါမဆို ၎င်းသည် ခပ်တည်တည်နှင့် နေတတ်ထိုင်တတ်လေသည်။ ကျောင်းနေဘက်မိန်းကလေးအချို့က ကိုအောင်ဆန်းကို တွေ့သည့်အခါတွင် "ဒါ ဆရာကိုဘဝင်းညီ" ဟု အချင်းချင်း တီးတိုးစကား မကြားတကြား ပြောဆိုမိတ်ဖွဲ့လိုသည့်အနေနှင့် "ရေလာမြောင်းပေး" စကား ပြောကြားသော်လည်း၊ ကိုအောင်ဆန်းကား ၎င်းတို့အား ဖုတ်လေသည့်ငါးပိ ရှိသည်ဟုပင် မထင်၊ အရောမဝင် ဂရုမစိုက်ခဲ့ပေ၊ ကလေးသူငယ်များကို အရောဝင်ခြင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်း၊ မျက်နှာသာပေးခြင်း မရှိ။ အိမ်နီးနားချင်းကလေးများမှာ သူ့ကိုမြင်လျှင် ထွက်ပြေးလေ့ရှိတတ်ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုအောင်ဆန်း၏ လေ့ကျင့်ခန်းစာအုပ်များကို ယူ၍ကြည့်လျှင် ပန်းချီဆရာပါသူတစ်ယောက်ဟု မှတ်ယူရလောက်အောင်ပင် စိတ်ကူးနှင့်ရေးဆွဲထားသည့် ဘီးဆံထုံးကြီးများကို ဆံမြိတ်ကွင်းချလျက် မျက်စိမှိတ်နေသည်ဟု ထင်ရသော မိန်းမဦးခေါင်းပုံများကို အများအပြား တွေ့ရမည်ဖြစ်လေသည်။

ထိုအစဉ်အခါက ကပိုကရိုလုပ်၍ ဖိနပ်မပါဘဲ လမ်းသွားလေ့ရှိကာ လူ့လောက ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုတွင် ခွကျသော ကိုအောင်ဆန်းအား မည်သူကမှ ဗမာပြည်၏ အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်လာမည်ဟု မမျှော်မှန်းခဲ့ကြပေ။ ထိုစဉ်က ထင်မြင်ချက်နှင့် မှတ်ချက်များကား– ထင်မြင်ချက်နှင့် မှတ်ချက်များသာ ဖြစ်ခဲ့လျက် ထိုထင်မြင်ချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တတ်သော အကျိုးတရားတို့သည်သာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေသည်။ စိတ်ပညာဆရာများ၏ အဆိုအားဖြင့် ငယ်စဉ်က တစ်စုံတစ်ခုကိစ္စကို လူကြီးများက စေခိုင်းသည့်အခါ မဖြစ်မနေ လုပ်တတ်သည့် ကလေးများသည် လူကြီးလူကျယ်များ ဖြစ်လာမည်ဆို၏။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုအောင်ဆန်းကား ထမင်းပွဲတွင် ဟင်းဖတ်ကို ဇွန်းနှင့်ဆယ်၍ မရသည့်အတွက် ဇွန်းကိုချထားကာ အခြားဟင်းခွက်များကိုသာ နှိုက်ဆယ်၍ စားတတ်သည်များကို မကြာခဏ ကြုံကြိုက်ခဲ့၏။ ငယ်စဉ်က စိတ်နေစိတ်ထားကိုကြည့်၍ နောက်ပိုင်း အခြေအနေကို အကဲခတ်ခြင်းဖြင့် အခြားနေရာများတွင် တိကျမှန်ကန်မည်ဖြစ်သော်လည်း ကိုအောင်ဆန်း၏ အဖို့တွင်မူကား အကဲခတ်ရန် ခန့်မှန်းရန် လူတိုင်းအဖို့ ခဲယဉ်းခဲ့လေသည်။

* * *

၆

အပြောကောင်း၍ ချီးမွမ်းခြင်း

သီတင်းကျွတ်ကျောင်းပိတ်ရက်များနှင့် နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်အတွင်း၌လည်း ကိုအောင်ဆန်းမှာ အိပ်ကာစားကာ လည် ပတ်ကာနှင့် ပေါ့ပေါ့တန်တန် နေထိုင်မှုမျိုးဖြင့် အချိန်ဖြုန်းခွင့်ကို မရရှိခဲ့ပေ။ အစ်ကိုဖြစ်သူ ဦးဘဝင်းနှင့် ကိုအောင်သန်းတို့၏ ကြပ်မတ်ထိန်းသိမ်းမှု၊ သွန်သင်မှုများကြောင့် အင်္ဂလိပ်စာအခြေခံများသည် တိုးတက်လာလေ့ရှိသည်။ စာတတ်ခြင်း၊ စာစီစာကုံးအရေးအသား လေ့ကျင့်ခြင်းဖြင့်သာများသောအားဖြင့် အချိန်ကို ကုန်လွန်စေရကြောင်းနှင့် ပြောပြဖူးလေသည်။ အစ်ကိုဖြစ်သူ ကိုအောင်သန်းကား ကိုအောင်ဆန်း၏ (ကျူတာ)ပင်ဖြစ်လေသည်။ ကိုအောင်ဆန်းဖတ်ရန် စာအုပ်များကို ရွေးချယ်ရာတွင်လည်းကောင်း၊ ကိုအောင်ဆန်းရေးသည့် လေ့ကျင့်ခန်းများကို စစ်ဆေးပြင်ဆင်ရာတွင်လည်းကောင်း၊ အစ်ကိုကြီးဦးဘဝင်းတာဝန်ပေးထားသည့်အတိုင်း လိုက်နာပြုလုပ်ခဲ့သည်။ တစ်နေ့တွင် ကိုအောင်ဆန်း၏ အရေးအသားနှင့်ပတ်သက်၍ ချို့ယွင်းတိမ်းစောင်းမှုများကို အကြောင်းပြု၍ ကိုအောင်သန်းက (So Poor amount of English) "မင်း အင်္ဂလိပ်စာ သိပ်ညံ့တယ်"ဟု ဥပဒေသလိုကြိမ်းမောင်းဖူးကြောင်း ကိုအောင်ဆန်းက ပြောပြကာ ရယ်မောဖူးလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုအောင်ဆန်းက ၇ - တန်းအောင်ပြီးလောက်သည့်အချိန်တွင် ကိုအောင်သန်းမှာ ကောလိပ်သို့ရောက်ရှိခဲ့ပြီး အိုင်အေပထမနှစ်ကိုပင် အောင်မြင်ပြီးခဲ့လေပြီ။ ကျောင်းပိတ်ရက်များအတွင်း ညီအစ်ကိုချင်း တွေ့ဆုံခဲ့ကြရာ၊ ကောလိပ်ကျောင်းတွင် ပညာသင်ကြားရခြင်းဖြင့် တွေ့ကြုံခံစားခဲ့ရသမျှ လေသံဆိုကြွားကြွားနှင့် တစ်ဆင့်ဖောက်သည်ချသည်များကို ကိုအောင်ဆန်းက ကျွန်ုပ်တို့အား လက်လီစိတ်၍ ပြောပြသည်ကား "သူတို့ကောလိပ်မှာ (Debate) ရှိတာကိုးကွ၊ ကိုအောင်သန်းလည်း (Debating Society) စကားအခြေအတင်ပြောတဲ့အဖွဲ့မှာ ငါတော့ အင်္ဂလိပ်စာသိပ်တိုးနေတာပေါ့၊ သူ (Debate) မှာပြောခဲ့တဲ့ပုံ ပြောပြတာပါကွာ၊ ဖရွး . . . ဖရုး . . . ဖရုးနဲ့နေတာပဲ၊ ငါတော့ ဘာတွေမှန်းလည်း မသိဘူး" ဟူ၍လည်း ဖြစ်လေ၏။ ၎င်း၏အစ်ကို ဦးဘဝင်းမှာ ကိုအောင်ဆန်းအား မည်သည့်အခါမှ ပေါ့ပေါ့တန်တန်နေမှု၊ လည်ပတ်သွားလာမှုများကို မရှိစေရဘဲ၊ စာပေဘက်တွင် လူတော်တစ်ဦးဖြစ်လာစေရန် ကြိုးပမ်းလျက်ရှိခဲ့သည်။ စာပေကြိုးစားသည်နှင့်အမျှ ကျန်းမာရေးတွင် ထိခိုက်နေမည်စိုး၍ ကျောင်းတောင်ဘက်ရှိ ကလပ်တစ်ခုတွင် နံနက်တင်းနစ်ရိုက်ရန် စီစဉ်ပေးခဲ့၏။ ၇ - တန်း စာမေးပွဲပြီးစ တန်းတက်စဖြစ်သော ကိုအောင်ဆန်းအား နံနက်တိုင်းတွင် တင်းနစ်ရက်ကက်ကို ချိုင်းတွင်ညှပ်လျက် ထိုကလပ်ဆီသို့ ထွက်သွားလေ့ရှိသော်လည်း အထက်တန်းကျောင်းသားပီပီ စတိုင်မများ၊ ရှပ်အင်္ကျီလက်ပင့်လျက် ချည်လုံချည်နှင့်ပင် သွားလေ့သွားထရှိသည်။ ကစားသည့်အခါတွင်လည်း အဝတ်ဖိနပ်ကို မသုံး၊ ဖိနပ်မပါ ခြေထောက်ဗလာနှင့်ပင် ကစားလေ့ရှိသည်။ နဂိုနေအားဖြင့်လည်း ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိ၊ အစ်ကိုဖြစ်သူကလည်း လွှတ်မထား။ ဦးဘဝင်းမှာ ယခင် နေရှင်နယ်ကျောင်းဆရာကြီး ကွယ်လွန်သူ ဦးအေးမောင်၏ဇနီးအိမ်တွင် သားနှင့်သမီးများကို သင်ပြပေးရန် ညတိုင်း သွားရောက်အိပ်ရရာ၊ ကိုအောင်ဆန်းအား ၎င်းနှင့်အတူ ခေါ်သွားလေ့ရှိ၏။ ကိုအောင်ဆန်းအား အိပ်ရေးပျက်သည့်တိုင်အောင် စာကို အလွန်အကျွံ ကြည့်ခွင့်မပြု၊ အိပ်ဆိုလျှင် အိပ်ရသည်။ ကိုအောင်ဆန်းသည် ရေနံချောင်းကျောင်း၌ နေစဉ်အခါက ကျောင်းသားသမဂ္ဂတွင် အမှုဆောင်တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ၎င်းသည် စကားအခြေအတင်ပြောပွဲများတွင်လည်း ပါဝင်ပြောဆိုလေ့ရှိ

သည်။ တစ်ခါကား တောမှာနေထိုင်ရခြင်းသည် မြို့မှာနေထိုင်ရခြင်းထက် သာလွန်ကောင်းမွန်သည်ဟူသော ပြဿနာကို ရွေးချယ်လိုက်ကာ စကားအခြေအတင်ပြောပွဲတစ်ခုကို ကျင်းပခဲ့လေသည်။ ထိုစကားအခြေအတင်ပြောပွဲတစ်ခုတွင် သူ့အားခေါင်းဆောင်ပြောကြားသူအဖြစ်ဖြင့် ထည့်သွင်းထားခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။ ကိုအောင်ဆန်း စကားပြောရန် စလျှင်စချင်း ရှုတည်တည်နှင့် ပြောကြားတတ်သည်မှာ "တောတာမြို့ထက်သာတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကတော့ အထူးပြောစရာလိုမယ်တောင် မထင်ပါဘူး၊ ယခုပြောရမယ့် (Subject) ကိုကဒ် (Board) မှာ ရေးထားတဲ့အတိုင်း တောမှာနေထိုင်ရခြင်းသည် မြို့မှာနေထိုင်ရခြင်းထက် သာလွန်ကောင်းမွန်သည်လို့ ဆိုထားပါတယ်" ဒါတွင် ထင်ရှားနေပါတယ်၊ သူပြောသည့်အခါတွင် ညာဘက်တွင် စာရွက်များနှင့် ဘယ်ဘက်ကား ကျောက်သင်ပုန်းကြီးဆီသို့ ညွှန်လျက် မျက်နှာကား အသားမသေ၊ အချိုးမကျ ရှက်သွေးရောင်ဖြန်းလျက် ပြောရင်းပြောရင်းနှင့် အားကြွလာကာ ပြောဆိုသည့် စကားအချက်အလက်များ၊ ပို၍မို၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ် နိုင်လုံသည့် ရာဇဝင်အကိုးအကားတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်လျက် ရှိပေသည်။ စကားအသုံးအနှုန်း ယဉ်ကျေးထည်ဝါခြင်းကို ‹ ‹ တနမပြု၊ ပြောလိုသည့်အဓိပ္ပာယ်ပေါ်လွင်အောင်သာလျှင် ဒိုးဒိုးဒေါက်ဒေါက် ပြောဆိုခဲ့လျက် ကိုယ်ဟန်အမူအရာ မျက်နှာပေးကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် နာမည်ကောင်းရလိုစိတ်၊ အသားယူလိုစိတ်မျိုးနှင့် ကင်းဝေးကာ ရှိသမျှသော စိတ်အာရုံကို မိမိပြောဆိုသည်ကို စကားတွင်သာ လုံးဝသွတ်သွင်း အသုံးပြုထားသည်ကို ကောင်းစွာသိမြင်နိုင်ပေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ပြောသားကျသူတစ်ယောက် မဟုတ်သေးသည့်အတွက် ရှေ့လောကြီးပြီး ထစ်ငေါ့သွားသည့်အခါ ရယ်မောခြင်းခံရသည်။ သို့ရယ်မောခြင်း ခံရသည့်တိုင်အောင် ရှက်သွေးဖြန်းခြင်း၊ ယောင်မှားခြင်းမရှိ။ ရှေ့ကိုသာ အစဉ်တစိုက် ဆက်လက်ပြောဆိုသွားတတ်လေသည်။ ဝတ်ကျေဝတ်ကုန်မျှသာ သဘောထားကို ကြားကောင်းရုံမျှ ပြောဆိုခြင်းမဟုတ်။ မိမိ၏ (Conviction) ကို သုံးကြည့်စိတ်ရှိသည်ကိုသာ ပြောခဲ့သည့်အလျောက် ကြားရသူတိုင်း ဤသို့ တစ်ထစ်ချယုံကြည်ကြလေသည်။ ကိုအောင်ဆန်းသည်ကား တောသားပီပီ တောသားတွေကိုအညွှန့်တင်လိုက်ရကား ဤမြန်မာပြည်တစ်ခွင် ရာဇဝင်အဆက်ဆက်တွင် ပေါ်လွှင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထင်ရှားသည့် ရဟန်းပညာရှိ၊ လူပညာရှိ၊ ကဝိသုခမိန်တို့မှာ ကျေးတောကျေးလက်မှသာ ထွန်းကားပေါ်ပေါက်၍ ရပ်ကြီးပြည်မရာဇဌာနီ မင်းနေပြည်စသော မြို့ကြီးကြီးများမှ ပေါ်ထွက်ခြင်းမျှသာ ... မယသာသယမှုအားဖြင့် လူနုပ်လူပါး ဉာဏ်သမားဟုဆိုအပ်သော ညာဏဖလသမားများနဲ့သာ ထွန်းကားပေါ်ပေါက်တတ်ကြောင်း၊ ၎င်းပြင် အင်္ဂလိပ်ရာဇဝင်များနှင့် (Industrial Revolution) အကြောင်းကို ထည့်သွင်းပြောဆိုရာတွင် မီးရထားကို စတင်တည်ထွင်သူ (ဂျော့စတီဗင်ဆင်)၊ သင်္ဘောစတွင်သူ (ဂျိမ်းဝပ်) စသော ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း မြောက်များစွာနှင့် နိုင်ငံခေါင်းဆောင်ကြီးများဖြစ်ကြသော (ဒေါက်တာမာဒင်) (အီဘရာဟင်လင်ကွန်း) စသောသူများသည် တောသားများထဲမှသာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြောင်း၊ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ် အကျော်အမော်တွေမှာ မြို့သားတွေမဟုတ်၊ တောသားတွေသာဖြစ်ကြောင်း ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး ယခု တိုးတက်ရေးအတွက် ကြိုးစားခဲ့ကြရာတွင် တောသားတွေမပါဘဲ မြို့သားချည်းသာဆိုရင် တိုးတက်ရေးနှင့် (အဝေးကြီးဟု) ဘယ်လက်ကို အထက်သို့ တအားမြှောက်ကာ ဟစ်အော်လိုက်သည်။ ထိုစကားအခြေအတင်ပြောပွဲပြီးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ကိုအောင်ဆန်းအား ၎င်း၏ကျောင်းနေဘက်များက ဝိုင်းဝန်းချီးကျူးကြသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။ ဤကဲ့သို့ ချီးမွမ်းသည့်အခါတွင်လည်း သူ့မှာ သွေးကြွမြောက်တတ်ခြင်းမရှိ၊ မိမိကိုယ်ကို အထင်ကြီးခြင်းကင်းလျက် ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ၎င်းသွားလိုရာသို့ ဖွတ်တိုး၍ သူငယ်ချင်းအပေါင်းအဖော်များကိုမှ နှုတ်မဆက်ဘဲ ထွက်သွားတတ်လေသည်။

ဆယ်တန်းတွင် သင်ကြားဆဲ စကားအခြေအတင်ပြောပွဲများတွင် အသံလေထားလေယူဟန် အမူအရာတို့မှာ ဒီအတိုင်းပင်ဖြစ်လေသည်။ ဆရာကြီးဦးကျော်ဖေသည် (Eloquent) ဟူသော စကားအဓိပ္ပာယ်ကို တိုက်ရိုက်သင်ကြားခြင်းမပြုဘဲ (Eloquent Speaker) ဆိုရင် ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်ပေါက်မည်လဲဟု ဆယ်တန်းကျောင်းသားများအား မေးသော်လည်း၊ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မဖြေနိုင်ဘဲရှိနေရာမှ (Eloquent Speaker) အဓိပ္ပာယ် မင်းတို့ မသိဘူးလား၊ ဒီလိုပြောတတ်တဲ့လူ မင်းတို့အတန်းထဲမှာကို ရှိနေတယ်ကွလို့ ထပ်မံပြောသည့်တွင် ကိုအောင်ဆန်းကိုဆိုလိုကြောင်းကို ရိပ်မိခဲ့ကြလေသည်။ ဤနည်းအားဖြင့် ကိုအောင်ဆန်းသည် ဤအခါ

ကတည်းက မည်သည့်ကိစ္စတွင်မဆို လုပ်ကိုင်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်၊ အများ၏ချီးမွမ်းလာရသည့်တိုင်အောင် မဖြစ်မနေ ကြိုးစားတတ်သော ဖွဲ့ရှိခဲ့လေသည်။ ဆယ်တန်းတွင်နေစဉ်က လူငယ်ပိုင်းတွင် ထားရှိအပ်သော၊ ကာယဉာဏအင်အား ယုတ်လျော့စေတတ်သည့် အကျင့်ဆိုးကြီးဖြစ်သော ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းအပြစ်ကို အံ့ဩစွာနှင့် ဖြတ်တောက်ပစ်လိုက်လေသည်။

ဤအကြောင်းကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ကိုအောင်ဆန်းသည် သူ၏ စိတ်ကိုနိုင်နင်းအောင်မြင်နေကြောင်း သိသာနိုင်ပေသည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၇

ကောလိပ်ကျောင်းသား ကိုအောင်ဆန်း

၁၉၃၂–ခုနှစ်၊ ဖွန်လအလယ်က ရာဇဌာနီ မင်းနေပြည်ဖြစ်သော ရန်ကုန်မြို့တော်ကြီး၏ မြို့ထဲပဟိုတက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက်ကြီးတစ်ခုလုံး ပူပြင်းသော နွေဥတုမှ ဝသန်ခါဦး မင်းလွင်မြူး၍ မိုးဖွဲမိုးပွင့်ကလေးတို့၏ အငွေ့အသက် ပက်ဖြန်းခြင်း အပြုခံရသည်နှင့် လန်းဆန်းဝေဆာ အသက်ဝင်၍လာချိန်ဖြစ်လေသည်။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းတော်သား အဟောင်းအသစ်တို့သည် တဖွဲဖွဲနှင့် မစဲသောမိုးနှင့်အညီ အစီအရီရောက်လျက် ရှိကြ၏။ မိတ်ဟောင်းမိတ်ဆွေတွေ့သည်အဖြစ်ကား ဂိမှာန်လွန်ကျူး ဝသန်ကူး၍ ရွှင်မြူးသောဟန် စာတည့်လျက် ကျေးငှက်သာရကာ မာဂဓာနော ဘာသာရောယှက် နှုတ်အက်သံနှင့်အတူ အူအူသောင်းသောင်း ထွေးပေါင်းဆူညံလျက်ရှိတော့၏။ ကျောင်းတော်တစ်ဝိုက် မြေစိုက်သစ်ပင် မြက်ခင်းပြင်ဟူသည်တို့လည်း မြရည်လိမ်းသကဲ့သို့ စိမ်းလဲ့လဲ့လူးလျက်ရှိတော့၏။ မိုးပွင့်မိုးပေါက်တို့သည်လည်း တဖြောက်ဖြောက်တဖွဲဖွဲ ပုလဲဥပမာ မြက်လက်မြက်ခက်တို့အပေါ်ဝယ် ညှာလျက်ခလျက် တွဲရရွဲခိုလျက် ရှိကြသတည်း။

ထိုမျှ သာတောင့်သာယာ ဝေဆာလန်းဆန်းသည့် တက္ကသိုလ်နန်းဝယ် အသွယ်သွယ်သော ကျောင်းဆောင်များဖြစ်သည့် စစ်ကိုင်း၊ ပင်းယ၊ အင်းဝ၊ သထုံ၊ ပဲခူး စသည်တို့မှာကား တင့်တယ်ခမ်းနားသော ကျောင်းဆောင်သစ်များပေတည်း။ သို့ရာဇဝင်ထင်ရှား ထီးစိုက်နန်းစိုက် မြို့တော်များ၏ အမည်ကို မှည့်ခေါ်သုံးစွဲခဲ့ရကား မွန်လေးတိုင်းတို့တွင် တလိုင်းမင်း ရာဇဓိရာဇ်ဘုရင် ထီးနန်းစိုက်ထူ မင်းမူခဲ့သော ဟံသာဝတီ ပဲခူးမြို့တော် အမည်ခံ ပဲခူးကျောင်းဆောင်ကား အခြားသောကျောင်းဆောင်တို့ထက် ထူးခြားချက်ဖြင့် ပြည့်စုံလေ၏ဟု မဆိုသာပေ။ သို့သော်...

ပဲခူးကျောင်းဆောင်ကြီးသည်ကား လူပေါင်း၁၃၀–မျှနေထိုင်ရာအဆောက်အဦးကြီးဖြစ်၏။ ကျောင်းသားသစ်ဦးရေထက် နှစ်ဆမျှ များပြားသော ကျောင်းသားဟောင်းတို့ကား နေရာတကာတွင် လူဟောင်းပီပီ အထက်ကသာ နေကြစမြဲဖြစ်သော်လည်း ၎င်းတို့အနက် လူတစ်ယောက်ကား အဖြူစင်း ပိတ်ချောပေါ်တွင် အနက်စက် ဘွက်ထင်နေသည့်အလား ထူးခြားစွာ တွေ့မြင်ရ၏။

ထိုသူသည် အရပ်မနိမ့်မမြင့်၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ပိန်ပိန်ပါးပါး၊ အသားမဖြူမညို၊ နဂိုကပင် မျက်နှာပေါက်ဆိုးဆိုး၊ ရှုသိုးသိုး ခေါင်းမွေးစုတ်ဖွားနှင့် တွေ့ရ၏။ ထိုသူသည် ပါးရိုးနားရိုးပေါ်အောင် အံကိုကြိတ်လျက် ခေါင်းငိုက်စိုက်နှင့် လမ်းလျှောက်သတ်၏။ ဖားလျားကျသော ပင်နီအကျီ၊ ခြေသလုံးပေါ် ဘန်ကောက်တစ်ပတ်ရစ်လုံချည် ဘုံဘိုင်ရေဖိနပ်တို့ကို ဝတ်စားဆင်ယင်လျက် လက်တွင် အိမ်တော်ရာထီးတစ်ချောင်းကို နေပူမိုးရွာမရှောင် အမြဲတမ်း ဆောင်းသည်ကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ တွေ့ရ၏။ ဆိုသူသည် စကားနည်းပုံကြောင့် ထုံပေပေထင်ရ၏။ အတွေးနယ်ချဲ့သူတစ်ဦး၏ အသွင်ဆောင်၏။ အဝတ်အစားကို ဂရုစိုက်ပုံမရ၊ အမြဲတစေ စဉ်းစားနေသည်ကိုသာ တွေ့ရတတ်၏။ တစ်စုံတစ်ရာကို ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည့် အမူအရာကို ဆောင်သည်။ ထိုသူသည် အကြွားအဝါ ပကာသနတို့ဖြင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိသော လူ့ဘုံအလယ်တွင် မဖွယ်မရာ ရောက်ရှိနေဘိအလား ထင်များထင်ရ၏။

ကြော့ကြော့မော့မော့ ဆံပင်ကို ကော့အောင်ဖြီး၊ ဟော်လံဒီယာပင်မင်ပြန်ငုံးသက္ကလပ်အကျီ ကြွေပြောင်တိုက်ကော်လာနှင့် ရှမ်းရှမ်းမြည်သည့် ရွှေတောင်ဆွဲလေး ပိုးလုံချည်၊ မှန်ကဲ့သို့ ဖိတ်ဖိတ်တောက်လက်ပြောင်နေသည့် ရှူးဖိနပ်အပြင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျက်နှာတွင် အလှရည်တဖုံ နှံ့သာအမျိုးစုံ ခြယ်လှယ်ကာ တသသနှင့်နေသည့်အလုပ်မှအပ၊ အခြားသော လောကကြီးတစ်ခုလုံး မေ့လျော့ခြင်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းနေသည့် ကောလိပ်ကျောင်းသားများ၏ ခေတ်ဝယ် – ခေတ်နှင့် မလိုက်သူသည် လောကအပြင်ဘက်သို့ ရောက်နေပေ၍လော။ သို့မဟုတ် လောကဓာတ်ကြီး၏ သာယာခြင်းအလင်းရောင်ပင်လျှင် သူ့အား မဖောက်ထွင်း မချည်းကပ်နိုင်ခြင်းပေလော။

လူ၏စိတ်သည် လူ၏မျက်နှာ၌ ထင်ရှားစေ၏။ လူ၏စိတ်အတိုင်း အနေအထိုင် အမှုအရာကို ဖန်တီးစေ၏။ ကြည်ရွှင်ခြင်းမရှိ ပကတိဟန်ပန်ကင်းခဲ့သော ထိုသူ၏ အခန်းသည်ကား အခြားသောအခန်းများနှင့် လားလားမျှမတူ တစ်မူခြားနားလျက်တွေ့ရ၏။ အမှောင်နှင့်အလင်းကဲ့သို့ ကွာခြား၏။ အဆင်အပြင်မရှိ အလှအပနားမလည်၊ ပကာသနတွင်္ကို၊ မသေမသပ်သည့် အခြင်းအရာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသော ထိုသူ၏အခန်းမှာ စိတ်မနှံ့သူအဖို့ ရှုးစေနိုင်၏။ အမြင်အားနှင့် ထိုအခန်းသည် ထိုသူ၏ စိတ်ကို ထုတ်ဖော်ပြသလျက်ရှိလေသည်။

ဆယ်ပေပတ်လည် ထုံးဖြူသုတ်အခန်းထောင့်တွင် တောင်ဘက်ခေါင်းဆိုက်သော ခုတင်ပေါ်တွင် ထိုသူသည် ခြေတွဲလွဲချကာ ဘေးစောင်းထိုင်နေ၏။ ထိုသူ၏ မျက်နှာမှာ သုန်မှုန်မြဲသုန်မှုန်လျက်ပင်၊ ခုတင်ပေါ်ရှိ အိပ်ရာကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ကျောင်းဖွင့်စရောက်ကတည်းက ဖြန့်ခင်းထားသော အိပ်ရာဖြစ်သည်ကို တပ်အပ်သိသာ၏။

အခန်းခေါင်းရင်းကပ်လျက်ရှိ ဗီရိုမှာမူ မိမိကျရောက်သော တာဝန်အမှုတော်ကို မထမ်းရသည့်အသွင်မှ ဗလာဟင်းလင်း အရုက်ကင်းသလို အလျဉ်းဘာမှ ထည့်သိုထားခြင်း မတွေ့ရ၊ အဝတ်အစားသေတ္တာနှင့်တူသော သံသေတ္တာအနက်တစ်လုံးသာလျှင် ခုတင်ခြေရင်း မကျတကျတွင် အဆွဲအရမ်း မကြာခဏ ခံထားရသည့်အလားနေသားတကျမရှိဘဲ တွေ့ရ၏။ အခန်းလယ်ဗဟိုချက်တွင် စာအုပ်ထည့်သည့် ထင်းရှူးသေတ္တာမှာ ကျောင်းဖွင့်၍ ပြန်ရောက်စကတည်းက ဂျာဒူးဝါလား ချပေးသွားသည့်နေရာက တစ်လက်မမှမရွှေ့၊ အခြေတကျနေရာရွေး၍ ပန္နက်သဲချထားသည့်ပမာတွေ့၏။ စာအုပ်သေတ္တာတွင်းမှ စာအုပ်များမှာ ခြတောင်ပို့ပမာ တစ်အုပ်ပြီးတစ်အုပ်ထုတ်၍ စာအုပ်သေတ္တာပေါ်မှာပင် တင်ကာ ပစ်ကာထားပုံရ၏။ စာအုပ်တို့မှာ တစ်အုပ်

ပေါ်တစ်အုပ် စီစီရီရီမရှိ၊ ဟိုစောင်းဒီရွဲ့နှင့် ထပ်လျက်သာရှိ၏။ စာအုပ်ပုံထိပ်၌မူ ညတိုင်း ၁၁ နာရီဓာတ်မီးငြိမ်းသတ်ပြီးသည့်နောက် စာဖတ်ခြင်းပြုသည်လား မဆိုနိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်ထွန်းရာများ တွေ့ရ၏။ ဖယောင်းတိုင်ထွန်းပုံမှာ အောက်ခံခွက် စသည်တို့ မတွေ့ရ၊ စာအုပ်ပေါ်တွင် တင်ထွန်းခြင်းထင်ရှားစွာတွေ့မြင်ရ၏။

ခေါင်းရင်းနားရှိ ဗီရိုပေါ်မှာလည်း ဖယောင်းစက်များ ယိုစီးကျထားသည့် ဖယောင်းတန်းများမြင်ရ၏။ သို့အတူ စာအုပ်သေတ္တာတစ်ခုလုံး ထိပ်ဆုံးစာအုပ်ပေါ်မှ ဖယောင်းရည်များ စီးကျသည်မှာ ရွှံ့မီးတောင်မှပွက်၍ ချော်များထွက်ကာ တောင်ဘေးပတ်လည်သို့ စီးဖြာထားသည့် အတိုင်းနှင်နှင် တွေ့မြင်ရသောဟူ၏။

ထိုအခန်းရှင်ကား ခုတင်ဘေးတိုက်ထိုင်ကာ ခေါင်းငုံ့၍သာ စဉ်းစားခြင်းပြုနေဟန်၊ လက်နှစ်ဖက်ကို တင်းကြပ်စွာဆုတ်လျက်၊ ဒူးပေါ်တွင် တစ်တောင်တင်ထားသည်ကို တွေ့မြင်ရ၏။ ထိုသူသည် ဘာကိုတွေးတောငေးမော တွေဝေနေဘိသနည်း။ လောကကြီးသည် သူ့အတွက် အဘယ်နေရာ၌ အဆင်မပြေ၍နည်း။ လောကကြီးကို ငြီးငွေ့ဟန် ညှိုးချုံးခွေယိုင် မှိုင်တွေခြင်းမျိုးလည်း မဟုတ်၊ စိတ်ခက်ထန်လျက် အကြံကြီးနေပုံ အားမရပုံ၊ မကျေနပ်ပုံကိုသာ ပြ၏။ ပြင်းပြသောစိတ်သည် လူ၏ အရာခပ်သိမ်းကို ဖုံးလွှမ်းထားလေ၏။ ထိုသူသည် ထိုင်နေရင်း တွေးတောရင်းပင် ဆေးပေါ့လိပ်ကို တဖွားဖွားဖွာပြန်၏။ ပင်နီအကျီ၊ ဘုံဘိုင်ရေဖိနပ်၊ အိမ်တော်ရာထီး၊ သူများလိုအလှအပခြယ်လှယ်စရာမရှိ၊ ပကာသနကို အရွဲ့တိုက်နေသူကား အဘယ်သူမျိုး ဖြစ်နိုင်ပါမည်နည်း။ အိပ်ရာဆိုလျှင် ခေါင်းအုံးနှင့်စောင်၊ မွေ့ရာနှင့်ပြီးစတန်း နေပုံရ၏။ အခါခပ်သိမ်း မဖြီးမလိမ်း ခေါင်းစုတ်ဖွာနေရခြင်းဖြင့် အလှအပမကြိုက် စိုက်လိုက်မတ်တတ်နေကြောင်း ထင်ရှား၏။ စားပွဲပေါ်၌လည်းကောင်း၊ စာအုပ်သေတ္တာပေါ်၌လည်းကောင်း၊ တွေ့မြင်ရသော စာအုပ်များမှာ အလှူပွဲတွင် ပန်းပေါက်ပေါက် ကြဲထားဘိသည်နှင့်မခြားဘဲ ပြန့်ကြဲပွလျက်ရှိတော့၏။ ဖယောင်းစက်များကား နေရာဘကာတိုင်းလိုလိုပင်၊ ထိုသူသည် အခန်းကို ပြန်ကြည့်ပုံမရ။ အခန်းအောင်းဆို နည်းပုံရ၏။ စာအုပ်တွေကိုသာ မရပ်မနား ဖတ်နေပြီး တစ်စုံတစ်ရာ လေ့လာကြည့်နေခြင်းသာဖြစ်ရပေမည်။ သူ့အခန်းထဲတွင်တွေ့ရသော စာအုပ်များမှာ ဆိုကရေး

www.burmeseclassic.com

တီး)၏လူမှုပဋိဘာဂ်ကျမ်းနှင့်(ပလေတိုး)၏(နိုင်ငံရေးအဘိဓမ္မာကျမ်း)တို့ပြင်(ကားလ်မတ်ခ်)၏ စာပေတို့သာ များလေသည်။

ထိုသူကား နေ့စဉ်နှင့်အမျှ မှုမပြောင်း၊ နံနက်မိုးလင်းကစ၍ ညဥ့်အိပ်သည့်အချိန်ထိ မျက်နှာမှာ မှုန်တေတေထားရာမှ တရွေးသားလျော့တာ မမြင်ရ။ အမြဲခေါင်းငိုက်စိုက်နေသော မြင်၏။ ကျောင်းဝိုင်းထဲတွင်မူ ထိုသူသည် ချည်ကြမ်းပုဆိုးနှင့် ဘလေဇာကွတ်အကျႌအစိမ်းရောင် ခပ်နွမ်းနွမ်းကို အအေးချမ်းခံနိုင်ရုံ ဝတ်ဆင်လေ့ရှိ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ လည်ပတ်ကြီးကို ကပိုကရိုဝတ်လေ့ရှိ၏။ သူသည် ဘလေဇာအစိမ်းကို နံနက်တိုင်း ခါးမှချွတ်သည်မရှိချေ။ သူ့ကိုကြည့်ရသည်မှာ အဝတ်အစား သားနားတင့်တယ် ဝင့်ထယ်မှုကို ဂရုမထား၊ အရေးစိုက်ပုံ စိုးစဉ်းမျှ မပေါ်ချေ။ ဖြစ်ကတတ်ဆန်း ဝတ်ဆင်တတ်သူတစ်ဦးဟု မှတ်ချက်ချလျှင် မှားမည်မထင်ချေ။ သို့နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ကျောင်းတက်ကျောင်းဆင်း ထမင်းစားအသွားအပြန် မြင်နေရစေကာမူ သူနှင့်သိကျွမ်းပွဲ့ အခွင့်အလမ်းမှာ မပွင့်ခဲ့၊ အံ့ဩလျက်သာ အချိန်ကုန်ခဲ့ရာ တစ်လကျော်နှစ်လမျှ ကြာရှည်ခဲ့၏။

* * *

၁

သုစဉ်က တက္ကသိုလ်

တက္ကသိုလ်ကျောင်းကြီးမှာ မြန်မာပြည်တစ်ဝန်းလုံးရှိမြို့အသီးသီးမှကျောင်းသားပေါင်းစုံ တွေ့ဆုံစည်းဝေးရာ ဌာနကြီးဖြစ်ရကား ကျောင်းတိုက်တွင် အသင်းအမျိုးမျိုး ဘာသာဘာဝဌာနဒေသ ချုပ်အလိုက်လည်းကောင်း၊ မြို့အလိုက် စရိုက်အလိုက်လည်းကောင်း၊ နေ့ကျောင်းသားကျောင်းအိပ်ကျောင်းစားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကျောင်းဆောင်အလိုက်လည်းကောင်း၊ ကစားနည်းအလိုက်လည်းကောင်း၊ အသင်းအမျိုးစုံရှိကြ၏။ ကော်မတီများမှာလည်း စားရေးသောက်ရေး ကော်မတီ၊ ကျောင်းဆောင်သဟာယ ကော်မတီ၊ ကျောင်းသားသမဂ္ဂကော်မတီ စသည်ဖြင့် အသီးသီး ဖွဲ့စည်းထားကြ၏။

ဘုမသိ - ဘမသိ လူဟောင်းများ သွေးညှိရာ ခေါင်းညိတ်နေရသော လူသစ်ကျောင်းသားများအဖို့ကား ဟိုအသင်းက ဟော၍ အသင်းဝင်ခိုင်းလည်း မဝင်လျှင် ဝိုင်းပယ်ခြင်းခံရမလား၊ လူလူချင်း ကြည့်ခြင်းကိုပင် ငံ့ရမလားနှင့် ယုံမှားဒွိဟသံသယဖြစ်၍ "ဟုတ်ကဲ့၊ ဝင်ပါ့မယ်" ဟူ၍သာ လာသမျှအသင်းကို မငြင်းမပြုဝင်ရလေရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသင်းပေါင်း မည်မျှ၏ အသင်းသားဖြစ်မှန်းကိုပင် မတွက်နိုင်တော့ချေ။ အသင်းဝင်ကြေး ထောက်ခံသည့်အခါကျမှသာ အိမ်မှ မိဘကပေးလိုက်သော မုန့်ဖိုးမှာ တစ်ပြားတစ်ချပ်မှမကျန် စာအုပ်ဖိုးထဲကပါ ပါသွားသည်ကို တွေ့ရတော့၏။ မဝင်လျှင် ဘယ်လိုအဖြစ်မျိုးဖြစ်မည်ကိုမတွေးတောတတ်ခြင်းကြောင့် (ဘုမသိ – ဘမသိ) လူပေါင်းများ လှည့်စားသည်နှင့်မခြား ဆွဲဆောင်သိမ်းသွင်းခြင်းကို အကဲမခတ်တတ်သူ လူသစ်တို့မှာ ကျောင်းဖွင့်မည်မှ မကြာသေးမီပင် ဘိုင်ကျသောဘဝသို့ ဆိုက်ရလေ၏။ အိမ်ကိုလည်း မိဘထံအကြောင်းပြ မကောင်းသဖြင့် မတောင်းချင်ဖြစ်နေကြရ၏။ ဤသို့လာသမျှအသင်း ခြေစုံပစ်ခါဝင်မိ၍ "ဘကြိုင်"ဖြစ်နေကြသော လူသစ်တို့မှာ အသင်းအဖွဲ့အစည်း ကော်မတီရွေးကောက်ပွဲများတွင် မည်သူမည်ဝါအား မဲဆန္ဒပေးပါဟုပြောလာလျှင် မငြင်းမပြု၊ ပုတ်သင်ညိုခေါင်းညိတ်မည်၊ အထူးအလွယ်တကူ ခေါင်းညိတ်ကတိပြုလေ့ရှိကြ၏။ မည်သူ မည်သို့မှ အကြောင်းမသိဘဲလျက် မဲပေးခိုင်းသည်ကို ပုတ်သင်ညိုမြင်းသားတို့သည် အသင့်ပင် ခေါင်းညိတ်ရန် အသင့်စောင့်သည်နှင့် တူတော့၏။

ထိုနှစ်အတွက် "ပဲခူးကျောင်းဆောင် သဟာယအသင်း"ကော်မတီများအတွက် ကျောင်းဖွင့်စတွင် ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပရာ ကိုယ့်လူစုနှင့် ကိုယ့်ကော်မတီဝင်အဖြစ် အရွေးခံရန် မဲဆွယ်ခြင်းစိုင်းပြင်းကြ၏။

ရွေးကောက်ပွဲတွင် အဆိုသွင်းထောက်ခံကြ၍ ယှဉ်ပြိုင်သူရှိက မဲခွဲကြရာ အကျိုးဆောင်ရာထူးအတွက် ကိုအောင်ဆန်းအား တစ်ယောက်က အဆိုတင်သွင်း၍ တစ်ယောက်က ထောက်ခံလိုက်၏။ ထို့အတူ ယှဉ်ပြိုင်တင်မြှောက်သူ ပေါ်လာ၏။

မဲခွဲရာ ကိုအောင်ဆန်း မဲရှုံး၏။ ကိုအောင်ဆန်းအတွက် မဲရေရာတွင် မဲရေသူတာ တစ်ဖတ်သတ် မရှုံးရှုံးအောင် နှိမ့်၍ရေတွက်သည်ဟု ကိုအောင်ဆန်း ကန့်ကွက်၏။ သို့သော် ကိုအောင်ဆန်းနောက်မှ ထောက်ခံသူ နည်းပါးသေးသည့်အတွက် ကန့်ကွက်ခြင်းပါ ဆုံးရှုံးရပြန်လေ၏။

ထို့အတူ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား သမဂ္ဂတွင်လည်း ၁၉၃၄ – ၃၅ ခုနှစ်အတွက် အမှုဆောင်များ ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပ၏။ တက္က သိုလ်သမဂ္ဂကြီးသည် ထိုနှစ်ထိုအခါထိ ကျောင်းသားအပေါင်းတို့ စုရုံးဖွဲ့စည်းရာ အဆောက်အအုံဘုံဗိမာန်ကြီး

ဖြစ်လင့်ကစား အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင် ကျောင်းသားများမှာ နိုင်ငံရေးစိတ်ဓာတ် မရှိချေ။ ချပ်ရှင်မင်းသားလို အလှပြင်နေသည့်ခေတ်တွင် ပေါ့ပေါ့စားစား နေသည်မှတစ်ပါး ဘာမျှ ထူးကဲခြင်းမရှိ၊ သမဂ္ဂဆိုလျှင်လည်း ကျောင်းသားအကျိုး မည်သို့နစ်နာသည်၊ မည်သို့ပြုပြင်လျှင် မည်သို့တိုးတက်မည်ဟု ကြံဆပြုပြင်ခြင်း မရှိ။ တစ်နှစ်ဆန်းလျှင် အမှုဆောင်ရွေး၊ ရွေးပြီးလျှင် အသင်းဖွင့် အခြေအတင် စကားပြောပွဲ၊ တရားဟောပွဲ၊ နှုတ်ဆက်ပွဲ စသည်ဖြင့် ကျင်းပပေးရုံမျှနှင့် နှစ်ကုန်လွန်စေ၏။

၁၉၃၄ ခုနှစ်ကား သုံးရာခိုင်နှုန်းမျှသော လူငယ်တို့သည် နိုင်ငံရေး စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိ၏။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက်တစ်ခုလုံး ပြုပြင်စရာရှိသမျှ ပြုပြင်နိုင်သည်မှာ ဤတက္ကသိုလ်သမဂ္ဂသာလျှင် အင်အားစုဖြစ်ကြောင်း သိကြသည်နှင့်အညီ သမဂ္ဂအမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ဖို့ရာ လုံးပမ်းကြ၏။ သို့အသိဉာဏ် ပွင့်လင်းလာသည့် ရာနိုင်နှုန်းမှာ မပြောပလောက်အောင်သာ ရှိနေလေရကား၊ ထိုနှစ်အမှုဆောင်ရွေးကောက်ပွဲတွင် ခေတ်မစားသေးသော လူစုမှ ကိုကျော်ငြိမ်းနှင့် ကိုသိန်းဖေသာလျှင် အရွေးခံရ၏။ ထိုလူငယ်နှစ်ယောက်မှအပ၊ အခြားအမှုဆောင်များမှာ ခေတ်ဟောင်းသမားများချည်း ဖြစ်ကြ၏။ ကိုကျော်ငြိမ်းနှင့် ကိုသိန်းဖေသာလျှင် ခေတ်ပြောင်းသမားများဖြစ်ကြ၏။ ကိုနု၊ ကိုအောင်ဆန်းတို့ကား၊ လူကြိုက်မများသေးသော မင်းသားများဘဝကဆောက်သေးချေ။

တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော် ကိုကျော်ငြိမ်း၊ ကိုသိန်းဖေတို့မှအပ ကျန်အမှုဆောင်တို့မှာ ကျောင်းအာဏာပိုင်များအကြိုက်သာ လိုက်၏။ ၎င်းတို့မလိုလားသည်ကို ရှောင်သူများဖြစ်၏။ ကိုကျော်ငြိမ်း၊ ကိုသိန်းဖေတို့ မည်သို့ပင် စိတ်ထက်သန်စေကာမူ အင်အားမမျှ၍ အရှုံးချည်းသာဖြစ်၏၊ ကျောထောက်နောက်ခံဖြစ်သော ကိုနု၊ ကိုအောင်ဆန်းတို့လူစုမှာ အင်အားလည်း မမျှသေး၊ လူကြိုက်လည်း မများသေးဖြစ်ရကား၊ ကျိတ်လျက်သာ အားစုဆဲဖြစ်၏။

အချိန်ကား ကိုးလိုးကန့်လန့်အချိန်ဟု ဆိုရပေမည်။ အထက်အာဏာပိုင်တို့အကြိုက် လိုက်လုပ်နေသော စနစ်ဆိုးကြီးကို စနစ်ဆိုးမှန်းမသိဉာဏ်ပင်သူများမှရှားသည်ဆိုလောက်အောင် နည်းပါးဆဲဖြစ်၏၊ စနစ်ဆိုးကြီး မပြိုသမျှ "တက္ကသိုလ်"စက်ယန္တရားကြီးမှ ပုံသွင်းထုတ်လွှတ်လိုက်သော ကျောင်းသားများမှာ ပညာဉာဏ်ခံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရာထူး၊ ဘုရားထူးခံရာထူး စသည့်ရာထူးတို့ လက်လှမ်းမီဖို့ရာ ဝေစုသာသိ၍ တိုင်းပြည်အတွက် အကျိုးရှိစေရန် အဖိုးတန်အောင် အသုံးချ၍မရချေ။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုသော် ပညာမှာ ကျွန်ပညာရ၍ ကျောင်းထွက်သည်နှင့် အလိုတော်ရိမလုပ်ပါက အလုပ်ကောင်းမရ၊ မရလျှင် ဂုဏ်မထင်ပေ။ သူဌေးသမီးမရ၊ လူရာမဝင်သကဲ့သို့ ခေတ်တုံးခလုံးဖြစ်နေ၏။ စနစ်၏အပြစ်ကို အပြစ်မှန်းမသိဘဲ မိန်းမောနေသူတွေသာ များ၏။

အရင်းစစ်လျှင် အမြစ်ခြေက ဆိုဘိသကဲ့သို့ ထိုထိုသော မိန်းမောမှုကြီး၏ ရေသောက်မြစ်ဖြစ်သည့် "တက္ကသိုလ် ပညာရေးစနစ်" ဆိုးကြီးကို တွန်းလှန်တိုက်ဖျက်ကာ တိုင်းပြည်အကျိုးရှိရာရှိကြောင်း၊ မျှော်မြင်သူတို့မှာ ကိုနု၊ ကိုအောင်ဆန်းတို့ တစ်သိုက်ပင် ရှိသေး၏။ ထိုအချိန်အခါ၌ ဤလူစုသည် ရည်ရွယ်ချက်ပြည့်မြောက်ဖို့ရန် အင်အားစုရန် အထူးစိုင်းပြင်းကြရရှာ၏။

၁၉၃၅ - ခုနှစ်တွင် တက္ကသိုလ်သပိတ်မှောက်တော့မည်ကဲ့သို့ လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်လာ၏။ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များ ခေါင်းချင်းရိုက်နေကြ၏။ ထိုသို့ သမဂ္ဂအမှုဆောင်တို့ကတစ်မျိုး၊ ကိုနုတို့တစ်စုက တစ်ဖုံ ခေါင်းချင်းရိုက်ကြ၏။ ကျောင်းသားသမဂ္ဂအပေါင်းကလည်း မှောက်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တစ်သစ်ချမှတ်ယူထားကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုစဉ်ထိုအခါ မှောက်ရမှာကြောက်သူက များ၏။

ရှာမယောင်ယောင်နှင့် ညှိမ္မိုင်းအုံ့ဆိုင်းလာပြီးမှ မရွာဘဲ မိုးရိပ်မိုးငွေ့များကင်းစင်လွင့်ပျောက်သွားသည်နှယ် သပိတ်ရိပ် သပိတ်ငွေ့တို့သည်လည်း တရွေ့ရွေ့ပင် အထင်တခြား အမြင်တခြားဖြစ်ပြီး အာဏာပိုင်တို့၏ အလှည့်ကောင်းသည်က တစ်ကြောင်း။ တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂအမှုဆောင်အများ မှိုင်းမိသည့်စက်ကွင်းက မလွတ်ကင်းသေးသည်ကတစ်ကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ သပိတ်မှောက်ကိစ္စကြီး အထမမြောက် လွင့်ပျောက်သွားလေ၏။

သို့သော် ထိုသပိတ်အရိပ်အငွေ့တို့၏ ဂယက်မှာ အရိုက်မလွတ်၊ ကျောင်းသားတို့၏ စိတ်၌ အသိဉာဏ်ပွင့်လင်းမှုတစ်ခု ကျန်စေခဲ့၏။

"အဘယ်ကြောင့် ဒါလောက်မှောက်ဖို့ကောင်းလျက်နှင့် မမှောက်ဖြစ်ရသနည်း" ဟူသော အတွေးမျိုး၊ လူငယ်တိုင်း ခေါင်းတွင်းသို့ ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်စေခဲ့၏။ မမှောက်ဖြစ်သည့် အကြောင်းရင်းကို ရှာကြ၏။ ဝေဖန်ကြ၏။ လက်သည်ရှာကြ၏။

ခြေထိုးမှုကို စိစစ်ကြ၏။ အခြေအနေကို သုံးသပ်ကြ၏။ တစ်ခုသောအကြောင်းကား တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂနှင့် အာဏာပိုင်တို့သည် လင်မယားဘဝမျှသာ ရှိသေးခြင်းဖြစ်၏။ ဘဝရေစက် မကုန်သေးချေ။

နှစ်ကုန်ခါနီးတွင် ထိုကဲ့သို့ မှောက်မယောင်နှင့် မမှောက်ဖြစ်သည့်နောက် သမဂ္ဂဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဓနေရာလစ်လပ်သဖြင့် ကိုနု အရွေးခံရ၏။ ကိုနုနှင့်တကွ ကိုအောင်ဆန်း၊ ကိုကျော်ငြိမ်း၊ ကိုလှဖေ စသည့် လူစု၏ခြေလှမ်းကို ကျောင်းသားများ မြင်စပြုလာပြီ။ အာရုံပြု၍ ဂရုစိုက်လာပြီး လက်ရှိအမှုဆောင်တို့နှင့် ရှိန်ထိုးလျက်ရှိချေပြီ။ ဤအာရုံစိုက်မှု အခွင့်အကောင်းယူ၍ ကိုနုတို့က အားစုကြတော့၏။ နောက်နှစ်ဆက်လက်တိုက်ပွဲဆင်နွှဲရန်အတွက် လိုအပ်သည့် အခြေခံပဏာမပြင်ဆင်မှု ကြိုးပမ်းကြ၏။

ထိုခေတ်ကာလ ထိုသမယအခါတွင်၊ သခင်နာယကဖြစ်သော သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းသည် တက္ကသိုလ်ကောလိပ်နှင့် ဂျပ်ဆင်ကောလိပ်သမဂ္ဂတို့မှ နာယကတင်မြှောက်ထားသော အချိန်ပင်ဖြစ်ရကား တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂမှ ထုတ်ဝေသည့် "အိုးဝေမဂ္ဂဇင်း" ကြီးတွင် "အောင်ဆုအလှည့် တကယ့်မြန်မာ နှင်းမကွယ့်လို့၊ ထောင်အမှုနှင့် မကြာမကြာ ဆင်းရမည့်မောင်နုနှင့် ဆရာမှာ မကင်း" စသည်ဖြင့် ရေးသား၍ လေးလေးတားစား ကူညီခဲ့ပုံများကို တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂ "အိုးဝေမဂ္ဂဇင်း" ဟောင်းများကို ပြန်ပြောင်းဖတ်ရှုကြစေဝာမုံ။ (ဤကား စကားချပ်တည်း။)

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

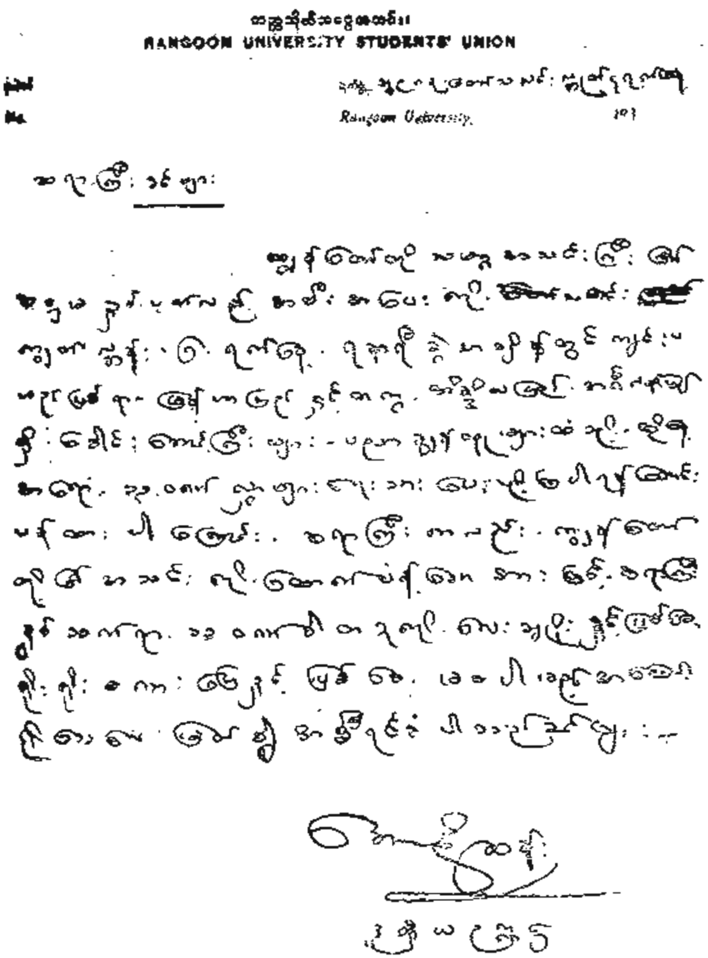

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား သမဂ္ဂ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌဘဝတွင် နာယက ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းထံသို့ ပေးသော စာမူ။

၉

တောက်မည့်မီးခဲ

တစ်ခါတစ်ရံ ကောလိပ်ကျောင်းတွင် နေထိုင်စဉ်က နတ်မောက်မြို့ရှိ ဖခင်အား ဦးခင်ထံသို့ စာရေးသည်တွင် (I am now free from the yoke of my parents) ဟု ထည့်ရေးသောအခါ ဆရာဦးဘဝင်းကား "ဒီကောင် ခွေးမသားလေး ဘယ်လိုရေးရမှန်း မသိ၊ ဘာမသိညာမသိနဲ့ ဒီလိုရေးတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို နွားဖြစ်လို့ ဖြစ်မှန်းမသိဘူး၊ ဒီကောင်ရေးလိုက်ရင် အရမ်းချည်းပဲ" ဆိုပြီး ဒေါ်ပွနေသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ဖူး၏။

ကိုအောင်ဆန်း အိုင်အေအထက်တန်းတွင် သင်ကြားနေဆဲအချိန်မှာ နာမည်ကျော် အီတလီဘုန်းတော်ကြီး ဦးလောကနာထကား၊ တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာပြန့်ပွားစေလိုသည့် အာသီသဆန္ဒ ပြင်းပြသည့်အတိုင်း၊ သာသနာပြန့်ပွားရေးကိစ္စ အောင်မြင်ရန်အတွက် ဟောပြောကြိုးပမ်းနေခဲ့၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားတော်ကြီးနှင့် မှန်ကန်မှုတို့ကို အကိုးအကား ဥပမာ၊ ဥပမေယျတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်လျက်ရှိ၏။ ထိုအတွင်း ဆရာတော်ဦးလောကနာထသည် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၏ အတူအညီမျှ မပါဘဲလျက် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ နိုင်ငံတော်အသီးသီးသို့ ဗုဒ္ဓဝါဒ ပြန့်ပွားရေးကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ရန် ဥဒ္ဒေသစ္စာရှိ၍ ဖြစ်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ရှင်တော်ဂေါတမ၏ တပည့်သားပီသစွာ ဖြစ်ဖွဲ့ကြုံရလတ္တံ့သော ဒေါသဒုက္ခအပေါင်းကို သည်းခံလျက် ငြိမ်ခြင်းဆင်းရဲစွာနှင့် အသက်ဖြသသည်အထိ အားထုတ်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ လမ်းတွင်ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ရန် ရေကိုမျှမရဘဲ နွားခြေရာကွက်မှ နွားကျင်ငယ်ရေကိုပင် သောက်သုံးတော့မည့်အကြောင်းများနှင့် သတင်းစာကြီးများတွင် အကျယ်တဝင့် ပါလာခဲ့သည်ကို ဖတ်ရှုကြရလေသည်။

သူရသတ္တိကို အရင်းပြု၍ စွန့်စွန့်စားစား ခက်ခဲပင်ပန်းစွာ လုပ်ကိုင်ရမည့် လုပ်ငန်းကြီးများတွင် အာရုံကျက်စားနေပြီးဖြစ်ဟန်ရှိသော ကိုအောင်ဆန်းသည် မိမိပညာသင်ကြားရေးကိစ္စကို ပယ်ဖျက်၍ ဦးလောကနာထ၏ အလုပ်အကြွေးဒါယကာအဖြစ်နှင့် လိုက်သွားလိုသည့်ဆန္ဒ ရှိနေသဖြင့်၊ ခွင့်ပြုပါမည့်အကြောင်းနှင့် ပန်ကြားစာကို နတ်မောက်မြို့နေ ၎င်း၏အမိထံသို့ ပေးပို့လိုက်ရာ မကြာမီတွင်ပင် သဘောမတူကြောင်းနှင့် အမိထံမှ ကန့်ကွက်စာကိုရမှ ငြိမ်သက်သွားသည်ဟု ကြားရလေသည်။

ဆွေမျိုးထဲမှ အချို့ကမူကား ဒီကောင် သိပ်ရူးတဲ့အကောင်ပဲဟုပင် မှတ်ချက်ချခဲ့သေးသည်။

"ရန်ကုန် - တက္ကသိုလ်" နယ်ကြီးတစ်ပိုက်လုံး ဒီရေအလွှမ်းခံလိုက်ရ၍ လှုပ်လှုပ်ရှရှဖြစ်ပြီး ကျန်ခဲ့သည့်အတိုင်း၊ ကျောင်းသားတို့လည်း များသောအားဖြင့် တစ်မျိုးတစ်ဖုံ မူပြောင်းလာကြ၏။ အမြင်ပြောင်းလာကြ၏။ ပြောင်းလဲမှုတစ်မျိုးဖြစ်လာရာ ပြောင်းလဲမှုအရှိန်သည် တဖြည်းဖြည်း တရွေ့ရွေ့မသိမသာ တက်ကြွလာခြင်းဖြစ်၏။ မည်သူပြောင်းပြောင်း ကိုအောင်ဆန်းခေါ်သူကား မပြောင်း၊ ထိုသူထိုသူပင် ရှိသေး၏။

ကော်လာမပါသည့် ရှပ်အကျီအပေါ်တွင် လူလားမြောက်စက ဝတ်လာသည်နှင့်တူသော ဘလေဇာအစိမ်းအနွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ လုံချည်တိုတို၊ ဘုံဘိုင်ရေဖိနပ် နောက်မြီးတစ်ပိုင်းစားကိုလည်းကောင်း ဝတ်ဆင်လျက်ပင် ရှိသေး၏။ အပြင်လောကကြီး၏ လှုပ်ရှားမှုသည် သူနှင့်မဆိုင်သကဲ့သို့ တည်ငြိမ်စွဲမြဲသော စိတ်ထားနှင့် သူ၏အမူအရာများကို မြင်ရဆဲပင်ရှိပေသည်။

ရေငြိမ်လျှင် နက်တတ်သည်ဆိုသကဲ့သို့ သူသည်လည်း သူ့စိတ်ကူးနှင့်သူ လူတစ်ကိုယ် ထင်တစ်လုံးဆိုဘိသကဲ့သို့ သူ့လမ်းစဉ်အတိုင်း လေ့လာပြုကျင့်နေရ၏။ သူ့အဖို့မူ မပြောင်း။ ညနေတိုင်း သူသည် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်သော သူ့အသိသူငယ်ချင်းဟု အသိအမှတ်ပြုခံရသူ သုံးလေးယောက်နှင့် သူ့အခန်းရှေ့စင်္ကြံတွင် စကားပြောလေ့ရှိ၏။ သူပြောသမျှမှာ ကျောင်းစာနှင့်မဆိုင်။ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ မထိမ်းမပြဿနာအကြောင်း မစွက်။ သက်သက်၊ ပညာရေး - နိုင်ငံရေးတို့နှင့်သာ အချိန်ကာလကို ကုန်လွန်စေသည်။

သူသာ ပြောမည်၊ သူများ နားထောင်ခိုင်းသည်။ သူပြောခိုက် ငြင်းချက်ထုတ်လျှင် မကြိုက်။ ထိုသို့ ငြင်းချက်ထုတ်သူကို သူ သဘောမကျ။ သူ့ဝိုင်းမှ ပယ်မည်ဖြစ်၏။ သူပြောသမျှ သဘောကျသော တရားနာပရိသတ်ကဲ့သို့ နားထောင်နေလျှင် အလွန်ဝီတိသောမနဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့ ငြိမ်ငြိမ်ဆိမ်ဆိမ် နားထောင်သူကို သူသည် အမြဲစိတ်၍ "တရား" ဟောမည်ဖြစ်၏။ သူ့အပေါင်းအသင်း၊ ကျောင်းသားများမှာ သူ့သဘော တဖြည်းဖြည်း နားလည်လာသဖြင့် ပို၍ သည်းခံနားထောင်ကြလေသည်။

သူသည် တိုင်းပြည်အသီးသီးက ပညာရေးစနစ်ကို မည်မျှ လေ့လာထားသည်မသိ၊ တစ်ပြည်ပြီးတစ်ပြည်အကြောင်း၊ ဓမ္မကထိကအလားပါဠိပါဋ္ဌသားပါသည့်၍ ဟောသည့်အလား အကိုးအကားပါ ရွတ်၍ ပြောနိုင်၏။ နားထောင်သူများ ပျင်းစရာကောင်းသလောက်၊ သူ့အတွက် စိတ်ဝင်စားကာ၊ ပျော်ရွှင်သောအမူအရာကို တွေ့ရ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ မှောင်မှန်းသတိမရ၊ မီးပွင့်လာမှ သိကြရ၏။ ထိုသို့ စကားမပြောရလျှင် သူသည် အိမ်တော်ရာထီးဆွဲ၍ လမ်းလျှောက်မည်ဖြစ်၏။

ကျောင်းဆောင်၌လည်းကောင်း၊ "တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂ" ၌လည်းကောင်း၊ တရားဟောပွဲ၊ စကားပြောပွဲများ ကျင်းပလေ့ရှိရာ၊ စကားပြောပွဲမှန်သမျှကို ကိုအောင်ဆန်းမှာ လွတ်သည်မရှိ။ မှန်မှန်တက်ရောက် နားထောင်လေ့ရှိ၏။ တရားပွဲမှန်သမျှ သူမသွားသည်မရှိ။ တရားပွဲ စကားပြောပွဲအပြီး ပရိသတ်ထဲမှ ပြောခွင့်ဆိုခွင့်ပြုသည်ဟု သဘာပတိလုပ်သူက ကြေညာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်၊ ကိုအောင်ဆန်းသည် ဖျတ်ခနဲ ထချောင်ချောင်မှစ၍ စကားပြောတတ်၏။ စကားပြောပွဲ၌မူ အကြောင်းမရွေး ဝင်၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောလေသည်။ များသောအားဖြင့် ကျောင်းသားများသည် စကားပြောပွဲကျင်းပလျှင် တောင်းဆောင်မှ အပြင်ထွက်ခွင့်ရရန် စကားပြောပွဲ၌ ကျောင်းသူများ ပိုးပန်းရန်တို့ကို ရည်ရွယ်ချက်ထား၍ လာကြ၏။ စကားပြောပွဲ၌ အသောအရွမ်း၊ ရယ်စရာရှိလျှင် လေချွန်လက်ခုပ်တီး၍ ဆူမည်ဖြစ်၏။ စကားပြောပွဲပြောသည့်အကြောင်းကို ဂရုမထားလှချေ။

ကိုအောင်ဆန်းကား ခေါင်းမွေးစုတ်ဖွား ဘလေဇာစိမ်း သို့မဟုတ် ပင်နီအင်္ကျီနှင့် ဘေးတန်းနောက်ခုံတို့တွင် ထိုင်တတ်၍ အခွင့်ပြုမှ ထပြောတတ်၏။ စတိုင်လည်းမထုတ်၊ ကျောင်းသူတို့ကိုလည်း စဉ်းစားချက်ထဲ မသွင်း။ သူ့ဘာသာသူ စဉ်းစားချင်ရာ စဉ်းစားမည်သာဖြစ်၏။ ကျောင်းသူတို့က သူ့ကိုမြင်သည့်ဝိုင် အပိုးခံထိုက်သည်ဟု အသိအမှတ်ပြုကြည်မဟုတ်ချေ။ ဖျိုင်းတော ကျီးရောက်နေသကဲ့သို့ ရှိတော့၏။

သဘာပတိက နားထောင်သူပရိသတ်ထဲမှ တစ်ဦးလျှင် ၅–မိနစ်ကျ ဘယ်နှစ်ယောက် ပြောနိုင်ပါသည်ဟု ကြေညာသည်နှင့် နောက်ခုံဘေးတန်းမှ ပင်နီအင်္ကျီနှင့် မှုန်တေတေလူတစ်ယောက်ထ၍ ပြောစရာအကြောင်းကို စိတ်ပါလက်ပါ နက်နက်နဲနဲ တွေးတွေး၍ ပြော၏။ နားထောင်သူတို့က ပေါ့ပေါ့ဆဆ နားထောင်သလောက်၊ သူက အတည်ပေါက်ပြော၏။ သူတစ်ခါပြောလျှင်၊ ခွင့်ပြုသည့် ငါးမိနစ်စေ့သော်လည်း ပြီးမည့်မဟုတ်။ သဘာပတိ သတိပေးခေါင်းလောင်းသံပေး၍လည်း ရပ်မည်မဟုတ်။ ပြောစရာရှိသမျှ ပြီးမှ ရပ်မည်ဖြစ်၏။ နားထောင်ရသူတို့ကလည်း ရယ်စရာမပါလျှင် ပွဲမကျ။ လူကြိုက်နည်း၏။ ကျောင်းသားတို့ထုံးစံအတိုင်း မကြိုက်လျှင် လက်ခုပ်တီး၍ မကြိုက်ကြောင်း ဩဘာပေးကြ၏။ အာဂသတ္တိနှင့် လက်ခုပ်သံဒဏ်ကို မခံနိုင်၍ ထိုင်ရသည်သာ များ၏။ ထို့အတူ ကိုအောင်ဆန်းပြောတိုင်း လူကြိုက်နည်း၍မက လက်ခုပ်သံတဖြောင်းဖြောင်းနှင့် "ဟေ့ . . . အောင်ဆန်း အရူး၊ ထိုင်ကွ၊ ဟေ့ . . . အောင်ဆန်းအရူး၊ ထိုင် ထိုင်" ဟူ၍ ပြောင်လှောင်သရော် အော်ကြဟစ်ကြ၊ ဆူပွက်ကြ၏။ ကိုအောင်ဆန်းကား ဆူပြီးမှ သူ ရပ်၍ထိုင်၏။ လက်ခုပ်သံတို့အကြားတွင် သူ့အသံ သူ့စကားမကြားမည်ကို ဂရုမစိုက်။ သူပြောချင်သည်ကို ပြောရလျှင် သဘော

ကျသွား၏။ စကားပြောလျှင် ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ် မပြောနိုင်။ စကားတစ်လုံးနှင့် တစ်လုံး ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်းနှင့် တွေးပြီးမှ ပြော၏။ သွက်သွက်လက်လက်၊ တစ်ခါမှ ပြောသံမကြားခဲ့ရ။ ပရိသတ်က လက်ခုပ်တီးလျှင် သူ ဒေါသကြီးဖို့ရာသာ သိ၏။ သို့သော် မည်သို့မျှ ရန်မမူ၊ စကားပြောပြီးလျှင် အောင့်သိုးသိုးနှင့် သူ့အခန်းထဲသို့ ထပြန်သွားတတ်၏။ ရယ်ခြင်းပြုံးခြင်း မတွေ့ရ။ စကားပြောရာ၌မူ ဗမာလိုပြောပြော၊ အင်္ဂလိပ်လိုပြောပြော၊ လျှာလေးအာလေးသံကြီးနှင့် ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ တစ်လုံးနှင့်တစ်လုံး တစ်မိနစ်ဝက်ခန့်ကြာ၍ ပြောလေ့ရှိ၏။ ပရိသတ်မကြိုက်၍ နောက်တစ်ခါ ကြောက်မည်၊ မပြောဘဲနေလိမ့်မည်ဟု မထင်နှင့်။ ရှက်ခြင်း၊ ကြောက်ခြင်း အလျဉ်းနားမလည်။ ပြောမည်အမှန်။ ဇကန်ဖြစ်၏။ စကားပြောပွဲ၊ တရားဟောခဲ့ပြည်သည် သူ့ဟောင်းထက် လူသစ်ကျောင်းသားများက ပိုမိုများပြားစွာ တက်ကြ၏။ ကျောင်းသားဟောင်းများကမူ အချိန်ကုန်ခံ၍ မတက်ကြ။ သို့အဟောင်းအသစ်ရောနှောတက်ရောက်သည့်အတွက် ကိုအောင်ဆန်းအကြောင်း လူတိုင်းလိုလို သိကြ၏။ မတက်ရောက်သူကို တက်ရောက်သူကတစ်ဆင့် ဖောက်သည်ချ၍ သိကြ၏။ သိခြင်းကား အကောင်းဟုသိခြင်းမဟုတ်။ အရူးဟု သိခြင်းဖြစ်၏။

သာမန်လူတို့၏သတ္တိမှာ အများမကြိုက်လျှင် ငါမှန်သည်ကိုပင် မလုပ်ဝံ့။ ကြောက်ရွံ့ကြချေသည်။ လူကြိုက်များမှ မှန်သည်ဟု ထင်ကြ၏။ ဤနေရာ၌ကိုအောင်ဆန်း၏ အယူအဆနှင့် ကွဲလွဲကြ၏။ ကိုအောင်ဆန်းကား အာဇာနည်စိတ်ထားမျိုးဖြင့် ကိုးသားစွာပင် အရက်အကြောက်ကင်းသည့် အမှုအရာကို ပြ၏။ တရားဟောပွဲဆိုလျှင်လည်း ဟောသည့်ပုဂ္ဂိုလ်အား သူ မကျေနပ်သည့်အချက်ကို တိတိကျကျ ကျေနပ်သည်အထိ မေးမြန်းလေ့ရှိ၏။ အားနာခြင်း မထားတတ်ပေ။

အောင်ဆန်း အရူးဟူသော ကဲ့ရဲ့သဖြင့်ဟု အတင်းဆိုကြသည့် ထိုထိုသို့သော ဂရက်သည်အဟောင်း၊ အသစ်မရွေး ကျောင်းသားတိုင်း ရိုက်၏။ အောင်ဆန်းဆိုလျှင် အရူးဟုသာ အသိအမှတ်ပြုကာ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကြ၏။ အရာမဝင်သကဲ့သို့ ထားကြ၏။

ကိုအောင်ဆန်းကား သူ့ကျင့်ရိုးကျင့်စဉ်အတိုင်း မူမပျက် ကျင့်လျက်ပင် ရှိလေသည်။ ဖတ်နေကျစာအုပ်ဖတ်ပြီး ပြောနေကျအချိန် ပြောနေကျနေရာတွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောနေကျလုပုံနှင့် ပြောနေကျစကားမျိုး ပြောမည်သာဖြစ်၏။ သူဖတ်သမျှ စာအုပ်များမှာ နိုင်ငံရေးစာအုပ်များ၊ ပညာရေးစာအုပ်များဖြစ်၏။ အသိမ်းအဆည်း၊ အထားအသိုမှာ နေထွက်ကနေဝင်၊ လဆန်းကလကုန်၊ နှစ်ဟောင်းကုန်လျက် နှစ်သစ်တက်လိမ့်မည်၊ သူ့အတွက် တစ်စုံတရာ အပြောင်းအလဲ မတွေ့ရ။ စာအုပ်ပုံမှာ မြင့်သထက်မြင့်၍ ဖယောင်းခဲဖယောင်းရည်ထုသည် ထုသထက်သာထူစွာ စီးဖြာသည်ကို တွေ့ရ၏။ ပြုမူနေကြအတိုင်း စာအုပ်ထဲမှ ဖတ်မှတ်သည့် နည်းဥပဒေများဖြင့် စကားပြောကျင့်ခြင်းဖြစ်၏။ လေယူလေသိမ်းမမှန်၊ နားထောင်သူကို မဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်းသေးချေ။ အလှောင်အပြောင် အသရော်ခံ၍သာ ကြက်တူရွေးသင် သင်လျက်ပင်ရှိ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်၏ သရော်လှောင်ပြောင်မှုကြောင့် သူ၏ တိုးတက်မှုလေ့ကျင့်စဉ်ကို အနှောင့်အယှက်အဖြစ်မခံချေ။ သူသည် သူ၏ရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်မြောက်ရန် အကြံမလျှော့၊ မပေါ့လေးစား၊ မနားမနေ ကြိုးစားလျက်ရှိ၏။ အခြေခံကောင်းအောင် ကျင့်ကြံနေခြင်းဖြစ်၏။

ရည်မှန်းချက်အတွက် ဖူလုံအောင် လမ်းစဉ်လျှောက်ဆဲဖြစ်၏။ ကျောက်ရိုင်းကို အရောင်ထွက်အောင် သွေးဆဲ၊ အကွက်ဖော်ဆဲဖြစ်၏။ သူပြောသမျှစကားတိုင်း တိုတိုတုတ်တုတ်နှင့် ရှင်းလင်းပြတ်သားစပြုလာလေသည်။ သူ့အပေါင်းအဖော်လက်တစ်ဆုပ်လောက်ကို သူ၏ တရားနာပရိသတ်အမှတ်ထားလျက်၊ ရုက်ခြင်း၊ ရွံ့ခြင်းကင်းမှုကို ရည်စူးလျက် ပြောကြားခြင်းဖြစ်၏။ သူပြောပုံဆိုပုံ စကားအသွားအလာကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သူ၏ စိတ်ထက်သန်ပုံကို သိသာ၏။ သူ၌ ပြုပြင်လိုစိတ် များ၏။ ဝတ်ပုံစားပုံ ကြည့်ခြင်းဖြင့် မျိုးချစ်စိတ်ရှိကြောင်း မပြောဘဲနှင့် သိသာ၏။ သူ၏အလိုဆန္ဒ၊ သူ့အာသီသမှာ အိုမင်းဆွေးမြေ့နေသော တစ်ခေတ်လုံးကို ပြောင်းပြန်လှန်လို၏။ သူ့လိုလူ သူ့လိုစိတ်မျိုး များများလိုချင်၏။ သို့သော် "ရွှေခါချဉ်မာန်ကြီးလို့၊ တောင်ကြီးဖြိုမယ့်ကြံ ခါးကမသန်" ဆိုဘိသည့်အလား၊ ခါးမသန်သေးရကား စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါနိုင်သေးကြောင်း သူသိ၍ သူ့ကိုယ်သူ ပြုစုပျိုးထောင် ကျင့်ကြံနေခြင်းဖြစ်၏။

နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်လေပြီ၊ ဂျာဒူးဝါလား ထားသမျှ မရွေး မပြောင်းဘဲ နေခဲ့ရသော အဝတ်သေတ္တာ၊ စာအုပ်သေတ္တာတို့သည် ကျောင်းပိတ်မှ လုပ်ရှားကြ၏။

မပြန့်မပြူး၊ လှူးချင်တိုင်း အလှူးခံကာ ဖရိုဖရဲဖြစ်နေခဲ့ရသော အိပ်ရာမှာလည်း ကျော်ခြင်းဝိတ်မှသာ လိပ်လှေ့ရှိတော့၏။ ဖြူဖြူဖွေးဖွေး အကြောင်းလိုက်၊ အခဲလိုက် ဖယောင်းတိုင်တို့ဖြင့် ယိုစီးဖုံးလွှမ်းခြင်းခံရသော စာအုပ်တို့လည်း ထိုအခါမှပင် သေတ္တာထဲဝင်၍ အနားယူကာ အပူဒဏ်မှ သက်သာကြတော့၏။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၀

စာတည်း - ကိုအောင်ဆန်း

နွေလရာသီ ပြောင်းကူး၍ မိုးဦးကျခဲ့ပြီ၊ တစ်နှစ် ကုန် ... နှစ်... ကျေ... ကြီးလည်း လန်းဆန်းသာယာ၍ အသက်ဝင်လာပြန်လေပြီ၊ မနှစ်က ကျောင်းသား သစ်များသည် ယခုနှစ်ကျောင်းသားဟောင်းများ ဖြစ်ကြလေပြီ၊ ကျောင်းသားဘဝ သစ်ရာမှ ဟောင်းခဲ့သော်လည်း စိတ်ဓာတ်တို့မှာ ဟောင်းရာမှ တစ်ခေတ်သစ်ခဲ့ ပြုလေပြီ၊ ယမန်နှစ်က မမှောက်ဖြစ်သည့် သပိတ်ရှိန်ပင်လျှင် ကျောင်းသားတို့၏ မှုန်ဝေသောစိတ်ဓာတ်တို့အတွင်းသို့ အမှောင်ခွင်း၍ အလင်းရောင် ကျင်းလေရကား ကျောင်းသားအများ နိုးကြားစပြုလာ၏။ ဇာတ်မင်းသားတို့ ရှုံးလောက်အောင် အလှ အပ၊ မှုန်နံ့သာတို့ဖြင့် ခြယ်လှယ်ကာ အဝတ်ကောင်း၊ အစားကောင်းမှ ဝတ်စားဆင်ယင် တတ်သူများပင် စိတ်ပြောင်းကိုယ်ပြောင်းနှင့် အသွင်ပြောင်း၊ အပြင်ပြောင်းခဲ့လေပြီ။ ပင်နီအင်္ကျီ၊ လုံချည်တို့နှင့် ပုသိမ်ထီးဆွဲ၍ ဘုံဘိုင်ရေဖိနပ်စီးသည့် အမူအရာမှာ ခေတ် စားစပြုလာလေပြီ၊ ရှေးအခါက အလိုတော်ရိ ကျောင်းသားများကဲ့သို့ အာဏာပိုင်တို့ အကြိုက် လိုက်လုပ်သည့်သူများကဲ့သို့မဟုတ်မူ၍ လက်ရှိခေတ်ကို ပုန်ကန်ပြောင်းလဲ

ညည်တကဲကဲ ပြုလုပ်နေသူ လူတစ်စုတို့ဘက်သို့ ကျောင်းသားများသည် အာရုံစူး စိုက်ကြလေသည်။ ယမန်နှစ်က အင်အားနုံ့နဲ့သေးသော လူတစ်စုမှာ ယခုနှစ် တဖြည်း ဖြည်း ခေတ်စားလာလေပြီ၊ သို့နှင့် ရှေးခေတ်နှင့် လူငယ်ခေတ်တို့၏ ချိန်ခွင်လျှာသည် ယခုနှစ် တန်းမတ်လျက်ရှိချေပြီ။ ကျောင်းဖွင့်၍ မကြာမီပင် ခေတ်ဟောင်းမှိန်၍ ခေတ် သစ်ရှိန်တိုလာလေရကား၊ (တက္ကသိုလ် - သမဂ္ဂ) အမှုဆောင်လူကြီး ရွေးကောက်ပွဲ ကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သိရှိနိုင်၏။ ကိုနုက - ဥက္ကဋ္ဌ၊ ကိုအောင်ဆန်းက "အိုးဝေမဂ္ဂဇင်း" အယ်ဒီတာအဖြစ် အရွေးခံရရုံမက၊ သူတို့လူသိုက်အားလုံး ပါဝင်လေသည်။

"သမဂ္ဂ" ခြေလှမ်းသည် မြဲလာ၏။ ခါတိုင်းနှစ် အလုပ်အမှုဆောင်တို့၏ လုပ် နည်းလုပ်စဉ်နှင့် မတူတော့ချေ၊ လှုပ်ရှားမှု ပိုမိုများပြားလာ၏။

ပဲခူးကျောင်းဆောင် အခန်းရှေ့စင်္ကြံတွင် လေ့ကျင့်ခဲ့သော ကိုအောင်ဆန်း လည်း အမှုဆောင်ဖြစ်လာ၍ သူ၏ ဆည်းပူးလေ့လာခဲ့သမျှ အသိပညာ၊ ဗဟုသုတတို့ ကို အသုံးချလေတော့သည်။ သူသည် နေ့မအား ညမအား "သမဂ္ဂ" အလုပ်နှင့် အချိန် ကုန်စေ၏။ အောင်ဆန်း "အရှုးဘဝ" မှ "အယ်ဒီတာ" ကိုအောင်ဆန်းဖြစ်လာ၏။

ကိုအောင်ဆန်း၏ စိတ်ထက်သန်မှု၊ ဝီရိယရှိမှု၊ စေတနာကောင်းမှုတို့မှာ ခပြောဘဲနှင့် အလုပ်က ပြလာ၏။ သူလေ့လာသမျှကျောင်းနှင့် မဆိုင်သည့် စာစေ တို့မှာ အယ်ဒီတာလုပ်ရာတွင် အသုံးကျအောင် အသုံးချလျက်ရှိပေပြီ။ ယမန်နှစ်က ခချောမမော၊ ပြောချင်ဖောနှင့်သာ လက်တန်းပြောခဲ့ရသမျှ၊ ယခုနှစ်စာနှင့် ရေး၍ပြ လျက်ရှိချေပြီ။ လူပုံမှာ မှုန်တေတေနေသလောက် အရေးအသား နက်နဲ၏။ အသား ပါ၏။ တရားဟောပွဲ စကားပြောပွဲရှိသည့်အခါ ညတို့တွင် ခန်းမကြီးထဲသို့ဝင်လာ သည့်အခါပင် သူ့မှာ ခေါင်းငိုက်ဆိုက်နှင့် ရှိသေး၏။ စကားလည်း ရှည်ရှည်မပြော၊ ထွင်တွင်သာ ရေးမှတ်ဖတ်ပြခြင်း ပြုတော့၏။ အရင့်အရင်နှစ်များက ဝတ်ကျေ တက်ကုန်သာ ပြုလုပ်သောအမှုကိစ္စမှာ ယခုအခါ အထူးကြိုးကြိုးစားစားဖြင့်၊ မကြာ ခင ကျင်းပလျက်ရှိတော့၏။ သမဂ္ဂကြီးသည် ကျောင်းသားတို့၏ အားထားရာ၊ မျှော် ခါရာ၊ နိုးကြားရာ၊ အင်အားစုရာ ဌာနကြီးတစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲခဲ့လေ၏။

ကိုအောင်ဆန်းကား သကြ်န်သင်တန်းကို မပျက်မကွက် တက်သည်ဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့အဖို့ နားချိန်ဟူ၍ မတွေ့ရ၊ အားလပ်သောအချိန်တစ်ခုခုတွင် အလုပ်လုပ်လျက် တွေ့ရ၏။

စာဖတ်စခန်းမှ စာရေးသောစခန်းသို့လည်း ကူးခဲ့လေပြီ။ အပြောနှင့်အလုပ် အလုပ်မှုကသာ ပို၍များလေသည်။ သို့သော် သူ၏ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်၊ ကြံရည်ဖန်ရည် စသည်တို့၏အသွေးအရောင်တို့ကား တောက်ပြောင်ခြင်းမရှိလှသေးချေ။

ကိုအောင်ဆန်းသည် ငယ်စဉ်အခါက "ဘဂဝါ" ကောလိပ်ဖြစ်သော ဦးသော ဘိတကျောင်းမှတစ်ဆင့် ရေနံချောင်းနေရှင်နယ်အမျိုးသားကျောင်းကြီးမှ ထွက် မြောက်အောင်မြင်ခဲ့သူဟုသာ သိရှိရသည့်အတိုင်း၊ သူလည်း အခြားအခြားသော နယ်ကျောင်းသားများကဲ့သို့ပင် အင်္ဂလိပ်စာ အရေးအသားတွင် အလွန်ဆုံး အလယ် အလတ်လောက်ရှိရမည်ဟု မည်သူမဆို သူ့ကို အကဲခတ်၍ ပြောကြမည်အမှန်ဖြစ်၏။ ထိုထင်ကြေးထက်ပင်လျော့၍ ထင်ကြပေလိမ့်မည်၊ သူ၏ ဝတ်ပုံစားပုံ၊ နေပုံထိုင်ပုံကို ကြည့်လျှင် ပကတိတောသား ဘုန်းကြီးကျောင်းထွက်ရုပ်ပုံအဆင်းကို ထင်းထင်းကြီး ဖော်ပြလျက်ရှိရကား၊ မြင်သူတိုင်းသည် သူ့အား စာပေဘက်တွင် ထူးချွန်သော သူ တစ်ဦးဟု မယူဆနိုင်ကြချေ။

ရွှေကဲခတ်ရလွယ်သော်လည်း၊ လူကဲခတ်ရမလွယ်ချေ။ ရွှေကို မှတ်ကျောက် တင်လျှင် နဂိုအရောင် ထွက်၏။ လူကို မှတ်ကျောက်တင်ခြင်းမှာ အလုပ်တစ်ခုသာ လျှင် နည်းလမ်းရှိ၍ အကြောင်းအခွင့် ကြုံကြိုက်သလိုသာ အလုပ်နှင့် မှတ်ကျောက် တင်၍ လူကဲလူရည် ခတ်ရမည်ဖြစ်ပေသည်။ ၁၉၃၅–၃၆ ခုနှစ်တွင် ကိုအောင်ဆန်း သည် ဝိဇ္ဇာအထက်တန်းတွင် သင်ကြားလျက်ရှိ၏။ ကိုအောင်ဆန်းသည် ထိုနှစ်က အင်္ဂလိပ်ဘာသာအတွက် အင်္ဂလိပ်စာပါမောက္ခ မစ္စတာရှုဒ်(စ်) ကိုယ်တိုင်ကိုင်သော အတန်းသို့ တက်ရ၏။

အင်္ဂလိပ်စာပေဌာနတွင် ဆက်ရှင်(ခေါ်) အတန်းတူသော်လည်း လူဦးရေ မျှ၍ ဆရာအသီးသီး၊ အခန်းအသီးသီးတွင် ခွဲ၍ပြကြ၏။

ပါမောက္ခရှုဒ်(စ)ထံသို့ရောက်လာရခြင်းမှာလည်း တခြားမဟုတ်၊ ကိုအောင် ဆန်းကို အခြားအတန်းများမှ ဆရာများက လက်ခံရမည်ကို ကြောက်ကြ၏။ သူ ကျောင်းမှန်မှန်တက်လိုမှ တက်သည်ကို ကြုံတင်၍ ကာကွယ်သည့်သဘောဖြင့်

ပါမောက္ခရှုဒ်(စ)အား ပြောရာ၊ ရှုဒ်(စ)က သူ့အတန်းတွင် စာရင်းထည့်သွင်းထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

တစ်ခါသော် အင်္ဂလိပ်ဝတ္ထုစာအုပ်ထဲမှအကြောင်းကို ရက်သတ္တပတ် ကြို တင်၍ ဖတ်စေပြီး တစ်ပတ်စေ့သောအခါ စာစီစာကုံးနေ့၌ ရေးနိုင်းလေ့ရှိရာ (Wuthering Heights) ဝတ္ထုစာအုပ်မှ အခန်းတစ်ခန်း ရေးရ၏။ ကိုအောင်ဆန်း တား ရေးရန် အတန်းတက်လာသော်လည်း စာကိုလည်း မဖတ်ခဲ့၊ ရေးနိုင်းသည့် အကြောင်းအရာခေါင်းစဉ်မြင်မှ အနီးရှိ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်အား သဘောသွားကို ပြောကြားစေ၍ ရေးလေတော့၏။ စာကို လုံးလုံးမဖတ်မိသည့်အတွက် ပါးစပ်နှင့်ပြော သည်မျှသာ ကြားဖူးသော်လည်း ဝတ္ထုပါဇာတ်လိုက်တို့၏ နာမည်ကိုပင် မှန်ကန် အောင်စာလုံးမပေါင်းနိုင်ချေ။

သို့နှင့် စာစီစာကုံးများကို ဆရာကဖျက်၍ စာအုပ်များပေးသောနေ့တွင် ကိုအောင်ဆန်းကား ကျောင်းမတက်၊ သူ၏စာအုပ်ကိုမူ အခြားကျောင်းသားတစ်ဦး အား ယူခဲ့ရန် မှာလိုက်၍ ဆရာကြီးထံမှ ယူရ၏။ စာအုပ်ကိုဖွင့်ကြည့်သောအခါ ဝတ္ထု စာအုပ်ဖတ်ပြီး ရေးသူတို့ထက် အမှတ်များသေး၏။ ဇာတ်လိုက်နာမည်ကိုပင် တလွဲ တချော် အသံထွက်ရုံမျှ ပေါင်းထားလေသည်။ တစ်ဆင့်ဖောက်သည်ခံ၍ ရေးသား ထားသည်ကို ဆရာကြီးရှုဒ်(စ) သိသလား မပြောတတ်၊ စာစီစာကုံးအဆုံး၌ မှတ် ချက်ချထားသည်မှာ "မင်းစာအုပ်မဖတ်ဘဲ ရေးတယ်၊ နာမည်တွေတောင် ဖြစ်ကတတ် ဆန်း စာလုံးပေါင်းထားတယ်၊ သို့အတွက် မင်းကို ၇ ခွဲအမှတ်သာ ပေးလိုက်တယ်။ နို့မို့ မင်း ၈–မှတ်ရထိုက်တယ်" ဟု ရေးထား၏။ ဆယ်မှတ်တွင် ၇ ခွဲမှတ်ရသည်မှာ ၇၅ ရာ ခိုင်နှုန်းရခြင်းဖြစ်၏။ စာမဖတ်ဘဲရေးသည်ကို ဆရာက သိလျက်နှင့် ၇၅ ရာခိုင်နှုန်း ပေးရသည်မှာ အခြားအကြောင်းကြောင့် မဟုတ်ချေ၊ သူ၏ အင်္ဂလိပ်စာအရေး အသား ကောင်းလွန်းခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ဦးသောဘိတကျောင်း၊ နေရှင်နယ် ကျောင်းကထွက်လာကြောင်း ကြားဖူးထားသော သူ့မိတ်ဆွေကျောင်းသားများကမူ တား သူ့ကွယ်ရာ၌ "ဒီလူဟာ ဘုန်းကြီးကျောင်းက ထွက်လို့သာပေါ့၊ ဒိုင်အိုတို့၊ ဗိုင်ပေါ် ဒို့ကထွက်ရင် အင်္ဂလိပ်တွေကို ပြန်သင်မှာ" ဟု ချီးကျူးမှတ်တမ်းတင်ကြ၏။ သူ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေးသော အင်္ဂလိပ်စာမှာမူ (E.Burke) ဆိုသည့်အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာကြီးအက်ဒမန် ဘတ် ရေးသောမူမျိုးနှင့် တူလေသည်။ စကားသံပြောင်၏။ ခက်ခဲနက်နဲသော စကားလုံးအသုံးများ၏။ လက်ရေးကလည်း သော့လည်းသော့၏။ သော့ပေမယ့် လက်ရေးညီ၍ မလှပဟု မဆိုနိုင်၊ ကြောင်ခြစ်သလို မဟုတ်၊ တစ်မျိုးပင် ကြည့်၍ကောင်းလေသည်။ လက်ရေးကြည့်လျှင် စိတ်မြန်ပုံကို မြင်ရုံနှင့် ခန့်မှန်းနိုင်ပေ၏။

လူ့လောကတွင် မည်သည့်အရာကိစ္စကို မဆို ကိုအောင်ဆန်းသည် စိတ်နေသဘောထား တိကျမှန်ကန်စွာနှင့် ရိုးသားဖြောင့်မတ်မှုကိုသာ လိုလားခဲ့လေသည်။ မှန်ရာလုပ်သည့်အတွက် အသက်ပင်သေသေ၊ လမ်းလွဲကို မလုပ်ဟု အဓိဋ္ဌာန်ကြီးလှသည့် ကိုအောင်ဆန်းအား သူနှင့်နီးစပ်သောသူတိုင်းက ချစ်ခင်ကြည်ညို လေးစားခဲ့ကြသည်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ကိုအောင်ဆန်း ကောလိပ်တွင်ရှိနေဆဲ မည်သည့်အတန်းတွင် ရောက်နေသည်ကိုကား မမှတ်မိ၊ အမျိုးသားအောင်ပွဲနေ့ ကျင်းပရာဝယ် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂသည်လည်း ပါဝင်ခဲ့ရကား၊ ဘုရင်မပန်းခြံအတွင်း၌ ကျင်းပသော ဟောပြောပွဲတွင် ကိုအောင်ဆန်းသည် ပထမဆုံးအချိန်၊ ရန်ကုန်လူထုကြီးအား ဟောပြောခြင်းပြုသည့်အကြောင်းကို သတင်းစာတွင် ဖတ်လိုက်ရလေသည်။ ရှေးက ကောလိပ်ကျောင်းသားများမှာလည်း ကျောင်းသားများသာဖြစ်ခဲ့၍ လူလားမြောက်သူများကို ကျော်လွန်ခဲ့ဖူးသည့်သူ မတွေ့ရ။ ကမ္ဘာလောကကြီးအား ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိသူတို့၏ လက်ခုပ်တွင်းရှိ ရေမှုသာဖြစ်ကြောင်း သဘောမပေါက်သေးသော ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုအောင်ဆန်းအား မိမိတို့နေရပ်မှနေ၍ အထူးအဆန်းသဖွယ် ထင်မှတ်ခဲ့လေသည်။ အဘယ်သို့လျှင် ကြံဖန်ဟောပြောခဲ့လေဖူးသနည်းဟူသော ပြဿနာကြောင့်အတော်ပင် အထင်အမြင်လည်းကြီးခဲ့၏။ ရှေးက ကောလိပ်ကျောင်းသားတိုင်းပင် အစိုးရလက်တွင် ရာထူးကို နောက်ဆုံးထား၍ အထက်တန်းရာထူးကြီးများကို မှန်းထားခဲ့ကြသည့်အတိုင်း၊ နိုင်ငံရေးကိစ္စများတွင် စွက်ဖက်ရန်မဆိုထားဘိ စိတ်ဝင်စားခြင်းမျှ မရှိခဲ့သည်မှာ ရာထူးရရှိရေးတွင် နှောင့်နှေးခဲယဉ်းခြင်းရှိမည်ကို စိုးရိမ်ခဲ့ကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ ကိုအောင်ဆန်းအစ်ကို ကိုအောင်သန်းမှာ အမျိုးသားကျောင်းထွက်ပီသစွာ မျိုးချစ်စိတ်ကို အရင်းခံထား၍ နာမည်ကြီးအင်္ဂလိပ်

သတင်းစာတိုက်တစ်တိုက်သို့ ဆောင်းပါးတစ်စောင် ရေးသားပေးပို့ခဲ့ဖူးရာ၊ သတင်းစာတွင်မပါဘဲ ဆိုင်ရာအယ်ဒီတာက ခင်ဗျားကျောင်းက ကျောင်းသားတစ်ယောက် ဒီဆောင်းပါးရေးတယ်ဟု တိုင်သည့်စာနှင့်အတူ ဆောင်းပါးကိုသာ ကောလိပ်ကျောင်းအုပ်ကြီးဆီသို့ ပေးပို့လိုက်သဖြင့် သတိအပေးခံရသည်မှစ၍ ကိုအောင်သန်းမှာ နောက်ထပ် ထိုကိစ္စမျိုး မလုပ်ဝံ့တော့ဟု ကြားသိခဲ့ရဖူး၏။ ဤမျှ စည်းစနစ်ကျနစွာနှင့် တိုင်းပြည်နီးကြားမှု၊ ကျောင်းသားများ၏ တိုးတက်မှုကို ကြီးကြပ်တားဆီးခဲ့ပါလျက်နှင့် ကိုအောင်ဆန်းသည် ကျောင်းစည်းကမ်းများအတွင်းမှ စနစ်တကျ သံပတ်ုးစုံး ကုန်း၍ ရုန်းကာ ထခဲ့သဖြင့် ဗျူရိုကရက်တို့ ပက်လက်လန်ကျသွားရခြင်းကား အံ့ဖွယ်သရဲ ထူးကဲသော အထိမ်းအမှတ်အတ္ထုပ္ပတ္တိကြီး တစ်ရပ်ပင်တည်း။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၁

အိုးဝေနှင့် သပိတ်ကြီး

ဉက္ကဋ္ဌကိုနု အမှုးပြုသော သမဂ္ဂအမှုဆောင်တက်သောနှစ်တွင်၊ သမဂ္ဂမှ မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင် ထုတ်ဝေရန် စိုင်းပြင်းကြ၍ "အိုးဝေ" ဟု အမည်ပေးကာ၊ ကိုအောင်ဆန်းကိုယ်တိုင်လိုက်၍ "အိုးဝေဖို့ ဆောင်းပါးတွေ ရေးကြဗျာ၊ ရေးချင်တာရေး၊ ကျုပ်တာဝန်ခံတယ်။ ချစ်ရေးကြိုက်ရေးတော့ မလိုချင်ဘူး။ ကျောင်းသားတွေ တိုးတတ်မှာရေး၊ ကျုပ် မျက်နှာမလိုက်ဘူး၊ ကောင်းတာဆို ထည့်မှာပဲ" ဟုဆို၍ ဆောင်းပါးများ တောင်းလေ၏။

အိုးဝေ ထွက်လာသည့်အခါ (Hell Hound At Large) ခေါ် "ခွေးသရဲကြီး လွတ်နေသည်" ဆိုသော ဆောင်းပါးတစ်စောင် ပါလာ၏။ မည်သူကို ရည်ရွယ်ရေးသည်ကို ပြောစရာမလို။ တက္ကသိုလ်နယ်ပယ်တွင် သိမ့်သိမ့်တုန်သွားစေ၏။ အနာပေါ် တုတ်ကျသည့်အတူ၊ နာသူနာပြီး ကျောင်းအုပ်ကြီးထံ အစီရင်ခံသဖြင့် အရေးယူ၏။ ဆောင်းပါးအတွက်မူ ကိုအောင်ဆန်း တာဝန်ခံသဖြင့် ကိုအောင်ဆန်းထံ အာဏာပိုင်တို့က အကျပ်ကိုင်၏။ မှန်တေတေကိုအောင်ဆန်းသည် တာဝန်ကို တာဝန်ခံပီသစွာ မှန်တေတေနှင့်ပင် ရဲရင့်စွာ ယူထား၏။ အာဏာပိုင်တို့အား အလျှော့မပေး၊ ရေးသူကို ထုတ်ဖော်မပြောသဖြင့် သမဂ္ဂနှင့် ကျောင်းအုပ်ကြီးတို့ အရေးဆိုပွဲ ပြင်းထန်ခဲ့ရာမှ

ကိုအောင်ဆန်းကို ကျောင်းမှ ထုတ်ပယ်ခံရ၏။ သမဂ္ဂဉက္ကဋ္ဌ ကိုနုကိုလည်း အရေးယူသဖြင့် ဉက္ကဋ္ဌနှင့် ကျောင်းအုပ်ကြီး အတိုက်အခံ ဖြစ်ကြရ၏။

မျက်ဖြူဆိုက်လေ ဆရာကြိုက်လေဆိုသည့်အတိုင်း အာဏာပိုင်တို့က အရေးယူလေ သမဂ္ဂက ကြိုက်လေပင်။ အာဏာပိုင်တို့သည် သမဂ္ဂ၏နှပ်ကြောင်းကို ချိုးမိလေပြီ။ ကိုနုကိုပါ ကျောင်းမှထုတ်၏။ သမဂ္ဂက ကြိုက်၏၊ ကျောင်းသားအများပို၍သွေးဆူလာ၏။ မရခဲ့ဖူးသော စည်းလုံးမှုကို ရခဲ့တော့၏။ တစ်သွေးတည်း၊ တစ်သံတည်းဖြစ်လာ၏။ ၁၉၃၆ - ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် သပိတ်ကြီး မှောက်လိုက်၏။

မာလိန်မှူးကိုနုနှင့် ပဲ့ကိုင်ကိုအောင်ဆန်းတို့ ခေါင်းဆောင်သော သပိတ်ကာရစိတ်ဖောင်တော်ကြီးကို မြန်မာပြည်တစ်ခွင် ပြုံပြုံစင်အောင် အနှံ့အပြား ရွက်တိုက်ခဲ့၏။ အနယ်နယ်က ကျောင်းသားများပါ မှောက်ကြ၏။ သပိတ်အင်အား တစ်နေ့တခြား တိုးတက်ကြီးမားခဲ့၏။ ရှေးက သပိတ်မျိုးမဟုတ်၊ အကြံသစ်၊ ဉာဏ်သစ်၊ ခြေလှမ်းသစ်များနှင့် တိုက်ပွဲကို ဆင်နွှဲကာ အရေးဆိုလျက်ရှိ၏။ ဤအခြင်းအရာများကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ကိုနု၊ ရာရှစ်၊ ကိုအောင်ဆန်းတို့၊ ကိုလှဖေ၊ ကိုအုန်း၊ ကိုကျော်ငြိမ်း၊ ကိုသိန်းဖေ၊ ကိုထွန်းအုန်းတို့လူသိုက်၏ကြံရည်ဖန်ရည် ပေါ်လွင်စေ၏။ အစိုးရစုံထောက်ကိုပင် ဘုံပြန်စုံထောက်၍ ဘုရားစောင်းတန်းမှ နင်ထုတ်ခဲ့၏။ တက္ကသိုလ်အာဏာပိုင်တို့၏ အကြံအစည်ကို ညဉ့်တွင်းချင်း သိနိုင်ခဲ့၏။ ကျောင်းသားတို့၏ စိတ်ဓာတ် အမြဲတက်ကြွစေခဲ့၏။

သပိတ်အတွင်း ကိုအောင်ဆန်းဆိုသူမှာ ကန့်လန့်ကာနောက်တွင် အလုပ်လုပ်၏။ ပေါ်ထင်မှုကို မရှာ၊ ကုတ်ကုတ်နေရသည်သာ တွေ့ရ၏။ အခြားခေါင်းဆောင်များကိုသာ ရှေ့ကထား၍ သူ အလုပ်လုပ်သွား၏။ ရေးမှုသားမှု၊ ရုံးအလုပ်မှန်သမျှ သူ ဒိုင်ခံ၍လုပ်၏။ သုံးလကြာမျှ ကိုအောင်ဆန်းသည် တကုတ်ကုတ်နှင့် မဆုတ်မနစ် သပိတ်တာဝန်ကို ထမ်းခဲ့၏။

သပိတ်ကြီး လှန်လိုက်၏။ တက္ကသိုလ်အခြေအနေ အနည်းငယ်ပြောင်းပေစေ၏။ တစ်နှစ်ကုန်၍ တစ်နှစ်ဆန်းခဲ့၏။ ခေါင်းဆောင်အချို့ စာမေးပွဲပြန်ဝင်သူဝင်၍ ခဝင်သူမဝင်၊ ထွက်သူထွက်ကြ၏။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၂

နယ်ကျောင်းသား သမဂ္ဂများသို့

ရန်ကုန်ကောလိပ်သပိတ်ကြီး လုန်ပြီးသည့်နောက် ကိုအောင်သည် မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ တည်ထောင်ရန် စိုင်းပြင်းလျက်ရှိကြောင်းနှင့်ကြားသိရသည့်အတွက် မြန်မာတစ်ပြည်လုံးနှင့်သက်ဆိုင်ရာကိစ္စကား လူငယ်ပိုင်းအဖို့တွင် လွယ်ကူခြင်းမရှိခဲ့သည်ကို ထောက်၍ အောင်မြင်ခြင်းနှင့် နီးကပ်ရန် ခဲယဉ်းဘိ၏ဟု အများက ထင်မြင်ခဲ့လေသည်။ ကျောင်းသားသာသာမျှသာ ရှိသေးသည့် ကိုအောင်ဆန်းကား "မဆုတ်မနစ်၊ မဖြစ်မနေ၊ ပေပေတေတေ၊ သေချင်သေ လုပ်မပေ့"ဟူသော ဖွဲ့သတ္တိကြီးမားစွာဖြင့် သူ၏ရည်ရွယ်ချက်ပန်းတိုင်သို့ရောက်အောင် မြို့တိုင်းရွာတိုင်း၌ "ကျောင်းသားသမဂ္ဂ"များ တည်ထောင်ပြီး တည်ထောင်ဆဲဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ထိုအတွင်း ဂန္ထလောကမဂ္ဂဇင်းတွင် ကျောင်းသူကျောင်းသားများ ယုန်ဖောင်းဝတ်ရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကိုအောင်ဆန်းနှင့် ပန်းတနော်ဦးသန့်တို့ အပြန်အလှန် ဝေဖန်ရေးသားသည့် ဆောင်းပါးများကို ဖတ်ရှုခဲ့ရသည်။ ဦးသန့်ကား ယုန်ဖောင်းဝတ်ခြင်းတွင် အပြစ်ကိုသာမြင်၍ ယုန်ဖောင်းဝတ်ခြင်းသည် ခြယ်လှယ်

ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ မိမိစိတ်တိုင်းကျဝတ်လိုသည့် အဆင်အသွေးကို မဝတ်ရ၊ မဝတ်လိုသည့်အထည်ကိုမှ ဝတ်ဆင်နေရခြင်းကား စိတ်ဒုက္ခကိုဖြစ်စေ၍ ယုန်ဖောင်းကို မလိုလားအပ်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်နှင့် တခမ်းတနား ရေးသားထားသည်။ ကိုအောင်ဆန်းကား ရေနံချောင်းမြို့အမျိုးသားအထက်တန်းကျောင်းတွင် နေစဉ်ကတည်းက ကိုယ်တိုင်ယုန်ဖောင်းဝတ်ခြင်းမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော အကျိုးတရားများကို ကိုးကားလျက် အသားပါပါ ရေးသားခဲ့လေသည်။ နှစ်ဦးစလုံး လူတော်ချည်းပင်ဖြစ်၍ ဖတ်၍ကောင်းလှပေတော့သည်။ ထိုစဉ်ကမူ စာပေလောကမှ ပါရဂူတို့မှာ ထိုအချက်နှင့်ပတ်သက်၍ ထောက်ခံခြင်း၊ ကန့်ကွက်ခြင်း မပြုခဲ့ကြသည့်အတွက် များစွာအရေးကြီးလှသည်ဟု သင်မှတ်ခဲ့ကြဟန်မရှိကြောင်း ထင်ရှားသည်။

သို့သော် နောင်သောအခါ မြန်မာပြည်၏ အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီးဖြစ်သော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ကျောင်းသားဘဝရှိ ထင်မြင်ချက်နှင့် ရေးသားချက်တို့ကို ပြန်လှန်မသုံးသပ်နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့တွင် တန်ဖိုးတစ်ခု ဆုံးရှုံးခဲ့ရလေပြီ။

ကျောင်းသားသမဂ္ဂအား ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ခြင်းနှင့် လိုအပ်သည့် ရံပုံငွေများ ကောက်ခံစုဆောင်းရေးကိစ္စများအတွက် မကွေး၊ ရေနံချောင်း စသည့်မြို့များသို့ သွားလာလှည့်လည်ရန် တာဝန်မှာ ကိုအောင်ဆန်းအပေါ်တွင် ကျရောက်ခဲ့သည့်အတိုင်း ပြန်နီးခနဲ မမျှော်လင့်ဘဲနှင့် နတ်မောက်၊ တောင်တွင်း၊ မကွေး၊ ရေနံချောင်းမြို့များသို့ ထွက်လာခဲ့ရပေသည်။ အချိန်မှာ ၁၉၃၇ ခုနှစ်ဖြစ်၍ (၉၁)ဌာန အုပ်ချုပ်ရေးအသက်ဝင်လာပြီးနောက် ဒေါက်တာဘမော်မှာ ဝန်ကြီးရာထူးကို လက်ခံပြီး အစည်းအဝေးပွဲပင် ကျင်းပပြီးခဲ့လေပြီ။ ထိုစဉ်က ကိုအောင်ဆန်းနှင့် ဆွေးနွေး၍သိရသောအချက်များကား၊ သူသည် နိုင်ငံရေးလိုက်စားမည်ဟု စိတ်ကူးကြောင်း၊ နိုင်ငံရေးမှာသာမန်ကာလျှံကာနှင့် မဖြစ်နိုင်၊ ဗဟုသုတ များနိုင်သမျှများမှ အရေးပါအရာရောက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်မည့်အကြောင်း။ ထို့ကြောင့် ယခုအချိန်တွင် နိုင်ငံရေးနှင့်ပတ်သက်သည့် စာအုပ်များကိုသာ အများဆုံး ဖတ်ရှုနေကြောင်း၊ နိုင်ငံရေးသမား၏ ဘဝကား သေးဒုက္ခများပြား၍ ဆူးညှောင့်ခလုတ် ပြည့်နှက်နေသည့်အတွက် လူတိုင်း[illegible] စိတ်၌ ပေါ်ထွက်နိုင်သည့်လုပ်ငန်း မဟုတ်ကြောင်း။ (Live Dangerously) ခေါ်စာအုပ်ကို ဖတ်ကြည့်လျှင် သေမင်းနှင့် နပမ်းလုံးရင်း လက်တစ်လုံး[illegible]း သေဘေးမှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သီကာပွတ်ကာ လွှတ်ထွက်လာသည့် အဖြစ်အပျက်များကို တွေ့ရမည်ဖြစ်ကြောင်း တော်ရုံစိတ်ဆိုလျှင် စာအုပ်ကိုဖတ်ပြီး၊ နောက်ဆက်သွားစေတတ်ကြောင်းများကို ပြောဆိုခဲ့လေသည်။ တစ်ခါ နိုင်ငံရေးသမား ဖြစ်လာလို့ရှိရင် စကားလည်း ကြွယ်ဝနိုင်မှ တန်ကာကျတယ်။ လွှတ်တော်အစည်းအဝေးများတွင် (Order in Council) အရ အမတ်တစ်ယောက် စကားပြောနေစဉ် အခြားတစ်ယောက် ဝင်ရောက်ပြောဆိုခွင့်မရှိကြောင်း။ တစ်ခါက အစည်းအဝေးတစ်ခု၌ အမတ်တစ်ယောက် ပြောဆိုနေစဉ် အခြားအမတ်တစ်ယောက်က မေးခွန်းထမေးသည့်အတွက် မူလစကားပြောနေသူက ဥက္ကဋ္ဌကြီးအား ဤသို့ပြောဆိုနေခြင်းကို တားမြစ်ပေးပါရန် တိုင်လိုက်ကြောင်း၊ မေးခွန်းမေးသူကလည်း (Order in Council) အရ၊ စကားမပြောရဘူးဟူ၍သာ ဆိုထားကြောင်း၊ မေးခွန်းမမေးရဟူ၍ မပါ၊ မေးခွန်းသည် စကားလောဟု အကျပ်ကိုင်လေရာ မေးခွန်းပြဿနာကို ဥက္ကဋ္ဌကြီးပင် မဖြေဆို၊ မရှင်းလင်းနိုင်ဖြစ်သွားတော့ကြောင်း။ ဤကိစ္စကို နောက်ဆုံးဖြတ်ချက်ချပေးရန် ဟိုက်ကုတ်သို့ရောက်သွားရာ လည်ချောင်းတွင်းရှိ (Vocal Organ) ခေါ်အသံစတင်ဖြစ်ပေါ်ရာဌာနမှ ပေါ်လာသည်မှာ စကားချည်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ မေးခွန်းမေးရာတွင်လည်း (Vocal Organ) ကိုသာ အသံမပြုက မဖြစ်နိုင်၊ ထို့ကြောင့် မေးခွန်းသည်လည်း စကားပင်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဟိုက်ကုတ်က ရှင်းလင်းဆုံးဖြတ်ပေးလိုက်သည့်အတွက် လွှတ်တော်အစည်းအဝေးများတွင် အမတ်တစ်ယောက် စကားပြောနေခိုက် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မေးခွန်းမေးခွင့် မရတော့ကြောင်းကိုလည်း ရယ်ကာမောကာနှင့် ပြောပြခဲ့ဖူးလေသည်။

ကိုအောင်ဆန်း နတ်မောက်သို့ လာစဉ်အခါက နိုင်ငံရေးသမားလုပ်ရန် စိတ်ကူးပြင်ဆင်နေဆဲသာဖြစ်ပေသည်။ သခင်အစည်းအရုံးတွင် အတိအလင်းပါဝင်ခြင်းကား မပြုသေးပေ။ သို့သော် ထိုစဉ်ကာလကတည်းကပင် တကယ်တမ်း လွှတ်လပ်ရေးမှာ အလှမ်းမဝေးလှကြောင်းနှင့် ပြောဆိုသွားဖူးလေသည်။ ၎င်းပြောပြသော အချက်အလက်များမှာ တချို့အင်္ဂလန်ပြည်မှာရှိတဲ့ အင်္ဂလိပ်တွေဟာ စိတ်ကောင်းရှိတယ်၊ မြန်မာပြည်မှာရှိတဲ့အင်္ဂလိပ်တွေလိုမဟုတ်ဘူး။ အတော်သဘောထားပြည့်ဝပြီး ဆင်ခြင်တုံတရားရှိတဲ့လူကျတော့ ဘယ်သူမှ ဒီကကောင်တွေလုပ်တာမျိုးကို သဘောမကျဘူး။ ကမ္ဘာလှည့်တဲ့ အင်္ဂလိပ်တစ်ယောက်ရေးထားတဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ်ရှိတယ်။

သူ ဗမာပြည်ရောက်ခဲ့တုန်းက တွေ့ကြုံခဲ့တဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေနဲ့ သူ့ယူဆချက်တွေပေါ့လေ။ အဲဒီစာအုပ်ကို မြန်မာပြည်မှာ ဖတ်ခွင့်မပြုဘူး။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ခိုးဖတ်ခဲ့ရတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ ဘာရေးထားသလဲဆိုတော့ သူက ကားနှင့်လှည့်တာဆိုပဲ၊ အဲဒါနဲ့ လမ်းမှာ ဗမာလူမျိုး တောသားတစ်ယောက်ကို မတော်တဆ ကားနှင့်ပွတ်တိုက်မိသွားတာနဲ့ ကားရပ်ပြီး အဲဒီလူ ပွန်းတဲ့ပွဲ့တဲ့နေရာတွေမှာ အသင့်ပါလာတဲ့ ဆေးတွေနဲ့ ပတ်တီးစည်းပေးပြီး ငွေစက္ကူတွေထုတ်ပေးသတဲ့၊ သူ့စိတ်ထဲမှာ အဲဒီငွေပေးပြီး မကျေနပ်ကျေနပ်အောင် တောင်းပန်ဖို့စိတ်ကူးထားသတဲ့။ တောင်းပန်လို့မှ ကျေနပ်ပါ့မလားလို့ စိတ်တထင့်ထင့်နဲ့ပဲတဲ့၊ ဒါပေမယ့် ငွေမြင်တော့ အဲဒီဗမာတောသားဟာ ပြုံးရယ်ပြီး စိတ်မဆိုးကြောင်း၊ ဆေးထည့်ပေးတာလည်းပဲ ကျေနပ်တဲ့အကြောင်း၊ ငွေမလိုချင်တဲ့အကြောင်းများကို ခြေဟန်လက်ဟန်နှင့် ပြောပြလို့ သူမှာ အံ့ဩသွားသတဲ့။

ပြီးတော့ ဒီလောက်သဘောကောင်းတဲ့ မြန်မာလူမျိုးတွေဟာ လွှတ်လပ်ရေးဆိုတဲ့စကားပြောတာဆောက်ရင် ဧကန္တမြန်မာပြည်မှာရှိနေတဲ့ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး အရာရှိတွေရဲ့ အုပ်ချုပ်ပုံ၊ ပြုမူပုံတွေဟာ အလွန့်အလွန် ဆိုးဝါးနေတာကြောင့် ဖြစ်ရမယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့သာ ဒီလူတွေ လွှတ်လပ်ရေးကို တောင်းနေတာပဲလို့ ရေးသွားတယ်ဟု ပြောပြသွားခဲ့လေသည်။

နယ်များတွင် သပိတ်ကြီးအပြီး နိုးကြားလာသည်နှင့်အမျှ သမဂ္ဂများ ထောင်ကြ၏။ အချို့ကျောင်းသားများတွင်လည်း ဆရာကြီးကို ကြောက်ရသဖြင့် မထောင်ရဲသည့်ကျောင်းများ ရှိကြသေး၏။ သမဂ္ဂမထောင်ရသေးသော နယ်များတွင် ဖွဲ့စည်းရန်အတွက် ဆိုင်ရာနယ်ကျောင်းသားများကို တာဝန်လွှဲပေးလိုက်၏။ ဆရာကြီးကို ရွှေဆန်နိုင်သော ကျောင်းသားများအတွက် ဤကိစ္စမှာ အခက်အခဲတစ်ခုဖြစ်နေ၏။ ဆရာများကလည်းကောင်း၊ အစိုးရကလည်းကောင်း၊ ကျောင်းသားသမဂ္ဂ တည်ထောင်ခြင်းကိုပင် မနှစ်မြို့မလိုလား၊ ဥပဒေနှင့် မကိုက်ညီ ကျော်လွန်သည်ဟု အထင်ရောက်ကာ ကဖျက်ယဖျက်လုပ်ကြ၏။ စင်စစ်မှာမူ ဗျူရိုကရက်အစိုးရ၏ အာသီသနှင့် ဖီလာဖြစ်သည့် အရာခပ်သိမ်းသောအလုပ်ကို မလုပ်ဝံ့ကြချေ။ အမျက်တော်ရှမည်ကို စိုးရိမ်ကြ၏။ ပြေနေသော ထင်းချောင်းများ တစ်ပေါင်းတည်း စုစည်းမိမည်ကို စိုးရိမ်ကြ၏။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၃

မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားညီလာခံကြီး

မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂကြီး၏ပထမဆုံးအကြိမ်ဖြစ်သော ညီလာခံကို မန္တလေးမြို့တွင် စတင်ကျင်းပရန် နေ့ရက်များပင် ကန့်သတ်ပြီးခဲ့ပြီ။ ညီလာခံကျင်းပမည့်နေ့ နီးကပ်လာသောအခါ ကိုအောင်ဆန်းသည် အမိဖြစ်သူ ဒေါ်စုထံမှ ဇရိတ်ငွေတောင်းဆိုရာ၊ အမိဖြစ်သူမှာ ကိုအောင်ဆန်းအား ဤကဲ့သို့ နိုင်ငံရေးကိစ္စနှင့် အလားတူဖြစ်သော အရာနှင့် သက်ဆိုင်သည့်ကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်စေလိုသော ဆန္ဒမရှိသည့်အတိုင်း "မင်းကို စရိတ်မပေးနိုင်ဘူး။ ဒါတွေလုပ်နေတာလည်းငါသဘော မတူဘူး" ဟု ပြောသည့်အတွက် "ကိုယ် စထွင်တဲ့လမ်း ဖြစ်နေလို့ မသွားရင် မဖြစ်ဘူး မလုပ်ဘဲလည်းမနေနိုင်တော့ဘူး။ စရိတ် မပေးချင်ရင် နေပါ၊ ခြေလျင်ပဲမန္တလေးရောက် အောင် သွားတော့မယ်" ဟု ခွန်းတုံ့ပြန်လည်ပြောဆိုပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့ခေါင်းဆောင် လောင်း ဖွတ်သမားဖွဲ့သမား ကိုအောင်ဆန်းသည် အိပ်ရာလိပ်ကိုထမ်းရင်း နောက် လိုက်အဖော်မပါ နေအိမ်မှ ထွက်ခွာသွားလေသည်။ ၎င်း၏မိခင် "အမေစု" မှာ ယတ် ပြတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ချမိကာ နောက်သို့မဆုတ်၊ တုံးတိုက်တိုက် တိုင်တိုက်တိုက်လုပ်

တတ်သည့် သားထွေး၏သဘော ပင်ကိုယ်စိတ်ထားကို သိပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း သွေးတိုးစမ်းသည့်သဘောမျိုးနှင့်သာ မူလက ပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ၊ တစ်ယောက်တည်း အဖော်မပါဘဲ ထွက်ခွာသည့်အခါတွင် လျစ်လျူရှုမနေနိုင်တော့ဘဲ၊ ချက်ချင်းပင် "ဘယ် သူရေ၊ ဘယ်ဝါတို့ရေ၊ အောင်ဆန်းနောက်လိုက်သွားပြီး ဒီငွေ ပေးလိုက်စမ်းပါ။ ဘူတာ ရောက်အောင် လိုက်ပို့ပြီးမှ ပြန်ခဲ့" ဟု ခိုင်းစေရသည်ကို နတ်မောက်မြို့တစ်မြို့လုံး သိစဉ်က အထူးအဆန်းသဖွယ် ပြောဆိုခဲ့လေသေးသည်။

မန္တလေးမြို့၌ နေ့ရာသီအတွင်း ပထမဆုံးမြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသား ညီလာခံကျင်းပကြလေပြီ။ မစ္စတာရာရှစ်အား ဥက္ကဋ္ဌ ကိုအောင်ဆန်းအား အတွင်းရေးမှူး အဖြစ် ရွေးချယ်ကြ၏။ ညီလာခံအသွား ကိုအောင်ဆန်းသည် သူ၏အစ်ကို မြို့အုပ် ဦးအောင်သန်းထံ ဝင်လာ၏။ လွယ်အိတ်တစ်လုံး ပါလာ၏။ လွယ်အိတ်ထဲ၌မူ ပညာ ရေးဝနစ်အကြောင်း စာအုပ်များနှင့်အတူတကွ၊ ရောမအဘိဓမ္မာဆရာကြီး (ပလေတိုး) ရေးသားသော (နိုင်ငံရေးအဘိဓမ္မာကျမ်း) နှင့် ၎င်းအပြင် အဝတ်အစားဆို၍ လုံချည် ၂-ထည်သာ မြင်ရ၏။ သူပြန်သွားသောအခါ လုံချည်တစ်ထည် ကျန်ခဲ့လေသည်။ အဝတ်အစားကို ဂရုစိုက်မစိုက် သိသာ၏။ သူစူးစိုက်သွားသည့်ကိစ္စမှာ မန္တလေး ညီလာခံသာဖြစ်ရာ သဘော်ဆိပ်သို့အသွား မြင်းရထားပေါ်ပါသွားသော ကိုအောင် ဆန်းအား မြင်းရထားနောက်မှ လုံချည်ကျန်ခဲ့၍ လိုက်အော်ကာ ဘကြော်ကြော် ပေးသူ၏ အသံကိုပင် ဂရုမထားချေ။ ကိုအောင်ဆန်းကား မန္တလေးသာရောက်သော် လည်း လုံချည်ကျန်ရစ်ခဲ့မှန်းကို မသိရှာခဲ့ချေ။

သူ၏အစ်ကိုဖြစ်သူကသာ သူ့ညီအတွက် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် အံ့သြ ခြင်းဖြစ်ကာ ...

"ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ အောင်ဆန်းရယ်၊ လုံချည်ပါတာမှ နှစ်ထည်၊ တစ်ထည် ကျန်သွားရသေးသကိုး၊ တော်တော်နတဲ့အကောင်" ဟု ရေရွတ်ရှာ၏။

ထိုစဉ်အခါက အညာတြအောင်ဆန်းအား လူသူလေးပါး ဂရုမထားကြလှ သေး။ ဦးအောင်သန်းကသာ သူ့ညီအကြောင်း စကားဆက်မိရင်း သူ့ညီ၏ နိုင်ငံရေး စိတ်ထက်သန်ပုံကို ပြောပြကာ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သူနဲ့ကျွန်တော်နဲ့ဟာ ညီအစ်ကိုချင်းဆိုပေမယ့် သဘောချင်းမတိုက်ဆိုင်တဲ့အချက်ရှိတယ်။ (We never agree to talk politics) ကျွန်တော်တို့ချင်း နိုင်ငံရေးစကား ဘယ်တော့မှ မပြောဘူး။ ပြောရင် သဘောကွဲကြရော"

ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်ဖြစ်သဖြင့်၊ အချို့ကလည်း ကိုနု၊ ကိုအောင်ဆန်းအကြောင်း တစ်ယောက်တစ်ခွန်းကြားဖူးသည့်အတိုင်း ပြောကြ၏။ ထိုအခါ ဦးအောင်သန်းကပင် ကိုနုနှင့် သူ့ညီအကြောင်း ထပ်လောင်း၍ ပြောသည်မှာ –

ကိုနုက သူ့အဖေဆီ ကောလိပ်ကနေ ငွေတောင်းတော့ "အဖေ၊ ကျွန်တော် စာအုပ်ဖိုး ဘယ်လောက်၊ မုန့်ဖိုး ဘယ်လောက်၊ ကျောင်းလခ ဘယ်လောက်၊ ယောက်ျားတို့ထုံးစံအတိုင်း ပျော်ဖို့ပါးဖို့ ဘယ်လောက်ဆိုပြီး တောင်းသတဲ့၊ ဒီတော့ သားက အဲဒီလိုတောင်းတာကို အဖေလုပ်သူက တစ်ခါ သားတောင်းတာတွေအပြင် ဆေးဖိုးဝါးခပါ ဘယ်လောက်ဆိုပြီး ထည့်ပေးသတဲ့။ အဖေနဲ့သားနဲ့ လိုက်သဗျာ" ဟု ဆိုကာ ရယ်ကြရင်း၊ ကိုအောင်ဆန်းအကြောင်း ရောက်သွားပြီး –

အောင်ဆန်းကတော့ ဒီလိုမဟုတ်ဘူး၊ သူတောင်းပုံက "အမေ၊ ကျုပ်ကတော့ ခင်ဗျားသားကြီးတွေလို လခစားအလုပ်တော့ လုပ်မယ့်သူမဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်တော့ နိုင်ငံရေးလုပ်မှာပဲ၊ ဒါကြောင့် သုံးဖို့စွဲဖို့ ငွေရှစ်ဆယ်လောက် ပို့လိုက်ပါ၊ ကျုပ်တော့ ဒီကျောင်းပိတ် အိမ်မပြန်တော့ဘူး" လို့ တောင်းသတဲ့ဟု ပြောပြရာ၍ ဘေးကလူများမှာ အံ့အားသင့်ကာ မျက်လုံးပြူးနေကြ၏။ အတော်ခြောင်ကျတဲ့ လူတွေပဲဟု မှတ်ချက်ချကြသည်ကို ကြားသိရဖူးလေသည်။

* * *

၁၄

ဝက်ခြံထောက်စွပ်ပြုပ်

၁၉၃၇ – ခုနှစ်ရောက်ခဲ့ပြီး၊ သပိတ်အရှိန်ကြောင့် ကျောင်းသားများ ပြောင်းလဲမှုများစွာ တွေ့ရ၏။ နှံ့သာခြယ်မှုန်းခြင်းများ ယုတ်လျော့သွား၏။ မင်းသားကိုက်မှ အမျိုးကိုချစ်ခင်သောစိတ်ဖြင့် တိုင်းရင်းဖြစ်အထည်များကို ပြောင်းလဲဝတ်ဆင်လာကြ၏။ တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂတွင် ခေတ်ပြောင်းတော်လှန်ရေးသမားတို့ စုဝေးရာ ဌာနဟုပိုမိုသိရှိကြ၏။ သမဂ္ဂအသင်းတိုက်မှာ ပိုမိုစည်ကားလာ၏။ အင်အားစုလာကြ၏။ သမဂ္ဂအမှုဆောင်တွင် အလိုတော်ရိများ မတိုးနိုင်တော့ချေ။ မဟုတ်မခံ အဆောက်အအုံကြီးသဖွယ် ပြောင်းလဲခဲ့၏။ သမဂ္ဂအမှုဆောင်တို့သည်သာလျှင် ကျောင်းသားတို့၏ တိုင်ကြားရာ လူကြီးခေါင်းဆောင်များဟု အသိညာဏ်ပေါ်လာကြ၏။

ကိုအောင်ဆန်းကား ဝိဇ္ဇာအထက်တန်းတွင် ကျောင်းပြန်နေလျက်ရှိ၏။ တစ်နှစ်လုံး သမဂ္ဂအလုပ်နှင့် အချိန်ကုန်၏။ သူ့အမူအရာအသွင်အပြင်ကား ပြောင်းလဲခြင်းအလျဉ်းမရှိ။ သို့သော် သူနှင့် သူ၏အပေါင်းအဖော်တစ်သိုက်၏ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ကိုကား ဆရာများနှင့် ကျောင်းသားများကပါ အလေးမူလာကြရလေပြီ။ သူ့အား ထက်မြက်သောလူတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သိကြပြီ။ သူသည် ခေါင်မာသည်ဟု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသိအမှတ်ပြုကြရလေသည်။ သူသည် သူ့ကိုယ်ကျိုးတွက်ကာကို လုံးလုံးသတိမရေး ကျောင်းသားတို့အကျိုးသာ ရှေးရှုဆောင်ရွက်နေသည်ကို လူတိုင်း သိကြတော့လေပြီ။ "အောင်ဆန်းအရူး" ပျောက်၍ "ကိုအောင်ဆန်း၊ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်၊ အိုးဝေ တာဝန်ခံ" ဟူ၍ သိကြ၏။ ကိုအောင်ဆန်းကား ဝင့်ဝါပလွှားခြင်းမရှိ။ မော်ခြင်း၊ ကြွားခြင်း မရှိ။ ထုံးစံအတိုင်းပင် နေထိုင်သွားလာ၏။

ကိုအောင်ဆန်းအား ပဲခူးကျောင်းဆောင်မှ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် (Mess Committee.) ခေါ် စားရေးသောက်ရေးကော်မတီတွင် တင်မြှောက်လိုက်ကြ၏။ ကော်မတီတိုင်းကျောင်းဆောင်အတွက် တစ်ကြိမ်လျှင် နှစ်ရက်ဆက်၍ (Menu) မီနူးခေါ် ဟင်းလျာစာရင်း ရေးပေးရ၏။ ကိုအောင်ဆန်းသည် တစ်ညသော် အလယ်ဟင်းမကြီးတစ်ခွက်အတွက် ဝက်ခြေထောက်စွပ်ပြုပ် ချက်စေ၏။ ထမင်းချက်တို့လည်း ရေးပေးသည့်အတိုင်း ချက်ရလေသည်။ ညစာထမင်းစားချိန်တွင် ဟင်းကိုကြည့်ရာ ကျောင်းသားတိုင်း ဒေါ်ပွကြကုန်၏။ "ဟေ့ . . . ဒီနေ့ည ဘယ်သူရေးတဲ့ဟင်းလဲကွ၊ ဟင်းနဲ့မှ ထမင်းစားဖူးရဲ့လားဟေ့၊ ဒါ တောလက်ကျေးရွာ၊ ဇနပုဒ်မဟုတ်ဘူးကွ" နှင့် ကျောင်းသားအများ စားပွဲတိုင်းမှ ကြွက်စီကြွက်စီ ဖြစ်လာကြ၏။ ဝက်ခြေထောက်ဟင်းနှင့် မစားနိုင်ကြဘဲ ဆူဆူပူပူဖြစ်ကုန်၏။ အချို့ကျောင်းသားကြီးများသည် စားဖိုမှူးကိုခေါ်ကာ မီနူးစာအုပ်တောင်း၍ကြည့်ရာ ကိုအောင်ဆန်း တရားခံဖြစ်နေ၏။ ကိုအောင်ဆန်းအား ဝိုင်းအုံကြည့်ကြသောအခါ သူ့မှာ ကုန္ဓေမပျက် သူရေးသည့်ဟင်းစာရင်းနှင့် သူ ဘာမျှမဖြစ်သည့်နယ် ထိုင်လျက် စားလျက်တွေ့ရ၏။ အခြားကျောင်းသားများမှာမူ မရိုးမရွနှင့် စိတ်ဒေါသဖြစ်ကာ သူ့အား စူးစူးစိုက်စိုက် မျက်စိပေါင်းစုံ ကြည့်နေကြ၏။ သူ စားဝသောအခါ သူသည် ထမင်းစားခန်းထဲမှ ခပ်တည်တည်နှင့်ပင် ထွက်သွား၏။ ကျန်သောကျောင်းသားများစိတ်၌ ကား မခံချိမခံသာဖြစ်လျက် "ဒါကြောင့် လူ့ဝွစာပါလို့ မပြောဘူးလား" ဟု မှတ်ချက်ချကာ ဝက်ခြေထောက်ဟင်းနှင့်ပင် ပြီးကြရတော့သည်ဟူ၏။

* * *

၁၅

ဝိဇ္ဇာတန်းတွင်

၁၉၃၆ - ခုနှစ်၊ သပိတ်မှောက်သည့်အချိန်မျိုး ရောက်ခဲ့ပြန်၏။ ကျောင်းသားများမှာ ရှုးရှူးမိုက်မိုက်နှင့် သပိတ်မှောက်ရသည်ကို အပျော်တမ်းကစားနေရာဟု ထင်နေကြသူများက ထင်နေကြ၏။ ယမန်နှစ်က အချိန်ရောက်သောအခါ ကျောင်းကြီးတစ်ဝိုက် လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်လာပြန်၏။ သပိတ်မှောက်ရန် အကြောင်းရှာ၍ လှုံ့ဆော်ကြ၏။ ခေါင်းဆောင်လုပ်ရသူများအတွက် ဝန်လေးသလောက်၊ မှောက်သူနောက်လိုက်တို့အတွက် ပေါ့ပေါ့တန်တန်နှင့် ပျော်ပွဲထင်နေကြ၏။ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များအဖို့ အရေးဆိုစရာ လက်နက်သဖွယ်သာ အသုံးပြုရသည့် သပိတ်မှာ ကျောင်းသားလူမယ်တို့အဖို့ စာကျက်ရသက်သာပြီး စာမေးပွဲမဖြေဘဲ အောင်နိုင်သည့်လက်နက်ဟု ထင်ကြ၏။ အကြောင်းမသိသော ကျောင်းသားများအတွက် ခေါင်းဆောင်များ ခေါင်းခဲစရာအခြေသို့ပင် ဆိုက်ရောက်ခဲ့လေသည်။

ထိုနှစ်တွင် နယ်အထက်တန်းကျောင်းများမှ ကျောင်းသားသပိတ်ခေါင်းဆောင်များ ကောလိပ်သို့ ရောက်ရှိလာသောနှစ်ဖြစ်၏။ ကောလိပ်ကျောင်းသားစ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်၍ နေရာတကာ တွင်ကျယ်ချင်ကြ၏။ သပိတ်သည် ပျော်စရာကစားမှုး ထင်ကြ၏ လူသစ်များစုပေါင်းပြီး တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂ သပိတ်မှောက်ရန် အစည်းအဝေးတစ်ခုတွင် အဆိုသွင်းကြ၏။ ငွေကြေးအခက်အခဲ မည်မျှကျပ်တည်းစွာနှင့် တိုင်းသူပြည်သားတို့ အပေါ်မည်မျှဒုက္ခပေး၍ မှောက်ရကြောင်းကို သိပြီးသော ကျောင်းသားကြီးများမှကား သပိတ်မှောက်စရာအကြောင်း မလုံလောက်၊ သပိတ်လက်နက်ကို အပေါ်စားအဖြစ် မခံနိုင်၊ သူ့နေရာနှင့်သူ အံကျမှ သုံးချင်၏။ မသိမလိမ္မာသူများကား သပိတ်မှောက်ရန် တောင်းဆိုနေကြ၏။

ကိုအောင်ဆန်းသည် ကျောင်းသားများနှင့်ရော၍ သူထိုင်နေကျ ဘေးတန်း ခုတိယထိုင်ခုံမှထ၍ "ကဲ . . . ခင်ဗျားတို့ ဒါလောက်တောင် သပိတ်မှောက်ချင်ရင် ဒီလို ခဏခဏ မှောက်မနေနဲ့၊ သပိတ်ရေးပျက်တယ်။ (Perpetual Strike) ဘယ်တော့မှ ကျောင်းပြန်မဝင်စတမ်း၊ ထာဝစဉ် သပိတ်မှောက်မလား။ ကျုပ် ခေါင်းဆောင်မယ်၊ ကဲ သတ္တိရှိရင် ထွက်လိုက်ခဲ့ကြ" ဆိုကာ သူ ရှေ့ထွက်သွားလေ၏။ ဘယ်သူမျှ မလိုက်ခဲ့။ အကြောင်းမဲ့သက်သက်မှောက်ရန် သူ သဘောမတူ။ ထိုသို့ပြောသည့်အခါမှ ကျောင်းသားများ ငြိမ်သက်သွားလေ၏။

ထိုနှစ်တွင် ကိုအောင်ဆန်းသည် ဝိဇ္ဇာအထက်တန်းသားဖြစ်၏။ ယမန်နှစ်က စာမေးပွဲမဝင်။ ယခုနှစ်မှ ဝင်ရန်ပြင်ဆင်၏။ သို့သော် သူ၏အချိန်များမှာ ခါတိုင်းလိုပင် အပြင်၌ ကုန်၏။ မနေမနား လုပ်လွန်းအားကြီးသဖြင့် စာမေးပွဲနီးသောအခါ ဆေးရုံ တက်ရတော့၏။ စာမေးပွဲရက်လည်း နီးကပ်လာလေပြီ။ ရက်နီးကပ်ရုံမက စာမေးပွဲ ရက် ဆိုက်ရောက်ခဲ့လေပြီ။

ကိုအောင်ဆန်းသည် စာမေးပွဲအချိန်ဝေးစဉ်ကလည်း ကျောင်းစာနှင့် အရောမဝင်၊ စာမေးပွဲအချိန်နီးတော့လည်း စာအုပ်တခြား လူတခြား၊ စာအုပ်များကား ကျောင်းဆောင်အခန်းတွင်း သော့ပိတ်လျက် ဖုံထူ၍ ဖုံးလွှမ်းဖိနှိပ်ခြင်းဖြင့် နစ်မွန်းနေ ကြရာ၏။ လူကား ဆေးရုံတွင် ရောက်နေ၏။ အရှင်နှင့်ကင်းကွာသော စာအုပ်များမှာ မူ၊ မျက်နှာငယ်နှင့် ရတက်ကြွယ်ကာ "တို့အရှင်ကိုအောင်ဆန်း၊ စာမေးပွဲအောင်ပန်း ဆွတ်လှမ်းနိုင်ပါ့မလား" ဟု အပူပွားနေကြရာမည်မှာ မလွဲပေ။ သို့သော် ကိုအောင် ဆန်းကား စာမေးပွဲနေ့၌ ဆေးရုံမှ တစ်စခန်းသို့သွား၍ ဖြေဆို၏။ သို့နှင့် စာမေးပွဲသာ ပြီးခဲ့သည်၊ စာအုပ်များ ဖုန်မခါမိ။

အောင်စာရင်းများ ထွက်လေပြီ။ ကိုအောင်ဆန်း အောင်လေပြီ။ အင်္ဂလိပ် စာကလည်း အလိုအလျောက်ကောင်း (Political Science) ပေါ်လစ်တစ်ကယ် ဆိုင်းရင့်(စ)ဘာသာကလည်း နိုင်ငံရေးသမားအတွက် ရာဇဝင်အကြောင်းများ ဖတ်ရင်း လေ့လာရင်း အနည်းနှင့်အများ သိကျွမ်းသည်သာများရကား၊ စာမေးပွဲတွင် ထူးချွန် စွာနှင့်အောင်ခဲ့လေသည်၊ သူ နေမကောင်းမှန်းသိ၍ အစ်ကိုဖြစ်သူကပင် နေမကောင်း ဘဲ စာမေးပွဲမဝင်ရန် တားသေးသည်ကိုပင် ဝင်ဖြစ်အောင်ဝင်၍ အောင်ဖြစ်အောင် အောင်လိုက်သေးသည်။ စာမေးပွဲအောင်သည်ကို သူကိုယ်တိုင် မအံ့ဩသလောက်၊ သူ၏သူငယ်ချင်းကျောင်းသားများအား အံ့ဩစေ၏။ ဆေးရုံမှ သွားရောက်ဖြေဆိုပြီး အောင်လာသည်မှာ ကိုအောင်ဆန်းဆိုသည့် နာမည်ကြီးလူဆိုးတစ်ယောက်ကို ကျောင်းမှ မြန်မြန်ထွက်၊ မြန်မြန်အေးသည်ဟူသောသဘောနှင့် အာဏာပိုင်တို့က အအောင်ပေးလိုက်သည်ဟုပင် ထင်ကြေးပေးကြသူ ပေးကြလေသေးသည်။

သူက သူ စာမေးပွဲ ဖြေဆိုခဲ့ပုံတွေ ပြောပြသောအခါ မသိသည့်ပုစ္ဆာကို မဖြေ၊ သိသည့်ပုစ္ဆာနှင့် သိမည်ထင်သည့်မေးခွန်းတို့ကိုသာ ဖြေဆိုခဲ့သည်ဟု ပြန်ပြော၏။ သူ၏ အင်္ဂလိပ်စာနက်နဲ၍ အရေးအသားကောင်းခြင်းကြောင့် မေးခွန်း၏ ဆိုလိုရင်းကို အနည်းအကျဉ်းသိလျှင်ပင် တက္ကသိုလ်စာမေးပွဲကို အောင်မြင်နိုင်လေသည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၆

ဖွတ်သမား

၁၉၃၈ – ခုနှစ်တွင် ကိုအောင်ဆန်းသည် ဥပဒေတန်း ပထမနှစ်တွင် တက်ရောက်သင်ကြားလျက်ရှိ၏။ ပဲခူးကျောင်းဆောင်မှာပင် နေမြဲအခန်း၌ နေ၏။ ဝတ်မြဲအဝတ်၊ ကိုင်မြဲထီး၊ စီးမြဲဖိနပ်နှင့်ပင် တွေ့ရသည်။ သူ့မှာလည်း အပြောင်းအလဲမရှိ၊ မှန်တေတေတွေဝေသည့်ဘဝက မတက်။ စကားမပြောဘဲ တွေ၍ စဉ်းစားနေလေ့ရှိသည်။ ကိုအောင်ဆန်းကို တဖန်တွေ့ကြရပြန်လေသည်။

နေထိုင်မှုမှုမပြောင်းသော်လည်း သူ၏အသိတရားများ တိုးတက်လျက်ရှိလာလေသည်။ သူ၏စွမ်းဆောင်မှုအရှိန်သည် ကြီးမားပြင်းထန်ခဲ့လေသည်။ သူ၏စေတနာ၊ သူ၏ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်၊ ကြံရည်ဖန်ရည်ကို ကျောင်းသားများ လေးစားခဲ့လေပြီ။ သူ၏ဝီရိယကိုကား ပြိုင်နိုင်သူ ရှားသလောက်ဖြစ်၏။ သို့သော် ချုပ်ရှယ်သောစည်းကမ်းကိုကား သူ ဂရုမထား။ စည်းကမ်းပြင်ပတွင် အမြဲရောက်လျက်ရှိ၏။ သူသည် ဥပဒေအချုပ်အချယ်ကို သူ၏ အမျိုးသားရေးကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်မှုတွင် ဆူးညောင့်ခလုက်ဟု မှတ်ယူထားလေသည်။

တက္ကသိုလ်ကျောင်းဆောင်တို့တွင် ည ၇ – နာရီထိုးလျှင် ဝင်းတံခါးပိတ်၏။ ၈ – နာရီမှစ၍ ၁၁ – နာရီအထိ စာကြည့်ချိန်ဖြစ်၏။ စာကြည့်သည်မကြည့်သည်မှာ ကျောင်းသားတာဝန်။ သို့သော် ကြည့်လိုသည့်ကျောင်းသားကို မကြည့်လိုသူက နှောင့်ယှက်ရ။ မနှောင့်ယှက်ရ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထိန်းသိမ်းနိုင်သည့် အရွယ်သာ ကျောင်းဝင်ခွင့်ရကြသဖြင့် ဆရာများက တာဝန်မယူချေ။ ညအချိန်များတွင် လူစုံရှိမရှိသာ ကျောင်းဆောင်မှူးက စစ်ဆေးသောထုံးစံရှိ၏။ လိုက်လံစစ်ဆေးချိန်၌ မရှိသူကို လက်ထောက်အဆောင်မှူးလုပ်သူက အဆောင်မှူးအား တိုင်ရ၏။

ကိုအောင်ဆန်းအား မနက်ပိုင်း ကျောင်းတက်ပြီးသည်နှင့် တစ်နေ့ကုန် သမဂ္ဂအလုပ်နှင့် အချိန်ကုန်လေ့ရှိ၏။ ပင်နီအင်္ကျီ၊ အိမ်တော်ရာထီးနှင့် လုံချည်တို့ကို ဝတ်ကာ အမြဲထွက်လေ့ရှိ၏။ အပြင်လူများနှင့်လည်း ဆက်သွယ်လျက် ကျောင်းသားအကျိုး သည်ပိုးလျက်ရှိ၏။ အပြင်လူများမှာ မြန်မာပြည်တွင်းမှသာမက အိန္ဒိယပြည် နေရှ၊ ဂန္ဒီကြီးတို့နှင့်ပင် ထိုစဉ်အခါကတည်းက အဆက်အသွယ်ရှိသည်ကို သူကိုယ်တိုင်ပြောပြသဖြင့် သိရှိခဲ့ရလေသည်။

ကျောင်းသားများသည် နိုင်ငံရေးတွင် လိုက်စားသည်ဟု သူ၌ စွဲလမ်းမှုရှိသည်အတိုင်း တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂကြီးလည်း နိုင်ငံရေးကို ရှေးရှုလျက်သာ အစစ ခြေလှမ်းပြင်လျက်ရှိ၏။ သို့ခြေလှမ်းပြင်လေလေ ကိုအောင်ဆန်း အလုပ်ရှုပ်လေလေဖြစ်၏။ ထိုနှစ်တွင် ကိုနုလည်း ကျောင်းတွင်မရှိ၊ သပိတ်မှောက်ပြီးကတည်းက မဝင်၊ စီရှာဘွဲ့ကိုပင် ပြန်အပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ မစ္စတာရာရှစ်မှာလည်း ဥပဒေဘွဲ့ရ၍ ကျောင်းမှထွက်ပြီးဖြစ်၏။ ကိုအောင်ဆန်းသာလျှင် ကျန်ခဲ့၏။ သို့သော် ကိုနုနှင့် အဆက်အသွယ်အား ပြုလျက်ပင်ရှိသေးသည်။

ကိုအောင်ဆန်းသည် ညစဉ်ညတိုင်း လူစစ်ချိန်၌ ကျောင်းဆောင်တွင်မရှိ။ အမြဲ အပြင်ရောက်၍ အခန်းတံခါးပိတ်လျက်သာ တွေ့ရ၏။ စစ်ရသူအဆောင်မှူးလေးများလည်း မရှိလျှင် မရှိကြောင်း စာရင်းသွင်းရ၏။ မရှိသူများအနက် ခွင့်ယူမယူ ကြားသော်လည်း ခွင့်ယူသည့်အထဲ ကိုအောင်ဆန်း ဘယ်သောအခါမှ မပါ။ သို့ တင်ပြသော်လျှင် နောက်နေ့နံနက်စောစောတွင် လက်ထောက်အဆောင်မှူးက ခေါ်ယူတွေ့ဆုံလျှင် ထုချေချက်အကြောင်းပြရ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုအောင်ဆန်းအဖို့ တစ်ခါမဟုတ်၊ နှစ်ခါမဟုတ်။ ကြိမ်ဖန်များစွာ အပြင်သို့ ခွင့်မယူဘဲ ထွက်ခဲ့၏။ ထွက်တိုင်း မိ၏။ မိတိုင်း အရေးယူကာ အဆောင်မှူးက ခေါ်၏။ အခြားကျောင်းသားများအဖို့အဆောင်မှူးက ကြောက်ရွံ့၍ကျေနပ်အောင် အကြောင်းပြရန်သာ စဉ်းစားကြရ၏။ သူ့အဖို့ကား ကျောင်းစည်းကမ်းနှင့်မဆိုင်သည့်နှယ် ခပ်ထည်ထည်ပင် နေ၏။

တစ်နေ့သော နံနက်သော် လက်ထောက်အဆောင်မှူး၏ တပည့်တစ်ယောက်သည် ကိုအောင်ဆန်း၏ အခန်းကို တံခါးခေါက်လျက်တွေ့ရ၏။ အတွင်း၌ နေမြင့်အောင်အိပ်တတ်သော ကိုအောင်ဆန်းအား နာမည်ကိုခေါ်၍ နှိုးနေ၏၊ တံခါးတို့ တဝုန်းဝုန်းနှင့် နှိုးနေသည်ကို အထဲက စကားပြန်မပေး။ အတန်ကြာကာမှ "ဟေ့ ဘယ်သူလဲကွ" ဟု မေးသံကြားရ၏။

"ကိုအောင်ဆန်း၊ ဆရာက ခေါ်လာပါပြီးတဲ့"

"ဘာလုပ်မလို့လဲ"

"တွေ့ချင်လို့တဲ့"

"တွေ့ချင်ရင် မတွေ့နိုင်ဘူးပြောလိုက်"

"ခေါ်ပါ၊ အခုချက်ချင်း လာပါတဲ့"

"မလာနိုင်ဘူး၊ အိပ်နေတယ်ပြောလိုက်"

တံခါးကိုကား မဖွင့်ချေ။ အိပ်ရာထဲမှ အာလုပ်သံကြီးနှင့် ပြောနေသံကြားရ၏။ လာခေါ်သူပြန်သွား၍ အဆောင်မှူးအား ပြော၏၊ တဖန် နှိုးခိုင်းပြန်၏။ "မလာနိုင်ဘူးပြောလိုက်" ဟူသော အဖြေသာ ရသွား၍ ကိုအောင်ဆန်းကိုကား ခေါ်မရခဲ့ချေ။

လက်ထောက်အဆောင်မှူးလည်း အာစရိက္ကနွေ့ အပျက်မခံ၊ ထပ်မံကာ စာနှင့်ရေးလျက် စာပေးစာယူ မှတ်ပုံတင်စာအုပ်နှင့် အပေးခိုင်း၍ ခေါ်၏။ တပည့်လည်း စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် သွားရပြန်၏။ အဆောင်မှူးလည်း မခံချိမခံသာဖြစ်နေ၏။ ကိုအောင်ဆန်းကား အိပ်ရာထဲမှ မထသေး။ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်မှ ပြန်ပြီး နေမြင့်မှထလေ့ရှိသည့်အတိုင်း အိပ်ဆဲပင်ဖြစ်၏။ တံခါးခေါက်ပြန်လေပြီ။ ကိုအောင်ဆန်းလည်း ဒေါသံဖြင့် ..

"ဟေ့ ... လာပြန်ပြီလား၊ ငါ အိပ်နေတာ မသိဘူးလား၊ ဘာလုပ်မလို့လဲ" ဟု အော်ငေါက်ရင်း တံခါးကို စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနှင့် ဖွင့်၏။ လာနှိုးသူလည်း သူ့အား စာရွက်တစ်ခုပေး၍ စာအုပ်တွင် စာရကြောင်း လက်မှတ်ထိုးခိုင်း၏။ ကိုအောင်ဆန်းသည် ထိုစာရွက်ပါစာများကို အိပ်မှုန်စုံမွှားနှင့် ဖတ်၏။ ဖတ်ပြီးလျှင် လက်မှတ်ထိုးရန် စာအုပ်ကို လှမ်းယူပြီး ဆုတ်ဖြဲပစ်လေ၏။ နောက်လက်ထဲမှ စာရွက်ကိုပါ ချေမွဆုတ်ဖြဲပစ်လေ၏၊ ပြီးလျှင် တံခါးပြန်ပိတ်၍ "မလာဘူး၊ သွား" ဟု နှင်သံကြားလိုက်ရ၏။ အဆောင်မှူးလည်း စိတ်ညစ်၏။ သူ့ကို ကျောင်းဆောင်တွင် ထားရသည်မှာ တာဝန်လေးလှ၏။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၇

ငွတိုက်လေပြီ

ထိုသို့ အာခံပြီးသည့်နောက် သူ့အား အဆောင်မှူးက အပြစ်ထားမည်ထ
သိ၏။ (Hall Tutor) များကလည်း မတွေ့တိုင်း သူ့အား တိုင်တော့မည်ကို ကြို့တင
သိပြီးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အခါတိုင်းထက် ပိုမို၍ပင် ငွတိုက်သေး၏။

တစ်ညသ၌ သူသည် အပြင်သို့မထွက်ဘဲ မနေစဖူး ကျောင်းဆောင်တွင
ရှိနေ၏။ သူ မထွက်ခြင်းကား ရည်ရွယ်ချက်နှင့် မထွက်ခြင်းဖြစ်၏။ ဝင်းတံခါးပိတ
ခေါင်းလောင်းထိုးပြီး ကျောင်းသားများကိုယ်စီ ကျောင်းဆောင်တို့သို့ ပြန်စုကြလေ၏
၈ - နာရီသာသာ လူစစ်ချိန်အနီးတွင် အခြားကျောင်းသားတစ်ဦး၏ အခန်းထဲသို့ သ
ပေါက်လာ၏။ သူ မရှိစဖူး ကျောင်းဆောင်တွင်ရှိနေသည်ကို အထူးအဆန်းဖြစ်ေ
သဖြင့် ဝိုင်း၍လှောင်ကြပြောင်ကြရာ၊ သူကပင် "တိတ်တိတ်နေ၊ ကျုပ်ရှိတာ လူမသ
စေနဲ့၊ ကျုပ် အခန်းတံခါး ပိတ်ထားခဲ့တယ်။ ကျုပ် အပြင်ထွက်တာကိုပဲ မျက်မုန်းကျိ
နေကြတယ်၊ ဒီနေ့ည ကျုပ် ဘယ်မှမသွားဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ သက်သေ၊ ဒီနေ့ည ကျုပ် မ

ဘူးပြောရင် ချမယ်" ဟု တီးတိုးတိုင်ပင်၍ အခြားစကားများကို ပြောနေကြ၏။ စာကျက်ချိန်ဖြစ်သဖြင့် တိုးတိုးပြောရ၏။ အခန်းတံခါးများကို စေ့ထားကြသည်။

ထုံးစံအတိုင်း အဆောင်မှူးလည်း အောက်ဆုံးထပ်မှစ၍ တစ်ခန်းပြီးတစ်ခန်း တစ်ထပ်ပြီးတစ်ထပ် စေ့စပ်သေချာစွာ စစ်ဆေးလာ၏။ အခန်းတံခါးများကို ဆွဲကြည့် တန်ကြည့်၏။ နာမည်ဆိုးသူတို့ အခန်းလစ်တတ်သူရှိဟန် ဆောင်တတ်သူတို့အခန်းတို့မှကား သာ၍ ဂရုပြုကြည့်၏။ အပေါ်ဆုံးထပ်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။ ကိုအောင်ဆန်း အခန်းရောက်ပြီ၊ အခန်းတံခါးသော့ ပိတ်ထားသည်ကို တွေ့၏။ ခါတိုင်းကဲ့သို့ မရှိဟု မှတ်သွား၏။ တဖန် လျှောက်၍ ဆက်လက်စစ်ဆေးခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်တို့ရှိရာအခန်းသို့ ရောက်လတ်သော် တံခါးက မစေ့တစေ့၊ လူသံက မကြားတကြားဖြစ်၍ အမှတ်တမဲ့ ဆွဲဟ၍ အတွင်းကိုကြည့်လိုက်ရာ ကိုအောင်ဆန်းကို မြင်သွား၏။ ကိုအောင်ဆန်းကား သူ့ဆောင်ချောက်မိပြီဟု တွက်ထားရာမှ ပျက်သွားသည်ကို မကျေမနပ်ဖြစ်သွား၏။ ကျူတာလည်း မိပြီဟုမှတ်ထားရာမှ တဖန် ရှိသည်ဟု ပြောင်းလိုက်ရ၏။ သို့သော် မေးမမြန်းဝံ့။ ကျူတာထွက်သွားသောအခါ ကိုအောင်ဆန်းက "ဒီလူ ကံကောင်းတယ်၊ ဒီနေ့ညသာ မရှိဘူးပြောရင် ဒုက္ခပဲ၊ ကျုပ်အနံ့ပဲ" ဆို၍ အကြံပျက်သွားသဖြင့် အခန်းသို့ပြန်ကာ လူစုခွဲလေ၏။ သို့သော် သူ့မီးမအေး၊ အဆောင်မှူး ကြီးလာသည့်အခါ လက်ထောက်အဆောင်မှူးက အမြဲလိုပင် သူ့အကြောင်းကို တိုင်ကြား၏။ ကျောင်းဆောင်မှ ထုတ်ပစ်ဖို့ရန်သာ ကြံ၏။ သို့ရာတွင် သူနှင့်ခင်မင်ရင်းနှီးသော အဆောင်မှူးတစ်ဦးက "ကိုအောင်ဆန်း၊ ခင်ဗျားကိုတော့ ဒီကျောင်းဆောင်က ထုတ်ပစ်ဖို့ တိုင်ပင်နေကြတာပဲ၊ ခင်ဗျား ဘယ်လိုသဘောရသလဲ၊ မတတ်သာ ခွင့်တော့ရေးသွားပေါ့ဗျာ" ဟု သူ့အား သတိပေးရာ၏။ သူကား ဘာမှပြန်မပြော။ သူ့စိတ်၌သာ သူ အကြံထုတ်နေ၏။

နောက်တစ်နေ့တွင် သူသည် ကျောင်းဆောင်မှ ဘယ်သူ့ကိုမျှ နှုတ်မဆက်၊ မပြောကြားဘဲ ပြောင်းသွား၏။ ပဲခူးမှ ပင်းယဆောင်သို့ပြောင်းသွား၏။ ပင်းယအဆောင်လက်ထောက် အဆောင်မှူးကလည်း သူ့အဖြစ်ကို မသိ၍ ခွင့်ပြုလိုက်၏။ သူ့အဖို့မှာမူ သက်သက်မခံချင်၍ အရွဲ့တိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်၏။ သူ့အား ထုတ်မပစ်မီ သူ့အလိုအလျောက်ပြောင်းသည့်သဘောနှင့် ပြောင်းခြင်းဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပဲခူးမှ ပင်းယဆောင်သို့ ပြောင်းသွားလေ၏။ ပြောင်းမည့်အကြောင်းလည်း မပြော၊ ကိုယ့်စိတ်နှင့်ကိုယ် ပြောင်းသွားသဖြင့် ပဲခူးဆောင်မှူးမှာ မကျေမချမ်းဖြစ်ကာ တွန့်ခဲ့၏။

ပင်းယဆောင်လက်ထောက် အဆောင်မှူးမှာ ကိုအောင်ဆန်းအပေါ်တွင် အပြစ်မတွေ့သဖြင့် လူကောင်းစာရင်းသွင်းထား၏။

တစ်ညနေသော် အဆောင်မှူးများသည် ဘက်တ်မင်တန်ကြက်တောင် ရိုက်ပွဲ ကစားကြစဉ်မြဲ ကစားကြရင်း ဆုံမိကြသောအခါ စကားစပ်မိ၍ ပဲခူးအဆောင်မှူးက ပင်းယဆောင်မှူးအား စတင်ပြီးလျှင် –

"ဘယ့်နှယ် ဆရာ၊ ခင်ဗျား ဘာကြောင့် ဟိုဘိုးချောကို လက်ခံထားရသလဲ" ဟု ကိုအောင်ဆန်းအကြောင်းမေးရာ ပင်းယဆောင်မှူးက –

"ဘာပြုလို့လဲ ဆရာ၊ သူ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဘာဖြစ်ရမလဲ၊ ကျောင်းဆောင်မှာ နွားသိုးကြိုးပြတ် ရောက်တတ်ရာရာ ပေါက်လွှတ်ပဲစား၊ သူသွားချင်တဲ့အချိန်သွား၊ ပြန်ချင်တဲ့အချိန်မှ ပြန်၊ ခွင့်မတိုင်ဘာ မတိုင်၊ သူ့သဘောအတိုင်းချည်းပဲ၊ စည်းကမ်းမှမရှိတာ"

"အခုတော့ ကျွန်တော့်ကျောင်းဆောင်မှာ ကောင်းနေလို့ပါလား၊ ညထွက် ရင် ခွင့်ယူသွားတယ်၊ စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့တော့ မရှိသေးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဆရာပြောလို့ကြည့် ရဦးမယ်"

"သူ့သာလက်ခံထားရင်တော့ ဆရာ ခေါင်းရှုပ်ဦးမှာပဲ" ဟု ပြော၍ ထိုညနေ အဖို့ ဆရာများ ခွဲခဲ့ကြ၏။

မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌ ကိုအောင်ဆန်း

ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရပြီးသည့်နောက် ကိုအောင်ဆန်းသည် ဥပဒေတန်းကို ဆက်လက် သင်ကြားလေသည်။ ၁၉၃၈ – ခုနှစ်သည် ကိုအောင်ဆန်းအဖို့ အလုပ်များစေသော နှစ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ သပိတ်ကြီးပြီးသည်ကစ၍ ကိုအောင်ဆန်း၏အကြောင်

ကောင်းစွာသိရှိကြပြီဖြစ်ရကား၊ သူ့အား အားပေးသူ များပြားစွာ ဇိုးတက်လာ ခဲ့လေသည်။

ကိုနကလည်း ကျောင်းတွင်မရှိတော့သည့်ပြင် မစ္စတာရာရှစ်မှာလည်း ကျောင်းထွက်ပြီဖြစ်သည့်အတိုင်း၊ ကိုအောင်ဆန်းသာလျှင် ရေ့တန်းမှ မားမားမတ် မတ် ရပ်တန့်ကျန်ရှိလေတော့၏။ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရသည့်အတွက်၊ သူ့အဖို့ ထူးခြားခြင်းမဖြစ်။ ဝိဇ္ဇာတန်းအောင်ပြီး ဥပဒေတန်းတက်၏။ သို့ ဥပဒေတန်း ဆက်လက်တက်ရောက် သင်ကြားခြင်းမှာလည်း စင်စစ်အားဖြင့် သူ၏ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် လုပ်ငန်း တာဝန်များ မပြီးပြတ်သေးခြင်းကြောင့်သာ ကျောင်းသားဘဝကို ဆက်လက်မျော် ပိုတ်နေရခြင်းဖြစ်၏။ သူ၏အလိုဆန္ဒအာသီသမှာ ကျောင်းသားများအား မျိုးချစ်စိတ်၊ နိုင်ငံရေးစိတ်ဓာတ်များ ဖွံ့ဖြိုးအောင် လှုံ့ဆော်နှိုးဆွမွေးမြူပေးရန်ဖြစ်၏။ လူငယ် လောကဖြစ်သည့် ကျောင်းသားတို့သည်သာလျှင် နိုင်ငံရေးကို မြှင့်တင်ခြင်းငှာ စွမ်း ဆောင်နိုင်သည်။ အားထားရာဖြစ်သည်။ ယုံကြည်ကိုးစားရာဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးစား အကြီးများ လက်သုံးစနစ်ဖြင့် နိုင်ငံကို မကယ်တင်နိုင်။ နှစ်သထက်သာ နစ်မွန်းစေ သည်ဟု သူ့အယူရှိ၏။ သူ့အဖို့မှာလည်း အနှစ်နှစ်က အောင့်အီးသည်းခံကာ လေ့လာ ဆည်းပူးပြီး အကျိုးအပြစ်ဝေဖန်လျက်၊ စေတနာထက်သန်စွာနှင့် ပြုပြင်ပေးလိုစိတ် များအရ လုပ်ခွင့်ကိုင်ခွင့်၊ ခေါင်းဆောင်ခွင့်ရသည်မှာလည်း တစ်နှစ်သာသာသာ ရှိ သေးရကား၊ ကျောင်းသားတို့စိတ်၌ အမြစ်မတွယ်တတွယ် အပင်ပျိုးစဖြစ်၍ လိမ့်လဲ သွားမည်ကို စိုးရိမ်ကြီးလျက်ရှိ၏။ မြေတောင်မြှောက်ရန် ကြိုးစားလျက်၊ သမဂ္ဂလုပ်ငန်း များတွင်သာ အချိန်ကုန်ခံမ်းနစ်မွန်းလျက် နေတော့ရကား၊ နှစ်ကုန်၍ စာမေးပွဲဝင် သောအခါ ဥပဒေပထမနှစ်စာမေးပွဲကို မအောင်နိုင်တော့ချေ။ ကျက်စာများကို မဖြေ နိုင်ရာဘဲ တော်ရိရော်ရိ ကြားဖူးနားဝ ဗဟုသုတနှင့်သာ ဖြေကြားရလေရာ၊ ဥပဒေ ဘာဇဝင်ဘာသာရပ်တွင် ပထမရလိုက်သေးလေသည်။ သို့သော် စာမေးပွဲအောင်သည် ရှုံးသည်မှာ သူ့အဖို့ လိုအပ်သော အဓိကမဟုတ်။ သူ၏ရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်သော ကျောင်း သားများပို၍ နိုင်မြဲစွာ တောင့်တင်းညီညွတ်ရေးသာ လိုရင်းအဓိကဖြစ်လေသည်။

စာမေးပွဲလည်း ရှုံးလေပြီ။ တက္ကသိုလ်နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်ကြီးလည်း ဆိုက်ရောက်လျက်ရှိရကား၊ ကိုအောင်ဆန်းသည် အခြားကျောင်းသားများနည်းတူ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုယ့်ရပ်ကိုယ့်ဌာန ပြန်သည်မရှိ။ တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂတွင်သာ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်လျက်၊ ကျောင်းသားလောကကိုကျော်၍ ပြင်ပနိုင်ငံရေးအစည်းအရုံးတို့သို့ ခြေတစ်ဖက်လှမ်းကာနေတော့၏။ သူ၏ဝါဒအတိုင်း ကျောင်းသားမှန်လျှင် နိုင်ငံရေးကိုလိုက်စား၍ နိုင်ငံအကျိုးသယ်ပိုးရန် သူကိုယ်တိုင် ပြင်ဆင်လျက်ရှိ၏။ တို့ဗမာအစည်းအရုံးအသင်းနှင့် သခင်များ ခေတ်စားနေသော အချိန်အခါတွင် သခင်စိတ်ပြောင်းလျက် ရှိလေတော့သည်။

ထောင်ဆိုသည်ကား

မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌကြီး ကိုအောင်ဆန်းသည် နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်အတွင်း၊ တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂ အဆောက်အဦးတွင် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ရာ၊ သူသည် ရိုးရိုးတန်းတန်း ကျောင်းသားအများကဲ့သို့ အိပ်ရာခြင်ထောင်စသည်တို့ဖြင့် သက်သာရာသက်သာကြောင်း ရှာကြံ၍ နေထိုင်သည်မဟုတ်။ သူသည် သူများထက်ထူးစွာ ဆန်းဆန်းပြားပြား ကျင့်ကြံနေထိုင်သည်ကို တွေ့ကြရလေသည်။

တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂကြီးတွင် အစည်းအဝေးပွဲ၊ တရားပွဲ စသည်တို့ကျင်းပရာ ခန်းမကြီးကား ကြိမ်ခင်းခုံတန်းလျားများနှင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိ၏။ ခုံတန်းလျားတို့မှာ ဂျပိုးအလွန်ထူထပ်သောင်းကျန်းသော နေရာများဖြစ်ကြ၏။

ကြိမ်ခင်းဖြစ်သဖြင့်ကြမ်းပိုးတို့အောင်းလျက်၊ ပြောက်ကျားကိုက်ဖို့ရာအလွန်သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော ခုံများဖြစ်ရကား အကြောင်းမဲ့သက်သက်၊ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှစည်းစိမ်ခံ၍ ထိုင်မနေနိုင်ချေ။ ထိုမျှနာမည်ကြီးစွာကြမ်းပိုးသောင်းကျန်းလှသော ခုံတန်းလျားမှာ ကိုအောင်ဆန်းအဖို့မူကား စည်းစိမ်ရှင်တို့ မွေ့လျော်ရာ ခုတင်ကြီးသဖွယ်ဖြစ်၏။ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သား၏ ကြေးခုတင်ကြီးပေါ်တွင် တစ်တောင်ခန့်ထူထပ်အောင် ခင်းထားသော ပိုးဖဲကတ္တီပါမွေ့ရာနှင့် ကိုအောင်ဆန်းသည် မလဲနိုင်ပေ။ ကြိမ်တန်းလျားသာလျှင် သူ၏ မွန်မြတ်သော မြတ်နိုးသော အိပ်ရာနေရာဖြစ်၏။ အခင်းကား ကြိမ်၊ ခေါင်းအုံးကား လက်တန်း။ ခြုံစောင်မှာ ခါးဝတ်လုံချည်။ ခြင်ထောင်ဟူ၍ ဇလာနတ္ထိအပြင် ကြမ်းပိုးတို့မှုံဆန် ပုန်ကန်ထကြွရာဖြစ်သော ခုံတန်းလျားသည်သာလျှင် ကိုအောင်ဆန်း၏ မွေ့ရာနေရာဖြစ်၏။ သူ့အဖို့ အကြောင်းနှံသော်လည်း မြင်ရသူအဖို့ တွေးမရအောင် အံ့ဩစရာဖြစ်၏။

တစ်နေ့မှာသော် - သမဂ္ဂလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှင် အဒေါ်ကြီးသည် ကိုအောင်ဆန်း၏ ဖြစ်ပျက်နေပုံကို တွေ့ရှိတော့၏။ မိမိရင်မှဖွားသော သားကဲ့သို့၊ အမြဲတစေ ရစိုက်နေသော အမိသဖွယ် အဒေါ်ကြီး၏မျက်စိထဲ၌ ကိုအောင်ဆန်း၏အဖြစ်ကို ကြည့်ရှုမြင်ရသည်မှာ ရင်ထုမနာဖြစ်မိတော့၏။ သို့နှင့် ကိုအောင်ဆန်းအား...

အဒေါ်ကြီးက "မောင်အောင်ဆန်း၊ မင်း ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ခုံတန်းလျားပေါ် အိပ်ရသလဲကွယ်၊ စောင်မရှိ၊ ခေါင်းအုံးမရှိနဲ့၊ ကြမ်းပိုးကကိုက်၊ ခြင်ကကိုက်သနဲ့၊ ဘာပြုလို့ ဒါလောက်အဆင်းရဲခံနေရလဲ၊ ကြီးကြီးတို့ ပြောရောပေါ့။ မင်းမြင်ရတာ စိတ်မကောင်းလိုက်တာကွယ်။

ကိုအောင်ဆန်း "ကျွန်တော့်မှာ စောင်တို့၊ ခေါင်းအုံးတို့ ရှိပါတယ် ကြီးကြီးရဲ့ ကျွန်တော် တမင်သက်သက် ခုလိုနေတာပါ။ ကြမ်းပိုးတို့၊ ခြင်တို့ကိုက်တာလည်း သိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် စောင်၊ ခြင်ထောင်မဆောင်တာက မဆောင်ချင်လို့ပါ။ ဒါမှ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံရေးလုပ်တဲ့အခါ ထောင်ကျလို့ရှိရင် ထောင်ထဲမှာ အဆင်းရဲခံနိုင်မယ်။ ထောင်ထဲမှာ ဘယ်ကစောင်တို့၊ ခြင်ထောင်တို့ လာပေးမလဲ။ ကြမ်းပိုးတောမှာ တမံ ဆလင်းကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ခေါင်းအုံးမပါ၊ စောင်မပါ၊ ခြင်ထောင်မပါ အိပ်ရမှာ။ ခုနေ ကျင့်ထားမှ ကျင့်သားရမှာပေါ့ ကြီးကြီးရ။ ဒါကြောင့် ခုကတည်းက ကြိုတင်ပြီး ခံနိုင်ရည်ရှိအောင်ကျင့်နေတာ။ ပွဲမဝင်ခင် အပြင်ကကျင်းပဆိုသလိုပေါ့။ နိုင်ငံရေးလုပ်တယ်ဆို၊ ဒါတွေ အရေထူနေမှ ထောင်ဆိုတာက နိုင်ငံရေးသမားတို့သွားရာလမ်း၊ အနားယူရာ နိဗ္ဗာန်ဆိုပါတော့" ဟု အရွှန်းကလေးညှပ်ကာ ကျေးရှူးတင်ကြောင်းပြော၍ လှတ်လိုက်၏။

အဒေါ်ကြီးလည်း "ဖြစ်မှဖြစ်ရလေကွယ်" ဟုသာ ကရုဏာသက်ရုံသာ သတ်နိုင်၊ ဘာမျှမတတ်နိုင်တော့သဖြင့်၊ ရင်ထုမနာ လက်လျှော့လျက်သာ နေရှာ၏ (အံ့ဖွယ်ကောင်းအောင် ထူးပဲထူးဆန်းတဲ့အောင်ဆန်းပေတကား)။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၈

သခင်အောင်ဆန်း

အချိန်အခါအားဖြင့် လူငယ်တို့၏ နိုင်ငံရေးခြေလှမ်း သွက်နေသည့်အချိန်ဖြစ်၏။ ကျွန်ခေတ်ကို တော်လှန်၍ သခင်ခေတ်သို့ အတင်းပြောင်းနေသောအချိန်ဖြစ်လေသည်။ သခင်ဟူသော ဝေါဟာရကို နာမည်ရှေ့တွင်တပ်ခါ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကြ၏။ တို့ဗမာအစည်းအရုံးသည် သခင်တို့၏အစည်းအရုံးကြီးဖြစ်၏။ ၎င်းတို့ဝါဒမှာ တို့မြန်မာဝါဒ၊ အမျိုးသားဝါဒဖြစ်၏။ မြန်မာအမျိုးသားတစ်ခုလုံးကို ကောင်းစားဖို့သာ ရှေးရှုလျက်ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်လျက်ရှိ၏။ သို့သော် သခင်နှင့် အစိုးရ၊ သခင်နှင့် ဗြိတိသျှဆိုသည်မှာ မွှာသောက အင်းဝရာဇာ ဆေးချီးနှင့် တောက်တဲ့ကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။ သခင်ဟူသော ဆေးလုံးသည် ဗြိတိသျှအစိုးရအတွက် အဆိပ်အတောက်ဖြစ်၏။ သခင်လုပ်လျှင် ထောင်ဆု သေချာသလောက်ဖြစ်၏။

ထိုအတောအတွင်း၊ သခင်ထွန်းအုပ်၊ သခင်ဗစိန်တို့ဦးစီးသော လူစုနှင့် သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းကြီး ဦးစီးသော သခင်သိန်းမောင်တို့လူစုတို့သည် သဘောကွဲလွဲမှုများ ပေါ်ပေါက်ပြီးလျှင် သခင် နှစ်ခြမ်းကွဲကြ၏။ တောင့်တင်းခိုင်မာလျက်ရှိသော

ထင်းအစည်းကြီးသည် ပြေသကဲ့သို့ဖြစ်တော့၏။ ထို့ကြောင့် သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းက သခင်ဋီကာတွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြခဲ့ဖူးလေသည်။

အကြင်ပြည်မြန်မာမှာ နန်းမရှိတုန်းတွင်မှ 'သခင်မဟာဋီကာ' ကျမ်း၏ အဆုံးမှာတော့၊ တစ္ဆေခွာနန်းမိတဘုန်းရယ်လို့ ကြည်ဖြိုးဖတ်စရာအလို။ (အိုကွယ်) ဇန်းအကြည့်ဝိုးပါလို့ နီဝိုးသတ်များကို။ ။ (ချော်) အတက်နေးဖြန်သနဲ့။ ရတက်မအေးသူမဖြင့်နော်။ အထတ်ကျေးဆီက၊ လက်ရွေးစင် သခင်တပည့်တွေနဲ့၊ အတွင်လှည့်တာ တရားပေတာ ပောရာက၊ မနားမနေသာသောအခါမှာ ဒကာကြန်တို့က စတတန်ဝေတထောင်ကယ်နှင့် ကဝေလျှောက်ရှာတာ အဘိယာကစရယ်ကြောင့် တပည့်ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတွေ အစဉ်မှီစရာဖို့၊ ဓမ္မိကာရာမမှာ မရှင်မကြည်စွာနှင့် အကြင်တျှအခါမှာ 'သခင်ဋီကာ' အရေးတွင်ဖြင့်၊ ပေးမသူ တေသာဝတီရဲ့ပြင်၊ ဧယာဖြည် သမထဝိုက်းတွေပ၊ မေတာဝီ လုတာသိုက်းတို့တလည်း လူစည်အောင် ကူညီလို့ ခိုင်းကြသမို့၊ သမိုင်းတစ်လှည့် ယခု ဆိုဝယ်နော်ကွယ်၊ တစ်ဝိုက်းတစ်ဖွဲ့၊ စကိုင်းတဲ့တွေနဲ့ မှိုင်းရဲ့ကသိုလ်၊ ဖန်းထီးပလ္လင်အနှစ်အရေးလို့ပ၊ ကျမ်းမပြီးခင်ကိစ္စ မအေးစေဖို့၊ အနိုင္ငဘေးရယ်လို့ ဖန်လာသကို၊ ဂုန်ဘယာ ထိုထိုနှင့် မကြောင့် မဖြူတစ်နည်း။ (အိုကွယ်) မြန်ဗမာ ဝတ်မှာဖြင့် တမှောင့်တပူမိ။ ။ တစင်ရိုင်းစွာ သခင်ဝိုက်း ညီညီညာနှင့်၊ ထင်တိုင်း မစည်မရာဖို့၊ ပလီပလာ 'သိန်းမောင်' တပည့်ရဲ့ပြင်၊ ကလိကမာ ယိမ်းထောင်သကဲ့သို့ လှည့်ချင်တဲ့၊ တပည့်ဝွကလိန် 'ဗစိန်' ကလည်း သရဲပြန်သနဲ့၊ ဒါယကာမ ထဘီထဲ အမှောင်ခိုတဲ့။ ပေါင်တိုတိုနှီပါတ်ခင်းတယ်လို့၊ အသင်းအပင်းတွင် နှစ်တန်ကွဲစေဖို့၊ အချင်းချင်းပင် တစ်ရန်နဲ့ကြ (ချော်) အမျိုးမြန်မာ့တခုမှာဖြင့်၊ အဆိုးတကာ့ဝိုလ်၊ အစိုးရသူလျှိုလို့ ဆွဲပြီး၊ မိုက်သနဲ့ ကြဲကြဲဝန်ဝန်၊ ကိုက်တဲ့ ရန်ပွဲကိုဖြင့်၊ ပြီးစဲအောင် နှစ်ဝုံနှစ်ပြင်ပ၊ ခုံတင်ကာ ဆရာဖြတ်ခဲ့ပြီး၊ အနာဂတ်အခါမှာ ကောင်းအောင်လုပ်မယ်လို့ ခေါင်းဆောင်နှစ်ရွှဝ်ဖယ်ကာရှင်းသော်လည်း၊ မကင်းသူ ၎င်းနှစ်တောင်တ မွေးခဲ့တဲ့၊ ကျောင်းခွေးလို 'အမှုဆောင်' ဓမိုက်တို့ကလည်း၊ အကိုက်ခိုင်းလျှင် မိုက်ရိုင်းချင်တဲ့ စရိုက်တွေကြောင့်၊ စိတ်အိုက်က မကြည်မရှင်တဲ့၊ ဒီသခင်ဋီကာ မဆုံးမီပ၊ ညီမညာဆုံး တဖွဲတွေကို၊ တည့်စေမယ်လို့ မတတ်သာသဖြင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခပ်ခွာခွာနေကြအုံးစို့ရဲ့လို့၊ အသုံးသတ်ခါကျမ်းစာရေးပြီး၊ နောင်ဇို့ တက်စရာကို မောင်တို့တွက်တာ မအေးသူက မသေမီ အမွေညီညီပေးခဲ့တဲ့ပြင်၊ အငေးတဝဲတွေ ကိုသာ ညီညာဇို့၊ ကြည်ကြည်သာသာ နှုတ်တော်ဆက်တည့်ပြီး ရှုတ်တရက်ပင် သခင် ဝိုက်းရယ်က မနေသာ၊ သေ့ခွာလို့စိုင်းရော့မယ်လို့၊ ဗေယာတေသာတို့နှင့် ဆိုင်း တော့မကွယ်။ (အမယ်မင်း) တစ်ဝိုလ်တစ်ဝိုက်းနဲ့ မြန်မာစနသေတွေနဲ့ အလို အတိုင်းတည့်စေမည်။ (ညော်) ကိုမှိုင်းရဲ့ ဗျာနှုဝတကုသိုလ်ကြီး။

၁၉၃၇ - ၃၈ ခုနှစ် တစ်နှစ်လုံး ကိုအောင်ဆန်းသည် ကျောင်းသားတို့ စည်းလုံးတောင့်တင်းမှုကို ခိုင်မြဲစေရန်၊ နေ့ညမအား စွမ်းဆောင်ကြိုးစားခဲ့လေပြီ။ သခင်ပေါက်စ သခင်စိတ်ဝင်ခဲ့သော ကိုအောင်ဆန်းသည် ကျောင်းသားရေးမှ နိုင်ငံရေးသို့ လုံးလုံးကူးပြောင်းရန် ခြေလှမ်းပြင်ခဲ့သည်မှာ ကြာခဲ့ပြီ။ ကျောင်းသားအဖြစ်နှင့် နိုင်ငံရေးလုပ်ဆောင်ရသည်ကိုကား သူ အားမရ။ တင်းမတိမ်နိုင်သေးသဖြင့်၊ ပြင်ပနိုင်ငံရေးအဖွဲ့သို့ဝင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သူ့စိတ်နှင့် ကိုက်ညီမည်ထင်သော တို့ဗမာအစည်းအရုံးတွင် သခင်အောင်ဆန်းအမည်နှင့် ဝင်လာတော့၏။

မိကျောင်းသည် ကျဉ်းမြောင်းသောချောင်းမှ မြစ်ကိုဆင်းသကဲ့သို့၊ အရှင်အောင်ဆန်း၊ ကိုအောင်ဆန်း၊ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်ဥက္ကဋ္ဌ ကိုအောင်ဆန်းလည်း ကျောင်းသားဘဝမှ နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်တွင်းသို့ ခြေစုံပစ်၍ ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်ရန် ကျောင်းမှထွက်လိုက်တော့၏။ တို့ဗမာအစည်းအရုံးတွင် သခင်အောင်ဆန်းသည် အစည်းပြေနေသည့် တို့ဗမာအစည်းအရုံးကြီးကို ပြန်လည်စည်းရုံးရန်၊ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးအဖြစ်နှင့် တိုက်ရိုက်ဝင်ရောက် ဆောင်ရွက်လေ၏။ တစ်ပြိုင်တည်းပင် ကိုနု၊ ကိုလှဖေ၊ ကိုသိန်းဖေတို့လည်း သခင်များဖြစ်လာကြ၏။

ကျောင်းသားဘဝ၌ပင် ဟန်ပန်မရှိ၊ အဆင်းရဲခံကာ ရည်မှန်းချက်တစ်ခုကိုသာ အမြဲတစေ၊ တွေဝေစဉ်းစားစိတ်ကူးကြံစည်ခဲ့သော သခင်အောင်ဆန်းသည် သိန်းလက်ကလွန်စွန်လက်ရောက်သည့်ပမာ ယခုအခါ ရေကျော်ရုပ်ရှိ တို့ဗမာအစည်းအရုံးတွင် ရောက်လျက်ရှိလေပြီ။ ဆင်းရဲကလေးမှ ဆင်းရဲကြီးဘဝသို့ တစ်ဆင့်တက်ခဲ့ပြန်လေပြီ။ (အပေဟာဒုက္ခ၊ အပေဟာဒုက္ခ၊ ညော် - ဆင်းရဲခွ၊ ညော် - ဆင်းရဲခွ။) ထိုအစည်းအရုံးတွင် အိပ်ရာလိပ်ပုံများပေါ်၌ မာတာလက်သစ်များအသွင်၊ မထတမ်း လဲလျောင်းနေကြသော လူတစ်စုကို တွေ့ရ၏။ ထိုသူတို့ကား အခြားမဟုတ်၊ သခင်ဘကြိုင်တို့ဖြစ်၏။ ဘိုင်ကျ၍ ကျွေးမွေးမည့် ဒါယကာတို့ကို မျှော်နေကြသလား မပြောတတ်။ သခင်အောင်ဆန်းကား မှုရင်းအသွင်အပြင်အတိုင်း၊ ဦးနှောက်ကိုသာ အလုပ်ပေးလျက် အလုပ်တွင်တွင် လုပ်နေလေတော့၏။ သူ့အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးလုပ်မှပင် တို့ဗမာအစည်းအရုံးကြီးလည်း ပို၍ အသက်ဝင်လာသကဲ့သို့ ရှိတော့၏။ သူလည်း တွေးတောကြံဆလျက် ဗမာပြည်အခြေအနေ တိုးတက်ဖို့ရာသော အပတ်တကုတ် ကြိုးစားအားထုတ်နေလေသည်။

နတ်ဘုံနတ်နန်းပမာ လွန်စွာပျော်စရာကောင်းလှသော တက္ကသိုလ်ကျောင်းသမဂ္ဂအပေါင်းတို့၏ ခေါင်းဆောင် ဥက္ကဋ္ဌကြီးကိုအောင်ဆန်းသည် သခင်အောင်ဆန်းဘဝသို့ ကူးပြောင်းသွားသဖြင့် ကျောင်းမှ ထွက်ခွာသွားပြီဖြစ်သော်လည်း သူသည် ကျောင်းသားသံယောဇဉ် မကင်းသေးချေ။ ကိုအောင်ဆန်းသည်ပင် ကျောင်းသားသမဂ္ဂ၊ ကျောင်းသားသမဂ္ဂသည်ပင် ကိုအောင်ဆန်းဖြစ်လျက်ရှိ၏။ ကိုနု (ဝါ) သခင်နုအား လူကြီးပိုင်း အကြံပေးဒကာပေး အတိုင်ပင်ခံပိုင်းမှနေ၍ အသုံးတော်ခံရ၏။ ကိုနု၊ ကိုအောင်ဆန်းတို့ ကျောင်းမှထွက်သွားကြသော်လည်း ဆက်ခံလုပ်ကိုင်ကြသည့် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်တို့ကား သူတို့၏ ဩဝါဒကိုပင် အမြဲခံယူလျက် တိုင်တိုင်ပင်ပင် ဆက်သွယ်လုပ်ကိုင်ကြဆဲ ဖြစ်၏။ ရေကို ဓားနှင့်ဖြတ်၍ မပြတ်သကဲ့သို့၊ ကိုအောင်ဆန်းနှင့် ကျောင်းသားအရေးသည်လည်း ပြတ်စဲခြင်းမရှိ၊ သံယောဇဉ်ငြိလျက်ရှိသေး၏။

၁၉၃၆ - ၃၊ ကျောင်းသားသပိတ်ကြီး၏ ကျေးဇူးကြောင့် ကျောင်းသားတို့၏ အခွင့်အရေးမှာ တိုးတက်လာခဲ့သည့်အလျောက်၊ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်တို့ကို တိုင်ပင်ဘဲနှင့် မည်သည့်ကိစ္စ ကြီးငယ်မျှ ယတိပြတ်ပြီးမြောက်သည် မရှိတော့ချေ။ ကျောင်းအုပ်ကြီးသည် ကျောင်းတွင်ကိစ္စအရပ်ရပ်ကို ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များနှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်လုပ်ကိုင်ရတော့၏။ ထို့အတူ အာဏာပိုင်ပိုင်းတွင်လည်း ကျောင်းသားတို့အား ယခင်ကထက် အခွင့်အရေးပေးလာရ၏။ တက္ကသိုလ်တွင် ယူနီဗာစီတီ ကောင်စီအဖွဲ့နှင့် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဟူ၍ အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ဖြင့် အုပ်ချုပ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုနှစ်တွင် တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂမှ ကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ်များရွေးချ...
၍ ကောင်စီတွင် တစ်ဦး၊ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့တွင် တစ်ဦး တင်မြှောက်ရမည်ဖြစ်၏
ကျောင်းသားများသည် တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂအစည်းအဝေး ကျင်းပ၍ ကိုယ်စားလှ...
များ ရွေးချယ်ကြရာ၊ မစ္စတာရာရှစ်အား ကောင်စီအဖွဲ့ဝင်၊ ကိုအောင်ဆန်း (ဝါ) သခ...
အောင်ဆန်းအား အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် အသီးသီးရွေးချယ်တင်မြှောက်ကြ...
သည်။ ရှေးအစဉ်အလာအားဖြင့် ဘယ်နံ့ရောအခါကမှ မရခဲ့ဖူးသော အခွင့်အရေးအ...
သခင်အောင်ဆန်းသည် ပထမဆုံး ကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ်တက္ကသိုလ် အုပ်ချ...
ရေးအဖွဲ့ဝင် လူကြီးအဖြစ် ခန့်ထားခြင်းခံရ၏။ ဤသို့ အဖွဲ့ဝင်လူကြီးဖြစ်ရသည့် ဂု...
သည်လည်း အလွန်တရာ မွန်မြတ်လှပါပေ၏။ ကျောင်းသားတို့၏ အခွင့်အရေးတ...
ကျောင်းသားတို့ကိုယ်တိုင် ကိုယ်စားလှယ်ခန့်ထား၍ ဝင်ရောက်ပြောဆို ဖွက်ဖ...
ပိုင်ခွင့်ရသည်မှာ အလွန်အဖိုးတန်သော အခွင့်အရေးကြီးပင်တည်း။

ညီညွတ်ကြစို့

ညီညွတ်မှု၊ စည်းလုံးမှုသည် သခင်အောင်ဆန်း၏ လိုရင်းပထမ အဓိက...
ဝါဒဖြစ်၏။ ဝါးအစည်းပြေသကဲ့သို့ မစည်းမလုံး၊ အကွဲကွဲအပြဲပြဲဖြစ်နေခြင်းကို သ...
စက်ဆုပ်ရွံမုန်း၏။ သူ မနှစ်မြို့၊ နွားကွဲ ကျားကိုက်သကဲ့သို့ မြန်မာအချင်းချင်း စည်းလု...
ညီညွတ်မှုကို မရမချင်း တိုင်းပြည်အမျိုးသားတို့အရေးမှာ မလှသည့်ဘဝမှ တက်စ...
လမ်း မမြင်၊ သူ၏ (Principle of toleration) အောင့်အီးသည်းခံစိတ်ဖြင့် တစ်...
နှင့်တစ်ဖွဲ့ တစ်ပါတီနှင့်တစ်ပါတီ အပေးအယူမျှတညီညွတ်မှုကိုသာ သူ လိုလား...
သူ့အတွင်းရေးမှူးဖြစ်သော၊ တို့ဗမာအစည်းအရုံးမှ ဦးဆောင်သော ညီညွတ်မှု...
သူ ကြံဆတော့၏။

မန္တလေးဆရာတော် ဦးကလျာဏကိုယ်တော်တို့ ခေါင်းဆောင်သော ရဟ...
ပျို့များသည် ရန်ကုန်သို့ ကြွဆင်းလာ၍ ရွှေတိဂုံဘုရား အရှေ့ဘက်ဦးအုံးခင်၏ ဇ...
တွင်မြန်မာပြည်လွတ်လပ်ရေးအတွက်မြန်မာပြည် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များညီညွ...
စေရန် ကြွရောက် ဆွေးနွေးကြခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအစည်းအဝေးသို့ ပါတီခေါင်းဆောင်မျ...

...ရောက်ကြ၏။ တို့ဗမာအစည်းအရုံးကမူ၊ သခင်အောင်ဆန်း၊ သခင်လှဘော်၊
...သခင်ဗအေးတို့ တက်ရောက်ကြ၏။

ထိုအစည်းအဝေးပွဲတွင် သခင်အောင်ဆန်း၏ ထင်မြင်ချက်မှာ မြန်မာပြည်
...လွတ်လပ်ရေးဖြစ်၏။ သခင်ဝါဒမှာ မြန်မာပြည် မြန်မာပြန်ရရေးဖြစ်၏။ အခြား
...ခေါင်းဆောင်များဖြစ်ကြသော ဆာပေါ်ထွန်း၊ ဦးဘဝင်းတို့နှင့် ဂျွန်ဦးစောတို့ကား
...ဆိုသောစကားကို မထည့်သွင်းရန် အငြင်းပွားပြီးသော်၊ နောက်ဆုံးဂျွန်ဦးစောတ
...မြန်မာပြည်ပြန်ရရေးဟု ပြင်ဆင်လိုက်ရာ အဖြေမပေါ်သော ပုစ္ဆာကဲ့သို့ မရေမရာ၊
...သေနဝါ၊ မသေမချာ၊ သောင်မတင်ရေမကျနှင့် အစည်းအဝေးပြီးဆုံးခဲ့ရ၏။

ရဟန်းပျို့များ၏ အာသီသမှာ မြန်မာခေါင်းဆောင်များ ညီညွတ်စေ၍ မြန်မာ
...ပြည်၏ လွတ်လပ်ရေးကို မြန်မာများ သူ့ပါတီ၊ ငါ့ပါတီ မခွဲခြားဘဲ၊ တစ်ဖွဲ့တည်း၊ တစ်စည်း
...တည်း တစ်ဝါဒတည်း တစ်သံတည်း၊ တစ်အားတည်း ကြိုးပမ်းစိမ့်သောငှာ၊ စေ့စပ်ပေး
...ခြင်း ဖြစ်၏။ ရဟန်းပျို့တို့၏ ဆန္ဒကား ကောင်းမြတ်ဖြူစင်သော ဆန္ဒပင်ဖြစ်၏။ ပါတီ
...ကောင်းစားရေးကို တိုင်းပြည်ကောင်းစားရေးတွင် မနှစ်မြှုပ်စေနိုင်သော ခေါင်းဆောင်
...တို့အဖို့ ညီညွတ်ရေးအဆိုမှာ နားဝင်မရှိလှချေ။ ညီညွတ်မှ အင်အားရှိမည်ကို ယုံကြည်
...လှန်းသူ သခင်အောင်ဆန်းအတွက်သာလျှင် ပျားသကာလို နားမှာချို၏။ သူသည်
...ဟန်းပျို့တို့၏ စိမ်ဆောင်ရွက်ချက်ကို လုံးဝထောက်ခံကာ ပြည့်ဝစေလို၏။

ဤသို့ အဦးအစ ပဏာမအားဖြင့် ဘုရားမှုထမ်း ရဟန်းပျို့အရှင်မြတ်တို့
...ကုန်သို့ ကြွရောက်ဆွေးနွေးပွဲမှာ မအောင်မြင်စေကာမူ၊ သခင်အောင်ဆန်းသည်
...လျော့မပေး၊ သူဆောင်လျှင် အောင်ရမည်ဟူသော စိတ်ဓာတ်ဖြင့်၊ ထပ်မံဆက်
...ထက်ကြိုးစားပြန်၏။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၉

ဒုတိယကျောင်းသား သပိတ်ကြီး

သခင်အောင်ဆန်းသည် ကျောင်းသား မဟုတ်တော့ပြီ၊ တက္ကသိုလ်အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်နှင့်သာ ကျောင်းသားများအရေးနှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိတော့၏။ သူ၏ လက်ငင်းလုပ်ငန်းကား သခင်လုပ်ငန်းပင်ဖြစ်၏။ သို့သော် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များဖြစ်ကြသော ကိုဗဟိန်း၊ ကိုဗဆွေ၊ ကိုလှရွှေ၊ ကိုသိန်းအောင်တို့နှင့် ကိုနု ကိုအောင်ဆန်းတို့ကား အဆက်အသွယ်မပြတ်ချေ။ ဆိုးတူကောင်းဘက် တိုင်ပင်လျက်ရှိကာ ကိုနုတို့ ကိုအောင်ဆန်းတို့လက်ထက်က ချမှတ်ခဲ့သော လမ်းစဉ်အတိုင်း မပိတ်မသုန် လိုက်နာဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြ၏။

၁၉၃၈-ခုနှစ်သည် အရေးတော်ပုံနှစ်ဖြစ်ကြောင်း အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ ထိုနှစ်သည် ကိုအောင်ဆန်းအဖို့မှာ၊ ခေါင်းရှုပ်စရာတာဝန်အများဆုံး ဆောင်ရွက်ရသော နှစ်ဖြစ်ခဲ့၏။ အထက်ဗမာပြည်တွင် အလုပ်သမားတို့အင်အားအတောင့်အတင်းဆုံးနယ်ဖြစ်သည့် ရေနံမြေမှ အလုပ်သမားများသည် ဆိုင်ရာကုမ္ပဏီနှင့် လိုလားချက်များကို အရေးဆိုရာမှ မကျေနပ်သဖြင့် ရန်ကုန်မြို့တော်သို့ ကုန်းကြောင်းချီတက်ခဲ့ကြ၏။

ရေနံမြေသပိတ်မှောက် အလုပ်သမားတပ်ကြီး ရန်ကုန်မြို့သို့ ချီတက်လာရာ၊ လမ်းတစ်လျှောက် အမြို့မြို့မှပင် ပုလိပ်တို့က တားကြ၏။ သို့သော် အချည်းနှီးပင်။ ထိုအခိုက် ထိုအခါ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌ ကိုဗဟိန်းနှင့် အတွင်းရေးမှူးကိုဗဆွေတို့သည် မကွေးသို့ ကျောင်းသားကိစ္စများ ရှင်းလင်းရန် သွားရောက်သည်နှင့် ကြုံကြိုက်သဖြင့်၊ တရားပွဲတွင် တက်ရောက်ဟောပြောရာ၊ ပုလိပ်ဆွဲခံရတော့၏။ ပုလိပ်တို့လည်း ကိုဗဟိန်းတို့ လာရောက်မည်ကို မရောက်မီကပင် ကြိုတင်သိရှိ၍ သင်္ဘောဆိပ်မှဆီး၍ ဖမ်းဆီးရန် စောင့်ဆိုင်းနေကြ၏။ သို့သော် ပုဂ္ပြတ်ပြတ်၊ အသားဖြူရုပ်ချော ကိုဗဟိန်းကို လူပုံလူပန်း မဖမ်းမိသဖြင့် ၎င်းတို့မျက်စိအောက်မှာပင် သင်္ဘောမှ တက်ရောက်သွားသည်ကို ပုလိပ်တို့ လက်လွှတ်သွားခဲ့ရလေသည်။ သို့အတွက် တရားပွဲတက်ရောက်ဟောပြောခါမှ ဖမ်းဆီးရလေတော့၏။

အစိုးရသည် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်တို့ကို ယခုလို ဖမ်းဆီးလိုက်ခြင်းဖြင့် ကျောင်းသားတို့ ထောင်ချောက်တွင်းသို့ သက်ဆင်းကျွံနှင်းမိလေပြီ။ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များကို ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ တစ်နိုင်ငံလုံး ကျောင်းသားများ ဆူပူကြ၏။ ရေနံမြေသပိတ်ကြီးသည်လည်း ထိုအချိန်အခွင်း တလိမ့်လိမ့်နှင့် ရန်ကုန်မြို့တော်သို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့လေပြီ။ ကျောင်းသားများလည်း ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များ၊ ပုလိပ်ဆွဲခြင်းမှ လွှတ်ပေးရန် ဆူပူတောင်းဆိုကြ၏။ အင်အားပြကြ၏။ သို့သော် တစ်ဗိုလ်ဆင်း တစ်ဗိုလ်တက်ဇနစ်ဖြင့်၊ ကိုဗဟိန်း၊ ကိုဗဆွေတို့ကို ဖမ်းထားစဉ်၊ ကိုလှရွှေတက်၍ခေါင်းဆောင်၏။

ကျောင်းသားအရေးသည် ဆူသထက်ဆူခဲ့လေပြီ။ ဒေါက်တာဘမော် အစိုးရသည် လျစ်လျူရှုလျက်၊ မီးပွားမှ မီးတောက်အောင် လက်ပိုက်၍စောင့်နေ၏။ ၁၉၃၈-ခု၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် ရန်ကုန်ကျောင်းသားများသည် အတွင်းဝန်ရုံးကြီးကို ဝိုင်းကြလေ၏။ နံနက်စောစောမှစ၍ ဝိုင်းရံကာ ဝန်ကြီးဝန်ငယ်တို့အား သပိတ်တားနေသည်မှာ ၁၁-နာရီထိုးလောက်ထိဖြစ်၏။ ထိုအတွင်း ပုလိပ်များချထားသည်မှ ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းသွားပြီးလျှင် ၁၁-နာရီထိုးအချိန်လောက်၌ တဖန် မြင်းစီးတုတ်ကိုင် ဂေါ်ရာကုလားပုလိပ်များကို ထပ်မံလွှတ်၍ လူစုခွဲစေရာ၊ ကျောင်းသားတို့ ပြေးသွားခြေသို့ကျရုံမက၊ ဗိုလ်အောင်ကျော် အသက်ဆုံးရှုံးရရှာသည်အထိ မရှုမလှ ခံခဲ့ရလေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ ဒေါက်တာဘမော်အစိုးရသည် တက်ကြွနေသော ကျောင်းသားများအား သွေးမြေကျရုံမျှမက သေရသည်အထိ သေမင်းတမန်တော်အဖြစ်နှင့် စော်ကားခဲ့လေသည်။

ဤသို့ အတွင်းဝန်ရုံးကြီးကို ဝိုင်းရံအင်အားပြကြရန် အကြံပေးသော ပုဂ္ဂိုလ်များကား ဂျာနယ်ကျော်ဦးချစ်မောင်၊ သခင်နု၊ သခင်အောင်ဆန်းတို့ပင်ဖြစ်၏။ ကျောင်းသားများအား လူတန်းစားတိုက်ပွဲ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ကာ ကူညီပေးရန် အလုပ်သမားသပိတ်ကြီး ပေါ်ပေါက်နိုက် အခွင့်အခါကို အချက်ကျကျ အသုံးပြုလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေ၏။ ဤအကြိမ်သည် ကျောင်းသားများအား နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်ထဲသို့ တစ်ဆင့်တိုး၍ ရောက်စေတော့၏။ ကျောင်းသားသွေးမြေကျသည်အတွက် ကျောင်းသားလူငယ်တို့သမျှနိုင်ငံရေးမျက်စိပွင့်၍ ရင့်သထက်ရင့်စေတော့၏။ ကိုအောင်ဆန်းတို့လူစုသည် ကျောင်းမှ ထွက်သွားသည့်တိုင်အောင် ကျောင်းနှင့်မကင်းကွာဘဲ အမြဲဆက်သွယ်လမ်းညွှန်လျက် ကျောင်းသားနှင့် နိုင်ငံရေးအဆက်ဖြတ်၍ မရနိုင်အောင် ဖန်တီးလုံ့ဆော်ပေးလျက်ရှိလေသည်။

ထွက်ရပ်ဂိုဏ်း

ထိုနှစ်မှာပင် သောင်မတင် ရေမကျဖြစ်ခဲ့သော ရဟန်းပျိုအစည်းအဝေးမှ ဆွေးနွေးချက်တို့ကို တစ်ဖန် လှုံ့ဆော်ကာ သခင်အောင်ဆန်းသည် ကမကထပြု၍ ဝိုင်းပြင်းပြန်လေ၏။ သူကိုယ်တိုင် မဏ္ဍိုင်သဖွယ် အစပြု၍ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ၊ ပါတီပေါင်းစုံ ခေါင်းဆောင်တို့အား ဖိတ်ကြား၍ မန္တလေးမြို့တွင် ဆွေးနွေးပွဲတစ်ရပ် ကျင်းပပြန်လေ၏။ ထိုဆွေးနွေးပွဲသို့ ဖိတ်ကြားချိန်တွင် ဒေါက်တာဘမော်အစိုးရမှာ ကျောင်းသားတို့အရေးကြောင့် ပြုတ်ကျပြီးလေပြီ။ ဦးပုအစိုးရ တက်နေလေပြီ။ ဂဠုန်စောကား ဦးပုအစိုးရတွင် သစ်တောရေးဌာနဝန်ကြီးဖြစ်လေ၏။ ထိုအစည်းအဝေးသို့ ဒေါက်တာဘမော်၊ ဦးစော၊ ဦးဘဦးတို့ စသည့် ခေါင်းဆောင်များ တက်ရောက်၏။ ပါတီများ စည်းလုံးညီညွတ်ရေးကို အဓိကထားကာ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးကို တင်သွင်းဆွေးနွေးကြရာ နောက်ဆုံး၌ ထွက်ရပ်ဂိုဏ်းဟူသောအမည်ဖြင့် လွတ်လပ်ရေးတပ်ဦးတစ်ခု ဖွဲ့စည်းကာ ဗြိတိသျှကို စစ်အကူအညီမပေးရန် ဆုံးဖြတ်လျက် ဒေါက်တာဘမော်အား

အာဏာရှင်တင်မြှောက်လိုက်လေ၏။ ဒေါက်တာဘမော်ကမူ ပြဋ္ဌာန်းချက် (၇) ချက်ထုတ်ပြန်ကာ၊ အစည်းအဝေးပွဲများ ဗမာပြည်အနှံ့အပြား ကျင်းပစေလျက်၊ ထိုပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ဖတ်ကြားထောက်ခံစေ၏။ ဤအဆိုပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်တို့တွင် အင်္ဂလိပ်အစိုးရအား စစ်အတွက် မကူညီရေးပါဝင်သဖြင့်၊ အစိုးရက ဖတ်ပြအဆိုသွင်းမှုမှန်သမျှကို ကာကွယ်ရေးပုဒ်မဖြင့် ဖမ်းဆီးတော့၏။

ထွက်ရပ်ဂိုဏ်းကြီး ပေါ်ပေါက်လာသည်မှာ သခင်အောင်ဆန်း၏ ကြိုးပမ်းမှု၏ ကျေးဇူးဖြစ်ကြောင်း၊ မည်သူမျှ မငြင်းဆိုနိုင်ပေ။ သခင်အောင်ဆန်းသည် မြန်မာအမျိုးသားများဂိုဏ်းဂဏပါတီများ သွေးစည်းညီညွတ်မှုကိုသာ စိတ်အားထက်သန်လျက် အပေးအယူ သဘောထားကြီးစွာဖြင့် မင်းသားလုပ်ချင်သူများကို မင်းသားလုပ်စေလျက် သူ၏အဖို့ကို ဘာမျှကိုယ်ကျိုးမဖက်စေဘဲ၊ ညီညွတ်ရေးတပ်ဦး တောင့်တင်းခြင်းကိုသာ လေးလေးစားစား အရေးထားလျက်၊ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲကို အင်နှင့်အားနှင့် ဆင်နွှဲရန် ထွက်ရပ်ဂိုဏ်းထောင်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ပါတီတစ်ခုထက်ပို၍ စည်းလုံးမိအောင်ကြိုးစားသည်မှာ သခင်အောင်ဆန်းပင်ဖြစ်၍ သခင်အောင်ဆန်းသာလျှင် ထိုသို့ကြိုးပမ်းရာတွင် အောင်မြင်သင့်သလောက် အောင်မြင်၍ ပထမဆုံးအောင်မြင်သူဟု ဆိုရပေမည်။ အချိန်အခါနှင့် နိုင်ငံရေးအခြေအနေ၊ ပါတီတို့၏ ရာထူးငန်းဖမ်းသည့်ရောဂါဆိုး သောင်းကျန်း၍ ပရမ်းပတာဖြစ်နေသည့်အချိန်ကို ထောက်၍လျှင် ဤမျှ စည်းလုံးမိသည်ကို အချိန်အခါအလျောက် ကြီးစွာသော အောင်မြင်ခြင်းဟု ဆိုရပေမည်။

ထွက်ရပ်ဂိုဏ်းဝင် ပါတီခေါင်းဆောင်သည် မြို့နယ်အသီးသီးသို့ တာဝန်ခွဲ၍ လှည့်လည်တရားဟောကြ၏။ သခင်အောင်ဆန်းလည်း ကန့်လန့်ကာနောက်ကွယ်မှ တကုပ်ကုပ်လုပ်ကိုင်ရာမှ အပြင်ထွက်၍ နယ်လှည့်တရားဟောလေပြီ။ သူသည် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တစ်လျှောက်တွင် ဟော၏။ ရန်ကုန်မြို့ပေါ်တွင်လည်း ဟော၏။

ပုလိပ်တို့သည် ဇရပ်တွင်းသို့နှိုး၍ ဝင်လာသောအခါ သခင်အောင်ဆန်းမှာ အိပ်ပျော်လျက်ပင်ရှိသေး၏။ ခေါင်းစုတ်ဖွား လူမှန်တတေ သခင်အောင်ဆန်းတို့ အသာပုတ်နှိုး၍ ဝရမ်းပြခါ ဖမ်းလေတော့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိုင်ငံရေးလိုက်စားသူမှန်လျှင် အဖမ်း၊ အငတ်၊ သတ်သည်ကိုပင် မကြောက်ရသည့်အတိုင်း။ သခင်အောင်ဆန်းအဖို့မှာ မအံ့ဩ၊ အများဖမ်းနေစဉ် သူ့ကိုလည်း ချန်ထားလိမ့်မည်ဟု ရေးဦးမဆွကပင် မမျှော်လင့်ခဲ့ချေ။ သို့ အဖမ်းခံရန်ပင် မဟုတ်လော၊ သူသည် သမဂ္ဂပေါ်တွင် ထောင်အိပ်ထောင်နေ ကျင့်ခဲ့သေးသည်မဟုတ်ပါလော။ ကိုယ်ကျိုးကိုမငဲ့၊ သူ့အမျိုးနှင့် တိုင်းပြည်အကျိုးကို မဆုတ်မနစ်၊ မဖြစ်မနေ ဆောင်ရွက်နေသော သခင်အောင်ဆန်းကို ဗြိတိသျှ၏ လက်ပါးစေများက ထောင်ဆုနှင့် ပူဇော်ကန်တော့ပြီးခါနောက်ဆုံးတွင် ပြန်၍ လွှတ်လိုက်ရလေသည်။

ရန်ကုန်ရှိ ရေကျော်လမ်း အမှတ် ၇၆ - သည် သခင်အောင်ဆန်း၏ နိုင်ငံရေး တိုက်စားရာ ရိပ်မြုံ - ဘုံဗိမာန်ကြီးဖြစ်လေသည်။ အကြောင်းကား သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းကြီးမှူးသော တို့ဗမာအစည်းအရုံးတည်ရာ ဌာနချုပ်ဖြစ်သောကြောင့်ပင်တည်း။

၎င်းအိမ်တစ်ဖက်တစ်ချက်၊ အရှေ့အနောက်၊ ဝဲယာအိမ်များ၌ စုံထောက်သူလျှို သတင်းပေး၊ ကိုယ့်လူသူ့ဘက်သားများသည်၊ မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံနိုင်ကြဘဲ ဝိုင်းဝန်းနေထိုင်ကြ၏။ သခင်များသည် ဘယ်နေ့၊ ဘယ်နာရီ ဘယ်အဝတ်အစားဝတ်၍ ဘယ်ဘက်ခြေကစပြီး မြေကြီးနင်းကာ၊ ဘယ်ထောင့်အရပ်သို့ ဘယ်လို လက်ဟန်ခွဲ၍ ဘယ်လိုသွားသည်မှစ၍ မှတ်တမ်းတင်နေကြသဖြင့် စုံထောက်များ၏ အလုပ်များရာ ရပ်ကွက်ကြီးတစ်ခုလည်း ဖြစ်၏။ သခင်အောင်ဆန်းမှာ လုံချည်တစ်ထည်ကို တစ်ခါလာလည်း မပြာပုဆိုးအဖြစ်နှင့်ပင် ဆယ့်ငါးရက်တစ်လကြာအောင် ဝတ်၍ ဗိုလ်ဆံထောက်ကိုလည်း တစ်ခါတလေ မညှပ်ဖြစ်ဘဲ လမ်းဘေးထမင်းဆိုင်ဝယ်စားကာ၊ ဆင်းရဲခြင်းမလှကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ကရစရိယာကျင့်နေသောအခါ ဖြစ်ပေသည်။ "ခင်ဗျားဆံပင်တွေ မုတ်ဆိတ်တွေ ရှည်လှပါပကော၊ တောထွက်မလို့လား။ လာဗျာ၊ ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်သွားညှပ်ရအောင်" ဟု အလုပ်ခုံတွင် ခေါင်းမော့ကာ၍ အလုပ်ရှုပ်ရှုပ်နေသော သခင်အောင်ဆန်းကို ရဲဘော်များက ပြောပြောဆိုဆို အတင်းဆွဲခေါ်သွားပြီး ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်၌ ဆံပင်ညှပ်ခဲ့၊ အဝတ်အစားများ ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပေးကြ၏။ ဌာနချုပ်အစည်းအဝေးများတွင် ဖိုးဖိုးဖေါက်ဖေါက် မပြောတတ်သူ ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း တွင်တွင်ကျယ်ကျယ် ပြောဆိုတတ်သူမှာ သခင်အောင်ဆန်းပင်ဖြစ်၏။

တစ်ခါတစ်ရံ ဘယ်သူက ဘာပြောပြော၊ ဘာလုပ်လုပ် မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ပေါင်နှစ်ဖက်ပေါ် ကွေးနေသောလက်နှစ်ဖက်တင်၍ ခေါင်းငိုက်ဆိုက်နှင့် စဉ်းစားခန်းဝင်၍ လူ့ရာမဲ့ငါးကဲ့သို့ နှုတ်ဆိတ်နေသူမှာလည်း သခင်အောင်ဆန်းပင်ဖြစ်လေသည်။ သခင်အောင်ဆန်းမှာ စိတ်ပျက်ပြီး ပျော့ခွေကျသွားပြီဟု မတွေ့မြင်ခဲ့ရ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လက်သီးလက်မောင်းတန်းခါ တစ်သမတ်တည်း ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း လုပ်ကိုင်သွားတတ်လေ၊ ခေါင်းမွေးစုတ်ဖွားနှင့် ဖိုသီဖတ်သီဝတ်စား၍ ကိုရိုကားယားနေထိုင်လျက် ရှုတင်းတင်းထားတတ်သော သခင်အောင်ဆန်းကို သူ့ရဲဘော်များသည် လူတစ်မျိုးပဲလို့ အသိအမှတ်ပြုထားကြလေသည်၊ လေးလည်း လေးစားကြသည်။ ထိုစဉ်အခါက ၇၆ - ရေကျော်အား ထောင်ကို ခြင်ထောင်မှတ်ထင်၍ စုံထောက်စာရင်းဝင်မှာ ကြောက်သူ လူငယ်အချို့သာလျှင် ဥဒဟို သွားရောက်ခဲ့ကြလေသည်။ သခင်အောင်ဆန်းသည် အပျော်အပါး မကြိုက်၊ သို့ရာတွင် နိုင်ငံရေးပုန်ကန်ရေး၊ စစ်ရေးရာနှင့် ပတ်သက်သော ရုပ်ရှင်ကားများကို သွားရောက်ကြည့်ရှုလေ့ရှိခဲ့သည်။ တစ်ရံရောအခါ သခင်အောင်ဆန်း၊ သခင်သန်းထွန်းတို့လူသိုက်ကို အင်္ဂလိပ်ရုပ်ရှင်ရုံတစ်ရုံ တစ်မတ်တန်းရှေ့ဆုံးတန်းလျားပေါ်တွင် ဘယ်သူမှ အရေးမစိုက်သော ကြည့်ရှုမျိုးဖြင့် ရုပ်ရှင်ကားကိုသာ စူးစိုက်ကြည့်နေသည်ကို ဂရုပြုမိခဲ့၏။ နောက်တစ်ပတ် ထိုရုပ်ရှင်ရုံ၊ ထိုရုပ်ရှင်ကားကိုပင် တစ်မတ်တန်းမှ လာကြည့်သော သခင်အောင်ဆန်းတို့ကို တွေ့ရသည်ဖြစ်၏။ ရုပ်ရှင်ကား နာမည်မှာ "ဂွါရက်ဖ်"ဖြစ်၏။ ဇာတ်လမ်းမှာ မက္ကဆီကိုလူမျိုးများသည် မျိုးချစ်ခေါင်းဆောင်ကြီး ဂွါရက်ဖ်၏ ခေါင်းဆောင်မှုဖြင့်၊ ဩစလီယာအမွေရှင်ဘုရင်ကို တော်လှန်ခြင်းဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့၏။ အမရိကန်သမ္မတ "အီဘရာဟင်လင်ကွန်း"တို့က ထိုသူပုန်ကို လက်နက်အား ငွေအားဖြင့် အားပေး၏။ အတွင်းသူပုန်များက ပြောက်ကျားစနစ်ကို လက်ကိုင်ထား၍ တိုက်၏။ ရန်သူများ၏ စစ်တပ်ရှေ့သို့ ကောက်ရိုးလှည်းတန်းရှည်ဖြစ်သွားနေစဉ် ကောက်ရိုးလှည်းတန်း၌ရှိသော သေနတ်များကို အနီးအနားရှိ တောသားများက စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း ဆွဲထုတ်ပြီးလျှင် ရန်သူ အစောင့်စစ်သားကို ပစ်သတ်၍ စစ်တပ်ကို ဝင်စီးပုံများပါရှိ၏။ အတုမြင်အတတ်သင် ဆိုလိုပြ အကောင်ထင်ဆိုသလို၊ ထိုရုပ်ရှင်ကားထဲက အဖြစ်အပျက်များနှင့် ရဲဘော်သုံးကျိပ်သည် နီပွန်အကူအညီဖြင့် မြန်မာပြည်အတွင်း သူပုန်လမ်းခင်းရာမှ နီပွန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တပ်မတော်နှင့် ဘီ - အိုင် - အေ တပ်မတော် ပူးပေါင်းပြီး အင်္ဂလိပ်များကို မြန်မာ့မြေပေါ်မှ မောင်းနှင်ထုတ်ခဲ့မှုမှာ ဆင်တူရိုးမှား အလားတူအကြောင်းချင်း၊ လုပ်ပုံချင်း တူလှပေသည်။ မြန်မာ့လွတ်လပ်မှုသည် မက္ကဆီကိုလွတ်လပ်မှုကဲ့သို့ နိုင်ငံခြားအကူအညီဖြင့် တော်လှန်ပစ်မှုရပေမည်ဟု သခင်အောင်ဆန်းသည် ထိုစဉ်အခါက နစ်နစ်တာကာကြီး သဘောပေါက်ခဲ့ဟန်တူလေသည်။

ဆုငွေ ၅ ကျပ်နှင့် သခင်အောင်ဆန်း

ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်၊ တို့ဗမာအစည်းအရုံး၊ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး၊ ဗတ္တသိုလ်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဝင်လူကြီး သခင်အောင်ဆန်းသည် အမြို့မြို့အနယ်နယ်သို့ နိုင်ငံရေးတရား လှည့်လည်၍ ဟောခဲ့သည်မှာ အနှံ့အပြားဖြစ်၏။ ဟင်္သာတတွင် ဟောသည့်အခါက အစိုးရအပေါ် အစွန်းငြိသည်ဆို၍ ဟင်္သာတရာဇဝတ်ဝန် "မစ္စတာအော" က သခင်အောင်ဆန်း ဖမ်းဆီးရမိလျှင် ဆုတော်ငွေ အသပြာငါးကျပ်တိတိ ပေးသနားတော်မူမည်ဟု ဝရမ်းထုတ်ကာ စော်ကားလိုက်လေသည်။

သခင်အောင်ဆန်းအဖို့ မတုန်လှုပ် မချောက်ချား အမှုမထားသော်လည်း နိုင်ငံတစ်ဝှမ်းလုံး မခံနိုင်မရပ်နိုင်ဖြစ်ကြကုန်၏။ သတင်းစာအသီးသီးကလည်း သခင်အောင်ဆန်း၏ မျိုးချစ်စိတ်၊ သူ၏စေတနာ၊ သူ၏လုပ်ငန်း၊ သူ၏ဂုဏ်ပုဒ်တို့ကို ဖွင့်ထုတ်ကာ ဆင်ကန်းတောတိုး၊ နွားသိုးကြိုးပြတ်၊ ရောက်တတ်ရာရာ၊ ရိုင်းစိုင်းစွာသော မနောဆိုးသဘောမျိုးနှင့် အသိခေါက်ခက် အဝင်နက်စွာ၊ လူအများက ကြည်ညိုအားထားနေသူ သခင်အောင်ဆန်းအား အညွန့်ကျိုးအောင် အဖိုးမရှိအောင် နှိမ်ရလျှင်ပြီးစတမ်းဟု ထိုသို့သော လူကြီးလူကောင်း လူရာဝင်သူတစ်ဦးကို ချိုးချိုးနှိမ်နှိမ် ဆုငွေ ၅ ကျပ်ထုတ်ပြန်ခြင်းကို ခွေးသေကောင် လင်းတဆွဲသည့်ပမာ အမျိုးမျိုး ပြစ်တင်ရှုံ့ချကဲ့ရဲ့ကြလေ၏။ ထိုအချိန် သခင်အောင်ဆန်းသည် လူထု၏မျက်စိထဲတွင် ပုလဲမျက်ရှင်သဖွယ် ဖြစ်စရှိချေပြီ။ သူ၏ လုပ်ပုံကိုင်ပုံကို လူအများ အားပေးလျက်ရှိချေပြီ။ သူ့အား လူတိုင်းက ချီးမြှောက်နေချိန်ဖြစ်လေသည်။ ဤမျှ တိုင်းကျိုးပြည်ကျိုးဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို ၅၀၀၀ တန် ဝရမ်းပင်၊ ၎င်း၏ဂုဏ်နှင့် မမျှဟုထင်နေချိန်၌ ၅ ကျပ်တန်

ထုတ်ခြင်းမှာ သက်သက် မတော်မတရား မိုက်ရိုင်းစွာ စော်ကားခြင်းဖြစ်လေသည်။ လူထု၏ တုံ့ပြန်မှုသည် တစ်နိုင်ငံလုံး အုံးအုံးကြွက်ကြွက် တစ်ခဲနက်ချောက်ချားခဲ့သည်မှာ ကြောက်ခမန်းလိလိဖြစ်ဘိသောဟူ၏။

သို့သော် ၅ ကျပ်တန်ဝရမ်းကား ဝရမ်းသာလျှင်ရှိ၏။ လူကိုကား မမိ။ သခင်အောင်ဆန်း၏ နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်းမှာ ခြေလှမ်းသွက်လျက်ရှိချေပြီ။ အနောက်နိုင်ငံတွင် ဖြစ်နေသော စစ်ပွဲကြီး၏ အခိုးအငွေ့တို့မှာ အရှေ့ဘက်တစ်လွှားသို့လည်း မီးလုံးရိုက်လာက်ရှိချိန်ကို အလဟဿ အဖြစ်မခံနိုင်တော့ချေ။ သို့အတွက် ဝရမ်းကိုရှောင်ကာ များကာနှင့် မိမိလုပ်စရာလုပ်ငန်းတို့ကိုသာ ပုန်းရာကွယ်ရာမှ လုပ်ကိုင်နေလေ၏။ ဗတ္တသိုလ်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဝင် လူကြီးအဖြစ်မှလည်း ဝရမ်းပြေးရာကပင် နှုတ်ထွက်လိုက်၏။

သခင်အောင်ဆန်းသည် ရှိမ်းဆာယာပိုမောက်၍ ကိုယ်ပျောက်သည် မဟုတ်၊ အဖမ်းခံရမည်ကို ကြောက်ရွံ့၍ ရှောင်တိမ်းနေခြင်းမဟုတ်။ ထိုအချိန်မှာ အင်္ဂလိပ်တို့ အနောက်ဘက်စစ်မျက်နှာတွင် သေမင်းရိုက်၍ မျက်ဖြူဆိုက်ချိန်ဖြစ်သည့်အတွက် အခွင့်အခါကောင်းကိုယူ၍ လုပ်စရာလုပ်ငန်းများကို မလွတ်တမ်းလုပ်နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ သူ၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးပင်ဖြစ်၏။

ဤသို့ ကိုယ်ဖျောက်ကာ ရှောင်ရင်းတိမ်းရင်း လုပ်ကိုင်နေရင်းပင် အရှေ့အာရှဘက်မှ စစ်မီးကြီးသည်လည်း ထလောင်တော့ မယောင်ယောင်နှင့် တကဲကဲရှိတော့၏။

ကိုယ်ပျောက်သွားခြင်း

သခင်အောင်ဆန်းသည် ဝရမ်းပြေးရင်း ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွှဲအမျိုးမျိုးနှင့် လှည့်ခဲ့ရှောင်တိမ်းခဲ့ရာမှ သူ၏သတင်းကိုလည်း မကြားရ။ ပုလိပ်တို့လည်း ဗျာများကာ၊ ခြေမြန်ရိုက်နေကြ၏။ သူကား အဘယ်အရပ်တွင် ရှိလေသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် မမိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြသနည်း။ သခင်အောင်ဆန်း မြန်မာ့မြေပေါ်တွင် ရှိပါသေးသလော။ ပုလိပ်တို့ မသိလိုက်။ ယုန်တောင်ပြေး၊ ခွေးမြောက်လိုက်ပုံကဲ့သို့ ဖြစ်တော့၏။ သခင်အောင်ဆန်း အဘယ်အရပ်၊ အဘယ်ဒေသတွင် ရှိနေသည်ကို မပြောတတ်ကြပေ။

သခင်အောင်ဆန်းကား မြန်မာ့မြေပေါ်တွင် မရှိတော့ပြီ။ ၁၉၄၀ – ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လဆန်း ၁၄ – ရက်နေ့တွင် မြန်မာပြည်မှ ထွက်သွားလေပြီ။ ကိုယ်ပျောက်သွားလေပြီ။ ဝရမ်းမှာ စက္ကူပေါ်တွင် ကျန်ခဲ့လေပြီ။ သခင်အောင်ဆန်းသည် တရုတ်ပြည် ဟန်မြို့သို့ ရေးရှုလျက် ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောဖြင့် ကိုယ်ရောင်ဖျောက်လျက် လိုက်ပါသွားချေပြီ။ ဝရမ်းကိုင်ပုလိပ်များမှာ လင်ပစ်သွားသော မယားသည်ကဲ့သို့ မလိုက်တတ် မရှာတတ် ကျန်ခဲ့ရှာလေပြီ။ အဖမ်းခံထောင်ကျ၍ အချိန်ဖြုန်းခြင်းထက် ထိုအချိန်ကို တိုင်းပြည့်ကျပ်ပြည့်တိုင်းပြည်အတွက် အချက်ကျကျ အသုံးချခြင်းက ပို၍ ခရီးရောက်မည်ဟု သခင်အောင်ဆန်း သဘောပိုက်မိလေသည်။ ထောင်ကိုကြောက်၍လည်း မဟုတ်။ ဖမ်းမည်ကို တုန်လှုပ်၍လည်း မဟုတ်။ တိုင်းပြည်အတွက် အကျိုးယုတ်မည်ကို စိုးရိမ်၍ပင် ဖြစ်လေသည်။

၅ – ကျပ်တန် ဝရမ်းထုတ်ခါမှ သခင်အောင်ဆန်းသည် မြန်မာပြည်ပြင်ပသို့ ရောက်သွားလေ၏။ သခင်အောင်ဆန်း မြန်မာပြည်ပြင်ပသို့ ရောက်သွားလေကြောင်း အစိုးရတို့ သိလေပြီ။ သိသည့်အတိုင်း အစိုးရစုံထောက်များ မျက်လုံးပြူးလျက်ရှိ၏။ စုံထောက်တို့၏ မျက်စိအောက်မှ ပျောက်ကွယ်သွားသည့်အတွက် စုံထောက်များ ခေါင်းကိုက်နေကြလေပြီ။ အရှေ့ဘက်တစ်လွှားမှာလည်း ဝင်ရိုးတန်းနိုင်ငံတစ်ခုဖြစ်သည့် ဂျပန်တို့၏ ခြေလှမ်းကြောင့်၊ စစ်ခိုးစစ်ငွေ့များ သန်းလျက်ရှိရကား၊ စုံထောက်တို့သည် နိုင်ငံခြားမှ လူဝင်လူထွက်များကို အထူးသဖြင့် ဂရုပြု၍ စောင့်ကြပ်စစ်ဆေးလျက်ရှိ၏။ ထိုသို့ စိုးရိမ်တကြီးရှိသည့်အချိန်၊ စုံထောက်ဘက် ပုလိပ်ဘက်၌ အထူးလှုပ်ရှားသွားလာသည့် အကြောင်းတစ်ခု ပေါ်လာ၏။

ဂျပန်ပြည်မှ ဗမာသံ၊ ဗမာသီချင်း၊ ဗမာဘာသာဖြင့် နိုင်ငံရေးတရားများမှာ ညစဉ် ဝေဟင်ခရီးက လေယာဉ်စီးလျက် ရေဒီယိုအသီးသီးမှ ထွက်ပေါ်လျက်ရှိ၏။ အစိုးရကလည်း ဂျပန်ပြည်မှလည်းကောင်း၊ ဝင်ရိုးတန်းနိုင်ငံတို့မှလည်းကောင်း ရေဒီယို

အသံများ ဖမ်းယူနားထောင်ခြင်းကို မပြုရန် အမိန့်ထုတ်ဆင့်ထား၏။ စကြာသိုက်သီချင်းမှာ ညတိုင်းလိုပင် အသံလွှင့်၏။ ဗမာတွေ အာရှတိုက်သားချင်း ကူညီဖို့၊ အထောက်အပံ့ပေးဖို့၊ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့ကို တော်လှန်ဖို့ ရေဒီယိုမှ လှုံ့ဆော်ပေးလျက်ရှိ၏။

ထိုအခိုက် တစ်နေ့သော် သခင်အောင်ဆန်း ဂျပန်သင်္ဘောဖြင့် မြန်မာပြည်သို့ ပါလာလိမ့်မည်ဟု သတင်းရသည်ဟု ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းသို့ ဝင်ရောက်ဆိုက်ကပ်သည့် ပင်လယ်ကူးသင်္ဘော ဆိုက်ကပ်လျက်ရှိသော သင်္ဘောများပေါ်တွင် အပျော်တမ်းပုလိပ်များ ခါတိုင်းထက် နှစ်ဆတိုး၍ တာဝန်ချထားလေ၏။ အရှေ့ဘက်နိုင်ငံများမှ ဝင်ရောက်လာသော သင်္ဘောများကိုမူ စုံထောက်များ ပုလိပ်များ အထပ်ထပ်ညှပ်၍ ရှာဖွေစစ်ဆေးကြ၏။ သို့သော် သခင်အောင်ဆန်းကား ပါမလာချေ။

၁၉၄၁ – ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလဆန်းတွင် တနင်္သာရီကမ်းရိုးတန်းဆိပ်ကမ်းမြို့တစ်မြို့သို့ သွားခေါ်ခေါ်၊ မျက်ခုံးပါးပါး၊ နှုတ်ခမ်းမွှေးရေးရေးနှင့် ပေါက်ဖော်တစ်ယောက်သည် မျက်မှန်နက်တပ်ဆင်လျက် ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောပေါ်မှ ဆင်းလာ၏။ သူ၌ သို့အပ်သော နိုင်ငံကူးလက်မှတ်များ အပြည့်အစုံပါ၏။ ထိုတရုတ်ကြီးသည် ဆိုင်ရာတို့က မသင်္ကာစရာမတွေ့၍ မြန်မာပြည်တွင်းသို့ ဝင်ခွင့်ရသွား၏။ ထိုတရုတ်ကြီးကား အဘယ်သူနည်း။ သခင်အောင်ဆန်းပင်ဖြစ်၏။ သခင်အောင်ဆန်း အဘယ်ကိစ္စကြောင့် ယခုလို မြန်မာပြည်တွင်းသို့ တစ်ခေါက်ပြန်ဝင်လာသနည်း။ အကျိုးရှိကအကြောင်းရှိရပေမည်။

သခင်အောင်ဆန်းမြန်မာပြည်တွင်းသို့တစ်ခေါက်ပြန်လာခြင်းမှာ အကြောင်းရှိ၏။ သူသည် တရုတ်ပြည်သို့ သွားရိုးမှန်သော်လည်း အကြောင်းမသင့်၍ ဂျပန်တို့နှင့် ဆက်သွယ်ကာ ဂျပန်သို့ဆက်လက်သွား၍ မြန်မာပြည်အရေးကို ဂျပန်တို့နှင့် ဆွေးနွေးလေတော့၏။ ဂျပန်တို့နှင့် သဘောတူညီချက်များ ပြုလုပ်ပြီးသည်နှင့် သူ၏ အကြံဉာဏ်အတိုင်း၊ မြန်မာပြည်သို့ပြန်လာကာ၊ သခင်မြ၊ ကိုဗဆွေ၊ ကိုကျော်ငြိမ်းစသည်တို့နှင့် တွေ့ဆုံပြီးလျှင် ပြည်တွင်းပြည်ပတော်လှန်ရန် ကြံစည်စိုင်းပြင်းလေ၏။ ထိုသို့ ပြန်လာသည့်ခေါက်အတွင်းမှ တော်လှန်ရန် စီစဉ်စရာတာဝန်တို့ကို သခင်မြတို့အား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လွှဲအပ်ပြီး အဆက်အသွယ် မည်သို့လုပ်မည်ကို နားလည်ပြီးသကာလ၊ သခင်လှမြိုင် (ယခု ဗိုလ်ရန်အောင်ကွန်မြူနစ်) သခင်ဘဂျမ်း (ယခု ဗိုလ်လရောင်၊ ရဲဘော်ဖြူ)တို့အား ခေါ်ဆောင်၍ ဂျပန်သင်္ဘောနှင့် မြန်မာပြည်မှ ရုပ်ဖျောက်ကာ တဖန် ထွက်သွားပြန်လေ၏။

သခင်အောင်ဆန်းလာသည်ကို လူတိုင်း မသိလိုက်ကြ။ သူလာခြင်းမှာ လူငယ်အချို့ ဂျပန်ပြည်သို့ခေါ်၍ စစ်ပညာသင်ကြားစေရန်ဖြစ်၏။ ပြည်တွင်း၌ ကျန်ရစ်ခဲ့သူတို့ကလည်း လူထုစည်းရုံးလျက်၊ ချက်ကောင်းဆိုက်သည်နှင့် နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်အစိုးရကို တော်လှန်ရန်ဖြစ်၏။ ဂျပန်ကလည်း တရုတ်မြန်မာလမ်းမကြီး ပိတ်ဆို့ဖို့ရာ အပြင်းအထန် တောင်းဆိုနေသဖြင့် အင်္ဂလိပ်ကလည်း လိုက်လျောနေရချိန်ဖြစ်၏။ လူငယ်တို့လည်း အစိုးရဌာနအသီးသီးတွင် ဝင်ရောက်အမှုထမ်းလျက် ပွဲကြီးလမ်းကြီး တွေ့ရတော့မည့်အရေးမဝေးတော့ပြီဟု သွေးတကြွကြွရှိနေကြ၏။

သခင်အောင်ဆန်းတို့ မြန်မာပြည်မှ ပြန်ထွက်သွားပြီးနောက် ပြည်တွင်း၌ ကျန်ခဲ့သူတို့က လူငယ်များကို ရွေးချယ်၍ တစ်သုတ်ပြီးတစ်သုတ်၊ ဂျပန်သို့ လျှို့ဝှက်ဖွာ ပို့လျက်ရှိ၏။ သို့နှင့် လူငယ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော် သုံးဆယ်မျှ၊ ဂျပန်သို့ရောက်သွားကာ၊ သခင်အောင်ဆန်းအမှူးပြုလျက်၊ စစ်သင်တန်းတက်ကြရလေသည်။

မြန်မာပြည်တွင်းရှိ ရဲဘော်ရဲဘက်များကလည်း သခင်အောင်ဆန်း၏ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း စည်းကိုက်ဝါးကိုက် လိုက်နာစီစဉ်လျက်ရှိလေသည်။ သခင်အောင်ဆန်းတို့ စစ်ပညာသင်သောနေရာမှာ တရုတ်ပြည်၏ အရှေ့တောင်ဘက်ကမ်းခြေရှိ ဂျပန်ပိုင် (ဖော်မိုဆာ) ကျွန်းအနီးရှိ (ဟိုက်နံကျွန်း) ပေါ်တွင်ဖြစ်လေသည်။

* * *

၂၀

ရဲဘော်သုံးကျိပ်

ဝင်ရိုးတန်းနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံဖြစ်သော ဂျပန်သည် (၁၉၄၁) ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ (၈) ရက်နေ့တွင် ဗြိတိသျှ အမေရိကန်စသည့် မဟာမိတ်တို့အပေါ် စစ်ကြေညာကာ ဆိုက်စစ်ဆင်လေသည်။ ပုလဲဆိပ်ကမ်း၊ ဟောင်ကောင်၊ စင်္ကာပူစသည့် ခံတပ်ကြီးများ ကမ်းပါးပြိုသကဲ့သို့ တစ်ခုပြီးတစ်ခု မရှုမလှ ပြိုကျဆုံးရှုံးကြလေ၏။ မဟာမိတ်တို့၏ ခံစစ်မှာ ပြင်ဆင်မှုမရှိသဖြင့် တစ်ဆုတ်တည်းဆုတ်နေရကား၊ ဂျပန်တို့သည် ဒီရေတက်သည့်အလား မဟာမိတ်တို့နယ်များကို ချီတက်သိမ်းပိုက် အုပ်စီးမိကြလေတော့၏။ အင်ဒိုချိုင်းနား၊ ယိုးဒယားစသည့်နိုင်ငံတို့မှာလည်း အားမတန်သည့်အထဲမှာ မဟာမိတ်တို့၏ ကူညီမှုကို မျှော်လင့်ချက်ကင်းဝေးခြင်းကြောင့် ဂျပန်အလိုတော်ကျ ခေါင်းငုံ့ရသည့်ဘဝသို့ ဆိုက်ရောက်လေတော့၏။

ဂျပန်တို့သည် မြန်မာပြည်တွင်းသို့ စစ်ကြောင်းသုံးကြောင်းမှ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ကြလေပြီ။ အားလုံးသော စစ်ကြောင်းတို့မှာ ယိုးဒယားပြည်မှ အခြေခံပြု၍ ချီတက်လာသော စစ်ကြောင်းများဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယိုးဒယားပြည်၌ပင်လျှင် ဂျပန်တို့အား အားပေးအားမြှောက်ခြင်းသဘော နှင့် မဟုတ်ဘဲ အင်္ဂလိပ်တို့ မြန်မာပြည်မှ မြန်သထက်မြန်စွာ၊ စောသထက်စောစွာ၊ စွန့်ခွာထွက်ပြေးရလေအောင် ဂျပန်တို့နှင့် တွဲဖက်လျက်၊ ပုခုံးချင်းယှဉ်ကာ တိုက်ခိုက်ရန် စစ်ခေါင်းဆောင်တစ်စု ရှိသေး၏။ ထိုလူစုကား အခြားမဟုတ်၊ သခင်အောင်ဆန်း အမှူးပြုသော စစ်ခေါင်းဆောင်များဖြစ်လေသည်၊ မြန်မာတစ်မျိုးလုံး၏ လွတ်လပ်ရေး ကို သွေးနှင့်လဲ၍ အရယူရန် သခင်အောင်ဆန်းသည် "ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်ကြီး" ကို ယိုးဒယားပြည်တွင် ဖွဲ့စည်းခဲ့လေသည်၊

(ဤသို့ ရဲဘော်ရဲဘက် ပန္နက်မိဋ္ဌာန်လျက် ဖွဲ့စည်းခြင်းသည်ကား မြန်မာ ရာဇဝင်သမိုင်းတို့တွင် စစ်ကိုင်းမြို့တည် နန်းတည် သခံယာစောယွန်းသည် မှဆိုးဖို စသောမြောက်ဘက်တစ်ခွင်တစ်ပြင်ကိုမြင်းယာဉ်တပ်ဖွဲ့စည်းသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တပင်ရွှေထီးသည် မှဆိုးဖိုတစ်ခွင်ကို မြောက်မြင်းနယ်မိတ္ထီလာတစ်ခွင်ကို တောင်မြင်း နယ်ဖွဲ့စည်းသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မှဆိုးဖိုအစီရင်စု ဦးအောင်ဇေယျသည် မှဆိုးဖို တစ်ဝှမ်းမှ စွမ်းရည်သတ္တိ၊ ဗျတ္တိနှင့် ကတိသစ္စာရှိသူတို့ကို ရဲဘော်ခြောက်ကျိပ်ရှစ် ယောက် ဖွဲ့စည်းသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အကြောင်းချင်းတူမျှပေသတည်း၊)

ထိုသို့ တပည့်ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဟူသော အမည်တွင်ရှိလေအောင် သခင် အောင်ဆန်းခေါင်းဆောင်ကာ ရဲဘော်ရဲဘက် စုစုပေါင်း သုံးဆယ်တိတိ ရှိလေသည်။ သခင်ထွန်းအုပ်မှလွဲ၍ အားလုံးသော ရဲဘော်အပေါင်းတို့သည် ဂျပန်စစ်ပညာကို ဟိုက်နန်ကျွန်း၌ အပူတပြင်း စိုင်းပြင်းသင်ကြားလေ့ကျင့်ခဲ့ကြရ၏။

ဂျပန်စစ်ဦးလည်း ဗမာပြည်တွင်းသို့ ခေါင်းတည်လျက်နေလေပြီ။ ရဲဘော် သုံးကျိပ်တို့သည် ယိုးဒယားပြည်မှစ၍ မြန်မာသူရဲကောင်းတို့ကိုစုကာ တပ်ဖွဲ့ကြလေ ၏။ ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့၏ အမည်များကား အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်လေသည်၊

၁။ သခင်အောင်ဆန်း — ဗိုလ်တေဇ (လူသတ်သမား၏ လက်ချက်ကြောင့် ကျ ဆုံးခဲ့ရ၏။

၂။ သခင်လှဖေ — ဗိုလ်လက်ျာ၊

၃။ သခင်ရှုမောင် — ဗိုလ်နေဝင်း။

၄။ ကိုလှမောင် — ဗိုလ်ဇေယျ။

၅။ ကိုထွန်းရှိန် — ဗိုလ်ရန်နိုင်၊

၆၊ သခင်လှမြိုင် — ဗိုလ်ရန်အောင်၊

၇၊ ကိုရွှေ — ဗိုလ်ကျော်ဇော၊

၈၊ သခင်စံလှိုင် — ဗိုလ်မှူးအောင်။

၉။ ကိုဆောင်း — ဗိုလ်ထိန်ဝင်း (အင်္ဂလိပ်အဝင် သေဆုံးသွား၏။)

၁၀၊ သခင်ထွန်းရွှေ — ဗိုလ်လင်းယုန်၊

၁၁၊ သခင်အောင်သိမ်း — ဗိုလ်ရဲထွဋ်။

၁၂။ သခင်ဇဂျမ်း — ဗိုလ်လရောင်၊

၁၃၊ သခင်တင်အေး — ဗိုလ်ဘုန်းမြင့်၊

၁၄၊ သခင်ထွန်းခင် — ဗိုလ်မြင့်ဆွေ။

၁၅။ သခင်သန်းတင်၊၁ — ဗိုလ်သန်းတင်။ (ဇင်းမယ်တွင် ကျဆုံးခဲ့၏။)

၁၆၊ သခင်ထွန်းအုပ်၊

၁၇။ သခင်အောင်သန်း — ဗိုလ်စကြာ၊

၁၈၊ သခင်စိုး — ဗိုလ်မြင့်အောင်။ (အင်္ဂလိပ်ပြန်အဝင်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေသွား၏၊

၁၉၊ သခင်စံမြ — ဗိုလ်တောက်ထိန်၊

၂၀၊ ကိုလှ — ဗိုလ်မင်းရောင်၊

၂၁၊ သခင်စောလွင် — ဗိုလ်မင်းခေါင်။

၂၂။ သခင်ကျော်စိန် — ဗိုလ်မင်းညို၊

၂၃၊ သခင်သစ် — ဗိုလ်စောနောင်၊

၂၄၊ သခင်ခင်မောင်ဦး — ဗိုလ်တာရာ။

၂၅။ သခင်ထွန်းလွင် — ဗိုလ်ဗလ၊

၂၆၊ သခင်သန်းညွန့် — ဗိုလ်ဇင်ယော်။

၂၇၊ သခင်အေးမောင် — ဗိုလ်မိုး။ (တိုက်ကြီးတိုက်ပွဲတွင် ကျဆုံးခဲ့၏။)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂၈။ သခင်မောင်မောင် ဗိုလ်ဉာဏ။ (ဖါပွန်တိုက်ပွဲတွင် ကျဆုံးခဲ့၏။)

၂၉။ သခင်ငွေ ဗိုလ်စောအောင်။ (ရွှေကျင်တိုက်ပွဲတွင် ကျဆုံးခဲ့၏။)

၃၀။ သခင်သန်းတင် ဗိုလ်မြဒင်။ (ဟိုက်နန်ကျွန်းတွင် သေဆုံးခဲ့၏။)

ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ခြေဖဝါးအောက်တွင် ပြားပြားမှောက် ဝပ်စင်းနေရသော ငါတို့မြန်မာများ၏ လွတ်လပ်ရေးအတွက် အသက်သွေးခဲဖြင့် ရင်းနှီးယူခဲ့ရသော ထိုရဲဘော် (၃)ကျိပ်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးသတင်းမှာ ကမ္ဘာကြေသော်လည်း ရာဇဝင်ဥဒါန်းလှုတမ်းတစ်ခွင် တွင်ရစ်ခဲ့ရမည်သာတည်း။

ကျွန်သံသရာဝဲဩဃအတွင်းမှ သောင်မမြင် ကမ်းမမြင် လူးလိမ့်ခံနေရသော ကျွန်ဘဝမှ "သခင်အောင်ဆန်း" သည်၊ လွတ်လပ်ရေးရောင်ခြည် မြူးရာ ဒေသတ္တန်းဆွယ်သို့ ရဲရင့်စွာဖြင့် မဖြစ်မနေ ကြိုးပမ်းပို့ဆောင်ခဲ့ပါပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အမျိုးသားအားလုံးသည် မည်သည့်အခါမှာမျှ မေ့ပျောက်နိုင်ကောင်းသော အကြောင်းကိစ္စမဟုတ်ပါပေ။ သူနှင့်အတူ တိုင်းပြည်၏ လွတ်လပ်ရေးကို အသက်သေသေ၊ အရေခမ်းခမ်း ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသော ဤရဲဘော် (၃)ကျိပ်တို့၏ ကျေးဇူးကြောင့် ဗမာ့တပ်မတော်ကြီး ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရသည်ကိုလည်း မမေ့ထိုက်ကောင်းပါပေ။

ဗိုလ်တေဇ

ထိုရဲဘော်သုံးကျိပ်အနက် ဗိုလ်တေဇအမည်ခံဗိုလ်မှာ အခြားသူမဟုတ်၊ သခင်အောင်ဆန်းပင်ဖြစ်လေသည်။ ထိုဗိုလ်တေဇအမည်ခံနှင့် ဂျင်နရယ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရာထူးကို ထိန်းသိမ်းကာ ယိုးဒယားပြည်မှစ၍ စစ်သည်တပ်သား စုခဲ့၏။ ဗိုလ်တေဇ၏ အကြံပေးအရာရှိဖြစ်သူ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကား ကာနယ်ဆူဇူကီးခေါ် ဂျင်နရယ်မိနာမိခေါ် ဗိုလ်မိုးကြိုးဖြစ်၏။ ဗိုလ်မိုးကြိုး၏ တာဝန်မှာ မြန်မာစစ်ဗိုလ်များနှင့်တကွ၊ မြန်မာ့တပ်များကို အကြံပေးအုပ်ချုပ်ရန်ပင်ဖြစ်လေသည်။ ဗိုလ်မိုးကြိုးဟူသောအမည်ကို အင်္ဂလိပ်ဟူသော စနေနံထီးရိုးကို မိုးကြိုးပစ်မည့်သိက်တဘောင်နည်းအရ နံနိမိတ်ကာ လှည့်ခေါ်ခြင်းဖြစ်လေသည်။ သခင်နာမည်ပျောက်၍ စစ်ဗိုလ်အမည်ရောက်ခဲ့

သော ဗိုလ်တေဇ၏ ပုံပန်းသွင်ပြင် မျက်နှာအနေအထားသွင်ပြင်မှာ ကျောင်းသားဘဝတစ်၍ ရှုသိုးမြဲရှုသိုးလျက်ရှိသော မျက်နှာထားနှင့် ခေါင်းငိုက်ဆိုက်ချလျက်ပင် ရှိသေး၏။ သူ့ခေါင်းတွင်မူ ဖော့ဦးထုပ်ကာကီရောင် တရုတ်ကုန်သည်များ ဆောင်းသည့်အစားနှင့် သူ့ကိုယ်တွင်မူ ကာကီအဝါရောင်ရှပ်လက်ရှည်၊ ကာကီမြင်းစီးဘောင်းဘီနှင့် ခြေသလုံးမြှုပ် သားရေဖိနပ် ခါးတွင်ခါးဝတ် (လျော့ရိလျော့ရဲ)နှင့် ဓားရှည်ချိတ်လျက် တွေ့ရ၏။ အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်တို့ကဲ့သို့ ပုံပန်းကျကျနနမဟုတ်၊ စစ်ဗိုလ်အဆောင်အယောင်ပါရုံမျှသာ ဝတ်ဆင်လျက် စစ်စိတ်စစ်မာန်သာ တက်ကြွနေ၏။ "ဗိုလ်တေဇ" ဟုသော ဘွဲ့နှင့်အညီ တန်ခိုးတေဇာ အရှိန်အဝါ ပြင်းပြတောက်ပြောင်ခဲ့လေသည်။ မြန်မာပြည်တရိုး အမျိုးဘာသာမရွေး ပန်သပြေ ရေချမ်းအိုးတို့ဖြင့် ဟိုးဟိုးကျော်ကာ ကြိုကြခရိုကြသည်မှာ မြို့တိုင်း၊ ရွာတိုင်းပင်ဖြစ်သတည်း။

ဘီ - အိုင် - အေ

ဘီ - အိုင် - အေဆိုသည်ကား အင်္ဂလိပ်စကား အတိုကောက်သုံးသည့် သင်္ကေတ စကားလုံးမျှသာဖြစ်၍ အရှည်တဝင့် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သော်၊ ဘားမားအင်ဒီပင်းဒင့်အားမီး (Burma Independent Army) (ဝါ) ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်ဟု ခေါ်တွင်လေသည်။ "ဘီ - အိုင် - အေ" တည်းဟူသော စာသုံးလုံးသည် တပ်မတော်သားတိုင်း၏ ဦးထုပ်၌ အထင်းသားပေါ်လျက်ရှိ၏။ တို့ဗမာသခင်အပေါင်းတို့၏ အောင်ကြောင်းမင်္ဂလာ၊ လက္ခဏာအထိန်းအမှတ်ဖြစ်သော၊ အဝါ၊ အစိမ်း၊ အနီရောင်ခံ ဒေါင်းရုပ်ဖော်လက်ပတ်သည် ရဲဘော်တိုင်း၏ လက်မောင်းထက်၌ လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်၏ ကျက်သရေကို ဆောင်လျက်ရှိ၏။

ဘီ - အိုင် - အေ တပ်မတော်သည် ဗိုလ်တေဇအမှူးပြုသော ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့ ကြီးကြပ်အုပ်ချုပ်သော တပ်မတော်ဖြစ်၍ ဗမာပြည်သို့မဝင်မီ ယိုးဒယားပြည်မှာ ကတည်းကပင် စတင်စုဆောင်းဖွဲ့စည်းတည်ထောင်လာသော တပ်မတော်ဖြစ်၏။

ဗမာပြည်တွင်းသို့ ကုန်ကြောင်းတစ်ခွေ၊ ရေကြောင်းတစ်ဖုံ၊ စုံနှင့်လှိုင်း၊ နိုင်ငံဘကြော တောအထပ်ထပ်၊ တောင်အထပ်ထပ်တို့ကို ကျော်လွှားချီတက်ခဲ့ကြ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘီ – အိုင် – အေတပ်များသည် နယ်၏ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးကို ဆောင်ရွက်ကြရပေရာ ဗိုလ်တေဇသည် သူ့စစ်သားများ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး အုပ်ချုပ်ရာတွင် ဓားပြများ ထွက်ဖမ်းသည်ကို သူကိုယ်တိုင် လုံးဝမကျေနပ်ပေ။

တစ်ခါက ရွှေဘိုတွင်အုပ်ချုပ်နေရန် တာဝန်ကျနေသော ဗိုလ်တစ်ဦးမှာ ဓားပြများ သောင်းကျန်းနေသည်ဟု သတင်းလာပို့သည့်အတွက် ဖြစ်ပွားရာ ကျေးရွာအတွင်းသို့ ထွက်ခွာသွားသည့်အတွင်း ဗိုလ်တေဇမှာ စစ်ကိုင်းမှ ရွှေဘိုသို့ ကားနှင့် ဆိုက်ရောက်လာပြီး တာဝန်ခံဗိုလ်ကို မေးမြန်းရာ၊ အစောင့်တပ်သားများက ဓားပြ သွားဖမ်းကြောင်း ပြောပြသည့်အတွက် ဗိုလ်တေဇမှာ အလွန်ဒေါပွလျက် "ဒါလား စစ်ဗိုလ်တွေ၊ စစ်သားတွေ ဓားပြဖမ်းနေရတာနဲ့ အချိန်ကုန်တာပဲ" ဟု ရေရွတ်သွားခဲ့ဖူးလေသည်။

(ဘီ – အိုင် – အေ)တပ်မတော် အဘယ်ကြောင့် တည်ထောင်ရသည်ကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးအရေးတော်ပုံအမည်နှင့် အောက်ပါအတိုင်း ဆောင်းပါးရေးသားခဲ့ဖူးလေသည်

"ကျွန်ုပ်တို့ထောင်အပြင်ဘက်တွင် ကျန်ရစ်သူတစ်စုမှာ (သခင်အောင်ဆန်း၏ ရဲဘော်များ ထောင်ချခံရခြင်းကြောင့်) စုဝေးစည်းရုံး၍ လက်နက်စွဲကိုင်ကာ တော်လှန်ရေးပြဿနာကို ဆွေးနွေးမိကြတော့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့တွင် လက်နက်လည်းမရှိ၊ ဘယ်သို့လက်နက်ရအောင်ရှာရမည်နည်း။ ဤပြဿနာသည် ပေါ်ပေါက်လာတော့၏။

နောက်တစ်လနှစ်လအခါကျတော့ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဝင်ရိုးတန်းသူလျှို တစ်ယောက်နှင့် တွေ့ဆုံမိကြသဖြင့်၊ နိုင်ငံတွင်းမှနေ၍ အုပ်ချုပ်ရေးဖျက်ဆီးမှုများကို အနှံ့အပြားပြုလုပ်ကြရန် စီစဉ်ခဲ့ကြသေး၏။ သို့သော် ထိုအစီအစဉ်များအတိုင်းဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ချေ။ ထိုအတွင်းမှာပင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အဆက်အသွယ်ရအောင် ကြိုးစားကြပါသေး၏။ အဆက်အသွယ်ရရေးသည် ပျက်ပြားရပြန်လေသည်။ မြန်မာ "ရော်ဂျာကေးစမ်း" တစ်ယောက် ပေါ်ပေါက်လာမှုဖြစ်မည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး သဘောကိုက်ညီကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်နှင့်အသက်ကိုပင် မြန်မာ "ရော်ဂျာ

ကေးစမ်း" အဖြစ်ယူရန်၊ နိုင်ငံအတွက် စွန့်လှူလိုက်၏။ ထို့ကြောင့် ၁၉၄၀ – ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၈ – ရက်နေ့တွင် ဂျာမနီလေတပ်ကြီးက ရာဇဝင်တွင် မကြုံဖူးသော လေကြောင်းစစ်ပွဲဆင်နွှဲကာ လန်ဒန်မြို့ကြီးကို တိုက်သောနေ့တွင်ပင် မြန်မာနိုင်ငံမှ ကျွန်ုပ်တို့သည် တရုတ်သင်္ဘောပေါ်တွင် တိတ်တိတ်ပုန်းအောင်းထွက်ခွာလိုက်ပါသွားရလေတော့သည်။ ယခုအခါ တပ်ပေါင်းဗိုလ်တစ်ဦးဖြစ်နေသော ရဲဘော်တစ်ဦးလည်း ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ကူညီသောအဖြစ် ပါခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်၏ ခရီးဆုံးရာဌာနမှာ အမွိုင်မြို့ဖြစ်၏။ ထိုမြို့မှနေ၍ ကျွန်ုပ်၏ လုပ်ဆောင်စရာရှိသည့်ကိစ္စအများကို ခန့်ခွဲစီမံရမည်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်၏အဖြစ်ကား သန်းခေါင်လကွယ်၊ တောရပ်လယ်၌ ရောက်ရှိနေသောသူပမာ ရှိနေတော့သည်။ ကျွန်ုပ်သွားရမည့်နေရာနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ် ဘာတစ်ခုမျှမသိ၊ ဆွေလည်းမရှိ၊ မျိုးလည်းမရှိ၊ ကမ္ဘာအရှေ့ပိုင်းသားသည် အရှေ့ပိုင်းအကြောင်း အတုအယောင်မျှလောက်သာသိကြ၏။ သိသမျှလည်း မရေရာလှ၊ ဆိုးဝါးလေစွ။

ကျွန်ုပ်ရှေ့သို့ ထွက်လာသည့်အရေးမှာ အမှောင်တိုက်တွင်းသို့ သက်ဆင်းသည်နှင့် တူလှ၏ဟု ကျွန်ုပ် ဆို၏။ လူငယ်တို့၏ တရှုးထိုး(တုံးတိုက်ကျားကိုက်) စိတ်၏ လှုံ့ဆော်မှုကြောင့်သာ ထွက်လာခဲ့မိခြင်းဖြစ်သတည်း။ အလုပ်အစီအစဉ်ဟူ၍ အတိအကျ ဘာမျှရှိသည်မဟုတ်ချေ။ ကျွန်ုပ်၏ မြော်မြင်တတ်သမျှ ဉာဏ်ဖြင့်သာ ကြုံရမည့်အရေးဟူသရွေ့ကို စီမံအုပ်စီးရန် ကျွန်ုပ်၏ ရဲဘော်များက အာဏာကုန်လွှဲအပ်လိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

အဘယ်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ငါသည် အကယ်၍ သေသွားသည့်တိုင်အောင် မြတ်သောသေခြင်း၊ နိုင်ငံအတွက် သေခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို နှစ်သိမ့်စေရသော့၏။ ၁၉၄၀ – ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၂၄ – ရက်တွင် အမွိုင်မြို့သို့ရောက်ခဲ့လေသည်။

အမွိုင်မြို့၌ ၂ – လကြာမျှ စောင့်ဆိုင်းပြီးနောက် နိပွန်ဗိုလ်မှူးကလေးတစ်ဦးက ကျွန်ုပ်တို့အား အခေါ်လွှတ်ကာ မြန်မာနိုင်ငံရှိ ကျွန်ုပ်တို့၏ ရဲဘော်များက ပို့လိုက်သော ကျွန်ုပ်တို့၏ ဓာတ်ပုံများကို ပြသလျက် ထိုင်ဝမ်ကျွန်းရှိ "မစ္စတာမီနာမီ" ဆိုသူနှင့် တွေ့ဆုံလိုစိတ်ရှိမရှိ မေးလေသည်။ တွေ့ရမည်ဆိုက အထူးဝမ်းသာသည့်အကြောင်းကြားသည်ကို အကြောင်းပြ၍ ကျွန်ုပ်တို့ တိုကျိုမြို့တော်သို့ ၁၉၄၀ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၂ ရက်နေ့တွင် ရောက်သွားလေသည်။ ကနေဒါလေယာဉ်ပျံကွင်းတွင် (ဗိုလ်မိုးကြိုး) ၏ မစ္စတာမိနာမီသည် ကျွန်ုပ်တို့အား သူ့လက်ထောက်တစ်ဦးနှင့်အတူ လာရောက် ကြိုဆိုလျက်ရှိလေသည်။ (မိနာမီ) ကာနယ်ဆူဇူကီးနှင့်အတူ ကျွန်ုပ်တို့သည် တိုကျို မြို့တော်၌ ၃-လကြာမျှ အလုပ်အစီအစဉ်များကို လုပ်ကိုင်စီစဉ်ပြီးနောက်၊ ဂျပန် သင်္ဘောတစ်စီးဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်ခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လုပ်စရာလုပ်ငန်းများကို သိရှိစေခဲ့၏။ ရန်ကုန်မြို့သို့ ၁၉၄၁-ခု၊ မတ်လ ၃-ရက်နေ့တွင် ဆိုက်ရောက်၍ မတ်လ ၉-ရက်နေ့အထိ နေ၏။ (ထိုအတွင်း ကျွန်ုပ်မှာ တရုတ်အမျိုးသားအဝတ်အစားကို ဝတ်၍ ရုပ်ဖျောက်နေခဲ့ရ၏။) စစ်ပညာသင်ကြားရန်အတွက် ပထမ နိုင်ငံချစ်လုလင် တစ်စုကို ကျွန်ုပ်နှင့် တစ်ပါတည်းခေါ်ဆောင်ခဲ့ကာ တိုကျိုမြို့သို့ သင်္ဘောဖြင့် ပြန်လာ ခဲ့၏။ မတ်လ ၂၇-ရက်နေ့တွင် တိုကျိုမြို့သို့ ရောက်ခဲ့၏။ ၁၁-ရက်ခန့်မျှ တိုကျိုမြို့ တွင် နေပြီးနောက် စစ်အတတ်သင်ကြားရန် ဟိုက်နံကျွန်းသို့ ကျွန်ုပ်တို့တစ်စု ထွက်ခဲ့ ကြလေသည်။ ဇူလိုင်လ၊ ဩဂုတ်လလောက်တွင် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသို့ လက်နက် များ ပို့ဆောင်ရေးကို မစ္စတာဆူဇူကီးနှင့်အတူ ဆောင်ရွက်ရန် ကျွန်ုပ် ဟိုက်နံမှ ယိုးဒယားသို့ ထွက်ခဲ့လေသည်။ သို့သော် အင်ဒိုချိုင်းနားကို အတူး ပူးပေါင်းကာကွယ် ရေးစာချုပ်တစ်ခု နီပွန်နှင့် ပြင်သစ်တို့ချုပ်ဆိုသည့်အခါတွင်ကား နိုင်ငံချင်းဆက်သွယ် ရေးသည် အတော်ပင် ပျက်ပြားဆိုးဝါးလာလေသဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ နောက်ပိတ်ဆုံး အစီ အစဉ်များကို အပြီးသတ်စီစဉ်ဆွေးနွေးပြုလုပ်ရန် ဟိုက်နံသို့ပြန်ခဲ့ရ၏။

ထိုမှတစ်ဖန် တိုကျိုသို့ သွားရပြန်လေသည်။ အောက်တိုဘာလအတွင်း၌ တစ်ဖန် ဘန်ကောက်သို့ထွက်ခဲ့ရပြန်၏။ သို့သော် အရှေ့အာရှစစ်မကြေညာမီ ၂-ရက် လောက်တွင် ဆေးရုံသို့ ပြန်ပြေးခဲ့ရပြန်၏။ စစ်ကြေညာပြီးနောက် ယိုးဒယားက မြန်မာများနှင့်ပင် လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်ဖွဲ့စည်းရန်အတွက် ဘန်ကောက်သို့ ပြန် သွားရ၏။

ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်သည် စစ်ကြောင်းသုံးကြောင်းဖြန့်၍ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့ကြ၏။ (တနင်္သာရီနယ်မှဝင်) မြောက်ဘက်၌ မဲဆောက် မြို့မှလည်းကောင်း၊ တပ်မတော်ကြီးသည် မြဝတီမှလည်းကောင်း၊ ဝိတိုရိယအငူ လည်းကောင်း ဝင်ရောက်ခဲ့ကြ၏။ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်သည် ရန်သူသံချ

ဘာကားများနှင့် ပဲခူးအနီး၌ တိုက်ကြရ၏။ မြိတ်မြို့ကို သိမ်းခဲ့၏။ ထားဝယ်သိမ်းရန်ကို နီပွန်တို့အား တွဲဖက်ကူညီပေးခဲ့၏။ ဟင်္သာတတွင်လည်းကောင်း၊ ဖျာပုံတွင်လည်း ကောင်း၊ တိုက်ပွဲများနွှဲလိုက်ရသေး၏။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တစ်ခုလုံးကို သိမ်းရာတွင် ပုသိမ် မြောင်းမြတို့ကို သိမ်းပိုက်ခဲ့၏။ ဒေးဒရဲ၌ ရန်သူလေယာဉ်ပျံနှစ်စင်းကို ပစ်ချခဲ့၏။ ရွှေ တောင်တိုက်ပွဲတွင်ကား ပြင်းထန်ထူးချွန်စွာ တိုက်ခိုက်ကြ၏။

ရွှေကျင်မှာလည်း တိုက်ခဲ့၏။ အထက်နိုင်ငံ တိုက်ခိုက်သိမ်းယူရေးတွင် ရန်သူများအား စစ်ပရိယာယ်ဆင်၍ ဝိုင်းမိအောင် နီပွန်တပ်မတော်ကြီးအား ကူညီ ရာ၌ ဧရာဝတီအနောက်ကြောင်း ချီတက်ကူညီပေးခဲ့၏။ နီပွန်နှင့်အတူတိုက်ကာ နိုင်ငံကို သိမ်းကြ၏။ နိုင်ငံတွင်း ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုကိုလည်း တစ်ဖက်တစ်လမ်း ကူညီ ဆောင်ရွက်လိုက်ရပြန်၏။

အပြတ်တမ်း စစ်တပ်ကြီးတစ်ခု၏ အမျိုးအစားသို့ရောက်အောင် ၁၉၄၂-ခု ဇူလိုင်လတွင် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်ကို ဗမာ့ကာကွယ်ရေးတပ်မတော်ဟူ၍ ပြောင်းလဲဖွဲ့စည်းလိုက်လေသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ ထိုတပ်မတော်၏ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ်လာခဲ့ ၏။ ဗမာ့ကာကွယ်ရေးတပ်မတော်သည် ယခုအခါ စစ်မျက်နှာ၌ နီပွန်တို့နှင့်အတူ ရဲရဲ ...ဘက်တိုက်ခိုက်လျက်ရှိနေပေပြီ" ဟူ၍ ရေးခဲ့ဖူးလေသည်။

ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော် (ဘီ-အိုင်-အေ) ဆိုတာ ဘာလဲ၊ ဘာကြောင့်ထောက်ပံ့သင့်သလဲ၊ ဘာကြောင့်ကူညီသင့်သလဲဆိုသည်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါဗိုလ်တေဇ၏ ကြေညာချက်များကို ဖတ်ရှုပါက ဘီ-အိုင်-အေအကြောင်းစဉ်ကို ထင်ထင်ကြီးသိရှိနိုင်ပေမည်ဖြစ်ကြောင်း။

ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်
(အကြောင်းနှင့်အကျိုး)

ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်ကို ယိုးဒယားပြည်တွင် ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ တပ်မတော်ကြီး ဦးစီးရန်အတွက် ဗိုလ်များကို နီပွန်ပြည်၊ ဟိုက်နံကျွန်း၊ ဖော်မိုဆာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်းတို့တွင် စစ်ပညာသင်ကြားစေခဲ့သည်။ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်သည် မြန်မာပြည်တွင်းသို့ စစ်လေးကြောင်းချီ၍ ယိုးဒယားပြည်မှ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ၎င်း စစ်လေးကြောင်းအနက် တစ်ကြောင်းမှာ ဟသ်ာတအထိ ရေကြောင်းချီခဲ့သည်။ မြိတ် နယ်ကို ယခုဗိုလ်မှူးကြီး ဗိုလ်ရန်နိုင်ကြီးမှူးသော တပ်မတော်ခွဲက သိမ်းပိုက်ခဲ့သည် ထားဝယ်နယ်ကို နိပ္ပန်ဗိုလ် ဗိုလ်အေးနှင့် ထိုစဉ်က ဗိုလ်မှူးကြီး၊ ယခု ဗိုလ်ချုပ်ကလေး ဗိုလ်လကျ်ာ (သခင်လှဖေ)တို့ကြီးမှူးသော တပ်မတော်ခွဲနှင့် နိပ္ပန်တို့ ပူးတွဲသိမ်းယူ သည်။ အထက်စစ်ကြောင်းတွင် တပ်မတော်၏အဘ ဂျပန်ဗိုလ်ကြီး (ဗိုလ်မိုးကြိုး)နှ ထိုစဉ်က ဗိုလ်ချုပ်ကလေး ယခု ဗိုလ်ချုပ်ဗိုလ်တေဇ၊ အောင်ဆန်း၊ ဗိုလ်နေဝင်း၊ ဗိုလ် ဇေယျတို့ ကြီးမှူး၍ ချီတက်လာကြသည်။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ကို ဗိုလ်ရန်နိုင်တပ်နှ တဗ္ဗသိုလ်ကျောင်းသား ဗိုလ်အောင်၊ ဗိုလ်ဝင်း၊ ဗိုလ်သိမ်းဆွေ၊ ဗိုလ်ထိန်ဝင်း သခင်သိန်းဖေတို့ကြီးမှူးသောအတွင်း သူပုန်တပ်များ သိမ်းပိုက်ခဲ့လေ၏။ ဗမာ့ လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်သည် ထားဝယ်၊ ဖျာပုံ၊ ဟသ်ာတ၊ ဒေးဒရဲ၊ ပဲခူး၊ စစ်တောင်း တစ်ပိုက် ရွှေကျင်၊ ရွှေတောင်ဖါပွန်တိုက်ပွဲများတွင် ဝင်နွှဲခဲ့သည်။ ရန်သူလေယာဉ်များ သံချပ်ကားနှင့် အဆမတန်များသော ရန်သူအားများကို အကြိမ်ကြိမ် ချိုးနှိမ်ဖျက် ခဲ့သည်။ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးနှင့် အင်္ဂလိပ်တပ်စစ်သားအများကိုလည်း သုံ့ပန်းအဖြစ် ဖမ်း ဆီးရခဲ့၏။ ရခိုင်ပြည်တစ်ပြည်လုံးကို ဗိုလ်မှူးဗိုလ်ရန်အောင်ကြီးမှူးသော ဗမာ့ လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်နှင့် နိပ္ပန်တပ်မခွဲတို့ သိမ်းပိုက်ခဲ့ပြီးလေပြီ။

အထက်မြန်မာပြည်သို့ အကြောင်းကြားချီတက်ခဲ့၍ တိုက်ပွဲအမျိုးမျိုး နွှဲ လေပြီ။ ဤချီတက်တိုက်ခိုက်နေသော တပ်ပေါင်းစုကို (ဗိုလ်တေဇ) "သခင်-အောင် ဆန်း" က ကြီးမှူးအုပ်ချုပ်သည်။

ရဲဘော်တို့၊ တို့မြန်မာတို့၊ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်ကြီး ချီတက်လာ လေပြီ။ ကြိုကြ-ဆိုကြတော့၊ သုံးရောင်ခြယ်နှင့် ဒေါင်းအလံကို လွှင့်တင်ကြ လော့၊ တပ်မတော်သို့ အစုလိုက်အပြုံလိုက် ဝင်ကြလော့၊ အမှုထမ်းကြလော့၊ အနှ ငါးဆယ်မှ တစ်ရာမျှ မှေးမှိန်နေသည့် မြန်မာ့ရာဇဝင်ကို ပြန်လည်ထွန်းတောက်စေ လော့၊ မြန်မာ့ခေတ်သစ် လွတ်လပ်သော မြန်မာပြည်ကို ထူထောင်ကြလော့၊ ဤ

အလျှော့တန်း နောက်ဆုံး မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးစစ်ပွဲကြီးတွင် မြန်မာ့သတ္တိ၊ မြန်မာ့သွေး တို့လေးလေးနက်နက် တစ်ခဲနက်ပြကြလော့။

ဗိုလ်ချုပ်ဗိုလ်တေဇ၊ (သခင်-အောင်ဆန်း)

ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး-တပ်မတော်။

ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး တပ်မတော်ဆိုတာ ဘာလဲ

(၁) ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်သည် မြန်မာတစ်မျိုးသားလုံး၏ လွတ်လပ် ရေးလွတ်လပ်ကြောင်းအတွက်၊ လူလားမြောက်သူ ကျန်းမာသူ မြန်မာတိုင်း မြန်မာတိုင်း ပါဝင်သော တပ်ကြီးဖြစ်သည်။ ၎င်းတပ်ကို သခင်တပ်ဟု အချို့က ထင်မြင်ကြသော်လည်း သခင်များ၏ တပ်မဟုတ်၊ ဂိုဏ်းဂဏပါတီမရွေး မြန်မာလွတ်လပ်ရေးကို လိုလားသည့် မြန်မာတိုင်းမြန်မာတိုင်း ပါဝင်သော တပ်သာလျှင်ဖြစ်၏။ မြန်မာတစ်မျိုးသားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်၏။

(၂) ၎င်းတပ်သည် နိပ္ပန်မဟာမိတ်တပ်ကြီးနှင့် ပူးပေါင်းပြီးသကာလ၊ ရန်သူ အင်္ဂလိပ်တို့ကို ဗမာ့မြေပြင်မှ နှင်ထုတ်ပြီးဖြစ်လေသည်။

(၃) ၎င်းတပ်ကို ဦးစီးအုပ်ချုပ်လျက် ဗိုလ်မှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်သူများကား နိပ္ပန် ပြည် ဟိုက်နံကျွန်း၊ ဖော်မိုဆာကျွန်းတို့တွင် ၂-နှစ်ခန့်စစ်အတတ်ကို တစ်ဖက် ကမ်းခတ် သင်ကြားလာသူများဖြစ်၏။

(၄) တပ်သားများသည်လည်း မြန်မာပြည်တောင်ဘက်အစွန်းမှ မြောက်ဘက် အစွန်းအထိ ခြေလျင်ခရီး ချီတက်လာပြီး၊ ရင်မြေကတုတ်လုပ်ခါ သက်စွန့် ကြိုးပမ်းတိုက်ခဲ့သူများ ဖြစ်၏။

(၅) လွတ်လပ်ရေးဆိုသည်မှာ အပြောနှင့်ပြီးနိုင်သောကိစ္စမဟုတ်၊ လုပ်ယူမှရ၏။ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်ကြီးနှင့်သာလျှင် မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးကို ရ အောင်ယူနိုင်မည်။ ရပြီးသောလွတ်လပ်ရေး မဆုံးရှုံးရအောင် ကာကွယ်နိုင် ပေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၆) ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်သည် မြန်မာအားလုံး နိုင်ငံရေးညီညွတ်မှုရှိ အောင် လုပ်မည်ဖြစ်၏။ တကယ့်လွတ်လပ်ရေးကို လိုလားသူတို့သည် တစ်စည်းတစ်လုံးတည်းရှိအောင် လုပ်မည်ဖြစ်၏။ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး အနှောင့်အယှက်ပြုသူ၊ ဆူးညောင့်ခလုတ်ဖြစ်သူတို့ကို ကြံ့ပင်ခုတ် ကြံ့ငုတ် မကျန်အောင် သုတ်သင်ရှင်းလင်းမည်ဖြစ်၏။

(၇) ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး တပ်မတော်သည် အင်္ဂလိပ်အစိုးရလက်ထက်က အမှု ထမ်းခဲ့သောသူတို့အား ကလဲ့စားချေမည်ဟူသော သဘောမရှိ၊ အရည်အချင်း ရှိက အရည်အချင်းအလျောက် ပြန်လည်အမှုထမ်းစေမည်ဖြစ်၏။

(၈) ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်သည် ရှမ်း၊ ချင်း၊ ကချင် စသော တိုင်းရင်းသား တို့နှင့် တစ်သွေးတည်းတစ်စိတ်တည်းရှိ၏။ မြန်မာပြည်အတွင်းရှိ တိုင်းရင်း သားအားလုံးမြန်မာအပေါင်းတို့သည် အခွင့်အရေးတန်းတူရစေမည်ဖြစ်၏။

(၉) ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး တပ်မတော်ဗိုလ်မှူးတို့သည် ရာထူးကြီးငယ် လက်ဝယ် ခံယူလိုသောစိတ်မရှိ၊ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်အတွက် အနစ်နာခံခဲ့ သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ခေါင်းဆောင်မှုကို လိုက်နာဆောင်ရွက် အမှုထမ်းရန် အသင့်ရှိ၏။

(၁၀) ထို့ကြောင့် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်ကို အလုံးအရင်းနှင့် ဝင်ကြလော့။ အချိန်ရှိခိုက် စစ်အတတ်နှင့် လက်နက်ကိုင်ပညာကို အကုန်သင်ပေးမည် တပ်ကြီးတည်တံ့ရေးအတွက် ရိက္ခာထောက်ပံ့ကြလော့၊ နေရာထိုင်ခင်းများ စီစဉ်ပေးကြကုန်လော့။

ဗိုလ်ချုပ်ကလေး - ဗိုလ်တေဇ

ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်

* * *

၂၀

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ တပ်မတော်သမိုင်း

(ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်ပွားကာစက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား ဂျပန်တွေက ဗမာပြည် သို့ ခေါ်ဆောင်လာသော ဇာတ်လမ်းကို ယခုအခါ သိကြပြီ။ ပထမဦးဆုံး ဗမာပြည်တပ်မတော် သားအချို့က ရှုပ်ထွေးခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါက ဗိုလ်ချုပ်က ဘယ်လိုအခြေအနေများ ကြောင့် ဂျပန်နှင့်အတူ ဗမာပြည်သို့ ဝင်ခဲ့ရပုံ၊ သူကိုယ်တိုင်က ဂျပန်ကို အလွန်မုန်းတီး ခဲ့ပုံ၊ သူနှင့်တကွ တပ်မတော်သားတွေ ဂျပန်နှင့် အတိုက်အခံဖြစ်ခဲ့ပုံများကို ဖော်ပြထား သော ဆောင်းပါးကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားခဲ့ဖူးရာ၊ ၎င်းဗိုလ်ချုပ်၏ ရေးသား ချက်များတွင် ယနေ့ ဗမာတပ်မတော်၏ဇာတ်ခင်း၊ ဘီ-အိုင်-အေ တပ်မတော်ကြီး၏ ဆက်ကိုပါ ဇာတ်ကြောင်းပြန်ထားပုံမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသဖြင့်၊ တောက်နှုတ် ဘာသာပြန်၍ ဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။)

ထုတ်ဝေသူ

Synergy Publications

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂျပန်နှင့်ပေါင်းရပုံ

၁၉၄၀ – ၄၁ ခုနှစ်ကဆိုလျှင် ကမ္ဘာ့အရှေ့ဖျားတွင် လှုပ်ရှားလုပ်နေသော ဂျ… ၏ စစ်မက်အင်အားနှင့် စွမ်းရည်ကို ဗြိတိန်နှင့်တကွ အခြားနိုင်ငံကြီးများကပါ အထ… သေးခဲ့ကြလေသည်။ ဗမာပြည်၏ပြင်ဘက်သို့ ရောက်နေကြသော ကျွန်ုပ်တို့လူ… တစ်စုအဖို့မှာကား ဂျပန်တို့ အရှေ့အာရှတစ်ခွင်ကို သိမ်းပိုက်တော့မည်မှာ မလွဲ… ကြောင်း သိနှင့်ပြီးဖြစ်ရာ၊ ထိုသို့ အင်္ဂလိပ်အပြေး ဂျပန်အဝင် စပ်ကူးမတ်ကူးတွင် ကျွ… တို့ ဗမာပြည်၏ လွတ်လပ်ရေးကို အရယူကြအံ့ဟူသော ကျွန်ုပ်တို့၏ (ရှင်းရှင်းဝန်… လျှင်) အရင်းရှင်ပေါက်စ လူတန်းစားအတွေးအခေါ်တို့ကြောင့် ဂျပန်တို့နှင့် စ… ပူးပေါင်းရသောအခြေသို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။ ဂျပန်တို့ကို ကြည်ညို၍လည်းကော… ဖက်ဆစ်စနစ်ကို အားပေးလို၍လည်းကောင်း၊ လုံးဝမဟုတ်ပေ။

ဂျပန်ကို မုန်းကြပြီ

ကျွန်ုပ်အဖို့ကား ယိုးဒယားပြည်မှာ ရှိစဉ်ကပင် ကျွန်ုပ်၏ ရဲဘော်အချို့… ဗမာပြည်တွင်းသို့ တိတ်တဆိတ်စေလွှတ်ပြီးခဲ့လေပြီ။

ဂျပန်တွေကား ဖက်ဆစ်ပီပီ သစ္စာမရှိကြောင်းကို သိရှိပြီးဖြစ်သော ရဲဘေ… တွေက ဗမာပြည်တွင်းသို့ ဂျပန့်အရင် ဦးအောင်ဝင်နှင့်၍ ပြင်ဆင်မှုအရပ်ရပ်တို့… လုပ်ရန်ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်ုပ်၏အကြံမှာ ဂျပန်တို့ကား လာချေပြီ။ သို့ဖြစ်လျှင် အင်္ဂ… ကို မြန်မာလူထုကပင် ဦးအောင်တိုက်ထုတ်နှင့်ပြီး လွတ်လပ်ရေးကို ကာကွယ်ရန်… သည်။ သို့မှမရလျှင် ဗမာပြည်တွင်း၌ ဂျပန်တို့ အင်အား မစုရုံးနိုင်အောင် လူထုနှင့်… မြေအောက်စည်းရုံးရေးများနှင့်တကွ တော်လှန်ရေးလည်း ဖြစ်ပေသည်။ ဤအ… တွေကြောင့်လည်း ကျွန်ုပ်၏စိတ်ကူးထဲတွင် အလွန်အားကိုးမျှော်လင့်သော ဘီ – အိ… အေတပ်မတော်ကြီးသည် အကောင်အထည်ဘဝသို့ ရောက်လာရပေသည်။

ဘီ – အိုင် – အေနှင့် ဂျပန်

၁၉၄၂ – ခုနှစ်၊ မတ်လဆန်းလျှင်ပင် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ရန်ကုန်မြို့သို့ သိမ်းပိုက်ပြီးလေပြီ။ ရန်ကုန်ရောက်သည်ဆိုရင်ပဲ ဂျပန်တို့က ပြည်သူလူထုအား ရိုင်းစိုင်းစွာ ဆက်ဆံပုံတွေ ပေါ်လာတော့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့က ဆိုင်ရာအာဏာပိုင်တွေကို အရေးယူဖို့ တိုင်ကြားသော်လည်း အချည်းနှီးဖြစ်ရသည်သာများ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘီ – အိုင် – အေရဲဘော်များနှင့် ဂျပန်စစ်သားတို့ ပဋိပက္ခဖြစ်မှုများသည် တစ်နေ့တခြား တိုး၍လာ၏။ မခံချင်စိတ်ရှိသော မြန်မာဗိုလ်တွေနှင့် ဂျပန်တို့ မကြာခဏ "တွေ့"ကြတော့သည်။

ပထမတော်လှန်ရန် အကြံ

ရန်ကုန်မြို့ကို သိမ်းပိုက်မိသည်အထိ ကျွန်ုပ်မှာ ဘီ – အိုင် – အေ သေနာပတိ ဗိုလ်မိုးကြိုး၏ လက်ထောက် စစ်ဦးစီးမှူး ဖြစ်နေသေးသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ဖက်ဆစ်ဂျပန်အား တော်လှန်တိုက်ခိုက်ရန် ကျွန်ုပ် ကြံစည်ခဲ့သေး၏။ သို့သော် မအောင်မြင်ခဲ့။ အကြောင်းကား၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ တပ်မတော်နှင့်တကွ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များပိုင်းမှာလည်း ဖရိုဖရဲ ရှုပ်ထွေးနေလျက် စနစ်ကျသော စည်းရုံးမှုမရှိခဲ့သေးသောကြောင့်ပင်တည်း။

အထက်မြန်မာပြည်

ထိုအတောအတွင်း ဗိုလ်မိုးကြိုးက ဘီ – အိုင် – အေ တပ်မတော်၏ သေနာပတိအဖြစ် ခန့်ထားပြီး အထက်မြန်မာပြည်စစ်ကြောင်းသို့ ချီတက်ရန် အမိန့်ပေးလာလေသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ဧရာဝတီမြစ်ဝှမ်း စစ်ကြောင်းအတိုင်း ချီတက်ခဲ့လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂျပန်အပေါ် သဘောထား

ထိုအချိန်လောက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင် လူငယ် (သခင်)များထဲတွင် ဂျပန်အပေါ် သဘောထားရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝေဖန်ဆွေးနွေးသံများ ကြားရစပြုလာလေသည်။ စင်စစ် မြန်မာလူငယ် နိုင်ငံရေးသမား (ဝါ) လက်ဝဲအင်အားစုတွင် ကျနပြတ်သားသော စည်းရုံးမှုမရှိဘဲ တွေဝေယိမ်းယိုင်၍ နေကြချိန်ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်ုပ် ရွှေဘိုအရောက်တွင် နိုင်ငံရေးရဲဘော်ထဲမှ သခင်စိုး၊ သခင်မြသွင်နှင့် ကိုသိမ်းဖေ (တက်ဘုန်းကြီး)တို့ တရုတ်ပြည်ဘက်သို့ တိတ်တဆိတ် ထွက်ခွာသွားကြပြီဟူသော သတင်းကို ကြားရသောအခါ စိတ်ထဲတွင် အတော်အားတက်သွားမိ၏။ တစ်ဖန် ၎င်းတို့၏အကြံ အထမမြောက်ကြောင်း သတင်းကို ဝမ်းနည်းဖွယ် ကြားရပြန်လေသည်။

ဗိုလ်ဇေယျနှင့် ဂျပန်ကင်ပေ

ဘီ-အိုင်-အေတပ်များကို ရောဝတီမြစ်ညာ ဗန်းမော်မြို့ထိအောင် ဆက်လက်ချီရမည်ဟူသော အမိန့်ထွက်လာသဖြင့် ဗိုလ်မှူးကြီးဇေယျအား တပ်များကို ဦးစီးကာ ချီတက်စေလေသည်။ ဘီ-အိုင်-အေတပ်များ အထက်မြန်မာပြည်တစ်ခွင်တွင် ရှိစဉ်ပင် အရေးကြီးသော အချင်းအရာတစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့လေသည်။ စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ပြုမူသော ဂျပန်စစ်သားရိုင်းများနှင့် ဗိုလ်ဇေယျအမှူးပြုသော ဘီ-အိုင်-အေအရာရှိတို့ ပဋိပက္ခဖြစ်ရာက ဗိုလ်ဇေယျတို့ကို ဂျပန်ကင်ပေက ဖမ်းဆီးလေတော့သည်။ ထိုအချိန်က ဂျပန်ကို မုန်းတီးသောစိတ်မှာ ဘီ-အိုင်-အေတပ်များတွင် အထူးပြင်းထန်နေခိုက်ဖြစ်၍ ဂျပန်ကို တစ်ပြိုင်နက် တော်လှန်တိုက်ခိုက်ကြတော့မည့်ဆဲဆဲတွင် ဂျပန်ဆက်သွယ်ရေးအရာရှိတစ်ဦး၏ လိမ္မာမှုကြောင့် ဗိုလ်ဇေယျတို့ လွတ်မြောက်လာပြီး တိုက်ပွဲမှာ အေးငြိမ်းသွားတော့သည်။

အချင်းချင်း စောင်လျက်

အခြေအနေကား လုံးဝရှင်းလင်းပြတ်သားခြင်း မရှိသေး။ ဂျပန်နှင့်မြန်မာ (ဘီ-အိုင်-အေ)အချင်းချင်း စောင်လျက်ပင် မြန်မာပြည်တိုက်ပွဲမှာ ပြီးဆုံးသွားလေသည်။ ကျွန်ုပ်က အခြေအနေမဟန်ကြောင်း ရှေ့လျှောက် လုပ်ငန်းတွေ လုပ်စရာအများကြီးရှိသေးကြောင်းများကို သခင်သန်းထွန်းအား ယင်းမာပင် (မုံရွာခရိုင်)မှာတွေ့စဉ်က ပြောပြခဲ့သေးသည်။ ကိုသိန်းဖေကိုတော့ ရွှေဘိုနယ်တွင် နောက်ဆုံးတွေ့ရပြီး သူလည်း အိန္ဒိယသို့ ရောက်သွားလေသည်။

ဤသို့လျှင် ဂျပန်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့(ဘီ-အိုင်-အေ)အတိုက်အခံဖြစ်ရင်းမြန်မာစစ်ဗိုလ်တွေကို ဂျပန်ကင်ပေက ဖမ်းဆီးညှဉ်းပန်းရက်စက်ရင်းနှင့် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်၏ ပထမကဏ္ဍမှာ ပြီးဆုံးခဲ့လေသတည်း။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃)

သူတို့မှတ်မိသမျှ ဗိုလ်ချုပ်

ဤအခန်းများမှာ ဗိုလ်ချုပ် နိုင်ငံရေးရဲဘော်တသည်ရင်း ပြောမနာဆိုမနာ မိတ်ဆွေများ၏ ဆောင်းပါးသုံးခုကို ဖော်ပြလိုက်ပါကြောင်း၊ ဂျာနယ်ကျော်တွင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်ပင် တော့ရှုးတင်စွာနှင့် ထပ်မံတင်ပြရခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း။

ထုတ်ဝေသူ

၁

ကျွန်တော်တို့ မှတ်မိသိရှိသမျှ ဗိုလ်ချုပ်

(သခင်တင်ဦး)

ကျွန်တော်သည် သခင်အောင်ဆန်းအား ၁၉၃၈ – ခုနှစ်တွင် မော်လမြိုင်တွင် [illegible]းပသော တို့ဗမာအစည်းအရုံး နှစ်ပတ်လည်ညီလာခံသဘင်ကြီး[illegible] စတင်

Synergy Publications

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မကျင်းပမီက သိကျွမ်းခဲ့သည်။ သို့သော် ခင်မင်ရင်းနှီး အကျွမ်းတဝင်ကားမဟုတ်ခဲ့

ထိုညီလာခံအပြီး၊ ရန်ကုန်မြို့ အမှတ် ၇၆၊ ရေကျော်လမ်း၊ တို့ဗမာအစည်း အရုံးတည်ရာဌာနသစ်တွင် ကျွန်တော်သည် တို့ဗမာအစည်းအရုံး၏ အမြဲတမ်းအလု သမားတစ်ဦးအဖြစ် တာဝန်လွှဲအပ်ခြင်းခံရပြီးနောက် တစ်နေ့သ၌ သခင်အောင်ဆ သည် သူ၏ ဟောင်းနွမ်းနေသော မှေ့ရာလိပ်ကြီးနှင့် စာအုပ်သေတ္တာ ၂ လုံး၊ အဝ အစားသေတ္တာတစ်လုံးတို့ကို လန်ချားနှင့် တို့ဗမာအစည်းအရုံးသို့ သယ်ယူရောက် လာသည်မှအစ သူနှင့်ကျွန်တော်သည် ထပ်မံတွေ့ဆုံခါ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်တော့သည်။

ကျွန်တော်သည် မိမိဘာသာအလျောက် ဖြစ်ကတတ်ဆန်း အေးအေး တတ်သူတစ်ဦးဖြစ်ရာ ကျွန်တော့်ထက် ပို၍အေးပြီး ဖြစ်ကတတ်ဆန်းနေတတ်သေ သူ့ကို တွေ့ရသောအခါ ဖက်မိသွားသည်။

တက္ကသိုလ်ကျောင်းထွက်ဟူ၍ သူ့ကိုမြင်လျှင် ယုံနိုင်စရာမရှိပေ။ ထိုအ သူ့ကိုမြင်လျှင် ခေါင်းစုတ်ဖွား ရှုသိုးသိုးနှင့် လုံချည်တိုတိုဝတ်ပြီးလျှင် လေယာဉ် ဖိနပ်သော်လည်းကောင်း၊ ခုံဖိနပ်သော်လည်းကောင်း စီးလျက်သားသာ တွေ့ရမ ဖြစ်သည်။ သူသည် ထိုအခါက မော်လမြိုင်ညီလာခံမှ တင်မြှောက်ခြင်းခံရသော တို့ဗ အစည်းအရုံး၏ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး အမြဲတမ်းအလုပ်သမားဖြစ်သည်။

သို့အတွက်ကြောင့်ပင် သူသည် အခြားအလုပ်အမှုဆောင်များနည်းတူ တို့နေလိုရာတွင် မနေဘဲ အစည်းအရုံးတွင် အစည်းအရုံး၏ စည်းရုံးရေးကို လုပ်ဆော ရန် လာရောက်နေထိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

သူ့အကျင့်တစ်ခု

တစ်ခါက သူနှင့်ကျွန်တော် အစည်းအရုံးမှ မောင်ဂိုမာရီလမ်းအတိုင်း လျှင်လျှောက်လာကြသည်။ သွင်ရုံအနီးတွင် သူ့အား လူတစ်ယောက်က နှုတ်ဆ လိုက်သည်။ သူကမူ ပြန်၍နှုတ်မဆက်ဘဲ ခေါင်းငိုက်စိုက်ဖြင့်သာ လျှောက်သွ သည်။ ကျွန်တော်က "စောစောက ခင်ဗျားကို လူတစ်ယောက် နှုတ်ဆက်သွားတ ခင်ဗျား မကြားဘူးလား" ဟုမေးရာ "ဟင်" ဟုသာ ကျွန်တော့်အား တစ်ခွန်းတည်း

း သွားမြဲဆက်သွားခဲ့သည်။ ဤသည်တို့ကြောင့်ပင် သူ့အကြောင်းကို မသိသူများတ တစ်မျိုးပဲ၊ ဆိုရှယ်မဖြစ်ဘူးဟူ၍ စွပ်စွဲကြသည်။

လမ်းသွားလျှင် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဂရုပြုလေ့မရှိသည်မှာ သူ့အကျင့်တစ်ခု င်သည်။ သူကား အစဉ်းစားကြီးသူဖြစ်သည်။

ာက်တစ်ခု

တစ်ခါကလည်း တို့ဗမာအစည်းအရုံးသို့ နယ်မှ သခင်ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ောက်ရှိလာသည်။ ကျွန်တော့်အား သခင်အောင်ဆန်းနှင့် အရေးတကြီးတွေ့လိုသည် ု ပြောသဖြင့်၊ အိပ်ရာထဲတွင် စောင်ကို ခေါင်းမြီးခြုံနေသော သခင်အောင်ဆန်းအား ည်းအရုံးဧည့်ခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့ရသည်။ ရောက်လျှင် ဘာမျှမပြော၊ ကုလား င်တစ်လုံး၌သာထိုင်ပြီး ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ သူ ကုလားထိုင်ပေါ်သို့ ထိုင်မိလျှင် ိုင်မိခြင်း နယ်သခင်ခေါင်းဆောင်က ၎င်းတို့နယ်တွင် ဖြစ်ပျက်နေသည့် အခြေအနေ ာက်အခဲတို့ကို အားရပါးရ တိုင်ကြားပြောဆိုသည်။ ထိုသို့ ပြောဆိုတိုင်ကြားသည် ို အင်းမလုပ်၊ အဲမလုပ်နေသော သခင်အောင်ဆန်းသည် ထိုသူပြောပြီးလျှင်ပြီးခြင်း ာမျှမပြောမဆို နေရာမှ ထသွားသည်။ နယ်မှလာသူလည်း ခဏတဖြုတ် တပိုတပါး ွားသည်အထင်ဖြင့် စောင့်နေသည်။ သို့သော် ငါးမိနစ်နှင့်လည်းမပေါ်လာ၊ ဆယ်မိနစ် င့်လည်း မပေါ်လာ။ နာရီဝက်ခန့်ကြာသောအခါ ထိုသူမှာ သည်းခံ၍ စောင့်ဆိုင်းနေ ာန် မတူတော့၊ ဒေါပွလာသည်။ ကျွန်တော်သည် သခင်အောင်ဆန်း၏အကြောင်း ို သိပြီးဖြစ်ရာ အိပ်ခန်းတွင်းသို့ တောက်လျှောက်ဝင်သွားပြီး စောင်ကို ခေါင်းမြီးခြုံ ပ်နေသော သခင်အောင်ဆန်းအား အပြင်တွင် နယ်မှ သခင်ခေါင်းဆောင်စောင့်နေ ကြောင်း ပြောပြရသည်။ သူက ခြုံထားသော စောင်ကိုဖွင့်၍ "ကြည့်သာပြောလိုက်ပါ ာ့" ဟု ပြောပြီး၊ ပြန်၍ ခေါင်းမြီးခြုံမြဲ ခြုံ၍နေလိုက်သည်။

ကျွန်တော်လည်း သူ့အနားမှခွာထွက်လာကာ၊ နယ်သခင်ခေါင်းဆောင် ား သခင်အောင်ဆန်းမှာ အခြားသူများကဲ့သို့ နေ့တွင် အလုပ်လုပ်လေ့မရှိ၊ ညမှအ ်ညလုံး စားပွဲတွင်ထိုင်ကာ အလုပ်လုပ်လေ့ရှိသူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း၊ ယ ခုနေ့ည

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလည်း ၁၀ နာရီကျော်ခန့်မှ နံနက်လင်းအားကြီးအထိ အလုပ်လုပ်ရာ အိပ်ရေ ပျက်သည့်အတွက် မဟန်နိုင်တော့ဘဲ အိပ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုနေခင်းမှ မအိပ်ပါ သူ့ခမျာ ပန်းဖျားဖျားရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုလည်း ခင်ဗျားပြောသမျှကို မှတ်သားထားပြီး၊ မကြာမီ နယ်သို့ ညွှန်ကြားလွှာများ ပို့ပေးလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း နှစ်သိမ့်ရသည်၊ ဤတွင်မှ ထိုသူလည်း ကျေနပ်ကာ အစည်းအရုံးမှ ထွက်ခွာသွ တော့သည်။

သခင်အောင်ဆန်းမှာ လောကဝတ်ဆိုသည်မှာ အပိုအလုပ်၊ ပကာသ ဟုသာ သဘောထားသည်။ သို့သော် သူ့အား တစ်ပါးသူက တိုင်ကြားပြောဆိုသည် တို့ကို သူ့ဦးနှောက်အတွင်းဝယ် မေ့ပျောက်ခြင်းမရှိအောင် စွဲမြဲမှတ်သားနိုင်သည် မှတ်သားနိုင်သလောက် လုပ်ဖွယ်ရှိသမျှ တာဝန်မပျက်ခဲ့ပေ၊ လမ်းတွင် တွေ့ရှိသူမျ အား နှုတ်မဆက်ခြင်း၊ သူ စကားပြောလိုမှသာ ပြန်၍ပြောဆိုခြင်းတို့မှာ သူ့ဝသီဖြ သည်၊ သူ့အား အထင်အမြင်လွဲမှားကြသည်၊ သို့သော် သူကား သူ၏စဉ်းစားခြ အလုပ်မှတစ်ပါး အခြားဂရုမစိုက်ခဲ့ပေ၊ သူ၏စဉ်းစားချက်များမှာကား လွတ်လပ် တစ်ခုတည်းသာဖြစ်သည်။

တစ်ခါကလည်း

တစ်ခါက သူနှင့်ကျွန်တော် ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ် လမ်းလျှောက်သွားဖြ သည်၊ သခင်အောင်ဆန်းက ရုတ်တရက် တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ပြီး ကိုယ်သာ ခေါ် ဆောင်ဖြစ်ရင် အိမ်ကရှိတဲ့ လယ်တွေယာတွေကို အကုန်လုံး ဆင်းရဲသားတွေကို ဝေ ပေးလိုက်မယ်၊ ငွေတိုးချေးတဲ့လူတွေကို လျှော်ပစ်လိုက်မယ်၊ အမယ်ကြီး မကျေန ရင်လည်း အတင်းလုပ်ရမှာပဲဟု ပြောဖူးသည်။ သူသည် ဤမျှ လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်း ရှင်များကို ရွံမုန်းခဲ့သည်၊ တိုင်းသူပြည်သားများအပေါ်၌လည်း ဤမျှ စေတနာထား ခဲ့သည်။

နေ့စဉ်လိုပင် စားချိန်သောက်ချိန်မှလွဲ၍ အိပ်ရာထဲတွင် စောင်ကို ခေါင်းမြီး ခြုံကာ နေတတ်သည်၊ အလုပ်ရှိလျှင် ညဥ့်လူခြေတိတ်ချိန်တွင်မှစ၍ မိုးလင်းသည်

ထိုင်အောင် တစ်မှေးမှမအိပ်ဘဲ အလုပ်လုပ်တတ်သည်၊ ညွှန်ကြားလွှာများ၊ ကြေညာ ချက်ရေးစရာရှိလျှင် တစ်ညလုံး အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးပြီးမှ ဘာသာပြန်လေ့ရှိ၏။

အစဉ်းစားလွန်ခဲ့သည့်နေ့

တစ်ခါကလည်း သူ အတော်ပင်အစဉ်းစားလွန်သွားခဲ့သည်၊ လူ့ရယ်စရာ ဖြစ်အောင်ပင် အစဉ်းစားလွန်ခဲ့သည်၊ တို့ဗမာအစည်းအရုံးနှင့် ဓားမပါတီတို့ ပူးပေါင်း ကာ ဗမာ့ထွက်ရပ်ဂိုဏ်းဟု ဖွဲ့စည်းရန်အတွက် သခင်ခေါင်းဆောင်အချို့တို့သည် တစ်ညတွင် စတော့ကိတ်လမ်းရှိ သခင်နု၏အိမ်တွင် အစည်းအဝေးတစ်ရပ် ပြုလုပ် ကြသည်၊ ထိုအစည်းအဝေးလုပ်နေစဉ် သခင်အောင်ဆန်းသည် နောက်ဖေးသွားလို သဖြင့် အိမ်သာသို့ စည်းဝေးနေရင်းမှ ထသွားခဲ့သည်၊ သခင်အောင်ဆန်း အိမ်သာမှ ထွက်လာပြီး သခင်နု၏ဇနီး မမရီ အိမ်သာသို့ ဝင်သောအခါ ခြေတင်သည့်နေရာတွင် ခဝင်များ တင်နေသည်ကို တွေ့ရသည်၊ မမရီက အိမ်ရှေ့သို့ ပြန်လာပြီးပြောရာ အား လုံးပင် ဝိုင်း၍ရယ်ကြသည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို နောက်တစ်နေ့တွင် မမရီက ကျွန်တော့် အား ပြောပြသည်၊ သခင်အောင်ဆန်းကမူ ဗမာ့ထွက်ရပ်ဂိုဏ်းအကြောင်း စဉ်းစားရင်း အစဉ်းစားလွန်သွားခဲ့သည်ဟု နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော့်အား ပြောပြသည်။

အဆင်းရဲအခံနိုင်ဆုံး

ထိုစဉ်အခါက တို့ဗမာအစည်းအရုံးတွင် အဆင်းရဲခံနိုင်ဆုံး နိုင်ငံရေးသမား တစ်ဦးကို ပြပါဟုဆိုလျှင် သူ့အားပြရမည်၊ တို့ဗမာအစည်းအရုံးတွင် အမြဲတမ်းအလုပ် သမားများအတွက် သတ်မှတ်ထားသော ထောက်ပံ့ငွေမှာ အစည်းအရုံး၏ ဘဏ္ဍာရေး ချို့တဲ့မှုကြောင့် လပေါင်းများစွာ ပြတ်သပ်ခဲ့သည်၊ သူနှင့်ကျွန်တော် အမြင် သခင်လှမောင်လေးနှင့် သခင်သက်တင်တို့မှာ များသောအားဖြင့် နံနက်စာကို နပ်မမှီ အောင် မစားခဲ့ကြရပေ၊ ညစာအတွက်မှာမူ ထိုအချိန်က ရေကျော်ညဈေးတန်းတွင် ထမင်းရောင်းချနေသော ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်က နိုင်ငံရေးသမားအဖြစ်ကြည်ညို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးလျှင် အကြွေးပေး၍သာ စားကြရသည်။ သို့သော် ထိုဆိုင်တွင် တစ်ခါတစ်ရံ အား
လာသဖြင့် ဗိုက်မှောက်ကာ အိပ်ကြရပါသေးသည်။

ဤမျှ သူ့ဝှင် စားရမယ့်သောက်ရမယ့် ဝတ်ရမယ့်ဖြစ်နေစေကာမူ သူ့အာ
လစဉ်ငွေကြေးလိုသမျှ ထောက်ပံ့နိုင်သော သူ့မိခင်ကြီးအား ဒုက္ခမပေးခဲ့ပေ၊ တစ်
မျှသာ သူ့မိခင်ကြီးထံ ငွေ ၈၀ ပေးပို့ရန် စာရေးတောင်းဆိုခဲ့ဖူးသည်။

အဝတ်အစား

အဝတ်အစား ဝတ်ဆင်ရာ၌လည်း သူ့ခေါင်းကို သသည်ဟု၍ မရှိ၊ အ
သဖြင့် ဘိုကေမှာ ရှေ့သို့သာ ဖားလျားကျနေသည်၊ သူ စိတ်ကူးရ၍ ခေါင်းဖြီးသည်
အခါတွင်မှ မှန်တွင်ကြည့်ပြီး မျက်နှာအမူအရာ ပြုံးတုံ့တုံ့လုပ်နေလေ့ရှိသည်၊ ထိုအ
အရာမှာလည်း သူ စိတ်ရွှင်မြူးသည့်အခါမှသာ ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိသည်၊ သူ့အိပ်ရာမှာ
လည်း ဟောင်းနွမ်းလှသည့် လွှာချင်းစောင်တစ်ထည်၊ ခေါင်းအုံး ၂ လုံးနှင့် လျှော်ဖွပ်
လေ့မရှိသော မွေ့ရာခင်းများအပြင် ဇရပ်ပွကြဲနေသော သတင်းစာစက္ကူအဟောင်းများ
နှင့်သာ ရောနှောလျက်ရှိသည်၊ သူသည် တိုင်းပြည်အတွက် ဤမျှ အဆင်းရဲခံနိုင်ရှာ
ပေသည်။

လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ

နယ်ချဲ့စနစ်ကို သူသည် လက်နက်ကိုင်၍ တော်လှန်မှ လွတ်လပ်မည်ဟု
ထိုစဉ်အခါကပင် သူ ယုံကြည်ခဲ့သည်၊ ၁၉၄၀ - ခုနှစ်၊ တစ်ပေါင်းလညာတစ်ညတွင်
ပူပြင်းလှသဖြင့် သူနှင့်ကျွန်တော်သည် ဗိုလ်တစ်ထောင်သင်္ဘောဆိပ်တွင် လေညင်း
ခံရင်း နိုင်ငံရေးအကြောင်း ပြောဆိုကြသည်။ သူက အင်္ဂလိပ်ကို လက်နက်ကိုင်ပြီး
မတော်လှန်ရင် မြန်မာပြည် ဘယ်တော့မှ မလွတ်လပ်ဘူးဟု၍ ကျွန်တော့်အား ပြော
ပြသည်၊ ဤစကားကိုပြောပြီး မကြာမီပင် သူသည် မြန်မာပြည်မှ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး
ဂျပန်ပြည်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။

အားမနာသူ

စကားပြောရာ၌ မညှာမထောက် ဘွင်းဘွင်းပြောတတ်လွန်းသဖြင့်
န်တော့်မှာ တစ်ခါတွင် ကြားထဲက အားအနာကြီးနာခဲ့မိသည်။ ၁၉၄၀ - ခုနှစ်ကုန်
း ဂဠုန်ဦးစော နန်းရင်းဝန်ဖြစ်စဉ်အခါက ကျွန်တော့်အား အစိုးရက ဘုန်းကြီးလမ်း
င် တရားဟောပြောသည်ကို ပုဒ်မ ၁၂၄(က)ဖြင့် အရေးယူဖမ်းဆီးပြီးလျှင် ရန်ကုန်
ကြိတ်ရာဇဝတ်တရားသူကြီး ဦးဘသွယ်၏ရုံးတွင် စစ်ဆေးခဲ့သည်၊ ထိုအခါ (ယခု
လည်ထူထောင်ရေးဝန်ကြီး) ဦးဘဂျမ်းက ကျွန်တော့်ဘက်မှ ရှေ့နေအဖြစ် အခမဲ့
ညီလိုက်ပါ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ဦးဘဂျမ်းမှာ ထိုစဉ်က ဝတ်လုံလိုက်စသာဖြစ်ရာ၊
ျှောက်လဲပုံတို့ကို သခင်အောင်ဆန်းသည် မကြိုက်မနှစ်သက်ခဲ့ပေ၊ အမှုစစ်ဆေး
သာနေ့တစ်နေ့တွင် သခင်အောင်ဆန်းသည် ရုံးသို့လာရောက်နားထောင်ပြီး ဦးဘဂျမ်း
ျှောက်လဲပြောဆိုချက်တို့ကို သူ သဘောမကျကြောင်း ပြစ်တင်ပြောဆိုနေသည်မှာ
န်တော်ပင် ကြားက မနေတတ်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

သို့သော် အများအတွက် သူသာလျှင် ဒုက္ခခံလိုစိတ်မှာ သူ့မှာ အမြဲကိန်း
အောင်းနေသည်၊ တစ်ခါ ၁၉၃၉ - ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ဆာစတက်ဖို့ကရစ် ဗမာပြည်သို့
လာစဉ်က မန္တလေးမြို့တွင် မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ တို့ဗမာအစည်းအဝေးပြီးသော
အလုပ်အမှုဆောင်များအားလုံးကို ရှိသမျှငွေကလေးဖြင့် တစ်သုတ်စီ ပြန်စေ
ပြီးလျှင် မန္တလေးမြို့တွင် သူနှင့်ကျွန်တော် နှစ်ယောက်တည်းသာ ရန်ကုန်မှ ငွေပို့
တ်မည်ဆို သူတို့၏အပြောဖြင့် ပြန်စရိတ်ကို စောင့်မျှော်ရင်း တဝဲလယ်လယ် ကျန်
ခဲ့ကြသည်၊ ထိုသို့ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး နောက်တစ်ရက်မှာပင် ကျွန်တော်တို့ တည်းခို
သည့် ကွယ်လွန်သူ ဝန်ကြီးဦးဘဦး၏တိုက်တွင် မန္တလေးသခင်များက ကျွန်တော်
အား ထမင်းကျွေးမွေးခြင်းကို တာဝန်မယူကြတော့ပေ၊ ကျွန်တော်နှင့် သခင်
အောင်ဆန်းမှာ လက်ထဲတွင်လည်း လက်ဖက်ရည်ဖိုးမျှပင် ပိုက်ဆံမရှိကြပေ၊ တစ်မြို့
စ်ရွာတွင် ယောင်လယ်လယ်ဖြင့် ဒုက္ခကြုံကြရပေတော့သည်၊ ထိုအတွင်း
ခုန်း၊ အမ် - အေတို့၏အိမ်မှ ထမင်းတစ်နပ်နှင့် ကျောင်းဆရာကိုခင်မောင်လေး
(ဗိုလ်ခင်မောင်ကလေး)က တရုတ်ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် ထမင်းတစ်နပ်ကျွေးမွေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါသေးသည်။ သူတို့တစ်တွေမှာလည်း ထိုထက်ကျော်လွန်အောင် ပြုစုနိုင်အော ငွေကြေးမချောင်လည်ကြ၍ ထိုမျှသာ ကျွေးမွေးနိုင်တော့သည်။ စားရေးသောက်ရေ ထက် ရန်ကုန်ပြန်နိုင်ရေးမှာ အရေးကြီးလှရာ ရန်ကုန်မှ ငွေပို့လိုက်မည်ဟု ပြောသွာ သူများကလည်း ငွေကြေးမချောင်လည်၍ ရုတ်တရက် ငွေမပို့နိုင်သေးဘဲရှိရာ သခ အောင်ဆန်းမှာ မနေသာတော့ရှာဘဲ တစ်နေ့တွင် သူ၏အစ်ကိုဝမ်းကွဲခေါ်သူ မန္တလေ မြို့ စမော်ကော်တရားသူကြီးဦးဘသိုက်၊ ယခု သာယာဝတီ တရားမဝန်ထောက်ခွ နှင့်နေသူထံသို့ သွားရောက်လည်ပတ်ပြီး ၎င်း၏ရုံးသို့ ကျွန်တော့်အား စေလွှတ် ငွေ ၁၀ တောင်းခိုင်းရာ ရရှိလာသည်။ တဖန် နောက်တစ်နေ့တွင်လည်း နော် ကျောင်းအုပ်ကြီး ဦးတင့်ဆွေ၊ (ယခု ဘားမင်းသတင်းစာအယ်ဒီတာချုပ်)ထံသို့ သူ ကျွန်တော် သွားကြပြီး ရန်ကုန်သို့ပြန်ရန် စရိတ်တောင်းခဲ့ပြီး နောက်တစ်နေ့တွ မန္တလေးမှ ရန်ကုန်သို့ ပြန်ဆင်းခဲ့ကြရသည်။ ဤသည်တို့မှာ သူသည် အမုန်အားဖြ အခြားသူတစ်ဦးအား မန္တလေးတွင် ထားရစ်ခဲ့ပြီး ပြန်နိုင်သည်။ သို့သော် သူကာ ထိုသို့မဟုတ်၊ အများအတွက် သူ ဒုက္ခခံမည်ဆိုသည့် စေတနာကောင်းကြောင့်ထ မန္တလေးတွင် ပိုက်ဆံတစ်ပြားမှမရှိဘဲ ယောင်လည်လည်ဖြင့် တစ်မြို့တစ်ရွာတွင် ဒု ခံကာ နေရစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သခင်မှ ဗိုလ်ချုပ်သို့

နောက်များမကြာမီပင် ကျွန်တော့်မှာ ပုဒ်မ ၁၂၄(က)နှင့် တရားစွဲခံရပြီ ထောင်ဒဏ်တစ်နှစ် ကျခံရသည့်အချိန်မှစ၍ သူနှင့် လူချင်းကွဲကွာသွားကြသည် ဂျပန်များ ဗမာပြည်အတွင်း ရောက်လာမှသာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအဖြစ် တဖန် ပြ လည်တွေ့ဆုံရတော့သည်။

ဗိုလ်ချုပ်သည် ရန်ကုန်သို့ရောက်ရှိပြီး မကြာမီ အထက်ဗမာပြည်သို့ သ တပ်ဖြင့် ချီတက်သွားပြီး ရန်ကုန်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ကျွန်တော်လည်း သခ ဇအေးနှင့်အတူ အပါးသို့ တဖန်ပြန်လည်ရောက်ရှိရပြန်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်၏ ဇူးစာ

တစ်ခါတွင် ဗိုလ်ချုပ်သည် အပြင်းအထန်ဖျားသဖြင့် အလံပြဘုရားရှိ ဘီ - အိုင် - အေဆေးရုံတွင် တက်ရောက်ကုသရသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အနား၌ ကျွန်တော်ပင် နေ့ညမပြတ် စောင့်ရှောက်ပြုစုရသည်။

ထိုအခါ ဘီ - အိုင် - အေဆေးရုံမှာ ဖွင့်ကာစသာလျှင်ရှိသေး၍ ဗိုလ်ချုပ်၏ နှီးလောင်း ဒေါ်ခင်ကြည်၊ ၎င်း၏အစ်မ သခင်သန်းထွန်း၏ ဇနီးလောင်း ဒေါ်ခင်ကြီး နှင့် ကျွန်တော်၏အစ်မဝမ်းကွဲခေါ်သူ ဒေါ်တင်ထွေးတို့သာလျှင် ပြည်သူ့ဝန်ကို ထမ်း ရွက်လျက်ရှိသည်။

ငါ မိန်းမယူတော့မယ်

ထိုသို့ ဆေးရုံသို့ တက်နေရစဉ် အဖျားသက်သာလာသည့်တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော့်အား "ဟေ့ . . . တင်ဦး၊ ငါ့ကို လက်စွပ်လဲဖို့ စိန်လက်စွပ်တစ်ကွင်း ဝယ်ပေး စမ်းကွာ" ဟု ပြောသည်။ ကျွန်တော်လည်း ပြုံးပြီး "ဘာလုပ်ဖို့လဲ" ဟုမေးရာ "ငါ မိန်းမ ယူတော့မလို့ကွ" ဟု သံပြတ်ပြောပြီး ဆက်လက်၍ "အကျီနှင့်လုံချည်ပါ ဝယ်ပေးပါ ဦး" ဟု ပြန်ပြောပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း သူ မပြောစဖူး၊ ထူးထူးခြားခြား ပြောလိုက် သဖြင့် အံ့အားသင့်ကာ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောမိလိုက်သည်။ ထိုအခါ သူက "ဟိတ်ကောင်၊ ရယ်မနေနဲ့ကွ၊ ငါ အတည်ပြောနေတာ" ဟု ထပ်ဆင့်ပြောပြန်သည်။ ကျွန်တော်လည်း ပြုံးပြီးလျှင် ဘယ်သူနဲ့လဲဟုမေးရာ "မခင်ကြည်" နဲ့ဟု ပြော၍ ပြုံး တုံ့တုံ့လုပ်နေသည်။ သို့နှင့် ကျွန်တော်လည်း သူ့အပါးမှ ထွက်ခွာလာရတော့သည်။

သူ့အစွဲအလန်း

တစ်နေ့ သူ့အခန်းသို့ ကိုအုန်းမြင့်နှင့်အတူ ဝင်သွားကြသောအခါ အရာမ တစ်ယောက် ဆေးလာတိုက်သည်နှင့် ကြုံနေသည်။ သူက "မသောက်ချင်ဘူး" ဟု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတင်းငြင်းဆိုလိုက်သည်။ ဆရာမခမျာမှာ သူ့အား ကြောက်သဖြင့် အခန်းတွင်းမှ ထွက်ခွာသွားရသည်။ ထိုသို့ ဆရာမထွက်သွားလျှင်သွားခြင်းပင် သူက "ဟေ့ … တင်ဦး၊ သွားပြောချေ၊ ဆရာမမခင်ကြည်တိုက်မှ သောက်မယ်လို့" ဟု ပြောရာ ကျွန်တော်လည်း စောစောက ဆေးတိုက်ရန်ဝင်လာသော ဆရာမအား အကျိုးအကြောင်း ပြောပြလိုက်ရ၏။ နောက်တစ်နေ့နံနက်စာစားချိန်တွင်လည်း ဆရာမတစ်ဦးက ထမင်းလာကျွေးရာ "ဟင်းအင်း … မစားဘူး၊ မခင်ကြည်ကျွေးမှ စားမယ်" ဟုငြင်းဆိုနေပြန်သည်။ တဖန် "ဟေ့ … တင်ဦး၊ မခင်ကြည်သွားခေါ်ချေ" ဟု ခိုင်းစေရာ ကျွန်တော်လည်း ဤကိစ္စမျိုးတွင် သတ္တိကြောင်သူတစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် ဒေါ်ခင်ကြည်အားလည်း သွားမပြောရဲ၊ သူ့ထံသို့လည်း မပြန်ရဲနှင့် ထိုနေ့တစ်နေ့လုံး သူ့အပါးမှ ကျွန်တော် ရှောင်နေရတော့သည်။

သူသည် တစ်ခုခုလုပ်မည်ဆိုလျှင် မဖြစ်မနေ ဖွဲသန်သန်ဖြင့် ပြုမူတတ်သည့် သူ့ဝါသနာအတိုင်း နောက်ဆုံး ဒေါ်ခင်ကြည်နှင့် မင်္ဂလာဆောင်သည်အထိ သူရောက်လိုသည့် အိမ်ထောင်ရေးပန်းတိုင်သို့ ထမြောက်အောင်မြင်စွာ ရောက်ရှိခဲ့တော့သည်။

သို့သော် သူ မဖြစ်မနေ အရောက်လှမ်းရန် ကြိုးစားအားခဲနေသော လွတ်လပ်ရေးပန်းတိုင်ကား သူ့လက်လှမ်းနှင့် မီလုဆဲဆဲအခါရောက်မှ သူ့ကား သူ့တစ်ပါးလက်ချက်ဖြင့် ကွယ်လွန်ရရှာပြီ။

အို … လူသတ်တို့၊ သင်တို့ကား မိုက်တွင်းနက်လှချေတကား။

ဤကား သခင်တင်ဦး(ယခု အသံလွှင့်ဌာန)၏ အမြင်ဖြစ်သည်။

* * *

၂

တိမ်ဖုံးသောလပမာ
(ဦးအုန်းမြင့်)

(ဤဆောင်းပါးရှင် ဦးအုန်းမြင့်မှာ ကွယ်လွန်သူ ဗိုလ်ချုပ်ဦးအောင်ဆန်း၏ အရင်းနှီးဆုံးမိတ်ဆွေတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ဦးအုန်းမြင့်နှင့် သခင်တင်ဦးတို့မှာသခင်ဘဝ တယင် ဗိုလ်ချုပ် ဦးအောင်ဆန်း၏ ပြောမနာဆိုမနာ မိတ်ဆွေရင်းများဖြစ်ကြသည်။ ဦးအောင်ဆန်း မကွယ်လွန်မီကလေးက ကျင်းပခဲ့သော သတင်းစာဆရာများ အစည်းအဝေးတွင် ဦးအောင်ဆန်းက 'ကျုပ်အကြောင်း သူတို့နှစ်ယောက်သာ ကောင်းကောင်းသိတယ်' ဟု ပြောဆိုခဲ့ဖူးသည်။ ဤဆောင်းပါးမှာ ဦးအုန်းမြင့်၏ ဆောင်းပါးဝင်ဖြစ်သည်။)

ဗိုလ်ချုပ် ကွယ်လွန်ပြီဟု ပြောသံကြားလိုက်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်၊ ကျွန်တော်၏အနီးတွင်ကပ်၍ ဝုံးကျပြီး ပြင်းထန်းစွာ မြည်ဟီးပေါက်ကွဲကာ၊ မီးခိုးလုံးတွေ ...တ်ဖုံးမှောင်မဲသွားသကဲ့သို့ ထင်မှတ်လိုက်မိတော့သည်။ လျှပ်တစ်ပြက်...နဲ့ လုံးလုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သတိလစ်ခါ လဟာပြင်ကြီးကဲ့သို့ ရှိနေရာမှ တဖြည်းဖြည်းပင် တရေးရေး ထင်မြင်ပေါ် ပေါက်လာသည်မှာကား၊ ယခင်နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာမှ ယခုအထိ ဗိုလ်ချုပ်နှင့်အတူ နေထိုင်လုပ်ကိုင် စားသောက် သွားလာ ပြောဆိုရပုံများပင် ဖြစ်တော့သည်၊ သို့စိတ်ထဲ တွင် ထင်ယောင်မြင်ယောင် ပေါ်ပေါက်လာသော်လည်း သာယာသောနေ့လည်ခင်း တွင်မြင်ရတွေ့ရသော အခြင်းအရာမျိုးကဲ့သို့မဟုတ်ဘဲ၊ တိမ်ဖုံးသောလရောင်အောက် တွင်မြူတွေအုံ့ဆိုင်းနေသည့်ကြားမှ မြင်ရသောအရိပ်အရောင်ကဲ့သို့ပင်ဖြစ်ပေသည်။

သခင်အောင်ဆန်း

တက္ကသိုလ်ကျောင်းတော်သားပင်ဖြစ်သော်လည်း ကော့စမစ်တစ် - ဟဲရား ကရင်းတို့နှင့် ဝေးစွ၊ အနုန်းဆီပင် ထိတွေ့ဖူးဟန်မတူသော ဖုတ်ဖွာဖွာဆံပင်၊ ကြမ်းပေ့ဆို သော ကော်လာမပါသည့် ပင်နီရောင်မွဲ ရှပ်လက်တို၊ အရောင်မပြောင်သော ကြေးနီ ရောင် ဘန်ကောက်လုံချည်ကို တိုတိုဝတ်ဆင်လျက်၊ အမြီးပိုင်း ပါးလျက်ရှိသော လေယာဉ်ပျံဖိနပ်နှင့် သခင်ပေါက်စ ကိုအောင်ဆန်းကိုပြန်၍မြင်ယောင်မိသည်။ မျက် နှာထားမှာမူ ရှုသိုးသိုးပင်၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဆို၍ယုံနိုင်စရာ အလျဉ်းမရှိသည့် သခင်အောင်ဆန်းကို တက္ကသိုလ်ပဲခူးကျောင်းဆောင်တွင် စ၍တွေ့ရပေသည်။

သူကား ဒီလို

ထိုအချိန်မှစ၍ သခင်အောင်ဆန်းနှင့် မကြာခဏတွေ့ရသည်။ တို့ဗမာအ စည်းအရုံးသို့ မကြာ၊ မကြာ ပေါက်၍၊ ပေါက်၍ လာတတ်သည်။ သခင်သန်းထွန်း သခင်စိုးနှင့် ကျွန်တော်တို့၃ - ဦးနေသောအိမ်သို့လည်း လှည့်၍လှည့်၍ လာတတ်လေ သည်။ သူနှင့်တစ်နေ့တခြား ဗို၍ရင်းနှီးလာလေလေ၊ သူ့အားကြည်ညိုလာလေလေ ဖြစ်တော့သည်မှာ တခြားမဟုတ်။

ကျွန်တော်တို့နှင့်တွေ့ဆုံတိုင်း တခြားစကားကိုမပြော၊ လွတ်လပ်ရေးအ ကြောင်းကိုသာပြောသည်။ အချိန်နာရီရှိသမျှ လွတ်လပ်ရေးအတွက် အမြဲတမ်း

လုပ်လုပ်ဖို့စိတ်သာစောနေသည်။ သူ့မှာလွတ်လပ်ရေးအတွက် စိတ်စောလွန်း ကြီး၍သာ အခြားသူများကခေါ်လျှင် ကြားချင်မှကြားသည်။သူများပြောလျှင် ဘိုက် နားထောင်ချင်မှထောင်သည်။ သူ့ဘာသာသူ စဉ်းစားနေသည်သာဖြစ် သည်။ထို့ကြောင့်ပင် မိတ်ဆွေရင်းများကပင် သူ့အား ဟန်ကြီးပန်ကြီးလုပ်သည်၊ ကြီးသည်၊ ဝွကျသည်၊ အူကြောင်ကြောင်နိုင်သည်၊ ဦးနှောက် ကျဉ်းနေသည်ဟု မျိုးမျိုး အထင်မှားအမြင်မှား ဖြစ်ကြသည်။ သူ့အကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အဖြစ် ပျက်ကလေးကို ပြန်၍မြင်ယောင်လျက်ရှိရပေသည်။ တစ်နေ့သော် သခင်ဗို (ဂျပန် တော်လှန်ရေးအတွက် အိန္ဒိယပြည်မှ မြန်မာပြည်သို့အပြန် လေယာဉ်ပျံနှင့် အလာ လေယာဉ်ပျံ ပျက်ကျ၍သေဆုံးသွားရရှာသူ) သည်၊ ကျွန်တော်နှင့် သခင်သန်းထွန်း တို့ထံသို့ ဒေါကြီးမောကြီးနှင့် ရောက်လာသည်၊ "ဟေ့ . . . ကိုဗို ဘာဖြစ်လာတာ တုန်းဗျ" ဟု ဆီး၍ မေးကြရာ၊ "သခင်အောင်ဆန်းပေါ့၊ ကျွန်တော် သူ့ကို ကွန်တီနယ် ဟိုတယ်ဒေါင့်မှာ ယောင်ချာချာနဲ့တွေ့တယ်" တွေ့လို့ "ဟေ့ . . . သခင်အောင်ဆန်း ဘယ်လဲ၊ ဘိုင်စကုတ်ကြည့်မလို့လား၊ ကျွန်တော်နဲ့ အတူတူကြည့်မယ်" လို့ နှုတ် ဆက်တယ်။ သူက ခပ်တည်တည် လူကိုကြည့်ပြီး ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားတယ်။ လူတွေအများကြီးထဲမှာ သိပ်ရှက်စရာကောင်းတာပဲ " ဟု ရှူးရှူးရှားရှားဖြစ်နေသဖြင့် "ကိုဗိုကလည်းဗျာ၊ သူ့အကြောင်းသိသားနဲ့ပဲ " ဟု ဝိုင်းဝန်းဖျောင်းဖျလိုက်ရသည်။ နောက်တစ်နေ့မနက် သူကိုယ်တိုင်ပေါက်လာသည်နှင့် တပြိုင်နက်၊ "ဟေ့ . . . သခင် အောင်ဆန်း ခင်ဗျား မနေ့က ကိုဗိုကို အူကြောင်ကြောင်လုပ်လွှတ်လိုက်လို့ ကိုဗို စိတ်ပူနေတယ်" ဟု ပြောရာ၊ သခင်အောင်ဆန်းမှာ ကျွန်တော်ပြောသည်ကို အရှင်း မသိလည်း၊ "ဘာလည်းကွ " ဟု ဆိုနေပြန်၍ အကျိုးအကြောင်းပြောပြမှ "ငါ သူ့နဲ့ မတွေ့ပါဘူး" ဟုပြန်၍ဖြေလေသည်။

တို့ဗမာအစည်းအရုံး၌

တက္ကသိုလ်ကျောင်းတွင် အေးအေးလူလူ စာသင်နေရာမှ လွတ်လပ်ရေး စိတ်စောမှုဖြင့် အတော်ဝတ်အပြတ်ပြတ်နေရသော သခင်ဘဝသို့ လုံးလုံးပျားလျား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောက်လာလေပြီ၊ တို့ဗမာအစည်းအရုံး အမြဲတမ်းအလုပ်သမား အတွင်းရေး
အလုပ်ကို လက်ခံပြီး တို့ဗမာအစည်းအရုံးသို့ ပြောင်းရွှေ့လာလေသည်၊ ချွေးနံ့တသ
သင်းထွက်နေသော လွှာချင်းစောင်တစ်ထည်၊ ရေးညှော်လှိုင်၍ မာဖနေသော
ဓာ၍ မှိုများထွက်နေသည့်နေရာ ထွက်နေသော မွေ့ရာခေါင်းအုံးတို့ဖြင့် ဖုံအထပ်
တက်နေသော ကြမ်းပြင်တွင် စာအုပ်ပုံကြီးငယ်၊ သတင်းစာအဟောင်းအမြင်း
ပတ်လည်ဝိုင်းနေပြီး အမြဲမခါမရှင်းသည့် အိပ်ယာထက်တွင်အိပ်ကာ လမ်းဘေး
တွင် စားကာသောက်ကာနှင့်ပင် လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲကို သဲသဲမဲမဲ လုပ်လေသည်၊

သို့သော် တစ်ခါတစ်ခါတွင်တော့ ဘိုင်အမြဲကျနေသည့် အပေါင်းအ
များတွင် ပိုက်ဆံရှိမရှိနားမလည်၊ "ဟေ့ . . . ငါ ဘာစားချင်သည်ဟု ပြောပြောဆို
ထွက်ကာ၊ သူဝင်ချင်သည့်ဆိုင်ဝင်ပြီး စားချင်တာတွေစား၍ အတူပါလာသူ အပေါ
အသင်းများမှာ ပိုက်ဆံမရှိ၍ ချောက်ကျခဲ့ပေါင်းမှာ မရေမတွက်နိုင်တော့ပေ၊ တ
တစ်ခါလည်း ပိုက်ဆံမရအရချေးနိုင်းပြီး ရုပ်ရှင်ပြနိုင်းတတ်သည်၊ ရုပ်ရှင်ကြည့်သ
အခါလည်း အတန်းမရှောင် တစ်မတ်တန်းကလည်း တိုးဝှေ့၍ဝင်သည်၊ ပြနေ
လည်း တားမရ၊ သူဝင်ချင်ဝင်ကြည့်သည်၊ ကြည့်နေရင်းလည်း စိတ်မထင်က တစ်
တစ်စနှင့် ထွက်သွားတတ်လေသည်၊ ရုပ်ရှင်ကြည့်ရင်းလည်း သူ သဘောကျ
အားရပါးရ ဝါးခနဲရယ်ချလိုက်လေသည်၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဂရုမစိုက်၊ သူများရယ်
ရယ်ချင်မှရယ်သည်၊ သူရယ်လျှင်ကား သူတစ်ယောက်တည်းရယ်သံသာ ထူး
ခြားခြား ထွက်လာတတ်လေသည်၊

ရေနစ်စဉ်က

ပြန်၍မြင်ယောင်ပါသေးသည်၊ အချိန်မှာ မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်း
သားများကွန်ဖရင့် ပုသိမ်မြို့တွင် ကျင်းပပြီး၊ မော်တင်စွန်းသို့ နွေရာသီစခန်း ထွက်
ကြသည်၊ တစ်ခုသောနံနက်လင်းအားကြီးတွင် ကျွန်တော်တို့လူပေါင်း ၁၄ ယော
ဇီးချိုင့် (ရခိုင်ရွာ)သို့ ထွက်ခွာသွားကြသည်၊ လမ်းတွင် တောင်ကျချောင်းတစ်ခု
ဖြတ်ကူးနေကြရင်း တောင်ရေကျလာရာ၊ ၁၄ ယောက်အနက် ၃ – ယောက်သာ ရေ

တ်၍ သခင်အောင်ဆန်း၊ သခင်သန်းထွန်းနှင့် ကျွန်တော်တို့ ရေနစ်ကြတော့သည်၊
အခါ အားလုံး မျက်လုံးပြူးမျက်ဆံပြူးဖြစ်နေရာမှ သခင်ဗဟိန်း (ကွယ်လွန်သူ)၊
ဖော်ဝိတ်(ကာယဗလ)နှင့် အခြားတစ်ဦးတို့က ကယ်၍ သက်သာတော့သည်၊
ဖက်ကမ်းသို့ရောက်သောအခါအားလုံးပင် ရေအောက်ကျောက်ကျင်းများထိခိုက်
ရာအနည်းအများ ရကြရာ သခင်အောင်ဆန်းခြေထောက်မှာ ရစရာမရှိအောင်
အနာများ၊ အစင်းများ ထင်နေသော်လည်း နေပူကြဲကြဲ သဲသောင်ပြင်တွင် မငြီး
ွား လျှောက်၍သွားလေသည်၊

သူပုန်ထရမယ်

ဇီးချိုင့်ရွာသို့ ရောက်သောအခါ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် နံနက်စာစားပြီး
သူရွာသားများအား တရားဟောတော့သည်၊ ဤတွင်မှ "လွတ်လပ်ရေးကို လက်
ကိုင်တော်လှန်မှသာ ရမယ်၊ ကျုပ်တို့ သူပုန်ထရမယ်" ဟု သခင်အောင်ဆန်း
ထိအလင်း ဟောပြောခဲ့လေသည်၊ (သူပုန်ထမှ လွတ်လပ်ရေးရမယ်၊ သူပုန်ထ
ယ်)ဟု ဒေါမာန်ပါပါ ဟောလိုက်သံ ကြားရသဖြင့်၊ ထိုအခါက ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်း
ခဲ့ရာ၊ ယခုတိုင် တွေးမိတိုင်း ကြက်သီးထလာပေတော့သည်၊

ဇီးချိုင့်ရွာတွင် ဟင်းအမျိုးပေါင်း ၃၀ ကျော်နှင့် စားသောက်လာကြရာ၊ အပြန်
င် သခင်အောင်ဆန်း ဓာတ်တွေလျှောသဖြင့်၊ အတော်ကို အလူးအလဲ ခံခဲ့ရသေး
ည်၊ သူကား ဓာတ်လျှောသည်မှာ ခဏခဏပင်၊

ယောဇဉ်မရှိအောင် နွားတွေလို

၁၉၃၈ – ခုနှစ်လောက်က အိန္ဒိယသို့ သွားကြသည်၊ သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်
င် ခေါ်တောကုလားများ၊ ဓေါ်ရင်ဂျီကုလားများ၊ မိလ္လာသိမ်းကုလားများနှင့် အရော
အနှောနှော သွားကြရသည်၊ အခြားသူအားလုံးလိုလိုအဖို့ မသတီစရာကြီးပို
နေသော်လည်း သခင်အောင်ဆန်းမှာ ဘာမှဂရုမစိုက်၊ သတိထားမိပုံပင်မတူ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စကားပိုင်းဖွဲ့၍ ပြောကြတိုင်း၊ လူငယ်လူရွယ်တိုင်း နိုင်ငံရေးကို အမြဲတမ်း (Wh time) လုပ်ဖို့ လိုတယ်။ ဒီလိုလုပ်ဖို့လည်း သံယောဇဉ်မရှိမှဖြစ်မယ်၊ သံယောဇ အောင် နွားတွေလို ဝေးသင်းထားရင် ကောင်းမယ်ဟု ပြောခဲ့လေသည်။

သခင်အောင်ဆန်းကား သူ့စိတ်ထဲရှိသမျှ ပြောချလိုက်သည်။ ဖြစ်နိုင်သ မဖြစ်နိုင်သည်ကို သူ ဂရုမစိုက်၊ လွတ်လပ်ရေးအတွက် ဘာမဆို လုပ်ချင်သည်၊ လ သည်။

ပျောက်သွားပုံ

အိန္ဒိယအသွားအပြန်လည်း လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ခဏခဏ လ လျှောက်သဖြင့် အလူးအလဲ ခံရရှာသည်။ သို့သော်လည်း တစ်ချက်မျှ မညည်းမတွ ခဲ့၊ အိန္ဒိယမှပြန်လာကြပြီးနောက် မြန်မာပြည်တွင် လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ ဝိုဝိုဖြ ထန်လာရာ သခင်သန်းထွန်း၊ သခင်စိုး၊ ကိုဗဟိန်း စသည့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်မျ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် အဖမ်းခံရသည့်ကြားထဲမှ သခင်အောင်ဆန်း ပျော ချင်းမလှပျောက်သွားတော့၏။

ခွေးမသား စစ်ထဲဝင်

ထိုနောက်မှာကား၊ ဂျပန်တို့ ဗမာပြည်ဝင်လာသည့်အခါ သူ့အား ဗိုလ်တေ အဖြစ်နှင့် ပြန်၍တွေ့ရ၏။ ကျွန်တော်လည်း တောမှ ရန်ကုန်သို့တက်လာပြီး သူ့အ ဒီဗွန်းကုတ်တွင် စစ်ဝတ်စစ်စားနှင့် တွေ့လိုက်ရသောအခါ၊ သူက ကျွန်တော့်အား သ သုန်မှုန်မှုန်ကြီး ကြည့်နေသည်။ ကျွန်တော်က "ဗိုလ်တေဇ၊ နေကောင်းရဲ့လား" စကားစလိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်၊ "ဘာဗိုလ်တေဇလဲ၊ ခွေးမသား စစ်ထဲဝင်ရမ ဟု ပြန်၍နှုတ်ဆက်လိုက်သည်ကို ယခုတိုင် ကြားယောင်လျက်ရှိပါသေးသည်။

ထို့နောက် သခင်အောင်ဆန်း၊ သခင်တင်ဦး (ယခု အစိုးရအသံလွှင့်ဌာ အစီအစဉ်လက်ထောက်) သူ့ရဲဗအေး၊ (ယခုအာလံ ကွန်မြူနစ်ပါတီခေါင်းဆောင်)

လ်ဒင်းဘဲလ်လီတွင် အတူနေကြသည်။ တစ်နေ့နံနက် သူ့အိပ်ရာထတွင် ကျွန်တော် ား မုံရှာထောင်ထဲတွင်ရှိသည့် သခင်သန်းထွန်း၊ သခင်စိုးနှင့် အခြားရဲဘော်များကို ာားထုတ်ရန် လက်နက်နှင့် လူပေးဖို့ပြောသည့်အခါ "ခွေးမသား၊ မင်း သေချင် လား၊ သူတို့လည်း သူတို့ဘာသာ ထွက်လာကြမှာပေါ့၊ မင်း မသွားရဘူး" ဟု ပြတ် ြတ်တောက်တောက် ပြောလေသည်။ ကျွန်တော်လည်း အံ့အားသင့်သလိုကြည့်နေ ည် "ဒီပြင်လူတွေ ကြည့်လွှတ်ပို့မယ်ကွယ်၊ မင်း လိုက်မသွားနဲ့" ဟု လေချိုကလေးနှင့် ပြောသံကို ယခုတိုင် နားမှမထွက်နိုင်၊ မမေ့နိုင်၊ ကြားယောင်လျက်ပင်ရှိပါသေးသည်။

သို့ကျွန်တော့်အပေါ်ကြင်နာစိတ်ရှိသော်လည်း၊ သခင်တင်ဦး၊ သခင်ဗအေး ျွန်တော်နှင့်သူ မျက်နှာချင်းဆိုင်မိတိုင်း "ခွေးမသားတွေ၊ မင်းတို့ စစ်တိုက်ရမယ်" ဟု အမြဲပြောလေ့ရှိသည်။

သူနှင့် အရက်

တစ်ညသော် ကျွန်တော်တို့ ဗိုလ်စကြာအိမ် ရောက်သွားကြသည်။ ဗိုလ် ကြာတို့အိမ်တွင် သခင်တင် (ယခု လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးဝန်ကြီး)၊ နောင်ကြီးလင်း ကွယ်လွန်သူ သဇုံခရိုင် သခင်လင်းကြီး)တို့လည်းရှိရာ၊ အားလုံးကပင် စစ်ဗိုလ်ဆို င် အရက်သောက်ရတယ်ဟု ပြောပြောဆိုဆို သခင်အောင်ဆန်းအား ဝိုင်း၍ အရက် ိုက်ကြတော့သည်။ ပထမသော် မသောက်၊ ငွတ်ငြင်းသေးသည်။ နောက် မနေနိုင် တော့။ "စစ်တိုက်မှာပဲ၊ သောက်မယ်၊ ငါသောက်မယ်၊ အဟမ်း . . . ဟဲ ဟဲ" ဟုဆိုကာ တစ်ခွက်မော့လိုက်လေသည်။ မော့ပြီးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် "မင်းတို့ဥစ္စာ မကောင်း ဘူး နံ့လည်းနံတယ်၊ ပူလည်းပူတယ်" ဟု မှတ်ချက်ချလေသည်။ ဗိုလ်စကြာ၊ သခင်တင် နှင့် နောင်ကြီးလင်းတို့ကောင်းမှုကြောင့် ၃-၄ခွက်လောက် သောက်ပြီးနောက် "သူ့ကို အတင်းတိုက်ရမလား" ဟု ဆဲသည်။ နောက် "ငါ အိမ်ပြန်မယ်" ဟု ပြောပြောဆိုဆို ပြန်လေသည်။ အိမ်ရောက်သောအခါ "ငါမူးတယ်၊ အိပ်မယ်" ဟု ပြောကာ အိပ်ရာ င်လေသည်။ ခဏမျှငြိမ်နေပြီး အိပ်ပျော်သွားပြီဟု ထင်နေစဉ် "ဟေ့ . . . ခွေးမသား နှန်းမြင့်၊ တင်ဦး၊ ငါ မူးတယ်၊ အိပ်လို့မရဘူး၊ ငါ့အမူးပြေအောင် လုပ်ပေးကြ" ဟု အော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့သည်။ ကျွန်တော်တို့ ဝင်သွားသောအခါ ဒယိမ်းဒယိုင်ထပြီး "ငါ အမူးပြေအောင် လုပ်ပေးကြ၊ ခွေးမသားတွေ" ဟု တစ်ကြိမ်းတည်းကြိမ်းနေ၍ "ရေချိုးဖျား၊ ပျောက်သွား မှာပဲ" ဟု ပြောလိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဆင့်ကာဆင့်ကာ ကြိမ်းတော့သည်။ သခင် အောင်ဆန်းမှာ ရေကို ၇-ရက် ၈-ရက်ကြာမှ ချိုးချင်မှချိုးသည်။ အမြင်မတော်၍ အခြားလူများက အတင်းချိုးခိုင်းမှ ချိုးတတ်သည့်အလေ့မှာ မပျောက်။ ထိုနောက် သူ့အား သခင်တင်ဦးနှင့်ကျွန်တော် ၂ ယောက်တွဲ၍ လမ်းလျှောက်နေရတော့သည်။ နောက်တစ်နေ့မနက်တွင် အိပ်ရာထ ခါတိုင်းထက် နောက်ကျပြီး၊ အိပ်ရာမှနိုးလျှင် နိုးချင်း "ခွေးမသားတွေငါမူးနေသေးတယ်" ဟုမနက်ခင်းနှုတ်ဆက်လိုက်လေသည်။

နောက်ဗမာ့တပ်မတော် ဖွဲ့လေပြီ။ သခင်တင်ဦး၊ သခင်ဝအေးနှင့် ကျွန်တော် တို့ စစ်ထဲမဝင်၍ "ခွေးမသားတွေစစ်ထဲဝင်ရမယ်" ဟု တစ်ကြိမ်းတည်းကြိမ်းနေသည်။ သခင်အောင်ဆန်းကား စစ်တပ်ကြီးကျယ်မှ လွတ်လပ်ရေးရမည်၊ စစ်တပ်ကြီးကျယ်မှ လွတ်လပ်ရေးအစစ် ခိုင်လုံမည်ဟု တစ်ထစ်ချယုံကြည်သည်။ စစ်တပ်ကြီးကျယ်မှု ကို ကြိုးစားသည်၊ လုပ်ခဲ့သည်။

ဒေါ်ခင်ကြည်နှင့်

ကျွန်တော် နယ်သို့ထွက်သွားပြီး ပြန်လာသောအခါ သူ ဆေးရုံတွင် ရောက် နေလေပြီ။ သခင်တင်ဦးနှင့် ကျွန်တော် သူ့အခန်းထဲ ဝင်သွားကြရာ၊ "ဟိုခွေးမသား တင်ဦးကို ငါ့မိန်းမဖို့ လက်စွပ်ဝယ်ခိုင်းတာ မရဘူး၊ မင်း ဝယ်ပေးရမယ်" ဟု စကားစလေ သည်။ ကျွန်တော်လည်း သူကျေနပ်အောင် "ဝယ်ပေးပါမယ်" ဟု ပြော၍ "ဟေ့ ... တင်ဦး၊ အနုန်းမြင့်ကို ပိုက်ဆံပေးလိုက်၊ ဟေ့ကောင်၊ လက်စွပ်ဝယ်ဖို့နော်၊ ခွေးမသား မင်း သုံးမပစ်လိုက်နဲ့ဦး" ဟုတစ်ဆက်တည်းပြောလေသည်။ ထိုအခိုက် ဆရာမကလေး တစ်ယောက် ဆေးခွက်ကိုင်၍ ဝင်လာရာ "မသောက်ဘူး၊ မသောက်ဘူး၊ ဆရာမခင် ကြည်တိုက်မှ သောက်မယ်" ဟု ခေါင်းတခါခါပြောသဖြင့် ဆရာမကလေး ပြုံးပြီး လှည့်ထွက်သွားလေသည်။ တစ်ဖက်ခန်းမှ ဦးကျော်ငြိမ်း၊ ယခု ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးတ ...မြန်မြန်ရအောင် လုပ်ပေးလိုက်စမ်းပါဗျာ၊ ဟဲဟဲ" ဟု ထုံးစံအတိုင်း လေအေးလေးမျှော ...လေးနှင့် လှမ်း၍နောက်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော် တောသို့ပြန်သွားရာ သခင်အောင်ဆန်း ဒေါ်ခင်ကြည် ...နှင့် လက်ထပ်သည့်သတင်းကို ကြားရလေသည်။ ထိုစဉ်က သခင်အောင်ဆန်းမှာ ...လွတ်လပ်ရေးအတွက် ဆင်းရဲပင်ပန်းကြီးစွာ ကြိုးပမ်း၍အတော်မကျန်းမမာဖြစ်နေရာ ...ဒေါ်ခင်ကြည်၏ ဂရုတစိုက် ကြည့်ရှုပြုစုမှုကြောင့်သာ နလံထူလာခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ...သို့မဟုတ်က တရှောင်ရှောင်နှင့် ထိုစဉ်ကပင် လုံးလုံးလဲဖွယ်ရာရှိပေသည်။ ဒေါ်ခင် ကြည်၏ကျေးဇူးကြောင့်သာ ယခုကဲ့သို့ လွတ်လပ်ရေးကို ဆက်လက်ကြိုးပမ်းနိုင်ခြင်း ...လေသည်။ သို့သော် လွတ်လပ်ရေးအတွက် တိုက်နေရင်းပင် လွတ်လပ်ရေးမရခင် ...လပ်တွင်ပင် ရန်သူ့လက်ချက်ဖြင့် အသက်ဆုံးရှုံးရရှာလေပြီ။

...တော်လှန်ရေးအပြီး

ထို့နောက် ဂျပန်ကို တော်လှန်ကြလေပြီ။

အင်္ဂလိပ်ပြန်၍ဝင်လာပြီး မကြာခင်ပင် သခင်အောင်ဆန်း ဗိုလ်လက်ျာ (...ယခု ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး) မျက်နှာဖြူစစ်ဗိုလ်နှင့် စစ်ဗိုလ်ကလေးအချို့ဟသာတသို့ ...ရောက်လာသည်တွင်မှ သူနှင့်ကျွန်တော် ပြန်တွေ့ရသည်။ ကျွန်တော်နှင့်တွေ့သော ...ခါ "ဟေ့ကောင် ... ခွေးမသား၊ မင်း ဒီမှာ ဘာလုပ်နေသလဲ၊ စစ်ထဲဝင်ရမယ်၊ ငါနဲ့ ...လိုက်ခဲ့" ဟု ခေါ်ပြန်သည်။

...ထိုင်သည့်နေ့

ကျွန်တော် ရန်ကုန်သို့ပြန်၍ရောက်လာသောအခါ၌ကား သူမှာ နေ့မအား ...ညအား အလုပ်လုပ်နေရသဖြင့်၊ အေးအေးလူလူ ရယ်ရွှန်းပတ်ရွှန်း နေခွင့်မရခဲ့ပေ။ ...သော် ဖဆပလအစိုးရအဖွဲ့စု၍ ရုံးထိုင်သည့်ညနေတွင် အတွင်းဝန်များရုံး ဆေးခန်း ...ဆင်း၍သူနှင့်ဗိုလ်ထွန်းလှကိုတွေ့ရာ "အစိုးရလုပ်ရတာ မနိပ်ပါဘူးကွာ အနုန်းမြင့်ရာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ညည်းညည်းညူညူ ရှုံ့ကာမဲ့ကာ ပြောပြီး ကားပေါ်သို့ တက်သွားသည်ကို ယ
တိုင် ကြားယောင်မြင်ယောင်လျက်ရှိတော့သည်။

ဘိလပ်ပြန် ကွန်ဖရင့်၌

ဘိလပ်မှပြန်လာကြပြီး တစ်ည သူ့အိမ်တွင် သတင်းစာဆရာများကို ဖိတ်
ခေါ်ကာ ရှင်းလင်းပြောပြလေသည်။ ရှင်းပြကြပြီးနောက် အသီးသီး ထ၍ပြန်ကြ
"ကျွန်တော် အနီးသို့ကပ်လာပြီး "ဟေ့ကောင်၊ မင်းက ဘာနားလည်လို့ သတင်းစာ
မှာ တောရေးတောင်ရေး ထည့်ရတာလဲ" ဟု မျက်နှာထားနှင့် ပြောပြောဆိုဆို သူ့လ
ထဲရှိ လန်ဒန်တိုင်းသတင်းစာခေါက်နှင့် ရိုက်လေတော့ရာ အနီးရှိပုဂ္ဂိုလ်များ အံ့အား
သင့်နေကြ၏။ နောက်မှ "ခွေးမသား ၊မင်း တစ်နေ့လာခဲ့ဦး၊ ဟဲဟဲ" ဟု ရယ်တော့
အားလုံး ကြက်သေသေနေရာမှ ဝိုင်း၍ ရယ်နိုင်ကြတော့သည်။ သခင်အောင်ဆ
ကား ဝန်ကြီးဖြစ်လို့လည်း ဟန်မကြီး၊ စတိုင်လ်မလုပ် သူ့သဘောရိုးအတိုင်း ပြော
ဆိုနေ၊ ဆက်ဆံနေကြအတိုင်းပင်။

သူ၏ဇာတ်သိမ်း

ထို့နောက်တဖန် အစိုးရအဖွဲ့သစ် ပြန်လည်ပြင်ဆင်၍ဖွဲ့သည်နံနက်က
အိမ်တွင် သတင်းစာဆရာများနှင့် ဝန်ကြီးများ ဆုံကြပြန်သည်။ ထိုနေ့နံနက်က ဂု-နာ
ခွဲသာသာလောက်တွင် သူ့ကလေးအထွေးဆုံး အနိစ္စရောက်သွားသဖြင့် ဧည့်သည
တွေရှေ့မှောက်တွင်ပင် အိမ်ပေါ်မှ ချသွားရလေသည်။ သို့သော် ဧည့်သည်များအနက်
တစ်ဦးနှစ်ဦးသာ သိသည်။ ဆရာချို့ (ကွယ်လွန်သူ - ဒီးဒုတ်ဦးဘချို)ကား ဝ
တသတ်သတ်နှင့် ရှိတော့သည်။ နိမိတ်သိပ်မကောင်းကြောင်းနှင့် ပြောရှာသေးသည်
သို့သော် သူကား ကလေးသေ၍ ဘာမျှမထိခိုက်၊ မတုန်လှုပ်။ သူ၏လုပ်ငန်းများ
ခါတိုင်းလိုပင် ရှင်းလင်းပြောပြခဲ့ရှာလေသည်။

သူ့ဇာတာ

ထို့နောက် ကျွန်တော်နှင့် ကိုသိန်း(ဇဝန)တို့သည် ဆရာချို၏စကားကိုသာ
စိတ်တွင် တအုံ့နွေးနွေးဖြစ်ကာ မကြာခဏ သူ့အကြောင်းကို ပြောရသည်။ တစ်နေ့
ညနေခင်းတွင် သခင်အောင်ဆန်း - ဒေါ်ခင်ကြည်နှင့် ကလေးတွေပါ ဗဟန်းပလာတာ
ဆိုင်၌ တွေ့ကြသည်။ ဟန်ကြီးပန်ကြီး မလုပ်တတ်သော သခင်အောင်ဆန်းသည်
ပလာတာဆိုင်၌ ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ဒူးတစ်ဖက်ထောက်ထိုင်ကာ ပလာတာစား
သည်။ သူ့ဇာတာစန်းလက်အကြောင်း ကိုသိန်းက စကားစ၍ ကျွန်တော်ကပင် ဇာတာ
ပေးရန်ပြောပြီး သူ့အိမ်သို့ လိုက်သွားကြသည်။ အိမ်ရောက်သောအခါ ဇာတာကို
ဒေါ်ခင်ကြည်က ထုတ်ယူလာသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း ဇာတာကိုကိုင်ပြီး "ဟင် . . .
ခင်ဗျားဇာတာက ရေနံလည်းမရှိဘူး၊ ပွဲရွဲ့တောင်နေပြီ" ဟု ပြောရာ၊ "အောင်မာ၊ မင်းက
ဒီဇာတာဟာ နာမည်ကျော်ဆရာ ဦးထွန်းမြတ်ဖွဲ့ပေးတာကွ" ဟု ရယ်ရယ်မောမော
ပြောလိုက်သေးသည်။

သူ့ဇာတာမှာ ဖွဲ့ရိုးဖွဲ့စဉ် ရေးရိုးရေးစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော်လည်း အလွန်အလွန်
ထူးခြားချက်တစ်ခု ပါရှိသည်ကား -

(. . . ဘုံပညာနှင့်ပြည့်စုံသော သတို့သားကို မာတာမိခင်၊ ဖွားသန့်ဝင်
သည်၊ နာမသညာ ခေါ်တွင်ရာကား၊ မောင်ထိန်လင်း အသက်ရာကျော်ရှည်စေသော်)
ဟု ပါရှိလေသည်။

အမှန်မှာ (ဘုန်းပညာ)ဟု ဖြစ်ရမည့်အစား၊ (ဘုံပညာ)ဟု သူ့ဇာတာတွင်
ထူးထူးခြားခြား ပါရှိခြင်းကို ကိုသိန်းရော၊ ကျွန်တော်ပါ ပြော၍မဆုံးနိုင်အောင် ရှိရလေ
သည်။

သူနှင့် နောက်ဆုံးတွေ့ရသည့်နေ့

သူနှင့် နောက်ဆုံးတွေ့လိုက်ရသည်မှာကား၊ ဆရာချို၏အခန်းထဲ သတင်း
စာဆရာများ ကွန်ဖရင့်တွင် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုနေ့ကမူ သခင်အောင်ဆန်းမှာ တစ်ချိန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လုံးလုံး ရယ်ကာပြုံးကာ ဒေါမာန်ပါပါ ပြောသွားလေသည်။ တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် ဤမျှ အာဝဇ္ဇာန်းရွှင်ရွှင် ရယ်ရယ်မောမော ကျေကျေနပ်နပ် စကားပြောသွားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ပြောဆိုပြီးနောက် အသီးသီး ပြန်ကြသောအခါ ကျွန်တော်လည်း သူ့အနားသို့ကပ်သွားပြီး "မြို့ရွာလှုပ်လှုပ်ရွရွနဲ့ အကာအကွယ်တွေများ လုပ်ထားရဲ့လား" ဟု မေးရာ "ဟေ့ . . . အုန်းမြင့်ရ၊ သူတို့က ကာကွယ်ပေးနိုင်လိမ့်မယ်လို့ မင်းထင်လို့လား" ဟု နှုတ်ခမ်းနစ်ခုစေ့ကာ ပြန်၍ပြောသွားလေသည်။

ဤစကားများ ပြောပြသွားခဲ့ပြီး၍မှ များမကြာမီပင် မြန်မာတစ်ပြည်လုံးကို အုပ်ချုပ်ရသော အစိုးရဗဟိုဌာန မြန်မာပြည်၏မြို့တော် ရန်ကုန်မြို့ အလယ်ခေါင် အတွင်းဝန်များ ရုံးပေါ်သို့ ရန်သူတို့ အတင့်ရဲရဲ ချင်းနင်းဝင်ရောက်ကာ ရက်ရက်စက်စက် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်းကြောင့် သူ့မှာ လွတ်လပ်ရေးရခါနီး လမ်းခုလပ်တွင် ကျဆုံးသွားရရှာလေပြီ။

သူအလိုရှိသော တကယ့်လွတ်လပ်ရေး၊ သူအလိုရှိသော ခေတ်မီလက်နက်များဖြင့် လုံးဝပြည့်စုံသော စစ်သားတစ်သန်းရှိ စစ်တပ်ကြီးကို ဖြစ်မြောက်အောင် လုပ်နိုင်ရန်ကား သူအလိုရှိသော တစ်မျိုးလုံး ညီညွတ်ရေးဖြင့် သဲသဲမဲမဲ ဖွဲ့ကောင်းကောင်းဖြင့် သူ့အလိုကို ဖြည့်စွမ်းကာ သူ့ကျေးဇူးကို ဆပ်ကြဖို့သာ ရှိပေတော့သတည်း။

အုန်းမြင့်

* * *

၃

ကျွန်တော်သိသော ဗိုလ်ချုပ်
(သခင်ဗအေး)

(ဤဆောင်းပါးရှင် သခင်ဗအေးမှာ ကွယ်လွန်သူ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို ကျောင်းသားဘဝက စတင်သိခဲ့ရ၍ သခင်ဘဝနှင့် အင်္ဂလိပ်ကို တော်လှန်စဉ်ကလည်းကောင်း၊ ဂျပန်ကို တော်လှန်စဉ်ကလည်းကောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်၏ အပါးတော်မြဲအဖြစ် ၂-ကြိမ်တိုင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။)

၁၉၃၄ - ခုနှစ် တက္ကသိုလ်တွင် သမဂ္ဂအမှုဆောင်များ ရွေးကောက်ပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ ကျောင်းသားအများအပြားပင် အတော်စိတ်ဝင်စားခဲ့လေသည်၊ အကြောင်းကား၊ ယခုအခါ ဗမာနိုင်ငံကို ခေါင်းဆောင်များအဖြစ် ဆောင်ရွက်မည့်သူများ (ဝါ) သခင်ပေါက်စများဟု နာမည်ပြေးသူ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ကိုကျော်ငြိမ်း၊ ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ ကိုသိန်းဖေ၊ အပါအဝင် လူတစ်စုနှင့် အင်္ဂလိပ်ကျောင်းဆရာ ဖျူရိုကရက်တို့အလိုကျ အလိုတော်ရိများဟု သတင်းကြီးသူများ အကြိတ်အနယ် အရွေးခံကြသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ ထိုရွေးကောက်ပွဲတွင် ကိုကျော်ငြိမ်းမှတစ်ဆင့် "ကိုအောင်ဆန်းဆိုတာ သူပဲ၊ မဲရအောင် လုပ်ပေးပါ" ဟု ပြောဆိုခြင်းက စတင်သိခဲ့လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိုးဝေအယ်ဒီတာ

ကိုအောင်ဆန်းအား ၁၉၃၅ – ခုနှစ်တွင် သမဂ္ဂမှထုတ်ဝေသည့် အိုးဝေမဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာအဖြစ် ဆောင်ရွက်စေလေသည်။ ၎င်းမဂ္ဂဇင်းတွင် ဘာဆာဦးတင်နှင့် ပတ်သက်သော ဆောင်းပါးကို ယခု အိုးဝေသတင်းစာ ညိုမြက ရေးသားခဲ့သဖြင့် တက္ကသိုလ်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့မှ ရေးသားသူကို ဖော်ထုတ်ရန် တောင်းဆိုရာ၊ ၎င်းကငြင်း ပယ်ခဲ့လေသည်။

၎င်းငြင်းပယ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်းအား ကျောင်းမှ ထုတ်ပယ်ပစ်ခြင်း သမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌ ယခု (နန်းရင်းဝန်သခင်နု) တို့အားအရေးယူခြင်းများခံရသည်ကို အကြောင်း ပြု၍ လှို့ဝှက်သော အစည်းအဝေးတစ်ရပ် ကျင်းပလေသည်။

ပြန်ကြားရေးဌာန

နောက်ဆုံး ၁၉၃၆ – ခု၊ မတ်လတွင် သပိတ်မှောက်၍ ရွှေတိဂုံဘုရားပေါ်တွင် နေထိုင်ကြရာ၊ (၃) လမျှကြာခဲ့လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ ညိုမြနှင့် ကျွန်တော်တို့ကား ပြန်ကြားရေးဌာနတာဝန် ကို ထမ်းဆောင်ကြရလေသည်။

သပိတ်မှောက်စဉ် (၃) လကျော်ကျော် ဘုရားပေါ်တွင် တကုတ်ကုတ်နှင့် အမြဲရေးသားလုပ်ကိုင်နေသူမှာ ဗိုလ်အောင်ဆန်းပင်ဖြစ်လေသည်။

သပိတ်အပြီးတွင်ကား . . . ၎င်းနှင့် ကွဲကွာခဲ့လေတော့၏။

သခင်ဘဝ တွေ့ရပုံ

နောက် (၂) နှစ်လောက်ကြာသောအခါ သခင်အရေးတော်ပုံတစ်ခု ဖြစ် လေ၏။ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း တို့ဗမာအစည်းအရုံးနှင့် သခင်ထွန်းအုပ် တို့ဗမာအစည်း အရုံး ၂ – ခု ပေါ်လာရာ သခင်နု၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ သခင်လှဖေ၊ ယခု (ဗိုလ်လက်ျာ) တို့ ပါဝင်လာတော့၏။

လေးရဟန်းပျိုများ အစည်းအဝေး

တစ်နေ့ ကျွန်တော် နယ်မှ ရန်ကုန်ဆင်းလာရာ၊ ရေကျော်ရပ်ရှိ တို့ဗမာ ည်းအရုံးသို့ ရောက်သွား၏။ သခင်အောင်ဆန်းက အစည်းအဝေးသွားရန်ခေါ်၍ အစည်းအဝေးလဲဟုမေးရာ မန္တလေးဆရာတော် ဦးကလျာဏခေါင်းဆောင်သော န်းပျိုများသည် ရန်ကုန်ဆင်းလာ၍ ရွှေတိဂုံဘုရား အရှေ့ဘက် ဦးအုံးခင်ဇရပ်တွင် ပြည်လွတ်လပ်ရေးအတွက် ဗမာပြည်ခေါင်းဆောင်များ ညီညွတ်စေရန် လာ က်ဆွေးနွေးသော အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်ရန်ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

သခင်လှဘော်၊ သခင်အောင်ဆန်းနှင့် ကျွန်တော်တို့သည် တို့ဗမာအစည်း ကိုယ်စားလှယ်များအဖြစ် တက်ရောက်ခဲ့၏။

စဉ်အခါက ဂျွန်နှင့် ဘာသဘောကွဲခဲ့သနည်း

၎င်းအစည်းအဝေးတွင် သခင်အောင်ဆန်းက မြန်မာပြည် လုံးဝလွတ်လပ် ကိုတင်ပြ၏။ အခြားခေါင်းဆောင်များဖြစ်သော ဦးပေါ်ထွန်း၊ ဦးဘဝင်း၊ ဦးသိန်းမောင် တို့တစ်တွေနှင့် ဂျွန်စောတို့လူတစ်စု လုံးဝလွတ်လပ်ရေးစကားတွင် (လုံးဝ) ဆို ာစကားကို မထည့်ရန် အငြင်းပွားတော့၏။ နောက်ဆုံးဦးစောက မြန်မာပြည် ပြန်ရ ဟု ပြင်ဆင်လေတော့၏။

ဤသို့အားဖြင့် ၎င်းအစည်းအဝေးကား . . . . တောင်မရောက်၊ မြောက် ာက် အဆုံးသတ်တော့၏။

သ်ချုပ်အပါးတော်မြဲ ဖြစ်လာပုံ

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် သခင်အဖြစ်နှင့် ဟသ်ာတတွင် တရားဟောစဉ် ထတ်ဝန်က ဆုငွေ ၅ – ကျပ် ထုတ်ရာမှစပြီး အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့စနစ်အား တော်လှန်ရန် မာပြည်မှ ထွက်ပြေးခဲ့ပြီး၊ ဂျပန်တို့နှင့်တွေ့ဆုံ၍ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်ဖွဲ့ကာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယိုးအယားပြည်မှဖြတ်၍ မြန်မာပြည်သို့ ဝင်လာခဲ့ရာ ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်လာ၏။

ကျွန်တော်မှာကား မြန်မာပြည်အတွင်းမှ တော်လှန်ရန် သခင်ချစ်၊ ဦးတေ
ငြိမ်း၊ ဗိုလ်နေဝင်း၊ သခင်တင်၊ သခင်တင်ဦး အစရှိသည်တို့နှင့် ပြည်တွင်းမှ ဆောင်ရွ
နေရ၏။ ရန်ကုန်မြို့တွင် ဖက်ဆစ်ဂျပန်တို့ ဝင်လာရာ ၎င်းတို့၏ ကောက်ကျစ်စဉ်း
ခြင်းကို သိလျှင်သိခြင်း၊ ပြန်လည်တော်လှန်ရန် လက်ရွေးစင်စစ်ဗိုလ်သင်တန်း
ဒီဇွန်းကုတ်တွင် လျှို့ဝှက်စွာ သင်ကြားနေစဉ် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ အပါးတော်
ရွေးချယ်ကြတော့၏။ ထိုအခါ ကျွန်တော်မှာ တာဝန်ကျတော့သဖြင့် ၎င်းတာဝန်
ယူရတော့၏။

အိပ်ရာအိပ်ခင်း ဘာမျှမရှိ

ယခု ဗမာနိုင်ငံတစ်ခုလုံးက လေးစားကြည်ညိုခြင်းခံရသော ဗိုလ်ချ
အောင်ဆန်းကား အိပ်ရာခုတင် ဝေးစွ၊ စောင်၊ ခြင်ထောင်၊ ခေါင်းအုံး၊ ဘာမျှမရှိခဲ့သ
ကျွန်တော် ကိုအုန်းမြင့်၊ သခင်တင်ဦးတို့သည် အသိမိတ်ဆွေများထံမှလည်းကော
နီးရာအိမ်များမှလည်းကောင်း၊ ၎င်းအတွက် ခုတင်၊ ခြင်ထောင်၊ စောင်များ ရှာဖွေ
ရ၏။ ၎င်းနေထိုင်ရန် ရွှေတောင်ကြားရှိ အိမ်တစ်အိမ်ကို ရွေးချယ်ရ၏။ ထိုအိမ်တ
သခင်သန်းထွန်း (ထောင်မှလွတ်လာသူ)ကိုကျော်ငြိမ်း၊ ကျွန်တော်တို့တစ်ေ
စောင်မရှိသဖြင့် အခင်းကော်ဇောကို အားလုံးခြုံကာ အိပ်ခဲ့ရ၏။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ အကျင့်

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကား စာအလွန်ဖတ်သူဖြစ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံ နော
ဖေးသွားစဉ် နောက်ဖေးသွားရင်း စာဖတ်နေရာ နာရီဝက်ကျော်ကြာသဖြင့် ခေါ်ယူ
ထမင်းကိုလည်း အမှတ်တရမရှိ၊ စားချိန်တွင် ခေါ်ယူကျွေးရ၏။ မုန့်ပဲသားရေစာ
စားရန် ကောင်းစွာ ဂရုမစိုက်၊ ရေကိုကား အတင်းချိုးစေရ၏။

ပန်ကို တော်လှန်ရန် စည်းဝေးခြင်း

ရွှေတောင်ကြားလမ်းရှိ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ နေအိမ်တွင် ဂျပန်ပြန်ရဲဘော်
နှင့် ဂျပန်ကိုတော်လှန်ရန် အကြိမ်ကြိမ်ဆွေးနွေးခဲ့၏။ ကျွန်တော်ကား တံခါးမှူး
ဖြစ် အမြဲဆောင်ရွက်ခဲ့ရ၏။ ထိုဆွေးနွေးချက်တို့ကား မပေါက်ကြားခဲ့ပေ။

လ်ချုပ်စစ်တိုက်ထွက်ခဲ့ပုံ

ဤကဲ့သို့ဆောင်ရွက်နေစဉ် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး
ပ်မတော် အထက်မြန်မာပြည် စစ်ဗိုလ်ချုပ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်တိုက်ခိုက်ရန် ဂျပန်
ဘက်ဆိုင်ရာမှ အမိန့်ပေးသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်သည် စစ်မြေပြင်ထွက်ခဲ့ရတော့၏။
န်တော်မှာကား ၎င်း၏ အပါးတော်မြဲအဖြစ် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရတော့၏။

လ်ချုပ်ကားမှောက်ခြင်း

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော် အထက်မြန်မာ
ည် ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်လာသော်လည်း ၎င်းစီးစရာကားမရှိ၍ ကားဘက်ဆိုင်ရာတို့မှ လက်
ဘန်းတန်း ဒေါ်ခါတွန်၏ ကားဆိုသည့်ကားကို ပေးတော့၏။ ထိုကားမှာ ကားပုံ
ကြာန် လှသော်လည်း မီးမရှိ၊ ဘရိတ်မမိပေ။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် စစ်တိုက်
ရန် တာဝန်ကျသည့်အတိုင်းထွက်ရာ ၎င်းကားတွင် ကျွန်တော်နှင့် ကားမောင်း
ဝန်ကျသူ ဗိုလ်ရှိန် (ဝါ) သခင်လှရှိန် (မင်းလှ)တို့နှင့် ၎င်းသာပါ၏။ ရဲဘော်
ယောက်တား ကားပေါ်မှ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနှင့် မီးထိုးရင်း လိုက်ရ၏။ ဗိုလ်နေဝင်း
ာကားသည် ရှေ့မှလမ်းပြသောအနေဖြင့် မောင်းရ၏။ တိုက်ကြီးအလွန်ရွာကလေး
ရွာအရောက်တွင် ဗိုလ်ချုပ်နှင့်ကျွန်တော်တို့ စီးသောကားသည် လမ်းဘေးအုတ်ခုံ
ိုက်မိပြီး ကားလမ်းဘေးချောက်ထဲ ရွာစီးရိုးအတွင်းသို့ တိုးဝင်လေတော့၏။
ချုပ်ကားဖင်ထိုင်ခုံနှင့် မတိုက်မိရန် ကျွန်တော် အမြန် ပွေ့ဖက်လိုက်ရတော့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကာယ်၍ မပွေ့လိုက်က ကားဖင်ထိုင်ခုံနှင့် တိုက်မိပြီး၊ ၎င်းအတွက် စိုးရိမ်ရ၏။ ခ
ကြာမှ ဗိုလ်ချုပ် သတိမေ့သွားသေး၏။ ကျွန်တော်လည်း ရွာလူကြီးများကိုခေ
အကျိုးအကြောင်းပြောပြစဉ် ဗိုလ်နေဝင်းကားသည် ပြန်လာပြီး မေးမြန်း၍ တိုက်
မြို့အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌဦးလှဖေထံမှ ကားတစ်စင်းတောင်း၍ ညတွင်းချင်း
ထွက်တော့၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကိုယ်ရံတော်ကင်း

နောက်တစ်နေ့ ပြည်မြို့သို့ရောက်ရာ ဗိုလ်ချုပ်၏အသက်ကို စောင့်ရှော
ရန် ဗိုလ်ချုပ်ကိုယ်ရံတော်ကင်းအဖြစ် တပ်ကြပ်တစ်ယောက်နှင့် ရဲဘော် ၁၀ယော
တို့ကို ဗိုလ်ဖုန်းမြင့်တပ်မှ လက်ရွေးစင်ရွေးချယ်ခေါ်ယူထားလိုက်၏။

ဗိုလ်ချုပ်အိပ်သောခုတင် စက်သေနတ်ထိခြင်း

ဗိုလ်ချုပ်နှင့် ကျွန်တော်တို့သည် အာလံမြို့တွင် ၂–ရက်မျှနေပြီး ဗိုလ်
သည် သဘော်ဖြင့် ဆိုတက်သွား၏။ ကျွန်တော်ကား ဗိုလ်လက်ျာကို စောင့်နေ
ဗိုလ်ချုပ် သဘော်ထွက်သွား၍ နောက်တစ်နေ့မနက် ကျွန်တော်လည်း အာ
ကားနှင့်ထွက်၍ ၁၅–မိနစ်အကြာတွင် အာလံမြို့သို့ အင်္ဂလိပ်လေယာဉ်ပျံတို့သ
စက်သေနတ်ပစ်၊ ဗုံးနှင့်ကြဲတော့၏။ စက်သေနတ်ကျည်ဆံသည် ဗိုလ်ချုပ်အိ
သောခုတင်ကို ထိမှန်ပြီး၊ ဗိုလ်ချုပ်နေသော တိုက်လှေခါး ပြုတ်ကျသွားစေကာ
တစ်ယောက် စက်သေနတ်ထိသွားစေခဲ့၏။

ဗိုလ်မိုးကြိုးကို ပြန်ခေါ်စေ

မင်းဘူးသဘော်ဆိပ်သို့ရောက်ရာ၊ ဗိုလ်မိုးကြိုးကို အမြန်ဆုံး ခေါ်ယူရ
ဟု အမိန့်ကျပြန်တော့၏။ ရန်ကုန်သို့ နေ့ချင်းကားနှင့်ပြန်၍ တစ်ညအိပ်ပြီး ပြန်လာ
ဆင်ဖြူကျွန်းအရောက်တွင် ဗိုလ်ချုပ်တို့ကို မီတော့၏။

...လ်ချုပ် ခြောက်လုံးပြူးဆွဲခြင်း

ဆင်ဖြူကျွန်းမြို့တွင် နေထိုင်စဉ် တပ်မတော်ရဲဘော်အချို့တို့သည် ဝမ်း
...ရောဂါဖြစ်တော့၏။ ဗိုလ်ချုပ်သိရှိသောအခါ ကျွန်တော်နှင့် ၎င်းရဲဘော်များ နေထိုင်မှ
...စစ်ဆေးရာ ရဲဘော်များတွင် မြို့အပြင် ဇရပ်တွင် အကာမရှိ၊ အခင်းမရှိ၊ မြို့စရာစောင်
... ရေဆာလို့မှ ရေပေးမည့်သူမရှိ၊ မရှုမလှဖြစ်နေသော ရဲဘော်များကို မြင်သော
...ါ ဗိုလ်ချုပ် မျက်ရေဖြိုင်ဖြိုင်ကျတော့၏။ ဒေါသလည်း အထူးကြီးတော့၏။ ညတွင်း
...င်းယင် ဆင်ဖြူကျွန်းအုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဝင် လူကြီးများကိုခေါ်ပြီးလျှင် တန်းစီ၍ အမျိုးမျိုး
...ဆိုပြီး အားလုံးကို ရဲဘော်များအား ဤမျှရက်စက်စွာ ထားရမည်လားဟု ၎င်း၏
...ောက်လုံးပြူးကိုထုတ်၍ ပစ်မည်လုပ်တော့၏။ ကျွန်တော်ကား အတင်းဆွဲထားရ
...တော့၏။ ၎င်း၏ ဒေါသကို အမျိုးမျိုး အေးငြိမ်းအောင် ပြောပြရတော့၏။

...န်သူကို အလေးမပြု

ဆင်ဖြူကျွန်းမှ ထွက်ခဲ့ရာ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်တို့မှာလည်း မနီးမဝေးတွင်ရှိ၏။
...ချုပ်အောင်ဆန်းကား များစွာ အလေးဂရုမပြု၊ မကြာခဏ တပ်ကြီးများကို ကျော်
...၍ ကျွန်တော်၊ ကားမောင်းသူ၊ ကိုယ်ရံတော်တပ်သားအချို့နှင့် မကြာခဏ နယ
...န်ခဲ့၍ မကြာခဏ သတိပေးရ၏။ ၎င်း၏သဘောကား အခြားသူများတိုက်ခြင်း
...က် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ရှေ့မှ ၎င်းကိုယ်တိုင် တိုက်ချင်စိတ်များစွာရှိတော့၏။

...ံပုရာအိုင်

ပခုက္ကူခရိုင် သံပုရာအိုင်သို့ မရောက်မီတွင်၊ ရန်သူများရှိသည်ဟု ကြားရ၍
...ပ်များသည် အပြေးတက်ခဲ့ရ၏။ ဗိုလ်ချုပ်ကား ရှေ့ဆုံးမှ မကြာမကြာ တက်ခဲ့၏။
...စ်ညလုံး ရန်သူတစ်ယောက်မျှ မတွေ့သောအခါ ညအိပ်ကြတော့၏။ မိုးဝေ
...လင်းအချိန်တွင် သေနတ်သံများ အပြောက်အပြား ကြားရတော့၏။ သံပုရာအိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ ဗိုလ်ဖန်ဝင်း၊ ဗိုလ်ဇေယျနှင့် ဂျပန်အကြံပေးအရာရှိအမြော
အများ ရှိတော့၏။ ဗိုလ်ချုပ်ကား ကိုယ်တိုင်ထွက်မည်လုပ်၍ ဆွဲထားရ၏။ မကြာ
ဗိုလ်ဗသောက်တပ်မှ ကုလားစစ်သား ၃၀ - မျှ ဖမ်းမိလာရာ ၎င်းက ကောင်းမွန်စွာထား
အမိန့်ပေး၏။

အစ်ကိုကို အရှာခိုင်းခြင်း

တမာတောရွာတွင် စခန်းချစဉ် ၎င်း၏အစ်ကို ကိုအောင်သန်း (မြို့အုပ်)အ
ရှာဖွေရန် ရဲဘော်အချို့အား လွှတ်လိုက်၏။ ကိုအောင်သန်းကား ထိုစဉ်က တမာတော
ရွာအနီး ရွာတစ်ရွာတွင် ရှိ၏။

ဗိုလ်များ ထမင်းစားပွဲ

ယင်းမာပင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ ၎င်းမြို့နေ ဒီစကြိုတ်ကောင်စီချယ်
မင်ဦးကျွန်းကျော်ဆိုသူက ဗိုလ်ချုပ်အမှူးပြု၍ ဗိုလ်အားလုံး ထမင်းစားဖိတ်၏။ ထ
စားပွဲတွင် ကြက်သွန်နှင့် ထမင်းသာ ကျွေး၏။ အချို့ဗိုလ်တို့ကား ဒေါ်ပွကြ၏။ ဗိုလ်
ကား ရယ်ရယ်မောမောနှင့် ဂရုမစိုက်ဘဲ စား၏။ ဗိုလ်ချုပ်ကိုကြည့်ပြီးလျှင် အခြားဗို
တို့ မပြောဝံ့တော့ပေ။

ဗိုလ်ချုပ်ဒုတိယအကြိမ် မားဆွဲခြင်း

ယင်းမာပင်စခန်းမှ ဗိုလ်နေဝင်းတပ်သည် ကနီသို့ ချီရ၏။ ဗိုလ်ချုပ်နှင့် တ
တပ်တို့ကား ကနီနှင့် ညောင်ပင်ကြီးကြားရှိ အိုင်တောင်၊ မောင်းတောင်လမ်းသို့
တက်ရန်ဖြစ်၏။ ယင်းမာပင်မှ လမ်းပြရန် ထည့်ပေးသောသူသည် ၎င်းလမ်းကိုမ
ညောင်ပင်ကြီးလမ်းဘက်သို့ ၃ - မိုင်မျှ ခေါ်သွား၏။ ၃ - မိုင်မျှ ခေါ်သွားပြီးမှ လမ်းမှား
ကြောင်း သိရသည့်အခါ ဗိုလ်ချုပ်သည် အထူးဒေါသထတော့၏။ စစ်တပ်တို့မည်သည်

ချိန်မီနှင့် လမ်းမှန်မှ တိုက်ခိုက်မှုအောင်မြင်၏။ ဗိုလ်ချုပ်ကား လမ်းပြကိုသတ်မည်
မားဆွဲရာ တောင်းပန်ထားရ၏။

ာက်ခွံမှ သွေးချင်းချင်း ထွက်ခြင်း

၎င်းည အပြင်းချီတက်ခဲ့ရာ၊ လမ်းတွင် လှည်းများနှင့် ချီတက်ရ၏။ လှည်း
န်းမှာ အလွန်ရှည်လျားသဖြင့် မကြာခဏ အမိန့်ပေးရ၏။ လမ်းကလည်းကျဉ်း၊
ာတလည်းနိုးသဖြင့် နောက်အနည်းငယ်ကျန်နေရာ ၎င်းက အော်ဟစ်ခေါ်ယူသဖြင့်
ပြေးသွားရာ၊ လမ်းဘေးမှ ဆူးခြုံငြိ၍ မျက်ခွံမှ သွေးပေါက်ပေါက်ကျတော့၏။ ကံ
ာင်း၍ မျက်လုံး မထိခဲ့ပေ။

်ချုပ်အား ခေါ်ယူခြင်း

ကောလင်းအရှေ့ဘက် မြေနီစခန်းသို့ရောက်သောအခါ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
ခေါ်ယူသဖြင့် မန္တလေးသို့ ဆင်းသွားခဲ့ရ၏။ မန္တလေးရောက်သောအခါ ဒေါက်တာ
မော်အား ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်နှင့် မြန်မာပြည်အုပ်ချုပ်ရေးကို ဂျပန်တို့က ကိုင်စေခဲ့၏။
သို့ အထက်ဗမာပြည် ဗန်းမော်မြို့ထိအောင် တိုက်ခိုက်သိမ်းယူပြီးနောက် မန္တလေး၊
ရှုရ ပြန်ရောက်သောအခါ ရန်ကုန်ပြန်ဆင်းခဲ့ကြ၏။

အောင်လုပ်ရမည်

ရန်ကုန်ရောက်၍ မကြာမီ ဗိုလ်မိုးကြိုးသည် ဂျပန်ပြည်သို့ ပြန်တော့မည်ဟု
ရာ ၎င်းပြန်ခါနီးတွင် ဂျပန်ပြည်စစ်ဗိုလ်များ ညစာစားပွဲ ကျင်းပ၏။ ဗိုလ်ချုပ်က
စ်ဗိုလ်များ မူးအောင်တိုက်ရမည်ဟု မပြောစဖူးအမိန့်ပေးသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း
က်မျိုးစုံကို စုပေါင်းရောပြီးတိုက်ရာ ဗိုလ်ဇင်ယော်၊ ဗိုလ်ရန်နိုင်၊ သခင်ဗဟိန်း၊
လင်းယုံတို့ကား အထူးမူးကြတော့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်နှင့် (၆)မိုင်အိမ်တွင်တွေ့စဉ်

ကျွန်တော်သည် ဗမာ့တပ်မတော် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းရာ မပါဝင်ခဲ့တော့ေ ဒေါ်ခင်ကြည်နှင့်လက်ထပ်ပြီး၍တစ်နှစ်ကျော်မျှရှိသောအခါရန်ကုန် (၆)မိုင်၎င်းနေ သို့ အလည်ရောက်သွား၏။ သူကား ဘာမပြော၊ ညာမပြော အခန်းတွင်းထဲသို့ ဝ သွားတော့၏။ ထို့နောက် အခန်းထဲမှာ မခင်ကြည်ကိုဖက်၍ ထွက်လာပြီး "မင်းမရှိ ငါမိန်းမယူရတယ်ကွ" ဟု တုံးတိတိပြုံးစိစိနှင့် ပြောလေသည်။

တန်တော်ကြီးစောင်းအိမ်

တန်တော်ကြီးဘေးရှိ အိမ်တွင်နေစဉ်၊ ၎င်းက လာရောက်ရန် မှာယူသ သွားရောက်ရာ ၎င်း၏အိမ် အပေါ်ထပ်သို့ ခေါ်သွားပြီး ကျွန်တော့်အား တို့ ဂျပန် ချတော့မည်၊ မင်း နယ်မှာ ကျကျနနစီစဉ်၊ ဗိုလ်ရန်အောင်နှင့်လည်း အထူးတိုင်ပင် ပြော၏။ ထိုစဉ်က ဗိုလ်ရန်အောင်မှာ အနောက်တိုင်းမှူးဖြစ်ပေသည်။

တော်လှန်ပြီးသည့်နောက်

ဂျပန်ကိုတော်လှန်ပြီး၍ ကန္ဒီစာချုပ်အရ ဗမာ့တပ်မတော် ပြန်လည်ဖွဲ့စ ရာ တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော့်ကိုခေါ်၍ "မင်း ဘာလုပ်မလဲ" ဟု မေး၏။ ကျွန်တော် တပ်မှထွက်ပြီး နိုင်ငံရေးဆောင်ရွက်မည်ပြောရာ ၎င်းက ငါလည်း တပ်မှထွက် နိုင်ငံရေးဆောင်ရွက်မည်ကောင်းသည်ဟု ပြောတော့၏။

ကျွန်တော်လည်း တပ်များပြန်လည်ဖွဲ့စည်းရာ မပါဝင်တော့ဘဲ မိမိနေရ ပြန်ခဲ့ပေတော့သည်။

လွန်ခဲ့သည့် ရွေးကောက်ပွဲလုပ်ခါနီးတွင် ကျွန်တော်နေထိုင်သော အာ မြို့သို့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ရွေးကောက်ပွဲတရားဟောရန် လာတော့၏။ ဗိုလ် ကား အာလံမြို့တရားပွဲတွင် အခြားမြို့ရွာများတွင် ဟောပြောသကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ၊

ပြည်တော်လှန်ရေးအကြောင်းနှင့် ၎င်း၏ ဖ-ဆ-ပ-လ မှ မည်သူ့အား အသိအမှတ် ပြု၍ ထိုသူအား မဲထည့်ရန်မဟောဘဲ ချန်လှပ်ထားခဲ့၍ တော်လှန်ရေးသမားစစ်စစ်ကို သာ မဲပေးရန် နိဂုံးချုပ်သဖြင့် ကြားသူအပေါင်းတို့ အံ့အားသင့်ကြ၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကား ကွယ်လွန်လေပြီ

ယခု ဗိုလ်ချုပ်ကား ကွယ်လွန်လေပြီ။ ဤကဲ့သို့ တိုင်းပြည်အမျိုးသား ခေါင်းဆောင်ကြီးနှင့် အပေါင်းပါဝန်ကြီးများ သေဆုံးခြင်းသည် ရာဇဝင်တွင်စေတော့ သည်။

အို . . . ဗိုလ်ချုပ်၊ ရဲဘော်ကား သေလွန်လေပြီ။ သို့သော် ရဲဘော် အလွန်လို ချင်တောင့်တလှသော လွတ်လပ်ရေးကား ရဲဘော်၏ တမလွန်ဘဝက ခေါ်ဆောင် နေသည့်အတိုင်း ငါနှင့် တိုင်းပြည်ချစ်သော ရဲဘော်အမြောက်အမြားတို့သည် မရမချင်း ဆောင်ရွက်ကုန်အံ့။

ရဲဘော်ကား ရန်သူနယ်ချဲ့သမားများနှင့် ၎င်းတို့အပေါင်းပါတို့၏ လက်ချက် ဦးသွားလေပြီ။ သို့သော် ငါတို့သည် ပူဆွေးတောင့်တနေခြင်းထက် ရဲဘော်လိုလား သော လွတ်လပ်ရေးစခန်းသို့ အပြင်းချီတက်ကြတော့အံ့။

(ပုံ-ဝအေး)

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၄

တို့ဗမာအစည်းအရုံးခေတ်က သခင်အောင်ဆန်း
(သခင်တင်မောင်(ကျုံ့မငေး))

ဤဆောင်းပါးရှင် သခင်တင်မောင် (ကျုံ့မငေး)မှာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို ဆုငွေ ၅-ကျပ်ထုတ်စဉ်က ဗိုလ်ချုပ်နှင့်အတူ ဝင်ရောက်ပြောဟောခဲ့သူဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိရောက်လာပြီးသည့်နောက်၊ ဗိုလ်ချု[ပ်] အောင်ဆန်းအကြောင်းကို တစ်တိုင်းပြည်လုံး သိပြီးဖြစ်သော်လည်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ[...] ရောက်မီ အညတြ သခင်အောင်ဆန်းဘဝက အကြောင်းများကို သိသူ အလွန်နည်း[...] ပါးပေမည်။ ထို့ကြောင့် တို့ဗမာအစည်းအရုံးခေတ် သခင်ဘဝနှင့် သခင်အောင်ဆန်း[...] မမေ့နိုင်ဖွယ်ရာအကြောင်းကလေးများကို ရေးလိုပေသည်။

၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်တုန်းက

၁၃၀၀ပြည့်နှစ်အရေးတော်ပုံအတွင်း မော်လမြိုင်ညီလာခံအတွက် တို့ဗ[...] သခင်အပေါင်းအသင်းတို့ အလုပ်များနေကြစဉ်၊ ကျွန်တော့်မှာလည်း[...] သခင်အောင်ဆန်း၏ သံကြိုးရိုက်ခေါ်မှုကြောင့် ရန်ကုန်ဌာနချုပ်သို့ ရောက်ခဲ့ရ[...]

သည်။ သခင်အောင်ဆန်းနှင့် ပထမအကြိမ် တွေ့ဆုံရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း ကျွန်တော်မှာ မြောင်းမြခရိုင် ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ပြီး ပထမဥက္ကဋ္ဌ သခင်အုံးဖေ မှာ အကြောင်းမညီညွတ်၍ မလာအားသေးကြောင်း၊ ကိစ္စအဝဝကို ကျွန်တော်ပင် တာဝန်ယူမည့်အကြောင်းများကို သခင်အောင်ဆန်းအား ပြောပြသောအခါ သခင် အောင်ဆန်းက ကျုပ်တို့အစည်းအရုံးမှာ ပထမအင်အားအကြီးဆုံးကတော့ ခင်ဗျားတို့ မြောင်းမြခရိုင်၊ ဒုတိယကတော့ သာယာဝတီပဲဗျ၊ ငွေရေးကြေးရေး အတောင့်ဆုံးက တော့ ထားဝယ်ခရိုင်ပဲ၊ ဒီတော့ မော်လမြိုင်ညီလာခံ အောင်မြင်ရေးအတွက် ဒီ ၃-ခရိုင် ကို ပိုပြီးအားကိုးတာပဲ၊ အစွမ်းကုန်သာ ကြိုးစားကြပေတော့ဗျာဟုပြောပြီး သခင် အောင်ဆန်းမှာ ရေချိုးခန်းသို့ ဝင်သွားပါတော့သည်။ ကျွန်တော်မှာလည်း စပ်တငန့်ငန့် စောင့်နေရရာ မိနစ် ၂၀ ခန့်တွင် ထွက်လာပြီးကဲ...ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော် ရွှေတိဂုံသပိတ် ရှုတ်တော်ကို သွားရအောင် "ဟော့... သခင်တင်ဦး၊ ငါ့အင်္ကျီ ပေးပါဦးကွ" ဟုအော် ဟောင်းပြီး အင်္ကျီများ ဝတ်ပါတော့သည်။ (သခင်တင်ဦးမှာ ယခု အသံလွှင့်ဌာနတွင် အလုပ်လုပ်နေပါသည်။ သခင်အောင်ဆန်း၏ ရွှေတိုက်စိုးဝန်ဖြစ်ပါသည်။ အပေါင် သက်မှတ်မှန်သမျှ သူက သိမ်းထားရပါသည်။ ၃-လပြည့်ခါနီးတွင် "ကြည့်လုပ်ကြပါ ဦး" ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် နယ်အမှုဆောင်များ မြင်နိုင်သောနေရာတွင် ကပ်ထားရပါ သည်။ နယ်အမှုဆောင်များက မနေသာသည့်အခါ ရွေးပေးခဲ့ကြရပါသည်။ သခင် အောင်ဆန်းတွင် ကိုယ်ပိုင်အဝတ်အထည် မည်မျှရှိသည်ကို အတိအကျမသိရသော် လည်း အစည်းအရုံးပေါ်တွင်ရှိသမျှ သူပိုင်လိုလိုချည်းဖြစ်ပါသည်။ တွေ့ကရာအဝတ် အစားများကို လွယ်သလို ဆွဲဝတ်လေ့ရှိပါသည်။ အထူးသဖြင့် သခင်သန်းထွန်း၏ သေတ္တာတွင်းရှိ ပစ္စည်းများကို သူ ခြယ်လှယ်ချင်သလို ခြယ်လှယ်ပါသည်။ သခင်သန်း ထွန်းမှာ ကန်တော်ကြီးစောင်းရှိ ကုလားကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် ဆရာလုပ်နေသည့် အတွက် သူ့လခနှင့်သူ ဝယ်နိုင်စွမ်းရှိပါသည်။ သခင်သန်းထွန်းသည် အရပ်ဆိုး သလောက် အလှအန အလွန်ကြိုက်ပါသည်။ လုံချည်များမှာ ပန်းနုရောင်-ဝါနုရောင်၊ သတ္တုရောင် စသော လုံချည်များ ၄၊ ၅၊ ၁၀ ထည်ခန့် ရှိပါသည်။ သခင်အောင်ဆန်းက [...]င်းလုံချည်များကို ခဏခဏ ယူဝတ်ပါသည်။ သခင်သန်းထွန်းမှာ သူ အမြတ်တနိုး ထားသော လုံချည်များကို ယူဝတ်သည်ကို သဘောမကျသော်လည်း [...]၍ မကန့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကွက်ပါ။ ကွယ်ရာတွင် (ဒီလူတော့ ဒီလိုပဲ ပါရမီဖြည့်နေရတယ်၊ ကျုပ်ကို အနိုင်အကျ... ဆုံးလူနှစ်ယောက်ဟာ သူရယ်၊ သခင်ဗဟိန်းရယ်ပဲ)ဟု ပြောပြဖူးပါသည်။ လုံချ... များကို သူဝတ်သွားလျှင်လည်း တစ်ခါဝတ်ဖြစ်ပါသည်။ သူ တစ်ခါဝတ်လိုက်လျှ... ဥစ္စာရှင် သခင်သန်းထွန်းက ပြန်မယူတော့ပေ။ ယူချင်စရာလည်း မကောင်းတော့... စွန်းထင်းပေရေပြီးဖြစ်နေပေသည်။

အောင်ဆန်း၏ ဖွဲ့

BURMESE CLASSIC .com

သခင်အောင်ဆန်းတွင် ချစ်စရာအကောင်းဆုံးအင်္ဂါတစ်ခုမှာ လုံ့လဝီရိယ... ဖွဲ့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဘယ်သူတွေ ဘယ်လိုစိတ်ပျက်နေနေ သူမပျက်၊ ဘယ်သူတွေလုပ်... လုပ် မလုပ်လုပ် သူ လုပ်ပါသည်။ လုပ်စရာရှိလျှင် သူ့ဟာသူ လုပ်ပါသည်၊ ရေးစရာရှိ... လျှင်လည်း သူ့ဟာသူ ရေးပါသည်။ အထူးဆန်းဆုံးအချက်တစ်ခုမှာ သူနှင့် သခင်သန်... ထွန်း၏(အမြင်)များဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံရေးပြဿနာတစ်ခုအတွက် သခင်သန်းထွန်းက... သူ့အိမ်တွင် သူ့ကြေညာချက်တစ်ခုကို ရေးဆွဲသည်ဆိုပါစို့။ သခင်အောင်ဆန်းက... သူ့အမြင်နှင့်သူ အစည်းအရုံးတွင် ရေးဆွဲလေ့ရှိပါသည်။ ၎င်းကြေညာချက်များကို... တိုက်ဆိုင်ကြည့်လိုက်သောအခါ မူချင်းမှာ တစ်ထေရာတည်းဖြစ်နေလေ့ရှိပေသည်။ ဤမျှ အမြင်ခြင်းတူသူများဖြစ်ကြပါသည်။ စစ်ပြီးခေတ် ဖ-ဆ-ပ-လ မှ ကွန်မြူနစ်တို့... ထုတ်ပစ်သည့်အချိန်အထိ သခင်သန်းထွန်းနှင့် သခင်အောင်ဆန်း အမြင်ချင်း အလွန်... တူကြပါသည်။ နောက်ပိုင်း ကွဲကြသည်မှာ အထူးပင် ကြေကွဲဝမ်းနည်းဖွယ်ဖြစ်ပေ... သည်။ မည်သည့်အတွက် ကွဲကြသည်ကိုမူကား ဤဆောင်းပါးတွင် မဆွေးနွေးလိုပေ...

သခင်အောင်ဆန်းသည် အလုပ်လုပ်စရာရှိလျှင် မိုးလင်းသည်အထိ အလုပ်... လုပ်တတ်ပေသည်။ မပြီးမချင်း မညည်းမညူ လုပ်လေ့ရေးလေ့ရှိပါသည်။ စိတ်လည်း... အလွန်မြန်သည်။ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် သူစိတ်ညစ်လျှင် အလွန်သနားစရာ... ကောင်းပေသည်။ ချစ်စရာလည်းကောင်းပါသည်။ သို့အတွက် သခင်အောင်ဆန်း စိတ်... ဆိုးစိတ်ညစ်ဖြစ်နေလျှင် အားလုံးကပင် ဝိုင်း၍ သနားချစ်ချစ်ကြပါသည်။ ဤကဲ့သို့... အဖြစ်အပျက်များကို ဒုတိယစစ်ဖြစ်ခါနီး (ဗမာ့ထွက်ရပ်ဂိုဏ်း)ကိစ္စကို ဗမာနိုင်ငံလုံး...

...ိုင်ရာ အမှုဆောင်အစည်းအဝေးတွင် ချ၍စဉ်းစားကြသောအခါ ... တွေ့ရ... သည်။ ထွက်ရပ်ဂိုဏ်းအရေးကို ဆန့်ကျင်သူများနှင့် နားလည်မှုမရနိုင်ဘဲ အပြင်း... ...ထန် ငြင်းခုံနေကြစဉ် သခင်အောင်ဆန်း၏ စိတ်ညစ်သည့် မျက်နှာထားမှာ ပြောမပြ... ...လောက်အောင် သနားစရာကောင်းပေသည်။ အချို့အမှုဆောင်များမှာ သူ့ကို သနား... ...သည်နှင့်၊ "ကဲ ... မှားရင်လည်း မှားပါစေ၊ ဒီလူဟာ ဒါလောက်တော့ ညံ့မှာမဟုတ်ဘူး... ...စေတနာကို ကျုပ်တို့ ယုံကြည်တယ်။ သူ့ဘက်ကပဲ ကျုပ်တို့ ထောက်ခံမယ်" ဆိုပြီး... ...ထောက်ခံကြသည်ကိုပင် တွေ့ရပါသည်။

...၏စွမ်းရည်

တစ်နေ့တွင် ဗမာ့ထွက်ရပ်ဂိုဏ်း အာဏာပိုင်အမှုဆောင် အစည်းအဝေးကို... ...တက်ရောက်ရန် ကျောင်းသားသမဂ္ဂမှ သခင်ဗဟိန်း တို့ဗမာအစည်းအရုံးမှ သခင်... ...အောင်ဆန်း၊ သခင်လှဖေ (ယခု ဗိုလ်လက်ျာ)နှင့် ကျွန်တော်တို့ ဒေါက်တာဗမော်အိမ်... ...သို့ သွားကြပါသည်။ အစည်းအဝေးတွင် ဗမာ့ထွက်ရပ်ဂိုဏ်း ဝါဒစည်းမျဉ်းနှင့် လုပ်ငန်း... ...စဉ်များရေးဆွဲရန် အဖွဲ့ငယ်တစ်ခုဖွဲ့ရာတွင် ဒေါက်တာဘမော်က ချယ်ယာမင်၊ သခင်... ...အောင်ဆန်းက အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် အရွေးခံရပါသည်။ အမှုဆောင်များက ၎င်းအဖွဲ့... ...ငယ်၏ စည်းမျဉ်းဝါဒနှင့် လုပ်ငန်းစဉ်အကြမ်းမူကို မည်သည့်နေ့တွင် တင်ပြနိုင်မည်... ...နည်းဟုမေးရာ ဒေါက်တာဘမော်က တနင်္ဂနွေ ၂ ပတ်အတွင်း တင်ပြမည်ဟု ဖြေသည်... ...ကို သခင်အောင်ဆန်းက ဒီလောက်အလုပ်ကလေးကို ဒီလောက်အချိန်ယူလုပ်နေရင်... ...အာ့လွတ်လပ်ရေးကြီးသာဆိုလျှင် ၁၀ နှစ်နဲ့ ပြီးနိုင်ပါတော့မလားဟုပြောကာ "ကဲ ... ...ခင်များတို့ လက်ဖက်ရည်သောက်နေတုန်း ကျုပ် ပြီးအောင်ရေးပြီး ၂ နာရီအတွင်း... ...တင်ပြမည်" ဟု ပြောကာ အခန်းထောင့်တစ်ခုသို့ထသွားပြီး ရေးလေတော့၏။ အားလုံး... ...လူကြီးများမှာ အံ့အားသင့်ပြီး စောင့်နေကြရပါသည်။ ၂ နာရီခန့်အကြာတွင် အင်္ဂလိပ်... ...လိုရေးထားသော သူ၏ အကြမ်းမူကို တင်ပြပါတော့သည်။ စကားလုံး အနည်းငယ်ကို... ...ပြင်သည်မှတစ်ပါး အားလုံးသောအချက်များကို လက်ခံလိုက်ကြရပါသည်။ ဤအခွင့်မှ... ...လူကြီးပိုင်းက နိုင်ငံရေးသမားများသည် သခင်အောင်ဆန်း၏ ထက်မြက်ပုံ...ဖက်ဖက်...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

က အရှည်အရှင်း ပြည့်စုံများကို တီးတိုးရှိုးမွမ်းကြပါတော့သည်။

တစ်ခါသော် ၁၉၄၀ ခုနှစ်၊ နှစ်ဦးတွင် ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ အမှုဆောင်ညီလ ခံကို မန္တလေးမြို့၌ ကျင်းပနေစဉ်၊ ဆာစတက်ဖို့ကရက်စ်ပ်စ် (ယခု ဘိလပ်ရွှေတိုက် ဝန်ကြီး) ဗမာပြည်သို့ ရောက်လာပါသည်။ သခင်ခေါင်းဆောင်များနှင့်တွေ့ရန် မန္တလေ သို့ လိုက်လာပါသည်။ အမှုဆောင်များနှင့်တွေ့ကြရာ၊ ဗမာနိုင်ငံရေးအခြေအနေမျာ ကို ဆွေးနွေးကြပါသည်။ ကရစ်ပ်စ်မှာ မြန်မာ့အခြေအနေနှင့် သခင်များအကြောင်း ဘုရင်ခံနှင့် အစိုးရအဖွဲ့ဝင်များ၏ ပြောပြချက်များကို အခြေခံထားပြီး ဆွေးနွေးဟ တူပါသည်။ သခင်အောင်ဆန်းနှင့် သခင်သန်းထွန်းတို့က တကယ့်အခြေအနေအ များနှင့်တကွ၊ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုများကို အသေးစိတ် တိတိလင်းလ ပြောပြကြရာ ကရစ်ပ်စ်က "ကျုပ် အခုထိ ခင်ဗျားတို့လူငယ်တွေအပေါ်မှာ တော်တော် အထင်သေးမိတယ်၊ အခု ခင်ဗျားတို့ပြောပြတဲ့ လေးနက်တဲ့ရည်ရွယ်ချက်၊ မှန်မြတ် လမ်းစဉ်တွေအတိုင်းဆိုရင် ခင်ဗျားတို့လုပ်ငန်းစဉ်၊ ခင်ဗျားတို့ လွတ်လပ်ရေးကြိုးပ ဟာ တရားပါတယ်"ဟု ချီးကျူးဝန်ခံသွားရပေသည်။ သခင်အောင်ဆန်း၏ တ ကြည်လေးနက်သောမျက်နှာကို အစဉ်သဖြင့် စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ပြီး အကဲခတ် သည်ကိုလည်း သတိထားမိပါသည်။ တစ်ခါတရံ တုန်လှုပ်ခြောက်ချားခြင်းဖြစ်တ သည်မှတစ်ပါး မြင်တွေ့သူတိုင်းက မလေးစားဘဲ မနေနိုင်လောက်အောင် လေးန သော သဘောထား၊ လေးနက်သော မျက်နှာပေးနှင့် လေးနက်သော စကားလုံးများ ပိုင်ဆိုင်သူမှာ သခင်အောင်ဆန်းဖြစ်ပေသည်။

ငါးကျပ်တန် သခင်အောင်ဆန်း

တစ်ခါသော် ဟသ်ာတခရိုင်ညီလာခံကို ဇလွန်မြို့တွင် ကျင်းပနေပါသည် သခင်အောင်ဆန်းနှင့် ကျွန်တော်မှာ ဌာနချုပ်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် တက်ရောက် ဇလွန်သို့ သွားကြရပါသည်။ ညီလာခံအပြီး ရန်ကုန်သို့အပြန်တွင် ဒေါင့်ကြီး အစည်းအရုံး၏ ဖိတ်ခေါ်ချက်အရ တရားပွဲတစ်ခု ကျင်းပပါသည်၊ တရားပွဲတွ ကျွန်တော် ပထမဟောပါသည်၊ သခင်အောင်ဆန်းအလှည့်ရောက်၍ ၁၀ မိနစ်

ဟားပြောနေစဉ် ပုလိပ်အရာရှိတစ်ဦး ဝင်ရောက်လာပြီး နို့တစ်စာတစ်ခု ပေးပါသည်။ စာတွင် ရာဇဝတ်ဝန်ကြီး မစ္စတာဖေးဗီးယားက ချင်းတောင်နယ်အကြောင်းများ ငံရေးတရားပွဲများတွင် ထည့်မဟောရ၊ ဟောလျှင် ကာကွယ်ရေးဥပဒေအရ အရေး ရမည်ဟု ဖြစ်ပါသည်၊ သခင်အောင်ဆန်းက နို့တစ်စာကို ပရိသတ်အား ဖတ်ပြပြီး တဲ . . . ချင်းတောင်နယ်မှာ ဘာတွေဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိကြရဲ့လား၊ ဒါတွေကို ကျုပ် မေ့နေတယ်၊ အခု နို့တစ်စာရောက်လာမှ သတိရတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ င်းတောင်နယ်အကြောင်း သိချင်ကြသလား"ဟု မေးလိုက်ရာ ပရိသတ်က "သိချင် ယ်၊ သိချင်တယ်"ဟု ဝိုင်းအော်ကြ၏၊ သခင်အောင်ဆန်းလည်း ချင်းတောင်နယ် အကြောင်းကို စွေ့စွေ့စုံလင်စွာ ဟောပြပါတော့သည်။

(၎င်းအချိန်တွင် ချင်းတောင်နယ်၌ ယခုချင်းဝန်ကြီးဖြစ်နေသူ ဦးဝမ်းသု ောင်မှာ နယ်ချဲ့သမားတို့၏ အနိုပ်စက်အညှဉ်းပမ်းခံနေရ၏။ မြန်မာပြည်နိုင်ငံရေး သင်းအပင်းများမှ ယခုကဲ့သို့ နယ်ချဲ့သမားက လူနည်းစုခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် အား နှိပ်စက်နေသည်ကို အရေးတယူ ဆူပူဆောင်ရွက်သောအသင်းမှာ တို့ဗမာ အစည်းအရုံးသာ ရှိပေသည်၊ တို့ဗမာအစည်းအရုံး၏ သဘောထားမှာ လူနည်းစု ရေးကိုအထူးပင် ဦးစားပေးခဲ့လေသည်။)

၎င်းတရားပွဲပြီးလျှင်ပြီချင်း သခင်အောင်ဆန်းနှင့် ကျွန်တော်အား ကာကွယ် ဥပဒေနှင့် ဖမ်းဆီးဝရမ်း ထုတ်လိုက်လေသည်၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်မှာ သ်ာတမြို့ရှိ မြန်မာပုလိပ်အရာရှိကြီးတစ်ဦး၏ အကူအညီနှင့် လွတ်ထွက်သွားပြီး ဘုန်မြို့ (၅၃)လမ်းရှိ အိမ်တစ်အိမ်တွင် ပုန်းနေကြလေသည်။ ၎င်းရက်အတွင်း ခင်အောင်ဆန်းအား ဖမ်းပေးလျှင် သို့မဟုတ် သတင်းပေးနိုင်လျှင် ဆုငွေ ၅-ကျပ် မည်ဟု မစ္စတာဖေးဗီးယားက ကြေညာလေတော့သည်။

ထိုကဲ့သို့ ပုန်းနေရစဉ်၊ တို့ဗမာအစည်းအရုံး ခေါင်းဆောင်များမှာ တကွဲ ပြားစီဖြစ်နေကြသည်၊ သခင်နု၊ သခင်သန်းထွန်း၊ သခင်ဗဟိန်း စသောသူများမှာ ောင်ထဲတွင်ရှိကြပြီး သခင်မြ၊ သခင်လှဘော်၊ သခင်လှဖေ (ယခု ဗိုလ်လက်ျာ)၊ ခင်တင်မောင် စသည်တို့ အပြင်မှာကျန်ခဲ့ကြလေသည်၊ ကျန်ခဲ့သော ခေါင်းဆောင် ားမှာလည်း စစ်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ သဘောကွဲလွဲနေကြရာ သခင်အောင်ဆန်းမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိတ်အတော်ပင် ပျက်နေပေသည်။ သခင်လှဖေနှင့် ကျွန်တော်မှာ စတော့ကိတ်လ လှအိုရုံအနီးရှိ သခင်နုအိမ်တွင် သခင်နုဇနီး မမရီအား စောင့်ရှောက်ရင်း ထမင်း စားနေကြရပါသည်။ များမကြာမီ သခင်အောင်ဆန်း မြန်မာပြည်အပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားရေးပြဿနာ ပေါ်လာပါတော့သည်။ ၎င်းကိစ္စကို သခင်လှဖေနှင့် ကျွန်တော် ပင် ကမ္ဘကထ ပြုနေကြရပါသည်။ ထွက်မသွားမီတစ်ညတွင် ကျောင်းသားသ အသင်းတိုက်တွင် သခင်အောင်ဆန်း ခရီးထွက်ရေးအတွက် ဆွေးနွေးပွဲတစ်ခု လုပ် ပါသည်။ ၁၂-နာရီခန့်တွင် သခင်အောင်ဆန်းအား (၅၃)လမ်းတိုက်မှ မော်တော်က နှင့် ကျွန်တော် သွားခေါ်လာခဲ့ရပါသည်။

အစည်းအဝေး တက်ရောက်သူများမှာ ကိုကျော်ငြိမ်း (ယခု-ဝန်ကြ ဟောင်း)၊ ကိုထွန်းအုံ (မြူနီစပါယ်မင်းကြီး)၊ နဂါးနီကိုထွန်းအေး၊ ကိုလှမောင် (ယခု ပုံနှိပ်အယားသံ)၊ ကိုမောင်မောင် (မြန်မာ့ရုပ်ရှင်)၊ ကိုလှမောင် (ယခု-ဗိုလ်ဖေသျှတော်) သခင်ထွန်းရွှေ (နဂါးနီ) စသောသူများ ဖြစ်ပါသည်။ သခင်အောင်ဆန်းမှာ သွား ဖြစ်သည့်အလျောက် မှာစရာစကားများကို မှာ၍အားမရအောင် ဖြစ်နေရှာသည်။ နာရီမှ နံနက် ၄-နာရီခွဲအထိ တပ်ယောက်တည်း စကားပြောနေလေတော့သည် စကားမပြောလျှင်လည်း လုံးလုံးမပြော၊ ပြောလျှင်လည်း အိပ်နေသူကိုပင် နှိုး၍ တတ်လေသည်။

ဆောင်းပါးရှည်အံ့စိုး၍ နိဂုံးချုပ်ရပေတော့မည်။ သခင်အောင်ဆန်း၏ နေ ဘဝ အဖြစ်အပျက်များကို ရေး၍ပင် ကုန်နိုင်ဖွယ်မရှိပေ။ ကျွန်တော့်အဖို့တွင် အ အထိပ်မရောက်မီက (သခင်အောင်ဆန်းအား) အထွဋ်အထိပ်ရောက်ပြီး (ဗိုလ် အောင်ဆန်း) ထက်ပင် ကြည်ညိုလေးစားမိပါတော့သတည်း။

သခင်တင်ဖေ

* * *

၅

သခင်အောင်ဆန်း နိုင်ငံခြားသို့ ခွန့်ထွက်ပုံ
(ဗိုလ်ရန်အောင်ပြောပြချက်ကို ဆရာစိန်ခေါ် စိန်မင်းသား ပြန်ရေး)

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်အတူ လိုက်ပါသွားသော ဗိုလ်ရန်အောင် ကိုယ်တွေ့ပြောပြ ချက်ကို အိုးဝေမဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်တွင် ရေးသားဖော်ပြသည်။ တည်းဖြတ်သူ ဆရာစိန် ခေါ် စိန်မင်းသား၏ ရေးသားသည့်ဆောင်းပါးဖြစ်ပါသည်။

(ထုတ်ဝေသူ)

ခင်များ မြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးအတွက် အသက်စွန့်ပြီး "နိုင်ငံခြား သွားရ ယ်ဆိုရင် လိုက်နိုင်ပါ့မလား" ဟု သခင်လှဖေ ယခု ဗိုလ်လက်ျာ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဟောင်းက သံလျင်အလုပ်သမားအတွင်းရေးမှူး သခင်လှမြိုင်ကို မေးလိုက်၏။ အလုပ် သမားကိစ္စ အရေးတော်ပုံကြောင့် ထောင် ခဏခဏကျနေသော သခင်လှမြိုင်က "သွားမယ်၊ လိုက်မယ်" ဟု ကတိပေးလိုက်လေသည်။

အချိန်ကား ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပွဲထဲသို့ ဂျပန်ပြည်က မပါသေး၊ အနောက်နိုင်ငံ များ ချိမ့်ချိမ့်သဲမျှ တိုက်ပွဲဆင်နေကြလေပြီ။ တရုတ်လူမျိုးအပြည့်နှင့် တရုတ်ပြည်သွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သင်္ဘောပေါ်၌ တရုတ်လူမျိုးကဲ့သို့ ဝတ်စားထားသော တရုတ်စကားမတတ်သည့် သခင်အောင်ဆန်းနှင့် သခင်လှမြိုင်တို့ ၎င်းသင်္ဘောပေါ်၌ ပါဝင်လျက်ရှိရာ ၃-ရက်ရှိပြီး စက်ဘပူကိုလည်း ရောက်လုလုဖြစ်သောအခါ သခင်လှမြိုင်က အနီးရှိ စကားမပြော တုံ့ကိုဘာဝေလုပ်နေသော သခင်အောင်ဆန်းအား...

"အစ်ကိုကြီး၊ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်သွားလို့ ဘယ်ရောက်ကြမှာလဲ" ဟု မေး လိုက်သောအခါ လုံးဝစကားမပြောဘဲ အစဉ်သဖြင့် တွေဝေစဉ်းစားနေရာက "အသာ နေစမ်းဗျာ၊ မမေးစမ်းနဲ့" ဟု မာန်လိုက်လေသည်။ သိချင်သူ သခင်လှမြိုင် အရှုံးပေးရ၍ စကားပြန်မပြောဘဲ နေမြဲနေလေသည်။

အုန်းသီးများနှင့်အတူ သင်္ဘောစီးရခြင်း

ယင်းသို့လျှင် သင်္ဘောကြီး သွားမြဲသွားနေရာ၊ စက်ဘပူခံတပ်မှလွတ်မြောက် တရုတ်ပင်လယ်သို့ ရောက်သွားတော့လေရာ ဆိုင်ကလုံ၊ လေနီကြမ်းသည် ပြင်းပြင်း ထန်ထန် တိုက်ခတ်သည်နှင့် သင်္ဘောကြီး ပုခက်လွှဲသကဲ့သို့ နှစ်နာရီနီးပါးခန့် ကြုံရ လေပြီ။ သင်္ဘောပေါ်ရှိ ကုလားထိုင်၊ စားပွဲပစ္စည်းအမျိုးမျိုး ကျွမ်းထိုးမှောက်ခုန် စီးနင်း သူတို့လည်း ရပ်တည်မနေနိုင်။ ပုန်းစရာရှာမတွေ့၊ မူး၍အံ့၍ အော့၍ ပျော့ခွေတော့ လေရာ သခင်အောင်ဆန်းမှာ အုန်းသီးများထားသော အခန်းထဲ၌ သင်္ဘောမူးလျက် သတိမေ့လျော့ ပျော့ခွေသွားတော့လေသည်။ သခင်လှမြိုင်က သင်္ဘောမမူးတတ်၍ သခင်အောင်ဆန်း၏ကိုယ်ပေါ်၌ ကြွက်ငယ်များ လိုက်တမ်းပြေးတမ်း ကစားနေသည်ကို ဖြတ်ကျော်နေသော အုန်းသီးများကို ဖယ်ပေးနေရတော့သည်။ လေနီကြမ်းမရပ်မချင်း သခင်အောင်ဆန်း သင်္ဘောမူးမပျောက်၊ အလူးအလဲခံနေရတော့လေသည်။

တဖန် စုံထောက်နာမည်ကျော်များ ပြည့်နက်သော ဟောင်ကောင်သင်္ဘော ဆိပ်မှ လွတ်ထွက်၍ ကောလုံစုကျွန်းငယ်သို့ရောက်၍ သင်္ဘောပေါ်မှ ဆင်းလေရာ ၎င်းကျွန်းသည် အမေရိကန်၊ အင်္ဂလိပ်၊ တရုတ်၊ ဂျပန် စသော နိုင်ငံတို့က ၇-ရက် တစ်လှည့်စီ အုပ်ချုပ်ရသောကျွန်းဖြစ်လေသည်။ ထိုနေ့က အင်္ဂလိပ်အုပ်ချုပ်ရသော

အပတ်ဖြစ်၍ အင်္ဂလိပ်အစိုးရက သခင်အောင်ဆန်းမိလျှင် ဆုငွေ ၅-ကျပ်ထုတ်ထား သော ဝရမ်းပြေးဖြစ်ရာ စိုးရိမ်ဖွယ်ဖြစ်သွားလေသည်။ ရှေ့တိုးနောက်ဆုတ်ခက်နေ သည်။ တရုတ်စကားမတတ်၍ တရုတ်လူမျိုးများအနီးသို့ ယှဉ်မရပ်ရဲသော သခင် အောင်ဆန်းနှင့် သခင်လှမြိုင်မှာ အိပ်ရာလိပ်သေတ္တာကိုဆွဲလျက် မရဲသော်လည်း ပြေးခဲစေဆိုသကဲ့သို့ ဟန်မပျက်နေ၍ သွားနေစဉ် အစဉ်မပြတ် အကဲခတ်နေသော တရုတ်လူမျိုးပုလိပ်တို့က မသင်္ကာ၍ ဖမ်းတော့လေသည်။ ဤသို့ အဖမ်းခံရသည် အထိ သခင်အောင်ဆန်း မတုန်မလှုပ် သူတို့ခေါ်ရာသို့ လိုက်ပါမြဲလိုက်ပါသွားလေရာ၊ အတူပါ သခင်လှမြိုင်မှာ အကြံအမျိုးမျိုးထုတ်ရာမှ နောက်ဆုံး ပုလိပ်ကို ငွေ ၇၅-ကျပ် ပေးလိုက်မှ လွှတ်ရတော့လေသည်။

ဧဟော်သမာနည်းနှင့် ပြည်ကြီးသူများကို မိတ်ဆက်ခြင်း

ကော်လုံစုကျွန်းပေါ်၌ တစ်နေ့လေးကျပ်ပေးရသော တရုတ်ဟိုတယ်ပေါ်၌ ခင်းလမ်းအစ်အစဉ်မရှိ တည်းခိုနေရလေရာ ၃-လခန့်ကြာသွားလေပြီ။ ပါလာသမျှ ပိုက်လည်း မရှိတော့။ မြန်မာနိုင်ငံသို့ပြန်၍ ငွေစရိတ် ပြန်မှာသောအခါ ထိုစဉ်အခါတ ခင်အစည်းအရုံးဝင်မှန်လျှင် ဖတ်သည်၊ ပြတ်သည်၊ လူတိုင်းလူတိုင်း အထင်သေး နေသည်။ စရိတ်ပေးပို့ ရန်မဖြစ်နိုင်ကြောင်း စာပြန်လာသည်။ ရှေ့အဖို့ မည်ကဲ့သို့ကြံရ မည်နည်း။ သခင်အောင်ဆန်းမှာမူ ဟိုတယ်အခန်းထဲကမထွက်၊ စကားမပြော၊ အုပ်ကြည့်၍သာ နေထိုင်သည်။ စားစရိတ်မရှိ၊ စားစရာမကျန် ဝတ်စရာမရှိ။ ထိုသည် ကို မသိသလိုပင် နေထိုင်လေတော့သည်။ သခင်လှမြိုင်မှာ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ငွေရရန် ကြံစွရလေရာ၊ နောက်ဆုံး အင်္ဂလိပ်တပြည်ဆရာ တစ်လ ၃၀ ကျပ်နှင့် အလုပ်တည့် သည်နှင့် အားရဝမ်းသာ ဟိုတယ်သို့ ပြန်လာလေသည်။ သို့သော် အချိန်ကား ညနေ ၄-နာရီခန့်ဖြစ်၏။ ဟိုတယ်နှင့် မနီးမဝေးတွင် တရုတ်လူမျိုး ဖြူဖြူချောချော အမျိုးသမီးကလေးမှာ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ကြည့်နေရာက ထိုနေ့မှာလည်း ကြည့်နေခိုက်ဖြစ် သည်နှင့် သခင်လှမြိုင်လည်း မနေနိုင်ပြန်၍ ကြည့်မိသည်။ နိုင်ငံရေးသမားဖြစ်နေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်နှင့် စတင်ရန် ခက်နေရာက လက်မောင်းကြွက်သားကို ထုတ်ပြလိုက်၏။ အ
ကလည်း ပြုံးရယ်၍ကြည့်နေ၏၊ ခဏကြာသည်အထိဖြစ်ရာ သခင်လှမြိုင်မှ သခ
အောင်ဆန်း၏ အိန္ဒြေမှုလသိက္ခာကို ချစ်ကြောက်ရိုသေခဲ့ရသည့်အတိုင်း အိန္ဒြေဆည်
၍ အခန်းထဲသို့ ကျောင်းသားကလေးက ဆရာကို ကြည့်ရှုရှာဖွေသလို ကြည့်မိသေ
အခါ သခင်အောင်ဆန်းမှာလည်း ပြတင်းပေါက်မှရပ်၍ (မာဆယ်) လက်မောင်
ကြွက်သားကို ထုတ်ပြနေကြောင်း ဘွားခနဲတွေ့ရလေသည်။ သခင်လှမြိုင်မှာ ပါး
ပိတ်၍ မျက်လုံးပြူးပြီး အံ့အားသင့်သွားကာ ခဏချင်းပင် သြော် . . . ငြိမ်းငွေ့လွန်းလို့
ပါရဲ့ဟု ကြိတ်မှိတ်၍ မပြောဝံ့မပြုဝံ့ မျိုသိပ်နေရလေသည်၊ တရုတ်မကလေးကာ
ပြုံးမြဲပြုံးလျက်ပင်။

ထို့နောက် ရန်ဟဲမြို့၊ ၎င်းမှ ဖော်မိုဆာကျွန်းက တဖန် ဂျပန်ပြည် ယိုကိုဟာ
မြို့သို့ ရောက်ကြသောအခါ တိုကျိုသို့သွားရန် လေယာဉ်ပျံကွင်းသို့ရောက်ပြီး ထိုအခ
၌ သခင်အောင်ဆန်းနှင့် သခင်လှမြိုင်မှာ ဂျပန်လူမျိုး အဝတ်အစားနှင့် ဖော်မိုဆာကျွ
မှ စီမံပေးလိုက်ပြီး လေယာဉ်ပျံစီးအံ့ဆဲဆဲတွင် ဂျပန်ပုလိပ်တို့က ဆွဲပြန်ပြီး ပုလိ
စခန်းသို့ ခေါ်သွားပြီးလျှင် ပုလိပ်များက ဂျပန်ဘာသာဖြင့် မေးရာ မေးမရသည်နှ
အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် . . .

“ခင်ဗျားတို့ ဘယ်သွားမလဲ”

သခင်အောင်ဆန်းမှာ ဣန္ဒြေနှင့် . . .

“ကျုပ်တို့ တိုကျိုသွားမလို့”

“ခင်ဗျားတို့ ဘယ်သူ့ဆီ သွားမလို့လဲ”

“မီနံမီဆိုတဲ့ မိတ်ဆွေဆီသွားမလို့”

ထိုအခါ သခင်အောင်ဆန်း၏အမူအရာ မထူးခြားသော်လည်း သခင်လှမြိ
မှာ အထူးစိုးရိမ်သွားလေသည်၊ တိုကျိုမြို့က မီနံမီ တွေ့ချင်လို့အဖြေသည် ရှေ့အ
အဆင်မပြေနိုင်။ လမ်းနံပါတ်၊ အိမ်နံပါတ်၊ အလုပ်အကိုင်၊ ဂုဏ်ထူးမသိ၊ မီနံမီဆိုသူ
လည်း မမြင်ဖူးဖြစ်နေတော့လေရာ အမှန်စိတ်ရှုပ်ထွေးဖွယ်ဖြစ်နေလေသည်၊ ပုလိပ်တို့
ဖုန်းဆက်လိုက်သောအခါ ကံအားလျော်စွာ မီနံမီဆိုသူကို တွေ့လာပြီး စကားပြန်

ခါ၊ သွားခွင့်ရပြီး တိုကျိုသွား လေယာဉ်ပျံပေါ်၌ ပြုစုနေသော ဂျပန်မကလေး ချောချော
မှာ အလွန်သဘောကောင်း အစစ ကြည်နူးစရာဖန်တီးနေသောအခါ သခင်လှမြိုင်မှာ
အလွန်ပျော်ရွှင်သွားလေသည်၊ ကြောက်ချစ်ရိုသေရှိရသော သခင်အောင်ဆန်းကို
အကဲခတ်သောအခါမှာလည်း အံ့ပုန်းကြီး သခင်အောင်ဆန်းမှာ ပြုံးပြုံးကြီး ခဏခဏ
ဖြစ်နေလေသည်၊

ဗိုလ်ချုပ် ဖိနပ်စွပ်ပေးသည့် ဝန်ကြီး

ဟိုင်နန်ကျွန်း၌ စစ်ပညာသင်ကြပြီ။ ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဝင်များ စုံလင်ကြပြီး
ဂျပန်စစ်ပညာသည် အလွန်ကြမ်း၊ အလွန်ဆန်း၊ အထူးအံ့မခန်းတွေ ပြည့်နှက်လျက်
ရှိရာ သခင်အောင်ဆန်းမှာ အလုံးအရပ်ပြတ်ပြတ်ပင်ဖြစ်ရာ နုနယ်သူဟု ဆိုထိုက်
လေရာ ရဲဘော်တို့အထဲ နံပါတ် (၁) ခွဲနိုင်ပါ့မလား၊ စုံစမ်းကြည့်သောအခါ သခင်
အောင်ဆန်းမှာ ရဲဘော်တို့အထဲတွင် စစ်ဆင်၊ စစ်တိုက်၊ သတ္တိ၊ ဗျူဟာ၊ အကြံဉာဏ်
ထူးချွန်လျက်ပင်ဖြစ်ကြောင်း သိရလေသည်၊ ဗိုလ်မင်းခေါင် (ယခု ထူထောင်ရေးဝန်
ကြီး) သည် ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့အထဲတွင် အငယ်ဆုံးဖြစ်ရာ၊ ညီအငယ်ဆုံးကို အစ်ကို
ကြီးက ယုယနည်းဖြင့် သခင်အောင်ဆန်းသည် ယုယနိုင်၏။ အလိုဖြည့်နိုင်၏။

စစ်ပညာ တတ်မြောက်၍ ဂျပန်ကလည်း ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပွဲထဲသို့ ပစ်ဝင်
သောအချိန် သခင်အောင်ဆန်းခေါ် ဗိုလ်တေဇခေါင်းဆောင်သည့် ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့
ထိုင်းယားဆိုက်ရောက်ကြပြီ။ ဘီ – အိုင် – အေတပ်ဖွဲ့များ တည်ထောင်ရန် အထူးစိုင်း
ပြင်းနေသောအချိန်ဖြစ်လေ၏။ တစ်နေ့သောအခါ အလွန်စကားနည်းလှသော ဗိုလ်
အောင်ဆန်းမှာ အစည်းအဝေးသို့သွားရန် မေ့သယောင်ယောင်ဖြစ်နေခိုက် ဗိုလ်မင်း
ခေါင်က . . .

“အစ်ကိုကြီး၊ အစည်းအဝေးရှိတယ်၊ စကားပြောရမယ်” ဟု သတိပေးလိုက်
မှ “အေး . . . ဟုတ်လား” အနည်းငယ် လှုပ်ရှားလာလေသည်။ အကျီဝတ်၊ ဘောင်းဘီ
ဝတ်၊ ဓားကိုချိတ်၊ ဖိနပ်ကိုစီး၍ ဗိုလ်မင်းခေါင်နှင့်တွဲ၍ အစည်းအဝေးသို့ လာသောအခါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လမ်းတစ်လျှောက်တွင် ဗိုလ်အောင်ဆန်း၏မားသည် တစ်လမ်းလုံး တရှောရှောနှင့် တရွတ်တိုက်နေလေသည်။ ဗိုလ်မင်းခေါင် ငုံ့ကြည့်မှ "ဟာ . . . အစ်ကိုကြီး၊ ဖားချိတ်တုံ့ မဟန်သေးပါဘူး၊ ပြင်ချိတ်ပါဦး" ဟုပြောပြီး ပြင်ချိတ်ပေးရ၏။ တဖန် ဗိုလ်မင်းခေါင်က အကျီကို လိုက်ကြည့်မိရာ အကျီကြယ်သီး ပြောင်းပြန်တပ်ထားသည့်နှင့် ပြင်ဆင် တပ်ပေးရပြန်၏။ သို့နှင့် ခရီးအတန်ရောက်သောအခါ ဗိုလ်အောင်ဆန်းက . . .

"ညီလေးရာ၊ ငါ့ဖိနပ် ကျပ်နေတယ်၊ ဘာပြုလို့လဲ" ဟု မေးလေသည်။ ဗိုလ်မင်းခေါင်ဖိနပ်ကိုကြည့်သောအခါ ဗိုလ်အောင်ဆန်းစီးထားသော ဖိနပ်သည် ဘယ်နှင့်ညာ လွဲ၍နေသည်ကို တွေ့ရသည်နှင့် ပြန်ချွတ်၍ ပြန်ဝတ်ပေးလိုက်ရလေသည်။

စိန်မင်းသား (ကျည်တောင်ကန် - ဆရာစိန်)

* * *

၆

သခင်အောင်ဆန်း နိုင်ငံခြားမသွားမီ ဇလွန်၌ တရားဟောသွားခြင်း

(ဟံသာဝတီသတင်းထောက် သခင်တင်အောင်)

(ယခု ဟံသာဝတီသတင်းထောက် ကိုတင်အောင်သည် ဟိုယခင် သခင်ဘဝက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်အတူ နိုင်ငံရေးရဲဘော်ရဲဘက် တပည့်တစ်ဦးအဖြစ် ကိုယ်တွေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရပုံကို ထည့်သွင်းဖော်ပြလိုက်ပါကြောင်း။)

(ထုတ်ဝေသူ)

ရေကျော်လမ်းမကြီး အိုးဘိုရပ်ကွက်တွင်ရှိသော ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ တို့ဗမာအစည်းအရုံးဌာနချုပ်တွင် ကိုအောင်ဆန်းသည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းမှ ထွက်လာပြီး တို့ဗမာဝါဒကို အဓိကထားသော နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်သို့ ခြေစုံပစ်၍ဝင် ရောက်ခဲ့လေသည်။ ကိုအောင်ဆန်းအမည်မှ သခင်အောင်ဆန်းအမည်သို့ ပြောင်း လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သခင်အောင်ဆန်းဖြစ်လာသည့် အချိန်တွင် ပင်နီအကျီ ကုတ်ပြဲ၊ ချည်လုံချည်အဟောင်းကိုဝတ်၍ ဆံပင်စုတ်ဖွားနှင့် နေသည့်ဘဝသို့ ရောက်သွားလေသည်။ နေ့ရောညပါ အစည်းအရုံးဌာနချုပ်၏ အိမ်ခန်းထောင့်တွင် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်နေတုပ်၊ လက်ပိုက်၊ ခေါင်းငုံ့ကာ အင်္ဂလိပ်အစိုးရလက်အောက်တွင် ကျွန်ဘဝနှင့် နေရသောဘဝမှ ကိုယ့်မင်းကိုယ့်ချင်းသခင်ဘဝသို့ရောက်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမည်ဆိုသော လမ်းစဉ်ကို စဉ်းစားနေသည်ကို တွေ့ရှိရမြဲသည်။

အပြင်ပလူများမှာ နေ့ရောညပါ အချိန်မရွေး စားကြသောက်ကြ၊ ပျော်ကြပါးကြနှင့် အချိန်ကုန်ကြသော်လည်း သခင်အောင်ဆန်းမှာ ထမင်းမစား၊ ရေမသောက်ဘဲ နေ့ရောညပါ လွတ်လပ်ရေးလမ်းစဉ်ကို အမြဲတွေးတောနေသည်ကိုလည်း တွေ့ကြုံဖူးပါသည်။

ကစ်ခါတစ်ရံ နယ်မှ တို့ဗမာအစည်းအရုံးဝင်များသည် ဌာနချုပ်သို့ လာရောက်ကြသည့်အခါ ဤကဲ့သို့ ဌာနချုပ်တွင် အငတ်ပြဿနာကို တွေ့ရသဖြင့် ဝမ်းနည်း၍ စေတနာထက်သန်စွာနှင့် ကျွေးမွေးကြရာ သခင်အောင်ဆန်းမှာ စားစရာမရှိခင်က မစားဘဲနေခဲ့သမျှ စားစရာရှိလျှင် အဝစားတတ်လေသည်။

ဤကဲ့သို့ အစာငတ်ခံနိုင်သူ သခင်အောင်ဆန်းမှာ သူမတူအောင် နေနိုင်သည့်အတွက် ရာဇဝင်မှာ မှတ်တမ်းတင်စရာဖြစ်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ အငတ်ငတ်အပြတ်ပြတ်နှင့် လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းစဉ်ကို တသွေမတိမ်း လုပ်ကိုင်ခဲ့ရာမှ နယ်ချဲ့အရင်းရှင်တို့အား တွန်းလှန်ဖြိုဖျက်ရန်အတွက် တော်လှန်ရေးလမ်းကို အသက်စွန့်ဆောင်ရွက်ရန် သန္နိဋ္ဌာန်ချလိုက်သောအချိန်သို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။

ထိုအချိန်သို့ရောက်သည့်အခါ မော်လမြိုင်မြို့ တို့ဗမာအစည်းအရုံးမှ သခင်ထွန်းစိန်၏ မင်္ဂလာဆောင်နှင့် ဇလွန်တို့ဗမာအစည်းအရုံးညီလာခံကို တက်ရောက်ရန် ဖိတ်ကြားကြရာ ဌာနချုပ် အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့မှ နာယကကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းကြီးအား ဇလွန်ညီလာခံသို့ တက်ရန်၊ သခင်အောင်ဆန်းနှင့် စာရေးသူတို့အား မော်လမြိုင်သို့သွားရန် စီစဉ်ပါသည်။

သွားရမည့်အချိန်နီးသည့်အခါတွင် အစီအစဉ်ကို ပြောင်း၍ နာယကကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းကြီးအား မော်လမြိုင်သို့သွားရန် တောင်းပန်ပြီး ဇလွန်ညီလာခံကို သခင်အောင်ဆန်းနှင့် စာရေးသူတို့အား သွားရောက်ကြရန် အစီအစဉ် ပြောင်းလိုက်သည်။

ဇလွန်သို့သွားရန် သင်္ဘောဆိပ်အဆင်းတွင် စုံထောက်များ စောင့်နေသဖြင့် သခင်အောင်ဆန်းမှာ ဌာနချုပ်တွင် လက်နိပ်စက်ရိုက်သူ သခင်သောင်းရွှေအားသေတ္တာလိပ်ကို သင်္ဘောပေါ်သို့တင်ထားရန်ပြောပြီး ဇလွန်သင်္ဘောတံတားမှ အခြားသင်္ဘောတံတားတစ်ခုပေါ်သို့ တက်၍ သမ္ဗာန်ကိုခေါ်ကာ သင်္ဘောထွက်သည့်အခါ သမ္ဗာန်ပေါ်မှ လက်ပြရပ်ခိုင်းရာ သင်္ဘောရပ်ပေးသဖြင့် သင်္ဘောပေါ်သို့တက်၍ လိုက်ပါသွားခဲ့ကြရပါ၏။

ဇလွန်မြို့ကို ညနေ ၆ နာရီခန့်တွင် သင်္ဘောဆိုက်ရာ ဇလွန်တို့ဗမာအစည်းအရုံးမှ သခင်များ အသင့်ကြိုဆိုနေကြ၏။ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းကြီးပါလာမည်အထင်နှင့် စောင့်နေကြရာ သခင်အောင်ဆန်းနှင့် စာရေးသူတို့ ပါလာသဖြင့်၊ အံ့ဩစွာဖြင့် ကြိုဆိုဧည့်ခံကျွေးမွေးကြပါသည်။ ညနေ ၇ - နာရီအချိန် ဇလွန်မြို့ တန်ဆောင်းကြီးတွင် တရားဟောပြောပွဲကို သခင်အောင်ဆန်းက နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်အစိုးရ၏ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ရေးကို အမြန်ဆုံး တိုက်ဖျက်တွန်းလှန်ပစ်ရန် တို့ဗမာသွေးချင်းသားချင်းတို့က ခင်တိုက်အားတိုက် စုရုံးပြီး ဆောင်ရွက်ကြရန် တိုက်တွန်းဟောပြောရာ ည ၁၂ နာရီအထိ သူ့စိတ်ထဲတွင် ရှိသမျှကို ထုတ်ဖော်ပြောခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ရန်ကုန်မှ စုံထောက်များ မော်တော်ဘုတ်နှင့် ဆိုက်ရောက်လာကြလေ၏။

ဇလွန်မြို့တွင် တစ်ညအိပ်ပြီး နောက်တစ်နေ့နေ့လယ် ၁ နာရီခွဲအချိန် ဖေါင့်ကြီးရွာသို့သွား၍ ဟောပြောရာ ညနေ ၄ - နာရီခွဲအချိန် ဇလွန်သို့ ပြန်လာကြသည်။

ငုံ့ငွေ (၁၀)ကျပ်နဲ့ ရန်ကုန်အပြန်

ဇလွန်ဆိပ်ကမ်းတွင် ရန်ကုန်သွားမည့် ဟင်္သာတမှလာသော သင်္ဘောမှာ ၄ - နာရီ၊ ၄၅ - မိနစ်တွင် ဆိုက်ကပ်သဖြင့် သင်္ဘောထွက်ချိန်အမီ ကမန်းကတန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သဘော်ာပေါ်သို့ တက်သွားရပါသည်။ ဇလွန်တို့ဗမာအစည်းအရုံး အဖွဲ့ဝင်များက ဌ
ချုပ်ရုံပုံငွေအတွက် ငွေ (၁၀)ကျပ်ကို သခင်အောင်ဆန်းအား ပေးလိုက်ပါသည်။
ညနေတွင် အချိန်မရ၍ ထမင်းမစားရချေ။ သခင်အောင်ဆန်းမှာ သူ့အိပ်ရာကိုခင်း
အိပ်တော့သည်။

စာရေးသူ၏ အိတ်ထဲတွင် ပိုက်ဆံတစ်မူးသာရှိသည်။ ညနေက ထမ
မစားရဘဲ လာခဲ့ရသဖြင့် ဆာလောင်မွတ်သိပ်လျက်ရှိပါသည်။ အခန့်သင့်ပင် သမ္
များ သဘော်ာကို ကပ်၍ရောင်းသည့် ဈေးသည်များကို တွေ့ရပါသည်။ ငှက်ပျောသ
ကနစိုးသီးများ ပါလာသော ဈေးသည်တစ်ဦးထံမှ ငှက်ပျောသီးတစ်ဖီးကိုတစ
ကနစိုးသီးတစ်တွဲနှစ်ပြားနှင့် ရောင်းသဖြင့် ငှက်ပျောသီးတစ်ဖီးနှင့် ကနစိုး
တစ်တွဲကိုဝယ်ရာ ပိုက်ဆံနှစ်ပြား အမ်းပါသည်။ အိပ်နေသော သခင်အောင်ဆန်း
"ဒီမှာ၊ ငှက်ပျောသီး စားရအောင်" ဟု နှိုးသည်ကို ရုတ်တရက် အိပ်ရာမှမထဘဲ "ဘ
စားရမှာလဲ" ဟု မေးသေး၏။ အိပ်မှုန်စုံမွှားနှင့်ထ၍ ငှက်ပျောသီးကို စားတော့သည
ငှက်ပျောသီးတစ်ဖီးမှာ ၁၀ လုံးပါရာ စာရေးသူက ၂-လုံး စားရသေးသည်။ သခ
အောင်ဆန်းမှာ ၈-လုံးကုန်အောင်စား၍ ကနစိုးသီးများကိုလည်း စားပြီး ပြန်အိ
ပါသည်။

ည ၁၀ နာရီအချိန် မနေဖြူမြို့သို့ သဘော်ာဆိုက်ရာ သခင်ဘသိန်း (ယခု-ဘ
လမ်းပန္နုလပန်းခြံနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဘီ-တီ-ဓာတ်ပုံတိုက်ပိုင်ရှင်) သည် သဘော
ပေါ်သို့ တက်လာသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဇလွန်ညီလာခံမှ ပြန်လာကြောင်း ပြောပြ
သခင်အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်သဖြင့် ရင်းနှီးစွာ ကျွန်တော်နဲ့ သခင်အောင်ဆန်း ထမင်းမစားရသေ
သည်ကို ပြောပြရာ သခင်ဘသိန်းက ကျွန်တော် အိမ်မှာ ထမင်းနဲ့ဟင်းတွေ ရှိတ
ပြော၍ ဆင်းသွားကာ ထမင်းထုပ်ကြီးတစ်ထုပ်ကို ယူလာပါသည်။

သခင်အောင်ဆန်းမှာ အိပ်မြဲအိပ်နေပါသည်။ ထမင်းစားရန်နှိုးရာ "မင်း
သိပ်ရှုတ်တာပဲကွ၊ ငါကောင်းကောင်းမအိပ်ရအောင် ခဏခဏနှိုးတာပဲ" ဟု ညည်းည
၍ပြောလေသည်။ စာရေးသူက ထမင်းစားရအောင်လို့ပြောပြီး ထမင်းထုပ်ကြီးကိုဖြ
ပြရာ "ဟာ... ချဉ်ပေါင်ဟင်းနှင့် ငါးပိကြော်လည်း ပါသကိုး၊ ဒါဖြင့် စားရတာပေါ့ကွ
ဟု ပြော၍ ပလုပ်ပလောင်း စားတော့သည်။

ထမင်းစားနေစဉ် "ဒီထမင်းကို မင်း ဝယ်သလား" ဟု မေးရာ စာရေးသူက
ျွန်တော် ဝယ်တာမဟုတ်ဘူး၊ သခင်ဘသိန်းက ထမင်းထုပ် လာပို့တာ" ဟု ပြောပြ
ဖြင့် "ဟော...ဟုတ်လား" ဟုပြော၍ ထမင်းကို ဝအောင်စားပြီး ပြန်အိပ်တော့သည်။

နံနက် (၆) နာရီခွဲအချိန် ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းသို့ သဘော်ာဆိုက်ရာ သခင်အောင်
န်းကို ရှာမတွေ့ဘဲ သူ့အိပ်ရာလိပ်ကြီးကိုသာ တွေ့ရသဖြင့် သဘော်ာအောက်ထပ်
င်ပြီး ရှာရာ မတွေ့တော့ချေ။

ကျွန်တော်မှာ အခက်အခဲနှင့် ကြုံနေတော့သည်။ သူ့အိပ်ရာလိပ်နှင့်
န်တော့်အိပ်ရာလိပ်များကို ကူလီငှားပြီး သယ်နိုင်းလျှင် အနည်းဆုံး တစ်မူးပေးရ
ည်၊ အိတ်ထဲတွင် ပိုက်ဆံနှစ်ပြားသာရှိသဖြင့် ကူလီမခေါ်ဝံ့ဘဲ ကိုယ်တိုင်ထမ်းပြီး
မ်းပေါ်သို့အရောက် သယ်ခဲ့ရပါသည်။

သဘော်ာဆိပ်မှ ပုဇွန်တောင်ကို ဘတ်စ်ကားစီးလျှင် ၃-ပြားပေးရသည်။
ိုက်ဆံတစ်ပြားလိုနေရာ ခေါင်းကုတ်ပြီး စဉ်းစား၍ သူငယ်ချင်းများနှင့် တွေ့မလားဟု
ည့်သော်လည်း မတွေ့ရပါ။ စိတ်ရှုပ်လာသောကြောင့် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လန်ချားနဲ့
ားရင် ပိုက်ဆံမပေးရဘဲ ဌာနချုပ်ရောက်မှ တစ်ယောက်ယောက်ထံမှ တောင်းပြီး
းမယ်ဟု စိတ်ကူးပေါ်လာပြီး လန်ချားကိုခေါ်ကာ ပုဇွန်တောင်ကိုသွားမယ်၊ ဘယ်
ောက်ပေးရမလဲဟုမေးရာ၊ တစ်ကျပ်ပေးရမည်ဟု ပြောသဖြင့် လန်ချားစီး၍ ဌာန
်သို့ ရောက်ပါသည်။

အိပ်ရာလိပ် ၂-ခုကို လန်ချားကုလားကို ထမ်းယူလာရန်နိုင်းပြီး လှေကား
ိတက်သွားရာ ဌာနချုပ်အရှေ့ခန်းရှိ သတင်းစာများထားသော စားပွဲတွင် ရန်ကုန်
ောက်သတင်းစာကို ဖတ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော် တက်လာသည်ကို
ည့်လိုက်ပြီး "မင်း ဘာဖြစ်လို့နောက်ကျရတာလဲ" ဟုမေးပါသည်။ နောက်ကျတာက
ိပ်ရာလိပ်နှစ်ခုကို ကူလီမငှားနိုင်လို့ ထမ်းလာရတယ်၊ ဘတ်(စ်)ကားစီးဖို့ ပိုက်ဆံ
ပြားသာရှိလို့ လန်ချားကို တစ်ကျပ်ပေးမယ်ဆိုပြီး စီးလာရလို့ နောက်ကျတာပဲ" ဟု
ပြပြီး "လန်ချားခ တစ်ကျပ်ပေးပါ" ဟု သခင်အောင်ဆန်းကိုပြောရာ ဟိုကပေး
ာ်တဲ့ငွေ ၁၀-ကို အစည်းအရုံးရံပုံငွေစာရင်းထဲ ထည့်ပြီးလို့ "ငါ မပေးနိုင်တော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘူးကွာ" ဟုပြောသောကြောင့် အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး သခင်ဇမောင်ထံမှ ေ
တစ်ကျပ်တောင်းပြီး လန်ချားခပေးလိုက်ရပါသည်။

သခင်အောင်ဆန်း လွတ်၍ ကျွန်တော် အဖမ်းခံရခြင်း

ဌာနချုပ်နှင့် မျက်စောင်းထိုးနေရာတွင် ဝိုင် - အန် - ဘီ - အေအသင်းတို
တွင် စုံထောက်များ အမြဲစောင့်ကြည့်နေကြသည်၊ သခင်အောင်ဆန်းမှာ အိမ်
ဆောင်ပြတင်းပေါက်မှရပ်၍ စုံထောက်များမြင်အောင် နေခဲ့သည်၊ ဌာနချုပ်တွ
(၂)ရက်နေ့ပြီး ည (၇)နာရီခွဲအချိန်တွင် ဌာနချုပ်ဥက္ကဋ္ဌ ပါလီမန်အမတ် သခင်မြသ
ကားနှင့်လာ၍ ကားပေါ်မှနေပြီး "မင်းတို့ ထမင်းစားကြရဲ့လား" ဟု မေးသဖြင့် "ဟု
ကဲ့၊ စားပြီးပါပြီ" ဟု ပြောနေစဉ်၊ သခင်အောင်ဆန်းမှာ အောက်ဆင်းသွား၍ သခ
ကားမှာ ထွက်သွားသည်ကို မြင်လိုက်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် သခင်အောင်ဆန်းသ
သခင်မြကားနှင့် လိုက်သွားကြောင်း သိရပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် စုံထောက်များသည် အစည်းအရုံးပေါ်တက်ပြီး "သခင်အော
ဆန်း ရှိသလား" ဟု မေးပြီး အတင်းတက်ရောက်ရှာကြရာ မတွေ့ရတော့သဖြင့် လ
လျှောကာ ဆင်းသွားကြတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် အင်္ဂလိပ်အစိုးရက သခင်အော
ဆန်းကို မိအောင် ဖမ်းပေးနိုင်လျှင် ဆုငွေ ၅ ကျပ်ပေးမည်ဟု သတင်းစာတွင် ကြေ
ကြလေသည်။

သခင်အောင်ဆန်း ပျောက်သွားသည့်နှစ်မှာ ၁၉၄၀ - ခု၊ ဇွန်လ ၅ ရက်နေ့
ဖြစ်ပါသည်။ ဇွန်လ ၁၆ ရက်နေ့တွင် သခင်အောင်ဆန်းနှင့်အတူ သွားလာနေခဲ့သူ (
ရေးသူ)အား ည ၈ - နာရီအချိန် ပုဒ်မ ၂၆ (က)နှင့် ဖမ်းဆီးပြီး၍ ဘားလမ်းအချုပ်ခန်
မြောင်းမြထောင်၊ ထိုမှတဖန် ရွှေဘိုထောင်များတွင် အကျဉ်းခံခဲ့ရပါသည်။

သခင်တင်အေ

* * *

၇

ချင်းအမြင်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်
(ဝန်ကြီး ဦးဝမ်ကိုဟော)

ယခင်က ချင်းဝန်ကြီး ဦးဝမ်းကိုဟော၊ ယခု နိုင်ငံခြားရေးဌာနအတွင်းဝန်၏ ကိုယ်တွေ့ရေးသားဖော်ပြချက်ဖြစ်ပါကြောင်း။

(ထုတ်ဝေသူ)

ဗြိတိသျှလူမျိုးများ အုပ်စိုးစဉ်က ဗိုလ်ချုပ် ရှေးဦးပထမ စစ်ဆေးကြည့်ရှု
သည့်စစ်တပ်မှာ ချင်းတောင်တပ်ဖြစ်ပါသည်။ ဤတပ်မှာ မြန်မာပြည်ရှိ တိုင်းရင်းသား
လူမျိုးများထဲမှ ၁၈၉၄ - ခုနှစ်တွင် ကနဦးတည်ထောင်လိုက်သည့် တပ်ဖြစ်လေသည်။
ထိုတပ်တွင် ဆီးရင်းချင်းနှင့် ဟွာလ်ငိုချင်းလူမျိုးများ ပါဝင်လေသည်။ ချင်းလူမျိုးများ
ထဲမှ ပထမဦးစွာ ဆုဗေဒါမေဂျာရာထူးကို ရသူမှာ ယခုကပ္ပတိန်ပေါ်ချင်း O.B, K.S.M,
I.D.M ဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၄၆ - ခုနှစ်၊ မိတ္ထီလာတွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ချင်းတောင်
တပ်များကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုစဉ်အခါကမူ ၄င်းတပ်တွင်၊ ဆီးရင်း - ဟားခါး၊ ခွင်ဆိုင်း -

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထားဝိုးနှင့် တွလ်ဝို – ချင်းလူမျိုးများ ပါဝင်လေသည်။ ခွင်ဆိုင်းနှင့်ထားဝိုး ချင်းများ
လည်း ကလေး – ကဘော် တစ်ဖက်ရှိ ဆီးရင်းနယ်ဝှမ်းနေ၊ ဆီးရင်းချင်းလူမျိုးများ
ဆင်းသက်ပေါက်ဖွားလာကြသူများဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းတို့၏ဘိုးဘွားများသည်ကလေး
ကဘော်ချိုင့်ဝှမ်းမှ ပြောင်းရွှေ့လာကြသူများ ဖြစ်လေသည်။ ဖော်ပြပါတပ်စုများသည်
ယခင်က ချင်းတောင်တပ်တွင် ပါဝင်ခဲ့ကြသည့် ဂေါ်ရခါးနှင့် ကုမောတပ်စုများ၏နေရာ
တွင် ဝင်ရောက်ခဲ့ကြလေသည်။ အဆိုပါတပ်ကို ဖွဲ့စည်းရခြင်းအကြောင်းရင်းမှာ ချင်း
တောင်ဒေသများကို သိမ်းသွင်းပြီးသည့်နောက် ချင်းလူမျိုးများ ပုန်ကန်ထကြွ
သဖြင့် ချင်းတောင်နှင့် ကလေး – ကဘော်နယ်ဝှမ်းတွင် ငြိမ်းချမ်းရေး ပြန်လည်ရရှိ
ဖြစ်လေသည်။ ထိုစဉ်က ရန်ကုန်နှင့် မန္တလေးမြို့များမှ သောင်းကျန်းသူများကို နှိမ်နင်း
ရန် စေလွှတ်လိုက်သည့်တပ်များမှာလည်း ၎င်းဒေသများကို ငြိမ်းချမ်းအောင် မအုပ်စိုး
နိုင်ခဲ့ချေ။ အကြောင်းသော်ကား ချင်းလူမျိုးများမှာ မွေးကတည်းက အတိုက်အခိုက်
ဝါသနာပါသူများဖြစ်ကြပြီး ကလေးမြို့အနီးရှိ ထူထပ်သော တောင်တန်းများကလည်း
၎င်းတို့အဖို့ ရန်သူများ မကျော်လွှန်နိုင်သည့် ခံတပ်ကြီးများအဖြစ် အသုံးခံခဲ့ကြလေ
သည်။

ယခုခေတ် သေနင်္ဂဗျူဟာတွင် ချင်းလူမျိုးများ၏ အစွမ်းအစကို ပြီးခဲ့သည့်
ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးတွင် သိကြရပေသည်။ လွန်ခဲ့သည့်အနှစ် ၃၀ က စစ်သားကလေး
ဘဝမှတဖြည်းဖြည်းတက်လာသူ ဆီးရင်းလူမျိုး ဆူဗေဒါမေဂျာ – ဝင်းဇမ်း O.B, B.G.M
က ဗိုလ်ချုပ်အား ဂုဏ်ပြုသောတပ်ကို လှည့်လည်ပြသလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်သည်
၎င်းတပ်သားများ၏ ဖျတ်လတ်ပုံနှင့် စည်းကမ်းသေဝပ်ပုံကို အထူးသဘောကျလေ
သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဗိုလ်ချုပ်က ချင်းစစ်သည်တော်များ၏ ကောင်းသတင်းများ
ကို မကြာမကြာကြားဖူးသော်လည်း ယခုမှပင် ကိုယ်တိုင်မြင်တွေ့ရပါသည်ဟု ဆူဗေဒါ
မေဂျာအား ထုတ်ဖော်ပြောပြလေသည်။ ဗိုလ်ကြီး ဝင်းဇမ်းကလည်း ၎င်း၏ စစ်သည်
တော်များသည် နောက်ဆုတ်ပေးခြင်းကို လုံးဝနားမလည်ဘဲ လျှပ်မြန်ဖျတ်လတ်မှု
တွင် ဂေါ်ရခါး – စဒေါ့တလန်သား စသည်တို့ထက် ညှော်ဖျင်းလိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်း
ကို ဗိုလ်ချုပ်အား ရှင်းလင်းပြောပြလေသည်။ ချင်းစစ်သည်များသည် မည်သည့်အခါ
မျှ နောက်ဆုတ်မပေးဘဲ ယနေ့ ၎င်းတို့ စစ်ရေးနိမ့်သွားလျှင် နက်ဖြန် ၎င်းတို့၏ ရဲဘက်

များက လာရောက်ကလဲ့စားချေမည်မှာ မလွဲပါ။ ဤသည်ကား ၎င်းတို့၏ ရေးမှတ်ထား
သော ဥပဒေသာဖြစ်လေသည်။ ချင်းစစ်သည်တော်များသည် ၎င်းတို့ဘာသာနှင့်မြန်မာ
ဘာသာကို မသင်ယူရဘဲ အင်္ဂလိပ်ဘာသာကို သင်ယူရကြောင်းကို ဆူဗေဒါမေဂျာထံမှ
ကြားရသောအခါ ဗိုလ်ချုပ်မှာ များစွာစိတ်မကောင်းဖြစ်ရလေသည်။ ချင်းတောင်သို့
မြန်မာဘာသာကို ၁၉၁၇ – ခုနှစ်လောက်ပင် အမေရိကန်သာသနာပြုအဖွဲ့များက စတင်
သင်ကြားပေးခဲ့သော်လည်း ဗြိတိသျှလူမျိုးတို့က ၁၉၂၅ – ခုနှစ်တွင် ၎င်းဘာသာကို ပယ်
ဖျက်ခဲ့လေသည်။ ချင်းလူမျိုးများအား လွင်ပြင်နေ ၎င်းတို့၏ ညီအစ်ကိုတော်များနှင့်
သီးခြားထိန်းကွဲစေရန် တစ်ခုတည်းသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဗြိတိသျှတို့က ဤသို့ မြန်မာ
ဘာသာ သင်ယူခြင်းကိုပိတ်ပင်ခဲ့သည့်အကြောင်းကို သိရသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်မှာ အထူးပင်
ဝမ်းနည်းသဖြစ်မိလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းကုလားဘာသာအစား မြန်မာနှင့် ချင်းဘာသာကို
သင်ယူရန် အမြန်အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်မည်ဟုဆိုလေသည်။ ထို့ပြင် ဗိုလ်ချုပ်က ချင်း
လူမျိုးများမှာ စစ်သားကောင်းများဖြစ်ကြသော်လည်း ၎င်းတို့တစ်မျိုးလုံးကို စစ်သည်
တော်များအဖြစ်သာ၊ အင်္ဂလိပ်အစိုးရများ လုပ်ခဲ့သလို အသုံးမချလိုဘဲ၊ ပညာအရည်
အချင်းနှင့် ပြည့်စုံသူများကို အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့တွင်လည်း ပါဝင်စေလိုကြောင်း၊ သို့မှသာ
တိုင်းပြည်လည်း ပိုမိုရရှိမည့်အကြောင်းများကို ရှင်းလင်းပြလေသည်။ မြန်မာပြည်အတွင်း
နေရာအရပ်များရှိသို့လည်း အတွင်းဝန်လုပ်သင်ရန်၊ ပညာတတ် ချင်းများကို ခေါ်ယူလိုကြောင်း၊
ချင်းတောင်တွင် ဟိုက်စကူးဖိုင်နယ်သမားများကို စဉ်းစားမည်ဖြစ်သည့်အကြောင်းနှင့် ဗြိတိသျှ
တို့၏ သွေးခွဲအုပ်ချုပ်မှုကြောင့် ချင်းတောင်ဒေသ ပညာရေးမှာ ပြည်မပညာရေးထက်
နောက်ကျရကြောင်းများကို ပြောပြလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်က သူကိုယ်တိုင်လည်း ကာ
ကွယ်ရေးအတိုင်ပင်ခံဝန်ကြီး ဖြစ်လာပြီးသည့်နောက်မှသာလျှင် ချင်းတောင်တပ်ရှိ
ညီအစ်ကိုတော်များနှင့် တွေ့ဆုံခွင့်ရရှိကြောင်းကို ပြောပြလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် တောင်တန်းပင်လုံစာချုပ်

ပထမတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ လွတ်လပ်ရေးအောင်ပန်းကို မြန်မာပြည်နှင့်ပြည်ဖွား
များ ဆွတ်လှမ်းနိုင်မည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မြန်မာပြည် အကျယ်အဝန်း၏ ၄၇

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရာခိုင်နှုန်းရှိသော နယ်ခြားဒေသတို့သည် ဗြိတိသျှတို့၏ လက်အောက်တွင် ရာသ ပန်နေရလိမ့်မည်ဟုလည်းကောင်း ထင်မှတ်ကြရပေသည်။ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်အော ဆန်းသည် ဗြိတိသျှအစိုးရနှင့် အောင်ဆန်း-အက်တလီစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုပြီးနော ပင်လုံတွင် လူမျိုးစုံကွန်ဖရင့်ကြီးကို ထမြောက်အောင်မြင်စွာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြင့် မလိုလားအပ်သည့်အဖြစ်များမှ ကင်းလွတ်ခဲ့ရပေသည်။

အဆိုပါ ကွန်ဖရင့်ကြီးသို့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် သူနှင့်အတူ ဝန်ကြ များဖြစ်ကြကုန်သော ဦးတင်ထွဋ်-ဆာမောင်ကြီး-ဦးအောင်ဇံဝေနှင့် ဖ-ဆ-ပ-မှ ဗိုလ်ခင်မောင်ကလေး၊ (ယခု-သစ်တောရေးဝန်ကြီး) ဗိုလ်သိမ်းဆွေ-ဦးဖေ (ပါကစ္စတန်)သခင်-ဝတင်နှင့် ဗိုလ်ထွန်းလှတို့ကိုပါ တစ်ပါတည်းခေါ်ခဲ့လေသည်။

နယ်ခြားဒေသများမှ ထင်ရှားသည့် ခေါင်းဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများမှာ ညော ရွှေဘော်ဘွားကြီး၊ (ယခု-သမ္မတကြီး)၊ ဆမားဒူးဝါး၊ (ကချင်ဝန်ကြီးဖြစ်လာသူ)၊ ဦး ကိုဟော၊ ချင်းဝန်ကြီးဖြစ်လာသူ (ယခု-နိုင်ငံခြားရေးရုံး)၊ ဒူးဝါးဇော်လွန်း (ကချင်)နှ မိုင်းပွန်စော်ဘွားကြီး၊ (ကွယ်လွန်သူ-ရှမ်းဝန်ကြီး)တို့ဖြစ်ပေသည်။

အခြားခေါင်းဆောင်များမှာ ကချင်ဒေသ လဘန်ဂရောင်း၊ (နောင်-လွှ တော်အမတ်)၊ ဒူးဝါးဇော်ရစ်၊ (နောင်-လွှတ်တော်အမတ်)၊ ဦးဂျိုးထိန်းနန်းနှင့် ချ တောင်ဒေသမှ၊ ဦးကျော်မန်း၊ (နောင်-လွှတ်တော်အမတ်)၊ ဦးလှိုင်းမွှံ (နောင်-လွှ တော်အမတ်)နှင့် ဦးထောင်းဇခွတ်၊ ရှမ်းပြည်မှ တောင်ပိုင်းစော်ဘွား (နောင်-လွှ တော်အမတ်)၊ သမခန်းစော်ဘွားနှင့် ဦးထွန်းမြင့်တို့ဖြစ်လေသည်။

ဆွေးနွေးပွဲကို ငယ်သော်လည်း၊ နယ်ခြားဒေသ၏ အချက်အချာဖြစ်ပြ သော ပင်လုံမြို့ကလေးတွင် ၃ ရက်ကြာမျှ ကျင်းပကြလေသည်။ သို့ဆွေးနွေးကြ တွင်လည်း၊ "ဒီပလိုမေစီ" ခေါ် နည်းပရိယာယ်များကို မသုံးဘဲ၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆွေ နွေးကြလေသည်။ ထိုကွန်ဖရင့်ကြီးမှ ပေါက်ဖွားလာသည့် မကြုံဖူးသည့် ညီညွတ်မှု မှာ ဗိုလ်ချုပ်၏ သန့်စင်သောစေတနာ၊ ဖြောင့်မှန်သောလမ်းစဉ်နှင့် နယ်ခြားခေ ဆောင်များ၏ ရိုးသားမှုတို့အပေါ်တွင် အခြေတည်ခဲ့လေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ရိုးသာ သာကေတစ်ခုမှာ၊ တစ်နေ့သော် သူသည် ဗိုလ်သိမ်းဆွေတို့နှင့်အတူ ချင်းကိုယ်

လုပ်များရှိရာ ဝါးတဲကလေးသို့ ရောက်လာလေသည်။ ၎င်းတဲအတွင်းတွင် ချင်းကိုယ် စားလှယ်အဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင် - ဦးဝမ်းကိုဟော (နောင်-ချင်းဝန်ကြီး)နှင့် တွေ့ကြ လေသည်။ ဦးဝမ်းကိုဟောမှာ ဗိုလ်ချုပ်ထက် နှစ်နှစ်မျှငယ်ပြီး ဂျပန်ခေတ်က တိုင်း မင်းကြီးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ချင်းတောင်ဒေသရှိ ဂျပန်ခေတ်က ချင်းကာကွယ်ရေး တပ်မတော်၏ သေနာပတိအဖြစ်လည်းကောင်း၊ တီးတိမ်မြို့တွင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး၊ ဆီး ရင်းချင်းလွတ်လပ်ရေးတပ်မတော် ခေါ်တွင်သည့် ချင်းတောင်ဒေသ တော်လှန်ရေး လုပ်ငန်းစဉ်ကို စတင်တည်ထွင်သူတစ်ဦးဖြစ်သည့်ပြင်၊ No. 17, Indian Division နှင့် တွဲသော Chinwags ချင်းစစ်ခေါ်အာဏာပိုင်အဖွဲ့၏ အုပ်ချုပ်ရေးဗိုလ်မှူးဖြစ်လေသည်။ ၎င်းတဲငယ်ကလေးအတွင်းတွင် လူငယ်ခေါင်းဆောင်နှစ်ဦးသည် လက်ဖက်ရည်ကြမ်း တစ်ခွက်စီဖြင့် ချင်းလူမျိုးများဆန္ဒကို ပြတ်ပြတ်သားသား ဆွေးနွေးကြသည်။ မြန်မာ ပြည်မက ချင်းတောင်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးတွင် ငွေကြေးဖြင့် ထောက်ပံ့မည်လောဟု သော မေးခွန်းကို ဗိုလ်ချုပ်က "ဟုတ်ကဲ့" ဟု မဆုတ်မဆိုင်း ဖြေဆိုခဲ့လေသည်။ ဗမာ့ တပ်မတော်တွင်းရှိ ချင်းတပ်များ၏နောင်ရေးကို မေးသောအခါ ဗိုလ်ချုပ်က လက်ရှိ ချင်းတပ်အားလုံးကို တည်မြဲစေမည့်အပြင်၊ လွတ်လပ်သည့်နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည်၊ စွမ်း ရည်သတ္တိရှိသည့် ကာကွယ်ရေးတပ်များ လိုအပ်သည့်အတိုင်း၊ ဗမာတပ်များနှင့်အတူ ထိုးချဲ့ရန် စဉ်းစားပါသည်ဟု ဖြေဆိုပါသည်။ စစ်သားကောင်းများ နယ်ခြားဒေသ အထူးသဖြင့် ချင်းတောင်နှင့် ကချင်တောင်များမှထွက်ကြောင်းကို ဗိုလ်ချုပ်က အသိ အမှတ်ပြုပါသည်။ နယ်ခြားဒေသလူမျိုးများ မပါသည့် ဗမာ့အင်အားသည် ချည့်နဲ့မည့် နည်းတူ ဗမာကင်းမဲ့သည့် နယ်ခြားဒေသ လူမျိုးများ၏ အင်အားသည်လည်း ပြောပ လောက်မည်မဟုတ်ကြောင်းကို ဗိုလ်ချုပ်က နယ်ခြားဒေသခေါင်းဆောင်များကို ရှင်း ပြပါသေးသည်။ ဗမာ့အင်အားသည် နယ်ခြားဒေသလူမျိုးများနှင့် ပူးပေါင်းခြင်းအားဖြင့် များစွာ တောင့်တင်းလာမည့်အကြောင်းနှင့် ယခုခေတ်ကြီးတွင် အခြားနိုင်ငံများနှင့် ရင်ဘောင်တန်းလိုက်နိုင်ရန် အင်အားလိုသေးကြောင်းကိုလည်း ထပ်လောင်းပြောဆို ပါသေးသည်။ ဤမည်သော ဗိုလ်ချုပ်၏ သန့်စင်သောရည်ရွယ်ချက်နှင့် သွယ်ဝိုက် ခြင်းကင်းမှုတို့သည် နယ်ခြားဒေသလူမျိုး၏ ယုံကြည်ကိုးစားမှုကို ရယူစေနိုင်ခဲ့လေ သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤပင်လုံညီလာခံကြီးတွင် ၃–ရက်တာမျှ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြပြီးနောက် စာချုပ်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးကြလေသည်။ "အောင်ဆန်း–အက်တလီ" စာချုပ်တ နယ်ခြားဒေသများနှင့်စပ်လျဉ်းသည့်ကိစ္စများတွင် ဘုရင်ခံကို အကြံဉာဏ်ပေးရန်နှင့် အစိုးရအမှုဆောင်အဖွဲ့နှင့် အဆက်အသွယ်ရှိစေရန်၊ နယ်ခြားဒေသမှ ကိုယ်စားလှယ် ပေါ်တစ်စုကို ခန့်ထားရန် သို့မဟုတ် နယ်ခြားဒေသမှ ကိုယ်စားလှယ်တော် တစ်ယောက်ကို အစိုးရအမှုဆောင်အဖွဲ့တွင် နယ်ခြားဒေသဆိုင်ရာ အတိုင်ပင်ခံဝန် ကြီးအဖြစ် ခန့်ထားရန် သတ်မှတ်ခဲ့လေသည်။ နယ်ခြားဒေသကိုယ်စားလှယ်တော် များက မြန်မာအစိုးရအမှုဆောင်အဖွဲ့တွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရန် သဘောတူညီကြပြီး ရှမ်း၊ ချင်း၊ ကချင်၊ လူမျိုးသုံးမျိုးအတွက် ၎င်းအမှုဆောင်အဖွဲ့တွင် ၃–နေရာ တောင်း ကြလေသည်။ သို့ ၃–နေရာပေးရန် ထိုအခါက မဖြစ်နိုင်ချေ။ အကြောင်းမှာ ထိုစဉ်က ၁၉၃၅ မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ အက်ဥပဒေမှာ အတည်ဖြစ်လျက်ရှိနေသေးရာ နောက်ထပ် အတိုင်ပင်ခံဝန်ကြီးတစ်နေရာသာ ပေးနိုင်တော့လေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျန် ၂–ယောက်ကို ၎င်းတို့မှာ ၎င်းတို့လူမျိုးအသီးသီး၏ ကိုယ်စားလှယ်တော်များ ဖြစ်ကြလင့်ကစား ဒုတိယအတိုင်ပင်ခံဝန်ကြီးအဖြစ်သာ ခန့်ထားနိုင်ခဲ့လေသည်။ အတိုင်ပင်ခံဝန်ကြီးရာထူးကိုပေးရန်အတွက် ရှမ်း၊ ချင်း၊ ကချင်လူမျိုးများ တိုင်ပင်ကြ ပြီး နောင်ကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့နှင့်အတူ လုပ်ကြံခြင်းခံရသူ ရှမ်းကိုယ်စားလှယ် တော် မိုင်းပွန်စော်ဘွားကြီးကို ရွေးချယ်ကြလေသည်။ ထိုစဉ်က ချင်းနှင့်ကချင် ခေါင်း ဆောင်များလည်း ရှိပြီးဖြစ်နေသည့်အပြင် အကယ်၍ ရွေးကောက်ပွဲပြုလုပ်ပါက လည်း မည်သူမည်ဝါ ရရှိလိမ့်မည်ကို ကြိုတင်သိမြင်ကြသော်လည်း ရွေးကောက်ပွဲ များပြုလုပ်ပါက အများသဘောကျ ပိုမိုကောင်းမွန်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်သည့်အတိုင်း ရွေးကောက်ပွဲများကို ထပ်မံကျင်းပခဲ့လေသည်။ ချင်းလူမျိုးများသည် ၎င်းတို့ ပင်လုံ သို့ စေလွှတ်သည့်ကိုယ်စားလှယ်တော်ကိုပင် ချင်းပြည်မှ မဲစုစုပေါင်း၏ ၈၅–ရာနှုန်း နှုန်းကျော်ကျော်ကို ပေး၍ ရွေးချယ်လိုက်ကြလေသည်။ ကချင်လူမျိုးများက (ဆမား ဒူးဝါး ဆင်ဝါးနောင်) ကို ရွေးချယ်ကြလေသည်။ ထိုခေါင်းဆောင်နှစ်ဦးမှာ ၎င်းတို့ လူမျိုးအသီးသီးက ဤသို့ အတိုင်ပင်ခံဝန်ကြီးများအဖြစ် ရွေးချယ်မစေလွှတ်မီကပင် နယ်ခြားကွန်ဖရင့်မှာကတည်းက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ချစ်ခင်လေးစားမှုကို ရရှ

ခဲ့သူ ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်လေသည်။ ၎င်းတို့သည် ဗိုလ်ချုပ်လုပ်ကြံခံရသည်အထိ ဗိုလ်ချုပ် ၏ ဉာဏ်လက်ရုံးသဖွယ် အားကိုးခြင်းခံရသူများ ဖြစ်လေသည်။

ပင်လုံကွန်ဖရင့်ကြီးသို့ ဗြိတိသျှတို့က ၎င်းတို့၏ ဒိုမီနီယံအတွင်းဝန် မစ္စတာ အေဘော့တွမ်လေးကို လေ့လာကြည့်ရှုသူအဖြစ် စေလွှတ်ခဲ့လေသည်။ ထိုသူမြင်တွေ့ သွားရသည့် တစ်ခုတည်းသော အကြောင်းထူးမှာ ဗိုလ်ချုပ်နှင့် နယ်ခြားဒေသခေါင်း ဆောင်များ စည်းစည်းရုံးရုံးနှင့် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ယုံကြည်စွာ စာချုပ်ကို သဘောတူ လက်မှတ်ရေးထိုးကြခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။

ဤရာဇဝင်တင်ရမည့် မြေပြန့်နှင့် တောင်ပေါ်သားများ ချုပ်ဆိုကြသည့် စာချုပ်ကို သတိတရ အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်စေရန်၊ မော်ကွန်းကျောက်တိုင်တစ်တိုင် စိုက် ထူရန် ဆုံးဖြတ်ကြလေသည်။ ထိုအတွက်လည်း ဗိုလ်ချုပ်က ဖ–ဆ–ပ–လ ဥက္ကဋ္ဌ အနေဖြင့် ငွေတစ်ထောင်ပေးလှူခဲ့လေသည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ "ပင်လုံစာချုပ် ကို လက်မှတ်ထိုးကြသည့်နေရာတည့်တည့်ပေါ်တွင်" မော်ကွန်းကျောက်တိုင် စိုက်ထူ ပြီးခဲ့လေပြီ။

တောင်တန်းကော်မရှင်

အုပ်ချုပ်ရေးသစ်ရေးဆွဲရာတွင် နယ်ခြားဒေသရှိ လူမျိုးများ ပါဝင်ဆောင် ရွက်နိုင်ရန် အကောင်းဆုံးနည်းလမ်း ရှာဖွေရန် စုံစမ်းရေးကော်မရှင်တစ်ခု ဖွဲ့စည်းရ မည်ဟု "အောင်ဆန်းအက်တလီ" စာချုပ်က ဆိုလေသည်။ ဤစုံစမ်းရေးကော်မရှင် သည် ဗမာ့ရာဇဝင်တွင် စာတင်ရမည့် ညီညွတ်မှုကြီးကို ရေးရှုသည့်လမ်းစဉ်တွင် အရေး ပါအရာရောက်သည့် မှတ်တိုင်တစ်ခုဖြစ်လေသည်။

ဤရာဇဝင်တွင်ရစ်မည့် တောင်တန်းကော်မရှင်တွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ကြ သူများမှာ၊ ဗမာပြည်မှ ဖ–ဆ–ပ–လ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ သခင်နု (ယခုဝန်ကြီးချုပ်)၊ ပြည် ထဲရေးဝန်ကြီး ဦးကျော်ငြိမ်း၊ ဗိုလ်ခင်မောင်ကလေး (ယခု–သစ်တောရေးဝန်ကြီး)၊ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဦးတင်ထွဋ်နှင့် နယ်ခြားဒေသဘက်မှ ရှမ်းဝန်ကြီး–မိုင်းပွန်စော်

www.burmeseclassic.com

ဘွား၊ ချင်းဝန်ကြီး ဦးဝမ်းကိုပော၊ (ယခု - နိုင်ငံခြားရေးရုံးတော်) နှင့် ကချင်ဝန်ကြီ
ဆမာဒူးဝါးတို့ဖြစ်လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အမှူးပြုသည့် ဖော်ပြပါနယ်ခြားဒေသစုံစမ်းရေးကော်မရှင်တွင်
ပါဝင်ကြသူ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ယခုလက်ရှိအစိုးရ၏ယန္တရားဖြစ်သော အုပ်ချုပ်ပုံအခြေ
ဥပဒေကို ရေးဆွဲရာတွင် ခရီးပေါက်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သူများ ဖြစ်လေသည်။ ထိ
အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီးများသည် ရေးပဝေသဏီမှစ၍ ၁၈၈၅-ခုနှစ်တွင် လွတ်
လပ်ရေးဆုံးရှုံးရသည်အထိ၊ အရေးကြုံသည့်အခါ စည်းလုံးညီညွတ် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်
ကြပုံများနှင့် အနော်ရထာ၊ ဘုရင့်နောင်၊ အလောင်းဘုရားနှင့် ဆင်ဖြူရှင်တို့လက်ထ
များတွင်ရရှိသည့် စည်းလုံးညီညွတ်မှုများကို ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်တွင် ထင်မြင်လာ
အောင် ဖန်တီးနိုင်ကြလေသည်။

အလောင်းဘုရားခေတ်လွန်သည့်နောက်မှ ဗမာပြည်သည် မိမိကြမ္မာ
မိမိဖန်တီးနိုင်သည့် လွတ်လပ်သော နိုင်ငံတော်အဖြစ်သို့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
ခေါင်းဆောင်မှုဖြင့် ပထမဆုံးအကြိမ် ပြန်လည်ရောက်ရှိလေသည်။ အထက်ပါ
ပြန်နှင့် တောင်ပေါ်သားများ၏ စတင်လုံးပန်းမှုကြောင့် နှစ်ပေါင်းများစွာက မိမိတို့ကိုယ်
ကို မိမိတို့ လူမျိုးတစ်မျိုးဟု အယူရှိခဲ့ကြသည့် မြန်မာပြည်ရှိ လူမျိုးကြီးများဖြစ်ကြ
သော မွန်၊ ရခိုင်၊ ဗမာ၊ ရှမ်း၊ ချင်း၊ ကချင်နှင့် ကရင်တို့သည် ယခုအခါ ပြည်ထောင်
သားအဖြစ် တစ်စုတစ်ရုံးတည်း ပေါင်းစည်းမိကြပေပြီ။ ထို့ပြင် ပြည်ထောင်စုကြီး ကြ
ပွားတိုးတက်ရန်အရေးနှင့် ကမ္ဘာ့အလယ်တွင် ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတော်ကြီး တ
တယ်စွာ မိမိ၏နေရာကို မိမိယူနိုင်ရန် တညီတညွတ်တည်း ကြိုးစားဆောင်ရွက်
ရန်လည်း သန္နိဋ္ဌာန်ပြုပြီးကြပါပြီ။ တောင်ပေါ်သားများနှင့် ဗမာလူမျိုးများ ယခုကဲ့သ
ချစ်ကြည်ရင်းနှီးစွာ ရှိကြခြင်းအကြောင်းရင်းမှာ အခြားအကြောင်းများထက် ဗိုလ်
၏ စွဲဆောင်နိုင်သော သတ္တိပေါ်တွင် တည်ခဲ့လေသည်။ ကရင်၊ မြန်မာ၊ ပြန်လည်အ
ကပ်ခဲ့ကြသည်မှာလည်း တောင်ပေါ်သားများက ဗိုလ်ချုပ်အပေါ်တွင် ထားရှိသ
ကြည်ညိုလေးစားမှုကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ဗမာလူထုအတွက်မူကား ဗိုလ်
သည် လူထု၊ လူထုသည် ဗိုလ်ချုပ် ခွဲ၍မရပေ။ ဤကဲ့သို့ ခွဲမရနိုင်လောက်အောင် သေ

ည်းကြသဖြင့်လည်း အမွေသမားတို့က သေစွဲခွဲခြင်းထည်းတူသော တစ်စုတည်း
နှံ့ရှိသည့် နည်းကိုသုံးကာ၊ ဗိုလ်ချုပ်တို့ကို လုပ်ကြံခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

မြန်မာတစ်မျိုးလုံးသည် ဗိုလ်ချုပ်ကို အကြောင်းပြု၍ ယခုကဲ့သို့သော ညီ
ညွတ်မှုကို ရရှိခဲ့ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ရာဇဝင်နှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀ လောက်အထိ ပြန်လည်
သပ်မည်ဆိုလျှင် ဤသို့သော ညီညွတ်မှုမျိုးကို "အနော်ရထာမင်းစော လက်ထက်
င်တစ်ကြိမ်"၊ "ဘုရင့်နောင်လက်ထက်တွင် တစ်ကြိမ်"၊ "အလောင်းဘုရားလက်
တ်တွင်တစ်ကြိမ်" နှင့် "ဆင်ဖြူရှင်လက်ထက်တွင်တစ်ကြိမ်" ပေါင်း ၄-ကြိမ်သာ
ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ဗိုလ်ချုပ်တည်ဆောက်ခဲ့သည့် ညီညွတ်မှုမှာ ပထမ
ကြိမ်မြောက်ဖြစ်လေသည်။

၁၉၄၇-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၁၆) ရက်နေ့က ကျင်းပသည့် တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်
တော်ကြီးတွင် ဗိုလ်ချုပ်က ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေသည် လူနည်းစုများ
အတွက် လုံလောက်သော ကာကွယ်ချက်များ ပါရှိစေရမည်ဟု အကျုံးဝင်သည့်အဆို
ချက်ကို တင်သွင်းခဲ့လေသည်။ ဤသည်ပင် ၎င်းပင်လုံတွင် ပေးခဲ့သည့်ကတိများကို
ထမအကြိမ် အကောင်အထည်ဖော်လိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ဤအဆိုကို လေးစား
ိတ်နာခြင်းအားဖြင့် တောင်ပေါ်နှင့် မြေပြန့်သားခေါင်းဆောင်တို့သည် အခြေခံဥပဒေ
ဆွဲကြသည့်အချိန် တစ်လျှောက်လုံးတွင် သဘောကွဲလွဲမှု အလျဉ်းမရှိဘဲ ပြီးဆုံး
ည့်တိုင် နားလည်မှုရရှိခဲ့လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်၏ ကျေးဇူးကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ စည်းလုံးမိကြပြီမှာ မှန်ပါသည်။
ချင်း၊ ကချင်၊ ဂျင်းဖော၊ ကရင်၊ ဗမာတို့ အမြင်မှန်ရရှိပြီး အတိတ်ကို မေ့ပျောက်တာ
ရင်းနှီးလာကြပြီဖြစ်သည်မှာလည်း မှန်ပါသည်။ သို့သော် ပြည်ထောင်စုသားများ၏
ည်းလုံးမှုမှာ အခြေတည်စဖြစ်သည့်အလျောက် သေးကွေးနုနယ်သေးကြောင်းကို
ဉ်မပြတ် သတိချပ်ရပေမည်။ ဤစည်းလုံးမှုကြီး မယိမ်းမယိုင် ကျောက်စာတိုင်
လား နိုင်မြဲတည်တံ့နေစေရန် အစွမ်းရှိသမျှ ကြိုးစားကြရပေမည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ပြည်
ထောင်စုသားအချင်းချင်းများတွင် လူမျိုးရေး ခွဲခြားစိတ်များ မည်သည့်အခါမျှ မတိုး
အောင်းစေရန် အထူးသတိပြုရပေမည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်နှင့် နယ်စပ်ဒေသ စီမံကိန်းများ

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း နယ်စပ်ဒေသရှိ တိုင်းရင်းသူတိုင်းရင်းသားများ
အဆက်အသွယ်ပြုလုပ်ရသည်မှာ မကြာလှသော်လည်း ဗိုလ်ချုပ်သည် လူမသ
များ၏ လုပ်ကြံခြင်းမခံရမီ ထိုဒေသများ၏ တိုးတက်ရေးစီမံကိန်းအုတ်မြစ်များကို
ခဲ့လေသည်။ ဆိုရန်တိုဗီလာတွင် နေ့စဉ်ကျင်းပခဲ့သည့် ကွန်ဖရင့်များတွင် ဗိုလ်
သည် ထိုဒေသများ၏ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး၊ ပညာရေး၊ ကျောက်မီးသွေးတူး
ရေးနှင့် စပ်လျဉ်းသည့်ကိစ္စများအပြင် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာကိစ္စအရပ်ရပ်ကိုလည်း ဆွေ
နွေးခဲ့လေသည်။

နယ်စပ်ဒေသများ၏ တိုးတက်ရေးတွင် လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးနှင့် ပညာ
ရေးသည် အထူးသဖြင့် ချင်းနှင့်ကချင်ပြည်နယ်များအတွက် အရေးအကြီးဆုံးအ
များဖြစ်သည်ဟု ဗိုလ်ချုပ်က အမြဲပြောဆိုခဲ့လေသည်။ ထိုဒေသများတွင် ရှမ်းပြည်
အကောင်းဆုံးလမ်းများရှိပြီး ကချင်ပြည်နယ်က ဒုတိယလိုက်လေသည်။ ချင်းတော
ဒေသများတွင်မူ လမ်းကောင်းဟူ၍မရှိပေ။ အစိုးရတွင် ဘဏ္ဍာရေးမလုံလောက်သ
ချက်ချင်းလက်ငင်းဆိုသလို လမ်းများ မဖောက်လုပ်ပေးနိုင်သည်ကို ဝမ်းနည်းကြော
နှင့် ဇက်ကိုစလိုဗေကီးယားနှင့် ယူဂိုစလေဗီယားပြည်များရှိ လူငယ်များကဲ့သို့ ဤဒေ
ရှိ လူငယ်များကလည်း လမ်းပန်းဆောက်လုပ်ရာတွင် စေတနာ့ဝန်ထမ်း ကူညီဆေ
ရွက်ကြမည်ဆိုပါက အစိုးရက ကမကထပြုလုပ်ကာ တတ်နိုင်သမျှသော အကူအည
များကို ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ဗိုလ်ချုပ်က ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့လေသည်။ ဒုတိယကမ္
စစ်ကြီး မဖြစ်မီက ချင်းနယ်တွင် အလယ်တန်းကျောင်း ၃ -ကျောင်းမျှသာရှိသည်
ကြားသိရသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်မှာ အထူးပင် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရကြောင်း။ ကျောင်းသ
သူငယ်များ၏ မိဘများ ဆောက်လုပ်ပေးသည့် အဆောက်အဦးတွင် နယ်သူနယ်သ
များထံမှ ကောက်ခံရရှိသည့် အလှူငွေဖြင့် အထက်တန်းကျောင်းတစ်ကျောင်း ဖွ
လှစ်ခဲ့သည်ကို ကြားသိရသဖြင့် အထူးဝမ်းမြောက်လှသဖြင့် တိုင်းပြည်နှင့်အဖ
ကျောင်းဆရာ၊ ဆရာမများ နည်းပါးနေသော်လည်း ဗိုလ်ချုပ်၏ဆန္ဒအရ ထိုကျော

အားပေးသောအနေဖြင့် အစိုးရက အသိအမှတ်ပြုလုပ်ခဲ့ရာ [illegible]
ကျောင်းမှာ နိုင်ငံတော်အစိုးရ အထက်တန်းကျောင်းတစ်ကျောင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိ
လေသည်။ ၁၉၄၇ - ခုနှစ်က စလုပ်သော အထက်တန်းကျောင်းပေါင်း ယခု (၇)
ကျောင်းရှိပြီဖြစ်ကြောင်း။

ကလေးဝရှိ ကျောက်မီးသွေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍မူကား ဗိုလ်ချုပ်က ထိုနယ်မှ
ကျောက်မီးသွေးများကို အမြန်ဆုံး တူးဖော်သင့်ကြောင်း၊ ယခုအခါ ကျောက်မီးသွေး
များကို အဖိုးကြီးစွာပေး၍ အိန္ဒိယပြည်မှ ဝယ်ယူနေရကြောင်းဖြင့် ပြောဆိုသွားလေ
သည်။ မြန်မာပြည်သည် ဆံ၊ သစ်၊ ဘော် အစရှိသည်တို့ကို ရောင်းချနိုင်ရုံဖြင့် တင်း
တိမ်မနေဘဲ အခြားမီးသွေး၊ စက္ကူ၊ အဝတ် အစရှိသည့် ပြည်တွင်းသုံး ကုန်ပစ္စည်းများ
ကို မိမိတို့ပြည်တွင်းတွင် လုံလောက်စွာရနိုင်ရန် ကြိုးစားရန် တိုက်တွန်းခဲ့လေသည်။
ကလေးဝမီးသွေးတွင်းကို ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက ဂျပန်အင်ဂျင်နီယာများက
တွေ့ရှိခဲ့လေသည်။ ၎င်းတို့က ဤတွင်းမှာ နောက်အလားအလာများစွာရှိသည်ဟု
ပြောကြားခဲ့လေသည်။

စစ်သည်တော်များကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဗိုလ်ချုပ်က ပင်စင်ရနိုင်ရန် လုပ်
သက်ရှိသူများအား ပင်စင်သွားလိုပါက သွားခွင့်ပြုရန်နှင့် အခြားစစ်သည်တော်များ
အား ဆက်လက်အမှုတော်ကို ထမ်းရွက်စေပြီး နောက်ဖွဲ့စည်းမည့် တပ်များတွင် နည်း
ပြဆရာများအဖြစ် အသုံးပြုမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုခဲ့လေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်စကား
အတိုင်းပင်လျှင် နှစ်များသွားသော စစ်သည်တော်များမှာ ပင်စင်ရယူနေကြပြီဖြစ်ပြီး
အခြားသော မျိုးချစ်စစ်သည်တော်များမှာ လွတ်လပ်ရေးတည်တံ့နိုင်မြဲစေရန် နောက်
ထွက်ခွာသွားကြသော အင်္ဂလိပ်နှင့် အိန္ဒိယအရာရှိများ၏ နေရာများသို့ တင်ပေးခြင်း
ခံရပြီး အမှုတော်ကို ထမ်းဆောင်လျက်ရှိကြလေသည်။

ဦးဝမ်ကိုယော

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၈

နေရှုး–အိန္ဒြာနှင့် ကိုအောင်ဆန်း
(စာရေးဆရာ မန်းတင်)

၁၉၅၀–ပြည့်နှစ်၊ ဇွန်လထုတ် ပဒေသာမဂ္ဂဇင်းတွင် စာရေးဆရာမန်းတင်က (သည်နှစ်ဦး) ဆောင်းပါး၌ ကိုယ်တွေ့ရေးသားထားပုံ ဖော်ပြလိုက်ရပါကြောင်း။

(ထုတ်ဝေသူ)

တက္ကသိုလ် သွားရတော့မည်။

မသွားမီ နွေဥတုကျောင်းပိတ်ချိန်တွင် မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသ… များသမဂ္ဂ၏ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ညီလာခံသဘင်ကြီး ကျင်းပလေသည်၊ ကျ… သည့်နေရာကား မန္တလေးမြို့ ဗဟိုအမျိုးသားအထက်တန်းကျောင်းတွင် ဖြစ်လေသ… မြန်မာပြည်အရပ်ရပ်မှ ကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ်များ အစုံအညီ ရောက်ရှိနေ… လေသည်၊ တက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များကိုလည်း ထိုနေရာတွင် … မြင်ရလေသည်။ ကိုအောင်ဆန်း၊ ကိုလှရွှေ၊ မစ္စတာရာရှစ်၊ ကိုညွန့်၊ ကိုထွန်းတင်၊ ကို… ကိုဝဟိန်း၊ ကိုသိန်းအောင်၊ ကိုခင်မောင်လေး ကျွန်တော်လည်း ထိုနေရာတွင် ရော…

…ပါသည်။ မည်သည့်ကျောင်းကမှ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်နှင့် ရောက်ရှိနေခြင်းမဟုတ် …။ သပိတ်မှောက်စဉ်က သိဟောင်းကျွမ်းဟောင်း ရဲဘော်ရဲဘက်များ ပါနေသော …ကြောင့် ဆောင်ရွက်ဖွယ်ကိစ္စအဝဝတို့ကို ကူညီဆောင်ရွက်ရန် ရောက်ရှိနေခြင်းဖြစ်ပါ …သည်၊ ညီလာခံသို့ ရောက်ရှိလာကြသည့် ကျောင်းသူကျောင်းသားများအား ထမင်း …ကျွေးရန် "အိုးသူကြီး" အဖြစ် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ရမည့်သူမှာ မန္တလေးသား ကိုစိန် …ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် သူ့အား အကူအညီပေးရင်း ထမင်းပွဲပြင်ခြင်း၊ ပန်းကန် …ဆေးခြင်း အစရှိသည့် ဝေယျာဝစ္စကိစ္စများကို လုပ်ကိုင်နေရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ …ဆိုင်ရာတာဝန်ခံများသည် အများကို ကျွေးပြီးသည့်နောက်ဆုံးမှ ထမင်းစားကြရပါ …သည်။ အများအားဖြင့် ထမင်းရေဟင်းပါ တက်တက်ပြောင်နေတတ်သည်က များ …သောကြောင့် အစာငတ်ခံကြရသည်။ ညီလာခံကျင်းပရာ အမျိုးသားကျောင်းကြီး …သည် မြန်မာဆန်ဆန် ဆောက်လုပ်ထားသဖြင့် စုလစ်မွန်းချွန်းများ အနည်းငယ်တပ် …ထားသောကြောင့် အလွန်ကျက်သရေရှိလေသည်၊ ထိုကျောင်းအဆောက်အဦးမှ …ဆောင်းမုခ်ဦးအလယ်တိုင်မြင့်မြင့်တွင် ကျောင်းသားတို့၏ ခွပ်ဒေါင်းအလံကြီးသည် တလူ …လူလွင့်နေလေသည်၊ ကျွန်တော်တို့မန္တလေးကား နေပူလှပါသည်၊ ဖုန်ထူလှပါသည်။ …ဓာတ်တော်ကားစိမ်းကြီးနှင့် ဓာတ်ရထားစိမ်းကြီးတို့သည် နံနက်တစ်ခါ၊ နေ့လယ် …တစ်ခါ ဖုန်သိပ်စေခြင်းငှာ ဘယ်လောက်ပင် ရေဖြန်းဖြန်း နေမင်း၏အရှိန်ကို မနိုင်နိုင်ပါ။ …ကြာလျှင် ဖုန်တို့သည် ထမြဲတိုင်းထကြတုန်ပါသည်။ လမ်းမကြီးဆီမှ ဖုန်တို့သည် …ကြာခဏပင် လေယာဉ်စီးကာ ညီလာခံကျင်းပရာ အမျိုးသားကျောင်းဝင်းအတွင်းသို့ …ရောက်လာကြလေသည်။

ညီလာခံသဘင်ကြီးကား နှစ်ရက်လား၊ သုံးရက်လား ကြာပါသည်၊ မည် …သည့်အဆိုတွေသွင်း၍ မည်ကဲ့သို့သော မိန့်ခွန်းစကားတွေကို ပြောကြပါသလဲ၊ သည် …ဟာတွေကိုတော့ ကျွန်တော် သတိမရတော့ပါ။ သို့သော် မျက်စိထဲတွင် စွဲနေရစ်သည့် …ပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးရှိပါသည်၊ သူတို့ကား "နေရှုး၊ သူ့သမီးအိန္ဒြာနှင့် ကိုအောင်ဆန်း" တစ်နေ့ …သောအစည်းအဝေးတွင် နေရှုးနှင့် သူ့သမီးအိန္ဒြာ တက်ရောက်လာကြလေသည်၊ …သူတို့ကို ကျောင်းသားကြီးများက ခရီးဦးကြိုကာ အစည်းအဝေးခန်းမကြီးအတွင်းသို့ …ခေါ်ဆောင်လာလေသည်။ ဂျဝဟာလာနေရှုးသည် တစ်ကိုယ်လုံးပင် တိုင်းရင်းဖြစ်အဖြူ…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

များကို ဝတ်ဆင်ထားလေသည်။ ဦးထုပ်ပါးကလေးက အဖြူ၊ အကျီခပ်ရှည်ရှည်အ နီတီအဖြူ၊ သူ့နှာခေါင်းသည်ပေါ်လွင်၍ သူ့မျက်လုံးအစုံသည်တောက်ပနေလေသည် သူ့ချစ်သမီးထံ ပေးစာများကို ဖတ်ဖူးနေသည့် ကျွန်တော်သည် စာရေးသူဖခင်နှင့် လက်စံသူ သူ့သမီးကို အသေအချာကြည့်နေမိပါတော့သည်။ အိန္ဒြာသည် အရေ ၏အလှကို ပေါ်လွင်စေလေသည်။ နေရူးသည် မိန့်ခွန်းစကား အနည်းငယ်ပြော နောက် သမီးနှင့်အတူ ပြန်သွားလေသည်။ ပြီးလျှင် ကိုအောင်ဆန်း မိန့်ခွန်းပြော တော့သည်။ သူသည် အစည်းအဝေး၏ သဘာပတိဖြစ်လေသည်။ ပင်နီအကျီနှင့် လုံချည်အနီကို ဝတ်ဆင်ထားလေသည်။ သူသည် စကားကို အားရပါးရပြောနေ သည်။ ပြောစက ခပ်လေးလေးပင်။ ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့နှင့် ပြောနေလေသည်။ တော် အရှိန်ရသောအခါ သွက်လာလေသည်။ အထစ်အငေါ့လည်း အစတုန်းကလော မရှိတော့ပါ။ ကြလာလေလေ ဒေါပါလာလေလေ၊ စားပွဲနောက်မှ ပြောနေရာမှ တဖြည် ဖြည်း စားပွဲစွန်းသို့ ရောက်လာသည်။ နောက် စားပွဲရှေ့သို့ ရောက်လာလေသည်။ န ထောင်နေသည့် ကျောင်းသားကျောင်းသူများမှာ စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေ မတူပါ။ တစ်ခါတရံ ကျက်စီကျက်စီ ဖြစ်လာပါသည်။ မိန့်ခွန်းကလည်း ရှည်လျားပါ သည်။ ပြောရင်းပြောရင်းပင် သူ့လုံချည်ကို မ၍မ၍ ဒူးနှင့် ညှပ်ထားလေသည်။ ခဏ မပါများသောအခါ ဒူးပေါ်ကာ နီးလာလေသည်။ သည်အထဲ လုံချည်က ရုတ်တရ ပြုတ်ကျ၍ ကတိုက်ကရိုက်ဖမ်းပြီး ပြန်ဝတ်ရသေးသည်။ အတော်ကြီးကြာမှ မိန့်ခွ ဆုံးသွားလေ၏။ ညီလာခံကြီး ကျင်းပနေပုံကို ကျွန်တော့်မျက်စိထဲတွင် ရေးရေးသ မြင်ပါတော့သည်။

မန်းတ

* * *

ဇ

ဗိုလ်ချုပ်ကျေးဇူး

(ဗိုလ်ကျော်ဇော ဟောပြောချက်)

တပ်မှူးချုပ် ဗိုလ်ကျော်ဇော ဗိုလ်ချုပ်တို့ကျဆုံးသည့် ၁၉၄၉-ခု၊ ဇွန်လ ၁၉ ရက်နေ့ ၂-နှစ်မြောက်နေ့တွင် တပ်ပေါင်းစုံအား ဟောပြောချက်ကို ကော်ပြလိုက်ရပါကြောင်း။

(ထုတ်ဝေသူ)

ောက်တို့ . . .

ယနေ့ ဤနေရာသို့ တပ်ပေါင်းစုံကိုယ်စားလှယ်များ စုရုံးရောက်ရှိကြခြင်း အကြောင်းမှာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် နိုင်ငံခေါင်းဆောင်ကြီးများအား နှစ်ကြိမ်မြောက် ဆုံးသောနေ့တွင် ချီးကျူးဂုဏ်ပြုရန်ဖြစ်လေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်သည် ၁၉၄၇-ခုနှစ်၊ လိုင်လ ၁၉ ရက်နေ့တွင် လုပ်ကြံခြင်းခံခဲ့ရပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘာကြောင့် လ်ချုပ်ကြီးအား ချီးကျူးဂုဏ်ပြုရပါသနည်း။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် တွေ တစ်နိုင်ငံလုံးက ဆပ်၍မကုန်သော ကျေးဇူးများရှိ၍နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ကျေးဇူးတင်ဂုဏ်ပြုရန် များစွာသော ဗိုလ်ချုပ်အသက်ရှိစဉ်က ဆောင်ရွက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြိုးပမ်းချက်အထဲတွင် နောင် ရာဇဝင်သမိုင်း၌ ထင်ရှားမည့်အချက်နှစ်ချက် ရှိပါသည
ပထမ နိုင်ငံတော်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး၊ ဒုတိယမှာ နိုင်ငံ လုံးဝကိုယ်ပိုင်လွတ်လပ်ရေ
ရရှိမှုဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံတော်စည်းလုံးညီညွတ်ရေးတွင် ဗိုလ်ချုပ်သည် အဆင့်နှစ်ဆ
ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ပထမအဆင့်မှာ ဗမာနိုင်ငံရှိ နိုင်ငံရေးပါတီအသီးသီး ညီညွတ်ရေး
ဒုတိယမှာ အမျိုးသားညီညွတ်ရေးကို ကြိုးစားခဲ့သည်။ ပါတီညီညွတ်ရေးအတွ
ဗိုလ်ချုပ် အဘယ်မျှ အမြော်အမြင်ကြီးစွာ ပြုလုပ်ခဲ့သည်တို့မှာ ဗြိတိသျှတို့အား တို
နှိက်တော်လှန်ရန် ၁၉၄၁ - ခုနှစ်၊ ဂျပန်ပြည်တွင် ရဲဘော်သုံးကျိပ် စစ်ပညာများ ေ
ကျင့်စဉ်က စတင်၍ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ရဲဘော်သုံးကျိပ်မှာ တစ်ဖွဲ့တစ်ပါတီ
လူများမဟုတ်။ မြန်မာပြည်တွင် အင်အားအကြီးဆုံး သခင်ဂိုဏ်း ၂ - ဂိုဏ်းက လူ
ဖြစ်ပေသည်။ မြန်မာပြည်တွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အတိုက်အခံ ဆဲရေးခဲ့သော်လည
ဗြိတိသျှတို့ကို တော်လှန်ရေးအတွက် တစ်ခုတည်းသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပေါင်းကူ
ပေါ်တွင် စစ်ပညာသင်ရန် ၁၉၄၁ - ခုနှစ်တွင် စုရုံးမိကြသည်။ ထိုဂိုဏ်း ၂ - ခု ေ
ကျွန်းပေါ်ကတည်းက ညီညွတ်မှသာလျှင် မြန်မာပြည်တွင်းရှိ ကျန်သခင်ပါတီများ ည
ညွတ်မည်။ ထိုသို့ညီညွတ်မှ အခြားပါတီများ ပူးပေါင်းလာမည်။ သို့မှသာ မြန်
ပြည်တွင် ဗြိတိသျှတို့နှင့် ရေရှည်တော်လှန်ရေးတိုက်ပွဲကြီးကို အောင်မြင်နိုင်မည
မြော်မြင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ရဲဘော်သုံးကျိပ်ကို တစ်ဖွဲ့တစ်သြဇာတည်းဖြစ်ရန် ထို
အခါကပင် ပေါင်းစပ်ရေးဆောင်ခဲ့ပေသည်။

၁၉၄၆ - ခုနှစ်၊ မြန်မာပြည်ဗြိတိသျှလက်မှလွတ်ရန် ကြိုးပမ်းရာတွင် ပထ
နိုင်ငံရေးပါတီများ စုရုံးညီညွတ်ရန် လူကြီးလူငယ်၊ လက်ဝဲလက်ျာအားလုံး စုပေါင်းေ
ဖက်ဆစ်ဝါဒ တိုက်ဖျက်ရေးအဖွဲ့ချုပ်ကြီးကို နိုင်နိုင်မြဲမြဲ ဖွဲ့စည်းခဲ့ပေသည်။ ထိုသို့ ဝ
အသီးသီး ညီညွတ်ရေးသာမက ဒုတိယလူနည်းစု ရှမ်း၊ ကချင်၊ ချင်း၊ ကရင်၊ မွန် စသေ
လူမျိုးညီညွတ်ရေးကို အားတိုက်အင်တိုက် စွန့်စားပြန်သည်။ ထိုသို့ ကြိုးစားသ
အတိုင်း လွတ်လပ်ရေးပန်းတိုင်သို့ ဝင်သောအခါ လူနည်းစုများနှင့် လက်တွဲ၍ ဝ
ခဲ့ပေသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာပြည်သမိုင်းတွင် မြန်မာတစ်ပြည်လုံး အမျိုးသားညီညွ
ရေးကို လက်နက်မဆောင်၊ မသုံးဘဲ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ "ကျွန်စစ်သားနှင့် ဦးအောင်ဆ

ထို့လောက် ဘယ်သူမှ ထမြောက်အောင်မြင်ခြင်းမရှိဟု သမိုင်းဆရာများက ချီးမ
သည်။ ဒုတိယကြိုးပမ်းမှုဖြစ်သော ဗမာပြည်လွတ်လပ်ရေးရရှိအောင် ဆောင်ရွက်မှုနှင့်
တ်သက်၍ အားလုံးပင် သိရှိပြီးဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ထိုသို့ နိုင်ငံ
ည်းလုံးရေးနှင့် လွတ်လပ်ရေးကို ကြိုးပမ်းရုံသာမက နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးနှင့် ယဉ်ကျေး
မြှင့်တင်ရေး ကြံစည်ကြိုးပမ်းနေစဉ်တွင် လုပ်ကြံခြင်းခံရပြီး ကွယ်လွန်ခဲ့ရပေသည်။
ဤသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ချီးကျူးဂုဏ်ပြုရန် ကျေးဇူးသိတတ်သော လူမျိုးတို့၏ ဝတ္တရား
င်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင် တိုက်ရိုက်ကျေးဇူးတင်ရှိနေချက်မှာ လက်ရှိ
ပမတော်ကြီးကို စတင်အုတ်မြစ်ချပေးခဲ့သော အချက်ဖြစ်ပေသည်။ ဒါကြောင့်
ကျွန်ုပ်တို့ ဤနေရာသို့ စုရုံးရောက်ရှိပြီး ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအား ချီးကျူးဂုဏ်ပြုခြင်းဖြစ်ပေ
သည်။ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုရုံတွင်မက ကျေးဇူးကို နားလည်သူတို့အနေနှင့် ရပြီးလွတ်လပ်
ရေးနှင့် နိုင်ငံတော်ကြီး ပြိုကွဲမသွားရန် လက်ရှိအလုပ်တာဝန်တို့တွင် ဆထက်ထမ်ပိုး
တိုး၍ အမှုထမ်းကြရန် စိတ်အားထက်သန်စွာ သန္နိဋ္ဌာန်ချကြရမည်ဖြစ်သည်။

ဤနေ့ဤအခါတွင် ကျွန်ုပ်က ထပ်လောင်းပြီး ရဲဘော်တို့အား ပြောလိုသည့်
အချက်မှာ လွန်ခဲ့သောခြောက်လအတွင်း ဗမာပြည်တွင် အနှစ်တစ်ရာအတွင်း တစ်ခါ
မျှ မကြုံဖူးလောက်အောင် ကြီးမားသော ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ကြုံတွေ့ရပေသည်။ ထို
အန္တရာယ်ကြီးကို ကာကွယ်ခဲ့သော အဓိကအင်အားစုမှာ လက်ရှိတပ်ပေါင်းစုံကြီးပင်
ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအန္တရာယ်သည် မည်မျှကြီးလေး၍ တပ်ပေါင်းစုံကြီးက အဘယ်မျှ
အသက်ပေါင်းများစွာစွန့်ပြီး တာဝန်ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်ကို နောင် ရာဇဝင်
သမိုင်းတို့တွင် ထင်ရှားစေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဤကဲ့သို့ အောင်မြင်စွာ စွမ်းဆောင်နိုင်
ခဲ့သည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့တပ်ဖွဲ့အသီးသီးအချင်းချင်း ညီညွတ်မှု၊ တာဝန်ကျေပွန်မှု၊ စည်း
ကမ်းရှိမှုတို့ကြောင့်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဆက်လက်ပြီး အောင်ပွဲခံနိုင်ရန်မှာ လွန်ခဲ့
သော ၆ - လတုန်းကလို စည်းလုံးညီညွတ်ရန် တာဝန်ကျေပွန်ရန် စည်းကမ်းရှိရန်ဖြစ်
ပေသည်။ စည်းလုံးညီညွတ်မှုရှိရန်မှာ တပ်ပေါင်းစုံကြီးတွင် တပ်ဖွဲ့အမျိုးမျိုးရှိပြီး
တစ်ခုတည်းသော တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေရပေသည်။ ဤတပ်ဖွဲ့တို့သည် အချင်း
ချင်း ယုံယုံကြည်ကြည် ညီညီညွတ်ညွတ်နှင့် မပူးပေါင်းဘဲ တစ်ဦးစီ ကိုယ့်ဘာသာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည့်ပြီးလုပ်ကြလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ရှေ့တွင် တွေ့ကြုံရမည့်ပြဿနာများကို အောင်မြ စွာ ဖြေရှင်းနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ စည်းကမ်းရှိရန်မှာ ဆိုင်ရာတပ်တွင်း စည်းကမ်းတွင်သ မက အပြင်လူထုနှင့် ဆက်ဆံရာတွင် လူပုဂ္ဂိုလ်လွတ်လပ်မှု မထိခိုက်စေရအော တရားဥပဒေအပြင် မရောက်ရှိအောင် ဂရုစိုက်ရမည်။ တာဝန်ကျေပွန်ရန်မှာ ကျွ တို့သည် ဘယ်လောက်ခက်ခဲသောတာဝန်နှင့် ရင်ဆိုင်ရပါစေ၊ မရှုံ့မဆုတ်၊ ဒွဲန ကျေပွန်အောင် ထမ်းရွက်ရမည်။ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ အောင်ခြင်းခြင်းမှာ တာဝန်ကျေပွန်ခြ သာဖြစ်သည်။ တာဝန်မကျေပွန်သူမှာ ဘယ်တော့မှ အောင်မြင်ခြင်းရှိနိုင်မည်မဟုတ် တာဝန်မကျေပွန်သူလောက် သူရဲဘော်နည်းသူ၊ သတ္တိကြောင်သူ၊ တိုင်းပြည်အေ သစ္စာဖောက်သူမရှိ၊ တာဝန်ကျေပွန်သောသူသာလျှင် ရဲစွမ်းသတ္တိရှိသူ၊ တိုင်းပြ အား သစ္စာရှိသူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အချုပ်အားဖြင့် ပြောလိုသည်မှာ ကွယ်လွန် ခေါင်းဆောင်ကြီးများအား ဂုဏ်ပြုရာတွင် ဂုဏ်ပြုကျေးဇူး သိတတ်သူအနေနှင့်လည် ကောင်း၊ မိမိကိုယ်ကိုမိမိ ရှိသေသူအနေနှင့်လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော်တွင် ရင်ဆို လျက်ရှိသော ဘေးအန္တရာယ်တို့ကို အောင်မြင်နိုင်ရန် အောင်မြင်ကြောင်းတရ ၃-ပါးဖြစ်သော ကျွန်ုပ်တို့အချင်းချင်း ညီညွတ်ပါမည်။ စည်းကမ်းရှိပါမည်၊ တာဝ ကျေပွန်ပါမည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဤအခါတွင် ဤနေရာ၌ သန္နိဋ္ဌာန်ချကြပါစို့။

ဗိုလ်ကျော်ဇော (တပ်မှူးချု

* * *

၁၀

ဗိုလ်ချုပ်၏ ဇာတိဂုဏ်

(တက္ကသိုလ်ဆုမြိုင်)

တက္ကသိုလ်ဆုမြိုင်၏ ဗိုလ်ချုပ်အတ္ထုပ္ပတ္တိအတွက် ရေးလိုက်သော 'ဗိုလ်ချုပ်၏ ဇာတိဂုဏ်' ဆောင်းပါးကို 'ရှမဝ' မှတစ်ဆင့် နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် ထပ်မံဖော်ပြလိုက် ပါကြောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် တက္ကသိုလ်ဆုမြိုင်တို့သည် ကျောင်းနေဘက်၊ ကစားဘက်၊ ရန်ဖြစ်ဘက်ဖြစ်ကြပါသည်။ တက္ကသိုလ်ဆုမြိုင်ခေါ် ကိုဆုမြိုင် ယခုအခါ နတ်မောက်မြို့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အထက်တန်းကျောင်း၌ ဆရာကြီးလုပ်နေပါ သည်။ ဤကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ ပြုစုရှာဖွေနေစဉ် ကူညီ ထောက်ခံအားပေး ရေးသားခြင်းသည် သူငယ်ချင်းစစ်၊ မိတ်ဆွေစစ် ဝတ္တရားကျေပွန် ၍ နတ်မောက်မြို့သားဂုဏ်ကိုလည်း မြှင့်တင်ရာရောက်ပေသည်ဟု ကျွန်တော် ယူဆ ပါသည်။ ပြည်သူပြည်သားကောင်းလည်း မည်ပါပေ၏။

Synergy Publications

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့ပြင် ကျွန်တော် ထပ်မံတိုက်တွန်းလိုသည်မှာ ဗိုလ်ချုပ်အတ္ထုပ္ပတ္တိကို တကူးသိုလ် ဆုပြိုင်တစ်ဦးတည်း အစမှအဆုံး ဆက်လက်ရေးသားထုတ်ဝေရန် ထပ်မံတိုက်တွန်း နှိုးဆော်ပါရစေ။ သို့မှသာ ကျွန်တော့်နိဒါန်းတွင် ရှင်းလင်းတော်ပြသကဲ့သို့ ဗိုလ်ချုပ်ကို အမြင်အမျိုးမျိုး၊ ထောင့်အမျိုးမျိုးမှ ရေးသားတော်ပြကာ တိကျမှန်ကန်စွာ ဂုဏ်ပြု ကျေးဇူးဆပ်ရာရောက်သည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါသည်။

(ထုတ်ဝေသူ)

ထူးတဲ့ မြို့ကလေး

အလောင်းဘုရားတည်းဟူသော ဗမာ့သားကောင်းရတနာကြီးတစ်ဦး ကြောင့် အလောင်းဘုရား မွေးဖွားရာ မုဆိုးဖိုရွာကလေးမှာ မြန်မာ့ရာဇဝင်တွင် စာတင် ရလောက်အောင် ထင်ရှားလာသကဲ့သို့ ဗိုလ်ချုပ်ဦးအောင်ဆန်း၏ ဇာတိချက်မြှုပ်ဖြစ် သော မကွေးဒိစကြိုက်၊ တောင်းတွင်းကြီးမြို့နယ်၊ နတ်မောက်မြို့ကလေးမှာလည်း မြန်မာ့ရာဇဝင်တွင် ကမ္ပည်းတင်လောက်အောင် ထင်ရှားလာပေတော့မည်။ နတ် မောက်မြို့ကလေးမှာလည်း "မင်းဝိဋ္ဋိယက္ခ ကနက်သ၍ ပထမဖန်ဆင်း၊ စံမြန်း ထောင်တည် တန်ဆောင်ရှိ၍၊ အောင်စည်ရွှန်းခေတ်၊ ကွန်းဘွဲ့သတ်သဖြင့် ညွှန်း ရသော နတ်မောက်မြို့ဇေယျ၊ ပြည်ဌာနဌ်"ဟုသော ပညာရှိကြီးတစ်ဦး ဖွဲ့ကျူးရေး သားထားခဲ့သည့်အတိုင်း ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကပင် တည်ရှိခဲ့သော မြို့ကလေးဖြစ် လေသည်။ "ယင်းရဲခေါ် ယင်းတော်ကကျဆင်း၊ မြစ်မင်းဧရာသို့ ရေဖလာဖြာလို့ ဆင်းတယ်၊ ချောင်းဇော်မြမင်း"ဟု စပ်ဆိုထားသည့်အတိုင်း၊ မိတ္ထိလာနယ် ယင်း တော်အရပ်၌ အဖျားခံ၍ ဧရာဝတီမြစ်တွင်းသို့ စီးဝင်သော မိဂသမ္ဘဒါမြစ်ဟု တွင်ခဲ့ သည့် ယင်းချောင်းခေါ်ချောင်းမကြီးသည် ကုန်းမြင့်ကမ္ဘူပေါ်၌ တည်ရှိသည့် နတ် မောက်မြို့အရှေ့ဘက်မှ ဖြတ်သန်းစီးဆင်းလျက်ရှိသည်။ နွေအခါတွင် ရေခန်း ခြောက်ကာ၊ ငွေရောင်သဲဏ္ဍာန် တလက်လက်တောက်ပနေသော သဲပြင်ကြီးဖြစ် ကာ၊ မိုးအခါတွင် ပြင်းထန်သောရေများ တဝုန်းဝုန်းတဒိုင်းဒိုင်း စီးဆင်းနေသော အဆို

င်းချောင်းကြီးသည် နတ်မောက်မြို့ကလေး၏ သာယာပုံကို တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဖန်တီး တော့လေသည်။

ဤမြို့ကလေးမှာ မြန်မာဘုရင် လက်ထက်တော်အချိန်အခါက အိမ်ခြေ နည်းငယ်သာရှိသည့် ဇနပုဒ်ရွာကလေးအရွယ်မျှသာ ဖြစ်သော်လည်း၊ မြို့ဟူသော ဘွဲ့ဖြင့် သမုတ်ခြင်းခံရလေသည်။ စီရင်အုပ်ချုပ်ရေးသဘောအရ ပင်း၊ နတ်မောက်၊ ဘက်ပန်းတောင်း သုံးမြို့ပေါင်းတွင် မြို့ဝန်တစ်ယောက်စီခန့်ထား၍ သီးခြားစီမံအုပ် ရန် တစ်မြို့လျှင် မြို့စားသဖွယ် တန်ခိုးအာဏာကြီးမားလှသော သူကြီးတစ်ဦးကျစီ ထားခဲ့လေသည်။ နတ်မောက်မြို့ကလေးနှင့်တကွ ကျယ်ပြန့်သော နယ်တစ်ဝိုက်ရှိ ထိုင်သူများမှာ ရှေးအခါက အလွန်ရိုးသားဖြောင့်မတ်တည်ကြည်သော တောင်သူ ယ်သမား ဆင်းရဲသားအစစ်ဖြစ်ကြလေသည်။ သို့သော် ရတနာပုံနေပြည်တော်ခေါ် လေးရွှေမြို့တော်သို့ ပညာသွားရောက်သင်ကြား၍ မြန်မာဘုရင်ထံ၌ အမှုတော် ထမ်းရွက်ကြသောသူများမှာလည်း မကြာခဏဆိုသလို ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။ ရွှေ ဘော်နှင့် ခရီးအလွန်ပင်ဝေးကွာ၍ အသွားအလာများစွာခက်ခဲသော်လည်း၊ နတ် ာက်နယ်သားတစ်စုတို့မှာ ဉာဏ်ပညာထက်မြက်ခြင်း၊ ရဲစွမ်းသတ္တိရှိခြင်း စသော ည်အချင်းများကြောင့် ရွှေမြို့တော်၌ လူသိအတော်များ၍ ထင်ရှားသောမြို့ကလေး ပ်မြို့ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ၁၂၄၇-ခုနှစ်တွင် သီပေါအရှင်ဘုရင်အား အင်္ဂလိပ်တို့ ဖမ်း ၍ မြန်မာပြည်ကို သခင်ဘဝမှ ကျွန်ဘဝသို့ရောက်အောင် သိမ်းသွင်းအုပ်ချုပ်လိုက် သောအချိန်၌ အင်္ဂလိပ်ကို အပြင်းအထန် ခုခံတော်လှန်ဆုံးသော နယ်များအနက် တ်မောက်မြို့နယ်ကလေးတစ်ခုလည်း အပါအဝင်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ဤမြို့နယ်ကလေး အတော်ပင် ကျော်းမြောင်းလှသော်လည်း၊ အင်္ဂလိပ်လက်အောက်၌ ငြိမ်ဝပ်ပိပြား သော နယ်တစ်နယ်ဖြစ်အောင် အင်္ဂလိပ်တို့ နည်းမျိုးစုံဖြင့် အကြိတ်အနယ် ကြိုးစားမှ အောင်မြင်နိုင်ခဲ့လေသည်။ ရှေးအထက်ကျော် မြန်မာဘုရင်များ လက်ထက်ကစ၍ ယခုအချိန်အထိ မိမိအမျိုးကို မိမိချစ်ခင်ကာ အမျိုးအတွက် အသက်ကိုပဓာနမထားဘဲ တစ်ပါး၏ ကျွန်ဖြစ်ရေးကို ရွံရှာကာ ရှုပ်ရှပ်ချွံချွံ တိုက်ခိုက်တတ်သော စိတ်ဓာတ်မျိုး နတ်မောက်သား ဇာတိမှန်သမျှ၌ တွေ့ရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အင်္ဂလိပ်များအုပ်စိုးမိသောအခါနတ်မောက်နှင့် ပင်းမြို့ကိုပေါင်း၍ ကျော
ပန်းတောင်းမြို့နှင့် ခွဲခြားမြို့နယ်ကလေးအဖြစ် သတ်မှတ်ခြင်းခံရလေသည်။ ဤမြို့န
မှာ ရှေးမြန်မာမင်းများလက်ထက်ကကဲ့သို့ သီးသန့်မတည်နိုင်တော့ဘဲ၊ မကွေးခ်ိဳက
တောင်တွင်းကြီးအပိုင်အဖြစ် ရောက်ရှိသွားရလေသည်။ ရှေးအခါက နတ်မောက်
နယ်တွင် ပါဝင်ခဲ့သော မြန်မာရာဇဝင်၌ ကျော်ကြားခဲ့သည့် မြို့လုလင်ခေါ် မြို့နယ်
ယခုခေတ်တွင် မြို့သစ်အပိုင်ကျေးရွာကလေးတစ်ရွာသာ ဖြစ်ရှိနေတော့လေသ
နတ်မောက်မြို့ကလေးသို့ မီးရထားပေါက်ရောက်သည်မှာ မကြာသေးချေ။ တော
တွင်းကျောက်ပန်းတောင်းမီးရထားလမ်းမကြီးသည် နတ်မောက်မြို့ကလေးကိုဖြတ်
ဖောက်ထွင်းရန် စီမံသော်လည်း ရာဇဝင်တလျှောက် ထင်ရှားခဲ့သော နတ်မောက်
ကလေး၏ ကျက်သရေကို ဆောင်နေသည့် ယင်းချောင်းကြီးက ကာဆီးနေသ
နတ်မောက်မြို့အရှေ့ဘက် ဝေးကွာသောနေရာတွင် မီးရထားလမ်းဖောက်လိုက်ရ
သည်။ ဤတွင် နတ်မောက်မြို့ကလေး၏ ခေတ်အလျှောက် တိုးတက်ကြီးပွား
တစ်မျိုး ဖင့်နွဲ့သွားခဲ့ရလေသည်။

အင်္ဂလိပ်လက်ထက်တွင် နတ်မောက်မြို့ကလေးမှာ တစ်စထက်တစ်စ
နေအိမ်ခြေ တိုးတက်စည်ကား အရောင်းအဝယ် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာသည်ဟု ဆို
သော်လည်း၊ မြို့ကြီးပြကြီးများနှင့် လုံးဝဆက်သွယ်မိခြင်းမရှိဘဲ ရှေးခေတ်အခြေအ
အရပင် အသွင်မပြောင်းဘဲ တည်တံ့ရှိနေခဲ့လေသည်။ မြို့ဟုသာဆိုရသော်လည်
အင်္ဂလိပ်စာသင်ကျောင်းတစ်ကျောင်းမျှ မရှိချေ။ သို့သော် နယ်သူနယ်သားများ
ဇာတိစိတ်ဇာတိမာန်ဖြင့် ပညာကို အလွန်လိုလားကြသည့်အတိုင်း၊ တစ်မြို့တစ်ရွာ
စရိတ်အကုန်အကျခံကာ အပြိုင်အဆိုင် သင်ကြားကြသဖြင့်၊ ဘီအေအောင်
၁၀-တန်းအောင်သူများ လူဦးရေနှင့်နှိုင်းစာလျှင် အများဆုံးထွက်သည်ဟု ဂုဏ်
နိုင်သော မြို့ကလေးတစ်မြို့ဖြစ်လေသည်။ နတ်မောက်မြို့ကလေးမှာ အံ့ဖွယ်သ
အလွန်ထူးခြားဆန်းပြားသော ဂုဏ်ထူးဝိသေသများဖြင့် ပြည့်စုံလေသည်။ ၎င်းထူး
ဆန်းပြားသော အကြောင်းအရာများမှာ နတ်မောက်မြို့ဟု ခေါ်ဆိုသည့်အတိုင်း မြင်
ရှင်နတ်မင်း၏ ကူညီစောင့်ရှောက်ခြင်း မှုချခံရသည်ဟု နတ်မောက်နယ်သူနယ်သ
တစ်ရာလျှင် ၇၅-ယောက်ခန့် အသဲစွဲယုံကြည်ကြလေသည်။ အင်္ဂလိပ်တက်စအ

တစ်ပြည်လုံး လှုပ်ရှားထကြွနေစဉ် နတ်မောက်မြို့ကလေးအား ဓားပြလုဆိုးတို့
ားရန်မှ မြင်းဖြူရှင်နတ်မင်းကိုယ်တိုင် မြို့ကို မြင်းနှင့်လှည့်လည်၍ စောင့်ရှောက်ခဲ့
ဖြင့် ရန်တစ်စုံတစ်ရာ မတွေ့ခဲ့ရကြောင်းနှင့် နတ်မောက်တစ်နယ်လုံးမှ နတ်မောက်
ကလေးအတွင်းသို့ ခိုလှုံခဲ့ရသည့်အကြောင်းကို မှီလိုက်သူများက အသေအချာ
ုံကြည်လောက်အောင် ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့ကြလေသည်။ ၎င်းတို့ ပြောဆိုသည့်
တိုင်းပင် ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကစ၍ ယခုအချိန်အထိ နတ်မောက်မြို့ပေါ်တွင် မီး
လောင်ခြင်း၊ ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ ဓားပြတိုက်ခြင်း၊ လုံးဝမပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးချေ။

စစ်ကြီးအတွင်းကလည်း လေယာဉ်ပျံများ အပြင်းအထန် ဗုံးကြဲသော်လည်း
နည်းအကျဉ်း ပျက်စီးရုံမျှအပ ပြောပလောက်အောင် ပျက်စီးခြင်းမရှိချေ။ နတ်မောက်
စ်နယ်လုံးမှာလည်း နတ်မောက်မြို့တွင် ဝင်ရောက်ခိုမှီးက ဘေးမရှိနိုင်ဟု ယူဆတာ
်ရောက်ခိုလှုံကြသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ နတ်မောက်မြို့ဟု အမည်ပေးထားသည့်
တိုင်း မြင်းဖြူရှင်နတ် အမှန်တန်ခိုးကြီးသည်ကို အကြိမ်ကြိမ် သက်သေသာဓကများ
တွေ့ရပေရာ၊ မယုံလိုသော စိတ်မရှိနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်နေတော့လေသည်။

နတ်မောက်မြို့ကလေးမှာ အိမ်ခြေအားဖြင့် အလွန်သေးငယ်သော မြို့
လေးဖြစ်သော်လည်း၊ ရှေးအထက်ကျော် ကာရီကစ၍ ယခုအချိန်အထိ အလွန်
က်မြက်စူးရှသော မြန်မာကဗျာလင်္ကာဆရာကြီးများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ခြင်း၊ မြန်မာလူမျိုး
းအပေါ် အခြားလူမျိုးများ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ခြင်းကို မလိုလားဘဲ လွတ်လပ်ရေးအတွက်
ဲပုံ့ဝံ့ တိုက်ခိုက်တွန်းလှန်ရဲသော မျိုးချစ်အာဇာနည်ကြီးများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ခြင်း၊ ယခု
ချိန်အထိ နတ်မောက်နယ်သူနယ်သားမှန်က အများအားဖြင့် ကဗျာ၊ လင်္ကာ စာရေး
ားမှုများကို ဝါသနာပါသူကပါ၍ တိုင်းပြည်အတွက် ဆောင်ရွက်လိုသူက ဆောင်ရွက်
နေကြသည်များကို တွေ့ရခြင်းစသော ထူးခြားချက်တစ်ရပ် ရှိလေသည်။

အဆိုပါ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးရာဇဝင်တွင် မှတ်တမ်းတင်ရတော့မည့် နတ်
ောက်မြို့ကလေး၏ မြောက်ပိုင်းမင်းလမ်းမကြီး၏ အရှေ့ဘက်ရှိ အထိတရမန်ကျည်း
င်ကြီးများ အုပ်ဆိုင်းထားသော အလွန်ကျယ်ဝန်းလှသည့် အိမ်ဝိုင်းကြီးတစ်ခု တွေ့
ြင်နိုင်လေသည်။ ၎င်းအိမ်ဝိုင်းကြီးမှာ ရှေးမြန်မာဘုရင်များ လက်ထက်အချိန်က၍
တ်မောက်မြို့ကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ရသော သူကြီးများ အစဉ်အဆက် နေထိုင်ခဲ့သဖြင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းဝိုင်းဟု လူအများ ခေါ်ဆိုခဲ့လေသည်။ ၎င်းမင်းဝိုင်း၏ အလယ်ဗဟိုရှိတည့်တ
တွင် အလွန်ထုထည်ကြီးမား၍ မြန်မာဆန်ဆန် ဆောက်လုပ်ခဲ့သော ခုနစ်ဆောင်
အိမ်ကြီးတစ်ဆောင်ကို လွန်ခဲ့သော ၁၅-နှစ်ခန့်က တွေ့မြင်ခဲ့ရလေသည်။ ၎င်း
ကြီးမှာ ဆင်တစ်ရပ်ခန့်မြင့်၍ မြန်မာသံမှိုကြီးများ၊ မြန်မာဖြစ် သံစို့ကြီးများဖြင့် သ
စွာ ဆောက်လုပ်ထားခဲ့ရာ ထိုခေတ်ကဆိုလျှင် နန်းတော်တစ်ဆောင်ကဲ့သို့ ကြီးက
လှပေတော့သည်။ ၎င်းအိမ်ကြီးကို ဆောက်လုပ်ခဲ့သူမှာ နတ်မောက်မြို့တွင် မြို့သူ
အဖြစ် မြှောက်စားခြင်းခံခဲ့ရသော အထူးတန်ခိုးအာဏာနှင့် ပြည့်စုံသည့် မြို့သူ
ဦးရွှေနီဖြစ်လေသည်။

၎င်းမြို့သူကြီးဦးရွှေနီမှာ စာပေပရိယတ္တိ၌ အလွန်လေ့လာသင်ကြားခဲ့
ကျမ်းတတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည့်ပြင်၊ လောကီပညာဖြစ်သော ဆေးကျမ်း၊ ဗေ
ကျမ်း၊ ဗေဒင်ကျမ်းကဗျာလင်္ကာများပါ တစ်ဖက်ကမ်းခတ် တတ်မြောက်သူဟု တေ
ကြားခဲ့လေသည်။ သို့သော် ငယ်စဉ်အခါက အလွန်ဆိုးပေကာ ထင်ရာစွပ်၍ လုပ်
တတ်သဖြင့်၊ နတ်မောက်မြို့ပေါ်၌ အလုပ်မရှိ လေလွင့်နေသူတစ်ဦးဟု လူအများ
ရှုံ့ချပြောဆိုခြင်း ခံခဲ့ရလေသည်။ မိုက်မှုလောက်ပင် ဆိုးပေကာ လေလွင့်နေသေ
လည်း၊ မျိုးရိုးဇာတိမှာ သူကြီးမျိုးဖြစ်၍ မဟုတ်မခံ ဆတ်ဆတ်ကြဲလုပ်ကိုင်တတ်ခြ
ကြောင့်၊ မြို့ပေါ်ရှိ လူငယ်အားလုံးတို့၏ ရိုသေလေးစားခြင်း ခံရလေသည်။ တစ်နေ့
နတ်မောက်မြို့၌ နတ်မောက်မယ်ဟု ခေါ်ရလောက်အောင် အချောဆုံး၊ အလှဆုံ
အယဉ်ဆုံးဖြစ်သည့် မယ်စိုးခေါ် လုံမပျိုကလေးတစ်ဦးကို အသည်းအသန် ချစ်ကြိ
မိတော့လေသည်။

အဆိုပါ လုံမပျိုကလေး မယ်စိုးမှာ ကုန်သည်ကြီးမျိုးဖြစ်ရာ၊ ဥစ္စာဓနကြွယ်
သော ဦးရိပ်ကြီးခေါ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ သမီးအထွေးဆုံးဖြစ်သည်။ ၎င်း၌ မယ်ပြောင်၊ မယ်
အောင်၊ မယ်ဖောင် အမည်ရှိ အစ်မသုံးဦးရှိ၍ ဦးပေတန်၊ ဦးမှုးဟူ၍ အစ်ကိုကြီ
နှစ်ယောက်ရှိလေသည်။ မယ်စိုးမှာ ဥစ္စာရောအဆင်းပါပြည့်စုံနေသဖြင့် ဦးရွှေနီနှင့်ထို
ဂုဏ်ဒြပ်ခြင်း မိုးနှင့်မြေ ကွာနေတော့၏။ သို့သော် ဦးရွှေနီမှာ မရမနေသဘောမျိုးဖြ
မယ်စိုး၏မိဘများကို မရမက ဖွတ်ကပ်ပြောဆိုရာ၊ ရေးလူကြီးများမှာ ပစ္စည်းဥစ္စာထ
အမျိုးအရိုးကောင်းကို ပိုမိုလိုလားကြသည့်အတိုင်း၊ ကလေကချေဖြစ်နေသော ဦးရွှေ

ားမပြင်းဆန်ဘဲ လက်ထပ်ထိမ်းမြားပေးခဲ့လေသည်။ သို့သော် ဦးရွှေနီမှာအိမ်ထောင်
ချသော်လည်း ငယ်စဉ်က ဆိုးပေခဲ့သော အကျင့်ကို မဖျောက်သေးဘဲ ထင်သလို
နေထိုင်ရာမှ မဘွင့်ခေါ် နတ်မောက်မြို့သူတစ်ဦးနှင့် အကြောင်းပါပြန်လေသည်။ မယ်စိုး
ာ မိကောင်းဖခင်သားသမီးမှန်သည့်အတိုင်း ဦးရွှေနီအပေါ်၌ မငြူမစူ ဆက်လက်၍
ယား၏ဝတ္တရားကျေပွန်စွာ ရှက်ဆောင်မြဲရှက်ဆောင်လေသည်။

သို့သော် မဘွင့်၏မိဘများမှာ ဦးရွှေနီအပေါ်၌ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ အထင်
သေးလာသောအခါ တစ်နေ့တွင် သမီးဖြစ်သူအား "ညည်းယောကျ်ား၊ ဖြုပ်ကျည်ပွေ
အတက်ပေါက်ရင်သာ ပေါက်မယ်၊ လူစဉ်မီမယ်မထင်ဘူး၊ ကျပ်ခိုးစင်က ထမင်းအိုး
သနတ်နဲ့ ပစ်ချပေးမှ စားရမယ့်လူမျိုး" ဟု ပြောဆိုမြည်တွန်သံကို ဦးရွှေနီကြားရ
တော့လေသည်။ ဦးရွှေနီမှာ ထိုစကားကိုကြားရသောနေ့ကစ၍ ရွှေမြို့တော်သို့ အံ
ကြိတ်ကာ ထွက်သွားတော့လေသည်။ လအတော်ကြာသောအခါ နတ်မောက်မြို့သို့
ရင့်မြို့သူကြီးအဖြစ် ခန့်ထားသော စာချွန်တော်နှင့်အတူ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာလေ
သည်။ ရောက်လျှင်ရောက်ချင်းပင် မယားကြီးမယ်စိုးထံသို့ မသွားသေးဘဲ မဘွင့်၏
ဘများအိမ်သို့ ဖြုပ်ကျည်ပွေ့တစ်ခုကို သစ်ကိုင်းစည်း၍ ယူဆောင်သွားလေသည်။
ယောက္ခမများနှင့် မယားမဘွင့်အား . . .

"ကဲ . . . ဖြုပ်ကျည်ပွေ့အတက်ပေါက်လာပြီ၊ ဒီမှာကြည့်၊ ကျပ်ခိုးစင်ပေါ်က
ထမင်းအိုးလည်း ကျစေမည်" ဟု ပြောပြောဆိုဆို ကျပ်ခိုးစင်ပေါ်၌ တင်ထားသော
ထမင်းအိုးကိုတကယ်ပင် တူမီးသေနတ်ဖြင့် ပစ်ချလိုက်လေသည်။

ဖွတ်တရွတ်ပြောဆိုလုပ်ကိုင်ရာ၌ သူမတူအောင် နာမည်ကြီးလှသော
မြို့သူကြီးဦးရွှေနီမှာ အထက်ပါ မင်းဝိုင်းအတွင်း၌ ခုနစ်ဆောင်ပျဉ်ထောင်အိမ်ကြီးကို
ဆောက်လုပ်ကာ ဇနီးသည်မယ်စိုးနှင့်အတူ နေထိုင်၍ ရေးကအကျင့်ဟောင်း အကျင့်
ဆိုးများကို လုံးဝပယ်ကာ ဘုရားတရားကြည်ညိုလေးစားခြင်း၊ လောကီလောကုတ္တရာ
ပညာများကို လိုက်စားခြင်းအားဖြင့် အချိန်ကုန်တော့လေသည်။ ၎င်း၏ ပညာဂုဏ်၊
သမာဓိဂုဏ်၊ ဆွေမျိုးဂုဏ်၊ သူရသတ္တိဂုဏ် စသော ဂုဏ်ထူးများကြောင့် မြို့သူကြီးမင်း
ဖြစ်သော်လည်း အသက်ဦးဆံပိုင် ဘုရင်တမျှ တန်ခိုးအာဏာ ရှုံးရှခဲ့လေသည်။ ၎င်း
နှင့် ဇနီးမယ်စိုးကဲ့သို့ အလွန်ချောမောလှပသည့် သမီးတစ်ဦး ရရှိလေသည်။ ၎င်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သမီးမှာ ရုပ်ရည်အလွန်ချောမောပြေပြစ်လှသဖြင့် သူဇာနတ်သမီးနှင့်နှိုင်းယှဉ် မယ်သူဇာဟု အမည်ပေးထားလေသည်။ ငင်းမြို့သူကြီးသမီး မယ်သူဇာမှာ နတ်မော မြို့တွင် ပြိုင်ဘက်မရှိအောင် ချောမောလှပသူဖြစ်ရကား၊ ဦးရွှေနီနှင့် ဇနီးတို့မှာ ရွှေ မြတင်ယုယဆင်ယင်၍ ဂုဏ်ယူနေကြလေသည်။

မယ်သူဇာ အရွယ်ရောက်လာသောအခါ ငင်း၏ဖခင်ထံတွင် အတူလာ ရောက်နေယိုင်စားသောက်နေသည့် မောင်မြတ်အေးဆိုသူနှင့် ကလေးတို့ဘာ ချစ်ကြိုက်မိကြတော့လေသည်။ သို့သော် မြို့သူကြီးနှင့် မြို့သူကြီးကတော်တို့မှာ ရွှေ ဥထားသော သမီးကလေး မယ်သူဇာနှင့် ထိုက်တန်သူမရှိဟု ယူဆနေစဉ် ယခုကဲ့ သမီးကလေးမယ်သူဇာနှင့်မောင်မြတ်အေးတို့ချစ်ခင်ကြောင်းရိပ်မိသောအခါ သဘော မတူနိုင်ဘဲ မယ်သူဇာအား အိမ်ခန်းအတွင်း၌ အစောင့်အရှောက် လုံလောက်စွာဖြ သွင်း၍ထားလေသည်။ သို့သော် မယ်သူဇာမှာ ဖခင်ကြီး၏ မဟုတ်မခံ ဖွတ်လုပ်တတ် သော စိတ်ဓာတ်မျိုးစေ့ပါလာရာ၊ မိမိ၏ချစ်သူနှင့် သစ္စာပျက်ကာ ကွေကွင်းရခြင်းထက် သေခြင်းကမြတ်သည်ဟု သဘောထားပြီး အလွန်နုနယ်သော မိန်းကလေးဖြစ်သော် လည်း မကြောက်မရွံ့ အိမ်ခေါင်မိုးကိုဖောက်၍ အိမ်ပေါ်မှဆင်းပြီးလျှင် ချစ်သူနောက် သို့ လိုက်သွားတော့လေသည်။ တောင်းဆိုးပလုံးဆိုးသာ ပစ်ရိုးထုံးစံရှိသည်၊ သား သမီးဆိုး ပစ်ရိုးထုံးစံမရှိဆိုသော စကားကဲ့သို့ သမီးကလေးကို အလွန်ချစ်သည် အတိုင်းမစွန့်ပစ်နိုင်ဘဲ အိမ်သို့ပြန်လည်ခေါ်ငင်ကာ ခမ်းခမ်းနားနား မင်္ဂလာဆောင်ပေး ၍ ငင်းတို့နှင့်ပင် အတူနေထိုင်စေတော့လေသည်။

မယ်သူဇာနှင့် ဦးမြတ်အေးတို့တွင် သားယောကျာ်း သမီးမိန်းမများ ရှာ ပြားစွာထွန်းကားသည့်အနက် ကျောက်ကောင်းတစ်ဖနေ့ သားကောင်းတစ်ယောက် ဆိုသောစကားအတိုင်း မိန်းမတို့ ပြည့်စုံအပ်သည့် ဂုဏ်အရည်အချင်းအားလုံးနှ ပြည့်စုံသော ဗိုလ်ချုပ်ဦးအောင်ဆန်း၏ ကျေးဇူးရှင်မွေးသမိခင် ဒေါ်စုခေါ် သမီးကောင်း တစ်ယောက် ထွန်းပေါက်လာခဲ့လေသည်။ အာဇာနည်ဗိုလ်ချုပ်၏ မိခင်ဖြစ်သည့် ဒေါ်စုမှာ၊ အာဇာနည်သားကောင်းသားမြတ်တို့၏ မိခင်အစစ်ဖြစ်ထိုက်သော ကြန်အင် လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသည့်ပြင် မိန်းမတို့ဣန္ဒြေ ရွှေပေးလို့မရဆိုသော စကားကဲ့သို့ အလွန်တည်ကြည်သော ဣန္ဒြေနှင့်ပြည့်စုံသည့်ပြင်၊ အကျင့်သိက္ခာ သမာဓိတို့

ည်း ဖြိုင်ဘက်ကင်းလောက်အောင် ကြီးမားမြင့်မြတ်လှလေသည်။ ယခု အသက် ၀ - အရွယ်အထိ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောခြင်းမျိုး တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မတွေ့ရ အလွန်သဘောကျမှသာ ပြုံးရုံပြုံးတတ်လေသည်။

ငင်းဒေါ်စု အရွယ်ရောက်သောအခါ၊ နတ်မောက်မြို့တွင် နေထိုင်သော ဆောင်သူကြီးဦးဒီကို၊ ဒေါ်ဖွဲ့လေးတို့၏သား ဗိုလ်ချုပ်၏ဖခင် ဦးဖာနှင့် လူကြီးမိဘများ၏ သဘောတူချက်အရ လက်ထပ်ထိမ်းမြားပေးလေသည်။ ငင်းနောက် ဦးဖာနှင့် ဒေါ်စု မှာ ဘကြီးမြို့သူကြီး ဦးရွှေနီ၏ ခုနစ်ဆောင်မြှင်အိမ်ကြီးမှခွဲ၍၊ ငင်းအိမ်ကြီး၏ မြောက် ဘက်ကပ်၍ အိမ်တစ်ဆောင်ဆောက်ကာ ခွဲ၍နေထိုင်ကြလေသည်။

အိမ်ထောင်ခွဲစအချိန်တွင် ပစ္စည်းဥစ္စာ မတောင့်တင်းသေးသဖြင့်၊ ဦးဖာမှာ ဆောင်သူလုပ်၍ ဒေါ်စုမှာ ပိုးရိုင်းများကိုဝယ်ကာ ပိုးလုံချည်ရက်လုပ်ခြင်းဖြင့် အိမ် ထောင်ကို ထိန်းကြရတော့လေသည်။ သမီးအကြီးဆုံး မခင်ညွန့်နှင့် သားအကြီးဆုံး ဦးဘဝင်းတို့ မွေးဖွားရရှိလာသောအချိန်တွင် ဦးဖာမှာ လုပ်ငန်းကိုင်ငန်း နေရာမကျ သဖြင့် ဇနီးသည်ဒေါ်စုကိုပင် အသိမပေးဘဲ နတ်မောက်မြို့ကိုစွန့်ခွာ၍ တစ်ကိုယ်တည်း ပျော်ဘွယ်နယ်ဘက်ဆီသို့ ထွက်ခွာသွားတော့လေသည်။ ဒေါ်စုမှာလည်း လူမမယ် သားနှင့် သမီးနှစ်ဦးကို အဝတ်ယက်ခြင်းဖြင့် ရှာဖွေကျွေးမွေးထားနေခဲ့ရရှာလေ သည်။ ဦးဖာမှာ ပျော်ဘွယ်မြို့သို့ရောက်သောအခါ အလုပ်များကို ဆင်းရဲစွာ လုပ်ကိုင် ရှာလေသည်။

လအတော်ကြာသွားသောအခါ တစ်နေ့တွင် ပျော်ဘွယ်မြို့ အမိန့်တော်ရ ရှေ့နေကြီး ဦးမောင်ကြီးထံ ဥပဒေပညာ သင်ကြားရန်အတွက် နတ်မောက်မြို့မှ ရောက် ကြသော အမိန့်တော်ရရှေ့နေ ဦးဘိုးစိ၊ ဦးအောင်ဖေတို့နှင့် ရုတ်တရက်သွား၍တွေ့ တော့လေသည်။ ငင်းအချိန်မှာ ဦးဖာ၏ ဇာတာစန်းလင်္ဂတက်လာသောအချိန်ပင် တော့လေသည်။ မိတ်ဆွေနတ်မောက်သားနှစ်ဦးနှင့် စကားစမြည်ပြောကြရာမှ မှာ ရှေ့နေစာမေးပွဲဝင်လိုသော ဆန္ဒ ပေါ်ပေါက်သော်လည်း၊ မိတ်ဆွေနတ်မောက် သားနှစ်ဦးကဲ့သို့ ဆရာ့ထံတွင် မနေနိုင်ဘဲ ငင်းနှစ်ဦးထံမှ မှတ်စုများကို ငှားရမ်းကူးယူ၍ အလုပ်လုပ်ရင်း ဖတ်ရရှာလေသည်။ ငင်းနောက် အလုပ်လုပ်၍ရရှိသော ငွေ ည်း သင်နှင့် ဥပဒေသင်ရန်လာသော နတ်မောက်သားမိတ်ဆွေနှစ်ဦးနှင့်အတူ ရန်ကုန်သို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမေးပွဲဝင်ရန် လိုက်ပါသွားၡ တတိယတန်း ရှေ့နေစာမေးပွဲကို ဝင်ရောက်ဖြေ လေသည်။ ၎င်းနောက် ပျော်ဘွယ်သို့မပြန်တော့ဘဲ နတ်မောက်သို့ပြန်လာကာ သည် သားသမီးများနှင့်အတူ နေထိုင်လေတော့သည်။ သို့သော် မိမိ ရှေ့နေစာ ဝင်ခဲ့သည့်အကြောင်းကိုကား တစိမ်းကိုမဆိုထားဘိ မိမိဇနီးသည်ကိုပင် အသိမ ချေ။ စာမေးပွဲအောင်စာရင်း ထွက်လာ၍ ၎င်း၏နာမည် အောင်စာရင်းတွင် ပါလာ အခါကျမှသာ ဒေါ်စုနှင့်တကွ ဆွေမျိုးသားချင်း မိတ်ဆွေအားလုံးတို့ သိရှိကြရ သည်။

ဗိုလ်ချုပ်၏ဖခင် ဦးဖာမှာ အခြားသူများကဲ့သို့ ဆရာ့ထံတွင် လက်ေ သင်ကြားရခြင်းမရှိဘဲ သူတစ်ပါး၏မှတ်စုများကို ကူးယူလေ့လာခြင်းဖြင့် ရှေ့နေစာ ပွဲကို အလုပ်လုပ်ရင်း ဝင်ရောက်ဖြေဆိုရာ၊ အောင်သူပေါင်း ၁၇၄ - ယောက်အ တတိယစွဲခဲ့လေသည်။ အကယ်၍သာ ဆရာ့ထံ လက်တွေ့သင်ယူ၍ လွတ်လွတ် လပ် ကြိုးစားရက ပထမပင် စွဲလိမ့်မည်ဟု အခြား ဝင်ရောက်ဖြေဆိုသူများ၏ ပြောဆိုသံကို ကြားရဖူးလေသည်။ ၎င်းမှာ စကားအလွန်ပြောရသော ရှေ့နေစာ အောင်မြင်သော်လည်း၊ အလွန် စကားနည်းသူဖြစ်သဖြင့် ရှေ့နေအလုပ်ကို နာ လောက်သာထားကာ ကောင်းစွာလိုက်လံဆောင်ရွက်ခြင်း မပြုချေ။ သို့သော် လိုက်သမျှ အမှုများမှာ ဉာဏ်ထက်မြက်စူးရှသည့်အတိုင်း အနိုင်ရရှိခဲ့သည်က လေသည်။ ထိုအချိန်၌ ဒေါ်စု၏ ဉာဏ်ထက်မြက်စူးရှခြင်း၊ ချွေတာခြင်း၊ သမာဓိရှိ စနစ်ဇယားကောင်းခြင်းများကြောင့် ပစ္စည်းများမှာ ဒီရေကဲ့သို့ တိုးတက်နေရာ မလိုက်သော်လည်း အရေးမကြီးလှတော့ပေ။ ၎င်းမှာ အလုပ်ရည်ဖြင့် ဒုတိယ ရှေ့နေအဖြစ်သို့ တိုးမြှင့်ခန့်ထားခြင်း ခံပြီးနောက် အသက် ၅၀ - အရွယ်တွင် လ ရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သွားရရှာတော့လေသည်။

ဦးဖာ ရှေ့နေစာမေးပွဲအောင်လာသောအချိန်တွင် ဒေါ်စု၌လည်း ပစ္စည်း အခြေခံ အတော်ရရှိနေပြီဖြစ်ရကား ဦးဖာက ရှေ့နေလုပ်ငန်းဖြင့်တစ်ဖက်၊ ဒေါ် အရောင်းအဝယ်တစ်ဖက်ဖြင့် ငွေဝင်လမ်းနှစ်ဘက်ရှိလေရာ၊ တစ်နေ့တခြား ပစ္စ ဥစ္စာ တိုးတက်လာသည့်ပြင်၊ သားသမီးရတနာများလည်း ပိုမိုထွန်းကားလာ လေသည်။ သမီးမိန်းမ မခင်ညွှန့်နှင့် မဝက်တို့ ရရှိ၍ သားယောကျ်ားအာဇာနည်

ဖြစ်ကြသော ဦးဘဝင်း၊ ဦးနေအောင်၊ ဦးအောင်ဆန်းတို့ကို ရရှိကာ ... သမီး နှစ်ဦးဖြစ်သော မခင်ညွှန့်နှင့် မဝက်တို့မှာ မအေတူသမီးများဖြစ်ကြသည့်အတိုင်း မိန်းမတို့တတ်အပ်သော ပညာများဖြစ်သည့် ရက်ကန်း၊ ဗိုင်းငင် အလုပ်မှစ၍အိမ်ထောင် သိမ်းဆည်းမှုပါမကျန် အားလုံး ပြည့်စုံသည့်ပြင်၊ အကျင့်သီလက တစ်ဖက်၌လည်း အတော်ပင် ပြည့်စုံလှလေသည်။ အနေအထိုင် အပြောအဆိုမှစ၍ အလွန်ကျစ်လျစ် သိပ်သည်းသည့်ပြင် ဟိရိဩတ္တပ္ပတရားနှစ်ပါးနှင့်လည်း ပြည့်စုံကြလေသည်။ မိဘ များ၏ တိုက်တွန်းချက်အရ မခင်ညွှန့်မှာ မြေစာရင်းအင်စပိတ်တော် ဦးသာရင်နှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခဲ့လေသည်။ ၎င်းမှာ မကြာမီက မီးယပ်ရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်ခဲ့လေသည်။ ယခုအချိန်အထိ သမီးငယ်မဝက်မှာ အိမ်ထောင်မပြုဘဲ မိခင်ကြီး နှင့်အတူ နေထိုင်လုပ်ကျွေးပြုစုလျက်ရှိနေလေသည်။

မြန်မာပြည်၏ နိုင်ငံရေးရာဇဝင်တွင် ထင်ရှားစွာ ပေါ်လွင်ထွန်းတောက်ေ တော့မည့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီး ဦးအောင်ဆန်းသည် နတ်မောက် မြို့ အမိန့်တော်ရရှေ့နေကြီး ဦးဖာ၊ ကျောင်းအစ်မကြီး ဒေါ်ဒေါ်စုတို့၏ မြင့်မြတ်သော ရင်နှစ်မှ နတ်မောက်မြို့ မင်းဗိုင်းအတွင်းရှိ နှစ်ထပ်ပျဉ်ထောင်အိမ်ကြီး၌ ၁၂၇၆ - ခု တစ်ပေါင်းလဆန်း ၁ - ရက်၊ စနေနေ့နံနက် စက်နာရီ ၃ - ချက်တီးအချိန်တွင် မီးရှူး သန့်စင် ဖွားမြင်ခဲ့လေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်၏ ထူးခြားလှသော ဇာတာခွင်မှာ အောက်ပါ အတိုင်းဖြစ်လေသည်။

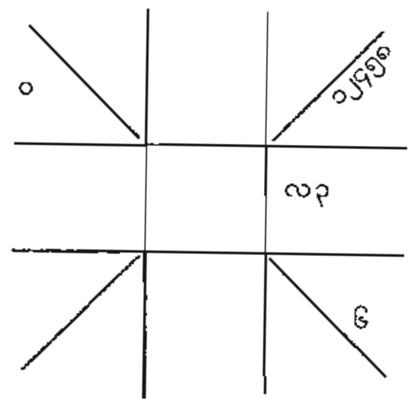

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငင်းအတာခွင်အရ အမှန် စစ်သူကြီးဖြစ်ထိုက်သော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံကြောင်း ထင်ရှားလေသည်။ သို့သော် လက်မှာ ပါက အင်္ဂါကြိုဟ်နှင့် ပူးတွဲနေသဖြင့် စိတ်ရှုပ်ရခြင်း ရန်များခြင်း၊ အသက်တိုခြင်း စသော အပြစ်များရှိလေသည်။ တစ်အိမ်တည်းတွင် ဂြိုဟ် (၅) လုံး စုဝေးနေခြင်းဖြင့် အလွန်ပင် ထူးခြားပေရာ ဗေဒင်လိုက်စားသူများအတွက် များစွာ အဖိုးတန်ပေလိမ့်မည်။ ဗိုလ်ချုပ် မွေးဖွားသောနှစ်မှာ ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး စတင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ၁၉၁၄ – ခုနှစ်ဖြစ်ရာ၊ စစ်နှင့်အကျိုးပေးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်လေ သည်။

ဗိုလ်ချုပ် မွေးဖွားလာသောအချိန်ကစ၍ မိဘနှစ်ဦးမှာ ဥစ္စာပစ္စည်း အလွန် တိုးတက်လာခဲ့လေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်သည် မိဘနှစ်ဦးအား ပစ္စည်းဥစ္စာ တိုးတက်အောင် ကံကြီးခဲ့သူဖြစ်ခဲ့သော်လည်း၊ မိခင်ကြီးအား အသက် (၇၀) အရွယ်တွင် အကြီးဆုံး သော ပူဆွေးဒုက္ခ ပေးခဲ့ရှာလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်၏မိခင်ကြီး ဒေါ်စုမှာ သားသမီးများ အား နေရေးထိုင်ရေး၊ စားရေး၊ ဝတ်ရေးမှစ၍ စည်းစနစ်ကျကျ ကြပ်တည်းစွာ ဆုံးမ ပဲ့ပြင်အုပ်ချုပ်ခဲ့ရကား၊ ဗိုလ်ချုပ်မှာ မိခင်ကောင်း၏ သားအစစ်ဖြစ်တော့လေသည်။ ယခုကဲ့သို့ လောကီစည်းစိမ်ချမ်းသာယာမှုဟူသမျှတို့ကို ပယ်ရှား၍ တိုင်းပြည်အတွက် ရှုပ်ရှုပ်ချုံချုံ ဆောင်ရွက်လာနိုင်ခြင်းမှာလည်း မိခင်ကြီးထံမှ ရရှိသော မျိုးစေ့ကြောင့် ဖြစ်ရာ မိခင်ကြီး၏ကျေးဇူးမှာ ဗိုလ်ချုပ်အပေါ်၌သာမက တစ်တိုင်းပြည်လုံးအပေါ်၌ပင် တင်ရှိနေပေတော့သည်။

ဗိုလ်ချုပ်၏မျိုးချစ်စိတ်၊ မဟုတ်မခံလိုသောစိတ်၊ တည်ကြည်သောစိတ် ပြင်းထန်စွာ ထက်သန်လာရခြင်းအကြောင်းများကို ပိုမိုပေါ်လွင်စေရန်အတွက် မြန်မာ ရာဇဝင်တစ်လျှောက်တွင် ထင်ရှားခဲ့သော ဗိုလ်ချုပ်၏ ဆွေစဉ်မျိုးဆက်နှင့်တကွ ဗိုလ် ချုပ်၏ ထူးခြားသော ဘေးဘိုးဘီဘင်တို့၏အကြောင်းကို အကျယ်တဝင့် ဖော်ပြ ပေလိမ့်မည်။ သို့သော် စာဖတ်သူများ နားမရှုပ်ထွေးစေရန် အောက်ပါအတိုင်း ဇယား ချ၍ ပြပေအံ့။

ရှေးမိပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများနှင့်တကွ ဗိုလ်ချုပ်၏ ဘကြီးတော်သူ နတ်မောက်မြို့ အုပ်ဟောင်း ဦးရွှေထိုက်၏ ပြောပြချက်အရ ပုဂံပြည်ပျက်သွားသောအခါတွင် ဗုဒ်

ပြည်မှ မင်းသမီးနှစ်ပါးသည် သူဆင်းရဲအသွင်ဆောင် ရုပ်ဖျက်ကာ၊ ကျောက်ပန်းတောင်း နယ်ကိုဖြတ်၍၊ ပင်းနှင့် နတ်မောက်မြို့နယ်သို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။ ငင်းမင်းသမီး နှစ်ပါးမှာ ပင်းနယ်နှင့် နတ်မောက်နယ်မှာပင် အိုးအိမ်ပြု၍ လယ်ယာလုပ်စားခြင်းဖြင့် နေထိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

ငင်းနောက် အင်းဝပြည်ကြီးမှာ တလိုင်းတို့၏ရန်ဖြင့် ပျက်ပြားသွား၍ တလိုင်း မင်းများအုပ်စိုးနေသော အချိန်တွင် အဆိုပါ မင်းသမီးနှစ်ပါးမှ သက်ဆင်းခဲ့သော ပင်းမြို့ အနီးရှိ မဲထီးရွာ၌ သူကြီးအဖြစ် အုပ်ချုပ်နေရသော သူကြီးဦးမြတ် ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။ "ပင်းမြို့အနီး ရွာမဲထီး သူကြီးမောင်မြတ်" ဟူ၍ပင် စာစပ်ဆိုခဲ့ခြင်း ခံခဲ့ရလေသည်။

အဆိုပါ သူကြီးဦးမြတ်မှာ ကိုယ့်ထီးကိုယ့်နန်း ကိုယ့်ကြငှန်းဖြင့် နေခဲ့ကြ သော မြန်မာလူမျိုးများမှာ တလိုင်းလက်အောက်တွင် ကျွန်အဖြစ် ကျရောက်နေခြင်းကို အလွန်အကြူး ဝမ်းနည်းကာ၊ မြန်မာများအား တလိုင်းတို့၏ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ် အုပ်စိုးခြင်း ကို တွန်းလှန်ပယ်ဖျက်ရန် နေ့စဉ် ကြံစည်ကြိုးစားခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် မိမိကဲ့သို့ အထက်မြန်မာပြည် ယခု ရွှေဘိုခေါ် မုဆိုးဖိုရွာ၌ တလိုင်းတို့ကို လက်နက်စွဲကိုင်၍ တော်လှန်ပုန်ကန်ရန် ကြံစည်နေသော သူကြီးဦးအောင်ဇေယျအမည်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တစ်ဦး ပေါ်ပေါက်နေသည်ဟူသော သတင်းကို ကြားရလေသည်။ ကြားရလျှင်ကြား ချင်းပင် မိမိနှင့် ထိုသူတို့ မည်သူက မင်းဖြစ်နိုင်၍ တော်လှန်ပုန်ကန်ရာ၌ အောင်မြင် နိုင်မည်ကို သိရှိနိုင်ရန် မဲထီးရွာရှိ ပညာရှိနှစ်ဦးအား ဦးအောင်ဇေယျ၏ ဇာတာစန်းလဂ် လူအင်္ဂါရုပ် အတ္တုပ္ပတ္တိအခြေအနေတို့ကို သေချာစွာ စုံစမ်းထောက်လှမ်းရန် စေလွှတ် ခဲ့လေသည်။

ငင်း၏ လူယုံတော် ပညာရှိနှစ်ဦးမှာ မုဆိုးဖိုရွာသို့ သွားရောက်၍ အလောင်း ဘုရားဘွဲ့ခံ ဦးအောင်ဇေယျနှင့်ပတ်သက်၍ ဦးမြတ်သလိုသော အချက်အလက်များ ကို သေချာစွာ စုံစမ်းမှတ်သားကာ မဲထီးရွာသို့ ပြန်ခဲ့ကြလေသည်။ ငင်းနောက် ဦးမြတ် အား ဦးအောင်ဇေယျသည် အမှန်ပင် မင်းဖြစ်ထိုက်သော ဇာတာရှိ၍ ဥပမိရုပ်နှင့် ပြည့်စုံ သူဖြစ်ကြောင်း၊ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်မှာလည်း လွန်စွာပြည့်စုံကြောင်းများကို ပြန်လှန် ပြောပြကြလေသည်။ သူတစ်ပါး၏ လက်အောက်မှ ဗမာလူမျိုးများအား လွတ်မြောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စေလိုသော ဆန္ဒမှတပါး အခြား ကိုယ်ကျိုးရှာလိုသော ရည်ရွယ်ချက်မျိုးမရှိသော ဦးမြတ်မှာ မိမိထက် အရည်အချင်းလက္ခဏာသာသော အလောင်းဘုရားဦးအောင် ဇေယျအား ခေါင်းဆောင်တင်၍ တလိုင်းတို့ကို တော်လှန်ပုန်ကန်ရန်အတွက် မိမိ၏ နယ်ပယ်မှ လူယုံတော်သူရဲကောင်းများကို တိတ်တဆိတ်စုဆောင်းခေါ်ငင်က အလောင်းဘုရားဦးအောင်ဇေယျနေထိုင်ရာ မုဆိုးဖိုရွာသို့ ချီတက်သွားလေသည်၊

ဂုင်းရွာသို့ ရောက်သောအခါ ဦးမြတ်သည် အလောင်းဘုရားနှင့်အတူ ပေါင်း၍မြန်မာပြည်အားတလိုင်း၏လက်အောက်မှလွတ်မြောက်ရေးအတွက်တိုင်ပင် နီးနှော ဆွေးနွေးပြီးလျှင် တလိုင်းတပ်ကြီးများကို တော်လှန်ပုန်ကန်ကြရာ၊ တလိုင်း တို့မှာ အရှုံးကြီးရှုံး၍ မြန်မာလူမျိုးတို့မှာ လွတ်လပ်ရေးကို ပြန်လည်ရရှိလာကြတော့ လေသည်၊ တလိုင်းတို့၏ လက်အောက်မှ လွတ်မြောက်ရန် ကြိုးစားခဲ့ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ စာရင်းတွင် ဦးမြတ်လည်း တစ်ဦးအပါအဝင်ဖြစ်တော့လေသည်၊ အရေးတော်ပုံပြီးမြောက်၍ လွတ်လပ်သောမြန်မာနိုင်ငံတော်အား အလောင်းဘုရား ဘွဲ့ထူးဖြင့် ဦးအောင်ဇေယျ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ရသောအချိန်တွင် တော်လှန်ရေးဘက်တော် သားဖြစ်သော ဦးမြတ်အား ပင်းမြို့သူကြီးအဖြစ် ခန့်ထားချီးမြှင့် ပေးသနားလိုက်လေ သည်၊

(ပင်းမြို့သူကြီး ဦးမြတ်ကစ၍ ဗိုလ်ချုပ်၏ မျိုးရိုးစဉ်ဆက်များ ဆက်သွယ် သည်မှာ ထင်ရှားသော ပုရပိုက်များအရ အမှန်ပင်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလေသည်၊ သို့ သော် ၎င်းပုရပိုက်များ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ရရှိခဲ့သော်လည်း စစ်အတွင်း မီးလောင်ရာ ပါသွားခဲ့သဖြင့် မဆက်နိုင်အောင် ဖြစ်ရလေသည်။ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်၏ ဦးလေးတော် သူ ဦးဘ၏မှတ်တမ်းအရ အသေအချာ မှတ်သားမိသော ဆွေစဉ်မျိုးဆက်များကို ဆက်၍ပြပါအံ့)၊ အဆိုပါ ပင်းမြို့သူကြီးဦးမြတ်မှ ဆင်းသက်၍လာရာ နောက်ဆုံး ပင်း မြို့တွင် ဦးမင်းပျိုနှင့် ဦးမင်းအောင်ညီအစ်ကိုနှစ်ဦး ပေါ်ပေါက်လာလေသည်။ ဦးမင်း မှာ ဝန်စာရေးအဖြစ် ထမ်းရွက်လေသည်၊ ပုဂံမင်းတရားကြီးလက်ထက် မိတ္ထီလာ ကန်တော်ကြီးကို အသစ်တဖန် ပြန်လည်ဆည်တော်မူရာ၌ မင်း၏အမိန့်အရ ဦးမင်း မှာ မိတ္ထီလာသို့ သွားရောက်ကာ ကန်ဆည်သောအလုပ်ကို လုပ်ရရှာသည်၊ သို့ က

ည်နေစဉ် အချိန်အတွင်း အကြောင်းတစ်ခုကို မကျေမနပ်သဖြင့် တော့တ်ခံပြောဆို ရာ ဘုရင့်ထံသို့ ကပ်ပိ၍ ခေါ်ဆောင်သွားခြင်း ခံရလေသည်။ ၎င်းနောက် မင်းတရား ကြီးအား အမျက်တော်ရအောင် မိမိလျှောက်ထားလိုသမျှကို မကြောက်မရွံ့ ဘွင်းဘွင်း ကြီးတင်လျှောက်မိသဖြင့် ကန်စတေးရန် အမိန့်ချမှတ်ခြင်း ခံရရှာတော့လေသည်။

အမိန့်ချသည့်အခါ အဆိုပါ ဦးမင်းပျိုက "သေသည်ဆိုသည်မှာ အဆန်း မဟုတ်ပါ၊ သေခြင်းတရားကို မကြောက်ပါ၊ သို့သော် ကျွန်တော်မျိုး၏ဦးခေါင်းကို မြေ သို့မကျစေလိုပါ။ ကန်စတေးသောအခါ ဦးခေါင်းအောက်၌ မမာလွန်း မပျော့လွန်း သော လဲအလတ်စား ခေါင်းအုံးတစ်ခု ခံပေးရန် အခွင့်ပေးစေလိုပါသည်ဘုရား" ဟု ရဲဝံ့ ည်ကြည်စွာ လျှောက်ထားသဖြင့် ၎င်း၏ အလိုဆန္ဒအတိုင်း ပြုလုပ်ပေးရန် ဘုရင် ကြီးက အမိန့်ချမှတ်ပေးရပြန်လေသည်။ ကန်စတေးမခံရမီ အချိန်ကလေးတွင် "ယခု င်း၏အမိန့်ဖြင့် သေရပြီးသည့်နောက်၌ ဤကန်တွင်စောင့်သော နတ်ဖြစ်ကာ၊ မိမိ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြန်ပြောင်းပြောဆိုနိုင်ပါစေသော်" ဟု ဆုတောင်းခဲ့လေသည်၊ ၎င်း၏ ဆုတောင်းခဲ့သည့်အတိုင်း မိတ္ထီလာကန်၌ ဦးမင်းပျိုနတ်ဖြစ်ကာ နတ်စင်ကြီးတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာခဲ့လေသည်၊ မကြာခဏပင် ဗိုလ်ချုပ်၏ အမျိုးအဆွေများကို ဝင်ရောက် ၍ ၎င်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြောပြလေ့ရှိကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

အဆိုပါကန်စတေးခံရသော ဦးမင်းပျို၏ညီ ဦးမင်းအောင်မှာ ပုဂံမင်းတရား ကြီးဘုရားထံတော်တွင် ဝန်စာရေးအဖြစ် အမှုတော်ထမ်းရွက်စဉ်၊ မိမိအစ်ကိုအတွက် တရိ ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်းဖြစ်ကာ မဟုတ်မခံ ဘွင်းဘွင်းပြောတတ်၊ လုပ်ကိုင် တတ်သော ဇာတိကြောင့် ဘုရင်မင်းမြတ်အားပြန်လှန်လျှောက်ထားတော့လေသည်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်မှာ မျက်မာန်တော်ရကာ ဦးမင်းအောင်အား အထက်မဲဇာရွှေလီသို့ စေဟု တစ်ချက်လွှတ်နယ်နှင်သော အပြစ်ဒဏ်ကို ချမှတ်တော်မူလိုက်လေသည်။ အမိန့်တော်ချမှတ်သည့်အတိုင်း ဦးမင်းအောင်မှာ ပြောရဲလျှင် ခံရဲရမည်ဟူသော ဘောပိုက်ကာ နယ်နှင်ဒဏ်ခံရသောအပြစ်ကို ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နှင့်ပင် လက်ခံ၍မဲဇာသို့ ထွက်ခွာသွားရန် စီစဉ်တော့လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဇနီးသည်မှာ ပင်းမြို့သို့ ရောက် နေသည်၊ ဇနီးသည်ထံသို့မဲဇာသို့အပို့ခံရသဖြင့်ထွက်ခွာသွားရတော့မည့်အကြောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို စေလွှတ်အပြောနိုင်းသည်၊ ၎င်း၏ဇနီးသည်မှာလည်း အာဇာနည်မိန်းမ ပီသပါ သည်၊ တစ်ဦးတည်းချန်မနေရစ်မှုဘဲ ခင်ပွန်းသည်နှင့် အတူတကွလိုက်၍ ရေ ရေချမ်းကမ်းလှမ်းရန်အတွက် ခင်ပွန်းသည်ထံသို့ အထုပ်အပိုးရွက်ကာ ခြေလျင်ထွ ခွာသွားလေသည်။

ဦးမင်းအောင်နှင့် ဇနီးတို့မှာ အမတ်ကြီး လက်ဝဲသုန္ဒရ အပို့ခံရသော မဲ မြို့တော်ကြီးသို့ မြင်းမစီး၊ လှည်းမပါ ခြေလျင်ဖြင့် တဖြည်းဖြည်း ထွက်ခွာလာ လေသည်။ မဲဇာသို့ရောက်သောအခါ ဇနီးသည်မှာ သားတစ်ယောက် ဖွားမြင် သည်၊ မဲဇာမြို့အတွင်း၌ ခြင်ရိုင်းများ တဝီဝီမြည်၍ ဝိုင်းဝန်းကိုက်ခဲသောအချိန်၌ ဖွ ဖွားသောသားဖြစ်သဖြင့် (မောင်ခြင်)ဟု အမည်ပေးလေသည်၊ မဲဇာ၌နေစဉ် ဘု မင်းမြတ်အား အမျက်တော်ပြေ၍ အပြစ်မှ ချမ်းသာခွင့်ပေးရန်အတွက် ဦးမင်းအော မှာ "လက်ဝဲသုန္ဒရအမတ်ကြီး၏အတုယူကာ အမတ်ကြီးကဲ့သို့ရတုကို စာဖြင့်မရေး တောင်းတစ်လုံးရက်ရန် ကြိုးစားလေသည်။ ၎င်းပချုပ်မှာ အတော်ပင် လှပတင့်တ ရှုချင်စဖွယ်ရှိလှလေသည်။ ၎င်းပချုပ်တွင် ရက်လုပ်ထားသော နီးများမှာ နီးဝိဇ္ဇာမျ လက်ဖျားခါရလောက်အောင် ချောမောသေးသွယ် နုနယ်လှတော့လေသည်၊ တော တစ်ခုလုံးတွင် သူတို့အိမ်သားတစ်စုတို့ မဲဇာ၌ အဘယ်မျှ ဒုက္ခရောက်နေထိုင်ကြ တို့ကို အမတ်ကြီးက ရတုနှင့် ဖော်ပြသကဲ့သို့ ဦးမင်းအောင်ကလည်း ရုပ်လုံးဖော် ပြကာ ရက်လုပ်ထားလေသည်။

ရုပ်လုံးဖော်တောင်းကလေးထိုးပြီးလျှင်ပြီးချင်း ဘုရင့်ထံသို့ အမြန်တင်ဆ လိုက်လေသည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်မှာ တောင်းကလေးကို ရှုစားတော်မူရင်းပင် ဦးမ အောင်တို့အိမ်သားတစ်စု မဲဇာ၌ အတိဒုက္ခရောက်နေရပုံတို့ကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြ ရသကဲ့သို့ သဘောတော်ပေါက်ကာ ကျွန်တော်တစ်ဦး ငမင်းအောင်အတွက် မျက်ရည် စို့မတတ် သနားကြင်နာစိတ် ပြင်းထန်လာတော့လေသည်၊ ချက်ချင်းပင်မြင်းစေတ လွှတ်၍ ငမင်းအောင်အား မဲဇာသို့ပို့ထားသော အပြစ်ဒဏ်မှလွှတ်ကြောင်း၊ အမြန် နေပြည်တော်သို့ပြန်လာရန်အကြောင်း အမိန့်ကြားမှတ်ရာ ဦးမင်းအောင်နှင့်အိမ်သ တစ်စုတို့မှာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြန်လာကြရာလေသည်။ ရွှေဘိုမြို့သို့ ရောက်

ကြသောအခါတွင် သားတစ်ယောက် ဖွားမြင်ပြန်လေသည်။ ၎င်းသားကို ရွှေဘိုမြို့ ခွဲပြု၍ (မောင်ရွှေဘို)ဟု အမည်မှည့်လေသည်။ ၎င်းနောက် ဘုရင်မင်းတရားကြီး အခစားဝင်ရာ ဦးမင်းအောင်အား ရှေးကထက် ပိုမိုသနားချစ်ခင်တော်မူပြီးလျှင် လိုရှိရာ ဆုအတောင်းခိုင်းရာ ဦးမင်းအောင်က ၎င်း၏ ဇာတိချက်ကြွေ ပင်းမြို့ကို နှင့်လည်ကာ မြို့သူကြီးအဖြစ် ဆောင်ရွက်လိုကြောင်း လျှောက်ထားသဖြင့် ဘုရင် မင်းမြတ်က ချက်ချင်းပင် လိုက်လျောပေးသနားတော်မူလေသည်၊ ပင်းမြို့သူကြီး ရိုးဖြစ်သော ဦးမင်းအောင်မှာ ပင်းမြို့သို့ပြောင်းရွှေ့၍ သူကြီးအဖြစ် စိုးစံခဲ့လေသည်၊

ဦးမင်းအောင်တွင် ဦးခြင်နှင့် ဦးရွှေဘိုတို့ သားနှစ်ယောက်ရှိရာ ဦးမင်းအောင် ယ်လွန်အနိစ္စရောက်သောအချိန်တွင် ဦးခြင်မှာ ပင်းမြို့သူကြီးအဖြစ်ကို ဆက်ခံရ သည်။ ဦးခြင်၌ သားနှစ်ယောက်ရှိသည်။ ၎င်းတို့မှာ နတ်မောက်မြို့သူကြီး ဗိုလ်ချုပ် အဘိုး ဦးရွှေနီနှင့် ဦးဘွားတို့ဖြစ်လေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်၏ အဘိုး ဦးရွှေနီ နတ်မောက်မြို့ မြို့သူကြီးအဖြစ်ဖြင့် အုပ်ချုပ်နေစဉ် ဦးဘွားမှာ ရတနာပုံနေပြည်တော် ဘဝရှင် တုန်းမင်းတရားကြီးထံတော်၌ ဝန်စာရေးအဖြစ် ခစားနေလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်၏ ဘိုး ဦးရွှေနီ မည်မျှထင်ရှားလုပ်၍ မဟုတ်မခံ စွန့်၍လုပ်တတ်ကြောင်းများကို ဖော် ခဲ့ပေပြီ။ ဗိုလ်ချုပ်၏အဘိုးတော်သူ တော်လှန်ရေးသမားကြီး ဦးဘွား၏အကြောင်း ဖော်ပြရာ လိုပေသေးသည်။ ဦးဘွားအား ဘဝရှင်မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးသည် လွန်နှစ်သက်မြတ်နိုးတော်မူခဲ့လေသည်၊ ရတနာပုံနေပြည်တော်ရှိ တရုတ်လူမျိုး နေထိုင်ရာရပ်ကွက်ဖြစ်သောနယ်ကို အပိုင်စားအသနားပေးသဖြင့် မြင်းခြံအထက် တရုတ်မြို့ဝန်ဦးဘွားဟု နာမည်ကျော်စောခဲ့လေသည်။ ၎င်းတရုတ်မြို့ဝန် ဦးဘွားမှာ တော်ရုံးရည်၊ နှလုံးရည်နှစ်မျိုးလုံးနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပေတည်း။

၎င်း၏ထံသို့ ဦးခြင်၏ညီ ဦးရွှေဘို၏သား ဦးရွှေထိုက်အား ပညာသင်ရန် လွှတ်အပ်ထားခြင်း ခံခဲ့ရလေသည်။ တရုတ်မြို့ဝန်ဦးဘွားမှာ မင်းတုန်းဘုရင်ကြီး၏ စားခြင်းခံရသော်လည်း မြင်ကွန်းမင်းသားကြီး၏ လူယုံတော် လက်သုံးအစစ် လေသည်။ ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးအား မြင်ကွန်းနှင့် မြင်းခုံတိုင်တို့ တော်လှန် တန်ရေးတွင် တရုတ်မြို့ဝန်ဦးဘွားမှာ မြင်ကွန်းမင်းသားကြီး၏ ဘက်တော်မှနေ၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါဝင်တော်လှန်ခဲ့လေသည်။ ၎င်းတော်လှန်ပုန်ကန်မှုကြီးမှာ ထမြောက်အောင် ခြင်းမရှိသဖြင့် တရုတ်မြို့ဝန်ဦးဘွားမှာ ၎င်းအချိန်၌ မိမိ၏ဇာတ်လမ်းကို ဖြုတ်သိ လိုက်ရလေတော့သည်။ အချို့ကလည်း မြို့ဝန်ဦးဘွားအား တော်လှန်ပုန်ကန်သူ ဖမ်းဆီး၍ ရင်ညွှန့်ကို လှံဖြင့်ထိုးသတ် ကွပ်မျက်လိုက်ကြောင်း ပြောပြကြသည် အချို့ကလည်း ၎င်းတော်လှန်ပုန်ကန်သောအချိန်တွင် မြို့ဝန်ဦးဘွားမှာ မြင်းခြံ မြမန်းစကြာသဘော်ကြီးကို အုပ်ချုပ်နေရသည်။ မြင်ကွန်းမင်းသားကြီး အ တော်မအောင်မြင်သဖြင့် နေပြည်တော်မှ ပြေးလာသောအခါ မြင်းခြံမြို့သို့အရော တွင် မင်းသားကြီးသည် ဦးဘွားနှင့်တကွ မြနန်းစကြာသဘော်ကြီးကို ယူဆော အောက်ပြည်သို့ စုန်ဆင်းလာရာမှ တရုတ်မြို့ဝန်ကြီး ဦးဘွား၏အကြောင်းကို မ ရတော့ဟု ပြောပြကြလေသည်။

နတ်မောက်မြို့သူကြီး ဦးရွှေနီ ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သောအခါ ဦးရွှေ သားဖြစ်သူ ဦးရွှေထိုက်မှာ မန္တလေးရွှေမြို့တော်၌ ပညာသင်ကြားနေရာမှ အခ မြို့ဝန်ဦးဘွားလည်း မရှိတော့သဖြင့် နတ်မောက်မြို့သူကြီးအဖြစ် ပြန်လည်ဆောင်ရွ ရလေသည်။

၎င်းဦးရွှေထိုက်မှာ မြန်မာသီပေါမင်းတရားကြီး ကုလားများဖမ်းယူ၍ မြ များ အင်္ဂလိပ်လက်အောက် ကျွန်ဖြစ်ရလေပြီဟူသော သတင်းကြားရသောအ ဇာတိမာန်ဇာတိသွေး အစစ်အမှန်ဖြစ်သည့်အတိုင်း ရှိုက်ကြီးတငင် ရှက်ငိုကြီး ငိုကြွေး ရှာတော့လေသည်။ အင်္ဂလိပ်၏ သစ္စာတော်ကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မခံဟု စိတ်အ အလွန်တင်းခဲ့လေသည်။ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်များ နတ်မောက်သို့ရောက်ရှိလာသေ အခါ အုပ်ချုပ်ရသော အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်ကြီးသည် မြို့သူကြီးဦးရွှေထိုက်တို့ သားန တစ်စုံကို ရာထူးလက်ခံအောင် ပြုလုပ်နိုင်မှသာ နတ်မောက်တစ်နယ်လုံး ငြိမ်ဝပ်ပိ မှု ရရှိမည်ဟု သိရှိနားလည်သည့်အတိုင်း မြို့အုပ်ရာထူးလက်ခံရန် သွေးဆောင် အတွက် မြို့သူကြီးဦးရွှေထိုက်နေထိုင်ရာ နတ်မောက်မြို့ မြို့မရပ်ရှိ အိမ်သို့လာရော လေသည်။ ထိုသို့ လာမည့်အကြောင်းကို ဦးရွှေထိုက် ကြိုတင်သိရှိထားရာ၊ လာမ ကိစ္စတုံး လက်စားချေရန်အတွက် တူမီးသေနတ်များ အသင့်ပြင်ဆင်ထားလေသည်

သို့သော် ဦးရွှေထိုက်၏အကြံကို ဆွေမျိုးသားချင်းတစ်စုတို့ သိရှိရိပ်မိကြ ဖြင့် ဦးရွှေထိုက်အား "ယခုလို လုပ်ကြံအောင်မြင်နိုင်သော်လည်း၊ နောက်ရန်မအေး စ်ဆွေတစ်မျိုးလုံး ဒုက္ခတွေ့ရလိမ့်မည်၊ ကြောက်၍မဟုတ်၊ အားမတန်၍ မာန် လျှော့ရခြင်းဖြစ်သည်။ ဆွေမျိုးသားချင်းအားလုံးကို ငဲ့ညှာက လုပ်ကြံရန်အကြံကို လျှော့ပါ" ဟု ဆွေမျိုးအားလုံးက ငိုယိုတောင်းပန်မှ ဦးရွှေထိုက်မှာ တက်တခေါက်ခေါက် ပင် အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်ကြီးအား မိမိအိမ်၌ လက်ခံစကားပြောတော့လေသည်။ ၎င်း ာက် အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်ကြီးက နတ်မောက်နယ်အပိုင် မြို့လုလင်မြို့တစ်ဝိုက်၌ ခုခံ တ်ခိုက်နေသော ညီတော်သူ ရွှေလရောင်ဘွဲ့ရ ဦးမင်းရောင်အား လက်နက်ချဝင် ာက်က မြို့အုပ်ရာထူးကိုပင် ပေးမည့်အကြောင်းပြောဆို၍ ဦးမင်းရောင်အား သွေး ာင်ရန်ပြောဆိုရာ ဦးရွှေထိုက်က သူဟာ ညီဖြစ်ပေမယ့် မပြောရဲဘူး။ သူထင်တာ လုပ်ရမှ ကျေနပ်တယ်။ သူ့သဘောနှင့် သူလုပ်နေတာကို တားဆီးဖျောင်းဖျလို့ ာမဟုတ်ဘူး။ စိတ်မထင်လျှင် ဆွေသောမျိုးသော မရှောင်တတ်ဘူး" ဟု ပြန်ပြော င်းဆိုလိုက်လေသည်။ အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်ကြီးမှာ ဦးမင်းရောင်အတွက် အားလျှော့ ာ ဦးရွှေထိုက်အား နတ်မောက်မြို့အုပ်အဖြစ် ခန့်ထားပြီး ပြန်သွားရလေသည်။

မြို့အုပ်ကြီးဦးရွှေထိုက်မှာ ဗိုလ်ချုပ်၏ အဘိုးပင်ဖြစ်လေသည်။ အတော်ပင် တ္တိကောင်းသူဖြစ်သည့်အပြင် စာပေပရိယတ္တိဘက်၌လည်း သူမတူအောင် နှံ့စပ် လေသည်။ နတ်မောက်နယ်သူနယ်သားတို့မှာ အင်္ဂလိပ်အစိုးရထက် မြို့အုပ်ကြီးဦးရွှေ ိုက်အား ပိုမိုကြောက်ရွံ့လေးစားသဖြင့် အင်္ဂလိပ်အရေးပိုင်များသည် ဦးရွှေထိုက် ား ဦးစားပေး၍ ထားရလေသည်။ အင်္ဂလိပ်လက်ထက်တစ်လျှောက်လုံးတွင် ဦးရွှေ ိုက်မှာ မြို့အုပ်ပင်ဖြစ်ငြားသော်လည်း၊ ရုံးတစ်လုံး၊ ဓားတစ်စင်းပိုင် မြို့စားကြီးကဲ့သို့ ာကာစူးရှလှလေသည်။ နတ်မောက်နယ်၌ ဦးရွှေထိုက်က ဖြူဆိုဖြူ၊ မဲဆိုမဲရလေ ည်။ အရေးပိုင်များ နှောင့်ယှက်ကန့်ကွက်ခြင်း မပြုဝံ့ကြပေ။ ဦးရွှေထိုက်မှာ နလုံး ည်၊ လက်ရုံးရည်နှစ်မျိုးလုံးနှင့် ပြည့်စုံလေသည်။ ၎င်း၏ဥပဓိရုပ်မှာလည်း အလွန်ပင် န့်ညားတင့်တယ်လှလေသည်။ ရဲစင်းတောင်ရှည်နှင့် သားမွေးအကျီများ ဝတ်ဆင် ာ အမြဲနေလေ့ရှိလေသည်။ ပွဲလမ်းသဘင်များ၌ ရွှေကျင်ခတ်ပုဝါကို အမြဲပေါင်းလေ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်သိမ်း

ရှိသည်။ ၎င်း၏အိမ်အနီးအနားတစ်ဝိုက်တွင် မည်သူမျှစကားကျယ်လောင်စွာမပြော

သီပေါမင်းတရားကြီး လက်ထက်တော်တွင် ဦးရွှေထိုက်မှာ နတ်မောက်

သူကြီးအဖြစ် အုပ်ချုပ်နေစဉ် ၎င်း၏သားဖြစ်သော ဗိုလ်ချုပ်၏ဘကြီး ဦးထွန်းဘုံအ

မန္တလေးရွှေမြို့တော်၌ ပညာသင်စေလွှတ်ထားလေသည်။ ဦးထွန်းဘုံမှာ ရွှေလရော

ဘွဲ့ခံ မြို့လုလင်မြို့သူကြီး ဦးမင်းရောင်၏ညီ ဝန်စာရေးတော်ကြီး ဦးမင်းမောင်ထံ

နေရလေသည်။ ၎င်းမှာလည်း မြို့သူကြီးဦးရွှေနီကဲ့သို့ ယောက်ျားပီသသော ပုဂ္ဂိုလ်

ပေတည်း။ အရပ်အမောင်း ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းရှိလှသည်။ အားအင်ဗလ

ပြည့်စုံသည်။ ရဲရဲတောက် ဇာတိသွေးပါသူဖြစ်ရကား မဟုတ်လျှင် မခံ၊ ချက်ချင်းလ

စားချေတတ်သော စိတ်ရှိလေသည်။ မည်သူကမျှ ၎င်းအား ချိုးနှိမ်၍မရချေ။ ၎င်း

ကာယဗလ၊ ဉာဏဗလနှစ်မျိုးလုံးနှင့် ပြည့်စုံသည်။ လူပုံပန်းသဏ္ဌာန်မှာ ခန့်ညား

တင့်တယ်ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းလှသည်။

အဆိုပါ ဝန်စာရေးကြီး ဦးမင်းမောင်ထံ၌ ပညာသင်ကြားနေစဉ် တစ်နေ့

၎င်းနှင့်အတူ ပညာသင်ကြားဖက် သူငယ်ချင်းတစ်ဦးက ၎င်းအား ရန်စလေသည်

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဒေါသထွက်လာကြကာ ၎င်း၏သူငယ်ချင်းက ၎င်း၏ခေါင်းကို

မည်လုပ်ရာ ၎င်းမှာ အလွန်လျင်မြန်ဖျတ်လတ်သူဖြစ်သည့်အတိုင်း လက်မြန်မြန်

ထိုသူ၏ဆံပင်ကို ဦးအောင်ဆွဲကာ တံတောင်ဖြင့် ထောင်းပစ်လိုက်လေသည်။ ထိုသူ

တောင်းပန်ဝန်ချ အညှံ့ခံမှ အထောင်းရပ်ပြီးလျှင် "ငါ နတ်မောက်သားကွ၊ ဘယ်

အစော်ကားမှ မခံဘူး" ဟု ပြောဆိုခဲ့လေသည်။ ထိုကဲ့သို့ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တံတော

နှင့်ထောင်းသောအချိန်တွင် နတ်မောက်မြို့ရှိ ၎င်း၏ဆွေမျိုးတစ်ဦးကို မြင်းဖြူရှင်နတ်

ဝင်ပူးကာ "နင်တို့ကတော့ ဘာမှမသိဘူး၊ ဟိုမှာ ထွန်းဘုံကို တစ်မိမ်းက ခေါင်း

ထောင်းမယ်လုပ်လို့ ငါ ကူလိုက်ရတယ်" ဟု ပြောပြသည်ဟု မိုလိုက်သူများ၏ ဖော

သည်ချသည်ကို ကြားဖူးလေသည်။ ထိုအချိန်အခါက နတ်မောက်မြို့နှင့် နေပြည်တော်

တို့မှာ အလွန်ဝေးကွာသဖြင့် မန္တလေးရွှေမြို့တော်တွင် ဖြစ်ပျက်နေသော အကြော

အကြောင်းကို ရုတ်တရက် မသိနိုင်ချေ။ ထိုကဲ့သို့ မြင်းဖြူရှင်နတ် ဝင်ပူးပြောသည်

ဟုတ်မဟုတ် မှန်မမှန်သိနိုင်ရန် မန္တလေးမှရောက်လာသူများကို မေးကြည့်ရာ အမှ

ဖြစ်သည်ကို သိရ၍ မြင်းဖြူရှင်နတ်ကို ပိုမိုယုံကြည်ကြလေသည်။

၎င်းနောက် မန္တလေးရွှေမြို့တော်တွင် အရှင်သီပေါဘုရင်ကြီး၏ အမိန့်အရ

ားအစွမ်းပြလက်ဝှေ့ပွဲကြီးကို နန်းတော်၌ ကျင်းပလေသည်။ လက်ဝှေ့ပွဲကြီးသို့

ထွန်းဘုံမှာ ဝန်စာရေးကြီးဦးမင်းမောင်နှင့်အတူ လိုက်ပါသွားလေသည်။ လက်ဝှေ့ပွဲ

ငင် ချန့်ပီယံရရှိပြီး ပြိုင်ဘက်ကင်းနေသော လက်ဝှေ့သမားကြီးတစ်ဦးနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရန်

တ်မရှိဖြစ်နေသဖြင့် ဘုရင်မင်းမြတ်က ယှဉ်ပြိုင်ဝံ့သူထွက်ရန်နှင့် အကယ်၍ အနိုင်

ခဲ့သော် ဆုတော်လာဘ်တော်ချမည်ဟု အမိန့်တော်ချမှတ်သဖြင့် ဦးထွန်းဘုံမှာ

ည်ပြိုင်ရန် နေရာမှ ထလိုက်လေသည်။ ပြိုင်ဘက်ပေါ်လာရကား၊ ဘုရင်မင်းမြတ်မှာ

လွန်သဘောတော်ကျ၍ ချက်ချင်းပင် ယှဉ်ပြိုင်အထိုးခိုင်းတော်မူရာ ဦးထွန်းဘုံက

နိုင်ထိုးသတ်လိုက်လေသည်။ ပြိုင်ဘက်ကင်းသူ လက်ဝှေ့ကျော်အား အနိုင်ထိုး

တ်နိုင်သဖြင့်၊ သီပေါဘုရင်မင်းမြတ်က ရွှေကျင်ခတ်ပုဝါတစ်ထည် ဆုချတော်မူလေ

ည်။ ၎င်းရွှေကျင်ခတ်ပုဝါမှာ ယခုတိုင် မပျက်မစီး ရှိနေလေသည်။

မန္တလေးရွှေမြို့တော်မှ ပညာများသင်ကြားတတ်မြောက်ပြီးနောက် နတ်

ောက်မြို့သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီးနောက်၊ ၎င်း၏ဖခင်ကြီးနှင့်အတူ နေထိုင်ကာ

တ်မောက်မြို့ကို ကူညီအုပ်ချုပ်ရလေသည်။ ၎င်းအား ရွှေကျင်ခတ်ပုဝါ ဆုလာဘ်

သနားတော်မူခဲ့သော ဘဝရှင် သီပေါမင်းတရားကြီးအား အင်္ဂလိပ်တို့ ဖမ်းဆီးယူငင်

ားကာ မြန်မာပြည်ကို အုပ်စိုးတော့မည့်အကြောင်း ကြားရသောအခါ၊ ဖခင်ကြီးဦးရွှေ

က်ကဲ့သို့ ရင်ထုမနာဖြစ်ကာ အင်္ဂလိပ်အား ခုခံတိုက်ခိုက်ရန်အတွက် လူစု၍ စိုင်း

ခဲ့လေသည်။ ဖခင်ကြီးအားလည်း အားမငယ်ရန် အားပေး၍ အင်္ဂလိပ်တို့နှင့်အသက်

လဲတိုက်ခိုက်မည့်အကြောင်းကို ဝန်ခံကတိပေးလေသည်။ ဦးရွှေထိုက်မှာ ဆွေမျိုး

ားချင်းများ၏ တောင်းပန်ချက်အရ နတ်မောက်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာသော အင်္ဂလိပ်

ဗိုလ်ကြီးအား လုပ်ကြံရန်အကြံကိုလျှော့၍ လက်ခံစကားပြောဆိုရန် လိုက်လျော

သော်လည်း။ သား ဦးထွန်းဘုံနှင့် ၎င်း၏အဖွဲ့သားများကို ပြောမရနိုင်အောင်ပင် ဖြစ်

တော့လေသည်။ ဦးထွန်းဘုံမှာ တုံးတိုက်တိုက် ကမ်းတိုက်တိုက် မိမိ၏ ကျေးရွာရှင်

တာဝန်ဟူသော အကြောင်းတရားကြီးအတွက် အသက်စွန့်ရန် စိတ်စဉ်လေသည်။ ၎င်း၏ဖခင် ဦးရွှေထိုက်နှင့်

အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်ကြီးတို့ စကားပြောနေစဉ် အိမ်ခန်းအတွင်းမှနေ၍ သေနတ်နှင့်ပစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သတ်ရန် တိတ်တိတ်ပုန်းစီမံခန့်ခွဲထားလေသည်။ သား၏အကြံကို ရိပ်မိသောသ
ကြီး ဦးရွှေထိုက်မှာ စစ်ဗိုလ်ကြီးအား မလုပ်ကြံနိုင်အောင် သေနတ်နှင့်ပစ်မည့်နေရာ
စစ်ဗိုလ်ကြီးအကြားတွင် ဝင်ရောက်ထိုင်ကာ ကိုယ်နှင့် ကာကွယ်ထားသဖြင့် ဦးထွန်း
မှာ အကြံမအောင်ဘဲ လက်လျှော့လိုက်ရတော့လေသည်။

သခင်ကြီး ဦးရွှေထိုက် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သဖြင့်၊ မြို့သူကြီးအလုပ်
မလုပ်ကိုင်လိုတော့သဖြင့်၊ သားဦးထွန်းဘုံအား သူကြီးရာထူးကို လွှဲအပ်လိုက်
သည်။ အင်္ဂလိပ်ကို အလွန်မုန်းသော ဦးထွန်းဘုံမှာ သခင်ကြီး၏ အလိုဆန္ဒကို မ
ဆန်နိုင်သဖြင့် အင်္ဂလိပ်လက်အောက်တွင် မြို့သူကြီးအလုပ် ရိုးရာမပျက် ဝင်ရော
လုပ်ကိုင်ရရှာတော့လေသည်။ ၎င်း၏လက်ထက်တွင် ဖခင်ကြီးကဲ့သို့ အတော်တ
အာဏာစူးရှလေသည်။ တစ်နယ်လုံးဖိန့်ဖိန့်တုန်အောင် ကြောက်ရလေသည်။ မင်း
အရေးပိုင်တို့မှာလည်း ဦးထွန်းဘုံအား သူကြီးဖြစ်သော်လည်း အမိန့်ကောင်းစွာမပေ
သူ၏အလိုသို့သာလျှင် လိုက်ကာ ချော့ချော့မော့မော့ ပြောရလေသည်။ ဦးထွန်းဘုံ
သခင်ဦးရွှေထိုက်ကဲ့သို့ အတော်ပင်ခန့်ညား၍ ဦးရွှေထိုက်ထက်ပင် သူရသတ္တိ၌
လေသည်။ ဦးထွန်းဘုံ သူကြီးရာထူးကို ဆက်ခံပြီးသည့်နောက် အောက်မြန်မာပြ
ပဲခူးနယ်၌ ၎င်း၏ ညီအစ်ကိုတစ်ဝမ်းကွဲတော်သူ ဦးဘိုးမြခေါင်းဆောင်သည့်
လှန်ပုန်ကန်သော အရေးတော်ပုံကြီး ပေါ်ပေါက်လာတော့လေသည်။ သူပုန်ခေါ
ဆောင်ကြီး ဦးဘိုးမြမှာ ဦးရွှေဘို၏သမီး မလယ်၏သားဖြစ်ရာ ဗိုလ်ချုပ်၏ဘကြီးတေ
သူတစ်ဦးပင်ဖြစ်လေသည်။

ဦးဘိုးမြသည် ပင်းမြို့ဇာတိဖြစ်၍ အလုပ်အကိုင် ရှားပါးလွန်းသဖြင့်၊ အထ
အညာတွင် မနေလိုတော့ဘဲ၊ မိမိ၏ညီဖြစ်သူ ဦးရေအေးဆိုသူနှင့် အလုပ်ရှာရန် အော
မြို့ကျေးရွာသို့ ဆင်း၍သွားရာ၊ ပဲခူးနယ်၌ လယ်ယာလုပ်သော အလုပ်ကိုရရှိပြီး ကြိုး
လုပ်ကိုင်လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် "မန်ကျည်းခုနစ်စင် ယဉ်ပါလေ့ဆိုတဲ့ ရပ်ကယ်
ကိုကြီးမြတဲ့၊ သူခေါ်ရာ လိုက်ပါရစေ၊ ရေလိုအေး၊ ထဘီပုဝါလိုပါသေးရဲ့" ဟူသော သီချ
တစ်ပုဒ် ပေါ်လာလေသည်။ ပဲခူးနယ် မန်ကျည်းခုနစ်စင်အရပ်၌ နေထိုင်၍ လယ်လု
နေသော ဦးဘိုးမြနှင့်ညီ ဦးရေအေးတို့မှာ ဇာတိမာန်ဇာတိသွေး ပါသူများဖြစ်ရာ ဆင်
သားတွေးတောစဉ်းစားခြင်းမျိုး မစဉ်းစားဘဲ အထက်တန်းကျကျ စဉ်းစားတွေးတော

ကာ အဆိုပါသီချင်းသည် မိမိတို့အတွက် ပေါ်ပေါက်လာသော တဘောင်ဟု ယူဆကြ
လေသည်။ ၎င်းတဘောင်အရ အင်္ဂလိပ်အစိုးရကို တွန်းလှန်ကာ မြန်မာမင်းဆက်
ပြန်လည်အုပ်စိုးနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်လာကြလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ယုံကြည်နေစဉ် တော်လှန်ရေးကိုသာ စိတ်စောနေရကား၊ တစ်ည
တွင် ၎င်းဦးဘိုးမြသည် အိပ်ပျော်နေခိုက် ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ယောက်
က "ဟဲ့ ... ငမြ၊ မင်း မင်းဖြစ်ချင်ရင် မင်းရဲ့ခေါင်းရင်းမှာမွေးထားတဲ့ ကြက်ဖကြီးရဲ့ခေါင်း
ကို စားရမယ်" ဟု အိပ်မက်တစ်ခု မက်လေသည်။ အိပ်မက်မှာ ထင်ရှားလွန်းသဖြင့်
အိပ်ရာမှ ချက်ချင်းထကာ ဘုရားပုတီးရှိခိုး၍ တော်လှန်ရေးကို ဆက်လက်တွေးတော
နေပြန်လေသည်။ ပေါ်ပေါက်လာသော သီချင်းတဘောင်နှင့် ထင်ရှားသော အိပ်မက်
နှစ်ခုကို ပေါင်းစပ်ကာ အမှန်ပင် မင်းဖြစ်ရမည်ဟု အသဲစွဲယုံကြည်လာရကား၊ အလွန်
နှစ်ခင်မြတ်နိုးသော ကြက်ဖကြီးကို နမြောစွာနှင့်ပင် သတ်၍ ခေါင်းကို ချက်စားလိုက်
လေသည်။ ၎င်းနောက် ဇာတိမာန်စိတ်တက်ကြွကာ မိမိ၏ညီ ဦးရေအေးနှင့်အတူ
အခြားလယ်လုပ်သမားများကို စုရုံး၍ တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်ကြီးရာထူးကို ယူ
လိုက်လေသည်။

၎င်းနောက် အနီးအနားရှိ ကျေးရွာသူကြီးများထံမှ သေနတ်တို့ကို အနုနည်း
အကြမ်းနည်းနှစ်မျိုးဖြင့် တိုက်ခိုက်သိမ်းဆည်းခဲ့ရာ တစ်ရွာပြီးတစ်ရွာ အောင်မြင်ခဲ့လေ
သည်။ ထိုကဲ့သို့ ပထမပွဲဦးထွက်တွင် အောင်မြင်မှုကြောင့် စိတ်ပိုမိုတက်ကြွကာ ပဲခူး
ဂုလိပ်ဌာနကို အလုံးအရင်းနှင့် ဝင်ရောက်စီးတော့လေသည်။ ဤတွင် ပုလိပ်များ၏
ခုခံပစ်ခတ်မှုကြောင့် တော်လှန်ရေးတပ်ဦး၌ ကျဆုံးသွားရရှာလေသည်။ ညီ ဦးရေအေး
မှာ လွတ်မြောက်လာကာ နတ်မောက်နယ်သို့ တိတ်တဆိတ်ထွက်ခွာခဲ့လေသည်။
၎င်းနောက် ဦးရေအေးကား လောကီကိုစွန့်ကာ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်သွားတော့လေ
သည်။

ဗိုလ်ချုပ်၏ ရာဇဝင်တွင် စာတင်ရသည့် သွေးစဉ်မျိုးဆက်များကို ဗိုလ်ချုပ်၏
မိခင် ဒေါ်စု၏ ဘကြီးဘက်မှ အစဉ်အဆက်များ အထက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြခဲ့ပေပြီ။
သေချာစွာ နားလည်နိုင်ရန် ဇယားချ၍ ပြပေအံ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုဂံပြည်မှ မင်းသမီးနှစ်ပါး

အဆက်မသိရ-

ဦးမြတ်

အဆက်မသိရ-

ဦးမင်းပို (ကန်စဝေးခံရသည်)	ဦးမင်းအောင် (ပြည်နှင်ဒဏ်ခံရသည်)
ဦးခြင်	ဦးရွှေဘို
ဦးရွှေနီ + မယ်စိုး (ပုန်ကန်ရန်ကြိုးစားသည်)	ဦးရွှေထိုက် + မလယ်
မယ်သူဇာ	ဦးထွန်းဘုံ၊ ဦးဘိုးမြ၊ ဦးရေအေး (တော်လှန်ပုန်ကန်ခဲ့သည်)
ဒေါ်စု	
ဗိုလ်ချုပ်	

ဦးရိုပ်ကြီး + မယ်ခဲ

ဦးမှုံး	ဦးပေတန်၊	မယ်ပြောင်၊	မယ်ဖောင်၊	မယ်အောင်၊	မယ်စိုး
ဦးမင်းရောင်၊		မကြူ			မယ်သူဇာ
		ဦးမင်းဇင်			မယ်စု
					ဗိုလ်ချုပ်

ဗိုလ်ချုပ်၏မိခင် ဒေါ်စု၏ဘွားအေဘက်မှ အလွန်ထင်ရှားပေါ်လွင်သော ဆွေစဉ်မျိုးဆက်များကို အကျယ်တဝင့် ဖော်ပြပေအံ့၊ နတ်မောက်မြို့တွင် သူကြီးမျိုးရိုးဖြစ်သော ဗိုလ်ချုပ်၏အဘိုး ဦးရွှေနီ၏ အမျိုးနှင့်အတူ တစ်ချိန်တည်း အလွန်အမျိုးသန့်သည့် ကုန်သည်ကြီးမျိုးတစ်မျိုး စင်ပြိုင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်၊ ၎င်းအမျိုးမှာ ဦးရိုပ်ကြီး၊ ဒေါ်ခဲ၏အမျိုးပင်ဖြစ်လေသည်၊ ဦးရိုပ်ကြီး၊ မယ်ခဲတို့မှာ တောင်သူတစ်ဖက်၊ ကုန်သည်တစ်ဖက် ရိုးသားစွာ လုပ်ကိုင်သောအမျိုးဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့တွင် (၁) ဦးမှုံး (၂) ဦးပေတန်ဟူသော သားနှစ်ယောက်ရှိ၍ (၁) မယ်ပြောင်၊ (၂) မယ်ဖောင်၊ (၃) မယ်အောင်၊ (၄) မယ်စိုးဟူသော သမီးလေးယောက် ရှိလေသည်။ မယ်စိုးမှာ အငယ်ဆုံး၊ အချောဆုံး၊ အလှဆုံး၊ အယဉ်ဆုံးဖြစ်ရာ ဗိုလ်ချုပ်၏ဘွားအေပင် ဖြစ်လေသည်၊

မယ်ပြောင်မှာ မယ်ကြူးဟူသော သမီးတစ်ယောက်ရှိသည်၊ ၎င်းမယ်ကြူး၏ သားသမီးများအနက် နတ်မောက်မြို့တွင် အလွန်ထင်ရှားကျော်စောခဲ့သော မြန်မာပညာရှိ အထက်တန်းရှေ့နေကြီး ဦးမင်းဇင်တစ်ဦး ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။ ဦးမင်းဇင်မှာ တောင် သူလုပ်နေရာမှ အမိန့်တော်ရစာမေးပွဲကို ဗိုလ်ချုပ်၏ ဖခင်ကဲ့သို့ ယာထွန်ရင်း မှတ်စုကလေးများကိုဖတ်ကာ ရှေ့နေစာမေးပွဲ အောင်မြင်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် "ယာခင်းပြင်၊ ငါ မင်းဇင် ဥပဒေစာကျက်စဉ်" ဟူသော ဟာသကဗျာ တစ်ပုဒ်ကို ရေးသားခဲ့လေသည်။ ၎င်းမှာ ဉာဏ်အလွန်ထက်မြက်သည်။ မှတ်ဉာဏ် အလွန်ကောင်းသည်၊ မည်သည့်စာကိုမဆို တစ်ခါကြည့်က အလွတ်ရလေသည်။ ရာဇဝင်ပုံပြင်၊ ဝတ္ထုများနှင့်တကွ ရယ်စရာပုံတိုပတ်စများကိုလည်း တစ်ဖက်ကမ်းခတ်လောက်အောင် ပြောဆိုနိုင်လေသည်။ စာပေ၌အလွန်ဝါသနာပါသည်။ စာများကို အမြဲဖတ်လေ့ရှိသည်။ မျက်စိမှုန်သဖြင့် ကိုယ်တိုင် မဖတ်နိုင်သော်လည်း သားသမီးများကို အဖတ်ခိုင်းကာ နားထောင်လေ့ရှိသည်၊

ဦးမင်းဇင်မှာ စုံနံ့သာမြိုင်ရာပုံတော်ကြီးကို ရေးသားခဲ့သည့် ဝန်စာရေးဆရာကျော့၏ သင်ကြားပြသခြင်းကို ခံရသဖြင့် ဆရာကျော့နည်းတူ ကဗျာအပုဒ်ပေါင်းများစွာ ရေးသားခဲ့လေသည်၊ ဗဟုသုတဘက်တွင် အလွန်စုံသူဖြစ်သည်၊ အလုပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမျိုးမျိုးကိုလည်း တတ်မြောက်အောင် လေ့လာသူဖြစ်သည်၊ ရှေ့နေဖြစ်သော်လည် တရားသူကြီးများ၏ ရှိသေကိုင်းရှိုင်းခြင်းကို ခံရလေသည်၊ နတ်မောက်တွင် ရှေ့ အလိုက်ရဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပင်ဖြစ်လေသည်၊ ၎င်း၌ တန်ခိုးအာဏာ မရှိသော်လည် ၎င်း၏ ပညာဝီရိယ၊ သမာဓိဂုဏ်များကြောင့် တစ်နယ်လုံး ရှိသေကိုင်းရှိုင်းရလော အောင် ဩဇာကြီးမားခဲ့လေသည်၊ ၎င်းမှာ ဇာတိမျိုးရိုးကြောင့် သီပေါမင်းတရ အင်္ဂလိပ်တို့ ဖမ်းယူ၍ မြန်မာပြည်ကို သိမ်းပိုက်သောအချိန်တွင် အတော်မခံမရပ်နိ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ၎င်းမှာ နလုံးရည်သမားသက်သက်ဖြစ်သဖြင့် ၎င်း၏စိတ်၌ မည် ထိနိုက်နေသည်ကို ပါတော်မူတတမ်းတစ်ခု ရေးစပ်ထားရာ၊ ဖတ်ရသူတိုင်းပင် မျက် ရည်ကျကြလေသည်။

ဦးမင်းဇင်မှာအသက် (၇၃) နှစ်အရွယ် နတ်မောက်၌ကွယ်လွန်အနိစ္စရော ရရှာလေသည်။ ၎င်းမှာ ဗိုလ်ချုပ်၏ဦးလေးဖြစ်လေသည်၊ ၎င်း၌ သားသမီးများစွာရှိ အားလုံးပင် ခေတ်ပညာတတ်များဖြစ်လေသည်၊ ပညာရေးကို အထူးလိုလားသဖြ သားသမီးတိုင်း၊ ခေတ်ပညာမတတ်တတ်အောင် ကြိုးစားသင်ပေးခဲ့ရှာလေသည် ဗိုလ်ချုပ်မှာ စာရေးဝါသနာထုံသူတစ်ဦးဖြစ်ရာ ဤဝါသနာပါခြင်းမှာ အထက်ပါပုဂ္ဂိုလ် ကြီး၏ သွေးပါခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်၊

ရွှေလရောင်

ဗမာ့သူရဲကောင်းတို့ သန္ဓေတည်ရာ ပေါ်ထွက်ရာ၊ ဘူမိနက်သန် အစစ်ဖြ သည့် နတ်မောက်မြို့ကလေးတွင် ဗိုလ်ချုပ်၏အဘိုး မြို့သူကြီးဦးရွှေနီ ကြီးစိုးနေစ ရပ်ကွက်တစ်ခု၌ ရိုးရာအားဖြင့် တောင်သူအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်နေရှာသော ဦးမှုး တောင်သူကြီးတစ်ဦး ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိလေသည်။ ၎င်းဦးမှုးမှာ ဗိုလ်ချုပ်၏အဘွား မြို့သူကြီး ဦးရွှေနီ၏ ဇနီးသည်၏ မောင်အရင်းဖြစ်သူ၊ ဗိုလ်ချုပ်၏အဘိုးပင် ဖြစ်လေ သည်၊ ၎င်းဦးမှုးမှာလယ်ယာချောင်းမြောင်းလုပ်ကိုင်ရင်းမြန်မာစာပေပရိယတ္တိများ အပတ်တစ်ကုတ် ကြိုးစားအားထုတ် လေ့လာခဲ့ရာ၊ လောကီလောကုတ် ဗဟုသု ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပေတည်း၊

ဦးမှုးတွင် မမင်းကာ၊ မမင်းဖွေဟူသော သမီးများအဖြင့် မြန်မာရာဇဝင်၌ ထူးဖြင့် စာတင်ခဲ့သော အာဇာနည်သားကောင်းယောက်ျားနှစ်ဦး ပေါ်ထွန်းခဲ့လေ ည်၊ အကြီးသားမှာ ရွှေလရောင်ဘွဲ့ရ မြို့လုလင်မြို့သူကြီး ဦးမင်းရောင်ဖြစ်၍ အငယ် းမှာ မြန်မာဘုရင်များ၏ ရှေ့တော်တွင် ထင်ရှားခဲ့သော သုံးမြို့ဝန်အခွန်ဝန် စာရေး ဦး ဦးမင်းမောင်ပင်ဖြစ်လေသည်၊ ၎င်းတို့ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးမှာ ဖခင်ကြီးနှင့်အတူ ပျော် င်တွာ နေထိုင်ကြစဉ် ဖခင်ကြီးဦးမှုးသည် လူကြီးရောဂါဖြင့် ရုတ်တရက် ကွယ်လွန် အနိစ္စရောက်သွားရရှာလေသည်၊ အားကိုးရာဖခင်ကြီးလည်း မရှိ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာများက ည်း ချို့ယွင်းလာရကား၊ ကလေးအရွယ်၊ ဖတဆိုးဖြစ်ကြရရှာသော ဦးမင်းရောင်နှင့် မင်းမောင်ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးတို့မှာ အတော်ပင် အတိဒုက္ခ ရောက်ကြရရှာလေသည်၊ ိုသော် မီးတောက်အောင် ကောင်းစားမည့် ဇာတာရှင်များဖြစ်သဖြင့် ၎င်းတို့အား ကျွေးမွေးပြုစု ပညာသင်ကြားပေးမည့် အဘိုးတစ်ယောက် ပေါ်ပေါက်လာလေသည်၊ ၎င်းအဘိုးမှာ ဗိုလ်ချုပ်၏အဘွားမယ်သူဇာ၏မောင် ဦးမင်းခေါင်ဆိုသူပင်ဖြစ်လေသည်၊ ဦးမင်းခေါင်မှာ အဆိုပါညီအစ်ကိုနှစ်ဦး၏ အစ်ကိုတစ်ဝမ်းကွဲဖြစ်လေသည်၊

အဆိုပါ အစ်ကိုကြီးတစ်ဝမ်းကွဲ ဦးမင်းခေါင်၏ကျေးဇူးကြောင့် ညီအစ်ကို နှစ်ဦးမှာ မကြောင့်မကြ နေထိုင်စားသောက်၍ နတ်မောက်အပိုင် အင်းကုန်းရွာ ဆရာ တော်ကြီး ဦးအာရိမ္မန၏ ကျောင်းတိုက်၌ လောကုတ္တရာအခြေခံပညာများ သင်ကြား တတ်မြောက်ကြပြီးနောက်၊ ရတနာပုံနေပြည်တော်ဘွဲ့ရ မန္တလေးရွှေမြို့တော်သို့ ပညာဆက်လက်သင်ကြားရန်နှင့် မင်းတရားကြီးထံတော်တွင် အမှုတော်ထမ်းရွက်ရန် အတွက် ထွက်ခွာသွားကြလေသည်၊ ၎င်းတို့ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးမှာ မန္တလေးရွှေမြို့တော်၌ ဝန်စာရေးတော်ကြီးတစ်ဦး၏အိမ်တွင် ခစားနေထိုင်ကာ ပညာများကို ဆက်လက် သင်ကြားကြလေသည်၊ ၎င်းတို့၏ ဉာဏ်ပညာထက်မှု၊ ရဲစွမ်းသတ္တိရှိမှု၊ မဟုတ်မခံ သော်လှန်တတ်မှုများကြောင့် ၎င်းတို့ညီအစ်ကိုနှစ်ဦး၏ အရည်အချင်းကို မင်းတရား ကြီးကိုယ်တိုင် တစ်စတစ်စ သိရှိလာကာ၊ အစ်ကိုဦးမင်းရောင်အား နတ်မောက်အပိုင် မြို့လုလင်မြို့သူကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်၍ ညီ ဦးမင်းမောင်အား လက်ထောက်ဝန်စာရေး အထူးကို ခန့်အပ်တော်မူလေသည်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုကဲ့သို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးတို့ ငယ်စဉ်အခါကစ၍ မကွဲမကွာ အတူ နေထိုင်ခဲ့ကြရာမှ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အမိန့်တော်အရ အလုပ်ဝတ္တရားများကို ဆောင်ရွက်ရတော့မည်ဖြစ်ရာ၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ခွဲခွာနေထိုင်ခြင်းပြုရတော့လေသ ဦးမင်းမောင်မှာ ဝန်စာရေးဖြစ်သည့်အတိုင်း မန္တလေးရွှေမြို့တော်၌ပင် နေထို ဦးမင်းရောင်မှာ မန္တလေးရွှေမြို့တော်မှ ထွက်ခွာ၍ မြို့လှလင်မြို့တွင် မြို့သူကြီးအလု သွားရောက်လုပ်ကိုင်ရလေသည်။ အဆိုပါ ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးတို့မှာ တစ်ဦးနှင့်တ အလွန်ပင် ချစ်ခင်ကြင်နာကြသော်လည်း၊ စိတ်ဓာတ်ဝါသနာမှာ များစွာကွဲပြားခြ လေသည်။ ဦးမင်းမောင်နှင့် အနုသမားဖြစ်သည်။ ဦးမင်းရောင်မှာ အကြမ်းသမ သည်။ စိတ်နုကိုယ်နုဖြစ်သော ဦးမင်းမောင်မှာ အလုပ်နုဖြစ်သော ဝန်စာရေးအလု လုပ်ကိုင်ရ၍ စိတ်ကြမ်းကိုယ်ကြမ်းဖြစ်သော ဦးမင်းရောင်မှာ အလုပ်ကြမ်းဖြစ်သေ နယ်ပယ်အုပ်ချုပ်ရသည့် သူကြီးအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ရလေသည်။

၎င်းတို့ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးလုံးပင် အရပ်အမောင်း လွန်စွာတောင့်တင်းကြ လှလေသည်။ ပုပုပြတ်ပြတ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရသော်လည်း ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်အ ဖြင့် အတော်ပင် ကြည့်ရှုကောင်းအောင် ခန့်ညားတင့်တယ်လှလေသည်။ ညီအစ် နှစ်ဦးလုံးပင် ရုပ်ရည်သန့်ပြန့်လှသဖြင့် ဥပဓိရုပ် အလွန်ကောင်းသူများဟု လူအမျ ချီးကျူးခြင်း ခံရလေသည်။ မင်းညီမင်းသားများ မဟုတ်သော်လည်း မင်းညီမင်းသ စိတ်ရှိကြသူများဖြစ်သည်၊ အလွန်အဖိုးတန်သော သားမွေးလောင်းကုတ်ကြီးမျာ ဇာရဲစင်းခေါ်တောင်ရှည်ကွက်ထောက်ကြီးများကို အမြဲဝတ်ဆင်လေ့ရှိသည်။

ဝန်စာရေးကြီးဦးမင်းမောင်မှာ လက်ရေးလက်သားအလွန်လှပသွက်လ စွာ ရေးသားနိုင်သည့်ပြင်၊ လောကီလောကုတ် ဗဟုသုတများ စုံလင်သူဖြစ်သ ဝန်စာရေးကြီးများ၊ လွှတ်တော်ဝန်ကြီးများမှစ၍ ဘုရင်မင်းမြတ်အထိ သဘော ကျေနပ်ကြလေသည်။ ၎င်းမှာ မြန်မာဘုရင်များ လက်ထက်တော်တွင် အမိန့်ေ တချွန်များကိုရေးသားရသူဖြစ်သည်။ မန္တလေးမြို့၌ပင်အိမ်ထောင်ကျသဖြင့် ခင်ခင် ခင်ခင်လေးဟုသော သမီးနှစ်ဦးအပြင် ခင်မောင်ဒွေး ဟုသော သားတစ်ယော လေသည်။ ၎င်းတို့အားလုံးပင် မန္တလေးရွှေမြို့တော်ကြီး၌ ဖွားမြင်သူများဖြစ်သ ထီးမှုနန်းရာဆန်သည့်အမည်များ မှည့်ခေါ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ မြို့သူကြီးဦးမင်းရော

မြို့လှလင်မြို့တွင် ပြန်လည်နေထိုင်၍ မြို့သူကြီးအဖြစ်ဖြင့် စီမံအုပ်ချုပ်ရပေရာ ဘုရင် မြတ်ကိုယ်တိုင် တချွန်တော်ဖြင့် ခန့်အပ်ခြင်းခံရသော သူကြီးဖြစ်သည့်ပြင်၊ ဘုရင့် တော်၌ ခစားနေရသော ညီဝန်စာရေးကြီး ဦးမင်းမောင်၏အကူအညီရရှိခြင်း၊ မြင် ိုင်း တုန်လှုပ်သွားအောင် ခန့်ညားသော ရုပ်ရည်ရှိခြင်း၊ သတ္တိဗျတ္တိ နှစ်မျိုးလုံးနှင့် ံ့ခြင်းများကြောင့် မြို့လှလင်မြို့နယ်တစ်ဝိုက်သာမက နတ်မောက်၊ ပင်း၊ ကျောက် တောင်းမြို့နယ်များအထိ တန်ခိုးအာဏာ စူးရှကျော်ဇောထင်ရှားခဲ့လေသည်။

ဦးမင်းရောင်မှာ အရပ်အမောင်းအားဖြင့် ၅-ပေ၊ ၆-လက်မရှိသည်။ အသား ညို အသားလတ်ဖြစ်သည်။ မျက်လုံးမျက်ဖန် ကောင်းသော်လည်း ငယ်စဉ်က ိုးတက်ရောဂါ စွဲကပ်ခဲ့သည်။ မျက်ခုံးများမှာ အလွန်ရှည်လျားသည်။ နဖူးပြင် ်၍ နှာတံပေါ်သည်။ ဆံပင်မှာ သုံးတောင်ကျော်ခန့်ရှည်၍ အလွန်ကောင်းသည်။ ီးသဃ္ဃာန်ရှိ ဇာရဲစင်းခေါ် တောင်ရှည်ပုဆိုးနှင့် သားမွေးအင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်လေ့ရှိ ည်။ ၎င်းတွင် မြင်းဖြူကြီးတစ်ကောင်ရှိသည်။ ၎င်းမြင်းဖြူကြီးမှာ အလွန်ပင် ခေါင် ာင်း၍ အပြေးတွင် အလွန်လျင်မြန်သည့်ပြင်၊ အခုန်အလွှားဘက်၌လည်း ကျွမ်း ်လေသည်။ ၎င်းမြင်းဖြူကြီးကား ဦးမင်းရောင်၏ ကျွန်တော်ရင်း အစစ်ဖြစ်ရကား ်းရောင်မှာ ၎င်းမြင်းကြီးကို အသဲစွဲချစ်ခင်လေသည်။ ဦးမင်းရောင်သည် ငှက်ကြီး ာင်ဓားကြီးနှင့် လှံရှည်နှစ်မျိုးလုံးကို ကိုင်လေ့ရှိသည်။ နေ့စဉ်ပင် အချိန်မှန်မှန် ခတ်လှံထိုးအတတ်များကို လေ့ကျင့်သင်ကြားလေ့ရှိသည်။ ဓားထက် လှံကို ပိုမို ်လည်စွာ ထောက်ခုံခြင်း၊ ထောက်ဝင်ခြင်း၊ ထိုးသတ်ခြင်းများကို ပြုလုပ်နိုင်လေ့ ည်။ ဇာရဲစင်းတောင်ရှည်နှင့် သားမွေးအင်္ကျီဝတ်ကာ မြင်းဖြူကြီးစီး၍ ငှက်ကြီးတောင် ကြီးကိုလွယ်လျက် လှံရှည်ကြီးတစ်ချောင်းကို ကိုင်ဆောင်၍ သွားလာတတ်လေ ည်၊ ထိုအချိန်တွင် နတ်မောက်မြို့ ပင်းမြို့များ၌ ၎င်း၏ဆွေမျိုးသားချင်းတစ်စုတို့မှာ ည်း အလွန်ဩဇာထက်မြက်၍ တန်ခိုးအရှိန် တောက်နေရကား၊ ဦးမင်းရောင်မှာ င်ဩဇာစူးရှကာ ၎င်း၏အရှိန်မှာ အတော်ပျံ့နှံ့လျက်ရှိလေသည်။

၎င်း၏ဇနီးမှာ မောင်နှမဝမ်းကွဲတော်သော မသင်အမည်ရှိ အမျိုးကောင်း ာနည်ပီသသူတစ်ဦးဖြစ်လေသည်။ ၎င်းမသင်မှာ ဦးမင်းရောင်ကဲ့သို့ပင် စိတ် ်မြက်စူးရှခြင်း တူညီလေသည်။ ၎င်းတို့ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးမှာ သတ္တိအလွန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောင်းလေသည်။ ဦးမင်းရောင်မှာ မသင်အား အထူးပင် ချစ်ခင်မြတ်နိုးသည်
ကြည်ညိုလေးစားလေသည်၊ ၎င်းတို့၌ မသင်းကြွေ၊ မညီမလေး ခေါ် သမီးနှစ်ယော
ရှားမြင်သော်လည်း သားယောကျ်ားတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မပေါ်ပေါက်ချေ။ သ
ယောကျ်ားမရှိခြင်းအားဖြင့် အာဇာနည်အစစ်ဖြစ်သော ဗိုလ်ချုပ်၏အဘိုး ရွှေလ
ဘွဲ့ရ ဦးမင်းရောင်၏ အာဇာနည်စိတ် အဆက်ပြတ်သွားရကား အတော်ဝမ်းနည်း
ကောင်းလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ဦးမင်းရောင်နှင့်ဦးမင်းမောင် ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးတို့မှာ လွတ်လပ်သေ
ဗမာပြည်ကြီး၌ တစ်ဦးက ဘုရင့်အပါးတော်၌ ခစား၍ တစ်ဦးက မြို့သူကြီးအဖြစ်
ဗမာများ၏ အထွဋ်အထိပ်ဖြစ်သော ဗမာဘုရင်မင်းတရားကြီး၏ကျေးဇူးသစ္စာတော်
ဦးထိပ်တင်ရွက်ကာ အမှုတော်များ ကျေပွန်အောင် အားထုတ်ထမ်းရွက်နေကြ
ယခုဗိုလ်ချုပ်နှင့်တကွမြန်မာ့အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီးများကွယ်လွန်အနိစ္စရော
ရာရသည့် ၁၃၀၉ - ခု နတ်ဆိုးကြီးနှင့်တူသော ၁၂၄၇ - ခုနှစ်ဆိုးကြီး ပေါ်ပေါက်လ
တော့လေသည်။ ဦးကောင်းလိမ်ထုတ် မင်းဆက်ပြုတ်ဟူသော ရာဇဝင်လက်အ
ထင်ရှားခဲ့သည့် ၁၂၄၇ - ခု နှစ်ဆိုးကြီးတွင် ရွှေထီးရွှေနန်း ရွှေကြငှန်းဖြင့် နှစ်ပေါ
များစွာ ကိုယ့်မင်းကိုယ့်ချင်းလွတ်လပ်သောတိုင်းပြည်အဖြစ်နေထိုင်ခဲ့ကြသော မြန်
လူမျိုးတစ်မျိုးလုံးမှာ ထီးကျိုးစည်ပေါက် ကြငှန်းပါပျောက်ရသော အရေးတော်ပုံကြီ
နှင့် တွေ့ကြုံရလေသည်၊ မြန်မာတို့၏အထွဋ်အထိပ်ဖြစ်သော ကုန်းဘောင်၁၁ - ဆက်
သီပေါအရှင်မင်းတရားကြီးအား ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့တို့ ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်ကာ မြန်မာ
တစ်ပြည်လုံးအား သခင်ဘဝမှ ကျွန်ဘဝသို့ သွင်းလိုက်ပြီဟူသော သတင်းဆိုးကြီ
ပေါ်ထွက်လာသောအခါ မြန်မာတစ်ပြည်လုံးမှာ ယခု ဗိုလ်ချုပ်တို့ ကျဆုံးရသကဲ့သို့
ယူကျုံးမရဖြစ်ကြရှာလေသည်၊

ဇာတိမာန် ဇာတိသွေး တက်ကြွနေသော ဗမာသူရဲကောင်းတို့မှာ အင
အရှုံး အသေခံကာ အဘမြန်မာပြည်ကြီး၏မြေကို ရန်သူ့လက်သို့ မရောက်ရန် ခေ
တောက်ဖွဲ့သတ္တိများဖြင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့သော်လည်း အကျိုးပေးညံ့ဖျင်းလှသဖြင့် အကြ
အမျိုးမျိုးအရ အရေးရှုံးနိမ့်ကာ အညံ့ခံလိုက်ကြရတော့လေသည်၊ သို့သော် ဒေ
မြေကြီး၌ ရှင်ရွှေထီးဟူသော စကားကိုလည်းကောင်း၊ လူမျိုးခြားကိုဖြင့် ဘုရားမတူ

ဟူသော ဗမာ့ယုံကြည်မှုအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နှစ်ပေါင်း[illegible]
တောက်ပြောင်နေသော ဗမာ့အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ [illegible]
တွင် အညံ့ခံဝင်ရောက်ရခြင်းထက် သေရခြင်းက မြတ်သည်ဟု [illegible] အနှံ့
အပြား ပေါ်ပေါက်လာတော့လေသည်။ ထိုသူများကား တစ်စုတရုံးတည်းမဟုတ်၊
မြန်မာတစ်ပြည်လုံးအနှံ့အပြား တော်လှန်တိုက်ခိုက်နေကြသည့် အစုငယ်ကလေးများ
ဖြစ်တော့လေသည်၊ ၎င်းတော်လှန်ရေး အစုငယ်ကလေးများမှာ ရန်သူ အင်္ဂလိပ်နှင့်
ထက်နက်အင်အား၊ လူအင်အားတွင် အဆမတန် နည်းပါးသော်လည်း အရှုံးမပေး
အနိုင်မခံဟူသော စိတ်ဓာတ်တစ်ခုတည်းသာ၊ ရန်သူ့ထက် အင်အားပိုမိုများပြားလေ
သည်။ ၎င်းစိတ်ဓာတ်အင်အားတစ်ခုတည်းကို အားကိုးပြု၍ သေသည့်အထိ တိုက်ခိုက်
ခဲ့ကြရာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏အဘိုး ဦးမင်းရောင်လည်း တစ်ဦးပါဝင်ခဲ့လေသည်၊
အရှင်ဖြင့်တော့ ကျွန်တင့်ဆိုသောစကားကဲ့သို့ မြန်မာဘုရင်မင်းမြတ် လက်ထက်
တော်အခါက ရှုံးတစ်လုံးဓားတစ်စင်းပိုင် အာဏာစွဲရမြှောက်စားခြင်းခံခဲ့ရသည့် ဦးမင်း
ရောင်မှာ အရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးများကို ခံယူစံစားခဲ့ရသည့်အတိုင်း ဗမာ့ရှင်ဘုရင်နှင့်
တကွ ဗမာ့တစ်ပြည်လုံးအား သစ္စာမဖောက်လို၊ ဗမာဘုရင် ကုလားလက်ပါရာလေပြီ
ဟူသော သတင်းကြားရခြင်းပင် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ငိုကြွေးရှာတော့လေသည်၊

သူရဲကောင်းတို့၏ငိုကြွေးခြင်းကား စိတ်ဓာတ်ညံ့မှုကြောင့်မဟုတ်၊ တကယ်
သစ္စာတည်မြဲသော လက္ခဏာကို ပြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ အလွန်ဆိုးသွမ်းယုတ်မာသော
လူဆိုးများနှင့်တကွ ဘုရင့်ရန်သူဟူသမျှကို သူရဲကောင်းပီပီ ချေမှုန်းကာ အပွဲပွဲနွှဲခဲ့
သော အာဇာနည်ကြီးဦးမင်းရောင်မှာ မြန်မာ့သစ္စာတော်ကို စောင့်ထိန်းကြောင်း
ချက်ရည်ဖြင့် ပြခဲ့ပြီးနောက် သွေးဖြင့်ပြရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြုလိုက်တော့လေသည်၊ ၎င်း၏
ကြွေးကြော်သံကား "ကုလားကိုဖြင့် ဘုရား မထူးပြီ၊ ငါ သစ္စာမဖောက် အသက်ပေး၍
မြန်မာ့သစ္စာကို အပြီးတိုင် စောင့်ထိန်းတော့မည်" ဟူသော အချက်ပင်ဖြစ်သည်၊
ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့စစ်တပ်များဖြင့် အထက်မြန်မာပြည်အား စတင်တိုက်ခိုက်သောအချိန်
တွင် ၎င်းရန်သူ့စစ်တပ်များကို ခုခံရန်အတွက် ဘုရင်၏ ဆင့်ဆိုချက်အရ ဦးမင်း
ရောင်မှာ ဗမာ့လက်ရွေးစင်တပ်မတော်သား ၃၀၀၀ - ခန့်ပါသော တပ်ကြီးတစ်ခုဖွဲ့
စည်းပြီးရှိလေသည်။ ၎င်းကိုယ်တိုင် ခေါင်းဆောင်၍ တောင့်တင်းသောတပ်ကြီးတို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စစ်မြေပြင် အသုံးမပြုရသေးမီ မြန်မာပြည်မှာ ရန်သူ့လက်တွင်းသို့ ကျဆင်းသွ ပေရာ၊ ဦးမင်းရောင်မှာ တက်တစ်ခေါက်ခေါက်နှင့် ဖြစ်နေတော့လေသည်။ ၎င်း ဦးမင်းရောင်၏ ဆွေမျိုးများဖြစ်သော မြို့သူကြီးဦးရွှေထိုက်၏ နတ်မောက်မြို့ တစ်ပိုက်၌လည်း ၎င်းတပ်နှင့်ပူးပေါင်း၍ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်ကို ခုခံရန် ကြိုတင်ဖွဲ့စည်း ထားခဲ့သော်လည်း၊ နတ်မှောက်နယ်ဘက်သို့ အင်္ဂလိပ်များ မမျှော်လင့်ဘဲ ရု တရက် ရောက်ရှိလာခဲ့သဖြင့် အကြံတစ်ပိုင်းတစ်စ ပျက်သွားရရှာလေသည်။

သို့သော် အာဇာနည်ပီပီ စိတ်မလျှော့ဘဲ တပ်သားများ လက်နက်အင်အ များကို ရနိုင်သမျှရအောင်၊ ကြိုးစားစုဆောင်းရာ လက်နက်အင်အား အတော်ခိုင် သော တစ်သောင်းတပ်ကြီးကို ဖွဲ့စည်းအောင်မြင်လေသည်။ ဦးမင်းရောင်မှာ မြန် ဘုရင်မင်းမြတ်လည်း မရှိတော့သဖြင့် ငါကိုယ်တိုင် ဘုရင်လုပ်ကာ မိစ္ဆာအင်္ဂလိပ် အနိုင်တိုက်တော့မည်ဟု စိတ်ဆုံးဖြတ်ပြီးလျှင်၊ မြို့လှလင်မြို့အရှေ့ဘက် ဖဲခူး အနီးရှိ ကိုဒူခေါ် တောင်ကုန်းကြိုဝိုင်းကြီးအတွင်းတွင် ထီးနန်းသစ်ဖွင့်ကာ မင်းအ ကို ခံယူတော်မူလေသည်၊ ၎င်းသစ်တပ်ကြီးအတွင်း၌ အမှန်ပင် မြန်မာဘုရင်မျ ကဲ့သို့ ယာယီထီးနန်းဆောက်လုပ်၍ လပေါင်းများစွာ စိုးစံခဲ့လေသည်၊ ဦးမင် ရောင်၏ တပ်ကြီးစွဲရာ သစ်တပ်ကြီးမှာ အလွန်ပင် ခန့်ညားတောင့်တင်းလှလေသည် သစ်တစ်လုံးတစ်လုံးလျှင် ဆင်တစ်ရပ်ခန့်မြင့်၍ လူတစ်ဖက်ခန့်ထုရှိလေသည်၊ အထ ထပ်ကာရံထားသဖြင့် ရန်သူတို့ ရုတ်တရက် အနီးသို့ မချဉ်းကပ်နိုင်ချေ။ သို့သော ၎င်း၏တပ်သားများမှာ အများအားဖြင့် ဓားလှံသာကိုင်နိုင်၍ လူ့အနည်းငယ်လော သာ တူမီးသေနတ် ကိုင်နိုင်လေသည်။ လက်နက်အားဖြင့် အတော်ပင် အင်္ဂလိ ထက်ညံ့၍နေလေသည်။ သို့သော် ဦးမင်းရောင်၏ ခေါင်းဆောင်မှုကြောင့် လက်နတ် အလွန်ကောင်းသော အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်ကြီးများကို လပေါင်းများစွာ ခုခံတိုက်ခိုက် နိုင်ခဲ့လေသည်။

အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်ကြီးများမှာလည်း တောင်တွင်း၊ နတ်မောက်၊ ပင်း၊ ကျော ပန်းတောင်းနယ်တစ်ဝိုက်တွင် ဦးမင်းရောင်တပ်ကြီးရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး ငြိမ် သတ်ပိပြားရေး ရမည်မဟုတ်သည့်ပြင်၊ အင်္ဂလိပ်အုပ်ချုပ်ရေး အုတ်မြစ်မချနိုင်ဖူ ယုံကြည်လာကြကာ ဦးမင်းရောင်အား အနုနည်း၊ အကြမ်းနည်းနှစ်မျိုးဖြင့် ဖမ်းဆီး

ာင်ကြိုးစားကြရတော့လေသည်။ အနုနည်းမှာ ဦးမင်းရောင်နှင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ အစ်ကိုဦးကြီး ဦးလေးတို့မှတစ်ဆင့် ရာထူးဖြင့် မျှားကာ အချိုနည်းဖြင့် ဖိနှိပ်ရန် သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် နတ်မောက်မြို့အုပ်ကြီး ဦးရွှေထိုက်အား ဦးမင်းရောင်ထံသို့ အုပ်ရာထူးပေးအပ်၍ ဆက်လက်မြှောက်စားမည့်အကြောင်း ပြောပြ၍ အောင် ယ်ပေးရန် ခိုင်းစေခြင်းပင်ဖြစ်သည်၊ ဦးရွှေထိုက်မှာ ဦးမင်းရောင်၏စိတ်ဓာတ်ကို သဖြင့် စစ်ဗိုလ်ကြီးများ၏ တောင်းပန်ချက်ကို ငြင်းပယ်ခဲ့လေသည်၊

သို့သော် အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်ကြီးများမှာ အားမလျှော့သေးဘဲ ဦးမင်းရောင်တို့ အစ်ကိုနှစ်ဦးကို ငယ်စဉ်က ကျွေးမွေးပြုစုခဲ့သော အစ်ကိုဝမ်းကွဲတော်သူ ဦးမင်းခေါင် ‌ား သွားရောက်သွေးဆောင်ရန် စေခိုင်းတောင်းပန်ကြပြန်လေသည်၊ ဦးမင်းခေါင် လည်း အင်္ဂလိပ်နှင့် အင်အားမမျှသဖြင့် ခုခံတိုက်ခိုက်နေသော်လည်း အကျိုးမရှိ လဟာသ သေကြေပျက်စီးမည့်အရေးကို မျှော်တွေးကာ ကြောက်ကြောက်နှင့်ပင် င်းရောင်စိုးစံနေသော ကိုဒူတပ်ကြီးသို့ သွားရလေသည်။ တပ်ကြီးသို့ရောက်သော ါ အဖော်မပါ တစ်ဦးတည်းသာလျှင် ဝင်ရောက်ခွင့်ပေးရမည်ဟု အမိန့်ပေးသဖြင့် င်းခေါင်လည်း တစ်ယောက်တည်းဝင်ရောက်၍ ညီ ဦးမင်းရောင်အား "ယခု မြန်မာ ပြည်လုံး စစ်ရှုံးရပြီ၊ ဗမာဘုရင်ကို သစ္စာမဖောက်လိုသော်လည်း အင်အားမညီမျှ ဖြင့် အညံ့ခံကြရလေသည်။ ဆက်လက်တိုက်ခိုက်နေခြင်းဖြင့် အကျိုးမရှိ၊ သေကြေ က်စီးခြင်းသာ ရှိတော့မည်။ ယခု တို့အမျိုးအဆွေများကိုလည်း အင်္ဂလိပ်က ဆက် ာ်မြှောက်စားသည်။ သူကြီးဦးရွှေထိုက်အားလည်း မြို့အုပ်အရာပေးသည်။ တို့ ‌း တောင်သာသူကြီး ဦးရွှေအိကိုလည်း မြို့အုပ်ခန့်ပြီ။ မင်းဝင်ရင်လည်း မြို့လှလင် အုပ်အဖြစ် ခန့်ထားမည်လို့ အရေးပိုင်က ကတိပေးပြီးဖြစ်သည်။ ယခုအချိန် တော် န်တိုက်ခိုက်မှု ရပ်စဲပြီး လက်နက်ချဝင်လျှင် ကောင်းမည်ထင်သည်" ဟု ပြောပြ သည်။

ထိုစကားများ ကြားရသောအခါ ဦးမင်းရောင်မှာ ခေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ်ခါ "အစ်ကို၊ ဒီကိစ္စမျိုးနဲ့ဆိုရင် ဒီတစ်ခါပဲလာပါတော့၊ ကျုပ်ကား ခင်ဗျားတို့ကဲ့သို့ လားကို ဘုရားမထူးနိုင်၊ သေချင်သေပါစေ၊ သေရင် ကုလားကျွန် မဖြစ်ရလို့ ပါ ည်" ဟုပြန်ပြောငြင်းဆန်လိုက်လေသည်။ ၎င်း၏ ပြောပြချက်များကို ဦးမင်းခေါင်က

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အရေးပိုင်အား ပြောပြရာ အရေးပိုင်နှင့် စစ်ဗိုလ်များအားလုံးပင် ငေးမှိုင်သွားကြ
လေသည်။ သို့သော် အားမလျှော့သေးဘဲ ဦးမင်းရောင်၏ညီ ဦးမင်းမောင်အား မြို့လု
မြို့သူကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်၍ ဦးမင်းရောင်အား လက်နက်ချရန် ဒုတိယအကြိမ် သွေးဆော
ရေးအတွက် စေလွှတ်ပြန်လေသည်။ ဦးမင်းရောင်နှင့် ဦးမင်းမောင်တို့ အတော်ကြ
လက်ရှိအခြေအနေကို သဘောပေါက်လောက်အောင် ဆွေးနွေးပြောဆိုပြီးနော
ဦးမင်းမောင်က လက်နက်ချဝင်ရောက်၍ မြို့အုပ်ရာထူးလက်ခံရန် အကြိမ်ကြိမ်တော
ပန်သော်လည်း အထက်က ဦးမင်းခေါင်ကို ပြန်ပြောလိုက်သကဲ့သို့ ပြောဆိုကာ ကြ
မောင်းလွှတ်လိုက်လေသည်။

ထိုကဲ့သို့ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် အနုနည်းဖြင့် ဖြားယောင်းသွေးဆောင်သော
လည်း မအောင်မြင်တော့သဖြင့် အကြမ်းနည်းနှင့် တိုက်ခိုက်နှိမ်နင်းရန် အင်္ဂလိပ်
တပ်များ စီစဉ်ရတော့လေသည်။ ပထမဦးစွာ ကိုဒူတပ်ကြီး၏ အခြေအနေကို ထော
လှမ်းစုံစမ်းရန်အတွက် လုံ့စွပ်သေနတ်ကိုင်စစ်သား ကုလား ၂၀ - ခန့်ကို စေလွှ
လိုက်လေသည်။ ၎င်းကင်းထောက် ကုလားတပ်ကလေးမှာ နတ်မောက်မြို့နယ် ဘု
တော်ပြည့်ရွာ အရှေ့ဘက်တောရ ဘုရားအနီးသို့ ရောက်သောအခါ ကိုင်းရွာရှိ
အမျိုးအဆွေများထံ အလည်အပတ်လာရန် မြင်းဖြူကြီးစီးထားသော ဦးမင်းရောင်
ပက်ပင်းတွေ့ကြလေသည်။

၎င်းကင်းတပ်သား ကုလားများသည် ဦးမင်းရောင်အား လေးမျက်နှာမှ ဝိုင်
၍ လုံ့စွပ်ဖြင့် ချိန်ရွယ်ကာ မြင်းပေါ်မှ အဆင်းခိုင်းလေသည်။ သို့သော် ဦးမင်းရောင်
သုရသတ္တိပြည့်စုံစွာဖြင့် မြင်းပေါ်မှ မဆင်းဘဲ အကြဲယူသကဲ့သို့ ကုလားများကို စိုက်
ကြီးကြည့်၍ နေလေသည်။ ချက်ချင်းပင် အမြဲကိုင်ဆောင်ထားသော လှံဖြင့် ကုလ
စစ်သားတစ်ဦးအား ထိုးကာ မြင်းနှင့်ခုန်လွှားစိုင်းနှင်သွားတော့လေသည်။ ကုလ
စစ်သားများမှာလည်း ရုတ်တရက်ဖြစ်သဖြင့် မှင်သက်မိကာ ငေးကြည့်နေကြ
သည်။ အတော်ကြာမှ သတိရကာ သေနတ်နှင့် လှမ်းပစ်သော်လည်း ဦးမင်းရောင်
ထိမှန်ခြင်းမရှိချေ။ ထိုကဲ့သို့ မြင်းလိမ္မာကြီး၏ကျေးဇူး၊ မကြောက်မရွံ့သော စိတ်ဓာ
လျင်မြန်သွက်လက်သော ဉာဏ်တို့ကြောင့်၊ ရန်သူ့လက်တွင်းမှ သီသီကလေး လွ
မြောက်လာသောသတင်းကို ကြားရသောအခါ ၎င်း၏တပ်သားများမှာ ဦးမင်းရော

သေနတ်ပြီးသည်၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီး၍ အမှန်မုချပင် မင်းဖြစ်ရမည်တူ ဝိုဝိုလုံကြည်လာ
ကာ ရှေးကထက် စိတ်ဓာတ်ပိုမိုထက်သန်လာတော့လေသည်။

၎င်းနောက် အဆိုပါကင်းတပ်အဖွဲ့ကလေး၏ သတင်းပေးချက်အရ အင်္ဂလိပ်
စစ်ဗိုလ်ကြီး ခေါင်းဆောင်ကုလားစစ်သား (၁၀၀၀) တပ်တစ်တပ်သည် ဦးမင်းရောင်၏
ကိုဒူတပ်ကြီးကို အတင်းဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။ သို့သော် ဦးမင်းရောင်၏
စစ်တိုက်ရေးပရိယာယ်အရ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်များ ချီလာသော တောင်တက်လမ်းတစ်ခု
မှနေ၍ ကြီးမားလှသော ကျောက်မောင်းကြီးကို တပ်ဆင်ကာ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်အပေါ်
သို့ ဖြုတ်ချလိုက်ရာ ကုလားစစ်သား အမြောက်အများပင် ကျောက်မောင်း၏အောက်ဖြင့်
အတုံးအရုံး သေကြေကာ တပ်ပျက်၍ နောက်ဆုတ်သွားကြရလေသည်။ ဦးမင်းရောင်
နှင့်တကွ မြန်မာတပ်သားများစွာတို့မှာ အောင်ပွဲအကြီးအကျယ် ဆင်နွှဲရသဖြင့် ဝမ်း
မြောက်ဝမ်းသာဖြစ်၍ နေကြစဉ် တစ်ညသ၌ ဦးမင်းရောင်မှာ ထူးခြားသောအိပ်မက်တစ်ခု
မြင်မက်လေသည်။ ၎င်းအိပ်မက်မှာ "ကိုင်းရွာ၌တည်ရှိသော ရန်အောင်မြင်ငါးမျက်နှာ
ဘုရား၌ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးရသည်" ဟူ၍ မက်လေသည်။ နောက်တစ်နေ့နံနက်လင်းသော
အချိန်တွင် အမြဲပေါင်းလေ့ရှိသော ဘောင်းတော်မှာ အလိုလို မီးထတောက် နိမိတ်ထူး
တစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာပြန်လေသည်။ ၎င်းထူးခြားသောအိပ်မက်နှင့် အတိတ်နှစ်ခုတို့ကို
ဆက်စပ်ကာ ဦးမင်းရောင်၏ထံပါး၌ ခစားနေကြသော ပညာရှိကြီးများက "ဦးမင်းရောင်
သည် အမှန်ပင် သာသနာ့ဒါယကာ ဘုရင်မင်းမြတ် အစစ်ဖြစ်နိုင်သည်" ဟု နိမိတ်ဖတ်
ဟောကြားခြင်းကြောင့် ဦးမင်းရောင်သည် ရွှေလရောင်ဘွဲ့နှင့် ရာဇဘိသိက်ခံယူတော်
မူလေသည်။

၎င်းနောက် အိပ်မက်မြင်မက်တော်မူသည့်အတိုင်း ကိုင်းရွာရှိ ရန်အောင်မြင်
ငါးမျက်နှာဘုရားသို့ နောက်လိုက်ဗိုလ်ပါ အပြည့်အစုံနှင့် ကြွရောက်ကာ ဆွမ်းလုပ်
ကျွေးသောအမှုကို ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ လှူဒါန်းပြုလုပ်တော်မူလေသည်။ ထိုအချိန်
တွင် စုံနံ့သာမြို့ ရှာပုံတော်ကြီးကို ရေးသားခဲ့သဖြင့် နာမည်ကျော်ကြားသော ကဗျာ
ဆရာကြီး ရေနံ့ဖတ်စာရေးဦးကျော့ကိုယ်တိုင် ဦးမင်းရောင်၏အပါး၌ရှိသဖြင့် "အမှန်ပင်
မင်းဖြစ်၍ ရာဇဝင်တွင်ကျော်ကြားခဲ့သော ကျန်စစ်သားငထွေးရှူး၊ လေးလုံးဖေး
ညောင်ဦးဖီးစစ်သူကြီးလေးဦးသဖွယ် တန်ခိုးတေဇာထွန်းပမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်ကြောင်း"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖွဲ့နွဲ့ကာ သံချိုရှည်ကြီးနှစ်ပုဒ်ကို တစ်မှုပတ်ချင်း ရေးသား၍ တင်ဆက်ဖတ်ပြလေသည်။ ဦးမင်းရောင်မှာ ၎င်းသံချိုနှစ်ပုဒ်ကို အလွန်သဘောကျတော်မူလှ၍ ဦးကျေး အား ပိတ်တစ်အုပ်နှင့် ငွေ ၃၀၀ – ဆုတော်အဖြစ် ပေးကမ်းချီးမြှင့်ခဲ့လေသည်။ အဆိုပါ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးပွဲကြီး ပြီးစီးသည့်နောက် မိမိစံမြန်းရာ ကိုဒူးသစ်တပ်ကြီးသို့ ပြန်လည် တော်မူလေသည်။ သို့သော် အင်္ဂလိပ်အား ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့သည်မှာ သုံးနှစ်ရာသီမျှပင် ကြာလာပြီဖြစ်ရကား၊ အစားအသောက် ခက်ခဲခြင်း၊ လက်နက်ခဲယမ်းမီးကျောက် ရှားပါး လာခြင်း၊ အနီးအနားတစ်ဝိုက်ရှိ နယ်ပယ်များမှ အကူအညီမရရှိခြင်း၊ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ် များ၏ အဘက်ဘက်မှ ဝိုင်းညှပ်ထားခြင်းခံရခြင်း၊ ငွေ၊ ရာထူး စသည်တို့ဖြင့် မျှားခြင်း ဘက်သို့ ပါသွားသော သစ္စာဖောက်သူလျှိုများ ပေါ်လာခြင်း စသော အကြောင်းများ ကြောင့် ဦးမင်းရောင်၏ တော်လှန်ရေးတပ်တော်ကြီးမှာ တဖြည်းဖြည်း အင်အားယုတ် လျော့လာတော့လေသည်။

ထိုသို့ အင်အားယုတ်လျော့နေစဉ်တွင် အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်များမှာ အခွင့်ကောင်း ကောင်းအဖြစ် အသုံးပြုကာ ရမည်းသင်းမှ တစ်တပ်၊ တောင်တွင်းမှတစ်တပ်၊ မကွေးမှ တစ်တပ်၊ နတ်မောက်မှ တစ်တပ်၊ တပ်ကြီးလေးတပ်ကို လေးမျက်နှာခွဲ၍ ကိုဒူးစစ်တပ် အား တင်းကျပ်စွာ ဝိုင်းထားပြီးနောက် အမြောက်ကြီးများဖြင့် အဆက်မပြတ် ပစ်ခတ် တိုက်ခိုက်ရာ အလွန်စိတ်အားထက်သန်သော ဦးမင်းရောင်၏ တပ်မတော်ကြီးမှာ ကစင့်ကလျား ပြိုကွဲသွားရရှာတော့လေသည်။ တော်လှန်ရေးတပ်ကြီး ကွဲပြိုသွား သောအချိန်တွင် ဦးမင်းရောင်မှာ နတ်မောက်နယ်၌ နေ၍မဖြစ်နိုင်သည့်အကြောင်းကို သိရှိရိပ်မိရကား၊ ရှမ်းပြည်ဘက်သို့ ချီတက်သွားပြီး ရှမ်းပြည်မှတစ်ဆင့် ခုခံရန် အကြံ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။ သို့သော် သစ္စာဖောက်သူလျှိုများ တစ်နေ့တခြား ပေါ်များလာ သဖြင့် လူများစွာကို အယုံမပေးတော့ဘဲ လက်ရွေးစင်ယေကျွန် ၃၀ – ကျော်ကို သေချာ ဖောက်ကာ သစ္စာရေတိုက်၍ ရှမ်းပြည်သို့ ထွက်ခွာသွားတော့မည့်အကြံကို ထုတ်ဖော် ပြောဆိုရာ၊ အဆိုပါ ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့ကလည်း သေအတူရှင်အမျှ မခွဲမခွာ နောက် တော်က တစ်ပါတည်းလိုက်ပါ၍ အမှုတော်ထမ်းမည့်အကြောင်း ကတိသစ္စာဆိုကြ လေသည်။ ရှမ်းပြည်သို့ ထွက်ခွာမသွားမီ ကိုင်းရွာနှင့် မကွေးနတ်မောက်လမ်းအကြား ရှိလေးတိုင်စင်ရွာ၌ ရှိကြသော ၎င်း၏ဖနီးသည် မသင်နှင့် သွေးမျိုးအချို့တို့အား နှုတ်

ဆက်လိုရကား ဦးမင်းရောင်နှင့်တကွ ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့မှာ ကိုဒူးတပ်ကြီးမှ ရုပ်ဖျောက် ၍ ကိုင်းရွာသို့ ညအချိန်တွင် ထွက်ခဲ့ကြလေသည်။

ကိုင်းရွာ၌ သွေးမျိုးအချို့တို့အား နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် လေးတိုင်စင်ရွာ၌ရှိ သော ဖနီးသည်အား နှုတ်ဆက်ရန်ကိစ္စမှာ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်များ၏ ရန်အလွန်နီးကပ် နေသဖြင့် နောက်လိုက်ရဲဘော်သုံးကျိပ်ကို ကိုင်းရွာ၌ ထားခဲ့ကာ တစ်ဦးတည်း ယေကျွန်တော် မြင်းဖြူကြီးကိုစီး၍ ထွက်ခဲ့လေသည်။ ကိုင်းရွာ၏အထွက်တွင် မြင်းဖြူ ကြီးများ ရှောရှောရှူရှူမသွားဘဲ ပတာ်ရပ်ကာ နောက်သို့ ဆွန့်တွန့်ဆွန့်တွန့်ဖြစ်နေ သော အတိတ်ဆိုးတစ်ခု ရှိလေသည်။ ဦးမင်းရောင်မှာလည်း ၎င်းအတိတ်ကြောင့် စိတ်လေးလာလေသည်။ သို့သော် မသွားမပြီး အရေးကြီးလာပြီဖြစ်ရကား မြင်းဖြူကြီး ကို ဖွတ်အတင်းနှင်ကာ လေးတိုင်စင်ရွာဘက်ဆီသို့ ဆက်၍သွားကြလေသည်။

နတ်မောက်အပိုင် တံခွန်တိုင်ရွာသို့ ရောက်သောအခါ တံခွန်တိုင်ရွာသူ ရွာသားတို့မှာ ဦးမင်းရောင်အား အထူးကြည်ညိုလေးစား အားကိုးတွသည့်အတိုင်း သောင်းသောင်းဖြဖြ ဝိုင်းဝန်းကြိုဆိုပြုစုကြလေသည်။ ၎င်းတံခွန်တိုင်ရွာ၌ အချိန် အတော်ကြာနေပြီးနောက် ရွာသူရွာသားများအား ၎င်းသွားသော ခရီးလမ်းကို အင်္ဂလိပ် စစ်တပ်များမေးလျှင် မပြောဘဲနေကြရန် နှုတ်ပိတ်၍ လေးတိုင်စင်ရွာဘက်သို့ ဆက် လက်စီးသွားလေသည်။ သစ္စာဖောက်သူလျှိုတစ်ဦး၏ သတင်းပေးချက်အရ အင်္ဂလိပ် စစ်ဗိုလ်ကြီး မစ္စတာဂျုန်းဒေါသည် ဦးမင်းရောင် လေးတိုင်စင်ရွာဘက်သို့ မကွေးလမ်း အတိုင်း ထွက်ခွာသွားကြောင်း သိရှိရသောအခါ လက်နက်အပြည့်အစုံပါသော မြင်း တပ်တစ်တပ်နှင့် နောက်က အပြင်းလိုက်လေသည်။ တံခွန်တိုင်ရွာသို့ ရောက်သော အခါ ဦးမင်းရောင်၏ သတင်းကို မေးမြန်းစစ်ဆေးရာ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ အမှန်သတင်းကို မပြောဘဲ လိမ်လွှဲပြောဆိုကြလေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် အမျိုးမျိုး နှိပ်နက်နှိပ်စက်ကာ မေးမြန်းစစ်ဆေးသော်လည်း သတင်းမှန်မရသဖြင့် စစ်ဗိုလ်ကြီး မစ္စတာဂျုန်းဒေါသည် တံခွန်တိုင်ရွာ အနောက်ဘက် သဲပြင်ကြီးတွင် မြင်းခြေရာခံ၍ လေးတိုင်စင်ရွာသွားလမ်းအတိုင်း ဆက်လက်လိုက်ပြန်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာ ညနေ ၁ – နာရီခွဲအချိန်ဖြစ်သည်။ နေကလည်း အလွန်ပူပြင်း လျက်ရှိသည်။ ဦးမင်းရောင်၏ ကျွန်တော်ရင်း မြင်းဖြူကြီးမှာလည်း တစ်ကိုယ်လုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချွေးများထွက်ကာ အမြှုပ်တစီစီနှင့် မောဟိုက်နေပြီဖြစ်သည်။ မြင်းကို အနားပေးသော သဘောဖြင့် မြင်းပေါ်မှဆင်းကာ လမ်းနံဘေးရှိ ချောက်တစ်ခုအတွင်းသို့ဆင်း၍ ကွမ်း စားရင်း ခေတ္တအနားယူလေသည်။ နာရီဝက်ခန့်ကြာသောအခါ သေမင်းတမန်နှင့်တူ သော စစ်တပ်မှ မြင်းစွာသံများကို ရုတ်တရက် ဦးမင်းရောင်ကြားရတော့လေသည်။ ဦးမင်းရောင်မှာ ချက်ချင်းပင် ကွမ်းစားရာမှထ၍ ဓါးတောင်းကိုဖြုတ်လိုက်လေသည်။ ၎င်းနောက် ဘေးရန်တွေ့လျှင် အမြဲကယ်ဆယ်ခဲ့သော ၎င်း၏ ကျွန်တော်ရင်း မြင်း ကြီးအပေါ်သို့ လွှားတက်ကာ ဖက်ကုန်နှင်ရန်အပြုတွင် ဒိုင်းဟူသော သေနတ်သံကြီး တစ်ချက် ပေါ်ထွက်လာပြီးနောက် မိမိသခင်၏ အမူတော်ကို အပွဲပွဲ၌ ကျေပွန်အော ထမ်းရွက်ခဲ့သော မြင်းဖြူကြီးမှာ ဖုန်းခနဲလဲ၍ မိမိသခင်၏အကျိုးကို သေသည်အထိ သစ္စာရှိရှိဆောင်ရွက်သွားပေတော့သည်။ မြင်းကြီးအား ထိသောဒဏ်ရာမှာ ဦးမင်း ရောင်၏ပေါင်တစ်ဖက်ကို ဖောက်ထွင်းကာ ထိမှန်သော အင်္ဂလိပ်စစ်ထပ်မှပစ်သည့် သေနတ်ကျည်ဆံဒဏ်ရာဖြစ်လေသည်။

ဦးမင်းရောင်မှာ သေနတ်ဒဏ်ရာဖြင့် မြင်းပေါ်မှ လိမ့်ကျသွားလေသည်။ မစ္စတာဂျန်းဒေါနှင့်အတူ စစ်သားများသည် ဦးမင်းရောင်အား ဝိုင်းကာ သေနတ်ဖြ ချိန်ထားကြလေသည်။ ၎င်းနောက် မစ္စတာဂျန်းဒေါသည် ဆူပွက်နေသော နဖ မောက်နယ်တစ်ဝိုက်၌ ဦးမင်းရောင် သေပြီဟူသော သတင်းကြားရက ပိုမိုအုံကြွထ ဆူပွက်ကလဲ့စားချေမည့်အရေးကို တွေး၍ စိုးရိမ်ဟန်ရှိသည်၊ ၎င်းပြင် ဦးမင်းရော အား ရာထူးဖြင့် သွေးဆောင်၍ တစ်ဆင့်အုပ်စိုးနိုင်ခြင်းက ပိုမိုထိရောက်နိုင်မည် အရေးကို တွေးမိကာ ဒဏ်ရာဖြင့်လဲနေသည့် ဦးမင်းရောင်အနီးသို့ လျှောက်သွားလေ သည်။ ဦးမင်းရောင်ကား မသေသေး၊ စကားပြောနိုင်သေးသည်။ မစ္စတာဂျန်းဒေါ သည် ဦးမင်းရောင်အား အင်္ဂလိပ်သစ္စာကိုဆို၍ မြို့အုပ်ရာထူးလက်ခံရန် အမျိုးမျိုး ချော့မော့ပြောဆိုလေသည်။ သို့သော် ဦးမင်းရောင်ကား သံမဏိစိတ်ဓာတ်ရှိသူဖြ သဖြင့် "ငါ ကုလားတော့ ဘုရားမထူးဘူး၊ ဗမာ့သစ္စာဖောက်ပြီး ကုလားရဲ့သစ္စာမခံလု သေချင်ရင် သေပါစေ၊ မင်းတို့ပေးတဲ့ရာထူးကို မလိုချင်၊ ကျွန်ဖြစ်နေခြင်းထက် သေတာ က မြတ်တယ်ဟေ့" ဟု ပြင်းထန်စွာ ပြန်လည်ပြောကြားသောအခါ မစ္စတာဂျန်းဒေါ သည် သေနတ်ဖြင့် အသေပစ်သတ်ရုံမှတစ်ပါး အခြားနည်းဖြင့် မအောင်မြင်နိုင်

ကြောင်းနားလည်သွားရကား ကျွန်ုပ်တို့၏ ရဲရဲတောက်အချစ်ဆုံးနည်းပူတိုလ်ကြီး ဦးမင်း ရောင်အား သေနတ်ဖြင့် အသေပစ်သတ်၍ ခေါင်းကို တိခန့်ခန့်အောင် ဖြတ်လိုက် လေသည်။

ဦးမင်းရောင် အမှန်တကယ်ပင် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ပြီဖြစ်သော်လည်း ယုံသူနယ်သားတို့မယုံကြည်ဘဲ ရှိနေမည်စိုးသဖြင့် မစ္စတာဂျန်းဒေါသည်ဦးမင်းရောင် ၏ သွေးတစက်စက် စီးထွက်နေသော ဦးခေါင်းပြတ်ကြီးကို နတ်မောက်အထိ ယူ ဆောင်လာကာ ယခု ဗိုလ်ချုပ်၏ ဦးလေးအရင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသောဘိတ၏ ကျောင်းတော်ကျောင်းတိုက်ရှေ့ ဥဂုစ်ပင်မြောက်ကိုင်း၌ ချိတ်ဆွဲထားလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ် သည် လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲကြီးတွင် ရှေ့ဆုံးမှနေ၍ ရင်ကို မြေကတုတ်ပြုကာ ဇွဲဖြင့် တိုက်ခိုက်နေစဉ် နယ်ချဲ့၏ လက်ပါးစေပယောဂကြောင့် အသေဆိုးနှင့်တွေ့ဆုံကာ ဦးဆုံးရရှာသကဲ့သို့ မျက်စိရှေ့တွင် နိုင်ငံကြီးဆုံးရှုံးသွားရသည်ကို မကြည့်ရက်နိုင်ဘဲ ပြန်လည်ကယ်ဆယ်လိုသောစိတ်ဓာတ်ဖြင့် နယ်ချဲ့စစ်တပ်များကို ခေါင်းဆောင်ကာ ခုခံတိုက်ခိုက်ကြိုးစားခဲ့သော ဗိုလ်ချုပ်၏အဘိုး ရွှေလရောင်ဘွဲ့ခံ ဗမာ့အာဇာနည် ကြီးကောင်း ဦးမင်းရောင်မှာလည်း နယ်ချဲ့၏လက်နက်ဖြင့် ကျဆုံးသွားခဲ့ရဖူးလေ သည်။

ဤကား ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် အဘယ်ကြောင့် တော်လှန်ရေးသမား တစ်ဦးဖြစ်လာရသည်ဆိုသော မေးခွန်းအတွက် အဖြေပေးသည့် ဇာတိဂုဏ်အကြောင်း ပေတည်း။

ဆုမြိုင်

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၁

မြန်မာ့သမိုင်း၌ အံ့ဖွယ်သူရဲထူးကဲခဲ့ခြင်း
(ဆရာဇော်ဂျီ)

တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော် ပထမနေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်အား တွေ့မြင်ရပုံ

၁၉၅၀–ခု၊ ဇူလိုင် ၁၉ –ရက်နေ့ အာဇာနည်နေ့ဝေါ် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်ခေါင်းဆောင်ကြီးများ ကျဆုံးသောနေ့ထုတ် ဟံသာဝတီသတင်းစာတွင် ရေးသားတော်မြဲ့သော စာရေးဆရာဇော်ဂျီဝေါ် (ဦးသိန်းဟန် အင်းအတတ္တသိုလ် စာကြည့်တိုက်မှူး) ရေးသားသည့် ဆောင်းပါးကို ထပ်မံဖော်ပြလိုက်ပါသည်ကြောင်း။

(ထုတ်ဝေသူ)

၁၉၄၇ – ခုနှစ်၊ ဖွန်လ ၁၀ – ရက်နေ့။ ။ ဤနေ့သည် မြန်မာနိုင်ငံသမိုင်း
အံ့ဖွယ်သူရဲထူးကဲသောနေ့ဖြစ်လေသည်။

ဤနေ့တွင် အချုပ်အခြာအာဏာပိုင် လွတ်လပ်သော ပြည်ထောင်စုသ
မြန်မာနိုင်ငံတည်းဟူသော အုတ်မြစ်အတွက် အဦးအဖျား အထွဋ်အထိပ်ဖြစ်သေ
အုတ်တစ်ချပ်ကို ချခဲ့သည့်နေ့ဖြစ်လေသည်။

ဤနေ့တွင် တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်ကို စတင်ကျင်းပခဲ့လေသည်။
သောက်သောအခါ မိုးတဖွဲဖွဲရွာလျက်ရှိသည်။ မိုးစင်စင်လင်းလာသောအခါ ဖွဲရ

ာလေသည်။ တစ်ဖန် သဲရာမှ စဲသွားပြန်လေသည်။ တစ်ဖန် စဲရာမှ ဖွဲလာပြန်လေ
ည်။ ဖွဲလိုက်သဲလိုက်၊ သဲလိုက်စဲလိုက်နှင့် ဖောက်ပြန်ချင်သလို ဖောက်ပြန်နေသော
ခါတွင် နေရောင်ခြည်ကား မဖောက်မပြန်၊ အဖွဲ၊ အသဲ၊ အစဲအလျှည့်ကို ထွင်း
တ်၍ တောက်ပသည်ထက် တောက်ပလျက်သာလာလေသည်။ ထိုအချိန်တွင်
ချုပ်သည် တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်အမတ်များကို ဇန္ဒုလပန်းခြံမှ ဦးဆောင်ကာ
ွင်းဝန်များရုံး အရှေ့တံခါးမှ ဝင်လာလေသည်။

ဝတ်မဆင် ယဉ်စစ

ဗိုလ်ချုပ်သည် စစ်ဝတ်အင်္ကျီကိုမဝတ်၊ စစ်ဝတ်ဘောင်းဘီကို မဆင်
ဝစရိုလှသည်။ ခေါင်းပေါင်းမှာ ပန်းရောင်၊ အပေါ်အင်္ကျီမှာ ပိုးပင်ဖြူ၊ ခါးဝတ်လုံချည်
ဟာဇလာပန်းရောင်အချိုပ်ဆင်ဖြစ်လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်တံခါးဝမှ ဝင်လာပုံကို ပြောပြချင်ပါသေးသည်။ ဗိုလ်ချုပ်၏ ခြေလှမ်း
ည် သွက်လှသည်ဟုလည်း မဆိုသာ၊ လေးလှသည်ဟုလည်း မဆိုသာ၊ ဗိုလ်ချုပ်၏
လှမ်းသည် ကြွလှသည်ဟုလည်း မဆိုသာ၊ စိပ်လှသည်ဟုလည်း မဆိုသာ၊ သွက်
ိုလိုလည်း ရှိသည်။ လေးသလိုလိုလည်း ရှိသည်၊ ကြွသလိုလိုလည်း ရှိသည်။ စိပ်
ိုလိုလည်းရှိသည်။ ဤသို့ပင် ထင်ရလေသည်။ ကိုယ်ကား ရှေ့သို့ကိုင်းနေသည်ဟု
သည်၊ ခေါင်းလည်း မြေသို့ စိုက်နေသည်ဟု ဆိုရဲသည်။ သို့ရာတွင် ယာလက်ဖြင့်
ကိုဆွဲလျက် လှမ်းလာရာ ဝဲဘက်တွင် လုံချည်သည် စွန်တောင်သိမ်းလျက်ရှိ
သည်၊ ဤသို့လျှင် ဗိုလ်ချုပ်သည် အတွင်းဝန်ရုံး အရှေ့တံခါးမှ အတွင်းဝန်ရုံး
ယ်သို့ လျှောက်လာလေသည်။

်ဆစ်တော်လှန်ရေး အလံ

အတွင်းဝန်ရုံးအတွင်းအလယ်ဇပိုမှ မြောက်ဘက်သို့မျက်နှာမူလိုက်သော
ပြည်ပြုလွှတ်တော်ကို မြင်နိုင်လေသည်၊ ထိုလွှတ်တော်သည် ဗိုလ်ချုပ်အား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စောင့်မျှော်လျက်ရှိလေသည်။ လွှတ်တော်ရှေ့မျက်နှာစာတွင် အုတ်ခုံအလံတိုင်ရှိ သည်။ ထိုအလံတိုင်သည် အရိုးတံသက်သက်သာ ဖြစ်လေသည်။ သို့ရာတွင် ဗိုလ် ထိုအလံတိုင်ရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးအလံသည် ထို တိုင်အရိုးတံမှ ပေါက်ပွင့်လာကာ ဗိုလ်ချုပ်ကို ဆီးကြိုလေသည်။

ယခင်ကသော် အနီခံလက်ဝဲဘက်ထောင့် ကြယ်ဖြူတစ်ပွင့် ဖက်ဆစ် လှန်ရေးအလံသည် ရှေးဦးစွာ ဖ-ဆ-ပ-လ အစည်းအရုံးတွင် တလူလူပျံခဲ့လေ ထို့နောက် မြို့တိုင်းတွင် ပျံသည်။ ထို့နောက် ရွာတိုင်းတွင် ပျံသည်။ ယခုမူ အတွင်း ရုံးအလယ်ဗဟိုတွင် ပျံသည်။ ဖ-ဆ-ပ-လ အစည်းအရုံးတွင် တလူလူပျံ ထိုအလံသည် နိုင်ငံကိုချစ်သော နိုင်ငံချစ်ခေါင်းဆောင်တို့၏ ဆန္ဒသာဖြစ်လေ ထို့နောက် မြို့တိုင်းရွာတိုင်းတွင် ပျံသောအခါ လူထု၏ဆန္ဒဖြစ်လာ၏။ အတွင်း အလယ်ဗဟိုတွင် ပျံသောအခါ နိုင်ငံ၏ အချုပ်အခြာအာဏာဖြစ်လာလေသည်။ ချုပ်သည် ခေါင်းဆောင်၏ဆန္ဒကို လူထုဆန္ဒအဖြစ်သို့ ပြောင်းခဲ့သည်။ ထိုမှတ နိုင်ငံ၏အချုပ်အခြာအာဏာအဖြစ်သို့ ပြောင်းခဲ့ခြင်းပင်တည်း။

ခေါင်းဆောင်၏ဆန္ဒ၊ လူထု၏ဆန္ဒတို့မှရသော အချုပ်အခြာအာဏာ လွှတ်တော်ရှေ့အလံတိုင်တွင် လွင့်ပျံလျက်ရှိလေပြီ။ ဗိုလ်ချုပ်သည် ထိုအာဏာ အလေးပြု၍ ဦးညွှတ်ခဲ့လေသည်။ ထိုအာဏာ၏အရိပ်ကို ခိုလှုံလိုက်ရသော ပြည်ပြုလွှတ်တော်လည်း အာဏာနှင့်ပြည့်စုံသော နိုင်ငံ၏အထွတ်အထိပ်အဖွဲ့အ ဖြစ်လာလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်သည် တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်အား ထိုနေ့နံနက် အာဏာအပ်နှင်းလိုက်လေပြီ။

တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်

တစ်ဖန် ထိုနေ့နံနက်ပိုင်း (၁၁) နာရီသာသာအချိန်၌ပင် ဗိုလ်ချုပ်သည် အာဏာကို ပထမစတင်သုံးစွဲလိုက်လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် တိုင်းပြည်ပြုလွှတ် အမတ်အစုံအညီ စည်းဝေးကြလေသည်။ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌနေရာ၏ လက်ျာ တွင် ဗိုလ်ချုပ်သည် ခုံတန်းထိပ်ကထိုင်လေသည်။ နံနက်စောစောက ဝတ်ဆင်

တဲ့သို့ပင် ပန်းရောင်ခေါင်းပေါင်း၊ ပိုးပင်ဖြူရင်စိ၊ ဘန်ကောက်ပန်းရောင်လုံချည်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်သည် ယဉ်စစရှိလှလေသည်။ လွှတ်တော်အတွင်းတွင် ဥက္ကဋ္ဌနေရာသည် ဟင်းလင်းသာရှိသေးလေသည်။ ထိုအခါ ဗိုလ်ချုပ်သည် လွှတ်တော်အစည်းအဝေး တွင် ရှေးဦးစွာထိုင်ရာမှထ၍ ...

"တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်အမတ်များခင်ဗျား၊ ယနေ့ တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော် အစည်းအဝေးမှာ ကျွန်တော်တို့အစည်းအဝေးပွဲတက်ရောက်လာတဲ့အခါ ထုံးစံအတိုင်း ဤအစည်းအဝေးကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သွားရန်အတွက် သဘာပတိလိုပါ တယ်၊ သည်လို သဘာပတိအဖြစ် တင်မြှောက်ဖို့ ကျွန်တော်က ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး သခင်မြကို အဆိုတင်သွင်းပါတယ်"ဟု အသံအောင်အောင်ဖြင့် အရေးဆိုလိုက်လေ သည်။ ထိုအခါ မန်းဘခိုင်သည် မားမားမတ်မတ်ထ၍ ...

"ကျွန်တော်က ထောက်ခံပါတယ်"

ဟု ဗိုလ်ချုပ်ဆိုလိုက်သောအရေးကို ဖေးမကူညီလိုက်ရာ လွှတ်တော်တစ်ခု လုံး လက်ခုပ်သံဆူညံသွားကာ သခင်မြအား သဘာပတိအဖြစ် တင်မြှောက်လိုက်ကြ လေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်သည် မိမိ၏နေရာမှထ၍ သခင်မြဆီသို့သွားသည်။ နောက် သခင်မြကို ရှေ့ဆောင်၍ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌနေရာသို့ လိုက်ပို့ရှာလေသည်။

သခင်မြသည် သဘာပတိမိန့်ခွန်းကိုချွေစဉ် ဗိုလ်ချုပ်သည် မိမိရှေ့ရှိ စားပွဲတို့ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ဆုပ်ကိုင်ကာ မိန့်ခွန်းကို နားယူလျက်ရှိလေ သည်။ ထိုသို့နားယူရင်း ဗိုလ်ချုပ်သည် မိမိ၏စိတ်မျက်စိတွင် တည်လတ္တံ့သော ပြည် ထောင်စုနိုင်ငံ၏ နိမိတ်ကိုမြင်နေမည်မှာ မုချပင်ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဗိုလ်ချုပ်အား ၁၉၄၇-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၀-ရက် အင်္ဂါနေ့က ထို တဲ့သို့ပင်မြင်လိုက်ရပေသတည်း။

ရေးသူ-ဇော်ဂျီ

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၂

ဗိုလ်ချုပ် စစ်သားတွေ သက်ညှာပုံ

(စာနယ်ဇင်းကိုယ်စားလှယ် ကိုခင်မောင်)

ယခုအခါ ပြည်မြို့စာနယ်ဇင်းကိုယ်စားလှယ် လုပ်နေသော ကိုခင်မောင်သည် ဗမာ့တပ်မတော်စစ်သားဘဝ၌ ဗိုလ်ချုပ်အား ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ရပုံ အဖြစ်အပျက်တလေးကို တင်ပြလိုက်ရပါကြောင်း။

(ထုတ်ဝေသူ)

ကျွန်တော် ဂျပန်ခေတ် ဗမာ့ခြေလျင်တပ်မတော် တပ်ရင်းအမှတ် (၂) ဗိုလ်မှူး... သူရ (ကွယ်လွန်သူ) တပ်ရင်းတပ်ခွဲအမှတ် (၃) ဗိုလ်ကျော်ထွန်းတင်တပ်မှာ တာဝန်ယူနေစဉ်ကဖြစ်ပါသည်။ နေ့တွေရက်တွေကိုတော့ မမှတ်မိတော့ပါ။ ကျွန်တော်တို့တပ်ဟာ ဒီအချိန်က အလုံစခန်း ရေခဲစက်အနီး (ယခု ကရင်ဝန်း)ထဲမှာ နေရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့တပ်ရဲ့အနီးမှာပဲ ဗမာ့တပ်မတော် စစ်ဆေးရုံကြီးရှိပါသည်။ ၎င်းဆေးရုံ... လူနာရဲဘော်များမှာ ဆေးရုံတာဝန်မှူးများအလစ်တွင် အပြင်ဘက်သို့ လည်ခြင်း... တွေ့ကရာအစားအသောက်များ စားခြင်းများကို ပြုလုပ်နေသဖြင့် ဆေးရုံတာဝန်မှ...

...းမှာ ရဲဘော်များကို ကြပ်မတ်စောင့်ထိန်းရန်အတွက် ကျွန်တော်က တပ်ရင်းမှူးထံ ...အရောက်အကူအညီတောင်းပါသည်။ များမကြာမီဘဲ တပ်ရင်းမှူးအမိန့်ဖြင့် တပ်ခွဲ ...င်းတပ်ခွဲတိုင်းမှ တစ်နေ့စီ ဆေးရုံဂိတ်တွင် ကင်းရုံကလေး ဆောက်ကာ၊ ကင်းတာဝန် ...ယူကြရပါသည်။ တစ်နေ့တော့ (နေ့၊ ရက်၊ လ)ကိုတော့ မမှတ်မိတော့ပါ။ ဗိုလ်ဦးဘာ ...ပ်စုတပ်ကြပ်ကလေး ကိုစံတင်တပ်စိပ်မှ ကင်းတာဝန်ယူရန် တပ်ခွဲမှူး အမိန့်ရောက် ...ာပါသည်။ အမိန့်ရောက်သည့်အချိန်မှစ၍ တပ်သား ၆ - ယောက် ကျွန်တော်ပါ ...ပါသည်။ ကင်းဗိုလ်အဖြစ် တပ်ကြပ်ကလေး ကိုစံတင်က ဦးဆောင်ကာ၊ ပထမကင်း ...ာင်းနှင့် လဲလှယ်၍ စောင့်ကြရပါသည်။ စောင့်ရင်းမှာ ရဲဘော်လူနာကလေးများ ...တွက်လေ့ရှိသော အပေါက်တွင် တစ်ယောက်ကို နှစ်နာရီကျ စောင့်ကြရ၍ ယနေ့ ...ညနေ ၆ - နာရီမှ ကင်းတာဝန်ယူလျှင် နက်ဖြန် ၆ - နာရီမှ ကင်းတာဝန်များ ကုန်ဆုံး ...လျှင် နောက်တပ်ခွဲတစ်ခွဲမှ ကင်းတာဝန် လာရောက်လဲလှယ်ရပါသည်။ ကျွန်တော် ...့ ကင်းစောင့်လှည့်ညတစ်ညလွန်မြောက်၍ ကုန်ဆုံးကာနီးအချိန် ညနေ ၃ - နာရီခန့် ...ွင်ကင်းစောင့်ရဲဘော်၏အချက်ပေးအော်သံတွင် အလံဝါကားလာပြီ။ (ဗိုလ်ချုပ်ကား) ...ု ဆိုလိုသည်။ ထိုအချိန်က စစ်ဝန်ကြီး (ဗိုလ်ချုပ်) ကားသာ အလံဝါစိုက်ရပါသည်။ ...င်းစောင့်ရဲဘော်၏ အချက်ပေးသံ ကြားလျှင်ကြားခြင်း ကျွန်တော်တို့ ကင်းရုံတစ်ရှေ့ ...ံးမှာ ပြာလောင်ခတ်အောင်ပင် ပြင်ဆင်ရပါတော့သည်။ ကျွန်တော့်မှာလည်း ထို ...ချိန်က သာမန်ရဲဘော်ကလေးတစ်ယောက်သာဖြစ်၍ ဗိုလ်ချုပ်ကို နာမည်သာကြား ...ပြီးတစ်ခါမှ မမြင်ဖူးပါ။ ထို့ကြောင့်ပင် ထိုအချိန်က အလွန်တွေ့ချင်မြင်ချင်နေပါသည်။ ...နည်းတူ အခြားကင်းရုံထဲရှိ ရဲဘော်ကလေးများမှာလည်း ကျွန်တော်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေ ...ကြောင်း၊ ထို့နောက် ၎င်းတို့ပြောပြမှပင် သိရပါသည်။ ပြာလောင်ခတ်အောင် ပြင်ဆင် ...ရခြင်းမှာလည်း ထိုစဉ် ဂျပန်ခေတ် ဗမာ့တပ်မတော်ဆိုလျှင် ဗိုလ်မှူးကလေးမှစ၍ ...လ်ချုပ်အထိ လာလျှင် တန်းစီ၍ အလေးပြုကြရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း ကင်းရုံ ...တွင် တန်းစီ၍ ဗိုလ်ချုပ်ကားအလာကို အလေးပြုရန် စောင့်ဆိုင်းအသင့်ဖြင့်ထားပါ ...ာသည်။ တပ်စိတ်မှူးကလည်း တောင့်တောင့်တင်းတင်း အလေးပြုကြရန် မှာကြား ...တိပေးနေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ပြင်ဆင်ပြီး၍ မကြာ ဗိုလ်ချုပ်ကား အလံဝါကြီး ...လူလူနှင့် ကင်းပေါက်ဝ (ဘယ်ဘက်မှ ဝင်လာပါတော့သည်)။ ဝင်လာလာချင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကင်းဗိုလ်၏ သတိဆိုသော အမိန့်သံနှင့်အတူ အားလုံး သတိအနေအထား မလှုပ်
မယှက် တူရူသို့ကြည့်ကာ ရပ်နေကြ၍ ကင်းဗိုလ်၏ နောက်ထပ်အမိန့်ကို စောင့်ဆိုင်း
နေစဉ်အတွင်းပင် (ဗိုလ်ချုပ်ကို အလေးပြုရန် ညာကြည့်)ဟု အမိန့်နှင့်အတူ အချို့
လည်း ညာဘက်ကင်းဗိုလ် အမိန့်အတိုင်းကြည့်၍ အချို့လည်း ဗိုလ်ချုပ်ဝင်လာသ
ဘက်သို့ကြည့်ကြပါသည်။ ကင်းဗိုလ်မှာလည်း ဗိုလ်ချုပ်ကို အလွန်ရိုသေပြီး အကြော
လွန်သွားသောကြောင့် အမိန့်ပေးလွဲသွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တစ်ချိန်တည်းပင် ဗိုလ်ချု
ကားကြီးသည် ကျွန်တော်တို့ တန်းစီကာ ရှေ့တည့်တည့်တွင်ရပ်ကာ ကင်းဗိုလ်အ
ခေါ်၍ ဘယ်တပ်ရင်းတပ်ခွဲကလဲ၊ မေးမြန်းမှတ်သားသွားပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ရဲဘော်
ကလေးများစိတ်တွင်ကား အလွန်ကြောက်လန့်နေပါတော့သည်။ ကင်းတာဝန်ပြီး
၍ တပ်သို့ ပြန်ရောက်သော်လည်း မစားနိုင်မအိပ်နိုင်နှင့် ရဲဘော်ကလေးများမှာ
ရောက်လာမည့် အပြစ်ကြီးကိုသာ စိတ်တထင့်ထင့် မျှော်မှန်းနေကြရပါတော့သည်
နံနက်လင်း၍ ကျရောက်မည့်အပြစ်ဒဏ်ကို စောင့်မျှော်နေစဉ်ပင် တပ်စုမှူးဗိုလ်ဦးဘ
အမိန့်ဖြင့် မနေ့က ဆေးရုံမှဆင်းလာကြသော ရဲဘော်ကလေးများနှင့် တပ်စိတ်မှူး
ခေါ်နိုင်းလိုက်ကြောင်း ရဲဘော်တစ်ယောက် လာပြောသဖြင့် စိတ်တထင့်ထင့်နှ
တပ်ခွဲရုံးသို့ လိုက်ပါသွားကြရတော့သည်။ တပ်ခွဲရုံးပေါ်သို့ ရောက်သည်နှင့် ပြုံးရွှင်
တပ်စုမှူးဗိုလ်ဦးဘက ငါ့ရဲဘော်တွေ တော်တော်ရော်သေးတာပဲ၊ မင်းတို့တစ်တွေ
တပ်ရင်းမှူး (ဗိုလ်သူရ) ကွယ်လွန်သူကို ဗိုလ်ချုပ်က ကြိမ်းသွားတယ်၊ ထိုအခါ
ကျွန်တော်တို့တစ်တွေမှာ ပြုံးနိုင်ပါတော့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်မှာ ရဲဘော်ကလေး
အပေါ် ဒါလောက်တောင် ညှာပါလားဟု ရဲဘော်ကလေးများစိတ်တွင် ဖြစ်ပေါ်
ကြောင်းကို ရဲဘော်ကလေးများ၏ မျက်နှာအမူအရာပေါ်တွင် ပေါ်လွင်နေကြသည်
မပြောဘဲ သိရပါသည်။ တပ်စုမှူးက ဆက်လက်၍ ဗိုလ်မှူးကတစ်ဆင့် ငါ့ကို ခေါ်ကြိ
တာပေါ့ကွ၊ ရဲဘော်တွေကိုတော့ ခေါ်ပြီး ကြိမ်းလားမောင်းလားနဲ့ အပြစ်မပေးရဘူး
ဗိုလ်ချုပ်က မှာသွားတယ်တဲ့၊ မှားတာတွေသာ နောက် ဂရုစိုက်ကြကွာဆိုညပီး ပြ
လွှတ်လိုက်မှပင် ကျွန်တော်တို့ သက်မကြီးတွေကို ပြိုင်တူချမိပါတော့သည်။

ခင်မောင် (ပြည်

* * *

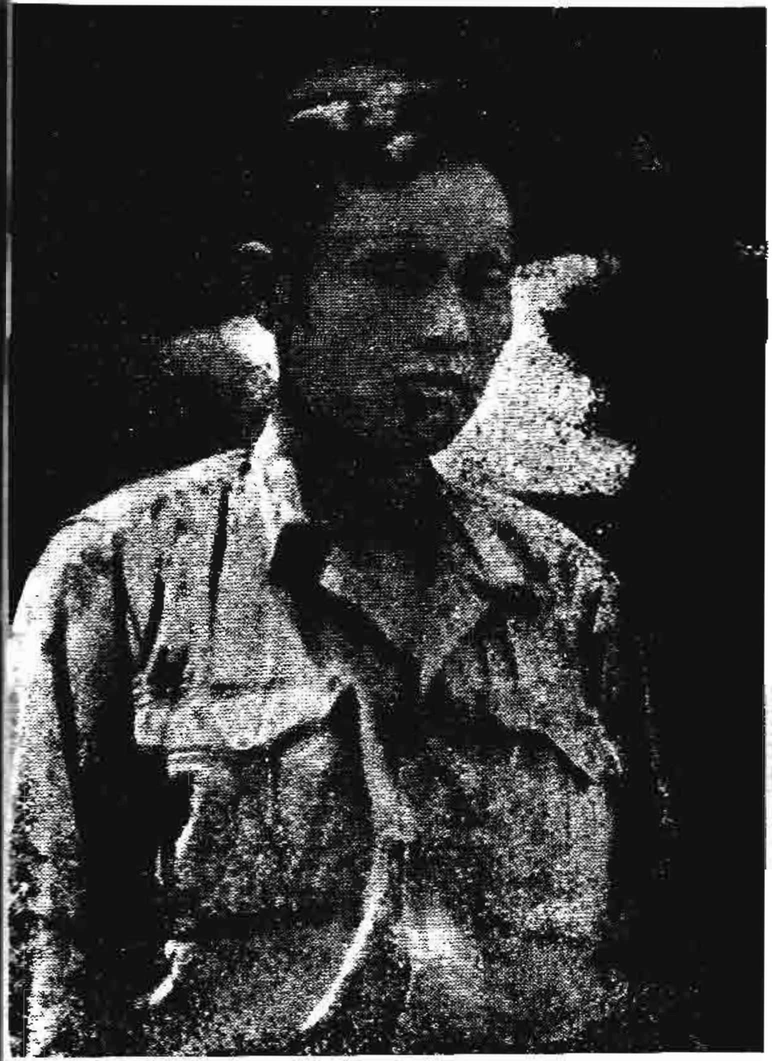

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းခေါ် ဗိုလ်တေဇအား
ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်
ဗိုလ်ချုပ်ဘဝ တွေ့မြင်ရပုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၉၄၂ ခုနှစ်၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့ကို တော်လှန်အပြီး
ဂျပန်ဘုရင်က ချီးမြှင့်သော တံဆိပ်များနှင့်ပုံ

၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ဂျပန်ဖက်ဆစ်ကို တော်လှန်အပြီး
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို
မျိုးချစ်တပ်မတော်ဗိုလ်ချုပ်အဖြစ် တွေ့မြင်ရပုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ၁၉၄၆ ခုနှစ်၊ တပ်မတော်နေ့၌
မိန့်ခွန်းပြောကြားနေပုံ

၆-၉-၁၉၄၂ နေ့တွင် ဗမာ့တပ်မတော် စစ်သေနာပတိကြီး
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် ဒေါ်ခင်ကြည်တို့ လက်ထပ်မင်္ဂလာပြုပြီးစဉ်ကပုံ

နတ်မောက်မြို့ရှိ ဗိုလ်ချုပ်ဖခင် ဦးဖာပူကို
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် ဒေါ်ခင်ကြည် ကန်တော့နေပုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း မင်္ဂလာဆောင်တစ်ခု
တက်ရောက်စဉ် တွေ့မြင်ရပုံ

တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ (၁၉၃၅ - ၃၆)
ရှေ့တန်း - ကိုသိပ္ပာန်၊ မစ္စတာရာရှစ်၊ သခင်နု၊ ကိုအုံး၊ ကိုအောင်ဆန်း
(နောက်တန်းမှ အမှုဆောင်ကိုထွန်းအုံက ကျေးဇူးပြုသောဓာတ်ပုံ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂျပန်ပြည်၌ စစ်ပညာသင်ယူခဲ့သော ရဲဘော်သုံးကျိပ်မှ အချို့ပုံ
ရှေ့တန်း - ဝဲမှ ဗိုလ်ဇေယျ၊ ဗိုလ်မှူးအောင်၊ ဂျပန်ဘုန်းကြီး၊ ဗိုလ်ချုပ်၊ ဗိုလ်မိုးကြိုး၊
ဗိုလ်နေဝင်း၊ ဗိုလ်လရောင်။
အလယ်တန်း - ဗိုလ်ရန်နိုင်၊ ဗိုလ်မင်းရောင်၊ ဗိုလ်မြင့်အောင်၊
ဗိုလ်စောနောင်၊ ဗိုလ်ကျော်ဇော။
နောက်တန်း - ဗိုလ်တာရာ၊ ဗိုလ်မင်းခေါင်၊ ဗိုလ်လင်းယုန်၊ ဗိုလ်ဇင်ယော်၊
ဗိုလ်ဗလ၊ ဗိုလ်ရဲထွဋ်

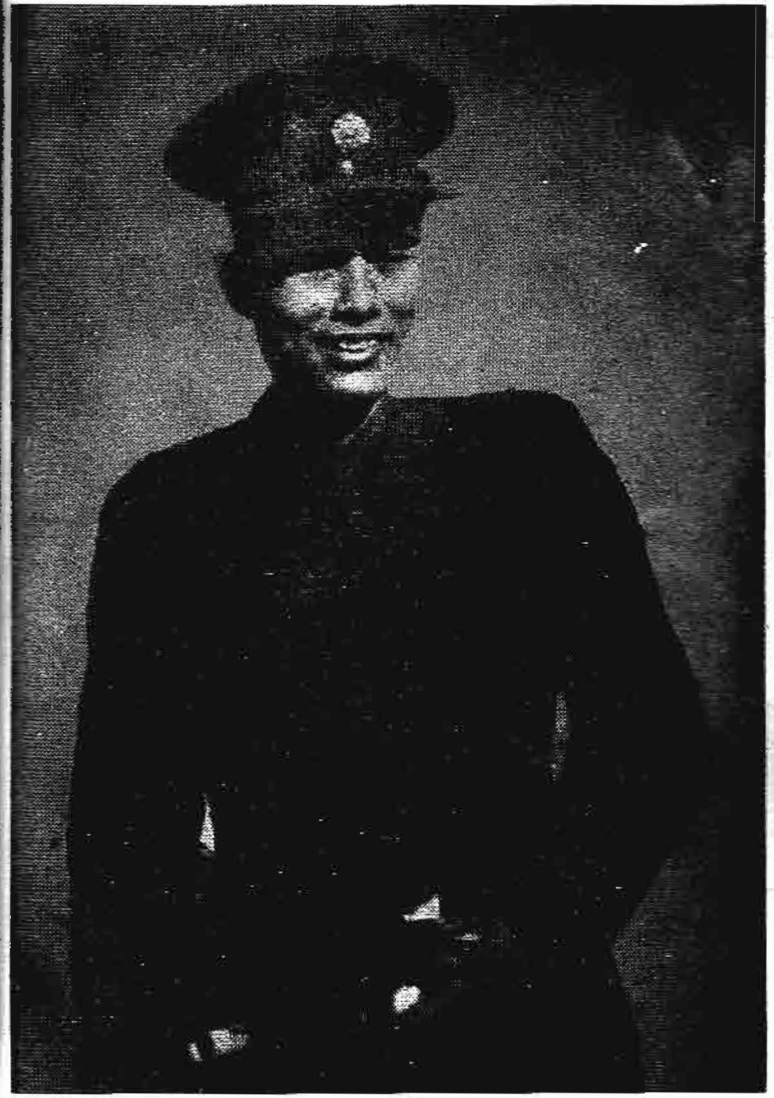

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
ပြုံးရယ်နေပုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
(ဘိလပ်ဧည့်ခံပွဲတွင် ပြုံးရွှင်စွာ စကားပြောနေပုံ)

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကချင်ပြည်နယ်တွင်
ချစ်ကြည်ရေးအတွက် မနောပွဲတက်၍
ကချင်ခေါင်းပေါင်းနှင့် ဓားချီးမြှင့်ကြ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ကရင်ဗမာချစ်ကြည်ရေးအတွက်
ကပ္ပလီရွာတွင် တရားဟောအပြီး၌
ကရင်အမျိုးသား အဝတ်အစားနှင့် တွေ့မြင်ရပုံ

ဗိုလ်ချုပ် ချင်းတောင်တပ်ကို
ပထမအကြိမ် စစ်ဆေးနေစဉ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် မြန်မာပြည်နောက်ဆုံးဘုရင်ခံ
ဆာဟူးဘတ်ရန့်(စ်)တို့ ရင်းရင်းနှီးနှီး ပြောဆိုနေပုံ

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
တရားဟောပြောနေပုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

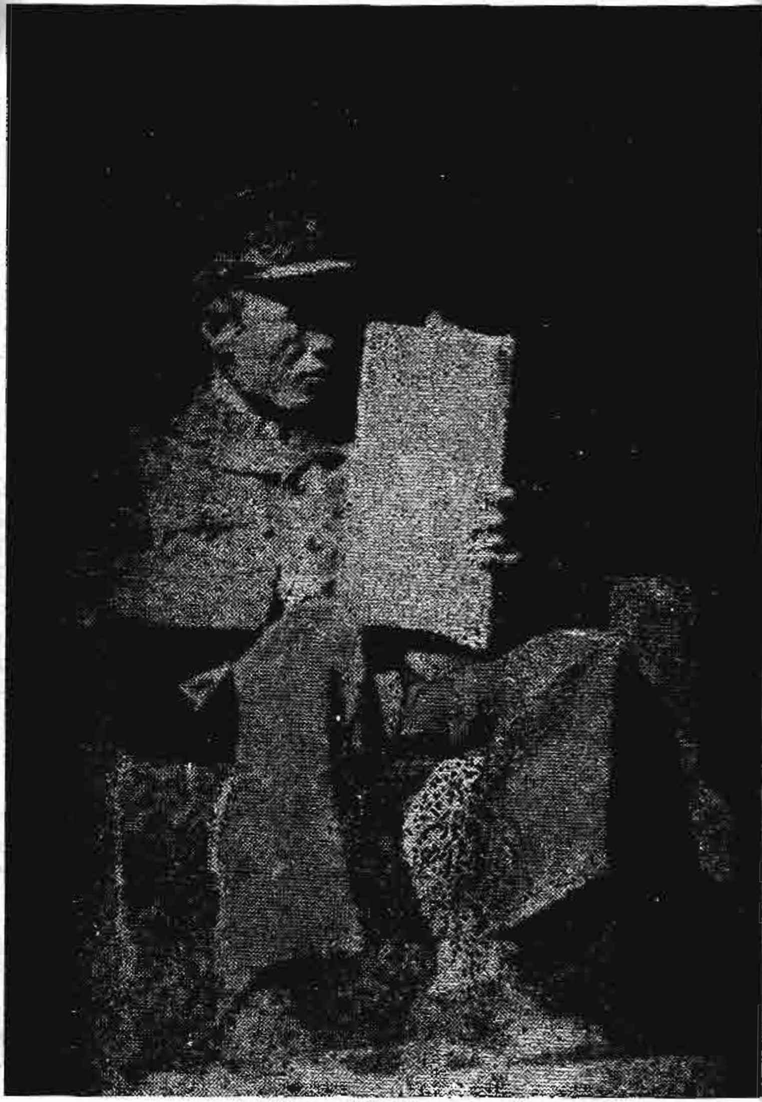

ရုပ်ရှင်နှင့်ပြဇာတ်အစည်းအရုံးကြီးမှ ကြီးမှူးသော
ပြပွဲ၊ ပြိုင်ပွဲ၊ ဆုပေးပွဲတွင်
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား တွေ့မြင်ရပုံ

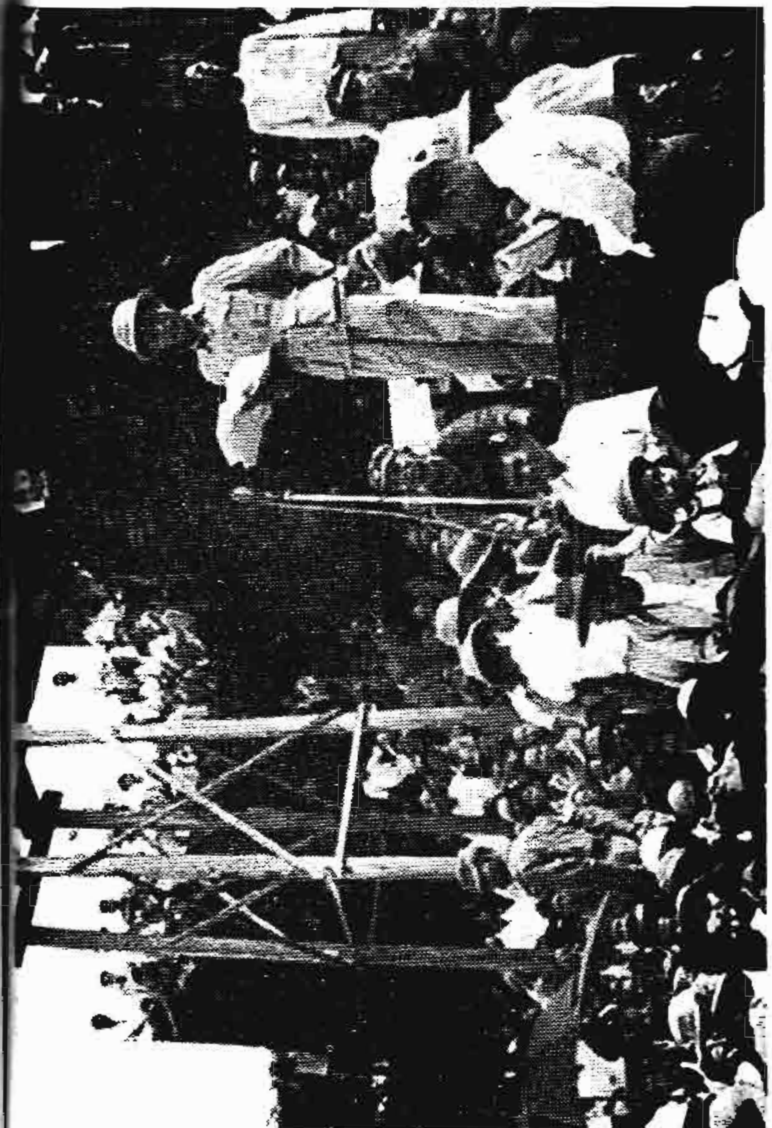

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
ရွှေတိဂုံဘုရား အနောက်ဘက်စောင်းတန်းအဝတွင်
တရားဟောပြောနေပုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် မိသားစုများ
ရဲဘော်များနှင့်အတူ
ရုပ်ရှင်နှင့် ပြဇာတ်အစည်းအရုံးကြီး၏ ပြပွဲသို့
ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုအားပေးပုံ

ပင်လုံတွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
တောင်တန်းကိုယ်စားလှယ်များနှင့် တွေ့စဉ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

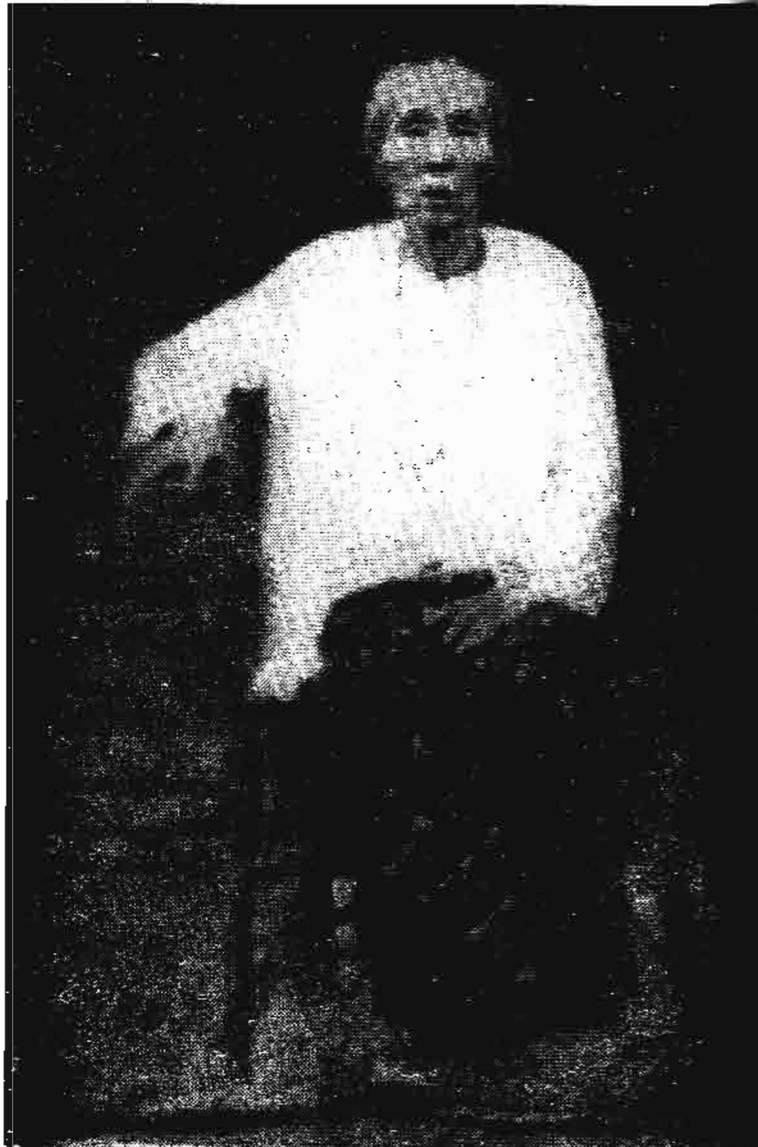

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ မွေးသမိခင်
အမေစု ခေါ် ဒေါ်စု

အခန်း (၄)

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား ဝေဖန်ကြပုံ

စာရေးသရာမြင့်ဒေါင်းညိုဏ်ဝေဖန်ရေးသားပုံကို တော်ပြရာတွင်
ရဲဘော်စာအုပ်အသင်းမှ

"အောင်ဆန်း ဘာလဲ"စာအုပ်
ဘာကြောင့်ထုတ်ဝေရသနည်းဆိုသော်

(၁) အများပြည်သူလူထု ဖတ်ရှုနိုင်ရန် အကောင်းဆုံး၊ အများဆုံး၊ အပေါဆုံးနှင့် ရဲဘော်စာအုပ်အသင်းက အထူးရွေးချယ်၍ထပ်မံထုတ်ဝေလိုက်ပါကြောင်း၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၂) ဖ-ဆ-ပ-လအဖွဲ့ချုပ်ရုံးပုံငွေ၊ အသင်းရုံးပုံငွေ၊ ရဲဘော်များကိုယ်တိုင်ရောင်း ဝင်ငွေလည်း ရသဖြင့်၊ ပြည်သူပြည်သား၊ ရဲဘော်များအကျိုးငှာ ထုတ်ဝေ သည်။

(၃) ဤစာအုပ်၏ စာမူကို ဖြည့်စွက်ရေးလှူသော စာရေးဆရာမြဒေါင်းညို ကြိုက်သလို ထုတ်ဝေခွင့်ပြုသော ရဲရဲတောက် ကိုမြွေထွန်းတို့အား အသင်း အထူးကျေးဇူးတင်ပါ၏။

သိမ်းဆွေ (ဗိုလ်ကြီး)

၃၁-၁၂-၄၅ အတွင်းရေးမှူး

ရဲဘော်စာအုပ်အသင်း

* * *

၁

အောင်ဆန်း ဘာလဲ

(မြဒေါင်းညို)

ပြည်သူ့ထုတ်ဝေချက်အတွက် အရေး

မြဒေါင်းညိုရေးသားသော "အောင်ဆန်း ဘာလဲ" စာအုပ်ကို ဖတ်ရှုနစ်မြှုပ်၍ ရဲဘော်စာအုပ်အသင်းမှ အထူးထုတ်ဝေရောင်းချ၍ ရဲဘော်စာအုပ်အသင်း ရုံးပုံငွေ အတွက်စာမူကို လှူဒါန်းရန် ၂၆-၁၂-၄၅ နေ့စွဲနှင့် ရဲဘော်စာအုပ်အသင်း၏ အကျိုး ဆောင်ထံမှအကြောင်းကြားစာရရှိသဖြင့် စာရေးသူ၏ ပြောကြားချက်အရ ရဲရဲတောက် မြွန့်ချိုရေးတိုက်က ရဲဘော်စာအုပ်အသင်းအား "အောင်ဆန်း ဘာလဲ" စာမူ လှူဒါန်း လိုက်ပါကြောင်း၊ ဤ "အောင်ဆန်း ဘာလဲ" ပြည်သူ့အတွက် အထူးထုတ်ဝေချက် (ပေါ်ပြူလာ အယ်ဒီရှင်း) ၌ ဖြည့်စွက်ချက် အနည်းငယ်ပါရှိသည်။

မြဒေါင်းညို။ ၃၁-၁၂-၄၅

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မူလ - အချီး

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း သို့မဟုတ် ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေး ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ဥက္ကဋ္ဌ ဦးအောင်ဆန်းနှင့်ပတ်သက်၍ စာတစ်ပုဒ်ရေးပေးရန် ရဲရဲတောက်ရွှေထွန်း၏ ပြောကြားချက်အရ "အောင်ဆန်း ဘာလဲ" အမည်တပ်သော စာအုပ်ကို ရေးသားလိုက်ရပါကြောင်း။

ဗိုလ်အောင်ဆန်းနှင့်ပတ်သက်၍ အမျိုးမျိုး ထင်မြင်ချက်ပေးနေကြသည့် အထဲတွင် ဗိုလ်အောင်ဆန်းသည် မည်သူမည်ဝါနည်းဟု မေးနေသော လူပြိန်းများ ရှိနေသဖြင့် ဗိုလ်အောင်ဆန်းအကြောင်းကို သိရှိသလောက် ရေးသားရန် အကြောင်းဆိုက်လာစေသတည်း။

မြဒေါင်းညို။ ၁ - ၁၂ - ၄၅။

အောင်ဆန်း ဘာလဲ

အောင်ဆန်း ဘာလဲ . . .

အောင်ဆန်းဟာ ကွန်မြူနစ်လား . . .

ဖက်ဆစ်ပဲ ဆန်နေသလား . . .

အေ - အက်(ဖ)အို - ဟာ ဘာလဲ . . .

အောင်ဆန်းနဲ့ အေ - အက်(ဖ)အို - ဟာ ဘာဆိုင်သလဲ . . .

အောင်ဆန်းမှာ ပါတီရှိသလား . . .

အေ - အက်(ဖ)အို - ဟာ ပါတီလား . . .

အောင်ဆန်း ဘာတွေလုပ်မလဲ . . .

သူ ဘာပြုလို့ လူကြိုက်၊ လူကြည်ညို များသလဲ . . .

ဒီလိုအမေးမျိုးတွေကို လာမေးတာဟာ မကြာခဏပဲ၊ လူတွေက အောင်ဆန်းအကြောင်း သိပ်သိချင်ကြတယ်။ အောင်ဆန်းအပေါ်မှာ အပုံကြီးမျှော်လင့်ကြ

တယ်။ တို့ကို လွတ်လပ်ရေးရအောင် တိုက်ပေးမှာ အောင်ဆန်းပဲလို့ ယူဆတဲ့ လူတွေက ယူဆကြတယ်။

ရှေ့တို နိုင်ငံရေးနဲ့ ဝမ်းဝယ်၊ ဆီးဝယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့အသိဝင်ဖြစ်တယ်။ နိုင်ငံရေးလုပ်တယ်ဆိုရင် ဒါတွေကို ကြောက်နေလို့မဖြစ်။ ဝမ်းလေကောင်းလေဆိုတာ သိစေချင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့တတွေဟာ နိုင်ငံရေးကို အသက်နဲ့လဲထားသူများ ဖြစ်ကြတယ်။ ဒီအခြေရောက်နေလို့မှ ဖရဲဖရာ ဘာရှိသလဲ။ နိုင်ငံကိုလည်း ရောင်းစားမည့် သူများ မတတ်တာကို လူအများ သိစေလိုတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ညီညွတ်ရေးဟာ ရာထူးယူတဲ့ ညီညွတ်ရေးမဟုတ်၊ တိုင်းပြည်အကျိုးရှိရာရှိကြောင်းဖြစ်နိုင်ရန် ညီညွတ်ကြခြင်းဖြစ်တယ်။

လို့ အေ - အက်(ဖ)အို - ခေါ် ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေးပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌဦးအောင်ဆန်းက အောက်တိုဘာလ ၂၉ - ရက်နေ့ အေ - အက်(ဖ)အို - ညီအဖွဲ့အစည်းအဝေးမှာ မိန့်ကြားခဲ့တယ်။ ဒီမိန့်ခွန်းကိုကြည့်၊ မကြောက်တရားရယ် ညီညွတ်ရေးတရားပေါ့တာ တွေ့ရတယ်။ လူတွေအဖို့မှာ ဖမ်းတယ်ဆီးတယ်ဆိုတာကို အထူးအဆန်း လုပ်ပြောနေကြတယ်။ အောင်ဆန်းက အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးဘူး ညီညွတ်တယ်ဆိုတာ လွတ်လပ်ရေးရယူရေးအတွက် ညီညွတ်တယ်လို့ ရှင်းပြနေတယ်။ ဒီလိုပြောင်ပြောတာကို လူထုကြိုက်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲ၊ လူထုရဲ့စိတ်နဲ့ တစ်ထေရာတည်းမို့လို့ . . .

အောင်ဆန်းဟာ အလောင်းမင်းတရားကြီးရဲ့ လူယုံတော်ညာလက်ရုံး တစ်ဆူဖြစ်တဲ့ ပင်းမင်းကြီး ဦးမြရဲ့ အဆက်အနွယ်တဲ့။ ဒီဦးမြဟာ ရဲဘော်ခြောက်ကျိပ် စစ်ယောက်စာရင်းဝင်မဟုတ်ပေမယ့် အလောင်းမင်းတရားနှင့်အတူ တတိယနိုင်ငံတော်ကြီး ဖန်ဆင်းထူထောင်တဲ့အခါမှာ အမှုတော်ထမ်းရွက်ခဲ့တယ်လို့ သိရတယ်။ အောင်ဆန်းရဲ့ဘိုးအေက သီပေါပါတော်မူတဲ့အခါ အင်္ဂလိပ်ခံချတဲ့ (ရွှေလရောင်)အဲဒီ တော်မောက်မြို့သူကြီး ဦးမင်းရောင်ပဲတဲ့။ အဲဒီဦးမင်းရောင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ သခင် ကိုယ်တော်မှိုင်း တစ်ခါပြောဖူးတာကတော့ ဒီအင်္ဂလိပ်နဲ့ တိုက်နေတုန်း ဦးမင်းရောင်တို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာ ခဲယမ်းမီးကျောက် သေနတ်စိန်ပြောင်းနဲ့နေတော့ ဦးမင်းရောင်က တောင်သူ တလျှောက် တောင်တွင်းကြီးတလျှောက် ဘုရားတွေဝင်ဖူးပြီး တပည့်တော်တို့ လွတ်လပ်ရေးရပြီး ကိုယ့်မင်းကိုယ်ချင်းနဲ့ နေတဲ့အခါမှာ နှစ်ဆလှူပါ့မယ်ဆိုပြီးတော့ ဘုရားတွေက ကြေးခေါင်းလောင်းကြီးတွေဖြုတ်ပြီး လက်နက်ခဲယမ်း သွန်းလုပ်သတဲ့၊ အဲဒါ အောင်ဆန်းရဲ့ သွေးသတ္တိအကြောင်းရင်းပဲ၊ အလုပ်လုပ်ရမယ်ဆိုရင် တုံးတိုက်တိုက် ကျားကိုက်ကိုက် မဖြစ်မရှိရဖြစ်ရမယ်၊ ခြံဝင်ရင်လည်း နွားပါရမယ်၊ ဝွန့်ရမယ်။

ကျောင်းသားဘဝမှာဆိုရင် အောင်ဆန်းဟာ စီးခဲပဲ၊ မဟုတ်မခံဘူး၊ ရိုးရိုးရှိုးရှိုးကြီးပဲ၊ အုပ်ချုပ်ရေးသစ် တိုက်ဖျက်ရေးပွဲ အမျိုးသားနေ့တွေမှာ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတွေကို အောင်ဆန်းခေါင်းဆောင်ပြီးတော့ ပါဝင်ခဲ့တယ်။ (လူမိုက်အဆိုးရှိတယ်) ဆိုတာကို ကြွေးကြော်စေခဲ့တယ်။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးဘဝ၊ အိုးဝေမဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာ လုပ်တုန်းက အောင်ဆန်းက အိုးဝေမဂ္ဂဇင်းထဲမှာ (အစီစီအမဲလိုက်ခွေး လွတ်ထွက်လာပြီ) ဆောင်းပါးကို ထည့်သွင်းခဲ့တယ်။ ဆောင်းပါးရေးသူအမည်ကို ကျောင်းအုပ်ကြီးက ထုတ်ဖော်ပြောဖို့ တောင်းဆိုတယ်။ အယ်ဒီတာအောင်ဆန်းက သူ့တာဝန်ခံထုတ်လို့ သူ့တာဝန်ဖြစ်တယ်၊ မပြောနိုင်ဘူးဆိုလို့ ကျောင်းအုပ်ကြီးက အောင်ဆန်းကို နှင်ပါရော၊ တာဝန်ရှိသေတဲ့ အောင်ဆန်း၊ ၁၉၃၈ ခုနှစ်လောက်ကျတော့ အောင်ဆန်းကို သခင်အောင်ဆန်းရယ်လို့ ထင်ထင်ရှားရှားကြီး သိခဲ့ကြရတယ်။ ဒီတုန်းက ဝန်ထောက်ရာထူးကို ဗြိတိသျှအစိုးရက ဖြားယောင်းပေးခဲ့တယ်လို့ သိရှိတယ်။ ၁၉၃၉ – ခု၊ ဧပြီလ ၆ ရက်က ၉ ရက် မော်လမြိုင်သခင်ညီလာခံ သဘင်ဝယ် အတွင်းရေးမှူးအောင်ဆန်းက စစ်ကြီးဖြစ်လာရင် ဗြိတိသျှမတုစတမ်း အဆိုတင်သွင်းခဲ့တယ်။ ၁၃၀၀ – ပြည့် အရေးတော်ပုံမှာလဲ အောင်ဆန်းဟာ ကြိုးကိုင်တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့တယ်။ နယ်ချဲ့စနစ် တိုက်ဖျက်ဖို့ ညီညွတ်ရေးတပ်ဦးဖွဲ့ချင်တာနဲ့ ထွက်ရပ်ဂိုဏ်းမှာ အတွင်းရေးမှူး ဝင်လုပ်ခဲ့တယ်။ ၁၉၄၁ – ခု၊ မတ်လထဲမှာ သခင်အောင်ဆန်းတာ အိန္ဒိယရှိတဲ့ ကုလားခေါင်းဆောင်ကြီးတွေနဲ့ ရင်းနှီးဖို့ ကုလားပြည်သွားခဲ့တယ်။ အနောက်မြောက်နယ်စပ်ရောက် ပက်ရာဝါးမြို့မှာ ကုလားလူမျိုးတွေ ကွပ်မျက်ခဲ့တဲ့ ဆာမိုက်ကယ်အိုဒိုင်းရား သတ်ဖြတ်မှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ကို ကျွန်တော်လိုက်လိုက်လှဲလှဲကြီး ချီးကျူးပါတယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်။ လာဟိုမြို့မှာလည်း လွတ်လပ်

ရေးကို သွေးနဲ့ရင်းနှီးရမယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်။ အဲဒီတုန်းက (အမျိုးအတွက် အသက်အသေခံမယ့် လူစွမ်းကောင်းအလိုရှိတယ်၊ လူစွမ်းကောင်းရှာတွေ့ပြီ၊ သူသာ သခင်အောင်ဆန်းပဲ) လို့ ကွယ်လွန်သူ သခင်ဘိုးလှကြီးက ရေးသားခဲ့တယ်။ အဲဒီကတည်းက တက်မယ့်မီးဟာ စအိုးနဲ့ရဲရဲပဲ၊ အောင်ဆန်းဟာ လူကြိုက်များလာတာပဲ စကားပြောရင် ဘုကျပေမယ့် သူဟာ အလုပ်သမားပဲလို့ အသိအမှတ်ပြုခဲ့ကြတယ်။ ဥရောပတိုက် မြူနစ်မြို့တော်မှာ အင်္ဂလိပ် နန်းရင်းဝန်ချိန်ဘာလင်က ဂျာမဏီဟစ်တလာကို အညံ့ခံလိုက်လို့ ကမ္ဘာစစ်ကြီးဟာ ကမ္ဘာတံခါးဝဆိုက်နေတာသိတာနဲ့ အောင်ဆန်းဟာ ကျောင်းသားအောင်ဆန်းဘဝကနေပြီးတော့ တော်လှန်ရေးသမား အောင်ဆန်းဖြစ်ခဲ့တယ်။

၁၉၄၁ – ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၈ ရက်နေ့ ယိုးဒယားပြည် ဘန်ကောက်မြို့တော်မှာ လွတ်လပ်ရေးတပ် စဖွဲ့တဲ့နေရာမှာ အောင်ဆန်းက ရဲဘော်တွေနဲ့အတူ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် လက်မောင်းသွေးဖောက်ပြီး သွေးသစ္စာသောက်ခဲ့ကြတယ်။ (စားဖို့ဆိုရင် ကျောက်ခဲ၊ အိပ်ဖို့ဆိုရင် မြေကြီး၊ ဆုလာဘ်ဆိုရင် သေဖို့ဘဲ၊) လို့ အောင်ဆန်းက မျှော်လင့်ချက်ကြီးနှင့် မလိုက်ကြဖို့ ပြောပြခဲ့တယ်။ ၁၉၄၂ ခု၊ ဇန်နဝါရီလကျတော့ သခင်အောင်ဆန်းကို "ဗိုလ်ချုပ် ဗိုလ်တေဇ" အဖြစ်နဲ့ ဘီ – အိုင် – အေ – တပ်ဦးမှာ တွေ့ရတယ်။ ဒါပေမယ့် အောင်ဆန်းဟာ – အောင်ဆန်းပဲ၊ လူတွေဘာ ဘယ်လိုမြှောက်ပေမယ့် သူကမြှောက်ပါမသွားခဲ့ဘူး။ ၁၉၄၂ – ခု၊ မေလ ၁၉ ရက်နေ့ တန်တော်မိတ် ထမင်းစားပွဲတစ်ခုမှာ အောင်ဆန်းက....

မိမိသည် ထမင်းစားပွဲများ ညှော်ခံပွဲများကို တက်ရောက်ရန်ဝါသနာမပါခဲ့ပါကြောင်း၊ ယနေ့ မနေသာ၍ တက်ရောက်လာသော်လည်း ရှက်ကြောင်း၊ ထမင်းစားပွဲကြီးကျင်းပ ညှော်ခံသူများက တိုင်းပြည်ခေါင်းဆောင်ကြီးများဟာ တိုင်းပြည်အတွက် ဆောင်ရွက် အောင်မြင်ပြီးဖြန့်လာကြတယ်ဆိုတဲ့ အထိမ်းအမှတ်နဲ့ ညှော်ခံခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိဘာမျှ ခြားခြားနားနား မဆောင်ရွက်ခဲ့ရသေးသဖြင့် ထမင်းမစားလိုသေးကြောင်း၊ ဗိုလ်မှူးကြီး၊ အာဇာနည်ကြီးဟု ချီးကျူးကြသည်ကိုလည်း မခံလိုသေးကြောင်းများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှင့် မိမိသည် မည်သည့် ပါတီမှ လိုက်မိမိကြီးမှုးသော ဖဆပလ အဖွဲ့ တင်းမာတော် ကြီးမှာလည်း ဘယ်ပါတီနှင့်မှမဆိုင် တစ်တိုင်းပြည်လုံးနှင့်သာဆိုင်ကြောင်း ...လို့ပြော ကြားခဲ့တယ်။

အားလုံးကပဲ သခင်အောင်ဆန်းဟာ သခင်မဟုတ်တော့ဘူးလို့ ပြော ကြတယ်။ ဟုတ်တယ်၊ တိုင်းပြည်မှ မလွတ်လပ်သေးဘဲ ဘာပြုလို့ထမင်းစားပွဲ လုပ်ရမှာလည်းလို့ ပြောလာခဲ့ကြတယ်။ ဗိုလ်ချုပ် ဗိုလ်တေဇဖြစ်ရတာလည်း မြန် ပြည်ပြန်ရချင်တာနဲ့ ဖြစ်ရတာ၊ ရဲဘော်သုံးကျိပ်ခေါင်းဆောင်ရတာလည်း ဒီအကြော ကြောင့်ပဲ၊ ဂျပန်သွားမခေါ်ရင်လည်း အင်္ဂလိပ်ပစ်ပြေးတဲ့ မြန်မာပြည်ကို ဂျပန်ဖွတ် လာမှာပဲ။

၁၉၁၆–ခု၊ အိုင်ရာလန်လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုမှာ ဆာရော်ဂျာကေးဆ် ဆိုတာ ပေါ်ခဲ့တယ်။ သူက ဂျာမဏီက လက်နက်တွေ အိုင်ယာလန်ကျွန်းပို့ရန် တာ ကျတာပဲ၊ အိုင်ယာလန်ကျွန်းကို ရေငုပ်သင်္ဘောနဲ့ လက်နက်တွေယူလာတော့ အခ မသင့်တာနဲ့ အဖမ်းခံရပြီး အသတ်ခံရတယ်။ အဲဒီအိုင်ရစ်သူရဲကောင်းလို အောင်ဆ ကြိုးစားခဲ့တယ်။

မြန်မာရော်ဂျာကေးဆ်မင်းတစ်ယောက် ပေါ်ပေါက်လာမှဖြစ်မည်ဟု ကျွ တို့အားလုံး သဘောကြိုက်ညီကြ၏။ ကျွန်ုပ်၏ကိုယ်နှင့် အသက်ကိုပင် မြန် ရော်ဂျာကေးဆ်မင်းအဖြစ်ယူရန် နိုင်ငံအတွက် စွန့်လှူလိုက်၏။ ထို့ကြောင့် ၁၉၄၀–ခု ဩဂုတ်လ ၈ ရက်နေ့ ဂျာမဏီလေတပ်ကြီးက ရာဇဝင်တွင် မကြုံဖူးသောလေကြော စစ်ပွဲဆင်နွှဲကာ လန်ဒန်မြို့ကြီးကို တိုက်သောနေ့၊ ထိုနေ့ပင် မြန်မာနိုင်ငံမှ ကျွန်ုပ်သည် တရုတ်သင်္ဘောသား စီမံစနစ်ခွဲမောင်းနှင်သည့် နော်ဝေးပိုင်သင်္ဘောပေါ်တွင် တိတ် တဆိတ် ပုန်းအောင်းထွက်ခွာလိုက်ပါသွားရလေတော့သတည်း။

(အောင်ဆန်း နိုင်ငံခြားအကူရဖို့ ထွက်ခွာပုံတော်)

ကျွန်ုပ်၏အဖြစ်ကား သန်းခေါင်လကွယ် တောရပ်လယ်၌ ရောက်သူ ရှိနေတော့သည်။ ကျွန်ုပ်သွားရမည့်နေရာနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ် ဘာတစ်ခုမှ မ

ဆွေလည်းမရှိ၊ မျိုးလည်းမရှိ၊ ကမ္ဘာအရှေ့ပိုင်းသားသည် အရှေ့ပိုင်းအကြောင်း အထု အယောင်မျှလောက်သာ သိကြ၏။ သိသမျှလည်း မရေရာလှ၊ ဆိုးဝါးလေစွ။

(အောင်ဆန်းမှာ မျှော်လင့်ခြင်းကင်းသလောက် ဖြစ်နေပြီ)

ကျွန်ုပ်အရှေ့သို့ ထွက်လာသည့်အရေးမှာ အမှောင်တိုက်တွင်း သက်ဆင်း သည်နှင့်တူ၏ဟု ကျွန်ုပ် ဆို၏။ လူငယ်တို့၏ တရှူးထိုး (တုံးတိုက်၊ ကျားကိုက်) စိတ်၏ လှုံ့ဆော်မှုကြောင့်သာ ထွက်လာခဲ့မိခြင်းဖြစ်သတည်း။ အလုပ်အစီအစဉ်ဟူ၍ အတိ အကျ ဘာမျှရှိသည်မဟုတ်ချေ။ ကျွန်ုပ်၏ မြော်မြင်တတ်သမျှဉာဏ်ဖြင့်သာ ကြံရ ည့်အရေး ဟူသရွေ့ကို စီမံအုပ်စီးရန် ကျွန်ုပ်၏ရဲဘော်များက အာဏာကုန်လွှဲအပ် လိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။ အဘယ်သို့ပင် ဖြစ်စေ၊ ငါသည် အကယ်၍ သေသွားသည့် တိုင်အောင်မြတ်သောသေခြင်းနိုင်ငံအတွက်သေခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို ခံသိမ့်ရတော့၏။

(အောင်ဆန်းမှာ တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုးအတွက် မိမိကိုယ်နဲ့အသက်ကို ပူဇော်နေပုံ)

ဒီစာတွေကို ဗိုလ်ချုပ်ဗိုလ်တေဇ ရေးသားခဲ့တယ်။ ကျောင်းသားဘဝတ ုန်းလွန်သူ အရှင်ဦးဥတ္တမကြီးရဲ့ဟောပြောချက်တွေ ကြားနာခဲ့ရတယ်။ အနောက်ဘက် အရှေ့ဘက်ကို အာရုံစူးစိုက်ခဲ့တယ်။ ခု ကိုယ်တိုင် အရှေ့သို့ သွားနေရပြီ။ အိုင်ယာလန် ဘ ရော်ဂျာကေးဆ်မင်းက သူ့ရဲဘော်တွေဆီ လက်နက်တွေ မပို့နိုင်ဘဲ သေပွဲဝင်သွား ခဲ့ရတယ်။ အောင်ဆန်းမှာ ဗိုလ်တေဇဖြစ်ပြီး မြန်မာပြည်ကို ဘီအိုင်အေဆိုတဲ့ လက်နက် တွေ ပေးအပ်ခဲ့တယ်။ ဘီအိုင်အေက ဘီဒီအေဖြစ်၊ ဒီအတောအတွင်း အောင်ဆန်းက ကျွပ်ဘာဖြစ်မယ်မသိသေးဘူး။ ကျွပ်ဘာကောင်လဲလို့ ပြောခဲ့တယ်။ အောင်ဆန်းက ဂျပန်ဟာ ဖက်ဆစ်မှန်း သိပြီးရင်းသိပြီး ထွက်ရပ်ပေါက်ရှာနေတယ်။

၁၉၄၅–ခု၊ မတ်လ ၂၇ ရက်နေ့၊ အောက်မြန်မာပြည် ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေး စခင် နိပ္ပွန်သေနာပတိကြီးတွေနှင့် ဒေါက်တာဘမော်တို့ကို လှည့်စားတဲ့ တပ်မတော် စစ်မြေပြင်ထွက်ပွဲမှာ အောင်ဆန်း ဘာပြောခဲ့သလဲ၊ ဘာကတိပေးခဲ့သလဲ၊ ဇွဲအိုး အိမ်စည်းစိမ် အသက်နဲ့ မြန်မာပြည်ကို အသက်နဲ့လဲပြီး ကာကွယ်ပါ့မယ်၊ တိုက်ပါ့မယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုတာ၊ ဘီဒီအေဟာ တော်လှန်ရေးတပ်မတော်ဖြစ်ပြီး နေရာတကာတိုင်းမှာ ဂျပန်ဖက်ဆစ်အစုမ္မသမားတွေ မောင်းထုတ်ခဲ့တာပဲ၊ ၁၉၄၄ - ခု၊ ဩဂုတ်လထဲမှာ အောင်ဆန်းကြီးမှူးတဲ့ အေအက်(ဖ)အို စပေါ်တာပဲ၊ လျှို့ဝှက်တဲ့အဖွဲ့ချုပ်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဂျပန်ဖက်ဆစ်တော်လှန်ဖို့ အမျိုးသားအစိုးရအဖွဲ့ဖို့ အတွင်းသူပုန်အဖွဲ့ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အေအက်(ဖ)အိုဆိုတဲ့ ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေး ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ်ဟာ မြန်မာပြည်တစ်ခုထဲမှာ ပေါ်တာမဟုတ်ဘူး၊ တရုတ်ပြည် ဂျပန်ပိုင်နယ်တွေမှာ ဥရောပတိုက်ဂျာမန်ပိုင်နယ်တွေမှာ ပေါ်ခဲ့တယ်။ ဖက်ဆစ်ရှိတဲ့နေရာတိုင်းမှာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့တယ်။

အေအက်(ဖ)အိုဟာ ပါတီတစ်ခုထဲမဟုတ်၊ ဒီမိုကရေစီလူထုကြိုက်တဲ့ပါတီအဖွဲ့တွေစုပြီး နယ်ချဲ့စနစ်တိုက်ဖျက်တဲ့ ညီညွတ်ရေးတပ်ဦးဖွဲ့ထားတာဖြစ်တယ်။ အေအက်(ဖ)အိုတွေရဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်ကတော့ ဖက်ဆစ်တွေ မောင်းထုတ်၊ မဟာမိတ်တွေနဲ့ပေါင်း၊ ရွေးကောက်ပွဲလုပ်၊ လွှတ်တော်ကြီးခေါ်၊ အမျိုးသားအစိုးရဖွဲ့စည်း၊ ယူဂိုဆလေးဗီးယားပြည်မှာဆိုရင် ခုအေအက်(ဖ)အိုထောင်တဲ့ အမျိုးသားအစိုးရကနေ ဘုရင်မလိုမရှိ သမ္မတနိုင်ငံ ကြေညာလိုက်ပြီ။ ဗမာပြည်မှာတော့ အောင်ဆန်းတို့ရဲ့အေအက်(ဖ)အိုကို တိုင်းပြည်ကမသိတဲ့သူတွေလည်း မသိကြသေးဘူး။ အေအက်(ဖ)အိုထက် အောင်ဆန်းသာ နားလည်ပါးလည်ကြတယ်။ အောင်ဆန်း ရဲတယ်၊ ရိုးတယ်၊ ရှုပ်ရှုပ်ရှုံရှုံ လုပ်တယ်၊ သူ့အစီအမံခံမယ်လို့ ယူဆတဲ့လူတွေက ပေါ်များနေတယ်။ အဖွဲ့ချုပ်ထက် ပုဂ္ဂိုလ်စွဲနေတုန်းပဲ၊ အောင်ဆန်းလုပ်ပေးရင် လွတ်လပ်ရေး တကယ်ရမယ်လို့ ထင်ကြတယ်။

အောင်ဆန်းနာမည်တပ်ရင် အစည်းအဝေးကြီး ခေါ်ရတယ်။ အောင်ဆန်းဆိုရင် လူ့ချင်တန်းချင်ကြတယ်၊ အောင်ဆန်းဆိုရင် လူကြီးလာတယ်၊ အောင်ဆန်းဟာ လူထုလူဖြစ်နေတယ်၊ ဒါ အောင်ဆန်းခေတ်ပဲ၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အောင်ဆန်းက လူထုကြီး အင်္ဂလိပ်မကြိုက်တဲ့အခါ အင်္ဂလိပ်ချခဲ့တယ်၊ လူထုကြီးက နိုင်ငံခြားလာကယ်တင်မယ့်လူတွေ မျှော်တဲ့အခါ ဂျပန်ခေါ်လာတယ်။ ဂျပန်တွေ ဖက်ဆစ်ဖြစ်လို့ ဂျပန် မောင်းထုတ်ပေးစေချင်တဲ့အခါ အောင်ဆန်းက တပ်မတော်နဲ့ မောင်းထုတ်ပေးခဲ့တယ်။ အောင်ဆန်းစိတ်နဲ့ လူထုကြီးစိတ်ဟာ တစ်ထေရာတည်း၊ အောင်ဆန်းဟာ လူထုကြီးလုပ်ချင်တာ လုပ်ပေးနေတယ်၊ ကိုယ်တို့လုပ်ချင်တာကို အောင်ဆန်း

လုပ်ပေးနေတယ်၊ အောင်ဆန်းဟာ တို့လူပဲလို့ လူထုက ယူဆတယ်။ အောင်ဆန်းဟာ လူထုလူဖြစ်နေတော့ သိပ်စဉ်းစားမနေရဘူး၊ လူထုထဲက လူတစ်ယောက်ဖြစ်နေတော့ လူထုဆန္ဒကို သိနေတယ်။ အောင်ဆန်းဆန္ဒဟာ လူထုဆန္ဒ၊ လူထုဆန္ဒဟာ အောင်ဆန်းဆန္ဒ၊ ဒါနဲ့ အောင်ဆန်းလုပ်သမျှဟာ လူထုလုပ်သမျှပဲ၊ ဒါကို အင်္ဂလိပ်အစိုးရနားလည်တယ်၊ မြှုနေတယ်။

၁၉၄၅ - ခု၊ ဩဂုတ်လ ၁၉ရက်နေ့၊ နေသူရိန်အစည်းအဝေးကြီးကြည့်၊ လူထုပရိသတ် ဘယ်လောက်စည်ကားသလဲ၊ အောင်ဆန်း တွေ့ချင်လို့ဆိုပြီးလာတဲ့ ဘုန်းကြီးတွေ ခေါင်းရွက်သည်တွေ၊ အလုပ်ကြမ်းသမားကြီးတွေ၊ တခဲနက်ပဲ၊ မိုးရွာထဲမှာမိုးထဲကနေပြီး အောင်ဆန်းအသံကို နာခံကြတယ်။ အောင်ဆန်းပြောသမျှ ဟုတ်နေတယ်။ "ဒီအစည်းအဝေးကြီးမှာ လူအားကြောင့် ရုံအထက်ထပ် ကျိုးကျတယ်၊ ဒရိုသတ်က အိမ်မြှေမပျက်ဘူး၊ အောင်ဆန်းအပေါ်သာ အာရုံစိုက်နေတယ်" လို့ သူရိယသတင်းစာကြီးက ရေးခဲ့တယ်။ အောင်ဆန်း ကန္ဒီစာချုပ် ချုပ်လာခဲ့တယ်၊ သီဟိုဠ်သွားပြီးတော့ အင်္ဂလိပ်အကြီးအကဲ အချုပ်အချာတွေနဲ့တွေ့ပြီး တပ်မတော်နဲ့ပတ်သက်ပြီးတချုပ်ချုပ်ခဲ့တာ၊ အောင်ဆန်းရဲ့ တပ်မတော်က ဘာမှမပြော၊ ဗိုလ်ချုပ်လုပ်တာကောင်းတယ်၊ မှန်တယ်လို့ ယူဆကြတယ်။ တပ်မတော်က အောင်ဆန်း ထွက်တယ်၊ တပ်မတော်က ဗိုလ်ချုပ်လုပ်တာ ကောင်းတယ်၊ မှန်တယ်လို့ ယူဆကြတယ်။ စည်းကမ်းသေဝပ်ကြတယ်။ ဗိုလ်ချုပ် အပြင်မှာရှိတာ ပိုခရီးရောက်တယ်၊ အောင်ဆန်းအားတပ်ဗိုလ်များက တညီတညွတ်တည်း ဆိုကြတယ်။ သတင်းစာများကလည်း စေတနာကြီးမားပါဘိ။

ဗမာ့တပ်မတော်မှ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း နုတ်ထွက်ခဲ့သော်လည်း နိုင်ငံရေးဗိုလ်တို့တွင် ခေါင်းတချုပ်ထားလျက်ပင်ရှိသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟူသော ဘွဲ့ထူးကိုဆက်လက်ချီးမြှင့်လိုက်သည်။

ဟု မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာကြီးက ကြေညာခဲ့လေသည်။ ယခုအခါအောင်ဆန်းသည် နိုင်ငံရေးဗိုလ်ချုပ် ဖြစ်နေပြီ။ နိုင်ငံရေးဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အထက်မြန်မာပြည် တရားဟောတက်သွားခဲ့တယ်။ (အစည်းအဝေးကျင်းပတိုင်းဝင် ဝန်းကျင်မိုင် ၂၀ ခန့်က လူထုများ တက်ရောက်ကြသဖြင့် ထမင်းထုပ်များကိုယ်စီနှင့်) လို့ သတင်းစာတွေက တိုင်းပြည်ကို အစီရင်ခံကြတယ်။

ကျွန်တို့လို သတ္တိရှိရင် ရွေးကောက်ပွဲနဲ့ ဝင်ကြည့်ပါ။ မဲတရင်းသယ်ယူတို့ဆောင်ရေးကိစ္စတွေကိုလည်း အေအက်(ဗ)အိုက ကျပြီးလုပ်ပေးပါမယ်။ ရွေးကောက်ပွဲသာ မြန်မြန်လုပ်စမ်းပါ။

လို့ အောင်ဆန်းက (ချုလင်း)အနိုင်မခံ ကြေညာခဲ့တယ်။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရအဖွဲ့က (အောင်ဆန်း ဝန်ကြီးအဖွဲ့ပါသင့်တယ်၊ အောက်ထစ်လွှတ်တော်အမတ် လုပ်သင့်ပါတယ်) လို့ လေပျော့ဆင်းလာတာ တွေ့ရတယ်။ ခုနယ်များ အောင်ဆန်းဆီ (ဒေါ်မန်စမစ်ဂိုးဘက်စ်) (ဘုရင်ခံပြန်သွား)ဆိုရင် ဘယ့်နှယ်တုန်း။

အောင်ဆန်းမှာ အသက် ၃၀–၃၁နှစ်ခန့်သာ ရှိသေးသော်လည်း စစ်ရေးနိုင်ငံရေးများတွင် လွန်စွာ အမြော်အမြင်ကြီးသူဖြစ်၍ မြန်မာနိုင်ငံ၏ မာရှယ်တစ်တိုးဟုပင် ခေါ်ဆိုနိုင်ကြောင်း ကျွန်ုပ်သည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ခဲ့သူဖြစ်၍ ၎င်းအား တိုင်းပြည်က ညီညွှတ်သဘောထားသည်ကို သိနားလည်ခဲ့ကြောင်း...

လို့ မြန်မာပြည်ရောက်ဖူးတဲ့ လေဘာအမတ် ဒရိုင်းဘတ်က ဘိလပ်အောက်ပါလီမံလွှတ်တော်မှာ ချီးကျူးစကားပြောခဲ့တယ်။ မာရှယ်တစ်တိုးဆိုတာကတော့ ယူဂိုဆလေးဗီးယားက ပြောက်ကျားဗိုလ်ချုပ် အေအက်(ဗ)အိုခေါင်းဆောင် လူထုခေါင်းဆောင် ဒီလိုနေရာမှာ အောင်ဆန်းနဲ့တစ်တိုး အတူတူပဲ၊ ဒါပေမယ့်လို့ တစ်တိုးဟာ ကွန်မြူနစ်၊ အောင်ဆန်းဟာ ကွန်မြူနစ်မဟုတ်ဘူး။ လူထုကြီးဟာ ကွန်မြူနစ်မဖြစ်နိုင်သလို ခုနေ လူထုလူအောင်ဆန်းဟာ ကွန်မြူနစ်မဖြစ်နိုင်သေး၊ ပါတီနိုင်ငံရေးမှာ မပါနိုင်သေး၊ ဒါပေမယ့် အောင်ဆန်းဟာ မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်လူထုရဲ့ဟီးရိုး၊ ဒီမိုကရေစီသမား ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးသမားဆိုတာ သိသာနေတယ်၊ လက်ဝဲနိုင်ငံရေးသမား

တွေနဲ့ တည့်တာကတော့ အမှန်ပဲ၊ လက်ဝဲသမားတွေက ဥပမာ ဘုရင်ခံနဲ့ပေါင်းတာဘူး၊ သမ္မတစနစ် လိုလားတယ်၊ ခုနေအခါ လူထုလက်နက်နဲ့ နလုံးသည်းနဲ့ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ချင်တယ်။ နိုင်ငံခြားသားတွေနဲ့ ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံချင်တယ်။ တွေ့မြင်ကြောင်းတဲ့လူမျိုးရေးတရားတွေ မလိုအပ်၊ အောင်ဆန်းက ဒီလက်ဝဲ (နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးအတိုက်အခံ) အယူအဆတွေ ရှိတယ်။ သူ့ဟောပြောချက်တွေထဲမှာ သူ့အရေးအသားတွေထဲမှာ တွေ့ရတယ်၊ လူများပြီး ပွဲမစည်တဲ့အကြောင်း၊ ခု လွတ်လပ်ရေးအားသွန်တိုက်ရမယ့်အခါ ပါတီနိုင်ငံရေးတွေ သိပ်မလုပ်ကြဖို့ (ပုံ)တွေ သိပ်မတီးကြဖို့ အောင်ဆန်းက မကြာခဏ သတိပေးနေတယ်။ နိုဝင်ဘာလ ၁၈ ရက်နေ့ ရွှေတိဂုံလူထုအစည်းအဝေးမှာ (ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ခေါင်းတည်ပြီးခေါ်သော အစည်းအဝေး စည်းကမ်းတကျအောင်မြင်ခြင်း၊ လူတစ်သိန်းကျော်တက်ခြင်း၊ နိုင်ငံရေးရာဇဝင်တွင် မကြုံဖူးအောင်ကြီးကျယ်ခြင်း) လို့ သတင်းစာများက ရေးခဲ့ကြတယ်။

မကြုံစဖူးအောင် များပြားသော ပြည်သူ့အစည်းအဝေး၏ လူထုသည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့ ကြောက်၍ ခြိမ်းခြောက်၍သွားကြရသော လူထုဖြစ်သည်တု ဆင်ပြောင်ကို ယင်ကောင်ဖြစ်အောင် ပြောတတ်သော လူမသမာတို့၏စကားသည် လွတ်လပ်ရေးကို မြတ်နိုးသော လူထုအား စော်ကားရာရောက်သည်လို့ ချီးကျူးခဲ့ကြတယ်။

အောင်ဆန်းဟာ လူထုလူ၊ အောင်ဆန်းဟာ လူထုလူမဟုတ်ရင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမဟုတ်။ ဗိုလ်စုတ်အောင်ဆန်းဖြစ်မယ်လို့ ဝေဖန်ကြတယ်။ ဒီစကား ခုသွေးထွက်အောင်မှန်နေတယ်။

ဒီမှာ ကျွန်တို့နဲ့ ဘုရင်ခံနဲ့ ဖြစ်နေတာကိုလည်း သူတို့သိရက်သားနဲ့ ဒီနိုင်ငံက ကြိုက်လို့ အေးနေသလိုလိုရေးတာတွေလည်း ရှိတယ်။ ဒီနိုင်ငံကိုတော့ အရေးမကြီးသလိုထားကြတယ်။ ကျွန်တို့ အေးချမ်းသာယာတဲ့နည်းနဲ့ နိုင်ငံရေးစခန်းသွားဖို့ လုပ်နေကြတာပဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငိုတတ်တဲ့ကလေး နို့စို့ရတယ်ဆိုတာလို သူ့ဟာ့ အခွင့်အရေးရတော့မလို ဖြစ်နေပြီ။ သူပြဲဖို့ မခဲယဉ်းဘူး။ လုပ်ရဲတယ်၊ လုပ်နိုင်တယ်။ ရှေ့လာမယ့်စစ်ကြီးမှာ အနုမြူကို ဘယ်သူမှ မသုံးဝံ့ပါဘူး။ သူ့မှာလည်း အနုမြူနဲ့ ကိုယ့်မှာလည်း အနုမြူနဲ့ဖြစ်နေမှာပဲ။ အနုမြူကိုကြောက်ဖို့ မလိုပါဘူး။

နိုင်ငံရေးအာဏာကို ပေးသည်ဖြစ်စေ၊ မပေးသည်ဖြစ်စေ၊ ကျုပ်တို့ လက်ဝယ် ရောက်ဖို့နီးပြီ၊ ရတဲ့အခါကျတော့မှ လုံခြုံစွာ ထိန်းသိမ်းထားဖို့ အရေးကြီးတယ်။

လို့ အောင်ဆန်းက ဖက်ဆစ်ဘုရင်ခံနဲ့ အင်္ဂလိပ်အစိုးရအဖွဲ့ကို အရှုံးမပေ (ခုံလင်း)လုပ်ပြန်ပြီ။ ဘိလပ်သွားဖို့ရုံပုံငွေကောက်တာ ရန်ကုန်တွင်ပဲတစ်သိန်းရတယ် ဒါ ပြည်သူ့ချွေးနည်းစာနဲ့ ပြည်သူ့ဆန္ဒ ဖော်ပြနေတယ်။ ခု တစ်သန်းလိုချင်တယ်ဆိုရင် လည်း ရမှာပဲ၊ အောင်ဆန်းတို့ ဘိလပ်သွားဖို့အကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အမျိုး ပြောကြတာပဲ၊ ဘုရားဖူးဖို့လား၊ အဖူးအမြော်ထွက်ဖို့လား၊ လွတ်လပ်ရေးမှာ ခရစ္စ ပါဆယ်ထုပ်ကလေးသဖွယ် လန်ဒန်မြို့မှာ ရမယ်မဟုတ် . . . တဲ့။ အောင်ဆန်း ဘိလပ်သွားတာ ဝန်ကြီးအဖွဲ့ပြန်ဖွဲ့ဖို့အတွက်မဟုတ်။ ဗမာ့အကြောင်းကို ကမ္ဘာ သိဖို့ ဘိလပ်ဟစ်တိုင်ကအော်ဖို့ပဲ။ ကမ္ဘာ့တရားရုံးကြီးရှေ့မှာ အယူခံတတ်ဖို့ပဲ၊ ကောက်ပွဲကြီး အမြန်ကျင်းပဖို့ပဲ၊ ဘိလပ်အလုပ်သမား အမတ်ဒရိုင်းဘတ် လာရော စဉ် မင်္ဂလာရှိသော ဧည့်ခံပွဲတစ်ပွဲ၌ ခရမ်းရောင်ခန်းစည်း၊ ခရမ်းရောင်စားပွဲခင်း ပြု၍ ခရမ်းရောင်တဘက်တင်လျက် ခရမ်းရောင်လုံချည် ဝတ်ဆင်ထားသော အသ ၄၀ ခန့်ရှိသော စိုပြေထည်ဝါသော ဗမာအမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးသည် ဒရိုင်းဘတ် ဧည့်ခံနေစေ၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမှာ ဒရိုင်းဘတ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆိုဖာပေါ် နေပြီး အတွေးခန်းဝင်နေရာမှ တစ်စုံတစ်ခု သတိရတာနဲ့ ရှေ့တိုးပြီး ပေါင်ပေါ်လက်ထ ကာ သူများစကားကြော ဝင်စွက်လိုက်တာက . . .

မစ္စတာဒရိုင်းဘတ်၊ ကျွန်တော်တို့က ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့စနစ်ကို ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးနဲ့ တိုက်ဖျက်နေတာ မဟုတ်ဘူး၊ တော့တော့ဆိုင်ဆိုင် ပေါ်ပေါ်လွင်လွင်ကြီး ရင်ဆိုင်တိုက် ဖျက်နေတာ အင်္ဂလိပ်မိတ်ဆွေတွေကို ပြန်ပြောလိုက်ပါ

လို့ အသံမထွက်ဘဲ ရယ်ပြီးပြောရာ။ ဒရိုင်းဘတ်က ဆိတ်ငြိမ်စွာ နားထောင် သွားရှာတယ်။ ဒါဟာ အောင်ဆန်းရဲ့သဘောနဲ့ အလုပ်ပဲ။ ဒါဟာ ဗမာလူထုရဲ့သဘောနဲ့ အလုပ်ပဲ။

မြဒေါင်းညို

(ဗိုလ်ချုပ် အသက်ရှင်လျက်ရှိနေစဉ် တနင်္ဂနွေကြီးတွင်း 'မြဒေါင်းညို' ဝေဝန် ရေးသားတင်ပြသည့် ဆောင်းပါးဖြစ်ပါသည်။ တအုပ် ၅၀၀၀–ထုတ်ဝေရောင်းချခဲ့ရ ပါသည်။ ရှေ့အခန်းတွင် အင်္ဂလိပ်တာကာ၏ ဗိုလ်ချုပ်ကို လေ့လာဝေဖန်ချက်မှာ ပိုမိုပြင်း ထန်၍ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲပါသည်ဟု စာရေးဆရာများက ပြောကြရေးကြပါသည်။ ဤအချက် များ မှန်မမှန် စာဖတ်သူများ စဉ်းစားဝေဖန်ဖတ်ရှုကြရန် တဆက်တည်း (ဗိုလ်ထွန်း လှ)၏ ကိုယ်တွေ့ဗိုလ်ချုပ်နှင့် ဆွေးနွေးတင်ပြသော ဆောင်းပါးကိုလည်း ထည့်သွင်း ဖော်ပြထားပါကြောင်း)

(ထုတ်ဝေသူ)

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂

အောင်ဆန်း သို့မဟုတ် အရိုင်း

(ဒဂုံတာရာ)

ဗိုလ်ချုပ်အသက်ရှိစဉ် တာရာမဂ္ဂဇင်း ပထမဆုံးထုတ်တွင် စာရေးဆရာ ဒဂုန်တာရာ ၏ ဝေဖန်ချက်ကို ဖော်ပြလိုက်ရပါကြောင်း။

(ထုတ်ဝေသူ)

သူ၏လက်အောက်မှ လူထုကြီးသည် စည်းကမ်းသေဝပ်ခြင်း အတန်ငယ် ကင်းမဲ့စွာ နားထောင်လျက်ရှိ၏။ လူထုကြီးသည် စူးစိုက်ခြင်းမရှိ၊ တချို့က ပြုံးရယ်၍ နေ၏၊ နောက်နားရှိ လူထုအစိတ်အပိုင်းတစ်ခုကား အချင်းချင်း ခေါင်းချင်းကပ်ကာ တီးတိုးပြော၍နေ၏။ သို့သော် ပြက်ရယ်ပြုခြင်းကား မရှိ၊ လေးစားခြင်းသည် အားလုံး၌ တညီတညွတ်တည်း တည်ရှိ၏။ အစိမ်းပုတ်ရောင် ကတ္တီပါကားကြီးသည် သူ့ကို နောက်ကားခံ၍ထား၏၊ ကားလိပ်ကြီးမှာ ဘာရုပ်ပုံတောတောင်မှ ခြယ်လှယ်ထားခြင်းမရှိ၊ ပကတိပိန်းပြောင်ပြောင်ဖြစ်၏၊ ကတ္တီပါကားသည် အခြားဘာအဓိပ္ပာယ်ကို

ထူးထူးထွေထွေ မဖော်ပြ။ သို့သော် မှိုင်းညို့ခြင်းတင်းခုတ်သော [illegible] ည်၊ သူသည် သည့်စိမ်းညို့မှိုင်းသော ကားကြီး၏ အရှေ့တွင်ရပ်၍ [illegible] ကားပြော၍နေသည်၊ သူသည် မြန်မာပထဝီမြေပြင်မှ ကြည့်ရှုခွင့်ရရှိသည့် ည့် ပင်နီဖျဉ်ကြမ်းကြီးကို ဝတ်ထား၏၊ လုံချည်မှာ နီရဲသော ရွှေတောင်ပိုးလုံချည် ဖြစ်၏၊ ခေါင်းမှာ ပွယောင်းယောင်းနှင့် မသေသပ်၊ မျက်နှာအသွင်အပြင်မှာ အထူပိုင်း သ အီကွေတာပေါ်ရှိ ကျွန်းစုများတွင် နေထိုင်သော ဖွန်ဂိုလီယံအနွယ် လူမျိုး ကျ်နှာနှင့်တူ၏၊ သို့မဟုတ် တောင်ပေါ်ချင်းတစ်ယောက်၏ မျက်နှာနှင့်လည်း တူ၏။ တ္တသိုလ်ကျောင်းသား လူလတ်တန်းစား၏ လက္ခဏာဖြစ်သော ထည်ဝါခြင်း၊ သပ် ျေးသိမ်မွေ့ခြင်းတို့သည် သူ့တွင် လုံးဝမရှိအောင်း။ လမ်းပေါ်တွင် နေရာတကာ တွေ့ င်နိုင်သော သာမန်ဆင်းရဲသားတစ်ဦးနှင့်သာ တူ၏။ မြန်မာလူထုကြီးထဲမှ သူတစ်ဦး၏ သွင်အပြင်မျိုးသာဖြစ်၏။ သူသည် လက်နှစ်ဖက်ကို ဘေးသို့ကား၍ လှုပ်တာလှုပ် ာ စကားကိုပြော၏၊ သူ၏စကားလုံးများကား ပြေပြစ်ခြင်းမရှိ၊ ချောမွေ့ခြင်းမရှိ။ သို့ သော် အတွင်း၌ကား အနက်ပါ၏။ သင် ပထမဆုံးတွေ့မြင်သော အောင်ဆန်းအင်္ဂုဏ်နှင့် ကို ရေးပြပါဆိုလျှင် ကျွန်တော်သည် သည်ပုံကို ရေးပြမည်ဖြစ်၏။

ထိုအခါကား ၁၉၃၆ ခု၊ ပထမဦးဆုံး ကျင်းပအပ်သော မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများ ညီလာခံကြီးကို ရန်ကုန်မြို့ ဂျူဗလီဟောခန်းမတွင် ဆင်ယင်နေ သော အခါဖြစ်ပေသည်၊ ကျွန်တော်သည် အထက်တန်းကျောင်းတွင် ပညာသင်ကြား လျက်ရှိရာနယ်မှ ကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ကျောင်းသားများညီလာခံသို့ တက်ရောက်စဉ် အောင်ဆန်း စကားပြောသည်ကို တွေ့မြင်ရခြင်းဖြစ်ပေသည်၊ ၁၉၃၆ - ခု၊ သပိတ်မှောက်ကိစ္စ တောက်လောင်တော့မည့်ဆဲဆဲ၊ မီးခိုးများ အူနေသည့်အခိုက် "အောင်ဆန်း" အမည်ကို သတင်းစာများတွင် ဖတ်ရသောအခါ သူ့ကို သိချင်သော စိတ် အင်မတန်ထက်သန်ခဲ့သည်၊ ထိုအခါက အောင်ဆန်းမှာ တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂ အသင်း၏ ကြွေးကြော်သံဖြစ်သော အိုးဝေမဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာဖြစ်၏၊ ကျွန်တော့်မှာ တပေဝါသနာပါသူဖြစ်ရာ အောင်ဆန်းကို အိုးဝေမဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာအဖြစ် စိတ်ဝင် စား၏၊ အားကျ၏၊ သူ့အကြောင်းကို သိချင်၏၊ တွေ့ဖူးချင်၏။ သို့သော် ဂျူဗလီဟော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောင်းသားများညီလာခံတွင် သူ၏ရုပ်သွင်နှင့် သူ စကားပြောသည်ကို တွေ့မြင်ဖြ နာရသောအခါ အထင်နှင့်အမြင် ကွာနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကျွန်တော်ထင်ထားသ မှာ ကောလိပ်ကျောင်းသား ရုပ်ဖြောင့်၊ ဝိုက်ကျ၊ စကားပြောကောင်းဟုဖြစ်၏။ အသ တာလည်းဖြစ်သဖြင့် အတော်အထင်ကြီးထား၏။

တွေ့ရသောအခါ ရုပ်ကလည်း မဖြောင့်၊ စကားပြောကလည်း မပြေပြ သို့ဖြစ်၍ စိတ်ထဲက မကျေနပ်။ ထိုအခါ ကျွန်တော်မှာ အရွယ်နုနယ်သေး၍ စိတ်ကူ ယဉ်ယဉ်ဖြင့်သာ အောင်ဆန်းကို ရုပ်ဖြောင့်စေချင်၊ စကားပြောကောင်းစေချင်နေ ထို့ကြောင့် စိတ်ထဲက မကျေနပ်။ နောက်တစ်နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ ကျွန်တော်လည် တက္ကသိုလ်သို့ရောက်၍နေသည်။ ကျွန်တော် တက္ကသိုလ်ရောက်သည့် ၁၉၃၇–၃ ခုနှစ်ကိုအောင်ဆန်းသည် တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂတွင် ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ၊ မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင် ကျောင်းသားများသမဂ္ဂတွင် ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်၏။ ထိုအခါ ကျွန်တော်သည် ကိုအောင်ဆန်းနှ အသိဖြစ်လာ၏။ အသိသာဖြစ်ရုံဖြစ်သည်၊ မရင်းနှီးခဲ့ပေ။ သူနှင့်ကား ရင်းနှီး၍မဖြ သူသည် ရင်းနှီး၍ရသော လူစားမျိုးမဟုတ်၊ နိုင်ငံရေး အတူတူ တွဲဖက်လုပ်လျှင်သ သူနှင့် ရင်းနှီးမည်ဖြစ်၏၊ တက္ကသိုလ်တွင်နေစဉ် ကျွန်တော်သည် သမဂ္ဂနိုင်ငံရေး သာ တစ်ဖက်သတ်မလိုက်၊ စာပေလည်း ဖတ်ချင်၏၊ စာလည်း ရေး၏၊ ဂီတကိုလည် လိုက်စားဖူး၏၊ သည်လို အစုံလုပ်ချင်သဖြင့် သူနှင့် မရင်းနှီးနိုင်ပေ၊ သူကား နိုင်ငံ သမားသက်သက်ဖြစ်သည်၊ ကိုအောင်ဆန်းနှင့် ကျွန်တော့်ကို ယခု သခင်ဗဟိန်း အသိဖွဲ့ပေးခဲ့၏။ သို့သော် ကျွန်တော်သည် နိုင်ငံရေးသမားသက်သက် မဟုတ်သ သူ၏အသိထက် လွန်မြောက်၍ ရင်းနှီးသောအဖြစ်သို့ မရောက်သွားခဲ့ပေ၊ သခင်ဗဟိ နှင့်ကား သည်လိုမဟုတ်၊ သခင်ဗဟိန်းသည် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သူဖြစ်၏၊ စာပေ ကဗျာလင်္ကာကို နှစ်သက်၏၊ ဂီတကို ချစ်၏၊ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်နှင့် ခဏနှင့်ဝ ရင်းနှီးချစ်ခင်ကာ ယခု သူ ကွန်မြူနစ်ဖြစ်နေသည့်ဘဝအထိပင် ရင်းနှီးချစ်ခင်ခြ မပျက်၊ ကျွန်တော်ကား ခုခံရေးကိုလည်း မပြု၊ နိုင်ငံရေးသမားလည်း မဟုတ်၊ သ သော် ချစ်ခင်ရင်းနှီး၏၊ ကိုအောင်ဆန်းနှင့်ကား ဤကဲ့သို့မဟုတ်၊ ကျွန်တော် စာရေ ဝါသနာပါသည်ကို ကိုအောင်ဆန်း သိ၏၊ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်ရေးခဲ့သော ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်

ရတုပို့ဒ်စုံမှစသော ကဗျာများ၊ ဝတ္ထုတို၊ ဆောင်းပါး စသည့်စာပေများကို သူ ဖတ်ဖူး မိမည်မထင်၊ ဂရုစိုက်၍ ဖတ်မည့်လူမျိုးလည်း မဟုတ်၊ သို့သော် တစ်ခါက သခင် ဟိန်းနှင့်အတူ သမဂ္ဂကော်မတီခန်းတွင် ပင်းယမဂ္ဂဇင်းတွင် ပုံနှိပ်ထားသော ကျွန်တော်၏ ဆောင်းပါးတစ်ခုကိုကား ကျွန်တော့်ရှေ့တွင် ဖတ်သည်ကို တွေ့ရဖူး၏၊ တ်ပြီးလျှင် ဝေဖန်ချက်ပေး၏။

ကိုအောင်ဆန်းသည်လည်း အင်္ဂလိပ် – ဗမာ ဆောင်းပါးရှင်တစ်ဦးဖြစ်ပေ သည်၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်ရေးသော သူ၏ဆောင်းပါးများကို ဂန္ထလောကမဂ္ဂဇင်းတွင် တ်ရဖူး၏၊ သူသည် ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်နှင့်ပတ်သက်သော ဆောင်းပါးများကို ရေး၏၊ ကျောင်းသားများ အဝတ်အစားဝတ်ဆင်ရေး ပြဿနာကိုလည်း သူသည် န္ထလောကတွင် ပန်းတနော်ဦးသန့်နှင့် အပြန်အလှန် ရေးသည်ကို အမှတ်ရ၏၊ ဗမာ နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများသမဂ္ဂအသင်း၏ ကြွေးကြော်သံဖြစ်သော မိုးညွန့် ဂ္ဂဇင်းတွင်ပါသော သူ၏ "လောကဝိဟာ" အမည်ရှိ ဗမာဆောင်းပါးတိုကလေးကို ကား ကျွန်တော် အတော်သဘောကျပါ၏၊ ကမ္ဘာလောကကြီးကို ပညာဗဟုသုတ အမြင်တို့ကိုပေးသော စာသင်ကျောင်းနှင့် ဥပမာတင်၍ ရေးထား၏၊ ကိုအောင်ဆန်း သည် ဗမာစာအရေးညံ့သူမဟုတ်ပေ၊ တိတိကျကျရေး၏၊ ပါဠိကို မှန်ကန်စွာသုံး၏ တစ်ခါတရံ ဟာသဉာဏ်ပါ၏၊ ပုသိမ်မြို့တွင် ကျင်းပသော ကျောင်းသားများညီလာခံမှာ သူ၏ ဥက္ကဋ္ဌမိန့်ခွန်းတွင် ကင်းဘဲလ်အစီရင်ခံစာကို "ပညာရေးပုရာဏ်ကျမ်းကြီးအဝ ကား" ဟု ပြောင်လှောင်ထားသည်မှာ သရော်ချက် (Irony) ပါ၏၊ ကျောင်းမှ ထွက်ပြီး တို့ဗမာအစည်းအရုံးသို့ ဝင်သွားသောအခါ ငတ်ပြတ်လာ၍လား မပြော တတ်၊ ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆောင်းပါးရေးလိုကြောင်း ကျွန်တော့်ကို ပြော၏၊ ကျွန်တော် သည်း တိုက်ရှင်တို့နှင့်စီစဉ်၍ လစဉ် ကိုအောင်ဆန်းဆောင်းပါးများ ပါစေ၏၊ ဒဂုန် ဂ္ဂဇင်းက ကိုအောင်ဆန်းရေးသော ဆောင်းပါးများအတွက် ငွေချီးမြှင့်၏၊ သူရေးသော ဆောင်းပါးကား "နိုင်ငံရေးအမျိုးမျိုး" ဟူသော ဆောင်းပါးဖြစ်၏၊ ဂရိတ်နိုင်ငံရေးက အစချီ၍ မျက်မှောက်ဗမာ့နိုင်ငံရေးအခြေအနေအထိ ရေး၏၊ စာပြောင်၏၊ ဖတ်လို့ ကောင်း၏၊ သူလည်း ဒဂုန်တွင် ကြာကြာမရေးရ၊ မကြာခင် ဂျပန်ပြည်သို့ ထွက်သွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သဖြင့် သူ့ဆောင်းပါးလည်း ရပ်၍သွား၏။ အစိုးရကလည်း ငြိုးထား၍လား မ
တတ်။ ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်းမှာ ထိုနှစ်မှာပင် ပိတ်ခြင်းခံရရှာ၏။ သမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သော ၁၉၃၈-
ခုနှစ်က သူသည် ဘီအယ်လ်တန်းတွင်ရှိ၍ ပဲခူးကျောင်းဆောင် အလယ်ထပ်
နေသည်။ အခန်းသည် သပ်ရပ်ခြင်းကင်းမဲ့၏။ သူ၏အခန်းတွင် စာအုပ်များ
နက်၍နေ၏။ စာအုပ်များသည် စားပွဲပေါ်တစ်ချို့ ဗီရိုပေါ်တစ်ချို့ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင်
ပြန့်ကြဲကာ ရှုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်၍ နေကြ၏။ သူသည် အင်မတန် စာဖတ်
တစ်ယောက်ဖြစ်၏။

သူသည် ဒေါသကြီးသူတစ်ဦးဖြစ်၏။ သည်လို အများကထင်၏။ ကျွန်တော်
အဖို့ကား ဒေါသကြီးသည်၊ မကြီးသည်ကို မသိ။ သူ့တွင် စိတ်လိုက်မာန်ပါ စိတ် (Em
tionalism) တွေ့ရှိသည်ဟု ကျွန်တော်ထင်၏။ နှစ်ကိုကား အသေအချာ မမှတ်မိတော့
သပိတ်မှောက် နှစ်ပတ်လည်အထိမ်းအမှတ်ပွဲတစ်ခု တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂတွင် ကျင်း
၏။ ပရိသတ်ထဲမှထ၍ ဝေဖန်စကားများ ထပြောကြ၏။ သို့ပြောကြသည့်အထဲတွင်
စစ်ကိုင်းကျောင်းဆောင်မှ ကုလားကျောင်းသားတစ်ဦးက ဥက္ကဋ္ဌဟောင်းမစ္စတာရာရှစ်
ကို ဝေဖန်ရာ၌ အတော်ထိနိုက်သော အပြစ်တွေကို ထုတ်ဖော်ပြော၏။ ကုလား
ကျောင်းသားပြောသည့်စကားများသည် အခြေခိုင်သည် မခိုင်သည်ကိုကား မမှတ်
တော့။ ကိုအောင်ဆန်းသည် မစ္စတာရာရှစ်အတွက် ဒေါပွကာ၊ ထိုကုလားကို ကြိမ်း
မောင်း၍ ရဲရင့်ထွက် စသော အသုံးမျိုးသုံး၏။ လက်သီးဆုပ်ကာ ကုလားအပေါ်
တိုး၍သွား၏။ ဘေးကကျောင်းသားများက ဝိုင်း၍ဆွဲထားရ၏။ သူသည် ဒေါသကြော
ဆတ်ဆတ်တုန်လျက်ရှိသည်။ ကုလား-ဗမာ အဓိကရုဏ်းအပြီး ဒေါက်တာဘမော်
တက္ကသိုလ်ဥပဒေပြင်ဆင်ရေး အဆိုကြမ်းကို သမဂ္ဂက ငြင်းပယ်လိုက်ပေသည့်
နှင့်ပတ်သက်၍ (အိုးဝေ) ညီမြ (အမေရိကန်ပြန်) အမှုးရှိသော ကျောင်းသားတစ်စု
မကျေနပ်သဖြင့်၊ သမဂ္ဂကို အယုံအကြည်မရှိ အဆိုတင်သွင်း၏။ ထိုအစည်းအဝေး
ကိုအောင်ဆန်းသည် ညီမြကို ဒေါပွကာ ဥက္ကဋ္ဌကုလားထိုင်မှနေ၍ ညီမြအတင်း
အတော်ပြောလိုက်၏။ သည်လို စိတ်လိုက်မာန်ပါပြောပြီးနောက် တစ်ပတ်လောက်
ကြာသောအခါ ထိုနေ့က အောင်ဆန်းက ညီမြအား ရှုတ်ချပါသောစကားများကို ရု

သိမ်းလိုက်ကြောင်း ကြော်ငြာစာကို တက္ကသိုလ်ကျောင်းဆောင်အသီးသီးတွင် ထွက်
၍လာ၏။ တက္ကသိုလ်တွင်ရှိစဉ်က ကိုအောင်ဆန်းသည် ပြုံးသောမျက်နှာထားကို
ထားခဲ၏။ သူ၏မျက်နှာထားသည် သုန်မှုန်၏။ တစ်ခါတွေ့ဖူးသောသူကို နောင်တစ်ခါ
တွေ့လျှင် နှုတ်ဆက်ချင်မှဆက်၏။ သူ့ကိုသိသူက ပြုံးပြသော်လည်း သူသည် တုံ့ပြန်၍
ပြုံးချင်မှပြုံး၏။ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သဖြင့် သူ့ကိုကား ကျောင်းသားတိုင်းက သိကြ၏။ သူက
လည်း အစဉ်လိုလို နိုင်ငံရေးကိုသာ တွေးနေဟန်တူ၏။ ဗမာပြည်၏ လွတ်လပ်ရေး
အတွက် စိတ်ပူပုံရ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် သုန်မှုန်လျက်နေသည်။ သူ စကားပြော
လျှင်လည်း နိုင်ငံရေးအကြောင်းကိုသာ ပြောသည်။ သူပြောနေစဉ် ဘေးရှိလူများက
နားထောင်နေရသည်။ ဘေးကလူများ၏ စကားကို သူ မကြား။ သူပြောချင်တာတွေကို
သာ ဖွတ်ပြော၍နေတတ်သည်။ တစ်ခါက ရန်ကုန်ကို ဂျပန်တို့သိမ်းပိုက်စအချိန်၊
ဝိတိုရိယရိပ်သာရှိ အိမ်တစ်အိမ်တွင် သခင်မြနှင့် ရဲဘော်များ နေထိုင်လျက်ရှိကြသည်။
ကျွန်တော်မှာလည်း တောကရောက်ခါစဖြစ်၏။ ညေ့ခန်းရှိ စန္ဒယားတွင် ကျွန်တော်တ
ဆိုင်ကာတီးနေ၏။ ဘေးမှ သခင်စံဝေနှင့် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားအချို့က ဝိုင်း၍
သီချင်းလိုက်ဆိုလျက်ရှိ၏။ ဘီအိုင်အေသမားများမှာ ဂီတအင်မတန်ဝတ်နေ၍ သီချင်း
သံကို တောင့်တနေသဖြင့် အတင်းတီးခိုင်းကြ၏။ စန္ဒယားမှာ အသံတွေပျက်၍နေ၏။
"ချစ်ခင်မှာလား။ ကြင်မှာလား ခင်ခင်ရယ်၊ ချစ်သဲနွယ် အဟုတ်ကို ချစ်တော့မယ်။
ခင်ရယ်ကြင်မယ်"

ဝိုင်း၍ဆိုနေကြရာမှ သည်နေရာသို့ ရောက်သောအခါ ကိုအောင်ဆန်း
သည် ဂေါက်ဂေါက်ဂေါက်နှင့် တစ်ဖက်မှ လျှောက်လာကာ စန္ဒယားအပေါ်တွင် လက်
ထောက်ခါရပ်လျက် "ဟေ့ . . . ရပ်ကြ၊ ခုလိုအခါမျိုးမှာ ရဲစိတ်ရဲမာန်တက်စေမယ့် ရဲ
ဘင်းသံတို့ကိုသာ ဆိုရတယ်ဗျ။ ဒီ ချစ်မယ်၊ ကြင်မယ်သီချင်းမျိုးက မဟန်ဘူး" ရုတ်
တရက် ကြောင်၍ စန္ဒယားကို ခေတ္တရပ်လိုက်၏။ သူသည် သူပြောချင်တာပြောပြီး၍
ထွက်သွားလေသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း ဆက်၍သီဆိုကာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။
သူ့ကား သည်လိုလူစားမျိုး။ သမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌကိုလှမောင် (ယခု-ဆိုရှယ်လစ်ပါတီဝင်)၏
လက်ထပ်ပွဲသည် ဘီအိုင်အေခေတ် ရွှေတောင်ကြားတွင် လုပ်၏။ သူ၏လက်ထပ်ပွဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည် ဘီအိုင်အေသမားများတွင် ပထမဦးဆုံးဖြစ်၏။ လက်ထပ်ပွဲပြီးသောအခါ ဧည့်ခန်းဆောင်တွင် မိတ်ဆွေများ စုရုံးကာနေကြ၏။ ကြေးစားစန္ဒယားဆရာတစ်ဦး တီးခါ ဖျော်ဖြေလျက်ရှိ၏။ သည်အတွင်း ကိုအောင်ဆန်းသည် စန္ဒယားဆရာကို စေကာ ကျွန်တော့်ကို လူကြားထဲမှ အတင်းဆွဲခေါ်၍ သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို တီးစေ၏။ သူသည် စန္ဒယားကို လက်ထောက်ကာ မရတရဖြင့် လိုက်ဆို၏။ တီးသောသီချင်းမှာ "ကချွန်" သီချင်းပင်ဖြစ်၏။ တေးဆုံးလျှင် လက်ခုပ်တီးကာ နောက်တစ်ပုဒ် တီးခိုင်းပြန်၏။ တစ်ခါက ဂျပန်ခေတ်ဝန်ကြီးတစ်ဦး၏ ထမင်းစားပွဲတွင် သူလာ၏။ ထမင်းစားပွဲ စမည်ပြုသောအခါ သူ့ကို စစ်သေနာပတိဟု အားလုံးက လေးစားသောအားဖြင့် ထမင်းစားခန်းကြီးထဲသို့ သူ့ကို အရင်ဝင်စေ၏။ အခြားဧည့်သည်များကား အဝတ်ရပ်၍ သူ့အဝင်ကိုစောင့်လျက်နေကြ၏။ သူသည် စစ်ဝတ်စစ်စားနှင့် ဝင်လာကာ ရှေ့တရက် စားပွဲထိပ်ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး ဆတ်ခနဲ ဘယာကြော်တစ်တုံးယူကာ စားလိုက်၏။ သူ ထမင်းစားနေစဉ် ဧည့်သည်ဝင်လာလို့လည်း ဗမာ့ဧည့်ဝတ်ထုံးစံအရ ထမင်းစားပါဦးလားဟု ခေါ်ချင်မှခေါ်သော လူစားမျိုးဖြစ်၏။ ဒါတွေကြောင့် သူ့ကို မိတ်ဆွေရင်းများက "ကြောင်သည်" ဟု အမှတ်ထားကြ၏။ သူ့တွင် သိမ်မွေ့ခြင်းမရှိ။ အလှအပကို သူ မမက်မော။ သူသည် ကြမ်းတမ်းသည်၊ ရိုင်းသည်၊ ဆတ်ဆတ်ပေါင်းသင်းရေးတွင်ရှိသော ဧည့်ဝတ်ထုံးစံ၊ ယဉ်ကျေးခြင်း စသည်တို့ကို သူသည် လုံးဝဂရုမစိုက်၊ ဂီတ၊ ပန်းချီ၊ သဘင် စသော အနုပညာရပ်များကို မလိုက်စား၊ သူ့ကိုယ်သူ အတင်းယဉ်ကျေးအောင်မလုပ်၊ သူ၏ နဂိုအတိုင်း ခပ်ရိုင်းရိုင်းခပ်ကြမ်းကြမ်းပင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြင်ဘဲနေ၏။

သူ့တွင် နိုင်ငံရေးဝိညာဉ်ကား ပြင်းထန်လှချေ၏။ သူသည် နိုင်ငံရေးကိုသာ တစ်ခုတည်းလုပ်သော လူတစ်ဦးဖြစ်၏။ သူသည် ရိုင်း၏၊ ကြမ်း၏၊ ကြောင်၏၊ တိုင်းမရှိ။ သူသည် ဧည့်ခန်းဆောင်မှ ဂုဏ်သရေရှိလူကြီးလူကောင်းမဟုတ်၊ တစ်ခုတည်းသော ယုံကြည်ချက်နှင့် တစ်ခုတည်းကိုသာလုပ်သော နိုင်ငံရေးသတ္တဝါဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကိစ္စမရှိ၊ ၁၉၄၂-ခုနှစ်တွင် သူနှင့် နောက်ဆုံးတွေ့၏။ သူသည် အတတ်ပညာ (Art) အကြောင်းကို ပြောပြ၏။ "အတတ်ပညာဆိုတာ ရှိတာပဲ၊ လင်မယားဘဝမှာ

လည်း အတတ်ပညာမြောက်အောင် လုပ်ရတာပဲ၊ အတတ်ပညာမဲ့ရင် လင်မယားတွဲနေပေါ့၊ ဒီလိုပဲ တော်လှန်ရေးမှာလည်း အတတ်ပညာရှိတာပဲ၊ အတတ်ပညာမြောက်မှ တော်လှန်ရေးဟာလည်း တကယ့်တော်လှန်ရေးအစစ်ပဲ" သည့်နောက် သူနှင့် ကျွန်တော် မတွေ့တော့၊ တွေ့ဆုံဖို့လည်း အကြောင်းမရှိ။ အကြောင်းမရှိဘဲ သူ့ဆီသွားလည်ကလည်း ဖော်ဖော်ရွေရွေ လောကွတ်ပျူငှာခေါ်မည့် လူစားမျိုးလည်း မဟုတ်။ တစ်ခါက ဗိုလ်ချုပ်ဘဝတွင် မော်တော်ကားကြီးထဲ၌ သူ၏ဇနီးကလေးများနှင့် တစ်ပြုံကြီးကို မြင်လိုက်၏။ ဩော် . . . သားနဲ့ မယားနဲ့မို့ လူစိတ်တော်တော်ပေါက်လာပြီး အရင်ကလို "ကြောင်" တော့မည်မဟုတ်။ အကြမ်း၊ အရိုင်းမှ ယဉ်ကျေးလာတော့မည်ဟု အောက်မေ့လိုက်၏။ မှန်မမှန်ကား မပြောတတ်။ ဖ-ဆ-ပ-လ ညွှန့်ပေါင်း အဖွဲ့ချုပ်ခေါင်းဆောင် ဦးအောင်ဆန်းကိုကား ကျွန်တော် မသိ၊ သူ၏နိုင်ငံရေးကို ဝေဖန်ခြင်း မဟုတ်။ သူ၏လူအဖြစ်သာ ကျွန်တော်သိသည့်အထိ ပြောပြခြင်းဖြစ်ပေသည်။ တစ်ခုတော့ ထင်သည်။ သူသည် လူထုထဲမှသူတစ်ဦးဖြစ်၍ လူထုနှင့် ဆက်စပ်နေ၍ လူထုခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာသည်ဖြစ်လိမ့်မည်။

ဒဂုန်တာရာ

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၃

ကျွန်ုပ်သိသော ဗိုလ်ချုပ်
(တက္ကသိုလ်နေဝင်း)

တက္ကသိုလ်နေဝင်းကား ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ အဝါးတော်ခြံရာအနက် ဂျဝန်တော်လှန်ရေးအပြီးမှစ၍ ဖ-ဆ-ပ-လ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေစဉ် ကျဆုံးသည့်အထိ ဗိုလ်ချုပ်နှင့် အမြဲမကွာ လိုက်ပါခဲ့သော အဝါးတော်ခြံ ဗိုလ်တွန်းလှဝင်ဖြစ်၏။ ၎င်း၏ ဗိုလ်ချုပ်အပေါ်တွင် တွေ့မြင်ခဲ့ဝန်ပုံတလေးများကို ရှုထောင့်တွင် ရေးသားခဲ့ရာ တပန်ဖြန့်လည်း၍ ဖော်ပြလိုက်ပါကြောင်း။

(ထုတ်ဝေသူ)

"ရွှေသားရုပ်သွင် ... ခင်မင်စရာငယ် ... မျက်နှာတော်ဝါဝါဝင်း ရွှေလမင်းကြီးပုံနယ် ... ပတ္တမြားအသွေးနဲ့ တူညီပါတယ် ... ပါးကလေး ... ကမြင်ရသူလည်း ... အသည်းစွဲတယ်"

ဝတ္ထုထဲက ဇာတ်လိုက်မင်းသား မယ်ဘွဲ့သီချင်းဖြင့် မြှားကြူနေခြင်းမဟုတ်။ ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ချုပ်ဥက္ကဋ္ဌလောင်း မြန်မာပြည်အစိုးရ ဝန်ကြီးအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်နှင့် စစ်ဝန်ကြီးလောင်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုယ်တိုင် ကဗ္ဗနသီချင်းကို သံနေသံထားဖြင့် ဆိုနေခြင်းဖြစ်သည်။ ၁၉၄၂-ခု၊ ဧပြီလ ၅ ရက်နေ့ည ဖြစ်လေသည်။ မြန်မာပြည်၏ ကံကြမ္မာ ရေးကို ဘယ်လိုဇန်တီးလာဦးမည်ကို မသိရသေးသော်၊ ကျွန်ုပ်တို့တစ်တွေ စိတ်တထင့်ထင့်နှင့် မြန်မာပြည်သို့ ဝင်လာမစဲ တသဲသဲဖြစ်နေသော နေနတ်မျိုးနွယ်တို့ရွှေငပုတွေကို ကြည့်နေရသောအချိန် အထက်မြန်မာပြည်က အင်္ဂလိပ် ဆုတ်မပြေးသေးသော အခါသမယတွင် ကျွန်ုပ်တို့ထဲမှ မိတ္ထီလာ ကိုလှမောင် (ယခုလိုးအယားပြည်သွားသံအမတ်)က အရေးတကြီး မိန်းမယူလိုက်သဖြင့် ဘီ-အိုင်-အေ ခေတ် ပထမဆုံး ပွဲဦးထွက် မင်္ဂလာဆောင်အခမ်းအနား (ဒုတိယမင်္ဂလာဆောင်တားသခင်ချစ်တို့စုံတွဲဖြစ်သည်)ကို ရွှေတောင်ကြားအမှတ် (၅၆)တွင် ဆရာကြီးကိုယ်တော်မှိုင်းက ကြီးမှူးလျက် ကျင်းပနေကြလေသည်။

မင်္ဂလာပွဲသို့လာသော ပရိသတ်မှာ လူ ၃၀-ကျော်မျှရှိသော်လည်း တို့ဗမာအစည်းအရုံး သခင်ခေါင်းဆောင်များ၊ တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂခေါင်းဆောင်များ ဘီ-အိုင်-အေစစ်ဗိုလ်များဖြင့် အတော်ကလေး မြိုင်ဆိုင်လျက်ရှိရာ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်၏သေနာပတိဗိုလ်ချုပ် (ဗိုလ်တေဇ) သခင်အောင်ဆန်းသည်လည်းသတို့သား၏ ရင်းနှီးသောမိတ်ဆွေတစ်ဦးအဖြစ် ရောက်နေလေသည်။ ထိုညက ပရိသတ်မှာ အတော်ပျော်ကြဟန်ရှိလေသည်။ သမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌဟောင်း ကိုလှမောင် (ဗိုလ်ဇေယျ)၏ ဇာတ်မင်းသားဟန်အာဝဇ္ဇန်းရွှင်ရွှင်နှင့် နိုင်ငံရေးတရားဟောသံ၊ ဒဂုန်တာရာက စန္ဒယားတီး၊ ကျွန်ုပ်က တယောထိုးလျက်၊ ဗိုလ်ဇေယျ၏ သံနေသံထားဖြင့် သီချင်းဆိုသံတို့ကို ကြားရပြီးနောက် "ဟေ ... ဘိုးတာရာ၊ ကဗ္ဗနသီချင်းတီးစမ်းပါ" ဟု ထောင့်တစ်ထောင့်က အော်သံကြားသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း ချက်ချင်းပင် ခြောက်ပေါက်သံပြောင်း၍ စန္ဒယားတီးသံ ကဗ္ဗနသီချင်းကို စအတီးတွင် "ရွှေသားရုပ်သွင်" ချီပြည်လုဖော်၏ ကဗ္ဗနသီချင်းသံတို့ ခြောက်ပေါက်လည်းမဟုတ်၊ ခုနစ်သံလည်းမဟုတ်၊ ဘယ်လိုမှ တူရိယာမဆန်သော အသံသြကြီးဖြင့် ဆိုသံကြားရ၍ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ၊ လား ... လား ... ဘီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိုင်အေ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဗိုလ်တေဇခေါ် သခင်အောင်ဆန်းက အားရပါးရ သီဆိုနေသည်ကို တွေ့ရလေတော့သည်။

ကောလိပ်ကျောင်းသားဘဝ၌လည်းကောင်း၊ သခင်ဘဝ၌လည်းကောင်း ဂီတ – တူရိယာအနုပညာ၌ လုံးဝဝါသနာမပါခဲ့သော ကိုအောင်ဆန်း၊ တက်ဘုန်းကြီး ကိုသိန်းဖေက သူ၏ (သပိတ်မှောက်ကျောင်းသားဝတ္ထု)တွင် အနုပညာသမားတွေကို ဆော်ထည့်ထားသည်ကို သဘောကျခဲ့သော ကိုအောင်ဆန်းသည် သူ၏သူငယ်ချင်း ကိုလှမောင် ဖျာပုံသူအပျိုချော မသန်းရင်နှင့် ချစ်ပွဲဝင်တော့မည့်ညတွင် အလိုလို အားကျသလို၊ ဝမ်းနည်းသလိုလို ဖြစ်ရာက စိတ်ထဲတွင်ကြည်နူးကာ သူ့ဝါသနာ မဟုတ်သော သီချင်းကို စိတ်ပါလက်ပါ ဆိုလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ပရိသတ်အားလုံး မှာလည်း အလွန်သဘောကျသွားကာ လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး ဩဘာပေးကြလေ သည်။ သို့သော် တူရိယာမဆန်သော ဗိုလ်တေဇ၏အသံကို ဗိုင်းကူသောသဘောဖြင့် ကိုထွန်းအုံ(ယခု – မြူနီစီပါယ်မင်းကြီး) နှယူးဘားမားကိုတင်မောင်(ယခု – အမေရိကန် ပြည် မြန်မာသံရုံးအတွင်းဝန်) ဗိုလ်ဇေယျ၊ သခင်ချစ်တို့လူစုကပါ သီချင်းကို သံပြိုင် လိုက်၍ ဆိုပေးကြလေသည်။ ဗိုလ်တေဇ ကခွန်သီချင်းဆိုသည့်အတွက် သဘော အကျဆုံးလူကား ကျွန်ုပ်ပင်ဖြစ်သည်။ တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂတုန်းက ကျွန်ုပ်တို့လူစုတ တူရိယာပြိုင်ပွဲ သမဂ္ဂမှ ကြီးမှူးပြုလုပ်သည်ကိုပင် သူ သိပ်သဘောမကျခဲ့။ လွန်ခဲ့ သောတစ်နေ့က (ဧပြီလ ၃ – ရက်နေ့ည) ပင် သခင်မြအိမ်၌ ကျွန်ုပ်တို့တတွေ တီး မှုတ်သီဆိုနေစဉ် (တာရာရေး "အောင်ဆန်း သို့မဟုတ် အရိုင်း" တွင်ပါသည့် အဖြစ် အပျက်) ကျွန်ုပ်က ဆူဆူညံညံနှင့် လူများများကြားတွင် တီးကောင်းသည့် (ဖွတ် ချစ်မယ်)သီချင်းကို ဆိုသည်ကို ဗိုလ်တေဇက "ကိုယ့်လူတွေကလည်း အချစ်သီချင်း မယ်ဘွဲ့မောင်ဘွဲ့တွေ လုံးလုံးတီးဖို့မကောင်းဘူး၊ စစ်ချီစစ်တက် သီချင်းလိုဟာမျိုးပဲ တီးဖို့ကောင်းတယ်" ဟု ပြောခဲ့သေး၏။ ဟော . . . အခုတော့ ၎င်းဗိုလ်တေဇကိုယ် တိုင် ပြည်လှဖေညှသော ကခွန်မယ်ဘွဲ့သီချင်းကို ကြူနေလေပြီ။ အဘယ်ကြောင့် နည်း။ ဘယ်လောက်ပင်ကြမ်းတမ်းသော စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ်စေကာမူ၊ ဗိုလ်တေဇ သည် သာမညလူတစ်ယောက်(ဝ်) ကိုအောင်ဆန်းမဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့်တစ်ခါ

တစ်ခါ ပုထုဇဉ်သားတို့၏ ပင်ကိုယ်စိတ်ဓာတ် (Instinct) သည် တိုင်းရေးပြည်ရေး လုပ်ငန်းအစီအစဉ်တို့ဖြင့် အလွန်အလုပ်များလှတ်ရှိသော သူ့ခေါင်းနှောက်ကို ဖြည်း နိုးပြီး တစ်ကိုယ်တည်း လူပျိုကြီးဘဝနေရသည်ကို ဖွင့်ဆိုပြီးဖွဲ့တော့ ယှယှစုံစုံရွှင်သူ ရှာတေးသွား (ကခွန်)ကို သူ့ပစ်၍ ဟစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ထိုညတွင် သူသည် နောက်သလိုပြောင်သလိုနှင့် "ဘိုးလှမောင်တစ်ယောက် မတော်ဘူး ဆရာကြီးရဲ့၊ ကျွန်တော်တို့လုပ်ငန်းတွေ မပြီးခင် မိန်းမယူတယ်" ဟု သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းအား တိုင်တန်းခဲ့သေးသည်။ အမိပ္ပာယ်ကတော့ ကျွန်ုပ်တို့တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂထွက် နိုင်ငံရေး သမားတစ်စုသည် လူငယ်ဘဝ အိမ်ထောင်ပြုကြရမည်။ သို့သော် မြန်မာ့လွတ်လပ် ရေးတိုက်ပွဲကြီး ဆုံးခန်းတိုင်မရောက်သေးမီ အိမ်ထောင်မပြုသင့်သေးဟု သူ ယူဆ သည်။ အမှန်ကတော့ သူလည်း မိန်းမလိုချင်လှပြီ။ အချိန်အခါမသင့်သေးသော ကြောင့်သာ အောင့်နေရသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုလှမောင် မိန်းမယူတာကို သူ အပြစ် မတင်၊ မိန်းမယူစောတာကိုပဲ သူ ဆိုလေသည်။

၎င်းနောက် သခင်ချစ်၊ ဗိုလ်ဇေယျ၊ သခင်လူအေးတို့၏ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ တို့သည် တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဆက်တိုက်ဖြစ်ပေါ်လာကြသည်။ ကိုသိန်းအောင် (တွယ်ကျွန် သူ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်) ဗိုလ်လက်ျာတို့သည်လည်း စွန်လှဆဲဖြစ်နေလေပြီ။ အင်္ဂလိပ်တို့သည် ဗမာပြည်မှ လုံးလုံးလျားလျား ဆုတ်ခွာသွားခဲ့လေပြီ။ အထက်မြန်မာ ပြည်စစ်မျက်နှာ၌ မကြာခဏ ဘီအိုင်အေနှင့် ဂျပန်တို့သည် ဘုကျကာ အချင်းချင်း သည့်ကိစ္စတွေ ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။ အထူးသဖြင့် အညာမှာ ဗိုလ်ဇေယျကို ဂျပန် ကင်ပေက ဖမ်းသည့်ကိစ္စက တပ်မတော်သား ရဲဘော်များ၏စိတ်ကို အထူးထိခိုက် စေခဲ့လေသည်။ ယင်းသို့လျှင် မြန်မာပြည်၏ နောင်ရေးနှင့် "မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးကိုတို့ သွေးခဲနဲ့တည်ဆောက်အံ့" ဟုကြွေးကြော်ကာ လက်နက်စွဲကိုင်လာခဲ့သော ဘီအိုင်အေ တပ်ကြီး၏ ကံကြမ္မာတို့ ဘယ်လိုဖြစ်ဦးမည်မသိသေးသော အလွန်စိတ်ညစ်ဖွယ် ကောင်းနေသည့်အချိန်၊ အနောက်တောင်မုတ်သုန်လေ စတင်တိုက်ခတ်လျက် အေး ချမ်းသည့် မိုးပေါက်တွေ တဖြောက်ဖြောက်ရွာစပြုသော မိုးဦးကျအချိန်သမယတွင် ရန်ကုန်မြို့ အလံပြဘုရားလမ်း ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးတွင် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပင်ပန်း နွမ်းနယ်လှသဖြင့် အနားယူနေရသော လူငယ်တစ်ဦးသည် အကြောင်းတစ်ခုံတရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောင့် ဦးနှောက်ရှုပ်နေလေသည်။ ထိုသူကား ဗိုလ်တေဇ ခေါ် သခင်အောင်ဆန်းပင် တည်း။ သူ၏ဦးနှောက်တွင် ရှုပ်နေသော ပြဿနာကား မကြာသေးမီက ကိုလှမောင် မင်္ဂလာဆောင်စဉ် သူ့ခေါင်းထဲတွင် စတင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော အိမ်ထောင်ပြုရေးပြဿနာ ပင်ဖြစ်သည်။

အမှန်ကတော့ ကိုလှမောင်ကစပြီး လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်လူငယ်နိုင်ငံရေးသမား တွေ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် မိန်းမယူသွားကြကတည်းက သူ၏စိတ်ထဲတွင် အတော်အားကျနေမိလေပြီ။ "ငါတို့တစ်တွေ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး အောင်ပန်းအဆုံး သတ် ဆွတ်လှမ်းပြီးမှသာ အိမ်ထောင်ပြု အခြေစိုက်ကြရမည်" ဟူသော သူ၏ယူဆ ချက်အစွဲသည် မှန်ပါ၏လော . . . သဘာဝကျပါ၏လောဟု သူ့စိတ်ထဲတွင် ဝေခွဲ၍မရ အောင် ဇဝေဇဝါဖြစ်နေလေသည်။ မြန်မာပြည်၏ နိုင်ငံရေးနှင့်တကွ သူ မျိုးဇော့ကြဲကာ ပျိုးထောင်ခဲ့သော ဘီအိုင်အေတပ်မတော်ကြီး၏ နောင်ရေးတို့အတွက် စဉ်းစားရင်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ နွမ်းနယ်လျက်ရှိသော သခင်အောင်ဆန်းသည် သူ၏နွမ်းနယ်မှုကို သက်သာရာရစေမည့် အပြုအစုယုယမှုကို တောင့်တမိလာလေပြီ။ ထိုအချိန်၌ သူ့ အခန်းသို့ နေ့စဉ်လာ၍ ကိစ္စကြီးငယ် ဆောင်ရွက်ပေးရင်း ယုယပြုစုသော လုံးကြီး ပေါက်လှ သူနာပြုဆရာမကလေးတစ်ဦးကို သူ သတိပြုမိလေသည်။ ယုယစွာပြုစု စဉ် ဆရာမကလေးက ပြူးကျယ်သောမျက်လုံးကြီးများဖြင့် သူ့အား စိုက်ကြည့်သည့် အခါ အလွန်နှစ်သိမ့်ဖွယ်ကောင်းသည်ဟု သခင်အောင်ဆန်း၏စိတ်ဝယ် ထင်မြင်မိ လေသည်။ အခုလို နှစ်သိမ့်ဖွယ်အပြုအစု အယုယမှုသည် မကြာခင် ဆေးရုံကဆင်း သည့်အခါ ပျောက်ကွယ်မသွားဘဲ ရာသက်ပန်ဖြစ်နေလျှင် အင်မတန်ကောင်းမှာပဲ ဟူ၍လည်း တွေးစပြုရင်း "အိမ်ထောင်ပြုသင့်သော အချိန်ကာလ" ပြဿနာကြီးကို သူ အကြီးအကျယ် ဖြေရှင်းနေရာလေသတည်း။ ၎င်းဆရာမကလေးအမည်မှာ မခင် ကြည်ဟု ခေါ်လေသည်။

"ဗိုလ်တေဇနဲ့ ဖူးစာဖက်တာ မခင်ကြည်မှာ အပျိုစင်ကညာ" ရက်များ မကြာ မီ ဗိုလ်တေဇခေါ် သခင်အောင်ဆန်းနှင့် ပြည်သူ့ဆေးရုံမှ ဆရာမမခင်ကြည်တို့ လျှပ် တစ်ပြက် လျှင်မြန်စွာ လက်ထပ်သည့်အရေးကိစ္စ ပေါ်လာခဲ့ပြီး ၎င်းဆေးရုံခန်းမကြီး

မှာပင် ကျင်းပသော မင်္ဂလာဆောင်ညှော်ခံပွဲတွင် (ရွှေပြည်အေး) ရေးစပ်သော ဓလေ့ ခံတွဲသီချင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ဝိုင်းဆိုနေကြခြင်းဖြစ်လေသည်။ သခင်အောင်ဆန်းသည် သူ အတော်စဉ်းစားယူရသော ပြဿနာ၏အဖြေမှန်ကို ရသွားလေပြီ။

"ဗိုလ်ချုပ်တစ်ယောက် မိန်းမရသွားပြီ၊ သူ့ကိုချစ်ခင်ယုယသော ဇနီးသည် (နောင်လာမည့် သားသမီးများ) အပေါ် သူ၏ သံယောဇဉ်သည် တပ်မတော်တာ ရဲဘော် တွေအပေါ်ရှိသည့် သံယောဇဉ်ထက် ကြီးမားပေလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းကြောင့် သူ၏ နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်းအဓိဋ္ဌာန် ပျက်သွားတော့မှာပဲ" စသည်ဖြင့် တွေးတောပူပန်ကာ ငြိမ်းနည်းပက်လက် ယူကျုံးမရဖြစ်ရာသူများကား ဘီအိုင်အေမှ ဘီဒီအေပြောင်းကာစ တပ်မတော်သား ရဲဘော်များဖြစ်လေသည်။ သူတို့စိတ်ဝယ် အတိုင်းမသိ ချစ်ခင် ကြည်ညိုမြတ်နိုးသော ဖခင်ကြီး နောက်မိန်းမယူမည်ကို စိုးရိမ်ကြောင့်ကြသော မိတဆိုး သားသမီးများပမာ ဝမ်းနည်းကြလေသည်။ တပ်မတော်က ရဲဘော်ကလေးတွေသာ မဟုတ်၊ တပ်မတော်အရာရှိကြီးများအချို့နှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်လူငယ်နိုင်ငံရေးသမား အချို့ကပါ ထိုစဉ်က ဗိုလ်ချုပ် မိန်းမအယူစောသည်ကို အကြောင်းကြောင်းတွေကြောင့် သဘောမကျခဲ့ချေ။ သို့သော် သူ့စိတ်ထဲမှ မှန်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးလျှင် ဘယ် သူ့ဘာပြောပြော တဖွတ်ထိုးလုပ်တတ်သော ဗိုလ်ချုပ်အား မည်သူမှ မပြောသာ မင်္ဂလာဆောင်ကိစ္စကိုသာ ဖြစ်သလို ဝိုင်းဝန်းကူညီကာ စီမံပေးကြရလေတော့သည်။ သခင်အောင်ဆန်း အိမ်ထောင်ပြုသည်ကို လုံးဝမကန့်ကွက်ခဲ့သူတစ်ဦးကား တို့ဗမာ အစည်းအရုံး ဌာနချုပ်မှူး သဘာဝလိုင်ပြဿနာအကြောင်း ကောင်းစွာ နားလည်သူ ကိုကြီးနုပင်ဖြစ်သတည်း။

"အဲဒီတုန်းက မိန်းမယူဖို့အရေး ဗိုလ်ချုပ် အကြာကြီးစဉ်းစားပြီးမှ ဆုံးဖြတ် လိုက်ရသလား"

ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ၊ အစိုးရအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ ၁၉၄၆-ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ ရှမ်းပြည်သွားရင်း မိတ္ထီလာမှ တောင်ကြီးသွား ကားလမ်းခရီးတွင် ဒေါ်ခင်ကြည်ပါ ခေါ်လာသည့်အခါက်၊ ကျွန်ုပ်က ဗိုလ်ချုပ်အား မေးခွန်းထုတ်နေခြင်းဖြစ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘယ်ဟုတ်မလဲကွာ၊ ငါက ကျောင်းနေတုန်းကတော့ ကိုယ်ယူမယ့်မိန်းမလောင်းကို အကြီးအကျယ် စိတ်ကူးယဉ်ပြီး တွေးခဲ့သားပေါ့၊ ကျန်းမာရမယ် သဘောထားကြီးရမယ်၊ ရုပ်ရည်အသင့်အတင့် ချောမောရမယ်၊ မျိုးရိုးဇာတိ ကောင်းရမယ်၊ ငါ့မိဘ ဆွေမျိုးများနဲ့ သင့်တင့်ရမယ်၊ ဘာညာနဲ့ စုံလို့ပေါ့လေ၊ ဒါပေမယ့် အခု အချိန်ကတော့ ခေါင်းကလည်း ရှုပ်ရှုပ်နဲ့ တခြားလူပျိုကြီးတွေလို ဟိုတယ်တွေ တွေ၊ တက်လည်းမပျော်ချင်တာတစ်ကြောင်း၊ (ဟယ် ... တတ်နိုင်ပါဘူး၊ နောင်ခါလာ ကွဲခါမှကွဲရော၊ ခုတော့ မိန်းမယူမှပဲ) ဆိုပြီး ဇွတ်ယူလိုက်တာပါပဲကွာ၊ လူချင်းကြိုက်တာ ကလည်း မင်းတို့ကောင်တွေလို သဲသရာရှည်ကြီးလုပ်နေတာမဟုတ်ဘူး၊ တိုတိုတုတ် တုတ် လိုရင်းသဘောရောက်တဲ့ (Very business like) နည်းပဲကွ" ဟု သူ့လက် ဘက်ရှိ ချစ်ဇနီးဒေါ်ခင်ကြည်အား ပြုံးကြည့်ရင်း မြိန်ရေယှက်ရေ ပြောပြလေသည်။

တဖန် ဆက်လက်၍ "ဒါထက် နေစမ်းပါဦးကွ၊ အဲဒီတုန်းက ငါဖြုန်းခနဲ မိန်းမ ယူပစ်လိုက်တော့ တပ်ထဲကရဲဘော်တွေစိတ်မှာ ဘယ်လိုဖြစ်ကြသလဲ" ဟု ဗိုလ်ချုပ် သည် သူ့စိတ်ထဲ သိချင်သလောက် မေးခွင့်မရခဲ့သော မေးခွန်းကိုမေးလိုက်လေသည်။

"ဟာ ... ဘာဖြစ်ရမလဲ၊ ငါတို့ဗိုလ်ချုပ်တော့ သွားပြီ၊ မိန်းမရတယ်ဆိုရင် တို့ရဲဘော်တွေကို သိပ်ပြီး ဂရုစိုက်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ တို့တပ်မတော်ကြီးလည်း ဘယ်လိုဖြစ်ဦးမလဲ မသိဘူး။ အဲသလိုပဲ ရဲဘော်တိုင်းလိုလို တွေးမိပြီး ဝမ်းနည်းကြ တာပေါ့၊ တချို့ရဲဘော်ဆိုရင် မျက်ရေတောင်ကျတာပေါ့ ဗိုလ်ချုပ်" ဟု ကျွန်ုပ်၏ဘေး (ထိုစဉ်က ဗိုလ်ရန်နိုင်၏တပ်ရင်း ၂မှ) ဗိုလ်မင်းလွင်က ဖြေလိုက်ရာ –

"ဟေ ... ဟုတ်လား" ဟုသာဆိုပြီး ဗိုလ်ချုပ်သည် ဘာမှမပြောတော့ဘဲ စတေးရှင်ဝက်ဝွန်းမော်တော်ကားပြတင်းမှ လမ်းဘေးရှိ တောင်ကမ်းပါးရံကြီးများဆီသို့ ငေးမျှော်ကြည့်နေလေသည်။

ရဲဘော်အားလုံး (ငါ) ဗမာလူငယ်အပေါင်းတို့သည် သူ့အား မည်မျှချစ်ခင် ကြည်ညို၍ အားကိုးကြသည်ကို သူ ကောင်းကောင်းကြီးသိပေသည်။

အမှန်ကတော့ ရဲဘော်တွေက သူ့ကို ကြည်ညိုအားကိုးကြသလောက် သူကလည်းရဲဘော်တွေအပေါ်သံယောဇဉ်အတော်ကြီးလေသည်။ သားသမီးများများ ရှိသော ဖခင်ကဲ့သို့ သူ့ဘာပည့်တပန်း ရဲဘော်တွေ၏ နေထိုင်စားသောက်ရေး၊ ရဲဘော်

တွေ၏နောက်ရေးကိစ္စများကို သူ့စိတ်ထဲဝယ် တွေးတောပူပန်နေခဲ့ရှာလေသည်။

တော်လှန်ရေးတုန်းက ဗိုလ်ချုပ်တို့၏ ရှေ့တန်းစစ်ဌာနချုပ်မှာ ကျွန်ုပ် "အမှူးထမ်းလျက်ရှိသော တိုင်းအမှတ် ၇ – နယ်ပယ်ဖြစ်သော သရက်ခရိုင်၊ ဧရာဝတီမြစ် အနောက်ဘက်ကမ်းသို့ ရောက်နေခဲ့ရာ၊ ၁၉၄၅ – ခု၊ မေလဆန်းတွင် အာလံမြို့၌ စခန်းချထားသော အမှတ် ၂၆၈ – ဗြိတိသျှတပ်မဟာ ဗိုလ်မှူးကြီးမှတစ်ဆင့် ၁၄ – နံပါတ် စစ်တပ်သေနာပတိဂျင်နရယ်ဆလင်းမ်က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား တွေ့ဆုံလို ကြောင်း သိရသဖြင့်၊ ဗိုလ်မှူးအောင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဗိုလ်ချုပ်တို့စခန်း သရက်ချောင်း ဘူနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ လှုပ်ရှားနေရာ ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းကြားတွင် ဂျပန် ၄၀၀၀ ကျော်ခန့် ခဝဉ်မပြတ် ဆုတ်ခွာလျက်ရှိခြင်းကြောင့်၊ တပ်မတော်တပ်စုများနှင့် ပြောက်ကျား တိုက်ပွဲများလည်း မကြာခဏဖြစ်ပွားလျက်ရှိသဖြင့်၊ ဗိုလ်ချုပ်ကို ၎င်းဂျပန်စစ်တပ်ထု ကြီးကို ဖြတ်ကျော်၍ အတော်ပင်ပန်းကြပ်တည်းစွာကြံဖန်ပြီး ခေါ်ကြဉ်းခဲ့ရလေ သည်။

ဗိုလ်ချုပ်လည်း ကိုယ်ရံတော်ဗိုလ်မင်းခေါင်နှင့်အတူ သရက်မှ အာလံသို့ ကူးကာ အာလံရှိ ဗြိတိသျှတပ်မင်းကြီးနှင့် တွေ့ဆုံပြီးနောက် လေယာဉ်ပျံနှင့်တစ်ဆင့် စစ်ဌာနချုပ်ရှိရာ မိတ္ထီလာသို့ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

နောက်ထပ် ဗိုလ်ချုပ်နှင့် အတော်ကြာအောင် မတွေ့ရတော့ဘဲ ကျွန်ုပ်တို့ တပ်တွေမှာလည်း တဖြည်းဖြည်း စုရုံးမိကာ ဆုတ်ပြေးနေသော ဂျပန်ကို နောက်ပိုင်းမှ ပြောက်ကျားစစ်ဆင်လျက် တိုက်ခိုက်လာခဲ့ရာ၊ ဇွန်လဆန်းသောအခါ ဗြိတိသျှတပ် မဟာ အမှတ် ၂၂ – နှင့်အတူ တွဲဖက်တိုက်ခိုက်ရန် တိုင်းအမှတ် ၇ – စစ်ဌာနချုပ်မှ တောင်ငူမြို့သို့ ရောက်လာခဲ့လေသည်။

နောက်မကြာမီ ဗြိတိသျှစစ်တပ်နှင့် ဗမာ့တပ်မတော်ဆက်ဆံရေးနှင့် ပတ်သက်၍ တပ်အသီးသီးကို ရှင်းလင်းပြောပြရန် ဗိုလ်ချုပ်သည် ဗိုလ်မှူးလှအောင်နှင့် အတူ ပြည်မှတစ်ဆင့် နတ္တလင်းသို့ ရောက်လာပြန်လေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ရောက်လာ သောနေ့ နံနက်တွင်ပင် ဗိုလ်မှူးမြင့်အောင်သည် သူ့ကိုယ်သူ အဆုံးစီရင်လိုက်ရှာ လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငင်းရေနေ့ည နတ္တလင်းမြို့ ကျွန်ုပ်တို့စခန်းချရာ ချစ်တီးတိုက်တွင် ဗိုလ်ချုပ်နှင့် ရဲဘော်တစ်စု စကားထိုင်ပြောနေကြ၏။ ဗိုလ်ချုပ်သည် အခြားနိုင်ငံရေးကိစ္စ တပ်မတော်၏ နောင်ရေးကိစ္စအကြောင်းတွေ ပြောပြပြီးနောက်၊

"နောက်တစ်ခုက ကျုပ်တို့လုပ်ငန်းတွေက သေသေချာချာ ပြီးမြောက်သေးတာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့်မို့ ကိုယ့်လူထဲက မိန်းမယူမယ်ကြံတဲ့လူတွေလည်း တစ်နှစ်လောက်တော့ အောင့်ထားကြဦး" ဟု ခပ်တည်တည်မှတ်လိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ လူပျိုရဲဘော်တစ်စုက ပြုံးမိကြလေသည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့"

"ကျွန်ုပ်က မရဲတရဲ တွန့်လိုက်မိသည်။

"နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်း လုပ်နေတဲ့အခါ အိမ်ထောင်ပြုတော့ သားမယားသံယောဇဉ်တွေက အတော်ရှိသားကွ၊ ရခါစတော့ ထုံးစံအတိုင်း မိုးမမြင်လေမမြင် ပျော်သလောက် နောင် တဖြည်းဖြည်းကြာလာပြီး သားသမီးတွေရလာတဲ့အခါ တာဝန်တိစ္စတွေလည်း တဖြည်းဖြည်းများလာတတ်တယ်၊ ငါဆိုရင်တောင် လူမျိုးဘဝတာဝန်သာ ဖြစ်သလိုနေခဲ့ပေမယ့် ခု သားသမီးနဲ့ အိမ်ထောင်နဲ့ဆိုရင်ပဲ အနည်းဆုံး တွေးပူရတဲ့ သံယောဇဉ်ကလေး ရှိလာတာပဲ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ကွာ၊ အိမ်ထောင်နဲ့ဆိုတော့ လူမျိုးဘဝလို တုံးတိုက်တိုက် ကမ်းတိုက်တိုက် သံယောဇဉ်ကင်းကင်းနဲ့ အလုပ်လုပ်လို့ မကောင်းလို့ပါပဲကွာ"

ကြည့်စမ်းပါဦး၊ ဗိုလ်ချုပ်ပါးစပ်က စီကာပတ်ကုံးထွက်လာတဲ့ စကားတွေ ဘယ်လောက်များ သဘာဝကျပြီး ဘယ်လောက်လူဆန်သော စကားများပေနည်း။

၁၉၄၅ - ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ။

ဗိုလ်ချုပ်သည် မဟာမိတ်သေနာပတိချုပ် မောင့်ဘက်တန်က ပေးအပ်သော စစ်ဗိုလ်တပ်မင်းကြီးရာထူးကို လက်မခံဘဲ ဖ - ဆ - ပ - လအဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်ဦးကို ပဲ့ကိုင်လျက်ရှိလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဗိုလ်မှူးအောင်ဦးဆောင်လျက် ပြည်သူ့ရဲဘော်တစ်ဖွဲ့ကြီးကို တပင်တပန်း တည်ဆောက်နေကြဆဲဖြစ်သည်။ တစ်နေ့သောနံနက် ကျွန်ုပ် ဗိုလ်ချုပ် အိမ်သို့ ရောက်သွားလေသည်။

"ဟော့ကောင် ... မင်း ငါ့အိမ်လာနေပါလားကွ"

"မဖြစ်ဘူး ထင်တယ် ဗိုလ်ချုပ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ကျွန်တော် အခု မိန်းမရနေပြီ"

"ဟေ ... ဟုတ်လား၊ ငါ့လခွေး မင်းဟာက မြန်လှချည်လား၊ ဘယ်တုန်းက ယူလိုက်တာလဲ၊ တို့တောင် မသိဘူး ဘယ်မှာလက်ထပ်သလဲ"

"လက်ထပ်တာမဟုတ်ဘူး ခိုးပြေးတာ"

စင်စစ် ကျွန်ုပ်မှာ မိန်းမယူသည့်အတွက် ဗိုလ်ချုပ်က ကြိမ်းမှာကြောက်နေလေသည်။ လွန်ခဲ့သော ၆ - လကပင် နတ္တလင်းမှာတုန်းက ဗိုလ်ချုပ်သည် လူပျိုရဲဘော်တွေ မိန်းမ မယူကြသေးဖို့ ပြောခဲ့၏။

"မင်းအသက် ဘယ်လောက်ရှိလဲ"

"နှစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်"

"ဟာ...ဒါဖြင့် အောရိုက်ပဲ၊ အမှန်ကတော့ စောစောအိမ်ထောင်ပြုတဲ့ (Early Marriage) စနစ်ဟာ ကိုယ့်မှာ အလုပ်အကိုင်အတည်တကျနဲ့ ဝင်ငွေမရှိသေးလို့ ဆိုင်ကျတာကလွဲရင် အဘက်ဘက်က ကောင်းတာချည်းပဲ၊ တို့ မြို့ကြီးပြကြီးတွေမှာသာ ဖွကျနေတာ၊ တောအရပ်ဒေသတွေမှာဆိုရင် ရှေးစနစ်အတိုင်း စောစောစီးစီး အိမ်ထောင်ပြုကြတာချည်းပဲ၊ အဲဒါ သိပ်ပြီး ကျန်းမာသန့်ရှင်းပြီး အစစအရာရာ ကောင်းတဲ့နည်းပဲကွ၊ မြို့ကလူတွေမှာသာ အင်္ဂလိပ်ပညာသင်လို့ အချိန်ကုန်ရတဲ့အထဲ အလုပ်အကိုင် နေရာကျဖို့စောင့်ရ၊ ဟိုငဲ့ရ သည်ငဲ့ရနဲ့ အချိန်တွေ ကုန်သထက်ကုန်ပြီး လူလည်း ဟိုင်းသွေးပြီး မဟုတ်တာဖြစ်ချင်တဲ့လူလည်း ဖြစ်ကုန်တော့တာပဲ၊ ဒါကြောင့်ငါလည်း သိပ်ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစားမနေဘဲ ဖွတ်မိန်းမယူလိုက်တာပဲ၊ ဟား...ဟား" ရယ်ရယ်မောမောနှင့် ဗိုလ်ချုပ်သည် အိမ်ထောင်ပြုတရား ဟောနေလေသည်။

"နောက်ပြီး ငါ တစ်ခုမကြိုက်တာရှိသေးတယ်၊ ဗမာ့ထုံးစံဆိုပြီး မင်္ဂလာဆောင်အခမ်းအနား အကြီးအကျယ်လုပ်ပြီး ငွေတွေနင်းကန်ဖြုန်းတာဟာ အဓိပ္ပါယ် လက်ထပ်တယ်ဆိုရင် ဘယ်သူမှ ရိုးရိုးနဲ့ကျဉ်းကျဉ်း မလုပ်ချင်ကြဘူး၊ ပိုက်ဆံ[illegible]ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်ထပ်မှ ဟုတ်တယ်ထင်ကြတယ်။ ဒါကြောင့် ငါတော့ ခိုးယူတာ အအေးဆုံး ထင်တယ်။ ဘာမှ သိပ်မကုန်ဘဲနဲ့ လိုရင်းရောက်တာပဲမဟုတ်လား"

"ဒါတော့ ဟုတ်ပါတယ် ဗိုလ်ချုပ်၊ ဒါပေမယ့် လူတွေက ဒါလောက်ခေ မမီသေးတော့ ခက်တာပါပဲ၊ အခု ကျွန်တော် မိန်းကလေးအိမ်ကို လူကြီးများနဲ့ ပြန်အ ဖို့စီစဉ်နေတယ်"

"ဟ . . . ဒီပြန်အပ်တာလည်း ငါတော့ ပိုတယ်လို့ထင်တာပဲ၊ မိန်း ယောကျ်ား နှစ်ဦးသဘောတူကြရင် လူသိနတ်ကြား လင်မယားအဖြစ် နေလိုက် ပြီးရောပေါ့ကွ" ဟု ဗိုလ်ချုပ်တအားမှတ်နေသည်ကို သူချစ်ဇနီး ဒေါ်ခင်ကြည်က ပြုံး နားထောင်နေသည်။

ငင်းတစ်ကြိမ်သာမဟုတ်၊ သူ ရေတိမ်နစ် မကျဆုံးမီကလေးတွင် ကာကွယ် ရေးအတွင်းဝန် ဦးဘတင့်၏ မင်္ဂလာဆောင်သို့ ဗိုလ်ချုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ သွားကြ တကယ့်ရန်ကုန်မြို့မျက်နှာကြီး မင်္ဂလာဆောင်ဖြစ်သည့်အတိုင်း အပိုစာသားတွေ အလွန်ရှုပ်ပြီး တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဂုဏ်ပြိုင်ကာ အရမ်းဝတ်စားဆင်ယင်လာ ကြသော မင်းပရိသတ်အပေါင်းကို သူ အလွန်မျက်စိနောက်ဟန်ရှိလေသည်။ လက်ထ မင်္ဂလာပွဲမှအပြန် ကားထဲတွင် ဗိုလ်ချုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ဇနီးမောင်နှံ ပေါင်း ၃ - ယော ပါလာရာ တစ်လမ်းလုံး မျက်မှောင်ကုတ်၍ စကားမပြောဘဲလာခဲ့သော ဗိုလ်ချုပ်သည် တာဝါလိန်းထဲသို့ ဖမ်တော်ကား ချိုးဝင်ခါနီးသောအခါ -

"ယောကျ်ားနဲ့မိန်းမ အိမ်ထောင်ပြုတဲ့နေရာမှာ ခိုးယူတာ အကောင်းဆုံး ပါပဲကွာ" ဟု ကျွန်ုပ်၏ဇနီးအား လှမ်းပြောလိုက်လေသည်။

ဤကား အိမ်ထောင်ပြုရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဗိုလ်ချုပ်၏အယူအဆ သဘော တရား (Philosophy) ပင်တည်း။

ဩော် . . . ဗိုလ်ချုပ် . . . ဗိုလ်ချုပ်၊ သူ့ကို အတိုင်းမသိ ကြည်ညိုအားကိုးသော မြန်မာလူထုကြီးက ကောင်းကောင်းမသိသလောက်၊ တကယ့်သဘာဝကျသော အတွေးအခေါ်ယူဆချက်တွေနဲ့ "လူ" နှင့်အလွန်တူသော ဗိုလ်ချုပ်။

"လွတ်လပ်ရေးရပြီးရင် ငါတော့ နိုင်ငံရေးကထွက်ပြီး စာတွေရေးမယ် နိုင်ငံရေးတွေ ရာဇဝင်တွေအပြင် အိမ်ထောင်ပြုရေး၊ သားသမီးစောင့်ရှောက်ရေး၊ အချစ်

ဿနာ (Sex) လိင်ပြဿနာနဲ့ပတ်သက်လို့ ငါ့အယူအဆ သဘောထားတွေကိုပါ အုပ်ရေးဦးမှာပဲ" ဟု ၁၉၄၇ - ခု၊ ဧပြီလက မေမြို့မှာ ခေတ္တအနားယူနေရင်း ပြောခဲ့ သော ဗိုလ်ချုပ်သည် အထက်ပါ သူ၏ရည်ရွယ်ချက်ကလေးတွေမှ မပြည့်ဝသေးမီ တိမ်နစ်ခဲ့ရရှာလေပြီတကား။

မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးဗိသုကာ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်အဖြစ် မြန်မာ နိုင်ငံလုံးက နမြောတသကြသလောက် သူ့ကို လူတစ်ယောက်အဖြစ် ကောင်းကောင်း ကြီးသိခဲ့သော ဒေါ်ခင်ကြည်၊ အောင်ဆန်းဦး၊ အောင်ဆန်းလင်း၊ မမစုကလေးတို့၏ တ်ဝယ် မည်မျှယူကျုံးမရဖြစ်ရှာလေမည်နည်း။

*   *   *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၄

အောင်ဆန်းဦးတို့အဖေ
(တက္ကသိုလ်နေဝင်း)

၁၉၄၆ - ခု၊ စက်တင်ဘာလ ၂၉ - ရက်နေ့ဖြစ်လေသည်၊

မိုးရာသီတစ်ချိန်လုံး အုံ့မှိုင်းရီဝေနေခဲ့သော ရန်ကုန်မြို့၏ ကောင်းကင်သည် မိုးရိပ်တိမ်လိပ်များကင်းစင်လျက် ကြည်လင်တောက်ပ၍ နေလေသည်။ ဗဟန်းလမ်းအတိုင်း တိရစ္ဆာန်ရုံဘေးမှ အလံပြဘုရားလမ်းဘက်သို့ တအားပြေးနေသော ဂျစ်ကားတစ်စင်း၏ နောက်ပိုင်းတွင် ကာကီစိမ်းရောင် စစ်ဝတ်ယူနီဖောင်း ဗိုသီဖတ်သီဝတ်လျက် ကတုံးဆံတောက်နှင့် လူရွယ်တစ်ယောက်၊ မျက်လုံးမျက်ဖန်ကောင်းကောင်းနှင့် လုံးကြီးပေါက်လှ မိန်းမတစ်ယောက်တို့ကို မြင်ရလေသည်၊ ရဲဘော်အဝတ်အစားနှင့် စစ်သုံးကက်ဦးထုပ်ဆောင်းထားသော လူငယ်တစ်ဦးက ဂျစ်ကားကို မောင်းလျက်ရှိလေသည်၊ တခြားလူတော့မဟုတ်၊ ဖ - ဆ - ပ - လ အဖွဲ့ချုပ်ဥက္ကဋ္ဌ ပြည်သူ့ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့သေနာပတိ၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ယမန်နေ့ကပင် ဘုရင်ခံ၏ အမှုဆောင်

ဝန်ကြီးအဖြစ် ရောက်သွားလျက် ပူပူနွေးနွေး ကာကွယ်ရေးနှင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဦးအောင်ဆန်းအဖြစ် သူ၏ဇနီး ဒေါ်ခင်ကြည်နှင့်အတူ မြို့ထဲဘက်သို့ ထွက်လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဂျစ်ကားမောင်းသည့်ရဲဘော်ကား စာရေးသူပင်ဖြစ်သတည်း။ တစ်လမ်းလုံး စကားတစ်ခွန်းမှမပြောဘဲ ငေး၍သာလာခဲ့သော ဗိုလ်ချုပ်သည် အလံပြဘုရားလမ်း (အော်တိုကား)တိုက်ရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်အား လှမ်း၍ အင်္ဂလိပ်လို ပြောလိုက်လေသည်၊

(I am not happy in office) "အစိုးရထဲဝင်ပြီး ရာထူးယူရတာ ငါတော့ မပျော်ပါဘူးကွာ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ဗိုလ်ချုပ်"

ဒေါ်ခင်ကြည်က ဘာမျှမပြော၊ ကျွန်ုပ်က လှမ်း၍မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်၊

"ဘာကြောင့်မှန်းမသိဘူး၊ ငါတို့ နိုင်ငံရေးလုပ်လာတာ ဖြန်းခနဲ ဒီလိုအစိုးရအဖွဲ့ထဲ ရောက်လိမ့်မယ်လို့ တစ်ခါမှ စိတ်မကူးခဲ့ဘူး၊ ခုတော့ မမျှော်လင့်ဘဲ အစိုးရအဖွဲ့ဝင်ရာထူး ယူလိုက်ရတော့ ငါ့စိတ်ထဲ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ၊ ပျော်ကို မပျော်ပါဘူးကွာ"

ကျွန်ုပ်လည်း ဘာမှပြန်မပြောတော့ဘဲ ကားကိုသာ မောင်းမြဲမောင်းနေလေသည်၊ အမှန်တော့ သူ ဘာကြောင့် စိတ်ထဲမှာ မပျော်သလဲဟူသော မေးခွန်း၏အဖြေကို ကျွန်ုပ် သိသည်၊ ကျွန်ုပ်သာမဟုတ်၊ တစ်လမ်းလုံးငေးလာရင်း၊ အတွေးနယ်တွင် နေဟန်ရှိသော ဗိုလ်ချုပ်နှင့် သူ၏ဘေးမှထိုင်လျက်ရှိသော ဒေါ်ခင်ကြည်တို့သည်လည်း ၎င်းအဖြေကို သူတို့စိတ်တွင်းမှ လိုက်လှဲစွာ သိကြသည်၊ ထုတ်ဖော်မပြောကြ၍သာ၊ ၁၉၄၆ - ခု၊ စက်တင်ဘာလ ၂၂ - ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ကို အမှတ် ၂၅ - တာဝါလိန်းရှိအိမ်သူ၊ အိမ်သားတွေစိတ်ထဲမှာ ထာဝစဉ်သတိရနေပေလိမ့်မည်၊ အကြောင်းမှုကား ထိုနေ့တွင် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးတွင် အလုပ်သမားအရေး၊ သပိတ်အရေးတို့ကြောင့် ဆာပေါ်လ်တွန်းအစိုးရပြုတ်ကျပြီးနောက် အကင်းပါးသော ဘုရင်ခံသစ် ဆာဟူးဘတ်ရန့်(စ်)က ဖ - ဆ - ပ - လ ခေါင်းဆောင်များနှင့် အပူတပြင်း စေ့စပ်ဆွေးနွေးလျက် ဗမာပြည်၏ရှေ့ရေးကံကြမ္မာသတင်းကို လူတိုင်းက စိတ်ဖောကြီးစွာ နားစွင့်နေခိုက် အလုပ်အမှုဆုံး ခေါင်းအရှုပ်ဆုံးလူဖြစ်သော ဖ - ဆ - ပ - လ အဖွဲ့ချုပ်ဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချစ်ဇနီး ဒေါ်ခင်ကြည်တွင် စတုတ္ထမြောက်၊ ရင်နှစ်သည်းချာ သမီးရတနာကလေးတစ်ဦး မီး ဖွားသန့်စင် ဖွားမြင်လေသောကြောင့်ပင်တည်း။

ဖ-ဆ-ပ-လ အလုပ်အမှုဆောင် အစည်းအဝေးများကား ထိုအချိန်က ဗိုလ်ချုပ်အိမ်မှာချည်း လုပ်လေ့ရှိသည်။ မြန်မာလူထုကြီး၏ ကိုယ်စားလှယ်အစစ်ဖြစ်သော ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ချုပ်ကြီး၏ဦးနှောက်ကား အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ရာ မြန်မာလူထုနှင့်မြန်မာပြည်၏ကံကြမ္မာကို ဖန်တီးနိုင်သည့် ဖ-ဆ-ပ-လ အလုပ်အမှုဆောင် အစည်းအဝေးများသည် (အထူးသဖြင့် ထိုကဲ့သို့ လူထုအုံကြွမှုဖြစ်နေစဉ်တွင်) မည်မျှအရေးကြီးကြောင်းကို စာဖတ်သူများ တွေးကြည့်နိုင်ပေသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ နံနက် ၉-နာရီက စသော အစည်းအဝေးတစ်ခုသည် (နေ့လယ်စာကို အစည်းအဝေး အခန်း၌ပင် ခေါက်ဆွဲကြော်တစ်ပန်းကန်နှင့်ပင် ပြီးရသည်) ည ၉-နာရီ၊ ၁၀-နာရီထိုး မှပင် ပြီးတတ်လေသည်။ "တံခါးအမြဲဖွင့်ထားသော" ဆာဒေါ်မန်နစမစ်၏ လောကွတ်တို့ အခါခါ ငြင်းပယ်ခဲ့သော ဖ-ဆ-ပ-လ ခေါင်းဆောင်များအဖို့ အတော်ခေါင်းရှုပ်စရာ ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ဤကဲ့သို့လျှင် ခေါင်းရှုပ်သောသူများ၏ သဘာပတိဗိုလ်ချုပ်အောင် ဆန်းသည် ၎င်းတော်သတင်းလဆုပ် ၁၂-ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့က သူ့တွင် သမီးရတနာ တစ်ဦး တိုးပြန်ပြီဟူသော မင်္ဂလာသတင်းကောင်းကို ကြားရသောအခါ မည်မျှဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာ ပီတိဖြစ်ရှာလေမည်နည်း။ သူ၏ ကလေးအကြီးဆုံးနှစ်ယောက်မှာ ယောကျ်ားကလေးချည်း ဖြစ်ကြလျက် တတိယကလေးမှာ မိန်းကလေးဖြစ်သည်။ ပြေးလွှားကစား ဆော့တတ်သည့် အရွယ်ဖြစ်သော သားနှစ်ယောက်ကိုကြည့်ရင်း တစ်ခါတစ်ခါ မျက်စိနောက်သော ဗိုလ်ချုပ်သည် သူ၏သမီးကလေး (မမစု)အပေါ် အချစ်တွေပိုမိလေသည်။ ယခုတဖန် သမီးရတနာတစ်ဦး ထွန်းကားပြန်ပြီ။ များမကြာမီ သူ ရုံးက ပင်ပန်းပြီးပြန်လာတိုင်း လေ့ခါးထိပ် မော်တော်ကားဆိုက်ရာသို့ "ဖေဖေ ပြန် လာပြီ" ဟုဆိုကာ ဘဝင်အေးစရာ အပြုံးကလေးဖြင့် ဆီးကြိုတတ်သော မမစုနှင့်အတူ အဖော်ရမည့် သမီးထွေးကလေးကို စိတ်ကူးယဉ်ကြည့်ရင်း ဗိုလ်ချုပ်(ဝါ)အောင်ဆန်းဦး တို့အဖေ ဦးအောင်ဆန်း၏စိတ်တွင် နှစ်သိမ့်ကြည်နူးသွားလေသည်။

သို့သော် ကံကြမ္မာက သူ၏မျှော်လင့်ချက်အဆောက်အအုံကို တဟုန် ထည်း မုန်တိုင်းဆင်၍ ချေမှုန်းဖျက်ဆီးပစ်လိုက်လေသည်။ စက်တင်ဘာလ ၂၆ ရက်

နေ့ (ဗိုလ်ချုပ်တို့ ဝန်ကြီးအဖြစ် ကျမ်းကျိန်သောနေ့) တွင် ဗိုလ်ချုပ်၏ သမီးထွေးကလေး သည် သူ့ဖခင်၏ ဂုဏ်ရှိန်သမ္ဘာကို လှူပြည်တွင် ၅-ရက်မျှခံစားကာ အနိစ္စရောက် သွားရှာတော့သတည်း။ သတင်းကိုကြားကြားချင်း ဗိုလ်ချုပ်သည် တစ်ချက်မျှငိုင် သွားကာ...

"အင်း... အိမ်ထောင်ကျတဲ့ ၅-နှစ်အတွင်း ကလေးလေးယောက်ရလို့ များလှတယ်ဆိုပြီး စိတ်တော့ညစ်မိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ရပြီးမှတော့ ကလေးကို မသေ စေချင်တော့ သိပ်နမြောတာပဲဗျာ" ဟု ညည်းရှာလေသည်။

နိုင်ငံရေးကိစ္စ အဝဝတွေကြောင့် အလွန်အလုပ်များလျက်ရှိသော သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ နှလုံးထဲမှ ဖခင်တို့၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာအဟုန်လည်း ပေါက်ကွဲ၍ ထွက်လာလေသည်။ ကြည့်စမ်းပါဦး၊ တနင်္ဂနွေနေ့ကပဲ သမီးရတနာရခဲ့သည်၊ ကြာသပတေးနေ့ကျသောအခါ အစိုးရအဖွဲ့သို့ဝင်ပြီး ဝန်ကြီးအဖြစ် ကျမ်းကျိန်ခဲ့သည်။ ၎င်းကြာသပတေးနေ့မှပင် ချစ်သမီးကလေး ဆုံးရပြန်သည်။ ကံကြမ္မာက သူ့အား ပြောင်လှောင်ကာ ပျက်ရယ်ပြုခြင်းပင် မဟုတ်ပါလော။ ဘယ်လောက်ပဲ ဝန်ကြီးရာထူး က စည်းစိမ်ရှိသည်ဆိုဆို ဘယ်လိုပင် မော်တော်ကား၊ ရေဒီယို၊ တယ်လီဖုန်း စသော အဆောင်အယောင်တွေများများ အဖိုးမဖြတ်နိုင်သော ရတနာ (သမီးထွေးကလေး) ဆုံးရှုံးရသည့် ဗိုလ်ချုပ်ခမြာမှာ အဘယ်မှာလျှင် ပျော်နိုင်ရှာမည်နည်း။ ထို့ကြောင့်ပင် "အစိုးရထဲဝင်ပြီး ရာထူးယူရတာ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ၊ ငါတော့ မပျော်ဘူးကွာ" ဟု ပြောသော်လည်း သူမပျော်ရသည့်အကြောင်းများအနက် အထက်ဖော်ပြပါအကြောင်း သည် အရေးပါသောအချက်တစ်ချက် ဖြစ်ရမည်ဟု ကျွန်ုပ်တော့ တစ်ထစ်ချထင်လိုက် မိသည်။ ဖ-ဆ-ပ-လ အလုပ်အမှုဆောင် အစည်းအဝေးများ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ် တော် ကော်မတီအစည်းအဝေးများ ကျင်းပစဉ် ဗိုလ်ချုပ်အား အမှတ်မဲ့ ချောင်းကြည့် ဖူးသူတို့သည် သူ၏ စိတ်အားထက်သန်စွာ ဆွေးနွေးပုံဖြစ်လာနေသော ပြဿနာ အကြောင်းအရာ၌ စိတ်အားထက်သန်စွာ အာရုံစူးစိုက်နေပုံ (Power of Concentration) ကို သတိမပြုဘဲ မနေနိုင်ကြချေ။ ထိုပြဿနာအကြောင်းအရာ တစ်ခုခုကို အချိန် ကြာမြင့်စွာ စိတ်အာရုံစူးစိုက်နိုင်ခြင်းမှာ ဗိုလ်ချုပ်၏ ထူးခြားသောအရည်အချင်းတစ်ခု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပင် ဖြစ်လေသည်။ သူ၏ နေ့စဉ်လုပ်ငန်းအစီအစဉ်စာအုပ်ကလေးကို အမှတ်မဲ့ကြည့်လိုက်လျှင် . . .

နံနက် ၈ – နာရီ	ဆိုရှယ်လစ်ဗီလာ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးအစည်းအဝေး။
နံနက် ၁၀ – နာရီ	အစိုးရအမှုထမ်း ကိုယ်စားလှယ်များနှင့်တွေ့။
နံနက် ၁၁ – နာရီ	အမေရိကန်ကောင်စစ်ဝန်နှင့် ချိန်းထားသည်။
နံနက် ၁၂ – နာရီ	ကာကွယ်ရေးဆိုင်ရာ ကော်မတီအစည်းအဝေး။
နေ့လယ် ၂ – နာရီခွဲ	တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်အခြေခံဥပဒေ ဆပ်ကော်မတီအစည်းအဝေး။
ညနေ ၄ – နာရီ	ဖ – ဆ – ပ – လ အမှုဆောင်အစည်းအဝေး။

စသည်ဖြင့် တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ သူ၏လုပ်ငန်းစဉ်မှာ ဤသို့ ပင် ပြည့်ကြပ်လျက်ရှိသည်၊ အစည်းအဝေး တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆက်၍နေသလောက် ဆိုင်ရာပြဿနာအကြောင်းအရာတွေမှာ တခြားစီဖြစ်နေသည်ကို တစ်ချိန်လုံး စိတ်အာရုံစူးစိုက်လျက်၊ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြဿနာတွေကို အောင်မြင်စွာ ဖြေရှင်းသွားနိုင်ခြင်းမှာ ချီးမွမ်းအံ့သြဖွယ်ရာပင်တည်း။ "ဗိုလ်ချုပ်အဲသလိုအစည်းအဝေးတွေတစ်ခုပြီး တစ်ခုတက်ပြီး စိတ်အာရုံ (Concentrate) စူးစိုက်နိုင်တာ တော်သကွာ၊ ငါတော့ တစ်ခါတလေ အစည်းအဝေးလုပ်နေရင်း စိတ်က တခြားကို လွင့်သွားတတ်လွန်းအား ကြီးလို့ မနည်းကို အားခဲပြီး အစည်းအဝေးထဲစိတ်ရောက်အောင် ကြိုးစားရတယ်" ဟု အစိုးရအဖွဲ့ဝင်ခါစ ကိုကြီးနက ကျွန်ုပ်အား ပြောဖူးလေသည်၊ မှန်ပေသည်၊ ဖြူစင်သိမ်မွေ့သော စိတ်ထားနှင့် အနုပညာသမား ကိုကြီးနသည် အစိုးရအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်လုပ်ခြင်း၏ တာဝန်ဝတ္တရားများ အစည်းအဝေးများ၊ မသွားမနေရသည့် ညစာစားပွဲ၊ ထမင်းစားပွဲပါတီများ၏ဒဏ်ကို လှမ့်ရေးရာနားမလည်ဟု အများကဆိုကြသော ဗိုလ်ချုပ်လောက် ခံနိုင်ရည်ရှိဟန်မတူပေ။ အစည်းအဝေးများ၌မြင်ရသော ဘုကျကျမျက်နှာထားနှင့် ဗိုလ်ချုပ်အား အချို့က အလိုလို ကြောက်ကြသည်၊ အမှန်တော့ ဗိုလ်ချုပ်သည်

စိတ်နှင့်အခန့်မသင့်လျှင် ဘုမှုတ်တတ်သလောက် နူးညံ့သိမ်မွေ့သည့် လူ့သဘာဝဝန်တို့၏ သဘောများ သူ့တွင် အပြည့်ရှိပေသည်။ သူ၏ ချစ်ဇနီးနှင့် သားသမီးများအပေါ် ထားနာယုယသည့်စိတ်သည်လည်း အခြားလူများထက် မနည်းပေ။ သူ၏သားသမီးများ ပြုစုစောင့်ရှောက်ရေး၊ ပညာသင်ကြားရေး၊ သူတို့၏ ရှေ့ရေးအတွက် ဗိုလ်ချုပ်သည် စိတ်ထဲတွင် အစဉ်စဉ်းစားဆင်ခြင်နေတတ်သည်၊ ၁၉၄၅ – ခုနှစ် စစ်ကြီးပြီးစ ကာလအခါသမယတွင် တော်လှန်ရေးမျိုးချစ်ဗမာ့တပ်မတော်ကြီး၏ သေနာပတိ ဂျင်နရယ်အောင်ဆန်းဆိုသူအား နိုင်ငံခြားသတင်းစာဆရာများ၊ သတင်းထောက်များသည် အထူးစိတ်ဝင်စားလျက်ရှိရာ မကြာခဏ တာဝါလိမ်းဗိုလ်ချုပ်အိမ်သို့ လာရောက်တွေ့ဆုံ စကားပြောရင်း မဟာမိတ်စစ်ဘက်အရာရှိကြီးများရုံးခန်းတွင် ထင်ရှားလှသော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို စုံစမ်းအကဲခတ်လေ့ရှိကြသည်၊

"ခင်ဗျား ရှေ့ကို ဘယ်လိုကြံစည်စိတ်ကူးပါသလဲ၊ စစ်တပ်ကိုပဲ ဆက်လက်ဦးစီးမလား၊ သို့မဟုတ် နိုင်ငံရေးကိုပဲ တစ်ရှိန်တည်းလုပ်သွားမလား" ဟူသော မေးခွန်းကို မကြာခဏ မေးတတ်ကြသည်။

"ကျုပ်တော့ အခု စစ်လည်းပြီးပြီမို့ စစ်တပ်ကို ဆက်လက်ဦးစီးရှေ့ဆောင်လုပ်တော့ပါဘူး။ ကျုပ်ကိုယ်စား အခု ဒုတိယစစ်သေနာပတိ ဗိုလ်လက်ျာကပဲ ဦးစီးပါလိမ့်မယ်၊ ကျုပ်အဖို့တော့ နိုင်ငံရေးကို ထိထိရောက်ရောက် ဝင်လုပ်လိုက်ဦးမယ်၊ ဒါလည်းမြန်မာပြည်လွတ်လပ်ရေးရတဲ့အထိပါပဲ။ လွတ်လပ်ရေးရပြီးရင် နိုင်ငံရေးကထွက်ပြီး အေးအေးဆေးဆေး စာအုပ်ကလေးဘာလေး ရေးမယ်ကြံတာပဲဗျာ၊ ကျုပ်ရဲ့အိမ်ထောင် (Family) အတွက် ဂရုစိုက်ပြီး စီစဉ်စရာတွေ အများကြီးရှိသေးတယ်၊ ကလေးတွေပြုစုစောင့်ရှောက်ရေးပညာသင်ကြားရေးကိစ္စတွေလည်း ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ကြည့်ကြပ်စီမံချင်တယ်"

ဗိုလ်ချုပ်၏ အဖြေကား ဤသို့ချည်းသာတည်း။

ဤသို့လျှင် ဖ – ဆ – ပ – လ အဖွဲ့ချုပ်ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ထိရောက်စွာ ဝင်မလုပ်ရသေးမီကပင် ဗိုလ်ချုပ်သည် နိုင်ငံရေးကထွက်ချင်သည့်ဆန္ဒကို အတိအလင်း ထုတ်ဖော်ခဲ့လေသည်၊ ဖ – ဆ – ပ – လ အဖွဲ့ချုပ်ဥက္ကဋ္ဌလုပ်ရာမှ အစိုးရအဖွဲ့သို့ ဝင်ရသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခါ၌ကား လွတ်လပ်ရေးရပြီးရင် နိုင်ငံရေးက ထွက်မယ်ဟူသော စကားကို ခဏခဏ
ပြောလာတော့သည်။

အိမ်မှာ ဆူညံစွာ ဆော့ကစားရာမှ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ကဗျာ
ဇရာယူကြငိုကြနှင့် လုပ်သော သားနှစ်ယောက်အား တစ်ခါတစ်ခါ စိတ်မရှည်သော
ဒေါ်ခင်ကြည်က မိခင်တို့ဘာဝ "တယ်ဆိုးတဲ့ကောင်လေးတွေပဲ" ဟု ညည်းမိရာ ခုထ
ပေါက်ပဲ့ရင်း တဖတ်နေသော ကလေးတို့အဖေက ...

"ငါ့ကလေးတွေ ဆိုးချင်ဆိုးပါစေကွာ၊ အရေးကြီးတာက ကလေးဆိုတာ
(Character) စိတ်ဓာတ်ကောင်းရှိဖို့ရယ်၊ (Love of truth) တည်ကြည်ဖြောင့်မတ်
ခြင်းလိုလားတဲ့ စိတ်ရှိဖို့ရယ်။ ဒါပဲ အရေးကြီးတယ်" ဟု သူ့ကိုယ်နှင့်လည်း နှိုင်းလျှင်
သူ၏စိတ်ထဲတွင် ထင်မြင်မိသော (Ideal) စံပြယောကျ်ားကောင်းကို မျှော်မှန်းရင်း
ပြောလိုက်လေသည်။

ဟုတ်ပါသည်။ သူ၏သားများကို တည်ကြည်ဖြောင့်မတ်သော စိတ်ဓာတ်
ကောင်းကောင်းနှင့် တိုင်းပြည်၏ သားကောင်းရတနာများ ဖြစ်စေချင်သည့် စေတနာ
တွေ ဗိုလ်ချုပ်တွင် အခြားအခြားသော ဖခင်များနည်းတူ ရှိခဲ့လေသည်။ သားနှစ်ယောက်
အနက် အကြီး (အောင်ဆန်းဦး)မှာ သေးသေးသွယ်သွယ် အသားအနည်းငယ်ညို၏
မှတ်ဉာဏ်ကောင်းလှ၏။ လူကြီးများကဲ့သို့ အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် စကားကြီး
စကားကျယ်တွေလည်း ပြောတတ်၏။ သားအငယ် (အောင်ဆန်းလင်း)မှာမူ၊ ကိုယ်
လုံးကိုယ်ပေါက် ထွားထွားကြိုင်းကြိုင်းနှင့် အသားအရေ ဖြူဖွေးပြီး ရယ်စရာမောစရာ
အလွန်လုပ်တတ်၊ ပြောတတ်၏။ ရဲဘော်တွေက သူ့ကို တစ်ခါခါ (ကိုလင်း ဖတ်ဖလိုး-
ကွဲကြီး)ဟု ချစ်စနိုးခေါ်တတ်၏။ သူ၏ ဝိုင်းစက်ပြူးကျယ်သော မျက်လုံးကြီးများမှာ
မိခင်ထံမှရရှိသော အလှအမွေများပင်တည်း။

တစ်ညနေ၌ မိသားစု စုံညီစွာရှိစဉ် ဗိုလ်ချုပ်သည် သူ၏ကလေးများကို
ကြည့်ရင်း ပီတိဖြစ်ရာမှ သူ့စိတ်ထဲတွင် ထင်မြင်ဝေဖန်ချက်များကို ထုတ်ဖော်ပြော
လေသည်။

"အကြီးကောင် ဦးက (Very Serious) အရွယ်နဲ့မလိုက်အောင်တည်တာ
ရယ်၊ မှတ်ဉာဏ်ကောင်းတာရယ်ကို ထောက်တော့ သူ့အဖေလို လာမယ်ထင်တာပဲ

ငယ် ငလင်းကြီးကတော့ သူ့ကြည့်ရတာ [illegible]
ကြီးလာမယ့်အကောင်ကြီးပဲကွ။ ကြီးလာရင် [illegible]
တပဲပြောပြော ငါ့သမီးကလေး (စု)ကတော့ အားလုံးထဲမှာ အလိမ္မာဆုံး၊ ချစ်စရာ
ကောင်းဆုံးဖြစ်မှာပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် မိန်းမရတဲ့ ၄-နှစ်အတွင်းမှာ ကလေး [illegible]
တစ်ယောက် မှန်မှန်ကြီးရတာက ငွကျသကွာ၊ ဟဲ ... တဲ့" ဟု ရယ်[illegible]
ပြောလိုက်ရာ အနီးရှိ ချစ်ဇနီးဒေါ်ခင်ကြည်က (ဘုကျပြီး အပြင်လူများ ကြောက်တတ်သည်
ဟု ထင်ရသော) ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအား မျက်စောင်းထိုးလိုက်လေသတည်း။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၅

အနုပညာနှင့် ဗိုလ်ချုပ်
(တက္ကသိုလ်နေ့ဝင်း)

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို နာမည်သာကြားဖူးကြသူများသည်လည်းကောင်း လူကိုယ်တိုင် သိကျွမ်းခဲ့သူများသည်လည်းကောင်း သူ့လို စိတ်မြန်ကိုယ်မြန် ခေါင်း ကြီးတတ်သူအဖြစ် လောကကြီးအား တိတိကျကျ မာကျောသော အကောင်အထည် ရုပ်ဝါဒမျက်စိဖြင့် ကြည့်တတ်သောသူတစ်ယောက်အဖြစ်သာ ထင်မြင်ကြ၊ သိကြ ပေသည်၊ သို့ရာတွင် စာပေကဗျာ၊ ဂီတဂုရိယာ စသော ယဉ်ကျေးမှုအနုပညာနှင့် ပတ်သက်၍ သူ၏အယူအဆ သဘောထားများကိုကား သိသူအတော်ရှားပေလိမ့် မည်။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝက ခေါင်းစုတ်ဖွားနှင့် အဝတ်အစား ဘယ်အခါမှ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်လေ့မရှိသည့်အပြင်၊ "ဒီအောင်ဆန်းဆိုတဲ့ကောင်ဟာ နည်းနည်းမှ ဆိုရှယ်ဖြစ်တာမဟုတ်ဘူး"ဟူ၍ကောလိပ်ကျောင်းသူနှင့် ကျောင်းသားအပြင်းအထန် ပွက်ကြ၊ ဝေါ်ကြသည်ကို "ဆိုရှယ်"ဖြစ်သည်ဆိုကာ ခေတ်စားနေချိန်က တက္ကသိုလ် ဗဟိုထမင်းစားခန်းမကြီး၌ သူ ထိုင်စားနေသော စားပွဲခုံသို့ အခြားကျောင်းသားများ ပင် ဝင်မထိုင်ဘဲ ရှောင်သွားခြင်းခံခဲ့ရသော ကိုအောင်ဆန်းသည် ကျောင်းသားဘဝ

ကာပင် နိုင်ငံရေးနယ်သို့ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရောက်နေခဲ့လျက်၊ သူ၏ ရှိသမျှဘိုအချိန်၌ တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂမျှော်စင်မှနေ၍ ဖျတ်စီတစ်ဆုံး မိုးတုတ်တော်ပိုင်းတွင် မြန်မာ့လွတ်လပ် ရေးအလင်းရောင်ကိုမြင်လိုစောဖြင့် တပင်တပန်း မျှော်ကြည့်ခဲ့ရှာသည်သာတော ဖျာန် တစ်ခေတ်လုံးတွင်လည်း ကျွန်ုပ်တို့၏ ကျွန်ခေတ်သမိုင်းတွင် ပထမအကြိမ် မြန်မာ့ လက်နက်ကိုင်တပ်မတော်ကြီးကို တည်ဆောက်ခဲ့ပြီးနောက် ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေး စစ်ဆင်မှုများ၌သာ အလုပ်များခဲ့ရှာသေးသည်။ ထို့နောက် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအပြီး တွင်ကား ဖ-ဆ-ပ-လတပ်ဦးကြီးကို တဖန် ပဲ့ကိုင်ခေါင်းဆောင်ရပြန်ကာ နောက် ဆုံး လူမသမာတို့၏လက်ချက်ဖြင့် အနိစ္စရောက်သွားရသည့်တိုင်အောင် တိုင်းပြည် တာဝန်ကို အချိန်ပြည့် ရှုပ်ချုံ့စွာ အမှုထမ်းခဲ့ရသူဖြစ်ခဲ့ရကား သူလိုလူထုခေါင်းဆောင် ကြီးတစ်ဦးသည် လူထုထဲမှ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ကဲ့သို့ ကဗျာနှင့်စာပေအကြောင်း သီချင်းဂီတအကြောင်း၊ ရုပ်ရှင်နှင့် ပြဇာတ်အကြောင်းများကို လေ့လာသုံးသပ်ခြင်း၊ ဆွေးနွေးဝေဖန်ခြင်းများ ပြုနိုင်ရန် ခဲယဉ်းလှသလောက်၊ ဗိုလ်ချုပ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း အလျှဉ်းဝါသနာပါမည်မဟုတ်ဟု အားလုံးက ထင်မှတ်ခဲ့ကြခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။

သို့သော် သည်လောက်လည်းမဟုတ်သေးပါ။

တိုင်းပြည်ခေါင်းဆောင် ဗမာ့တပ်မတော်၏ သေနာပတိဟောင်း ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းသည် ကျွန်ုပ်၏ ယခင်ဆောင်းပါးများတွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း လူ သာမန်တို့၏ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောစိတ်ထားများ ယဉ်ကျေးမှုအနုပညာကို သုံးသပ်လို စိတ်များ ရှိုတဲ့ကင်းမဲ့ခြင်းမရှိသော "လူ-အောင်ဆန်း"လည်းဖြစ်ပါသည်။

၁၉၄၆-ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ တစိမ့်စိမ့်အေးလှသော အခါသမယဖြစ်လေသည်။ မိတ္ထီလာမှ တောင်ကြီးသွားမော်တော်ကားလမ်းပေါ်တွင် တောင်ကမ်းပါးယံများကို ဝက်ပါလှည့်သကဲ့သို့၊ ကွေ့ကောက်ကာ ပြေးလျက်ရှိသော "စတေရှင်ဝက်ဂွန်း"တား စီးတစ်စီးတွင် ကျက်သရေရှိလှသော ကြယ်ဖြူနှင့်အနီရင့်ရောင်ဖ-ဆ-ပ-လအလံ တစ်ခု လွှင့်ထားသည်ကို အခြားခရီးသွားမော်တော်ကားများက သတိပြုမိကြလေ သည်၊ ထိုအချိန်က ဖ-ဆ-ပ-လ အလံတော်ကို မော်တော်ကား၌ လွှင့်ထူလေ့ရှိသူ တစ်ဦးသာရှိလေသည်၊ ထိုသူကား ဖ-ဆ-ပ-လအဖွဲ့ချုပ်ဥက္ကဋ္ဌဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ပင်တည်း။ ဒီဇင်ဘာလ ၂၃ ရက်နေ့က သံဖြူဇရပ်တွင် ကျင်းပခဲ့သည့်ကျဆုံးသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စစ်သည်တော်များ အလေးပြုပွဲအခမ်းအနားသို့ တက်ရောက်ရင်း၊ တနင်္သာရီတိုင်း ကရင်အမျိုးသားများနှစ်ပတ်လည်ပွဲ ကျင်းပရာ ကပ္ပလီရွာသို့ ပင်ပန်းစွာ သွားခဲ့ပြီး နောက် ကရင်နှစ်သစ်ကူးပွဲအမီ ကရင်နီနယ် လွိုင်ကော်မြို့သို့ ခရီးပြင်းနှင်ရန်အတွက် ရန်ကုန်မှ မိတ္ထီလာသို့ လေယာဉ်ခရီးဖြင့် လာခဲ့ပြီး မိတ္ထီလာမှတစ်ဆင့် ရှမ်းပြည်သို့ ကား နှင့်တက်နေခြင်းဖြစ်လေသည်။

တနင်္သာရီတိုင်းတွင် ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ ခရီးကြမ်းများ သွားခဲ့ရသော ဗိုလ်ချုပ် မှာ သင်းပျံ့သောထင်းရှူးပင်နံ့များ လှိုင်နေသည့် ရှမ်းကုန်းမြင့်ဒေသမှ လေကောင်း လေသန့်များကို ရှူရှိုက်ရသောအခါ တိုင်းပြည်ရေးရာကိစ္စများဖြင့် အလုပ်အလွန်များ ခဲ့သော သူ၏ဦးနှောက်တွင် အနည်းငယ်ကြည်လင်၍လာဟန်ရှိလေသည်။ သူ၏ စိတ်ထဲဝယ် သည်တစ်ခါ ရှမ်းပြည်တက်ရသည်မှာ ပို၍ပျော်စရာကောင်းလျက်၊ ကား လမ်းဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ရံလျက်ရှိသော တောင်တန်းကြီးများ၊ သစ်ပင်ဝါးပင် များ၏ ရှုမျှော်ခင်းမှာလည်း ပို၍သာယာသည်ဟု ထင်မြင်မိလေသည်။ အကြောင်းမှု ကား ယခုတစ်ကြိမ် ခရီးထွက်ရာ၌ သူ၏နံဘေးတွင် ကပ်လျက် ချစ်ဇနီး ဒေါ်ခင်ကြည် သည် လိုက်ပါလာသောကြောင့်ပင်တည်း။

ဥပမာ – လမ်းခရီး၌ နာစေးချောင်းဆိုးမှစ၍ နေထိုင်မကောင်းဖြစ်ခဲ့လျှင် သူနာပြုအတတ်၌ ဝါရင့်ပြီးဖြစ်သော ဆရာမဒေါ်ခင်ကြည်က သူ့အား ပြုစုယုယလိမ့် မည်ဖြစ်သတည်း။

"ဂန္ဓမာတောင် လှိုင်ချောင် မှတ်နန်းဆီ၊ ဂုဏ္ဍာန်တစ်ထောင် စောင့်ကြပ်ခါခင်း သည်၊ နတ်ပန်းကလေးနဲ့ နတ်ပန်းကလေးနဲ့ သဏ္ဍာန်တူသည်၊ လေယူရာသင်း မွှေး လို့လှိုင်ကြည်၊ ဘုန်းသမ္ဘာရှင် မျှော်ကိုးကာ စောင့်ခဲ့ပြီ"

လား . . . လား . . . မော်တော်ကားသည် ကလောမြို့သို့ နီးလာလျက် ပတ် ဝန်းကျင်ရှုမျှော်ခင်းမှာလည်း ပို၍ စိမ်းစိုသာယာလာလေရာ ဗိုလ်ချုပ်သည် သူ၏ လက်ဝဲဘက်ရှိ ချစ်ဇနီး၏ပေါင်ကို လက်ဝါးဖြင့်ပုတ်ခါ စီးချက်လိုက်ရင်း အထက်ပါ မသန်းအေး၏ (မြပန်းခွေ) သီချင်းကို တူရိယာမဆန်သော သူ၏အသံသြကြီးဖြင့် ဆို နေခြင်းဖြစ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် မော်တော်ကား[illegible] တွင် ထိုင်ကာ ခပ်ကုပ်ကုပ်လိုက်ပါလာသော သတင်း[illegible] လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ အဘိုးကြီးက ပြုံးစိစိနှင့် သူ၏ ဗော်တိုင်[illegible] တစ်ဖက်မိုတ်၍ပြလိုက်လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ် သည်လိုသီချင်းဆိုသည်ကို ဘယ်သူက ယုံကြည်နိုင်မည်နည်း။ ထွေးဆိုလ် အင်းဝဆောင်တုန်းက ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေတစ်ဦးသည် ကျွန်ုပ်တို့တစ်တွေ တူရိယာ ဂီတ၊ တီးမှုတ်သီဆိုသမျှ အနားမှလာ၍ နားထောင်လေ့ရှိ၏။ သူကိုယ်တိုင်ကား ဘယ် တော့မှ သီချင်းဆိုလေ့မရှိ၊ သူများက ဆိုနိုင်း၍လည်း မရ၊ ရေချိုးခန်းတွင် လူတကာ နှင်းအော်လေ့ရှိသလောက် ထိုသူမှာ ရေချိုးရာ၌ပင် သီချင်းတစ်ပုဒ်မှ ညည်းလေ့မရှိသူ မဟုတ်ပေ။ အကြောင်းကိုမေးသောအခါ "ကျုပ်အသံက သီချင်းဆိုလို့ကို မဖြစ်လို့ဗျ" ဟု အဖြေပေးလေသည်။ ၎င်းမိတ်ဆွေကဲ့သို့ လူမျိုးအများပင် ရှိလေသည်။ ထိုသူများ နှင့်စာလျှင် ဗိုလ်ချုပ်ခမျာ သူ စိတ်ကူးရသည့်အခါ သီချင်းဆိုဖော်ရ၍ တော်လှပြီ မဟုတ်ပါလော။

"ဒီရာသန်းအေးအသံကကောင်းတော့ အတော်ကောင်းတယ်ကွ၊ ငါတော့ သူ့အသံရယ်၊ မေရှင့်အသံရယ် အကြိုက်ဆုံးပဲ" ဟု ကလောမြို့အဝင်တွင် ဗိုလ်ချုပ်က လုပ်လိုက်သေးသည်။

ကိုင်း . . .ကဗျာမဆန်၊ တူရိယာမဆန် အနုပညာနှင့် ဘယ်လိုမှ ဆက်စပ်၍ မရသော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ယခု သူ့စိတ်ထဲတွင် ထင်မြင်သည့်အတိုင်း ဗမာ တူရိယာတေးသံရှင်များကို ထုတ်ဖော်ဝေဖန်လိုက်လေပြီ။ "ဘိလပ်ပြန်သန်းနှင့်" မေ ရှင်" တို့၏ ညတုတုတေးသီသံသည် စိတ်ကူးယဉ်ကာ ရှူးနေသော လူပျိုပေါက်တောင် ကလေးများကဲ့သို့ပင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအား နားဝင်ပီယံဖြစ်ကာ ဘဝင်နလုံးတွင် စွဲမြဲ၍ ခံမက်စေခဲ့ပေသည်။

၎င်းအကြိမ်တွင်သာမဟုတ်၊ သူ ခရီးထွက်တိုင်းလိုပင် စိတ်ကူးပေါက်သည့် အခါ သူရသလောက် တစ်ပိုင်းတစ်စ ကာလပေါ်တေးချင်းများကို သူ၏အသံသြကြီး ဖြင့် ညည်းလေ့ရှိကြောင်းကို သူနှင့် အမြဲလိုလိုပါသော ရဲဘော်ဗိုလ်မင်းလွင်၊ ဒရိုင်ဘာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခင်မောင်နှင့် သတင်းထောက်ကြီး ဦးပုကလေးတို့သည် ကောင်းစွာ သတိထားမိကြလေသည်။

၁၉၄၇-ခုနှစ်၊ နွေဦးတွင် ရွေးကောက်ပွဲများမတိုင်မီ ဖ-ဆ-ပ-လ အထက်လောင်းတွေ မဲရဖို့အရေးအတွက် ဗိုလ်ချုပ်သည် မြိတ်မှ မြစ်ကြီးနားထိအောင် ခရီးပြင်းများ တရကြမ်းသွားကာ ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ မဲဆွယ်ခဲ့ရသည်ကို စာဖတ်သူများ မှတ်မိပေလိမ့်မည်။ ဝန်းမော်မှ ကသာသို့ ဧရာဝတီမြစ်ကြောင်းမှ စုန်ဆင်း၍လာစဉ် သာယာစိမ်းစိုသော အထက်အညာမှ ဧရာဝတီပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ကြည်နူးဖွယ်ရှုမျှော်ခင်းများကိုကြည့်ရင်း လက်ဝဲသုန္ဒရရေးမဲဖာတောင်ခြေရတုကြီးကို ဗိုလ်ချုပ်သည် တစ်ပိုင်းတစ်စ ညည်းခဲ့သေးသည်။

"လှေကလေးကိုလှော်မည်၊ သောမသန်းဘဲ အေးချမ်းတော့မည်" ဟူသော မသန်းအေး၏ သီချင်းသည်လည်းကောင်း၊ "လှိုင်းကလေးတွေဖွေးလို့ရယ် မြစ်ဧရာပြင်ဝယ်" ဟူသော မေရှင်၏ တေးသွားသည်လည်းကောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ် ခဏခဏ ညည်းလေ့ရှိသော သီချင်းတစ်ပိုင်းတစ်စအချိုးပင်တည်း။

"သစ္စာမဏ္ဍိုင် မြနိုင်ခဲ့ပေ၊ မေတ္တာမိုးတွေ သွန်းဖြိုးရွာစေ" ချို ပြည်လှဖေနှင့် မေရှင်တို့ စုံတွဲညှုသော (သက်ဝေ) သီချင်းကား ဗိုလ်ချုပ်သဘောအကျဆုံး ကာလပေါ်သီချင်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်ပေသည်။ သက်ဝေသီချင်း ရေဒီယိုမှလာခိုက်တွင် သူ အိမ်မှာရှိသည့်အခါများတွင် အိပ်ရာပေါ်တွင်မှိန်း၍ ဇိမ်နှင့်နားထောင်လေ့ရှိသည်။ တော်လှန်ရေးတုန်းက ဧရာဝတီမြစ် အနောက်ဘက်ကမ်း သရက်ချောင်းရွာကလေးတွင်၊ ရှေ့တန်းစစ်ဌာနချုပ် ခေတ္တရုံးစိုက်ထားစဉ်၊ မိုးမှာ ဖြောက်ဖြောက်ရွာနေသော ပျင်းရိငြီးငွေ့ဖွယ် တစ်ညနေ၌ ဗိုလ်ချုပ်က ကျွန်ုပ်အား (သက်ဝေ) သီချင်းသီဆိုနိုင်းခဲ့သည်ကို ကျွန်ုပ် မှတ်မိပါသေးသည်။

၁၉၄၇-ခုနှစ် မိုးဦးကျ တစ်ညသ၌ ဗိုလ်ချုပ်သည် အိပ်ရာပေါ်တွင် လဲလျောင်းကာ အပန်းဖြေရင်း ရေဒီယိုကို သူ၏ဇနီးက ဖွင့်လိုက်ရာ "မူဝံကြွယ် မြေမှာ ခကြွေ ကောင်းကင်မှာနေလတွေ့ကွယ်စေ" အစချီသော သက်ဝေသီချင်း၏ (Chorus) အပုဒ်ကလေးကို စတင်ကြားရသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်မှာ သူ့အကြိုက်သီချင်းဖြစ်၍ အထူးဂရုစိုက်ကာ နားထောင်လေသည်။ "နိုင်းတော့ သက်ဝေ အချစ်စမ်းချင်စမ်း မစမ်းချင်

နေ၊ ထူးတဲ့ခင်မင်တာတွေ အသက်ကို စွန့်ရတာတောင် မငြိုငြင်ဘူးရှင့် အသင့်လိုရာစေ" ဟူသော မေရှင်၏ သစ္စာတိုင်ချက်ကလေးများကို သူ့စိတ်ထဲမှာ ယုံချင်သလိုလိုသဘောကျချင်သလိုလိုဖြစ်နေလေသည်။ တူရိယာသံဆုံးသွားပြီးနောက် တတ္တသိုလ်နေဝင်း အပျော်တမ်းအဖွဲ့မှ ကာလပေါ်သီချင်းများဖြင့် ဖျော်ဖြေ၍ပြီးဆုံးကြောင်း ကြေညာချက်ကို ကြားရသောအခါတွင်ကား ဗိုလ်ချုပ်မှာ အံ့အားသင့်သွားလေသည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက် ထမင်းစားပွဲတွင် ကျွန်ုပ်နှင့်ဆုံရာ သူက ...

"ဟေ့ကောင် ... ညက မင်းတို့ တူရိယာပိုင်း အတော်ဟုတ်သားပါလား။ သက်ဝေသီချင်းဆိုတာ ဘယ်သူလဲ၊ ငါဖြင့် တကယ် မေရှင့်မာတ်ပြားမှတ်လို့" ဟု မေးလေသည်။

"ဆိုတာကတော့ ကျွန်တော့်မိန်းမပဲ ဗိုလ်ချုပ်၊ စန္ဒယားက ဒဂုန်တာရာ၊ ဘယောက ကျွန်တော်ပဲ"

"ဟေ ... ဟုတ်လား၊ ဒီလိုဆိုတော့ အနိုတ်သားပဲကွ၊ အေးလေကွာ၊ ငါ့မိန်းမကိုလည်း သီချင်းဆိုခိုင်းဦးမှပဲ" ဟု ရယ်သွမ်းသွေးရင်း အနီးရှိ ဒေါ်ခင်ကြည်ဘက်သို့ လှည့်၍ ပြောလိုက်ရာ ဇနီးဖြစ်သူက ...

"အမယ်လေး မလုပ်ပါနဲ့တော်၊ မေရှင်တို့၊ ဒိုရာသန်းအေးတို့ ဓာတ်ပြားအတွေ့ နားထောင်ပြီး သဘောကျနေ တော်ရောပေါ့" ဟု ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

သူ့ဝှာပည့် ရဲဘော်တစ်ယောက်၏ ဇနီးက ရေဒီယိုမှ အသံလွှင့်သီချင်းဆိုကြောင်း သိရသောအခါ သူ၏ဇနီးကိုလည်း သီချင်းဆိုတတ်စေချင်သည့် အားကျစိတ်များရှိကြောင်း ရယ်သလိုမောသလိုနှင့် သူ ထုတ်ဖော်ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

သည်ဟာကော၊ သဘာဝကျသော လူ့စိတ်၊ အနုပညာ၌ ဝါသနာထုံသော စိတ်များမဟုတ်ပါလော။

(သက်ဝေ) သီချင်းကို ဗိုလ်ချုပ် ဘယ်လောက်ထိအောင် စွဲခဲ့သနည်းဆိုသော် ၁၉၄၇-ခုနှစ်ဆန်းက သူ ဘိလပ်သို့ရောက်သွားစဉ်၊ သူ့အသဲစွဲအဆိုတော်တစ်ဦးဖြစ်သူ "ဒေါ်ရာသန်းအေး" ကို လန်ဒန် မြို့၌ သွားတိုးလေရာ၊ မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ဝင်များ ဆွေးနွေးပွဲအပြီး မြန်မာပြည်မပြန်မီညက (ဒေါ်ချက်စတာ) ဟိုတယ်၌ ညစာစားပွဲကျင်းပရာ ထိုညက "ဘိလပ်ပြန်သန်း" သည်လည်း ဗိုလ်ချုပ်၏ဘေးတွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကပ်လျက် ထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ထမင်းစားပွဲအပြီးတွင် ထုံးစံအတိုင်း အဆိုကျော်ဒေါ်သန်းအေးအား သူ၏ ချိုတေးသံသာဖြင့် ဖြေဖျော်ရန် ပိုင်း၍ ပွဲတောင်းကြလေသည်။ မသန်းအေးကား သူ၏ ဖေးဘရိတ်သီချင်းများဖြစ်သော (မြပန်းချွေ) (မိဖုရားစော) (ပေဟဝန်နန်း)(မိန်းမမြှတ်)တို့ကို တစ်ပုဒ်ပြီးတစ်ပုဒ် ဆိုပြပြီးနောက် အနီးဆုံးလူဖြစ်သော ဗိုလ်ချုပ်က ....

"ဒီရာ ဟိုသီချင်းဟာလေ၊ မှုံဝါးကြယ် မြေမှာခကြွေ အဲအဲ သက်ဝေသီချင်း ဆိုစမ်းပါ" ဟု ဝင်၍ အော်ဒါပေးလိုက်သဖြင့် မသန်းအေးခမျာ မနေသာဘဲ သူ့သီချင်းလည်းမဟုတ်၊ သူဆိုနေကျလည်း မဟုတ်၊ ဗမာသံသက်သက်ဖြစ်သော မန္တလေးမြို့မငြိမ်းရေး (သက်ဝေ) သီချင်းကို ဆိုပြရလေတော့သည်။

သံပြိုင်ဆိုင်ရမည့် "မှုံဝါးကြယ် မြေမှာခကြွေ ..." အပိုဒ်သို့ ရောက်လေလျှင် မသန်းအေးသာမဟုတ်၊ ဗိုလ်ချုပ်ကိုယ်တိုင်က ပါဝင်၍ သံပြိုင်ဆိုနေကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့တစ်တွေမှာ သဘောမကျဘဲ မနေနိုင်တော့ချေ။

အခြားနိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များနှင့် မတူသော နောက်တစ်ချက် ဗိုလ်ချုပ်မှာ ရှိသေးသည်။ ယခုခေတ်တွင် လူငယ်နိုင်ငံရေးသမားများပင် ပျော်ရွှင်မှုတစ်ခုဖြစ်သော ရုပ်ရှင်ပြဇာတ်နှင့် ပွဲလမ်းသဘင်များသို့ မှန်မှန်သွားလေ့မရှိကြချေ။ အချိုဟာ ဝါသနာမပါ၊ အချို့က အချိန်ဖြုန်းသည်ထင်၍ မသွားကြခြင်းဖြစ်လေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကတော့ ရုပ်ရှင်ပြဇာတ်များကို မှန်မှန်ကြီးကြည့်လေ့ရှိသည်။

ရုပ်ရှင်ဆိုလျှင် စစ်မဖြစ်မီ လူမွဲနိုင်ငံရေးသမား သခင်အောင်ဆန်းဘဝတတစ်မတ်တန်းတိုး၍ကြည့်ခဲ့သည်မှအစ နောက်ဆုံး သူမသေမီအထိ ရုပ်ရှင်ကားကောင်းများကို သူ မလွှတ်တမ်းကြည့်ခဲ့၏။ နက်နဲသိမ်မွေ့သော စိတ္တဇဝေဒနှင့်ယှဉ်သည့် ဇာတ်ကားများ (Character Story) သရုပ်ပြဇာတ်လမ်းများ ရာဇဝင်သမိုင်းတို့ နောက်ခံကားပြုသည့် ရုပ်ရှင်များကို သူ အထူးသဘောကျလေသည်။

စစ်မဖြစ်မီက ရန်ကုန်တွင်ပြသွားသော (Wuthering Helghts) (Rebecca) (Gone with the Wind) (Lady Hamilton) (Waterloo Bridge) (The Good Earth) (Suez) စသည်တို့မှာ ဗိုလ်ချုပ်နှစ်သက်သော ရုပ်ရှင်အချို့ပင်တည်း။

၁၉၄၇ - ခုနှစ်ဦးက ရန်ကုန်တွင်ပြသော စပိန်ပြည်တွင်းစစ်ကို နောက်ခံကားပြုသည့် (For Whom the bell tolls) ဇာတ်ကားကိုတား ဗိုလ်ချုပ် အထူးသဘောကျလေသည်။

ဟာသနှင့်ယှဉ်သော ဇာတ်ကားများကိုလည်း သူ ကြည့်လေ့ရှိ၏။ ခေတ်သစ်လူရွှင်တော်များဖြစ်သော (Bud Abbot) နှင့် (Lou Costello) (Red Skelton) တို့ ပါဝင်သော ဇာတ်ကားများကို သူ အတော်ကြိုက်လေသည်။

စစ်အတွင်းက စတင်ခေတ်စားလာသော မြန်မာပြဇာတ်များကိုလည်း ဗိုလ်ချုပ်သည် စိတ်ဝင်စားခဲ့ပေသည်။ မြိုင်အဖွဲ့၏ (ဤစစ်ကြီးမှာ) (ဖမာ့သွေး‌ခဲ) ပြဇာတ်များမှအစပြု၍ ရန်ကုန်တွင်ကသော ပြဇာတ်ပွဲသရွေ့ကို မလွှတ်တမ်းကြည့်ခဲ့လေသည်။

ရုပ်ရှင်နှင့်ပြဇာတ်သည် တိုင်းပြည်ရေးရာနှင့် နိုင်ငံရေးဗဟုသုတကို လူထုထံသို့ဖြန့်ချိရာ၌ အကောင်းဆုံးယန္တရားလက်နက်တစ်ခု ဖြစ်ကြောင်းကို တတ္တသိုလ်သမဂ္ဂထဲက ယူဆခဲ့သော ဗိုလ်ချုပ်သည် ဘဆွေလေး၏ (စစ်ပြန်) ပြဇာတ်ကို ကြည့်ရသောအခါ၌ကား သူ၏ ၎င်းယူဆချက်ကို တစ်ထစ်ချယုံကြည်မိလေတော့သည်။

မြန်မာရုပ်ရှင်နှင့်ပြဇာတ်လုပ်ငန်း၌ ဗိုလ်ချုပ် မည်မျှစိတ်ဝင်စားခဲ့ကြောင်းကိုကား ရုပ်ရှင်နှင့် ပြဇာတ်အစည်းအရုံးကြီး၏ အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်များ အသိဆုံးဖြစ်ပေသည်။

တစ်ခါသော် ဗိုလ်ချုပ်သည် ရယ်စရာဇာတ်ကား ကြည့်ချင်သည်ဆိုပြီး လော်ရယ်နှင့် ဟာဒီတို့ပါဝင်သော (Beau Hunks) ရုပ်ရှင် သွားကြည့်၍ အပြန်တွင် ကျွန်ုပ်က...

"ဘယ့်နှယ်လဲ ဗိုလ်ချုပ်၊ ကောင်းရဲ့လား" ဟုမေးရာ ...

"ဟာ...မနိုင်ပါဘူးကွာ၊ ဒီကောင်တွေ ရယ်စရာလုပ်တာကလည်း သဘာဝမကျတဲ့ (very silly jokes) ဟာတွေချည်းပဲ။ ငါဖြင့် တို့မြန်မာလူရွှင်တော် ဖိုးပါကြီးလောက်ကို ကောင်းတယ်မထင်ဘူး" ဟု ဝေဖန်လိုက်လေသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ မြို့ပြဇာတ်အဖွဲ့မှ မျက်မှန်ဝိုင်းကြီးနှင့် ဖိုးပါကြီးသည် နိုင်ငံရေးကိစ္စတွေကြောင့် အလုပ်များသော ဗိုလ်ချုပ်၏ ဦးနှောက်အား ကြည်လင်ရွှင်ပျစေသည့် ပျော်ဆော်ဆတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ဦးဖြစ်ပေသည်။ ဖိုးပါကြီးပါဝင်သည့် ပြဇာတ်များတွင် ဗိုလ်ချုပ်သည် (မြိုင်ရုံ)ရှေ့ ဆုံးတန်းမှထိုင်ကြည့်လျက် ဖိုးပါကြီး အမူအရာပြက်လုံးများကို အားရပါးရ သဘောကျရယ်မော သဘောကျလေ့ရှိကြောင်းကို မြိုင်ရုံပရိသတ်နှင့် အားလုံးထက် ကျယ်အောင်ရယ်မော သဘောကျလေ့ရှိကြောင်းကို မြိုင်ရုံပရိသတ်နှင့် တကွ ဗိုလ်ချုပ်ရှေ့တွင် ကပ်လျက်ရှိသော (ရွှေပြည်အေး)တို့တီးဝိုင်းမှလူများ ကောင်း ကောင်းကြီးမှတ်မိကြပေလိမ့်မည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအပြီး၊ စာပေငတ်လျက်ရှိသောခေတ်တွင် ပေါ်ထွက် လာသည့် (ဇဝန)ဂျာနယ် ပထမစာစောင်တွင် ဗိုလ်ချုပ်၏အကြောင်းဆွဲပုံတစ်ခု ပါ လေသည်။ ၎င်းပုံကိုဆွဲသူ၏အမှတ်အသားက ပုံအောက်နားတွင် (Z) အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ တစ်ခုပင် ဖြစ်လေရာ ၎င်းပုံဆွဲသူမှာ အခြားမဟုတ်၊ ဟာသဝိဇ္ဇာ ဇဝနကိုယ်တိုင်ပင် ဖြစ်ကြောင်း သိရသောအခါ၊ ဗိုလ်ချုပ်မှာ အထူးသဘောကျခဲ့လေသည်။

"ဒီဇဝနဆိုတဲ့ငတိဟာ စာအရေးသား မဟုတ်ဘူး၊ ကာတွန်းဆွဲလည်း မခေ ဘူးကွ၊ ပန်းချီပညာမြောက်တဲ့ အစွမ်းအစ သူ့မှာရှိတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီလူက ကောင်း ကောင်းမနေဘဲ တေတာက ခက်တယ်"ဟု ကရုဏာဒေါသောနှင့် သူ့ မှတ်ချက်ချခဲ့ ဖူးလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကား ပန်းချီဘက်၌လည်း လုံးဝဝါသနာမပါသူမဟုတ်ချေ။ ဗမာ ဝတ္ထုမဂ္ဂဇင်းတွင်ပါသော ပန်းချီရုပ်များကို သူ့ သေသေချာချာကြည့်ကာ ဝေဖန်လေ့ ရှိသည်။

"ဒီပုံက အင်္ဂလိပ်မျက်နှာကို ကူးဆွဲပြီး ဗမာဆံထုံးတပ်ထားတာပဲကွ"ဟု၍ တစ်ခါက (ကောလိပ်ကျောင်းသား) ဝတ္ထုစာအုပ်မျက်နှာဖုံးမှ မိန်းမရုပ်တစ်ခုကိုကြည့်၍ ရင်းဝေဖန်ခဲ့ဖူးလေသည်။

မင်းသုဝဏ်ရေးပြီး ဆရာဦးခင်ဇော် တူရိယာသံသွင်းသော (မောင်ချွေးတို့) ကလေးချော့စာအုပ်မှ ဆရာဦးဘညာဏ်၏ပုံများသည် တကယ့်အဆင့်အတန်းမြင့် သော ပန်းချီဂုဏ်မြောက်ပုံများဖြစ်ကြောင်းကို ဗိုလ်ချုပ်သည် ကောင်းစွာသိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ပန်းချီလက်ရာကောင်းများ၏အရသာကို သုံးသပ်ခံစားတတ်သည့် (Sense of Appreciation) အရည်အချင်း သူ့မှာရှိကြောင်း ကျွန်ုပ် ဆိုဝံ့ပေသည်။

ဆရာဦးငွေကိုင်၊ ဦးဘကြည်တို့၏ လက်ရာများကိုလည်း ဗိုလ်ချုပ်ကြည့်ရှုကာ ချီးမွမ်းလေ့ရှိသည်။

စစ်အတွင်းက ဗမာ့တပ်မတော်တွင် (စစ်ပန်းချီဌာန)ဟူ၍ ဆရာဦးငွေကိုင်ကို ဦးစီးစေကာ တခမ်းတနား ဌာနကြီးတစ်ခု ဖွင့်ထားခဲ့ခြင်းကို ထောက်၍လည်း ဗိုလ်ချုပ်သည် ပန်းချီပညာကို မည်မျှအားပေးလိုကြောင်း သိနိုင်ပေသည်။ ၎င်းစစ်ပန်းချီဌာနမှ ဆရာဦးငွေကိုင် အသက်သွင်းကာ သရုပ်ဖော်လိုက်သော နာမည်ကျော် (ရွှေတောင်တိုက်ပွဲ) ၏ ပန်းချီကားကို ဗိုလ်ချုပ်အထူးသဘောကျခဲ့လေသည်။ သည်လိုပန်းချီလက်ရာကောင်းများသည် လူငယ်များ၏ စွန့်စားမှုနှင့် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး သမိုင်းကို စာပေရာဇဝင်စာအုပ်များကဲ့သို့ပင် နောင်လာနောင်သားများအတွက် မှတ်တမ်းတင်လိမ့်မည်ဟူသော အချက်ကို ဗိုလ်ချုပ် ကောင်းကောင်းကြီးသိခဲ့ပေသတည်း။

တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂ အိုးဝေမဂ္ဂဇင်း၊ ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်းတို့တွင် ဗိုလ်ချုပ်၏ဆောင်းပါးများကို ဖတ်ဖူးသူများသည်လည်းကောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂနှစ်ပတ်လည်ညီလာခံသဘင်များ၌ ဗိုလ်ချုပ်၏ သဘာပတိမိန့်ခွန်း (အင်္ဂလိပ်လို) များကို ကြားဖူးသူများသည်လည်းကောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်တွင် စာပေရေးသားရာ၌ ထူးချွန်သော အစွမ်းရှိကြောင်း သိနိုင်ကြပေသည်။ မြန်မာလိုရော၊ အင်္ဂလိပ်လိုပါ စွယ်စုံပြောတတ်သောလောင်ရှင်တစ်ဦးပင်တည်း။

ဥပမာ ၁၉၄၆-ခုနှစ်ဦးက ရွှေတိဂုံ ဖ-ဆ-ပ-လ ညီလာခံကြီးတွင် သူ၏ သဘာပတိမိန့်ခွန်းမှာ တိုင်းပြည်သို့ဖြန့်ချိသော မြန်မာဘာသာပြန်ထက် သူကိုယ်တိုင်ရေးသော အင်္ဂလိပ်လိုမူက သာလွန်ထူးကဲစွာ နက်နဲကောင်းမွန်ပြီး အဆီအသား ပါလှပေသည်။

၎င်းပြင် မြန်မာလိုရေးသားရာ၌လည်း မြန်မာစကားပြောတွင် ပါဠိစကားလုံးများကို အထူးကျွမ်းကျင်သပ်ရပ်စွာ သုံးတတ်သူ အလွန်ရှားသူများအနက်၊ ဗိုလ်ချုပ်သည် တစ်ဦးဖြစ်ပေသည်။ (ဥပမာ-ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်းမှာ သူရေးခဲ့သော နိုင်ငံရေးအမျိုးမျိုးဆောင်းပါး)

ဆန်းသစ်စ မြန်မာစာပေခေတ်ကို ရည်မျှော်သော (တာရာမဂ္ဂဇင်း)ကို သူ အထူးဂရုစိုက်ကာ ဖတ်လေ့ရှိလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ခါက ဒဂုန်တာရာသည် (ဗဟိန်း သို့မဟုတ် ကဗျာ)ဟူသော "လွ
လေ့လာခြင်း" ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးလိုက်၏။ ဗိုလ်ချုပ်သည် ၎င်းဆောင်းပါးကို
ပြီးနောက် ....

"ဆောင်းပါးကတော့ ကောင်းပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခေါင်းစဉ်ကိုတော့ ဒါ
နည်းပြောချင်တယ် (ဗဟိန်း သို့မဟုတ် ကဗျာ)ဆိုတာက သိပ်ပြီး တိတိကျကျ
သေးဘူး၊ (ဗဟိန်း သို့မဟုတ် Romance) ဆိုတာမှ မှန်တယ်ကွ။ ကဗျာက အင်္ဂလိ
လို (Poetry) လို့အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။ အဲဒီစကားက သိပ်မဆီလျော်လှဘူး။ (Romance
ဆိုတဲ့စကားမှ ဗဟိန်းနဲ့ အတိအကျ ဆက်စပ်လို့ရတယ်" လို့ ခေတ်ဆန်းစာ
ကလောင်မှူးကြီး ဒဂုန်တာရာအား ဝေဖန်လိုက်ရာ၊ ကျွန်ုပ်မှာ အတော်အံ့သြသွား
လေသည်၊ အကြောင်းမှုကား ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ပင် ၎င်းဆောင်းပါးကိုဖတ်ပြီး ကဗျ
ဟူသော စကားလုံးကို သိပ်မကြိုက်ချင်လှ။ သို့သော် သူ့ထက်ပို၍ ဆီလျော်မည့်စာလုံး
ကိုတော့ တွေး၍မရသောကြောင့်ပင်တည်း။

တစ်ညနေ၌ စာပေအကြောင်းပြောရင်း တာရာမဂ္ဂဇင်းမှ (အောင်ဆန်း
သို့မဟုတ် အရိုင်း)ဆောင်းပါးအကြောင်း ရောက်သွားပြီး သူက "ဒွေးမြိုင်ကတော့
ကို (အရိုင်း)တဲ့ကွာ၊ ဒါကတော့ ကြမ်းလွန်းတယ်ထင်တာပဲ၊ ငါဟာ စင်စစ် ရိုင်း
သလောက်တော့ ရိုင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မရိုင်းတဲ့အချက်အလက်တွေလည်း အများ
ကြီးရှိသေးပါတယ်ကွာ၊ မဟုတ်ဘူးလား။ (What do you say) "ဟူ၍ အနီးတွင်ရှိ
သော ဒေါ်ခင်ကြည်ဘက်သို့လှည့်၍ ပြုံးဖြဲဖြဲနှင့် မေးလိုက်လေသတည်း။

တက္ကသိုလ် - နေဝင်း

* * *

အခန်း (၅)

ကြေကွဲဝမ်းနည်းခြင်း

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၉–ရက် အင်္ဂါနေ့ မြန်မာနိုင်ငံတော် တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ဒုတိယ ညီလာခံမှတ်တမ်းမှ ဝန်ကြီးချုပ်သခင်နု အဆိုမိန့်ခွန်းနှင့် ဝန်ကြီးဦးကျော်ငြိမ်း၏ ထောက်ခံချက် မိန့်ခွန်းများကိုသာ နေရာရှိသဖြင့် ဝန်ကြီးချုပ်သခင်နု သဘောတူညီ၍ တက္ကသိုလ်စာကြည့်တိုက်မှူး ဦးသိန်းဟန်က ညွှန်ကြား အကြံဉာဏ်ပေးချက်အရ အထူးထည့်သွင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါကြောင်း။

(ထုတ်ဝေသူ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁

(သခင်နု၏ အဆို)

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် ခေါင်းဆောင်ကြီးများ ကျဆုံး၍ ကြေကွဲဝမ်းနည်းအဆို

ဗိုလ်ဗိုးကွန်း(ယာယီသဘာပတိ)။ ။ယခုသခင်နုက မိမိ၏အမည်နှင့်တင်သွင်းထားတဲ့ အဆိုကို တင်သွင်းပါလိမ့်မည်။

သခင်နု (မြိတ်ကျေးလက်)။ ။"တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော် အမတ်များဖြစ်ကြသော ခေါင်းဆောင်ကြီး ဦးအောင်ဆန်း၊ သခင်မြ၊ မန်းဘခိုင်၊ ဦးဘချို၊ မစ္စတာအဗ္ဗဒူရာဇတ်၊ ဦးဘဝင်း၊ မိုင်းပွန်စော်ဘွားကြီးတို့သည် ၁၃၀၉-ခု၊ ဝါခေါင်လဆန်း (၂) ရက် (၁၉၄၇) ခု၊ ဇူလိုင်လ ၁၉-ရက်) စနေနေ့ ၁၀-နာရီ၊ မိနစ် ၃၀-ခန့် အချိန်တွင်၊ လူမသာမာတို့၏ လုပ်ကြံမှုကြောင့် ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်ကြရသည့်အတွက်၊ ဤလွှတ်တော်က ကြေကွဲဝမ်းနည်းကြောင်းကို မှတ်တမ်းတင်၍ ထိုကဲ့သို့ ကြေကွဲဝမ်းနည်းကြောင်းကို ကျန်ရစ်သော ဇနီးသည်များနှင့် သားသမီးဆွေမျိုးများထံသို့ သဘာပတိက အကြောင်းကြားပါရန်။"

သည်အဆိုကို ကျွန်တော် မတင်သွင်းမီ ကျဆုံးသွားတဲ့ ခေါင်းဆောင်ကြီးများရဲ့အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ကျွန်တော် ရှင်းပြချင်ပါသေးတယ်။ ရှေးဦးစွာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာ၊ ကျွန်တော်နှင့် ယူနီဘာစီတီကောလိပ်ကျောင်းမှာ ၁၉၃၄-၃၅-ခု နှစ်ကစပြီး တွေ့ရပါတယ်။ အဲသည်အချိန်ကဆိုလျှင် ဗိုလ်ချုပ်ဟာ ကိုအောင်ဆန်းလို့ပဲ နာမည်တွင်ပါသေးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တွေ့ကြရပုံက အဲသည်အချိန်မှာ ကိုအောင်ဆန်းက အိုင်-အေ- အတန်း သင်တုန်းပါပဲ။ ကျွန်တော်ကတော့ ဘီ-အေ-အောင်ပြီး၊ ဥပဒေတန်းတက်ပြီး တတိယအကြိမ်ကျောင်းပြန်ရောက်သွားတဲ့အခါ ဖြစ်ပါတယ်။ သည်တော့ ကျွန်တော်ပြန်ရောက်သွားတဲ့အချိန်အခါမှာ၊ ကောလိပ်ကျောင်းမှာ နောင်ရာဇဝင်တွင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်သုံးယောက်ရောက်နေတာ ကျွန်တော် သတင်းကြားရပါတယ်။ အဲသည်ပုဂ္ဂိုလ်တွေရှိတဲ့အကြောင်းကို ယခု ဖ-ဆ-ပ-လ ရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ဘီလပ်မှာ ဆောင်ရွက်နေတဲ့ ကိုအုန်းက ပြောပါတယ်။ သည်လူသုံးယောက်ဟာ လူထူးလူဆန်းတွေ ခင်ဗျားနှင့် မိတ်ဆွေဖွဲ့ပေးချင်တယ်၊ လာပါဆိုပြီး လူထူးလူဆန်းတွေရဲ့ အခန်းကို ခေါ်သွားတာနှင့် ကျွန်တော်လည်း သွားပြီးတွေ့ပါတယ်။ တွေ့တဲ့အခါ ဘယ်သူတွေနှင့် တွေ့ရသလဲဆိုတော့၊ ယခု ကျွန်တော်တို့ရဲ့ခေါင်းဆောင်ကြီး ထိုအခါက ကိုအောင်ဆန်းဆိုတဲ့လူရယ်၊ ယခု ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးလုပ်နေတဲ့ ဦးကျော်ငြိမ်း၊ နောက်တိုင်းပြည်မှာ တက်ဘုန်းကြီးသိန်းဖေလို့ နာမည်ကျော်တဲ့ ကိုသိန်းဖေ အဲသည်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ တွေ့ရပါတယ်။ အဲသည်လို တွေ့ရတဲ့အခါမှာ၊ ကိုအောင်ဆန်းဟာ သူများနှင့်မတူအောင် ထူးခြားတဲ့ အမူအရာတွေကို စပြီးတွေ့ရပါပဲ။

ဥပမာ- စပြီးတွေ့ကြတယ်ဆိုလျှင်တယောက်နှင့်တစ်ယောက်ဟက်ဟက်ပက်ပက် နှုတ်ဆက်ကြတယ်။ ပြောကြဆိုကြတယ်။ သူတစ်ယောက်တည်းတာပဲ ဘာမှမပြောဘဲ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေတယ်။ သည်တော့ တော်တော်ထူးဆန်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲလို့ အောင့်မေ့ပြီးအဲသည်နေ့ အချိန်ကုန်ပြီးပြန်ခဲ့ရပါတယ်။ အဲသည်မှာ တွေ့တဲ့အကြောင်းကိုအကြောင်းပြုပြီး လမ်းမှာတွေ့တဲ့အခါ ဘယ်သွားမလို့လဲ၊ ဘယ်လာကြမလဲ၊ဘာလုပ်မလို့လည်းဆိုပြီး နှုတ်ဆက်ကြတယ်။ နှုတ်ဆက်တဲ့အခါမှာ ကိုအုန်း၊ ကျွန်တော်၊ ကိုသိန်းဖေ၊ ကိုကျော်ငြိမ်း တို့ကသာ အဲသည်လို နှုတ်ဆက်ကြတယ်။ ကိုအောင်ဆန်းကတော့ နှုတ်ဆက်ပေမယ့် လှည့်မကြည့်ဘဲ လျှောက်သွားချင်သွားတာပဲ၊ ပြန်ပြောချင်မှပြောတယ်။ ရပ်ကြည့်ပြီး လျှောက်သွားချင်သွားတာပဲ။သူမပြောဘူးဆိုပြီး သူ့ကိုဘာသိဘာသာနေလိုက်ပေမယ့် အဲသည်အခါမှာ အပိုမပါ ပြောစရာရှိတာ လာပြီးပြောတာပဲ။ ကျွန်တော်ကလည်း အကြောင်းမသိဘူး။ တွေ့တာလည်းနောက်ကျနေတယ်။ တစ်နေ့ကျတော့ ကိုသိန်းဖေကို အဲသည် ကိုအောင်ဆန်းဆိုတဲ့လူဟာ ဘယ်လိုလူစားလဲ လမ်းတွေ့လျှင်နှုတ်ဆက်လို့လည်း မရဘူး။ ပြုံးလို့လည်း မရဘူး။ သူ့ကို လူထူးလူဆန်း တမျိုးပဲလို့ အဲသည်လို အမှတ်သညာထားလိုက်တယ်။ နောက် ၆-လလောက်ကြာတော့ သူနှင့်ရင်းရင်းနှီးနှီး ပေါင်းကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ကိုအောင်ဆန်းဟာ အပိုတွေဆိုလျှင် ဘာမျှမလုပ်ချင်ဘူး။ လောကွတ်ဆိုတာ သူသာပြီး အယုံအကြည်မရှိသေးတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောကွတ်ပြောနေတဲ့သူတွေဟာ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ညာနေတဲ့လူတွေပဲ၊ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ချစ်ချစ်ခင်ခင်ရင်းရင်းနှီးနှီး ပေါင်းရမည့် လူတွေဟာ လောကွတ်တွေ ဘာတွေ အပိုလုပ်နေဖို့မလိုဘူး။ ပြောစရာရှိတာတွေပြော၊ ဆိုစရာရှိတာတွေဆို၊ အရေးရှိတဲ့အခါမှာ ပြောဆိုဖို့၊ဆွေးနွေးစရာရှိတာ ဆွေးနွေးဖို့ပါပဲ။ အဲသည်အခါမှာ သွားတွေ့တော့ ကိုအောင်ဆန်းဟာ ကျွန်တော်ထင်တဲ့အတိုင်း ကတ်သီးကတ်သတ် လူတစ်မျိုးလို မဟုတ်ဘဲ အတိအကျကို လိုလားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရပါတယ်။

နောက်သည်နှစ်ပြီးတော့ ၁၉၃၅ - ၃၆ - ခုနှစ်မှာ တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂအသင်း ရွေးကောက်ပွဲ လုပ်ကြတယ်။ သည်ရွေးကောက်ပွဲမှာ ကိုအောင်ဆန်းတို့၊ ကိုကျော်ငြိမ်းတို့၊ ကိုသိန်းဖေတို့ စိမ်ချက်၊ တိုက်တွန်းချက်အရ၊ ကျွန်တော်က ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် အရွေးခံတယ်။ ကိုအောင်ဆန်းတို့၊ ကိုကျော်ငြိမ်း၊ ကိုသိန်းဖေတို့၊ မစ္စတာရာရှစ်တို့က အမှုဆောင်လူကြီးအဖြစ်နှင့် ဝင်ပြီးအရွေးခံတယ်။ အားလုံး ကျွန်တော်ကို လူတွေချည်းပဲရတယ်။ သည်လို ကျွန်တော်တို့ လူတွေချည်းပဲ တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂအသင်းမှာ စည်းစည်းလုံးလုံးနှင့် ကျွန်တော်တို့လူတွေချည်း လိုက်လုပ်ကြတာ သပိတ်မှောက်တဲ့ကိစ္စကြီးဖြစ်ပေါ်လာတဲ့အထိဖြစ်တယ်။ သည်သပိတ်မှောက်တဲ့ကိစ္စကြီးထဲမှာ တိုင်းပြည်က ဟိုတစ်ခါတုန်းက သိကြတာက ကျွန်တော့်ကို ကျောင်းကထုတ်ပစ်လိုက်တဲ့အတွက် သပိတ်မှောက်တယ်လို့ သည်လိုသိကြတယ်။ အမှန်ကတော့ သည်လိုမဟုတ်ပါဘူး။ ဖြစ်ရတဲ့ အဖြစ်အပျက်အမှန်ကို ပြောရမည်ဆိုလျှင်၊ သပိတ်မှောက်တဲ့ အခြေအနေ ဆိုက်ရောက်သွားရတာက ကိုအောင်ဆန်းကို ကျောင်းထုတ်လိုက်လို့ပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ကျွန်တော့်ကို ကျောင်းထုတ်ပစ်လိုက်တယ်ဆိုတဲ့သတင်း ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်လာတော့ စာမေးပွဲနီးနေပြီ။ ကျောင်းသားတွေ စာကြည့်မပျက်စေချင်ဘူး။ ကျွန်တော့်ကို ကျောင်းထုတ်ပစ်တယ်ဆိုတဲ့ သတင်းကို ကျောင်းသားတွေသိလျှင် ကျောင်းသားတွေ ဆူဆူပူပူဖြစ်တော့မှာဘဲဆိုတာ ကျွန်တော်သိတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ကျောင်းထုတ်လိုက်တဲ့စာ အိတ်ထဲထည့်ထားပြီးတော့ တိတ်တိတ်ပဲနေတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ယောက်ကတစ်ရာဆိုတာလို ကျောင်းသားတစ်ယောက်က နောက်တစ်ယောက်ကိုပြောတာနှင့် သတင်းပွလာတဲ့အခါကျတော့ အမှုဆောင်အဖွဲ့က ကျွန်တော့်ကို လာပြောတယ်၊

ခင်ဗျားကို ကျောင်းကထုတ်ပစ်တာ ကျွန်တော်တို့ကြား[illegible] ခင်ဗျားက အရေးမယူချင်ပေမယ့် ခင်ဗျားကိုယ် ခင်ဗျား[illegible] တယ်လို့ပြောပါသေးတယ်။ သည်တော့ ကျွန်တော်က အမှု[illegible] တယူလုပ်မနေကြပါနှင့်၊ ကျောင်းကထုတ်ပစ်တာ နာမည်သာရှိ[illegible] စာမေးပွဲကိုတော့ ဆက်ဝင်နိုင်တယ်။ စာမေးပွဲဖြေပြီးလျှင်လည်း ကျောင်းကထုတ်ပစ်တဲ့ နာမည်သာရှိတယ်၊ ဘာမှုမထိခိုက်ဖူးလို့ပြောတယ်။ သည်အတွင်း သတင်းတစ်ခုထင် ပေါ် ပေါ်ပေါက်လာတယ်။ လူတစ်ယောက်က သည်အစည်းအဝေးလုပ်နေတုန်း လာပြောပါတယ်။ ဘယ်နှယ်လာပြောသလဲဆိုလျှင် ကိုအောင်ဆန်းကိုလည်း အိုးဝေစွာင်းထဲမှာပါတဲ့ ဆောင်းပါးတစ်ခုကြောင့် ကျောင်းဆရာကြီးက ကျောင်းကထုတ်ပစ်လိုက်တယ်ဆိုတဲ့ သတင်းတစ်ခုကြားရတယ်လို့ လာပြောတယ်။ ဒါနှင့် ဟုတ်သလား မဟုတ်ဘူးလားဆိုတာ ယူနီဗာစီတီ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဝင် ဦးဘလွင်ဆီကို ကျွန်တော်က ချက်ချင်းမေးခိုင်းတယ်။ ဟုတ်တယ်ဆိုတာသိကြတော့ စိတ်ကိုထိန်းလို့မရတော့ဘူး။ ကျွန်တော်ကစထိန်းလို့မရတော့ ကျန်တဲ့ အမှုဆောင်အဖွဲ့ကလည်း စိတ်ထိန်းလို့မရတော့ဘူး။ ဒါနှင့် အစည်းအဝေးခေါ်ပြီး အမှုဆောင်အဖွဲ့က ကျောင်းသားတွေကို ဥက္ကဋ္ဌကိုနှင့်အယ်ဒီတာ ကိုအောင်ဆန်းတို့ကို ကျောင်းကထုတ်ပစ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ အမှုဆောင်အဖွဲ့က စာမေးပွဲဝင်မဖြေတော့ဘူး။ သည်လောက်ပြောပြီး ရပ်ထားတယ်။ ခင်ဗျားတို့စာမေးပွဲမဝင်လျှင် ကျွန်တော်တို့လည်း မဝင်ဘူးဆိုပြီး သပိတ်မှောက်တာဘဲ။ ဒါကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဟိုတစ်ခါတုန်းက ထင်ကြတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော့်ကို ကျောင်းကထုတ်ပစ်လို့ သပိတ်မှောက်တာမဟုတ်ဘဲ၊ Immediate cause ချက်ခြင်းလက်ငင်းဖြစ်တာက၊ အယ်ဒီတာ ကိုအောင်ဆန်းကို ကျောင်းကထုတ်ပစ်လိုက်လို့ဆိုတာ ကျွန်တော်ထပ်ရှင်းပါတယ်။ သည်သပိတ်ကိစ္စကြီးပြီးတဲ့အခါကျတော့ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းပြန်တဲ့လူတွေက ပြန်ပြီ။ ကျွန်တော်က ကိုအောင်ဆန်းကို တိုက်တွန်းပြီး လွှတ်လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ သည်ခေါင်းဆောင်တွေနှင့် ဥမကွဲ သိုက်မပျက် မဖြစ်ရအောင်၊ တည်နေနိုင်အောင်၊ အဆက်ရနေအောင် ခင်ဗျားတို့တတွေက ကျောင်းပြန်ပြီး သည်ကျောင်းသားလှုထုကြီးကို ကိုယ့်လက်ထဲကမလွှတ်အောင်ဆိုပြီး လွှတ်လိုက်တော့ ကိုအောင်ဆန်းတို့ ကျောင်းပြန်သွားကြပါတယ်။ ကျောင်းပြန်သွားအခ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မယ့်ကျောင်းသားတွေနှင့်ပတ်သတ်ပြီး ဘာမျှမလုပ်နိုင်ဘူး။ နိုင်ငံရေးကို စိတ်အင်[illegible] ဝင်စားနေတယ်၊ သည်အခါ တိုင်းပြည်မှာ ဘယ်လိုဖြစ်နေသလဲဆိုတော့ သခင်နှစ်[illegible] ကွဲနေတယ်။ သည်လိုအခြေအနေ ရောက်လာတယ်။ သခင်ဗစိန်တို့ကတစ်ဖက်၊ သခင် ကိုယ်တော်မှိုင်းတို့ကတစ်ဖက်၊ သည်လိုကွဲနေတာဟာ ဟိုတစ်ခါတုန်းက ဘာပဲပြော ပြော တိုင်းပြည်မှာ စွန့်စွန့်စားစား လုပ်နေတာ သခင်တွေပဲ။ သည်လိုလုပ်နေကြတဲ့ သခင်အစည်းအရုံးကြီးဟာ တစ်ချို့ခေါင်းဆောင်တွေ အမြော်အမြင်နည်းမှုကြောင့် ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားမှာ အင်မတန်စိုးရိမ်လို့ ကျွန်တော်တို့ ကိုအောင်ဆန်းတို့ တွေ့ဆုံပြီး တိုင် ပင်ကြတယ်။ တိုင်ပင်ကြတော့ သည်လိုအင်မတန် စွန့်စွန့်စားစားလုပ်နေတဲ့ အစည်း အရုံးကြီးကို ဥမကွဲ သိုက်မပျက် မဖြစ်ရအောင် ကျွန်တော်တို့တတွေ နိုင်ငံရေးကိုဝင်ပြီး ကိုင်မှပဲလို့ သည်လိုသဘောပေါက်လာတယ်။ သဘောပေါက်တာနှင့် ယခု ကွန်မြူနစ် ပါတီမှာ ခေါင်းဆောင်လုပ်နေတဲ့ သခင်သန်းထွန်းရယ်၊ ကိုအောင်ဆန်းရယ်၊ ကျွန်တော် ရယ်၊ တို့ဗမာအစည်းအရုံးထဲကို တစ်နေ့တည်းဝင်ရောက်လာကြတယ်။ သည်တို့ဗမာ အစည်းအရုံးကို သခင်အဖြစ်နှင့် ဝင်ရောက်ကြတဲ့အခါ ကိုအောင်ဆန်းရဲ့ Sterling Qualties ခေါ်တဲ့ အင်မတန်ထူးခြားတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်တွေကို တို့ဗမာအစည်းအရုံး ရောက်တဲ့ အခါကျတော့ ပိုပြီးမြင်လာတယ်။ ဟိုတစ်ခါတုန်းက ကျောင်းသားအဖြစ်နှင့်မြင်တာတ တော့ သူဟာ စာအရေးအသားမှာ အင်မတန်တော်တယ်။ ဗမာလိုရေးရေး၊ အင်္ဂလိပ်လို ရေးရေး စကားလုံးဟာ အင်မတန်ပြောင်တယ်။ သည်လိုရေးတတ်တဲ့ သူ့အတိကျ ဝါသ နာပါတာကိုက အပိုတွေ၊ ရှုတ်တွတ်တွတ်တွေ၊ လောကွတ်စကားတွေလုပ်ဖို့ ဝါသနာမ ပါပါဘူး။ တို့ဗမာအစည်းအရုံးကို ရောက်တဲ့အခါကျမှ တစ်ကယ့်ကို အစမ်းခံနိုင်တဲ့ အရည်အချင်းကို ကျွန်တော်သွားတွေ့တယ်။ တို့ဗမာအစည်းအရုံးကို ဝင်တဲ့အခါမှာ လည်း အဖေါ်ယံကြည့်လိုက်တော့ သခင်ဖြစ်သွားတာပဲ တွေ့ကြတယ်။ ဘယ်လောက် တောင်စွန့်စားရတယ်၊ ဘယ်လောက်တောင် အနစ်နာခံရတယ်၊ ဘယ်လိုအနစ်နာခံရ သလဲဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ ကောလိပ်ကျောင်းမှာ နေစဉ်အခါတုန်းက မိဘကပို့တဲ့ ပိုက်ဆံကို ဖေါဖေါသီသီသုံးလို့ ထမင်းကောင်း ဟင်းကောင်းစားလို့၊ လှက်ရည် သောက် ချင်တိုင်းသောက်လို့၊ ဘိုင်စကုတ် ကြည့်ချင်တိုင်းကြည့်ပြီး၊ ပိုးလုံချည် တရှမ်းရှမ်းနှင့် သည်လိုလုပ်နေတဲ့ လူတွေဟာ တို့ဗမာအစည်းအရုံးထဲ ရောက်လာကြတဲ့အခါကျတော့

တို့ဗမာအစည်းအရုံးမှာ ဖြစ်ပျက်နေတာက ဟိုအခါတုန်းက နိုင်ငံရေးကိုလုပ်နေတဲ့ ခေါင်း ဆောင် ဌာနချုပ်မှာရှိတဲ့ အမှုဆောင်တွေဟာ ထမင်း တစ်နေ့ကို နှစ်[illegible] အင်မတန်ခဲယဉ်းတယ်။ တစ်ခါတလေ ထမင်း တစ်နပ်သာ စားရတယ်။ [illegible] လှက်ရည်နှင့်ပဲ တင်းတိမ်ရတယ်။ တစ်ခါတလေ ပြောရင်တောင်[illegible] အရှင်းတောင် မစားရတာရှိတယ်။ နိုင်ငံရေးကတော့ ကျွန်တော် နားမလည်ဘူး။ သခင် သန်းထွန်းနှင့် သခင်အောင်ဆန်း ခင်ဗျားတို့ လုပ်ကြပါ။ တရားလည်းဟောဖို့နှင့် ငွေစု ဆောင်းပေးဖို့ ကျွန်တော့်တာဝန်ထားပါဆိုလို့ ကျွန်တော် ငွေထိန်းနှင့် ဝါဒဖြန့်ပွားရေးပဲ ကျွန်တော် ကိုင်နေတယ်။ ကျွန်တော် ငွေထိန်းဖြစ်တဲ့အခါမှာ တို့ဗမာအစည်းအရုံး ဌာနချုပ်မှာ လုပ်နေတဲ့လူတွေဟာ ထမင်းတစ်နပ်လောက် မစားရလျှင် အောင့်နေနိုင် တယ်။ နှစ်နပ်လောက်ဆိုလျှင်တောင် အောင့်နေနိုင်သေးတယ်။ နှစ်ရက်လောက် မစား ရလို့မအောင့်နိုင်တဲ့အခါမှာ ဌာနချုပ်ကလူတွေ ကျွန်တော်တို့ဆီကို မကြာခဏ လာပြော တယ်။ ပိုက်ဆံရှာပေးပါဦး။ ကျွန်တော်တို့ သည်လိုအခြေအနေ ရောက်လာပြီလို့ သည် လိုလာပြောတဲ့လူက တော်တော်များပါတယ်။ သည်လူတွေကို ကျွန်တော် အပစ်တင် နေတာမဟုတ်ပါဘူး။ အမှန်စင်စစ်ကတော့ အူမတောင့်မှ သီလစောင့်နိုင်မယ် ဆိုတာလို အူမမှာ ဘာမျှမရှိဘူးဆိုလျှင် အင်မတန်ခဲယဉ်းတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက အဲသည် လိုဖြစ်လာတဲ့ အချိန်အတောအတွင်းမှာ တစ်ခါဖူးမျှ ကျွန်တော့်ကို ကျုပ်ထမင်းမစားရ သေးဘူး။ အဲသည်အတွက် ပိုက်ဆံရှာပေးစမ်းပါ၊ ကျုပ်တော့ဖြင့် ဆာတယ် စသည်ဖြင့် သည်လို တစ်ခါမှပြောသံ မကြားခဲ့ရဘူး။ ဖြစ်သလို နေသွားတာပဲ။ စားရလျှင်လည်း စား လိုက်တာပဲ။ မစားရဘူးဆိုလျှင်လည်း ထိုင်နေတာပဲ။ စာအုပ်ကို ထိုင်ဖတ်ပြီး နေလိုက် တာပဲ။ ပိုက်ဆံရှိတဲ့ လူတွေက လာထမင်းစားရအောင် သခင်အောင်ဆန်း လာပါဆိုမှ စားလိုက်တာပဲ။ မစားရတဲ့အခါလည်း သည်လိုထိုင်နေတာပဲ။ အဆင်းရဲကို သူအသေ အချာ ခံနိုင်တယ်။ ဗမာလိုကတော့ ဥပေက္ခာတရားပေါ့။ ဘယ်လိုလဲဆိုလျှင် ကောလိပ် ကျောင်းမှာ ကောလိပ်ကျောင်းသားတို့ ဘာဝအလိုက်ခင်ဗျားတို့လည်း သိတဲ့အတိုင်းပဲ ကိုယ့်ခုတင်နှင့် ကိုယ့်ဇာခြင်ထောင်နှင့် ကိုယ့်ဝှမ်းစောင်ကြီးတွေနှင့်ကိုယ် သန့်သန့်ရှင်း ရှင်းပေါ့၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကတော့ ဖြစ်သလိုနေတာပဲ။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေတဲ့ ကျွန်တော်တို့ တို့ဗမာ ဌာနချုပ်မှာ အခန်းတစ်ခုရှိတယ်၊ ဌာနချုပ်မှာဆိုလျှင် အဓူ ဆောင်တွေနေတဲ့ ဌာနချုပ်ပဲ။ အဲသည်မှာဆိုလျှင် အိပ်ရာလိပ်တွေ ဘာတွေ ကျကျနန ရှိတယ်၊ သည်အမှုဆောင် အဖွဲ့ဝင်တွေက အိပ်ပြီးလျှင်လိပ်၊ လိပ်ပြီးတယ်ဆိုလျှင် မှတ်ခြင်း၊ ယင် စသည်ဖြင့် ဖုတ်တွေ ဘာတွေ မပေရအောင် တရိ တသေထားလို့၊ ကိုယ့်ဟာ ကိုယ် ဂရုစိုက်ပြီး နေကြတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကတော့ ဒါတွေကို ဘာမျှဂရုမစိုက် ဘူး။ သည်လို အိပ်တယ်၊ အိပ်ရာက ဥပမာပုံဆိုလျှင် သူ့စောင်ဟာ သည်လိုပဲ ထားတယ်၊ နောက်တစ်နေ့ အိပ်ဖို့အချိန် ရောက်လာလျှင် သည်စောင်ကို သည်လိုခြုံပြီး အိပ်လိုက် တာပဲ။ ငါ့စောင်ဟာ မည်းနေပါလား၊ ဖုံတွေတက်နေပါလား၊ ငါ့အိပ်ရာမှာ ကြမ်းပိုးတွေနဲ့ ပါလား ဆိုတာတွေကို ဂရုမစိုက်ဘဲ နိုင်ငံရေးတစ်ခုတည်းပဲ အာရုံစိုက်နေတာပဲ။ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းတစ်ယောက်ပဲ အိပ်လို့ရတယ်။ သည့်ပြင့်လူ အိပ်လို့မရဘူး။ အဖြစ်အပျက် ကလေးတစ်ခု တော်တော်ရယ်စရာကောင်းတဲ့ အဖြစ်အပျက်ကလေးတစ်ခု ပြန်ပြောရ ဦးမယ်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအိပ်တဲ့အခန်းဟာ အပြင်အပကကြည့်လိုက်လျှင် ဌာနချုပ် မှာ တော်တော်ကောင်းတဲ့ အခန်းပဲ။ အဲသည်အခါမှာ ရေနံချောင်းက ကျွန်တော်တို့ သခင်တွေ၊ သခင်မတွေ ဘုရားဖူးရအောင် လာကြပြီးတော့ ဌာနချုပ်မှာ တည်းတဲ့အခါ ကျတော့ ဌာနချုပ်ကလူငယ်လေးတွေက "ခင်ဗျားတို့ ဧည့်သည်တွေဖြစ်တယ်၊ အပြင် ဘက်မှာတော့ မနေကြပါနှင့်" အဲသည်အခါက သခင်အောင်ဆန်းကလည်းအထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးဖြစ်နေတယ်။ "အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူး နေတဲ့အခန်းမှာ အိပ်ပါ" ဆိုပြီး တော့ ထားလိုက်တယ်။ ဟိုလူတွေက ကြားလို့ပေါ့လေ၊ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး အိပ် တဲ့အခန်းထဲမှာ သိပ်တယ်ဆိုပြီး အခန်းထဲမှာ အိပ်နေကြတော့ ညဉ့် ၁၂ – နာရီလောက် ကျတော့ အိပ်ရာလိပ်တွေကိုလိပ်ပြီးတော့ အပြင်ဘက် ထွက်ပြေးလာကြတယ်။ ကြမ်း ပိုးတွေကြောင့် နေကိုမနေနိုင်ဘူး။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း တစ်ယောက်တည်း အိပ်နိုင် တယ်။ ကြမ်းပိုးကိုက်တာကို ဂရုစိုက်နေဖို့ သူ့မှာအချိန်မရှိဘူး။ အဲသည်လို ဥပေက္ခာတ ရားတွေ လုပ်လာတာ တွေ့ရပါတယ်။ အင်မတန် ဆင်းဆင်းရဲရဲနှင့် ဖြစ်နေတာတွေကို ခင်ဗျားတို့ မြင်စေချင်တယ်။ အဲသည်လို ဆင်းရဲတယ်လို့ ညည်းညူသံကို ကျွန်တော်တို့ မကြားရဖူးဘူး။ ကျွန်တော်တို့ဆိုလျှင် ညည်းညူတာပဲ။ ဥပမာပုံဆိုလျှင် တစ်ခါတလေ ပိုက်ဆံကလည်းမရှိ ထမင်းကလည်းမစားရသေးဘူး။ လမ်းလျှောက်သွားလို့ပလာတာ

ဆိုင်က ကြော်အလှော်နဲ့တွေကို အခု ဗိုလ်ထော[illegible] ခေါ်က်ပြီး "အခုနေ သည်ပလာတာနှင့် ဆိတ်သားကြော်[illegible] ယိုလေး ထပြီး နားထောင်လိုက်ရလျှင်ဆိုပြီး" ညည်းညူ[illegible] ကတော့ တစ်ခါမျှ ညည်းညူတယ်လို့ မကြားခဲ့ရဘူး။ အဲသည်လို[illegible] ဖိမ်ခံပြီး တင့်တင့်တယ်တယ် ထယ်ထယ်ဝါဝါ နေနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ[illegible] ဘဲ ဥပေက္ခာတရားကိုဝိုက်ပြီး အဲသည်လိုနေကြတာကို ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ရတဲ့အတွက် နိုင်ငံရေးသမား၊ တစ်ကယ့်တော်လှန်ရေးသမားပီပီ လုပ်နိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါ ပေတယ်လို့ ဟိုအခါကတည်းက လုံးဝစိတ်ထဲမှာ ချီးကျူးခဲ့တယ်။ ရဲဘော်ဟောင်းတွေ ကလည်း ပြောကြတယ်၊ နိုင်ငံရေးမှာဝင်လာပြီးတော့ ကျွန်တော်က သာယာဝတီ ညီလာခံမှာ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ဖတ်ဖို့ ဖြစ်လာတယ်။ သခင်အောင်ဆန်းကတော့ ဇလွန်မှာ သွားပြီးတော့ တရားဟောရတယ်။ အဲသည် တရားဟောနေစဉ်မှာ ၁၂၄ (က) ပုဒ်မအရ သူ့ကို အပြစ်ရှိတယ်ဆိုပြီး ဟင်္သာတ ရာဇဝတ်ဝန်ကြီးက လိုက်ပြီတော့ ဖမ်းရ မည်ဆိုတဲ့ အမိန့်ထုတ်လိုက်တယ်။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း ညီလာခံမှာ အဆိုတိုဖတ်ပြီး တော့ ဖတ်တဲ့အတွက် ဖမ်းရမည်ဆိုတဲ့ အမိန့်ထွက်လာတယ်။ အဲသည်အခါကျတော့ သည်က ကိုကျော်ငြိမ်း အိမ်မှာပဲ ကျွန်တော်တို့ ရဲဘော်တစ်စု သွားပြီးတော့၊ ဂုပြီးတော့ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြတယ်။ တိုင်ပင်ကြတဲ့အခါကျတော့ ကျွန်တော်ကတော့ ထုံးစံအ တိုင်းပဲ အသေရေပျက်အောင် ဟောမိလို့ ဆိုပြီး အဖမ်းခံ၊ အဖမ်းခံပြီးတော့ ထောင်ကျ လျှင် ထောင်ထဲသွားနေလျှင် ပြီးတာပဲလို့ သည်လိုပဲ တွက်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းက ကျွန်တော်တွက်သလိုမဟုတ်ဘူး။ အခုနေအခါမှာ အင်မတန်အရေး ကြီးတယ်။ ထောင်ထဲသွားနေတယ်ဆိုလျှင် အပြင်ဘက်ကအလုပ်တွေ ဟာကုန်မှာဘဲ အခုလိုအရေးကြီးတဲ့အခါမှာ ပုန်းပြီးတော့ မြေတွင်းအောင်းပြီးတော့ (Under-ground) အဲသည်လိုဟာတွေ လုပ်ပြီးတော့ တိုင်းပြည်အတွင်းမှာဘဲ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့စနစ်ကိုတိုက် ဖျက်ရမည်။ နိုင်ငံခြားကို သွားပြီးတော့ အစီအစဉ်လုပ်ရမည်။ နိုင်ငံခြားကို သွားပြီးတော့ အကူအညီကို ရှာတန်ရှာပြီးတော့ အလုပ် လုပ်ရမည်။ အဲသည်လို အငြင်းအခုံတွေ ဖြစ် ခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဟိုအခါတုန်းက ကျွန်တော်တို့က လွှမ်းမိုးလို့မရဘူး။ ကျွန်တော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တို့ကလည်းကျွန်တော်တို့ လုပ်ပါမည်ဆိုပြီးတော့ သခင်အောင်ဆန်းကိုမြေတွင်းပုန်းဖို့ အစီအစဉ်တွေ လုပ်ခဲ့တယ်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်တို့နောက်ဆုံးမှာကွဲသွားတာပဲ။ ဘယ်နေရာမှာလဲဆိုလျှင်၊ ကျွန်တော် မှတ်မိသလောက်ဆိုလျှင် အခု မြေနီကုန်း ကင်းဂတ်ဆိုတဲ့ အဲသည်နေရာရှေ့မှာဘဲ သူ့ပုန်းဖို့ ဘယ်ထိအောင် စီစဉ်ရမယ်ဆိုတာ သည်နေရာမှာ အစီအစဉ်တွေလုပ်ပြီး လွှဲပေးလိုက်တယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ အိမ်ပြန်ပြီးတော့ နောက်တစ်နေ့ အဖမ်းခံရတာပဲ။ အဲသည်အခါမှာ သူကိုယ်တိုင်က နိုင်ငံရေးနဲ့ပတ်သတ်ပြီးတော့ ဘယ်လောက်အထိတောင် စဉ်းစားထားတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့တွေ့ရတယ်။ ကျွန်တော် တွက်တဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်က ထောင်ထဲသွားပြီးတော့ နေလိုက်ရင် အလကားသက်သက် ၂-နှစ် အချိန်ကုန်သွားတယ်။ ပထမ ကျကာစကတော့ သူတို့ဖမ်းတာကိုစွမရှိဘူး။ မကြောက်ဖူးကွဆိုပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို နှစ်သိမ့်ပြီတော့ ဖျော်ဖြေလို့ ရသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ခြောက်လလောက် နေပြီးတဲ့အခါကျတော့ အပြင်ဘက်မှာသာ သည်အချိန်အခါမှာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့နှင့် ကျွန်တော်တွဲပြီးတော့ နိုင်ငံရေး လုပ်လိုက်ရလျှင် အတော်ခရီးရောက်မှာပဲဆိုတာ သိရတယ်။ အဲသည်အခါကျမှဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာ နိုင်ငံရေးနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် ဘယ်လောက်အထိ အချိန်ယူပြီး စဉ်းစားထားတယ်၊ ဘယ်လောက်အထိ အမြော်အမြင်ကြီးတယ်ဆိုတာ အဲသည်မှာ ကျွန်တော်တို့ သွားတွေ့တယ်။

အဲသည်လောက်ကစပြီးတော့ လူချင်းကွဲသွားတာ ဂျပန်ခေတ် ရောက်လာတဲ့အခါ အင်္ဂလိပ်တွေက ကျွန်တော်တို့ကို အိန္ဒိယပြည် ခေါ်မသွားနိုင်တော့ မန္တလေးမှာ လွှတ်ပစ်ခဲ့တယ်။ သည်အခါမှာ ဗိုလ်ချုပ်ကလည်း ဗိုလ်တေဇ အမည်ခံပြီးတော့ ဗမာပြည်ထဲကို ဝင်လာတယ်။ ဗမာ့တပ်မတော်ကြီး ခေါင်းဆောင်ပြီးတော့ အဲသည်လိုဝင်လာပြီးတော့ အစိုးရအဖွဲ့တွေ ဖွဲ့ရော၊ အဲသည်တော့ ခပ်တိုတိုပြောရမည်ဆိုလျှင် ဂျပန်ခေတ်တစ်ခေတ်လုံးမှာ ဘာပဲပြောပြော အစိုးရဘယ်လိုပဲရှိရှိ တိုင်းပြည်က တကယ်ကြည်ညိုနေတာကတော့ ဗမာအစိုးရအဖွဲ့မဟုတ်ဘဲ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှငြင်းလို့မရဘူး။ ဗမာအစိုးရက ဘယ်လိုအမိန့်တွေထုတ်ထုတ် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း တစ်ခွန်းပြောတာနဲ့ အတူဘူး။ အဲသည်လိုတိုင်းပြည်မှာဖြစ်နေတယ်။ သည်လောက် အရှိန်အဝါကြီးတယ်။ သည်လောက်အထိ တန်ခိုးသြဇာတွေကြီးတယ်။ အဲ

သည်လို ဖြစ်နေတဲ့ အချိန်အခါမှာ ဗိုလ်ချုပ်နေရာမှာ ဗိုလ်ချုပ်မဟုတ်ဘဲ နဲ့ တခြားသော ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် မထိန်းနိုင်တဲ့ လူစားမျိုး၊ လောဘကြီးတဲ့ လူစားမျိုး၊ အဲသည်လို လူစားမျိုး တစ်ယောက်ယောက်ရှိနေမည်ဆိုလျှင် ဂျပန်ခေတ်တုန်းက တစ်သက်မကုန်ဖူး ဆယ်သက်မကုန်နိုင်အောင် ပစ္စည်းတွေစုနိုင်တယ်။ အဲသည်လောက်အထိ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဂျပန်ခေတ်တုန်းက သည်လိုရတဲ့အရှိန်အဝါ၊ သြဇာတွေကိုအလွဲသုံးစားလုပ်ပြီးတော့ ပိုက်ဆံတွေဟာ သုံးမကုန်နိုင်အောင် စုသွားကြတဲ့ လူတွေအကြောင်းတိုလည်း သည်မှာ ကြွလာတဲ့ အမတ်မင်းတွေ အသိပါပဲ။ ဗိုလ်ချုပ်မှာဆိုလျှင် ရုပ်အင်္ကျီနှစ်ထည်၊ ဘောင်းဘီနှစ်ထည်ပဲရှိတယ်။ အဲသည် နှစ်ထည်တည်းမှာ တစ်ထည်ကလည်း ခပ်စုတ်စုတ်လောက်သာ အဖတ်တင်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ သူ့လို အင်မတန်ကြီးကျယ်တဲ့ အရှိန်အဝါ၊ ကြီးကျယ်တဲ့ တန်ခိုးသြဇာ ကြီးမားတဲ့ အချိန်အခါမှာ ဘယ်လောက်အထိ ကိုယ့်လောဘကို၊ ဘယ်လောက်အထိ ကိုယ့်စိတ်ကိုကိုယ် နိုင်နိုင်နင်းနင်းနှင့် ချုပ်တည်းသွားနိုင်တယ်ဆိုတာ ထင်ထင်ရှားရှားကြီး ခင်ဗျားတို့ သိပါလိမ့်မည်။ ဟိုတုန်းကဗိုလ်ချုပ်လို နေရာမျိုး မပြောနှင့် ဗိုလ်ချုပ်နေရာထက် ဆယ်ပုံတစ်ပုံလောက်သာ တန်ခိုးသြဇာရှိတဲ့ လူတွေတောင်မှ အင်မတန်ကို ပိုက်ဆံချမ်းသာပြီး ထယ်ထယ်ဝါဝါကြီး ခေတ်သစ်သူဌေးဖြစ်နေကြတာ ခင်ဗျားတို့လည်း တွေ့မှာပေါ့။ ဒါဘယ်သူ့မှ ပြောနေစရာမလိုပါဘူး။ ကျွန်တော်က ထုတ်ပြီးတော့ ပြောနေစရာမလိုဘူး။ ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်တိုင် အမြင်ဘဲ။ တိုင်းပြည်က အသိပဲ၊ ထုတ်ပြောလျှင် [Defamation]အသရေဖျက်မှုဆိုတဲ့ သည်ပုဒ်မတွေ ဘာတွေနှင့် စွပ်စွဲမှာစိုးလို့ ပြောချင်ပေမယ့်လို့ အသာငြိမ်ပြီး ခံကြရတယ်။ ဘယ်သူ အလွဲသုံးစားလုပ်ပြီး ငွေစုသွားတယ်ဆိုတာ ထင်ထင်ရှားရှားပဲ၊ ဗိုလ်ချုပ်မှာကြည့်မည်ဆိုလျှင် ဗိုလ်ချုပ်လည်း ခဏခဏပြောတယ်၊ ဘယ်အခါမဆို ကျွန်တော် အစစ်အဆေး ခံရဲတယ်တဲ့။ ခင်ဗျားတို့လည်း မှတ်မိမှာပေါ့။ ဟိုခေတ် ဟိုအခါတုန်းကသည်အနားဆီမှာ (အင်္ကျီလည်ပင်းကို ကိုင်ပြသည်) စုတ်နေတဲ့ ကာကီရုပ် အင်္ကျီတစ်ထည် ကာကီဘောင်းဘီ တစ်ထည်ပဲရှိတယ်။ ဗမာ့တပ်မတော်ကို ခေါင်းဆောင်ပြီးတော့ လုပ်လာတဲ့ အဲသည် ကာကီအဝတ်အစားနှင့်ပဲ ဗိုလ်ချုပ် ဖြစ်လာတဲ့အခါမှာ သာမန်အဝတ် အစိမ်းရောင်ဖြစ်တဲ့ အဲသည် အပေါ်အင်္ကျီရယ်၊ ဘောင်းဘီရယ် အဲဒါပဲ ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရတယ်။ အဲသည်အပေါ်အင်္ကျီရဲ့ အောက်ကဘောင်းဘီပဲ၊ အဲဒါပဲ ကျွန်တော်တို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေ့တယ်။ တစ်ခါတလေများ ထမင်းစားပွဲတို့ ဘာတို့ကို ဂျပန်တွေက ဖိတ်လို့ ကျွန်တော်တို့ သွားတဲ့အခါ ဟိုတုန်းက [Blackout } မှောင်ချထားတဲ့အခါဖြစ်လို့ တံခါးတွေ ပိတ်ထားရတော့ အိုက်တယ်။ အိုက်တော့ ထမင်းစားပွဲမှာ အင်္ကျီချွတ်ချင် ချွတ်ကြပါလို့ ပြောလို့ အိုက်ကလည်းအိုက်လို့ အင်္ကျီချွတ်လိုက်တဲ့အခါမှာ အပေါ်သတ္တုလပ် စစ်အင်္ကျီထဲလွှဲပြီး အထဲမှာ ဘာမျှမပါပါဘူး။ အဲသည်လိုဟာတွေကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရတယ်။ အဲသည်လောက် အင်မတန်ကို ကြိုးကြိုး ပမ်းပမ်းနှင့် စွန့်စွန့်စားစား တိုင်းပြည်ကို သစ္စာဖောက်ဘဲ၊ မိမိရရှိတဲ့ ဂုဏ်ထူးတို့၊ ဩဇာအာဏာတို့ကို အလွဲသုံးစားမပြုဘဲ ဗိုလ်ချုပ်နေခဲ့တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့ရပါတယ်။

နောက်ပြီးတော့ ဒါထက် ထူးချွန်တဲ့ အချက်တစ်ခုက ဘာလဲဆိုလျှင် ဂျပန်စစ်ပုလိပ်ဆိုလျှင် အားလုံးက ဖိန့်ဖိန့်တုန်နေရတဲ့ အချိန်မှာ လက်သည်းခွာမှာ စိုးရတာကတစ်မျိုး၊ ရေနွေးပူနှင့် ပက်မှာ စိုးရတာက တစ်မျိုး၊ တုတ်မှာ ဖောက်ထိုးဆွဲထားမှာ စိုးတာကတစ်မျိုး အမျိုးမျိုး ကြောက်နေရတဲ့ ခေတ်မှာ ဘယ်သူမှ မှန်တာကို တိုင်းပြည်ကို မပြောရဲဘူး။ အဲသည်လို လူတွေနှင့်တွေ့ရမည်ဆိုလျှင် နှစ်ယောက်တည်း တွေ့တာတောင် မှန်တာကို မပြောရဲတဲ့ခေတ်မှာ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ ပြောခဲ့တာပဲ။ အဲသည်လို ခေတ်မှာ လူထုရှင်းပွဲတွေမှာ ဗိုလ်ချုပ်က တိုင်းပြည်ကို မလှည့်စားဘဲ လွတ်လပ်ရေးဟာ အစစ်အမှန် မဟုတ်သေးဘူးလို့ ဖွင့်ပြောခဲ့တာ ဟိုအခါတုန်းက သတင်းစာဆရာတွေဟာ အကုန်လုံးအသိပဲ။ ဘယ်လောက်များလဲဆိုလျှင် ဗိုလ်ချုပ်ဟာ လူထုနှင့်တွေ့ပြီး စကားပြောတော့မည်ဆိုလျှင် ဂျပန်စစ်ပုလိပ်တွေ၊ စုံထောက်တွေ၊ စစ်ဘက်က အရာရှိတွေဟာ ပြာလောင်ခတ်နေတယ်။ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ ဗိုလ်ချုပ် ဘာတွေများ ဘွင်းဘွင်းဖွင့် ချလိုက်မလဲ၊ ဘာတွေ ဖျောင်ဖွင့်ဆော်လိုက်မလဲ၊ သည်လိုပြောလိုက်လျှင် ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းအစီအစဉ်တွေ ဘယ်လောက်များ ထိခိုက်သွားမလဲ။ အဲဒါ ဘယ်လိုချုပ်ချယ်မှုတွေ ပေါ်လာမလဲ၊ ဗိုလ်ချုပ်ကိုများ သူတို့ စစ်ပုလိပ်တွေက ချောင်းသတ်မလားဆိုပြီး သိပ်စိတ်ပူရတယ်။ ဒါမျိုးတွေဟာ သူတို့လုပ်နေကြကိုး။ မန်ချူးကိုးတို့၊ တရုတ်ပြည်တို့မှာ ဆိုလျှင် သူတို့သဘောမကျတဲ့ အစိုးရအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်တွေ၊ လူကြီးတွေကို တိတ်တိတ် ချောင်းသတ်ပစ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့က ဟိုအခါတုန်းက ပါနေတယ်။ ပါနေတော့ ဗိုလ်ချုပ်က သည်လို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း လူထုရှေ့မှာ ထုတ်ဖော်ပြောနေခဲ့လျှင် ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့အသက်တိုပဲ သည်လူတွေရန်မှာလေ[illegible] ဖြစ်တဲ့ လုပ်ဖော် လုပ်ဖက်တွေက အင်မတန် ဗိုလ်ရိပ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြ[illegible] တိုမလှည့်စားဘဲနှင့် အမှန်အတိုင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ထုတ်ဖော်[illegible] နှင့်လူထုက ကောင်းကောင်းသိတယ်။

ပြီးတော့ တော်လှန်ရေးအချိန်ရောက်လာတော့ တော်လှန်ရေးတိုက်စဉ်တုန်းအခါမှာ လူရှင်းတစ်ယောက်အနေနှင့် ကျွန်တော်ပါရှိနေတော့ တော်လှန်ရေးမှာ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ ဘယ်လောက်ထိ အရေးပါ အရာရောက်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိတယ်။ အမှန်အတိုင်း ပြောရလျှင် သည်တော်လှန်ရေးမှာ တကယ်လို့ ဗိုလ်ချုပ်မပါဘဲ ခေါင်းတိမ်ပြီး နေမည်ဆိုလျှင် ဗမာပြည်မှာ တော်လှန်ရေးဟာ ဖြစ်သလောက်တော့ဖြစ်မည်။ ဒါပေမယ့် အခု ပြီးခဲ့တဲ့ ဖက်စစ်တော်လှန်ရေးလို မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်ကြီး ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါကို နိုင်ငံရေးသမားရော၊ နိုင်ငံရေးသမား မဟုတ်နိုင်တဲ့လူရော ဝန်ခံရမည်။ အဲသည်လို ဗိုလ်ချုပ်မပါလျှင် မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်ကြီး မဖြစ်မှာစိုးရတဲ့အတွက် ဗိုလ်ချုပ် မပါ ပါအောင်တော့ကို ကြိုးပမ်းခဲ့ကြတယ်။ ကြိုးပမ်းခဲ့တာ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် အသိဖြစ်ပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ် ပါပြီဆိုလျှင် ဘာတွေဖြစ်ပေါ်လာသလဲဆိုတော့ အဲသည်လို တော်လှန်ရေးသမားတွေ တစ်နေရာက တစ်နေရာ သွားချင်လျှင် သွားလို့ရပါတယ်။ ဘယ်လို သွားလို့ရသလဲဆိုလျှင် ဘီဒီအေ စစ်ဝတ်စစ်စားနှင့် သွားနိုင်တယ်။ တော်လှန်ရေးတပ်တွေဆီကို လူစေလွှတ်တယ်။ အဲဒါ ဗိုလ်ချုပ်လုပ်ပေးတဲ့ အစီအစဉ်တွေပဲ။ အဲသည်လို တော်လှန်ရေးစပြီးတော့ တိုက်ကြတော့ စစ်တိုက်တယ်ဆိုတာ၊ တော်လှန်ရေးတွေ လုပ်တယ်ဆိုတာ များသောအားဖြင့် ခေါင်းဆောင်လုပ်တဲ့သူဟာ ဘယ်တော့မှ ထွက်မတိုက်ဘူး။ နောက်လိုက်လူတွေကသာ အသေခံပြီး တိုက်ရတယ်။ ခေါင်းဆောင်လုပ်နေတဲ့လူတာ အင်မတန်လုံခြုံတဲ့ နေရာမှာ နေရတယ်။ အဲဒီလို နေရာကနေရာ ကနေပြီး စီမံခန့်ခွဲရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဗိုလ်ချုပ်ကတော့ မရဘူး။ သူကိုယ်တိုင် ထွက်တိုက်ချင်တယ်။ သူနှင့်တပါတည်း ကျွန်တော်က အတူပါမသွားတော့ မသိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အတူပါသွားတဲ့ ရဲဘော်တွေက ပြောပြတာ ကြားရတာ အင်မတန် အသည်းထိတ်စရာကောင်းတယ်။ တစ်နေ့မှာ ဗိုလ်ချုပ်တို့ရှိတဲ့ နေရာမှာ ကင်းတွေချထားတယ်။ အဲဒီ ကင်းတွေရဲ့ထွက်ပေါက်တစ်နေရာမှာ ဂျပန်တွေက ဗိုလ်ချုပ်ရှိတဲ့ နေရာကို လာနေတာ မြင်နိုင်တဲ့ နေရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျိုးကို ရောက်နေတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ရှိတယ်လို့ကြားလို့ လာတာပဲ။ ဗိုလ်ချုပ်ရှိတဲ့နေရာကို ဝိုင်းပြီး မဲပစ်ကြတယ်။ မဲပစ်တော့ ဗိုလ်ချုပ်နှင့်အတူရှိနေတဲ့ လူတွေက ဗိုလ်ချုပ် ထိုင်နေပါလို့ ပြောကြတယ်။ Cover ယူထားစရာ (Trench) တူးမြောင်းထဲမှာ ထိုင်နေပါလို့ ပြောတာ ပြောလို့မရဘူး။ ဗိုလ်ချုပ်ကိုယ်တိုင် စက်သေနတ်ပစ်တဲ့ လူ့အနားမှာ သွားပြီးတော့ ဘယ်နေရာကိုပစ် ဆိုပြီး စီမံခန့်ခွဲနေတာကို ရဲဘော်တွေ မြင်ရတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ဘယ်လိုလုပ်ရသလဲဆိုရင် ဟိုကလာနေတဲ့ ကျည်ဆံတွေကလည်း အဆက်မပြတ်လာနေတော့ ဗိုလ်ချုပ်ခါးကိုဖက်ပြီး မြေကြီးပေါ်ကို အတင်းချပြီး ဖိထားရသေးတယ်။ အဲသည်လို ဗိုလ်ချုပ်ဟာ သတ္တိပြရတဲ့နေရာကျလျှင် သူ့မတူအောင် ရဲရဲဝန့်ဝန့် စွန့်စွန့်စားစား ပြခဲ့တယ် ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သိရှိရပါတယ်။

ဒါနှင့်အခု သည်ခေတ်ရောက်လာတော့ ပြန်းဆို ဗိုလ်ချုပ်နှင့်လူထု၊ လူထုနှင့် ဗိုလ်ချုပ် ခွဲခြားမရအောင် ဖြစ်လာတဲ့ အခြေအနေကို ကျွန်တော်တို့ မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့ရတယ်။ အဲဒါတွေက ဘာလဲဆိုရင် လူထုရဲ့အကြည်ညိုခံရအောင် လုပ်ရတာဟာ သည်လူမှာ အကြည်ညိုခံရဖို့ အကြောင်းတွေမရှိလျှင် ဘယ်တော့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ သည်ဟာတွေဟာလည်း လွယ်လွယ်နှင့် ရနိုင်တဲ့ ကိစ္စတွေမဟုတ်ဘူး။ ဗုဒ္ဓဘာသာအရ ပြောရမည်ဆိုလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ အကြောင်းနှင့်အကျိုး၊ အကျိုးနှင့် အကြောင်းဆိုတာ ရတယ်။ သည်အကျိုး ဖြစ်ထွန်းတာသည် အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ထွန်းတယ်။ သည်အကြောင်းမရှိလျှင် သည်အကျိုး မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဗိုလ်ချုပ်နှင့်လူထု၊ လူထုနှင့် ဗိုလ်ချုပ် ခွဲမရနိုင်အောင် တစ်နိုင်ငံလုံးဟာ အုံ့ကြွပြီး နေရတယ်ဆိုတာ ဘာကြောင့်လဲဆိုလျှင် အဲသည်လို အုံ့ကြွပြီးတော့ အကြည်ညိုခံရလောက်အောင် လူထုရဲ့ အသည်းစွဲဖြစ်အောင် ဖြစ်တာ ဘယ်လို ကျွန်တော်တို့ မှတ်ယူရမလဲဆိုတာ အဲသည်အကြောင်းတွေဟာ ဗိုလ်ချုပ်မှာ ပါလာတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားတာပဲ။ ဘယ်လိုအကြောင်းတွေလဲဆိုလျှင် တော်လှန်ရေး နှစ်ခုမှာ အသက်စွန့်ပြီး အသက်ကို လက်ထဲမှာကိုင်ပြီး တော်လှန်ခဲ့တဲ့ ရဲစွမ်းသတ္တိတွေ အဲသည်လို တော်လှန်ဖို့၊ အချိန်ရောက်လို့ တော်လှန်ဖို့ အမိန့်ပေးနိုင်လောက်အောင်ရှိတဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိတွေ၊ ပြီးတော့လည်း လူထုကို ဘယ်အခါမှ မလှည့်စားတဲ့ တည်ကြည်ဖြောင့်မတ်မှုတွေ၊ မိမိကိုယ်တိုင် တန်းခိုးတွေ၊ ဩဇာတွေ အင်မတန်ကြီးကြီး ကျယ်ကျယ် ရနေပေမယ့် အဲသည်ဟာတွေကို အလွဲသုံးစားမလုပ်ဘဲနှင့် "ရိုးရိုးကျင့်-

မြင့်မြင့်ကြံ" ခဲ့တဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်တွေ၊ အဲသည် ဂုဏ်ပုဒ်တွေဟာ လူထုက မကြည်ညိုဘဲ မနေနိုင်အောင်ဖြစ်တဲ့ အကြောင်းတွေပဲ။ အသည်းစွဲ မဖြစ်ဘဲ မနေနိုင်အောင်တို ဖြစ်တဲ့ အကြောင်းတွေပဲ။

လူထုက တစ်ခါတည်း နောက်က တန်းတန်းစွဲ မလိုက်ဘဲ မနေနိုင်တဲ့ အကြောင်းတွေပဲဆိုတာ အမတ်မင်းများ သိရှိစေလိုပါတယ်။ အခု ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့အခြေအနေဟာ ဘယ်လောက်အထိ ရောက်နေသလဲဆိုတာ ကျွန်တော် ထုတ်ဖော်ပြောရလျှင် ကျွန်တော်တို့မှတ်မိသလောက် ကျွန်တော့် တစ်သက်မှာ သည်လိုလူမျိုး၊ သည်လိုခေါင်းဆောင်မျိုး ဗမာနိုင်ငံမှာ တစ်ခါမှ မပေါ်ဖူးသေးပါဘူး။ မပေါ်ဘူးဆိုတာ အခုပြောနေတာဟာ ဗိုလ်ချုပ် အနိစ္စရောက်သွားလို့ ချီးကျူးပြောနေတဲ့ အနေအထား မဟုတ်ပါဘူး။ ဗိုလ်ချုပ် ရှိစဉ်ကတည်းက ဖ-ဆ-ပ-လ အလုပ်အမှုဆောင်တွေ ကောင်းကောင်းသိပါတယ်။ ကျွန်တော် စာတစ်စောင် ရေးလိုက်ဖူးပါတယ်။ အဲသည်စာမှာ ကျွန်တော် ဘာထည့်ရေးသလဲဆိုလျှင် အခု ဗိုလ်ချုပ်ဟာ ဘယ်အခြေအနေ ရောက်နေပြီ၊ ဘယ်အခါမှာ ဘယ်လိုလုပ်လျှင် ကောင်းမည်ဆိုတဲ့ အကြောင်းတွေကို ကျွန်တော် ထည့်ရေးထားတဲ့စာဟာ အရင်တုန်းက ဗမာပြည်မှာ ဦးချစ်လှိုင်၊ ဦးဥတ္တမ အစရှိတဲ့ ခေါင်းဆောင်ကြီးတွေ ပေါ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သည်ခေါင်းဆောင်ကြီးတွေကို တောနယ်က လူထု အကြည်ညိုခံရတာလည်း ရှိပါတယ်။ မြို့လူထုကသာ ထွက်ပြီးတော့ အကြည်ညိုခံရတာလည်း ရှိပါတယ်။ ပြီးတော့ မြို့ကရော၊ တောကရော အကြည်ညိုခံရတာလည်း ရှိပါတယ်။ လူငယ်တွေကတော့ တောမှာရော၊ မြို့မှာရော အကြည်ညိုခံရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သွေးချင်းသားချင်း တိုင်းရင်းသားချင်းဖြစ်တဲ့ ချင်း၊ ကချင်၊ ကရင်၊ ရှမ်း အစရှိတဲ့ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ ယုံကြည်ခြင်း၊ အားကိုးခြင်း၊ ထောက်ခံခြင်းတို့ ခံရခဲ့တယ်။ ယခု ဗိုလ်ချုပ်လက်ထက်ရောက်တော့ မြို့ကလူထုကလည်း ကြည်ညိုတာပဲ၊ တောကလူငယ်လူကြီးတွေကလည်း ကြည်ညိုတာပဲ၊ ဗမာပြည်ကပင် မဟုတ်ဘဲ ဗမာနိုင်ငံမှာရှိတဲ့ တိုင်းရင်းသားသွေးချင်းများဖြစ်တဲ့ ချင်း၊ ကချင်၊ ကရင်၊ ရှမ်း အစရှိတဲ့ ဒီတိုင်းရင်းသားတွေဟာ ဗိုလ်ချုပ်ကို ယုံကြည်တယ်။ အားကိုးတယ်။ ကြည်ညိုတယ်ဆိုတာ အထင်အရှား တွေ့ခဲ့တယ်။ ဘာမျှ အထူးပြောနေစရာ မလိုပါဘူး။ သည်လွှတ်တော်ထဲမှာရှိတဲ့ သွေးချင်းသားချင်းဖြစ်တဲ့ ရှမ်း၊ ကရင်၊ ကချင်၊ ချင်း အစ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှိတဲ့လူတွေရယ်၊ ခေါင်းဆောင်ကြီးတွေ၊ စော်ဘွားကြီးတွေ၊ ကိုယ်စားလှယ်ကြီးတွေ အမတ်ကြီးတွေ၊ ဒီမှာရှိပါတယ်၊ ဟုတ်မဟုတ် သက်သေခံနေပါတယ်။ ဗမာပြည်လူထုကြီးကလည်း ဒီအတိုင်းပဲ မြို့မှအမတ်တွေ နယ်လူထုရဲ့ကိုယ်စားလှယ်အမတ်တွေ တစ်ပြည်လုံးမှာရှိတဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တွေ ဒီမှာ လာဆုံတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေအားလုံး အသိဖြစ်ပါတယ်။ အဲသည်တော့ ဗိုလ်ချုပ်ကို တစ်နိုင်ငံလုံးမှာရှိတဲ့ ကလေးလူကြီးပါမကျန် အကုန်လုံး အုံကြွပြီးတော့ အကြည်ညိုခံရတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့တစ်သက်မှာ တစ်ခါမျှ မတွေ့ဖူး၊ မတွေ့ဖူးတဲ့အကြောင်းကိုလည်း ဗိုလ်ချုပ်ဆီ သည်အတိုင်းပဲ ကျွန်တော် ရေးလိုက်ပါတယ်။ နောက်ကို အခွင့်အရေးရလျှင် လူထုကိုရော၊ တိုင်းပြည်ကိုရော၊ ဒီအကြောင်းကို ထည့်ပြီး ပြောပြပါမည်။ ယခုခေတ်မှာ ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့အခြေအနေဟာ ဘယ်လောက်အထိ ဖြစ်နေသလဲဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ဗမာရာဇဝင်နှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀ ကျော်လောက်ရှိတဲ့အထဲမှာ (၄)ကြိမ်လောက်သာ ပေါ်ဖူးသေးတယ်၊ ဒီလိုပေါ်ဖူးတဲ့ အဖြစ်အပျက်မျိုးဟာ ယခု ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့လက်ထက်မှာ လာဖြစ်တယ်။ ဘယ်လိုလဲဆိုရင် အမတ်မင်းများအားလုံး သိတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ ဗမာ့ရာဇဝင်ကို ပြန်ကြည့်လျှင် ဟိုကတစ်မင်း၊ သည်ကတစ်မင်း၊ ဟိုကတစ်ဗိုလ်၊ သည်ကတစ်ဗိုလ်၊ ရွာကလေးတစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာလည်း လူစွမ်းကောင်းလုပ်နေတယ်၊ ဘယ်တော့မျှ တစ်နိုင်ငံလုံး စည်းစည်းလုံးလုံး ညီညီညွတ်ညွတ် ရှိခဲ့တာမဟုတ်ဘူး၊ မြန်မာပြည်ကို စည်းစည်းလုံးလုံး ညီညီညွတ်ညွတ်နှင့် လုပ်နိုင်တာ ဗမာရာဇဝင်ပြန်ကြည့်လျှင် အနော်ရထာမင်းစောလက်ထက်မှာတစ်ကြိမ်၊ ဘုရင့်နောင်လက်ထက်မှာ တစ်ကြိမ်၊ အလောင်းဘုရားလက်ထက်မှာတစ်ကြိမ်၊ ဆင်ဖြူရှင်လက်ထက်မှာ တစ်ကြိမ်၊ အဲသည်လေးကြိမ်ပဲ မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးကို စည်းစည်းလုံးလုံးနှင့် လုပ်နိုင်တာကို ကျွန်တော် တွေ့ရတယ်။ ယခုဗိုလ်ချုပ်ခေတ်မှာဆိုလျှင် သည်တစ်ခေတ်လည်း လေးကြိမ်လိုပဲ၊ တစ်နိုင်ငံလုံးမှာ လူကြီးရော၊ ကလေးရော စည်းလုံးအောင်လုပ်သွားနိုင်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရတယ်။ ဒါဟာ အထင်အရှားဖြစ်တယ်။ ဒီအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် တစ်ခုပြောရမယ်ဆိုရင် ဂျပန်လက်ထက်တုန်းက အင်မတန် အသိဉာဏ်နည်းတဲ့ လူငယ်တစ်စုဟာ အဂ်လိပ်ကို မောင်းထုတ်ပြီးတော့ ကရင်ပဲရှိတယ်ဆိုပြီး ရွာတွေမီးနှင့်ရှို့ အဲဒီလိုဟာတွေ မတော်မတရားကိစ္စတွေ ဒီလိုလုပ်တဲ့အတွက် ကရင်

တွေက ဗမာတွေအပေါ်ကို စိတ်နာပြီး ကရင် - ဗမာ အဓိကရုန်း ဖြစ်ဝကျွန်းပေါ်မှာ အတော်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့ကိစ္စကို အမှန်စင်စစ် ဟိုအချိန်အခါတုန်းက နိုင်နိုင်နင်းနင်းနှင့် ကရင် - ဗမာ ချစ်ကြည်ရေးကို ရအောင်မလုပ်နိုင်လျှင် မီးဟာ ဒီအချိန်အထိ လောင်နေမှာပဲ၊ ယခုလိုအခါမှာ ကရင်ကိုယ်စားလှယ်တွေနှင့် ကျွန်တော်တို့နှင့် တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်ထဲမှာ ရွှင်ရွှင်ပျပျ ညီရင်းအစ်ကိုလို ချစ်ချစ်ခင်ခင် တွေ့ဆုံဖို့ အခြေအနေတွေရှိနိုင်ပြီမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ထိုအခါက ကရင် - ဗမာအဓိကရုန်းကရင် - ဗမာ စိတ်နာကြည်းနေတဲ့အခါကနေပြီး ကရင် - ဗမာချစ်ကြည်ရေး၊ ကရင် - ဗမာ နားလည်ရေးဆိုတာကို ရအောင် ဗမာတွေဘက်ကနေပြီး မားမားမတ်မတ်လုပ်ခဲ့တာ ဘယ်သူလဲဆိုလျှင် ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်ခဲ့တဲ့အကြောင်း၊ ကရင်ကိုယ်စားလှယ်ကြီးတွေ၊ ခေါင်းဆောင်ကြီးတွေက ဒီမှာ အတိအလင်း ဝန်ခံပါလိမ့်မည်။ ဗိုလ်ချုပ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်ရေးခဲ့တဲ့ (ငါးနှစ်ရာသီ ဗမာပြည်)ဆိုတဲ့စာအုပ်မှာ ဗိုလ်ချုပ်နှင့်ပတ်သက်ပြီးတော့ ရေးထားတာက ဘယ်လိုရေးထားသလဲဆိုရင် ဗိုလ်ချုပ်ဟာ သံလိုက်နှင့်တူတယ်။ သူနှင့်တွေ့တဲ့အခါမှာဆိုရင် တွေ့တဲ့လူဟာ မေတ္တာတွေ၊ စေတနာတွေ၊ ကရုဏာတွေ ပိုလာတယ်၊ သူ့ကို မကြည်ညိုတဲ့လူ မရှိသလောက်ဖြစ်နေတယ်။ သူ့ကို ပုံအပ်ချင်တဲ့စိတ်၊ ကြည်ညိုချင်တဲ့စိတ် တဖွားဖွားပေါ်လာတယ်၊ သူနှင့်တွေ့တဲ့အခါမှာ စေတနာတွေ၊ မေတ္တာတွေ၊ ကရုဏာတွေ ပုံအပ်ချင်တဲ့စိတ်တွေ ယုံကြည်ချင်တဲ့စိတ်တွေ ပေါ်လာတာပဲလို့ ကျွန်တော် ရေးထားပါတယ်။ ဟိုအခါတုန်းက အင်မတန်ကိုခံရပြီးတော့ အင်မတန် စိတ်နာနေတဲ့ ကရင်လူထုကြီးနှင့် ကရင်ခေါင်းဆောင်ကြီးများနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ဟာ တွေ့လိုက်တဲ့အခါမှာ ဗမာလူငယ်အချို့ဟာ အင်မတန်ပဲ အမြော်အမြင်နည်းပြီး ယုတ်မာညစ်ညမ်းသော်လည်း ဗမာထဲမှာဖြင့် ကျွန်တော်တို့ကရင်များ ယုံကြည်ထိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ခေါင်းဆောင်ဟာဖြင့် သည်မှာရှိပါသေးသလားဆိုပြီး ဗိုလ်ချုပ်နှင့် စကားပြောရတာနှင့် သူတို့မှာရှိတဲ့ စိတ်ဓာတ်အကုန်လုံး ပြေပျောက်ပြီး၊ ကရင် - ဗမာချစ်ကြည်ရေး၊ ကရင် - ဗမာသွေးစည်းရေး ပေါ်လာတယ်။ ဒီအခါကစပြီး ကရင် - ဗမာချစ်ကြည်ရေး အုတ်မြစ်ချလိုက်တာ ဘယ်လောက်အထိ ခိုင်မြဲသွားသလဲဆိုလျှင် ဖက်ဆစ်ဂျပန်ကို တော်လှန်တဲ့အခါမှာ ကရင်ဗမာချစ်ကြည်ရေးသာ ဗိုလ်ချုပ်ကသည်တိုင် ခေါင်းဆောင်ပြီးဟိုအခါတုန်းက လုပ်လို့မရခဲ့လျှင် တော်လှန်ရေးဖြစ်ဖို့ အတော်ခဲယဉ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ခေါင်းဆောင်ပြီး ကရင်ဗမာချစ်ကြည်ရေးကို လုပ်သွားတဲ့အတွက် ဖက်ဆစ်ဂျပန်ကို တော်လှန်တဲ့အခါမှာ ကရင်–ဗမာအကုန် တညီတညာတည်း အလံတစ်ခုတည်းကိုကိုင်ပြီးတော့ တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့အတွက် မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်ကြီးဖြစ်ခဲ့တာ ကျွန်တော်တို့ အထင်အရှား တွေ့ရပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့ လွှတ်တော်ထဲမှာဆိုရင် သွေးချင်းသားချင်းတွေ ညီရင်းအစ်ကိုမကာ ချင်း၊ ကချင်၊ ကရင်၊ ရှမ်း အစရှိတဲ့ ဒီလိုကိုယ်စားလှယ်ကြီးတွေ အများအပြား ရောက်နေတယ်။ သည်လိုရောက်နေတဲ့ အကြောင်းဟာ ဘယ်သူက ဘာပဲပြောပြော အတွင်းရေးအပြင်ရေးကို ကောင်းကောင်းသိတဲ့လူတစ်ယောက်အနေနှင့် တိတိလင်းလင်း ပြောချင်တာတစ်ခုရှိတယ်။ ဘာလဲဆိုရင်ဖြင့် သည်ကိုယ်စားလှယ်ကြီးတွေ ဒီထဲမှာ စိတ်ချယုံကြည်စွာနှင့် ထောက်ခံခဲ့တဲ့အကြောင်းတွေဟာ ၉၅ ရာခိုင်နှုန်းဟာ ဗိုလ်ချုပ်ကို ကြည်ညိုလို့၊ ယုံကြည်စိတ်ချလို့ ထောက်ခံတယ်ဆိုတာ မလွဲဘူးလို့ ကျွန်တော် တိတိလင်းလင်း ပြောပါတယ်။ ယခု ဗိုလ်ချုပ်ဟာ မသမာရန်သူတွေရဲ့လက်ချက်နှင့် ကျဆုံးသွားတယ်။ အဲဒီလို ကျဆုံးသွားတာတောင်မှ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ တိုင်းပြည်ရဲ့အကျိုးကို ဆောင်ရွက်လျက်ပါပဲဆိုတာ သတိချပ်စေချင်ပါတယ်။ ဘယ်လိုတိုင်းပြည်ရဲ့အကျိုးကို ဆောင်ရွက်နေသလဲဆိုရင်ဖြင့် ဖ–ဆ–ပ–လ ကို အတိုက်အခံလုပ်နေတဲ့လူတွေ၊ အတိုက်အခံလုပ်နေတဲ့ ဂိုဏ်းသားတွေရဲ့စိတ်ဓာတ်တွေဟာ ဗိုလ်ချုပ် အနိစ္စရောက်သွားတယ်ဆိုတာကို အကြောင်းပြုပြီးတော့ ဗိုလ်ချုပ်အပေါ်မှာ စေတနာ၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာသက်လာပြီးတော့ ဒီစိတ်ဓာတ်မျိုးတွေ ၉၅/၉၉ ရာခိုင်နှုန်းလောက်အထိ ဗမာပြည်မှာ ပပျောက်နေတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ကျွန်တော်တို့ သိရပါတယ်။ ယခုအခါမှာဆိုလျှင် ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့အတွက်ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အပေါ်မှာထားရှိတဲ့ မေတ္တာတွေ၊ ကရုဏာတွေကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်ခေါင်းဆောင်သွားတဲ့ ဖ–ဆ–ပ–လ နောက်မှာရှိတဲ့ အင်အားများဟာ ဆထက်တံပိုး တိုးပြီး များလာတယ်ဆိုတာ ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့တဲ့အခါမှာ ဗိုလ်ချုပ် အသက်ရှင်စဉ်အခါကနေပြီး အသက်သေဆုံးသွားတဲ့အခါတောင်မှာ ဗမာပြည်ရဲ့ လူထုအကျိုး၊ တိုင်းပြည်ရဲ့အကျိုးကို ဆောင်ရွက်နေပါသေးတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့ရပါတယ်၊

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ အင်မတန် ဝမ်းနည်းစရာကောင်းတဲ့ အချက်တစ်ခုက ဘာလဲဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ခေါင်းဆောင်ကြီးဖြစ်တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ သူလုပ်သွား

တဲ့အလုပ်ကြီး ပြီးခါနီး၊ ပန်းတိုင်ရောက်ခါနီးဖြစ်နေတာကို သူကိုယ်တိုင်မတွေ့ရဘဲ မသမာတဲ့ ရန်သူတွေရဲ့လက်ချက်နှင့် ကျဆုံးသွားတာ အင်မတန် အသည်းနာစရာကောင်းပါတယ်။ အမှန်စင်စစ် ပြောရမည်ဆိုလျှင် တိုင်းပြည်ကြီးတာဝန်ကို ဗိုလ်ချုပ်မရှိတဲ့နောက် ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ ထမ်းမထားဘူး။ လုပ်ချင်တာလုပ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေမျိုး ထပ်ရောက်နေမည်ဆိုလျှင် သည်အချိန်သည်အခါဟာ ဘာတွေဖြစ်နေမည်ဆိုတာ မတွေးရဲ၊ မကြံစည်ရဲလောက်အောင် ဖြစ်နေပါတယ်။ အမတ်မင်းများလည်း သိတော်မူကြသည့်အတိုင်း သည်လောက်အထိ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ သူ့အလုပ်ကို လုပ်ပြီးသွားတယ်ဆိုတာ မြင်မသွားရတဲ့အတွက် သူချတဲ့လမ်းစဉ်ဟာ ပန်းတိုင်ရောက်သွားတာ မြင်မသွားရဘဲ မသမာတဲ့ ရန်သူ့လက်ချက်နှင့် ကျဆုံးသွားရတာကို ကျွန်တော်တို့ အင်မတန် နစ်နာစရာကောင်းတဲ့အချက် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲသည်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဗိုလ်ချုပ်အပေါ်မှာ တကယ်သစ္စာရှိတယ်၊ တကယ်ကျေးဇူးဆပ်ချင်တယ်၊ တကယ်တိုင်းပြည်လူထုအတွက် လုပ်ချင်တယ်ဆိုရင် ကျေးဇူးတွေ ပြန်ဆပ်ချင်တယ်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ရှေ့မှာ လမ်းတစ်လမ်းတည်းရှိတယ်။ ဘာလဲဆိုလျှင် စည်းစည်းလုံးလုံး ညီညီညွတ်ညွတ်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်ရှိစဉ်အခါတုန်းကထက် ဆထက်ထမ်းပိုးတိုးပြီး ကျွန်တော်တို့ဟာ ဗိုလ်ချုပ်ချသွားတဲ့ ရည်မှန်းထားတဲ့ လွတ်လပ်တဲ့ သမ္မတနိုင်ငံ ထူထောင်ပြီးတဲ့နောက် နှစ်ပေါင်းတစ်ရာ၊ နှစ်ရာ စသည်ဖြင့် ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ ညီညီညွတ်ညွတ်နှင့် ချီတက်သွားကြဖို့ ကျွန်တော် လေးလေးနက်နက် တောင်းပန်ပါတယ်။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂

သခင်နု၏အဆိုကို ဦးကျော်ငြိမ်း၏ထောက်ခံချက်

ဦးကျော်ငြိမ်း (ပြည်-မြို့မ)။ ။ ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျာ၊ သခင်နုတင်သွင်းသွားတဲ့အဆိုကို ကျွန်တော် ထောက်ခံပါတယ်။ ကျွန်တော် ထောက်ခံရင်း ပြောရမည့်စကားက အားလုံး လွှတ်တော်အမတ်မင်းများ ဝမ်းနည်းနေတဲ့ အချိန်အခါမှာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း စိတ်အင်မတန်ထိခိုက်နေတဲ့အတွက် ကျွန်တော် အနည်းငယ်အစီရင်ခံလိုပါတယ်။ ရုတ်တရက်ကြည့်လိုက်လို့ရှိလျှင်၊ ကျွန်တော့်အတွက်မှာဆိုလို့ရှိလျှင် ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျာ၊ ရုတ်တရက် ကျွန်တော့်အတွက်မှာကြည့်လိုက်လို့ရှိလျှင်၊ အိပ်မက်မက်သလို ဖြစ်နေပါတယ်။ အရင်တစ်လလောက်ကပဲ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ပထမအပတ်အစည်းအဝေးမှာ ကျွန်တော် ရပ်နေတဲ့နေရာမှာပဲ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ခေါင်းဆောင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်ဟာ သည် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ကိစ္စတွေကို ခေါင်းဆောင်ပြီး ဆွေးနွေးရင်းနှင့် စကားပြောခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရပ်နေတဲ့နေရာမှာပဲ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ခေါင်းဆောင်ကြီး ဒီးဒုတ်ဦးဘချိုဟာ အာဘောင်အာရင်း ခပ်သန်သန်နှင့် အဆိုတွေ တင်သွင်းခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရပ်နေတဲ့နေရာမှာပဲ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခေါင်းဆောင်ကြီးဖြစ်ခဲ့တဲ့ မန်းဘခိုင်ဟာ ကရင်-ဗမာညီညွတ်ရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး

တော့ သူယုံကြည်တဲ့အချက်ကို စိတ်အားထက်ထက်သန်သန်နှင့် [illegible] ပြောသွားခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ယခုထိုင်နေတဲ့ ခုံတန်းမှာပဲ ကျွန်တော်တို့ထိုင်နေတဲ့ ခုံနေရာတွေမှာပဲ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအမှူးပြုတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ [illegible] အမတ်မင်းများ၊ ခေါင်းဆောင်များတို့ဟာ ထိုင်ပြီးတော့ကာ သွားကြပါတယ်။ အညီနေ့ ဒုတိယအကြိမ်အခါ ဒုတိယအပတ် ဒီအစည်းအဝေး ပြန်စတဲ့အခါမှာ ဒီတိုင်းပြည်ရဲ့အကျိုးအတွက် အသက်စွန့်သွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ မရှိတော့ဘဲနှင့် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေရဲ့အကြောင်း၊ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေရဲ့ဂုဏ်ပုဒ်ကို ချီးကျူးရင်းနှင့် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ သေဆုံးတဲ့အချက်ကို ဝမ်းနည်းတယ်ဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားပြီးတော့ အဆိုကို တင်သွင်းနေရတဲ့အခါမှာ အိပ်မက်များ မက်နေလေရော့သလားလို့ စိတ်ထဲက ထင်မိပါတယ်။ ကျွန်တော်ထင်မိသလိုပဲ ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့်တကွ အမတ်မင်းများအားလုံးလည်း ထင်မိလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါတယ်။ ကမ္ဘာ့ရာဇဝင်မှာ ကြည့်လို့ရှိရင် အခြားတိုင်းပြည်ကြီးတွေမှာလည်း တိုင်းပြည်ရဲ့အကျိုးအတွက် အသက်စွန့်ပြီးတော့ ဆောင်ရွက်နေရင်းမှာ မိမိရဲ့ရည်ရွယ်ချက် အောင်မြင်ခါနီးမှာ ဒုက္ခအမျိုးမျိုး၊ ဘေးရန်အမျိုးမျိုး အန္တရာယ်အမျိုးမျိုး လွတ်လာပြီးမှ မမျှော်လင့်တဲ့နေရာက မမျှော်လင့်တဲ့ရန်သူတမမျှော်လင့်တဲ့ လူယုတ်မာ၊ လူဆိုးတွေက ပစ်သတ်လို့သေရတဲ့ ထုံးတမ်းတွေ ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အမေရိကန်ပြည်မှာဆိုလို့ရှိရင် တောင်ပိုင်းနှင့်မြောက်ပိုင်း ခွဲပြီးတော့ အမေရိကန်ပြည်ကြီးဟာ အစိတ်စိတ်အမြွာမြွာဖြစ်တော့မည့် အချိန်အခါမျိုးမှာ အစိပ်စိပ်အမွှာမွှာမဖြစ်အောင်ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်သလောက်ဖြစ်ရပြီးတော့အမေရိကန်ပြည်ကြီး အစိတ်စိတ်အမြွာမြွာမဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းပြီး အောင်မြင်ခါနီးမှ အောင်မြင်ခါစမှာ အေဘရာဟမ်လင်ကွန်းဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဟာ ရုတ်တရက် ရောင်တခင်လူမသမာတစ်ဦးရဲ့ သတ်ပစ်ခြင်းကို ခံရပါတယ်၊ အဲဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ကျဆုံးတဲ့အတွက် အမေရိကန်ပြည်ကြီးက အများကြီး နစ်နာခဲ့ပါတယ်။ နောက်တစ်ခါ ၁၉၂၂-ခုနှစ်လောက်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ မိမိတို့ကို ကျွန်လုပ်လာခဲ့တဲ့ အင်္ဂလိပ်နှင့် စစ်တိုက်ရင်းနှင့် လပေါင်းများစွာ အင်္ဂလိပ်ကို သူပုန်ထရင်း အင်္ဂလိပ်ချောင်းသတ်တဲ့ သေနတ်၊ အင်္ဂလိပ်အစိုးရက လိုက်ဖမ်းတဲ့ ကြိုးကွင်းအမျိုးမျိုး လွတ်လာပြီးမှ နောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆုံး အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့စနစ် နယ်ချဲ့အစိုးရက ထိုအချိန်အခါက လွတ်လပ်ရေးမပေး လျှင် မနေနိုင်တဲ့ အခြေအနေဖြစ်ပြီးတော့ အိုင်ယာလန်ပြည်ကို လွတ်လပ်ရေးပေး တဲ့အခြေအနေ၊ အိုင်ယာလန်ကို လွတ်လပ်ရေးပေးတဲ့စာချုပ်ကို ချုပ်ပြီးတဲ့အခါမှာ ရုတ်တရက်ရှောင်တခင် တစ်ဖက်ရန်သူရဲ့လက်ချက်နှင့် မသေရဘဲနှင့် မိမိတို့ တိုင်းရင်းသားသစ္စာဖောက် လူယုတ်မာတချို့တို့၏ သေနတ်နှင့် ရုတ်တရက် သေ သွားရတဲ့ မိုက်ကယ်ကောလင်းဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေလည်း ရှိခဲ့ပါတယ်။ မိုက်ကယ် ကောလင်းသေတဲ့အတွက်ကြောင့် အိုင်ယာလန်ပြည်တစ်ပြည်လုံးမှာ ကြိမ်မီးအုံး သလိုပဲ စိတ်သောကအများကြီး ရောက်ခဲ့ပါတယ်၊ အများကြီး ဆုံးရှုံးနစ်နာခြင်း ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်၊ အဲဒီလို အမေရိကန်ပြည်မှာ အေဘရာဟမ်လင်ကွန်း သေတဲ့အတွက် နစ်နာခဲ့တာတွေ၊ အိုင်ယာလန်ပြည်မှာ လွတ်လပ်ရေးပန်းတိုင်ကို ရပြီလို့ လွတ်လပ် ရေးနှင့် တိုင်းပြည်တည်ဆောက်ခါနီးမှာ ခေါင်းဆောင်ကြီး မိုက်ကယ်ကောလင်း သေရတဲ့ အချက်တွေဟာ အဲဒီလိုသေခဲ့ရတာလို သူတို့တိုင်းပြည်က နစ်နာတာ တွေဟာ ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်မှာ ယခုလို ရုတ်တရက် ရှောင်တခင်ခေါင်းဆောင် ကြီး တစ်ဦးတည်းမဟုတ်ဘဲနှင့် ခေါင်းဆောင်ကြီးအမြောက်အများ ရာဇဝင်မှာ မကြားစဖူး မမြင်စဖူး ရက်ရက်စက်စက် အသေခံရတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည် ဘယ်လောက်နစ်နာတယ်ဆိုတာ ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့်တကွ ကြွရောက်လာ တဲ့ အမတ်မင်းများသာမက တစ်ပြည်လုံး၊ တစ်နိုင်ငံလုံး၊ တစ်ကမ္ဘာလုံးက အသိဖြစ် ပါတယ်။ ယခုလို ကျွန်တော်တို့ ဆုံးရှုံးနစ်နာရတာဟာ ရုတ်တရက်ရှောင်တခင်အား ဖြင့် သည်လိုဖြစ်ရတာဟာ သဝဏ်လွှာစာတစ်စောင်မှာပါတဲ့အတိုင်းပဲ မိုးကြိုးပစ် လိုက်သလားလို့ ကျွန်တော် အောက်မေ့မိပါတယ်၊ အထူးသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အမှူးရှိတဲ့ ကွယ်လွန်သွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေရဲ့အကြောင်းကို ပိုပြီးတော့သိရှိတဲ့ ပိုပြီးတော့ ရင်းရင်းနှီးနှီး လုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ လူတွေအတွက်မှာ သာပြီးတော့ စိတ်ထိခိုက်စရာ ရှိပါတယ်။ ယခု ဥက္ကဋ္ဌမင်းကအစ ကြွရောက်လာတဲ့ အမတ်တွေအားလုံးပဲ ရင်းရင်း နှီးနှီးနှင့် ကျွန်တော်တို့ခေါင်းဆောင်ကြီးတွေရဲ့နောက်မှလိုက်ပြီးတော့ကာ တိုင်းပြည်ရဲ့ အကျိုး၊ တိုင်းပြည်ရဲ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် ကျွန်တော်တို့ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရပါတယ်။ အဲသည်လို ဆောင်ရွက်ခဲ့ရတဲ့အထဲမှာ ပိုပြီးတော့ ရင်းရင်းနှီးနှီးနဲ့ ပိုပြီးတော့ ဒုက္ခအမျိုး မျိုးကို အောင်မြင်အောင် အတူတူ ဒုက္ခအမျိုးမျိုးကို ခံခဲ့ရတဲ့လူတွေက ပိုပြီးတော့ စိတ် ထိခိုက်ပါတယ်။ အဲသည်လို ပိုပြီးတော့ စိတ်ထိခိုက်တဲ့လူတွေထဲမှာ ကျွန်တော်လည်း တစ်ယောက်အပါအဝင်ပဲလို့ ထင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကျဆုံးသွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တွေကို သခင်နုကလည်း တစ်နာရီမိနစ်သုံးဆယ်ကျော်ကျော် အတော်ပဲ၊ စိတ်ထဲမှာ ထိခိုက်တဲ့အတိုင်း ပြောသွားပါတယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ပေါ် လာတာကို ကျွန်တော် ပြောနိုင်သလောက် တတ်နိုင်သလောက် ပြောချင်တယ်။ ပြော ချင်တာတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ ကျွန်တော် ပြောလို့မရဘူး။ ယခုတော့ မြန်မာ တစ်ပြည်လုံးအတွင်းမကဘဲ တစ်ကမ္ဘာလုံးက ချီးကျူးနေရတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ခေါင်း ဆောင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို ခုတင်က အဆိုတင်သွင်းသွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် သခင်နု ပြောတဲ့အတိုင်းပဲ ကျွန်တော့်အတွက်မှာဆိုလျှင် အမျိုးမျိုးသိခဲ့ပါတယ်။ တက္ကသိုလ် ကျောင်းမှာ ကျောင်းနေဘက်အဖြစ်နှင့် ဟိုအချိန်အခါက နိုင်ငံရေးဝါသနာပါတဲ့လူ အချင်းချင်း၊ နိုင်ငံရေးလုပ်ကြတဲ့လူအချင်းချင်း၊ စာဖတ်ကြတဲ့လူအချင်းချင်း ကျွန်တော် သိရှိခဲ့ပါတယ်။ မိတ်ဆွေအဖြစ်နှင့် သိရှိခဲ့ပါတယ်။

နောက်တစ်ချက် ကျွန်တော်တို့ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာ ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်ဘဝကနေပြီး သခင်ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအဖြစ်နှင့် ဆောင်ရွက်တဲ့အခါ ကျတော့လည်း ကျွန်တော် သူ့ကို လေးစားခဲ့ပါတယ်။ အဲသည့်နောက်မှတစ်ခါအသတ် ကိုစွန့်ပြီးတော့ အင်္ဂလိပ်နှင့် ဂျပန် စစ်ဖြစ်တဲ့အခါမှာ လွတ်လပ်ရေးဟာ ထောင်ကျရုံနှင့် အင်္ဂလိပ်ကို ဆဲရုံနှင့်မရဘူး။ တိုက်မှရမည်ဆိုပြီးတော့ကာ ကြံစည်ပြီးတော့ သက်ဆိုင် ရာသက်ဆိုင်ကြောင်း၊ စပ်မိရာစပ်မိကြောင်း၊ ယုံကြည်ရာယုံကြည်ကြောင်းလူ-၄-၅- ၁၀ ယောက်လောက် တိုင်ပင်ပြီး ငါတို့တော့ ထချမှပဲဆိုပြီး ကြံစည်ကြတုန်းမှာ ကျွန်တော် သိရှိရပါတယ်။ သည်အချိန်အခါတုန်းကဆိုလို့ရှိရင် တော်တော့လူတွေဆိုရင် သူ့ဂုဏ် ထဖို့ အိပ်မက်တောင် မမက်ရဲပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ဗမာလူမျိုးတွေဆိုလျှင် လက်နက် ဆိုလို့ ဓားမတိုတစ်ချောင်းထက်ပို၍ မရှိပါဘူး။ ဒီလောက်တောင် လေယာဉ်ပျံတင် အမြောက်တင်၊ စစ်သေနတ်တပ်တွေများတဲ့ အင်္ဂလိပ်အစိုးရကို ဟိုအချိန်အခါတုန်းက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်နက်အားမှုမရှိဘဲနှင့် သူပုန်ထဖို့ကြံစည်ခဲ့တဲ့လူ၊ သူပုန်ထဖို့ စိတ်ဓာတ်ကြီးဖြစ်လာအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့လူဟာ အင်မတန်ရှားပါတယ်။ အဲသည်လိုဆောင်ရွက်ဖို့ သူပုန်ထဖို့၊ တိုင်းပြည်အတွက် သေချင်သေပါစေဆိုပြီး ထကြွတိုက်ဖို့ အကြံဉာဏ်ပေးတာ ကျန်တဲ့လူတွေကို အားပေးတာ၊ သတ္တိမရှိတဲ့လူတွေကို သတ္တိရှိလာအောင် လုပ်ရတာ မသေရဲတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို သေရဲအောင်လုပ်ရတာ ဟိုအချိန်အခါတုန်းက သည်လိုဆောင်ရွက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကျွန်တော်တို့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ဂုဏ်ပုဒ်တွေကိုတော့ကာ သခင်နုလည်း အများကြီး ပြောသွားပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ ကျဆုံးသွားတဲ့ ခေါင်းဆောင်ကြီးဟာ ကျောင်းသားဘဝကတည်းကိုကပဲ လူများနှင့်မတူဘူး။ တွေ့ကာစမှာဆိုလို့ရှိရင် သူ့ကိုမသိတဲ့ကျောင်းသား၊ သူ ခေါင်းဆောင်မဖြစ်ခင်က ကျန်တဲ့ အတူတူအလုပ်လုပ်ဖက် ကျောင်းသားတွေက ကျွန်တော်တို့ မှတ်မိသလောက် သူတို့တွေ့တွေ့ချင်း သိပ်ပြီး သဘောမကျကြဘူး။ ဒီလူဟာ လူထူးလူဆန်းတစ်ယောက်ဆိုပြီး စကားပြောလျှင်လည်း သူ ပြန်ပြောချင်မှပြောတယ်၊ ခေါ်လျှင်လည်း ပြန်ခေါ်ချင်မှခေါ်တယ်၊ သူပြောပြီးတော့လည်း သူပြောချင်တာသာပြောပြီး ပြန်သွားတယ်။ အဲသည်လိုဖြစ်နေတယ်။ အဲသည်လိုဖြစ်နေပြီး သူ့ရဲ့ဂုဏ်ပုဒ်တွေကို သိလာတဲ့အခါမှာ ၁၉၃၇-ခုနှစ်မှာ ဗမာပြည်တစ်ပြည်လုံး ကျောင်းသားတွေကသော်လည်းကောင်း တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတွေကသော်လည်းကောင်း သမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တင်မြှောက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလို ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်အဖြစ်နှင့် တည်ထောင်ပြီး ဆောင်ရွက်ခဲ့တာတွေ များလေလေ၊ သူ့အစွမ်းအစတွေကို သိလာလေလေပဲ၊ စောစောတုန်းကတော့ သူ့လိုငါလိုပဲ မိတ်ဆွေချင်း သဘောထားပြီး သူလည်း မျိုးချစ်စိတ်ရှိတာပဲ၊ ငါလည်း မျိုးချစ်စိတ်ရှိတာပဲ၊ သူလည်း တိုင်းပြည်အတွက် ဆောင်ရွက်တာပဲ၊ ငါလည်း တိုင်းပြည်အတွက်ဆောင်ရွက်တာပဲဆိုပြီး သူ့လိုငါလို သဘောထားကြတယ်။ နောက် ရင်းနှီးတဲ့မိတ်ဆွေတွေ၊ သူငယ်ချင်းတွေက ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သာမန်လူမဟုတ်ဘူး တို့ရဲ့ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ထိုက်ပါကလားဆိုပြီး တဖြည်းဖြည်း တစ်ယောက်ကစ တစ်ရာဆိုသလို ကျောင်းသားအချင်းချင်း၊ မိတ်ဆွေအချင်းချင်း၊ သူငယ်ချင်းအချင်းချင်း ခေါင်းဆောင်တင်ထိုက်တယ်ဆိုပြီး တစ်ပြည်လုံးကျောင်းသားတွေရဲ့ ခေါင်းဆောင်အဖြစ်

တင်ခဲ့တယ်။ ယခုအခါမှာ တစ်ကမ္ဘာလုံးက ဗမာပြည်ရဲ့နစ်ယောက်မရှိတဲ့ တစ်ဦးတည်းသော ခေါင်းဆောင်ဟူ၍ဖြစ်လာတဲ့ အခြေအနေအထိ ရောက်လာပါတယ်။ ကျွန်တော်မှတ်မိသေးတယ်။ ဒီစကားကို ယခုလို ဖြုန်းခနဲ သေသွားတဲ့အခါမှာ သွားပြီးသတိရတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အင်္ဂလိပ်ကို သူပုန်ထမည်လို့ ရည်ရွယ်စဉ်တုန်းက ပိုက်ဆံကလည်း တစ်ပြားမှမရှိ၊ စားစရာကလည်း မရှိ၊ လက်နက်ဆိုလို့ဝေးလို့ အဲသည်အထဲတနေပြီး နိုင်ငံခြားအကူအညီ ရအောင်ဆိုပြီး ရတဲ့နည်းနှင့် ရတဲ့သဘောနှင့် အသက်စွန့်ပြီး ဘယ်တော့မှု ရန်ကုန်အပြင်ဘက် တစ်မိုင်နှစ်မိုင်တောင် မရောက်ဖူးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ နိုင်ငံခြားကိုစွန့်ပြီး ထွက်သွားတယ်၊ နိုင်ငံခြားမှာလည်း ရန်သူတွေက အမျိုးမျိုး သတ်မယ်လို့ ကြံကြတယ်၊ အဲသည်လိုကစပြီး ဗမာ့တပ်မတော်ကြီးဖြစ်အောင် တည်ထောင်လာတယ်၊ ဗမာ့တပ်မတော်ကြီးဖြစ်ပြန်တော့လည်း ဂျပန်တွေရဲ့ညစ်ပတ်မလိမ္မာတဲ့ ဖက်ဆစ်စနစ်ကြောင့် ဂျပန်ကို ပြန်ချရတဲ့ အခြေအနေကို ရောက်ပြန်တယ်။ အဲသည်အချိန်အခါတုန်းက ကျွန်တော် မှတ်မိသေးတယ်၊ မနက်ဖြန်ခါကို ကျွန်တော်တို့ လူစုပြီး သန်ဘက်ခါကို ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်တစ်ပြည်လုံးက ဂျပန်စစ်တပ်တွေကိုတိုက်ဖို့ ကြံစည်တယ်။ သန်ဘက်ခါလိုမှာ တိုက်ရအောင် မနက်ဖြန်မနက် လူစုစုခဲ့၍ သည်နေ့ညနေလိုမှာ ကျွန်တော်တို့ နောက်ဆုံးတွေ့ကြတယ်။ ကျွန်တော် မှတ်မိသေးတယ်၊ ဗမာ့တပ်မတော်ထဲမှာ စစ်ဗိုလ်မှူးတစ်ဦးဖြစ်နေတဲ့ ကရင်လူငယ်ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ကာနယ်စောကြာဒိုးလည်း ရှိတယ်၊ ဗိုလ်ဇေယျလည်း ရှိတယ်။ ခင်ဗျားတို့၊ ကျုပ်တို့ မနက်ဖြန်ခါထွက်မယ်၊ အခု နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်တာပဲ၊ သည်တစ်ခါတော့ သေလျှင်လည်းသေ၊ မသေလျှင်လည်း ဗမာပြည်ကြီး လွတ်လပ်ဖို့ သေချာအောင်လုပ်ရမယ်ဆိုပြီး မျက်နှာပြုံးပြုံးနှင့် ပြောသွားတယ်။ သည်အချိန်အခါတုန်းက မသေရဘဲ ယခုလိုအချိန်အခါမှာ ဖြုန်းခနဲသေသွားရတာ အင်မတန် စိတ်နာစရာကောင်းတယ်၊ အင်အားကြီးတဲ့ တစ်ဖက်ရန်သူတွေကို အမျိုးမျိုး မလျှော့တဲ့လုံ့လ၊ အတိုင်းမသိတဲ့ စိတ်ဓာတ်အမျိုးမျိုးနှင့် တိုက်ပြီးတော့ သည်အမြောက်တွေကြား ဗုံးဆံတွေကြား၊ သေနတ်တွေကြားထဲမှာ မသေဘဲနှင့် ကိုယ့်နေရာဟောင်းဖြစ်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း(၅၀)ကျော် (၆၀)ဆုံးနေတဲ့ ကိုယ့်ခံတပ်ဟောင်းကို ကိုယ်ပြန်သိမ်းပြီးတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကာ အောင်ပွဲခံခါနီး အောင်လံလွှင့်ထူဖို့ ပြင်ဆင်နေတဲ့ အချိန်အခါမှာ ကိုယ့်လူမျိုးထဲက မမျှော်လင့်တဲ့နေရာက ယုတ်မာတဲ့ သစ္စာဖောက် သုံးလေးယောက်ကနေပြီး လက်ပစ်ဗုံးနှင့် ပစ်တဲ့အတွက် စစ်ဌာနတစ်ခုလုံး Head Quarters ပြုတ်သွားရတာ အင်မတန်စိတ်နာစရာကောင်းတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်ပတ်သက်ပြီးတော့ ကျွန်တော်မှတ်မိသလောက်၊ ကျွန်တော် ပြောနိုင်သလောက် ကျွန်တော် စိတ်နိုင်သလောက် အစီရင်ခံပြီးပါပြီ။

အစွဲအသင်းတိုယ်စားလှယ်များအဖြစ် ဗိုလ်မှူးအောင်၊ သခင်တင် ကွန်မြူနစ်သခင်သန်းဌေး၊ ညောင်ရွှေစော်ဘွား၊ ဦးထွန်းမြင့်၊ ဦးသစ်တိုးလော၊ သမားဒွဲ ဆင်ဝါနော်၊ ဆော်ဘိုးသင် ဒေါ်စောရွှေတို့ ထောက်ခံပြောဆိုကြပါကြောင်း၊ အချိန်မရ၍ ရွှန်ထွန်းချင်၊ ဦးစံထွန်းအောင်၊ ဓမ္မတာရေးတား၊ ဒေါ်ခင်လှ၊ သခင်ချစ်မောင်၊ သခင်လှခြတို့ မပြောဆိုခဲ့ကြရချေ။ ဝန်ကြီးချုပ် သခင်နုအဆို လွှတ်တော်တစ်ခုလုံးရှိ အမတ်များနှင့်တကွ လွှတ်တော်အရာရှိများ၊ ပွဲသားများပါမကျန် အားလုံး သဘောတူထောက်ခံ အတည်ပြုလိုက်ကြပြီး အစည်းအဝေးကို ရွှေ့ဆိုင်းရုတ်သိမ်းလိုက်ကြပါကြောင်း။

ထုတ်ဝေသူ

* * *

ပြင်ဆင်ချက်

ဗိုလ်ချုပ်၏ ဇာတိဂုဏ်ပြင်ဆင်ချက်
(လွှတ်တော်ရှေ့နေကြီး ဦးတင်လှ)

ဗိုလ်ချုပ်၏ ဝမ်းကွဲအစ်ကိုတော်သော တက္ကသိုလ်ဆုမြိုင်ရေးသော ဗိုလ်ချုပ်၏ ဇာတိဂုဏ်ဆောင်းပါးတွင်ပါရှိသည့်အမှားကို ဦးတင်လှ (လွှတ်တော်ရှေ့နေကြီး)က ပြင်ဆင်ရေးသား ပေးပို့လိုက်ပါသဖြင့် ထည့်သွင်းဖော်ပြလိုက်ရပါကြောင်း။

(ထုတ်ဝေသူ)

ကျွန်တော်၏ညီဖြစ်သူ တက္ကသိုလ်ဆုမြိုင်က ဦးမင်းမောင်၏အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ရေးသားဖော်ပြရာတွင် ကျွန်တော်တို့၏ဖခင်ကြီး ဦးမင်းဇင် ပြောကြားချက်များနှင့် များစွာကွဲလွဲနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ကွဲလွဲရခြင်းမှာလည်း ကျွန်တော်၏ညီ မောင်ဆုမြိုင်က ငယ်ရွယ်သူဖြစ်၍ ဖခင်ကြီး၏စကားများကို နားရှင်းအောင် မကြားလိုက်ရ၍ ဖြစ်ဟန်တူပါသည်။

Synergy Publications

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးမင်းမောင်တွင် သမီး (၁) ခင်ခင်ကြီး၊ (၂) ခင်ခင်လေး၊ (၃) သားခင်မောင်ကြီး၊ (၄) ခင်မောင်ဒွေးဟူ၍ လေးယောက်ရှိပါသည်။ သုံးယောက်မဟုတ်ပါ၊ ခင်ခင်ကြီးမှာ ၎င်း၏သားမက်တော်သူ ယခု တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်ကြီးတွင် ဥက္ကဋ္ဌရာထူးဖြင့် ဆောင်ရွက်နေသူ သတိုးသီရိသုဓမ္မဘွဲ့ရ ပျော်ဘွယ်ဦးမြအိမ်တွင် ယခုတိုင် နေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။

ဦးမင်းမောင်သည်မင်းတုန်းရှင်ဘုရင်ကြီးလက်ထက်တော်တွင် ၁၂၃၀–ပြည့်နှစ်ကစ၍ အခွန်တော်စာရေးကြီး ရွှေတိုက်စိုးရာထူးများနှင့် ထမ်းရွက်ရ၍ မဟာမင်းကျော်မင်းတင်ဟူသော ဘွဲ့တံဆိပ်အပ်ပေးခြင်း ခံယူရပါသည်။ ထို့နောက် ၁၂၄၀–ခု သီပေါမင်းတရား နန်းတက်တော်မူသောအခါ ပင်း၊ နတ်မောက်၊ ကျောက်ပန်းတောင်း သုံးမြို့ဝန်အဖြစ်နှင့် အမှုတော်ထမ်းဆောင်ရပါသည်။ ထို့နောက် တောင်ငူ၊ ရမည်းသင်းနယ်များက အင်္ဂလိပ်မင်းတို့၏ နယ်စပ်နှင့် နီးကပ်၍နေသဖြင့် နိုင်ငံရေးရှုပ်ထွေး၍နေသောကြောင့် ၎င်းနယ်နှစ်နယ်တွင် နှစ်မြို့ဝန်အဖြစ် အမှုတော်ကို ထမ်းဆောင်ရသည့်အပြင် သေနတ်ဗိုလ်အဖြစ်နှင့်လည်း ထမ်းဆောင်ရပါသည်။ ထိုအခါ ဘွဲ့တော်မှာ နေမျိုးသတိုးသုဓမ္မာဘွဲ့တော်ကို သီပေါဘုရင်က အပ်နှင်းတော်မူပါသည်။ အင်္ဂလိပ်မင်းများအထက်မြန်မာနိုင်ငံတော်ကို သိမ်းပိုက်မိသည့်အခါဦးမင်းမောင်၏အစ်ကိုတော် ဦးမင်းရောင်အား သမ္မတရွှေလရောင်ဟူသောဘွဲ့ကို နယ်သူနယ်သားများက ချီးမြှင့်ပြီး ဗိုလ်တင်၍ တောင်တွင်းဘက်က ပုန်ကန်၍နေသဖြင့် တောင်တွင်းမင်းကြီးအဖြစ်နှင့် ထမ်းရွက်ရန်ဦးမင်းမောင်အားအင်္ဂလိပ်မင်းတို့က ခန့်အပ်သည့်အခါနီးကပ်သောသူများကိုတော့ (ကျွန်တော်တို့မှာ တစ်ပါးကျွန်ဖြစ်ပါသည်၊ နှစ်ပါးကျွန် မခံတတ်ပါ)ဟု ပြောဆိုပြီး အင်္ဂလိပ်မင်းများထံကိုတော့ မကျန်းမာ၍ မင်းမှုထမ်းရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဆေးလက်မှတ်များတင်ပြပြီး တောင်တွင်းမင်းကြီးရာထူးကို စွန့်ပယ်ခဲ့ပါသည်။ မြို့လုလင်မြို့သူကြီးရာထူးကို မည်သည့်အခါကမျှ ဦးမင်းမောင် မလုပ်ဖူးပေ။ ခန့်လည်း မခန့်ဖူးပါ။ ၎င်း၏အစ်ကိုဖြစ်သူ ဦးမင်းရောင်သာ မြို့လုလင်မြို့သူကြီးရာထူးနှင့် အမှုထမ်းရပါသည်။

ဦးတင်လှ၊ လွှတ်တော်ရှေ့နေကြီး

* *

ပြုစုထုတ်ဝေသူ ဗိုလ်သိမ်းဆွေ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

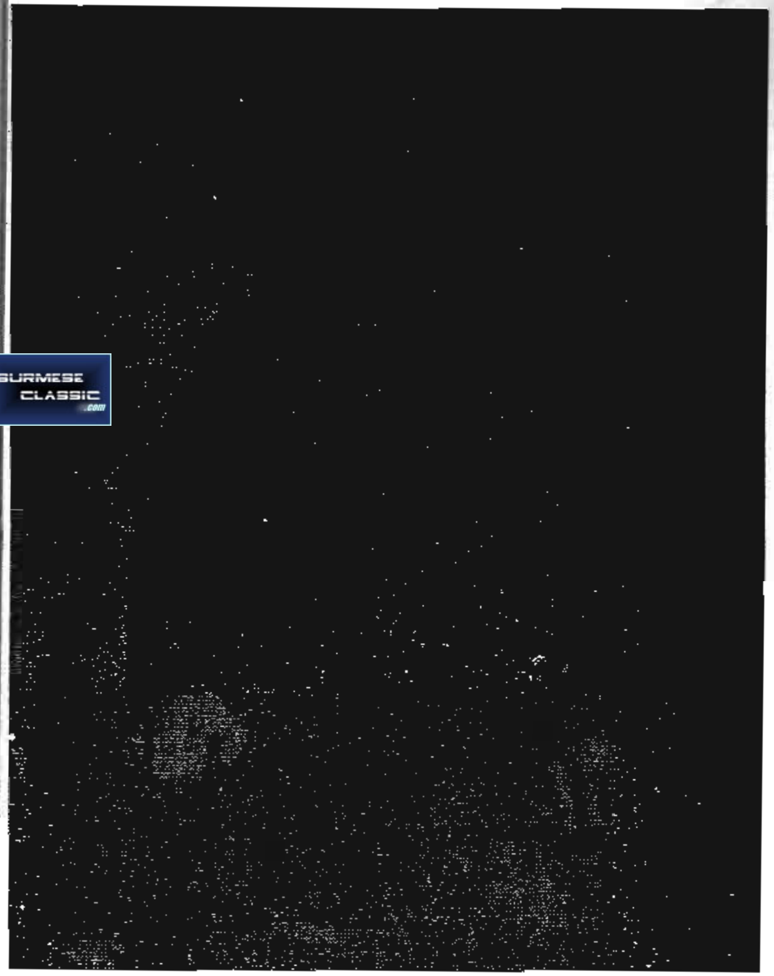

ဆရာတော် ဦးသာသနဝိသုဒ္ဓိ
ကျမ်းပြုဆရာ
ကမ္ဘာ့ဒါနစရိယာဂန္ထကာရက စွန်းလွန်းဆရာတော်
"အပ္ပမာဒေန – သမ္ပာဒေထ" ကျောင်း
ကျွန်းတောတိုက်၊ ဟားကရာလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
(ဗိုလ်သိမ်းဆွေ ရဟန်းဘဝဖြင့်ပုံ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျိုးချစ် ဗမာ့ တပ်မတော်

အရေးတော်ပုံ ဂုဏ်ထူးဆောင် လက်မှတ်

အမည် ဗိုလ်ဆိမ်းမွေ

ရာထူး ဗိုလ်ကြီး

အသက် ၂၇-နှစ်

မိဘအမည်ဦးဘိုးရင်-ဒေါ်မူ

နေရပ် ၂၀, ဆီဆုံလမ်း၊ စမ်းချောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့

၁၉၄၂-ခု နှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ မှ ၁၉၄၅-ခု နှစ် အောက်တိုဘာလ အတွင်း၊ ဗမာ့ အရေးတော်ပုံကြီးတွင် ငါ နှင့် အတူ ရှုပ်ရှုပ်ရှုံရှုံ ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ရဲဘော်၏ စွမ်းရည်သတ္တိနှင့် စေတနာတို့ကို ငါ မမေ့သည့် အပြင် ရဲဘော်၏ စွန့်စားမှုကို လေးစား ချီးကျူးသော အားဖြင့် ဤ ဂုဏ်ထူးဆောင် လက်မှတ်ကို ချီးမြှင့်လိုက်သည်။

ဗိုလ် ချုပ်
စစ်သေနာပတိ
မျိုးချစ်ဗမာ့တပ်မတော်။

၁၉၄၅-ခု၊
အောက်တိုဘာလ
၁၅-ရက်။

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

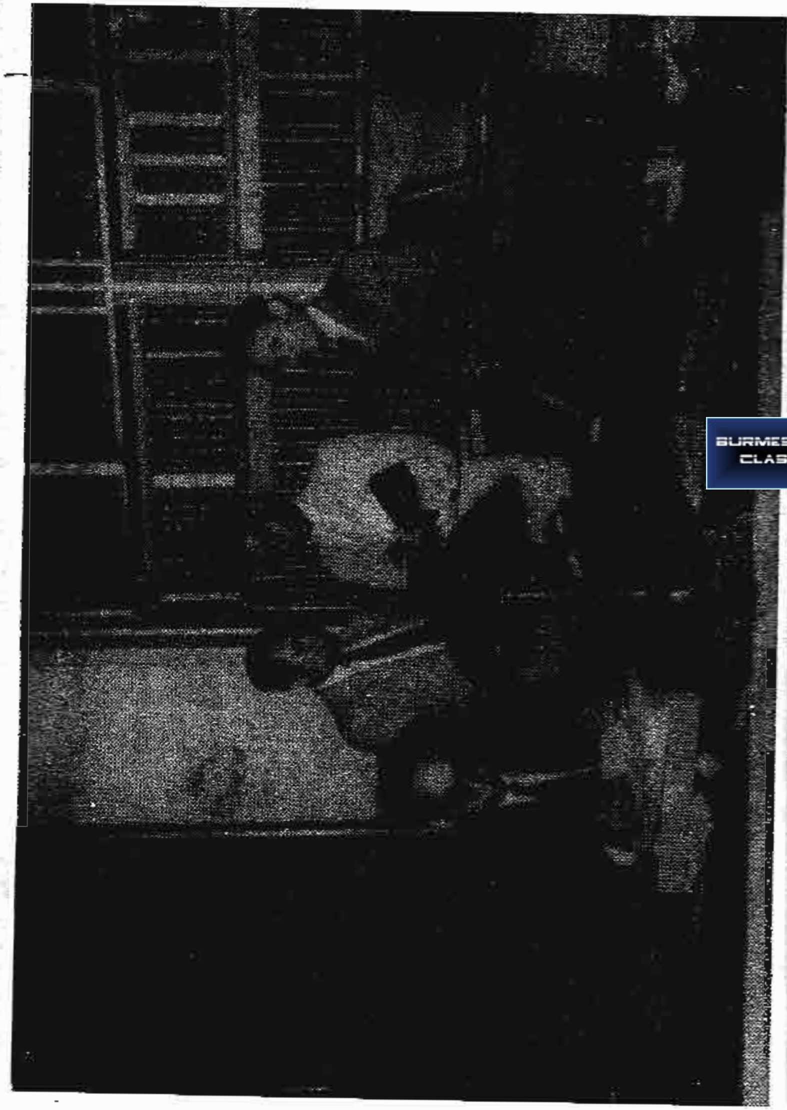

ပါဠိပါမောက္ခ ဦးအောင်သန်း၊ တတိယအတွင်းဝန် ဦးအောင်သင်း၊
ဦးဝန် (မင်းသုဝဏ်)နှင့် ဗိုလ်သိမ်းဆွေ (ဗိုလ်ချုပ်စာကြည့်တိုက်)
Library of Congress ကွန်ဂရက်စာကြည့်တိုက်၌
လှူလာနေကြပုံ

၁၉၁၅–ခုနှစ်မတ်လ ၇–ရက်၊ သောကြာနေ့ (မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၇၆–ခုနှစ် တပေါင်းလဆန်း ၇–ရက်) နေ့တွင် ပုသိမ်ခရိုင်၊ သေိုင်းချောင်းမြို့နယ်၌ ဖွားသည်။ အဖပညာအုပ် ဦးဘိုးရင်၊ အမိဒေါ်ပုတို့ ဖြစ်သည်။ ဖခင်သည် ဗမာလူမျိုးဖြစ်၍ မိခင်မှာ ရှမ်းမျိုးနွယ်ဖြစ်သည်။ ဖခင်ဦးဘိုးရင်သည် တာဝန်ဖြင့် ပုသိမ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ရသဖြင့် ဖခင်နှင့်လိုက်ပါပြီး ပုသိမ်မြို့တွင် ကြီးပြင်းခဲ့သည်။

အသက် (၆) နှစ်အရွယ်တွင် ပုသိမ်မြို့ ဦးဘိုးလုံး မြူနီစပယ် အထက်တန်းကျောင်း၌ စတင်ကျောင်းနေခဲ့သည်။ ထိုမှ ပုသိမ်မြို့ တလိုင်းချောင်းရပ်ကွက်၊ ခရစ်ယာန်မိကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိ အမျိုးသားအထက်တန်းကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့နေခဲ့သည်။

၁၀ တန်းရောက်သောအခါ ကျောင်းမဂ္ဂဇင်းကော်မတီတွင် ပါဝင်၍ ဆောင်းပါးရေးခြင်း၊ စကားရည်လုပွဲများတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲခြင်း၊ အပြေးပြိုင်ပွဲများတွင် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ခြင်း၊ လူငယ် (Junior) ဘောလုံးအသင်းတွင် ကပ္ပတိန်အဖြစ် ပါဝင်တာဝန်ခံခြင်း၊ ပန်းချီအသင်းတွင် ပါဝင်၍ ပန်းချီဆွဲခြင်း၊ စကောက်အသင်းတွင်ပါဝင်၍ စကောက်ပညာ သင်ယူလေ့ကျင့်ခဲ့ရာ တပ်စုခေါင်းဆောင် (Patrol Leader) အဖြစ် အုပ်ချုပ်ခြင်းစသည့် ကျောင်းတွင်းသင်ရိုးညွှန်းတမ်းပြင်ပလှုပ်ရှားမှုများကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ စာဖတ်ဝါသနာပါ၍ ကျောင်းစာကြည့်တိုက်အပြင် ပုသိမ်မြို့ ဝိတိုရိယဘုရင်မ အထိမ်းအမှတ်စာကြည့်တိုက် စာအုပ်စာတမ်းများ ဖတ်ရှုလေ့လာရင်း စာပေ၌ မွေ့လျော်ခဲ့သည်။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် သမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌ ကိုနုနှင့် အိုးဝေအယ်ဒီတာ ကိုအောင်ဆန်းတို့အား ကျောင်းမှ ထုတ်ပစ်၍ သပိတ်မှောက်ရာ ရန်ကုန်သပိတ် ပုသိမ်သို့ ကူးလာသောအခါ သပိတ်မှောက်ကျောင်းသား ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ၁၉၃၇–ခုနှစ်တွင် ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ သမဂ္ဂညီလာခံကို ကျင်းပခဲ့ရာ ညီလာခံကော်မတီအမှုဆောင် ဖြစ်ခဲ့ပြီး နဂါးနီစာအုပ်များ ရောင်းချပေးခြင်းကို တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၃၈–ခုနှစ် ၁၀ တန်းစာမေးပွဲကို အေ(A) အဆင့်က အောင်ခဲ့၍ တက္ကသိုလ်တက်ခွင့် ရခဲ့သည်။

၁၉၃၈–ခုနှစ် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် သိပ္ပံဘာသာတွဲကို သင်ယူခဲ့သည်။ တက္ကသိုလ်တွင် တက္ကသိုလ်အပျော်တမ်းတပ် (U.T.C) တပ်သားအဖြစ် ဝင်ရောက်စစ်ပညာကို ကြိုးစားသင်ခဲ့ရာ ၁၉၄၁–ခုနှစ်၌ အတော်ဆုံးတပ်သားဆု ရခဲ့ပြီး တပ်ကြပ်

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တလေးရာထူး (တစ်ရစ်) သို့ တက်သည်။ ၁၉၄၁ - ၄၂ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် သမဂ္ဂအမှုဆောင် တစ်နေရာ ဝင်ရောက်အရွေးခံရာ မရရှိဘဲ မကြာမီ ဗမာနိုင်ငံလုံး ဆိုင်ရာကျောင်းသားသမဂ္ဂအမှုဆောင်ဖြစ်လာသည်။ ဗိုလ်ရန်နိုင်တို့နှင့်အတူ ကျောင်းသားသံမဏိတပ်ကို ထူထောင်ခဲ့ရာတွင် ပါဝင်ပြီး ဗိုလ်ရန်နိုင်၊ ကိုမောင်မောင်(မြင်းခြံ) တို့နောက်တွင် သံမဏိဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်လာခဲ့သည်။

၁၉၄၁ - ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၈ - ရက်နေ့ အမေရိကန် ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို ဂျပန် ဗုံးကြဲသောအခါ တက္ကသိုလ်ကျောင်း ပိတ်ခဲ့သည်။ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း နာယက အဖြစ် ဆောင်ရွက်သော မြေအောက်တော်လှန်ရေးအဖွဲ့တွင် ပါဝင်ဆွေးနွေးခဲ့သည်။ ပုသိမ်တစ်ခရိုင်လုံး မြေအောက်တော်လှန်ရေး လှုံ့ဆော်ဖွဲ့စည်းရေးတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။

၁၉၄၂ - ခုနှစ်၊ ဂျပန်ဝင်ရောက်ချိန်၌ ဗိုလ်ဝင်းနှင့်အတူ ပုသိမ်မြို့ကို ဦးစွာ သိမ်းပိုက်ခဲ့၏။ ကရင်ခေါင်းဆောင်ကြီးများနှင့်အတူ ပုသိမ်မြို့ကို အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ ဂျပန်တို့၏ အသတ်ခံရမှုမှ သီသီကလေး လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီးနောက် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်လာပြီး ဘီအိုင်အေတပ်ထဲသို့ ဝင်ခဲ့သည်။ ဗိုလ်ဇေယျ၏ စစ်တပ်နှင့်အတူ အထက် မြန်မာပြည်သို့ ချီတက်ခဲ့သည်။

ဘီအိုင်အေတပ်ကို ဘီဒီအေဟု အမည်ပြောင်းဖွဲ့စည်းရာတွင် ရန်ကုန်ဌာန ချုပ်၌ စစ်သားစုဆောင်းရေးအရာရှိ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ပျဉ်းမနားမြို့၌ ဗိုလ်မှူး အောင်၊ ဗိုလ်ဗထူးတို့အောက်တွင် အမှုထမ်းသည်။ ဂျပန်စစ်သားများကို ကိုယ်တိုင် ပါးရိုက်ခဲ့ဖူးသလို ဂျပန်တို့၏ ပါးရိုက်ခြင်းကိုလည်း ခံခဲ့ရသည်။

၁၉၄၃ - ခုနှစ်၊ ဂျပန်များကပေးသည်ဆိုသော လွတ်လပ်ရေး ရရှိချိန်တွင် ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်း၏ အပါးတော်မြဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ပဲခူးမြို့ ဗိုလ်သင်တန်းကျောင်းသို့တက် တာ တော်လှန်ရေးကိစ္စများကို လှုံ့ဆော်စွာ စတင်လုံးပန်း ဆောင်ရွက်ရာတွင် ပါဝင်ခဲ့ သည်။ ရခိုင်ရိုးမတောင်၌ တောင်ကုတ်လမ်းကို ဖောက်လုပ်ရာတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။

၁၉၄၄ - ခုနှစ်တွင် မင်္ဂလာဒုံဗိုလ်သင်တန်းကျောင်းကို အုပ်ချုပ်ရသည်။ ထိုကျောင်းသားများ တောခိုသည်မှာ စောလွန်းသဖြင့် ဂျပန်များ မသင်္ကာဖြစ်ခဲ့သည် ကိုကြုံခဲ့သည်။ ဗမာ့တပ်မတော်ကို မျိုးချစ်ဗမာ့တပ်မတော် (P.B.F) အဖြစ် ပြောင်းလဲ သောအခါ ဗိုလ်မှူးရာထူးသို့ တိုးသွားသည်။ ၁၉၄၅ - ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်မြို့ကို ဗိုလ်ခင်ညို

နှင့်အတူ သိမ်းပိုက်ခဲ့ပြီး ၃ ရက်ခန့်ကြာမှ အင်္ဂလိပ် ဝင်လာ[illegible] နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့ကို သိမ်းပိုက်ကြောင်း မီးသတ်[illegible] သည်။ ဗိုလ်မှူးကြီးနေဝင်း ရောက်လာသောအခါ ရန်ကုန်မြို့ကို [illegible] က သိမ်းပိုက်ပြီးကြောင်း အသံလွှင့်ကြေညာခဲ့သည်။

၁၉၄၅ - ခုနှစ်၊ ဗြိတိသျှလက်အောက်တွင် မြန်မာ့တပ်မတော်ကို ဖျက်သိမ်း သောအခါ ပြည်သူ့ရဲဘော်ဘဝသို့ရောက်ပြီး ရန်ကုန်ခရိုင် ပြည်သူ့ရဲဘော်ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ် ခဲ့သည်။ ရဲဘော်ဂျာနယ်၊ ရဲဘော်စာစောင် စသည်တို့ကို ထုတ်ဝေပြီး ဝါဒဖြန့်ရာတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။

၁၉၄၇ - ခုနှစ်၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ကျဆုံးပြီးနောက် ပြန်ကြားရေးဌာန၌ သခင်နု၏ ပါလီမန်အတွင်းဝန် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဖ - ဆ - ပ - လ နှင့် ရဲဘော်အဖွဲ့ တို့မှလည်းကောင်း၊ သခင်နု၏အတွင်းဝန်၊ ဗိုလ်ချုပ်ရာပန အတွင်းရေးမှူးနှင့် အာဇာနည် ဗိမာန်အတွင်းရေးမှူး တာဝန်တို့မှလည်းကောင်း နုတ်ထွက်ခဲ့သည်။

၁၉၄၈ - ခုနှစ်တွင် ရဲဘော်များ သုံးစုကွဲရာတွင် ဗိုလ်ဗိုးကွန်းတို့၏ ရဲဘော် ဖြူများ တောခိုပြီး ဗိုလ်မှူးအောင်တို့၏ ရဲဘော်ဝါများ ဖ - ဆ - ပ - လ တွင် ကျန်ရစ်တာ ဗိုလ်သိမ်းဆွေ၏ တစ်သီးပုဂ္ဂလ ရဲဘော်တို့က အောင်ဆန်းလိဂ် ထူထောင်ရန် စိုင်း ပြင်းသည်။ သို့သော် ၎င်းတို့ ပြည်လုံးကျွတ်ညီလာခံ ပြုလုပ်ခါနီးတွင် ပုဒ်မ - ၅ ဖြင့် အဖမ်းခံရသည်။

၁၉၄၉ - ခုနှစ်တွင် ထောင်မှထွက်လာသောအခါ မြူနီစပါယ်ရွေးကောက်ပွဲ ဝင်အရွေးခံရာ ရှုံးနိမ့်ခဲ့သည်။

၁၉၅၀ - ခုနှစ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း စာကြည့်တိုက်ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဗိုလ်ချုပ်စာကြည့်တိုက်များ ထူထောင်ခဲ့သည်။ ထားဝယ်မြို့ ကပ္ပလီကျွန်း၊ မင်းတပ်မြို့၊ ပုသိမ်မြို့တို့၌ စာကြည့်တိုက်ခွဲများ ထူထောင်ပြီးစီးခဲ့သည်။ မြန်မာပြည်လုံးဆိုင်ရာ စာဖတ်အသင်းများ၏ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ခဲ့သည်။

၁၉၅၂ - ခုနှစ်မှ ၁၉၅၃ - ခုနှစ်အထိ အမေရိကန်၌ စာကြည့်တိုက်ပညာ သင်အဖြစ်ဖြင့် အင်္ဂလန်၊ ပြင်သစ်နှင့်၊ အီတလီနိုင်ငံတို့တွင် စာကြည့်တိုက်ပညာရပ် များကို လေ့လာခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၉၅၄ – ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၂ ရက်နေ့တွင် သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ရန်ကုန်မြို့ ဗားကရာလမ်း၊ ကျွန်းတောကျောင်းတိုက် အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေဝ တိုက်ကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးတော်မူပြီး ဘွဲ့အမည်မှာ ဦးသာသနဝိသုဒ္ဓိဖြစ်သည်။ ဆရာတော်မှာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဂန္ထကာရကဟူသော ဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့သည်။

၁၉၇၆ – ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၉ – ရက်နေ့တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ရာ ဆရာတော်၏ အန္တိမဈာပနအား ဇူလိုင်လ ၂၁ – ရက်နေ့တွင် ကြံ့တောသို့ ပို့ဆောင်သဂြိုဟ်သည်။

ဗိုလ်သိမ်းဆွေအမည်ဖြင့် ပြုစုခဲ့သော စာပေလက်ရာများ

- ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအတ္ထုပ္ပတ္တိ(၁၉၅၂)
- စာကြည့်တိုက်အခြေခံပညာ (၁၉၅၄)
- လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ (၁၉၆၇)

BURMESE CLASSIC .com

ရတနာဘဝ ဦးသာသနဝိသုဒ္ဓိအမည်ဖြင့် ပြုစုခဲ့သော စာပေလက်ရာများ

- ရွှေကျောင်းဆရာတော် ထေရုပ္ပတ္တိ
- မြတ်စွာဘုရားဟော အာနာပါနအားထုတ်နည်း၊ စွန်းလွန်းဥပနိသသရည်း (၁၉၇၀)
- မြန်မာနိုင်ငံတော် ရဟန္တာအရိယာများ၏ ထေရုပ္ပတ္တိ(၁၉၇၅)
- ကိုယ်စိတ်ငြိမ်းချမ်းနိဗ္ဗာန်လမ်း(ပထမတွဲ)
- ကိုယ်စိတ်ငြိမ်းချမ်းနိဗ္ဗာန်လမ်း(ဒုတိယတွဲ)
- ဂန္ထဓူရ ဝိပဿနာဓူရ
- စွန်းလွန်းရာပြည့်မိန့်ခွန်း – ဓမ္မဒြဝါဒ (၁၉၇၆)
- မေယိယဝတ္ထု

Synergy Publications မှ စီစဉ်ထုတ်ဝေပြီး စာအုပ်များ[?] —

၁။	နိုင်းနိုင်းစနေ	အမေ့လက်ရေးစာများ[?]
၂။	အထောက်တော်လှအောင်	သားစဉ်သည်ခင်ခိုင်သော[?]
၃။	မြသန်းတင့်	ဖွဲ့ဖိုးမသိနှင့်အခြေခံဆောက်လုပ်ရေးများ[?]
၄။	နိုင်းနိုင်းစနေ	ပျော်ရွှင်ခြင်းရဲ့လှို့ဝှက်အမှတ် အောင်မြင်သူရဲ့လမ်း
၅။	တင်မောင်မြင့်	လူငယ်များအတွက် ဒိန်ခဲ
၆။	နိုင်းနိုင်းစနေ	လင်းလက်တဲ့ချစ်မီးအိမ်
၇။	မြသန်းတင့်	အန်ဒါဆင်၏ဒဏ္ဍာရီများ
၈။	မောင်မြတ်မိုး	ကျစ်ခဲမြီးတွင် ဖဲကြိုးစည်းလိုက်ပါနှင့် အမေ့သင်ခန်းစာများ
၉။	နိုင်းနိုင်းစနေ	ဟိုတုန်းကအမှတ်တရ
၁၀။	စိန်ဝင်းစိန်	ယုံကြည်ရာ
၁၁။	နိုင်းနိုင်းစနေ	စမ်းချောင်းလေးရဲ့ခရီးစဉ်
၁၂။	မြသန်းတင့်	မယ့်တစ်ကိုယ်
၁၃။	အထောက်တော်လှအောင်	လက်ညှိုးဆိုတာလက်စွပ်ဝတ်ရတာမှ မဟုတ်ဘဲ မောင်မောင်ရယ်
၁၄။	မြသန်းတင့်	ခေတ်ပြိုင်ရုပ်ပုံလွှာများ
၁၅။	နိုင်းနိုင်းစနေ	ဥယျာဉ်ထဲက ပန်းတစ်ပွင့်
၁၆။	စောငုဝါ(ပျဉ်းမနား)	အိုင်အမ်စီနည်းပညာအသုံးပြုစိုက်ပျိုးရေး
၁၇။	မောင်မြတ်မိုး	လူတိုင်းနှင့်စကားပြောနည်း
၁၈။	မြသန်းတင့်	မြသန်းတင့်၏စာပေါင်းစု
၁၉။	ထန်လှိုင်	ဂန္ထဝင်တေးသီချင်း(သို့)တွံ့တေးသိန်းတန်
၂၀။	နိုင်းနိုင်းစနေ	မေတ္တာတို့ပေါင်းစုရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂၁။	တင်မောင်မြင့်	လာရီကင်း၏လာရီကင်း
၂၂။	မောင်မြတ်မိုး	မြန်မာ့အောင်ဆန်း
၂၃။	မြသန်းတင့်	အမှောင်ရိပ်ဝယ်
၂၄။	နိုင်းနိုင်းစနေ	ရဟန္တာများနှင့်ဆက်သွယ်ခြင်း
၂၅။	နတ်နွယ်	တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက်
၂၆။	ကလောင်စုံ	ရှမဝပုံပြင်ပေါင်းချုပ်
၂၇။	စိန်ဝင်းစိန်	လန်ဒန်ဒိုင်ယာရီ
၂၈။	တင်မောင်မြင့်နှင့် တင်စိန် (ပထဝီ)	ရောင်းချခြင်းအတတ်ပညာ
၂၉။	နိုင်းနိုင်းစနေ	သတ္တိရှိသော ပထမခြေလှမ်း
၃၀။	စောငဝါ-ပျဉ်းမနား	အဆိပ်ပိုးသတ်ဆေးလွှတ်စိန်တစ်လုံး သရက် စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်ရေး
၃၁။	ကလောင်စုံ	ချစ်ကိုယ်တွေ့(၁)
၃၂။	ကလောင်စုံ	ချစ်ကိုယ်တွေ့(၂)
၃၃။	နိုင်းနိုင်းစနေ	ကျွန်မဖတ်ဖို့
၃၄။	စိုးသိကၡ	မေးသမျှဖြေကြ အကျော်ဖေယျ
၃၅။	မောင်မြတ်မိုး	လူတိုင်းအတွက် အလွန်အရေးပါသော ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းနည်းများ
၃၆။	စောငဝါ-ပျဉ်းမနား	အဆိပ်ပိုးသတ်ဆေးလွှတ် မာလကာ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်နည်း

ယခုလ

၃၇။	ဗိုလ်သိမ်းဆွေ	ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအတ္ထုပ္ပတ္တိ

My Remarkable Journey, by Larry King

လာရီကင်း၏ မမေ့တဲ့နိုင် အကြောင်းများ

အထက်တန်းပညာကို အနိုင်နိုင်အောင်ခဲ့ပြီး တက္ကသိုလ်မတက်ခဲ့ဖူးသည့် သူ့အား "အင်တာဗျူး" ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ပို့ချဖို့ တက္ကသိုလ်တစ်ခုက ကမ်းလှမ်းခံရသူမှာ CNN လာရီကင်းဖြစ်သည်။

"လာရီဇီဂါ ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ မင်းလုပ်လို့ မရဘူးလေ"

ဟော့ … "ကင်း"ဆိုရင် ဘယ့်နှယ်နေမလဲ "လာရီကင်း" လေ။ ကျွန်တော့်အတွက် ဘဝနဲ့ချီပြီး အရေးကြီးတဲ့ နာမည်ပါ …

လာရီကင်း၏ လာရီကင်း

တင်မောင်မြင့် (မြန်မာပြန်)

ထွက်ပြီ

Synergy Publications

အမှတ်-၉၄၊ ၃-လွှာ၊ ၃၉ လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

ဖုန်း-၂၅၄၀၂၇၊ ၀၁၀-၃၀၀၁၃၃၂၊ ၀၉-၅၀၃၃၉၄၁

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လွတ်လပ်မှု၏ တောက်ပသော အလင်းရောင်

"ဒီမိုကရေစီစနစ်မှာ သား သမ္မတဖြစ်ရင် စစ်တပ်ဟာ သားရဲ့အမိန့်ကို နာခံလိမ့်မယ်။ အာဏာရှင်စနစ်မှာ သားရဲ့အမိန့်ကို စစ်တပ်က နာခံရင် သားဟာ သမ္မတဖြစ်မှာပဲ"...

ဟာရိုးလ်ဟွန်ဂျူးခိုး (Harold Hongju Koh)

ကောလင်းပါဝဲလ်(Colin Powell)၊ဝါရင်ခရစ္စတိုဖာ (Warren Christopher)၊အစ္စဘယ်အာလန်ဒေး (Isbel Allende)၊ အေမီတန် (Amytan)၊ဘီလ်ဂိတ်စ်(Bill Gates)၊ဂျွန်မက်ကိန်း (John Mc Cain)၊မိုဟာမက်အလီ(Muhammad Ali)၊ တိုနီဟော့ခ်(Tony Hawk)၊ဗန်ဂျုံး(Van Jones)၊ဂျုံးတောင်ဝါ (Joan Tower)၊အစရှိသူတို့၏ကိုယ်ပိုင်ယုံကြည်ရာဒဿနအက်ဆေးများ

ထူးခြားထင်ရှားသူတို့၏ကိုယ်ပိုင်ဒဿန

အက်ဆေးများ

ယုံကြည်ရာ

စိန်ဝင်းစိန်

ထွက်ပြီ

Synergy Publications

အမှတ်-၉၄၊ ၃-လွှာ၊ ၃၉ လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း-၂၅၄၁၂၇၊ ၀၁၀-၃၀၀၁၃၃၂၊ ၀၉-၅၀၁၃၉၄၀

"မြန်မာ့အောင်ဆန်း"သည် မူရင်းစာရေးသူ ဒေါက်တာမောင်မောင် ယေးတက္ကသိုလ်တွင်ရှိစဉ်က ပြုစုသောစာအုပ် ဖြစ်သည်။ ပညာရှင်တစ်ဦးက ခေါင်းဆောင် အရည်အချင်းနှင့်ပြည့်စုံသော ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအကြောင်း ပြုစုသော စာအုပ်မှာ အကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်သော အကြောင်းအရာဖြစ်ရခြင်း၊ အထောက်အထား တိကျခိုင်မာခြင်း၊ ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျခြင်းနှင့် လူငယ်များအတွက် သမိုင်းမှတ်တမ်းအဖြစ် ကျန်ရစ်ခြင်းဟူသော အချက်များနှင့် အနည်းဆုံး ပြည့်စုံရမည်ဟု ဆိုချင်ပါသည်။

မောင်မြတ်မိုး (မြန်မာပြန်)

မြန်မာ့အောင်ဆန်း

ထွက်ပြီ

Synergy Publications

အမှတ်-၉၄၊ ၃-လွှာ၊ ၃၉ လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း-၂၅၄၁၂၇၊ ၀၁၀-၃၀၀၁၃၃၂၊ ၀၉-၅၀၁၃၉၄၀

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

Crucial Confrontations

Tools for Resolving Broken Promises, Violated Expectations, and Bad Behavior

Kerry Patterson, Joseph Grenny,
Ron Mcmillan, and Al Switzler

လုပ်ငန်းအတွက် အလွန်အရေးပါသော

ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းနည်းများ

မောင်မြတ်မိုး (မြန်မာပြန်)

ဤစာအုပ်ကို ခက်ခဲတင်းမာပြီး တစ်ခါတစ်ရံ ပဋိပက္ခ အသွင်အပြင် ဆောင်သော အလွန်အရေးပါသည့် ပြဿနာများအား တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်ပြီး ကျွမ်းကျင်လိမ္မာစွာ ဖြေရှင်းနေရသော *ကမ္ဘာ့အကောင်းဆုံးခေါင်းဆောင်များ၊ ရဲရင့်၍ စွမ်းဆောင်ရည် ပြည့်ဝသော မန်နေဂျာများ၊ ကြီးကြပ်ရေးမှူးများ၊ အဖွဲ့အစည်းဝင်များ၊ အသင်းအဖွဲ့ဝင်များ၊ မိဘများ၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်များ နှင့် နည်းပညာရှင်များ*အတွက် အဓိကဦးတည်၍ ပြုစုထုတ်ဝေလိုက်ပါသည်။

ထွက်ပြူ

Synergy Publications

ဖုန်း - ၂၅၄၁၂၇၊ ၀၁၁ - ၃၀၀၁၃၃၂၊ ၀၉ - ၅၀၃၃၉၄၁

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com